

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΔ΄

Παρασκευή 9 Δεκεμβρίου 2016

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Σ. Καλαφάτη, σελ. 3055

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 60ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας, το 3ο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο, το 3ο Γυμνάσιο Λάρισας, το 5ο Λύκειο Ζωγράφου, το 6ο Γυμνάσιο Πάτρας, το 94ο Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης και το Γυμνάσιο Λιτόχωρου Πιερίας, σελ. 3055, 3059, 3077, 3087, 3111, 3117

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3048, 3051, 3055, 3058, 3059, 3060, 3063, 3064, 3065, 3073, 3075, 3076, 3092, 3102, 3105, 3106, 3107, 3110, 3112, 3114, 3116, 3117, 3118, 3119, 3123, 3125, 3130

4. Ανακοινώνεται η υπ. αριθμ. πρωτοκόλλου 18949/13029 από 9 Δεκεμβρίου 2016 απόφαση του Προέδρου της Βουλής κ. Νικολάου Βούτση: «Σύσταση και συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, Κοινωνικών Υποθέσεων, Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και Παραγωγής και Εμπορίου», σελ. 3066 - 3071

5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 3058, 3059, 3060, 3064, 3065, 3116

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2017», σελ. 3047 - 3136

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3103 - 3118
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 3047 - 3064
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 3064 - 3101
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 3129 - 3136
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 3118 - 3129

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 3065

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Ι. , σελ. 3080

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. , σελ. 3065

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 3058, 3060, 3075, 3076

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 3116, 3117, 3119

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 3064, 3125

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3102, 3105, 3106, 3107, 3110, 3112, 3114, 3116, 3118

ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. , σελ. 3058

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 3116, 3119

ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 3123

ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 3048, 3055, 3058, 3059, 3060, 3063

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 3064, 3065, 3073, 3075, 3076, 3130

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,

σελ. 3112

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,

σελ. 3092

ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,

σελ. 3102

ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,

σελ. 3051

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. ,

σελ. 3062, 3063, 3064, 3065

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ. 3064

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. ,

σελ. 3106

ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. ,

σελ. 3102

ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,

σελ. 3112, 3114

ΤΖΟΥΦΗ Μ. ,

σελ. 3063

ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,

σελ. 3112, 3114

ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ Γ. ,

σελ. 3130

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 3123

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. ,

σελ. 3058, 3060

ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. ,

σελ. 3059, 3060

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,

σελ. 3116

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. ,

σελ. 3064, 3065

ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,

σελ. 3064, 3065

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 3062, 3063,, 3064

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. ,

σελ. 3097, 3098

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Ι. ,

σελ. 3082

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. ,

σελ. 3065, 3066

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. ,

σελ. 3061

ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ Ε. ,

σελ. 3120

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. ,

σελ. 3115, 3116, 3119

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. ,

σελ. 3108, 3109, 3110

ΒΙΤΣΑΣ Δ. ,

σελ. 3094

ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κ. ,

σελ. 3079, 3083

ΓΑΚΗΣ Δ. ,

σελ. 3096

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,

σελ. 3049, 3050

ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ Α. ,

σελ. 3134

ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ. ,

σελ. 3133, 3134

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,

σελ. 3056

ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. ,

σελ. 3135

ΘΕΟΠΕΦΤΑΤΟΥ Α. ,

σελ. 3074

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ Ι. ,

σελ. 3111, 3112

ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ Ε. ,

σελ. 3078

ΚΑΪΣΑΣ Γ. ,

σελ. 3053

ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ Α. ,

σελ. 3100

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. ,

σελ. 3092

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. ,

σελ. 3103, 3104, 3105

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ε. ,

σελ. 3076

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ. του Αχ. ,

σελ. 3089

ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. ,

σελ. 3074, 3075

ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. ,

σελ. 3057

ΚΑΣΙΜΑΤΗ Ε. ,

σελ. 3130, 3131

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,

σελ. 3118, 3119

ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. ,

σελ. 3119

ΚΟΛΜΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,

σελ. 3060

ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. ,

σελ. 3091, 3092

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,

σελ. 3098, 3099

ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,

σελ. 3054, 3055

ΛΙΒΑΝΙΟΥ Ζ. ,	σελ. 3118
ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,	σελ. 3104, 3117
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. ,	σελ. 3087
ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ Α. ,	σελ. 3101, 3102
ΜΟΥΣΤΑΦΑ Μ. ,	σελ. 3095
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 3052
ΜΠΑΛΛΗΣ Σ. ,	σελ. 3055
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,	σελ. 3058
ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ Ε. ,	σελ. 3122
ΞΑΝΘΟΣ Α. ,	σελ. 3106, 3107, 3108
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 3090, 3091, 3092
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. ,	σελ. 3061, 3062, 3063
ΠΑΛΛΗΣ Γ. ,	σελ. 3038
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 3110, 3111
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Δ. ,	σελ. 3073
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ. 3080
ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ Γ. ,	σελ. 3132
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 3128
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 3136
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 3125, 3126, 3127
ΡΑΠΤΗ Ε. ,	σελ. 3084
ΡΙΖΟΣ Δ. ,	σελ. 3051, 3062
ΣΑΛΜΑΣ Μ. ,	σελ. 3129, 3130
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 3050
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. ,	σελ. 3105, 3106
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. ,	σελ. 3102, 3103
ΣΤΕΡΓΙΟΥ Κ. ,	σελ. 3047
ΣΥΡΙΓΟΣ Α. ,	σελ. 3072
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 3093
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 3114
ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ Χ. ,	σελ. 3127
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 3061, 3062, 3063
ΤΣΟΓΚΑΣ Γ. ,	σελ. 3077
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. ,	σελ. 3086, 3087
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 3085
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 3113, 3114
ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 3123, 3126, 3130
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. ,	σελ. 3048
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. ,	σελ. 3059, 3060
ΘΕΩΝΑΣ Ι. ,	σελ. 3061, 3062
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 3108, 3114
ΜΑΝΙΟΣ Ν. ,	σελ. 3092
ΜΠΓΙΑΛΑΣ Χ. ,	σελ. 3060, 3062, 3066, 3109
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 3050, 3052, 3054
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 3105
ΤΖΟΥΦΗ Μ. ,	σελ. 3062, 3064, 3129, 3130

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΔ'

Παρασκευή 9 Δεκεμβρίου 2016

Αθήνα, σήμερα στις 9 Δεκεμβρίου 2016, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.03', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2017».

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Στεργίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι το 2019 50 δισεκατομμύρια ευρώ αφαιρούνται από τις τσέπες των συνταξιούχων. Στον προϋπολογισμό του 2017 προβλέπονται περικοπές από τους συνταξιούχους 1,64 δισεκατομμύρια ευρώ.

Την ώρα, λοιπόν, που η Κυβέρνηση ψηφίζει εδώ έναν ακόμα προϋπολογισμό με νέους φόρους και περικοπές για τον λαό μας και ετοιμάζει νέο χτύπημα στα εργατικά δικαιώματα με τη δεύτερη αξιολόγηση, μόνο ως πρόκληση και κοροϊδία μπορούμε να πούμε ότι είναι τα κυβερνητικά διαγγέλματα, που δίνουν ψίχουλα από τα ματωμένα πλεονάσματα στους πιο εξαθλιωμένους που η ίδια η πολιτική σας δημιουργεί και πολλαπλασιάζει.

Θέλετε επίσης και με αυτήν σας την ενέργεια να πείσετε τον λαό να ξεχάσει κάθε έννοια δικαιώματος και να συμβιβαστεί με τα ελάχιστα, δηλαδή, με τα ψίχουλα που ανακοίνωσε χθες ο Πρωθυπουργός. Γιατί η εξαγγελία αυτή έγινε από την Κυβέρνηση και μετά από τη μεγάλη επιτυχία και συμμετοχή των εργαζομένων στη γενική απεργία την Πέμπτη. Οι συνταξιούχοι, σας το λέμε καθαρά, θα δώσουν την απάντησή τους γι' αυτήν την κοροϊδία στο μεγάλο συλλαλητήριο που ετοιμάζουν στις 15 του Δεκέμβρη.

Αλήθεια, συνάδελφοι, πάνω σε ποιο έδαφος θα υλοποιηθεί ένας ακόμη αντιλαϊκός, αντεργατικός προϋπολογισμός. Για να δούμε μερικά δικά σας στοιχεία.

Η έκρηξη της καπιταλιστικής κρίσης οδήγησε σε καταβράθρωση των αποδοχών όλων των εργαζομένων. Ο μέσος όρος των μηνιαίων αποδοχών των εργαζομένων από το 2009 μέχρι το 2014 μειώθηκε κατά 26,3%, ενώ σε πάρα πολλές περιπτώσεις οι απώλειες ξεπέρασαν και το 50%. Πάνω από εκατόν είκοσι έξι χιλιάδες εργαζόμενοι εργάζονται και ζουν με μισθούς των 100

ευρώ το μήνα, ενώ πάνω από πεντακόσιες χιλιάδες μισθωτοί έχουν αποδοχές μικρότερες από τον άθλιο νομοθετημένο μισθό των 586 ευρώ μεικτά, δηλαδή 490 ευρώ καθαρά το μήνα.

Η τελευταία πενταετία προκάλεσε πραγματική κατάρρευση των συλλογικών κλαδικών συμβάσεων εργασίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2008 υπήρχαν εκατόν εξήντα μία κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, που κάλυπταν το σύνολο σχεδόν των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα. Σήμερα υπάρχουν εν ενεργεία δεκαοκτώ συμβάσεις οι οποίες καλύπτουν λιγότερο από το 15% των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα. Το υπόλοιπο 85% των εργαζομένων καλύπτονται ή από επιχειρησιακές ή με ατομικές συμβάσεις, με μεγάλη φυσικά μείωση των αποδοχών τους.

Επίσης, σημαντικό ρόλο στον μηχανισμό μείωσης των μισθών παίζουν οι ενώσεις προσώπων. Είναι αποκαλυπτικό το δικό σας στοιχείο που δείχνει ότι από τα τέλη του 2012 έως τα μέσα του 2014 έχουν συναφθεί, κυρίως με ενώσεις προσώπων, χίλιες τετρακόσιες σαράντα επιχειρησιακές συμβάσεις, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία προβλέπουν μειώσεις έως και 40%.

Γιατί άραγε έγιναν και είναι σε ισχύ όλες αυτές οι αντεργατικές ανατροπές; Όπως λέτε όλοι σας, πλην ΚΚΕ, για να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, για να διασωθεί, τελικά, η καπιταλιστική οικονομία, καταστρέφοντας όμως –και το ξέρετε– συνειδητά τους παραγωγούς του πλούτου, δηλαδή, τους εργαζόμενους.

Αλήθεια, διερωτόμαστε δεν γνωρίζετε εσείς εργαζόμενους στον περίγυρό σας, συγγενικά σας πρόσωπα, που είναι σε αυτήν την εργασιακή ζούγκλα; Σίγουρα έχετε, είναι δύσκολο να μην έχετε. Τι λέτε σε αυτούς τους εργαζόμενους; Ότι κάνετε σκληρή –γιατί αυτά μας λένε και αυτά τους λέτε δημόσια– διαπραγμάτευση με το κουαρτέτο, για να επαναφέρετε την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, όπως εξάλλου είπε και ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, και για να βγούμε στο ξέφωτο;

Κρύβετε, όμως, ότι μαζί με όλα τα άλλα κόμματα, που ψήφισαν το τρίτο μνημόνιο, έχετε δεσμευτεί απέναντι στο κεφάλαιο και τους εταίρους ότι δεν θα υπάρξει καμμία, μα καμμία επιστροφή στο προηγούμενο καθεστώς στα εργασιακά.

Αποκαλυπτική, εξάλλου, ήταν και η δήλωση του κ. Τζανακόπουλου ότι το πόρισμα της ομάδας των εμπειρογνομόνων βρίσκεται πολύ κοντά στις θέσεις της Κυβέρνησης. Όμως, το εν λόγω πόρισμα, όπως και οι θέσεις που κατέθεσε το κουαρτέτο, μονιμοποιούν τις μέχρι τώρα ανατροπές στα εργασιακά και ταυτόχρονα, με κριτήριο πάντα την ανταγωνιστικότητα, εισάγουν νέες με βασικό στοιχείο την παραπέρα επέκταση της ευελιξίας στην εργασία σε όλα τα επίπεδα στην αγορά εργασίας.

Και ξέρετε πολύ καλά τι σημαίνει κυριολεκτικά η λέξη «ευελξία» για τον κάθε εργοδότη όταν μάλιστα του έχετε χαρίσει ένα

τσουβάλι αντεργατικών νόμων. Ευελιξία σημαίνει όποτε θέλω σε παίρνω για δουλειά για μία-δύο ώρες, όποτε θέλω σε έχω εκ περιτροπής εργασία και μια σειρά άλλες τέτοιες αντεργατικές ανατροπές.

Στον στόχο, όμως, της νέας διαπραγμάτευσης, η οποία κατά πως λέτε έχει ολοκληρωθεί, βρίσκονται μέτρα που δεν αφήνουν τίποτα μα τίποτα όρθιο στα εργασιακά.

Προβλέπονται: Νέα μείωση στον κατώτατο μισθό των 580 ευρώ για τους νεοπροσλαμβανόμενους, τον ονομάσατε μάλιστα και υποκατώτατο. Εδραιώνονται και επεκτείνονται ελαστικές μορφές απασχόλησης, η δουλειά, δηλαδή, λάστιχο με μισθούς των 100 και 200 ευρώ. Απελευθέρωση των απολύσεων ώστε η εργοδοσία να απολύει και να προσλαμβάνει όποτε θέλει και με μισθούς που θέλει για όλο και μεγαλύτερο κέρδος. Πλήρης επικράτηση των ατομικών και επιχειρησιακών συμβάσεων άρα μεγαλύτερη μείωση των μισθών. Νέα μείωση σε συντάξεις και τις κοινωνικές παροχές. Κατάργηση όσων επιδομάτων έχουν απομείνει και σφαγή στα προνοιακά επιδόματα. Τέσσερα δισεκατομμύρια μέτρα σε άμεσους και έμμεσους φόρους. Νέα μεγάλη μείωση στο αφορολόγητο. Συζητάτε ακόμα να δώσετε και το δικαίωμα στους εργοδότες να απαντούν με lock out στο ιερό δικαίωμα των εργαζομένων στην απεργία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη, σε ένα λεπτό τελειώνω.

Και επειδή, ξέρετε, ότι τα παραμύθια σας, που πουλάτε τόσον καιρό προς τον λαό, κάποια στιγμή θα τελειώσουν και στους ανέμους που σπέρνετε θα θερίσετε θύελλες, γι' αυτό και φέρνετε νέο συνδικαλιστικό νόμο, ο οποίος θα περιορίζει ως και να απαγορεύει τη συνδικαλιστική δράση και το δικαίωμα των εργαζομένων στην απεργία.

Οι αντιλαϊκές προθέσεις της Κυβέρνησης αποκαλύφθηκαν και την προηγούμενη εβδομάδα, όπου πήραμε μια ακόμα γεύση των βέλτιστων πρακτικών που ισχύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Με τροπολογία που έφερε μουλωχτά η Υπουργός Εργασίας απελευθερώθηκε η δράση των δουλμπορικών γραφείων.

Εσείς, ο ΣΥΡΙΖΑ, που έλεγε ότι με νόμο θα καταργήσετε τα δουλμπορικά γραφεία, τώρα με νόμο τα κατοχυρώνετε και τα νομιμοποιείτε. Ρίχνετε στα νύχια και στα δόντια των δουλμπορικών γραφείων ενάμισι εκατομμύριο ανέργους και από την άλλη λέτε ότι δίνετε μάχη για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Τι υποκρισία, αλήθεια;

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ παίρνει προς το παρόν ψήφο εμπιστοσύνης από το κεφάλαιο, τους εταίρους, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΔΝΤ γιατί αποδεικνύεται ικανή να εκτελεί αποστολές όχι μόνο σε βάρος των εργαζομένων και των λαϊκών δικαιωμάτων, αλλά και σε σχέση με τις επικίνδυνες γεωπολιτικές εξελίξεις και τη συμμετοχή της χώρας μας σε αυτές. Αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης από το κεφάλαιο αναζητούν να πάρουν η Νέα Δημοκρατία και τα άλλα αστικά κόμματα, γι' αυτό και κατηγορούν την Κυβέρνηση για ολιγωρία, συμφωνώντας όμως στην ουσία της αντιλαϊκής πολιτικής που εφαρμόζεται.

Και συμφωνούν στην ουσία αυτής της στρατηγικής επιλογής, που είναι η καπιταλιστική οικονομία και ανάπτυξη, οι οποίες όμως προϋποθέτουν την τήρηση απαρέγκλιτα όλων των αντεργατικών μέτρων.

Αλήθεια, βάζει κάποιο άλλο κόμμα, εκτός από το ΚΚΕ, θέμα κάλυψης εδώ και τώρα των απωλειών που είχαν οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι την προηγούμενη περίοδο; Βάζει κάποιο άλλο κόμμα την επαναφορά των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων; Βάζει κάποιο άλλο κόμμα τη σταθερή και πλήρη απασχόληση με κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών εργασίας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Τι λένε τα υπόλοιπα κόμματα; Προβάλλετε ως αιτία της κρίσης τα δικαιώματα του κεφαλαίου. Τα δικαιώματα του κεφαλαίου έχετε στο επίκεντρό σας, γι' αυτό και έχετε αυτή την πολιτική επιλογή. Γι' αυτό και όλοι μαζί έχετε ψηφίσει το τρίτο μνημόνιο και

όλα αυτά τα μέτρα που προστέθηκαν στα δύο προηγούμενα.

Εμείς φέραμε στη Βουλή και ας προκαλούμε την πρόταση νόμου των πεντακοσίων είκοσι συνδικαλιστικών οργανώσεων, η οποία προβλέπει ακριβώς την κατάργηση όλων αυτών των αντιλαϊκών μέτρων και την επαναφορά των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων. Δεν τη φέρατε φυσικά στη Βουλή, γιατί διαφωνείτε με την ουσία και το περιεχόμενο της πρότασής μας. Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι όλοι σας είσατε στην απέναντι πλευρά απ' αυτή των εργαζομένων, στην πλευρά της καπιταλιστικής οικονομίας, που κριτήριο της είναι το κέρδος.

Η άλλη πρόταση, η δική μας πρόταση, προβάλλεται από εμάς. Λέμε καθαρά ότι για όσο κουμάντο στην οικονομία κάνουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι, για όσο θα βρίσκονται στο σβέρκο του λαού μας, η κατάσταση θα επιδεινώνεται. Προβάλλουμε την ανάγκη σήμερα να συμπορευθούν η εργατική τάξη και ο λαός μας με το ΚΚΕ στον αγώνα για να γίνουν ιδιοκτησία της τα εργοστάσια, τα μέσα μαζικής παραγωγής, για να αξιοποιηθούν όλες οι παραγωγικές δυνατότητες της χώρας μας, ώστε με τη δική της εξουσία και με εργαλείο τον κεντρικό σχεδιασμό να ικανοποιήσει τις πραγματικές της ανάγκες.

Με αυτή τη μορφή οργάνωσης της οικονομίας, με την εργατική τάξη στην εξουσία, μόνο τότε θα λυθούν οριστικά τα μεγάλα αδιέξοδα που έχουν προκαλέσει τα βάρβαρα μέτρα και η καπιταλιστική σας οικονομία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να σας ενημερώσω ότι υπάρχει υπόλοιπο τριών Βουλευτών από χθες.

Επίσης, η Διάσκεψη των Προέδρων είχε ρυθμίσει να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές επτά λεπτά. Και αυτό είναι θετικό, διότι άλλες φορές γίνεται περικοπή του χρόνου. Πρέπει, όμως, να υπάρχει και σεβασμός προς τους Βουλευτές που πρέπει να μιλήσουν και αυτοί για επτά λεπτά, οπότε να μην φτάνουμε στα δέκα λεπτά, όπως έγινε τώρα με τον κ. Στεργίου, διότι δημιουργούμε θέμα για τους υπόλοιπους Βουλευτές. Γενικώς, να πω ότι αυτή η θέση δεν είναι σωστή, να μιλάμε εμείς παραπάνω και οι άλλοι να μη μπορούν να μιλήσουν για τον κανονικό τους χρόνο, που είναι επτά λεπτά. Η παράκληση, λοιπόν, είναι να τηρήσουμε τον χρόνο με κάποια ανοχή ενός λεπτού, για να μιλήσουμε όλοι.

Μετά τον κ. Στεργίου, ακολουθεί ο κ. Ψυχογιός, Βουλευτής της ΣΥΡΙΖΑ, με την παράκληση για την τήρηση του χρόνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να είναι συνεπής.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, έχουμε μπροστά μας έναν προϋπολογισμό με πραγματικά δημοσιονομικούς περιορισμούς μέσα στο πλαίσιο και της συμφωνίας με τους θεσμούς, ο οποίος βέβαια δεν είναι ο μοναδικός προϋπολογισμός αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη που έχει δημοσιονομικούς περιορισμούς, είτε είμαστε σε μνημόνιο είτε δεν είμαστε. Είναι ένα σύνολο προϋπολογισμών των κρατών, όπως είναι και στην Ιταλία που είχαμε την ευκαιρία με συναδέλφους να συζητήσουμε στο Παρίσι στην κοινοβουλευτική συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπου και εκεί υπάρχουν συγκεκριμένοι περιορισμοί, συγκεκριμένες πολιτικές λιτότητας.

Δεν μπορεί, όμως, κανείς να παραγνωρίσει και το κοινωνικό πρόσημο του συγκεκριμένου προϋπολογισμού, ο οποίος διαπνέεται και από κοινωνική δικαιοσύνη, αλλά και από την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους.

Παραθέτω τα παρακάτω νούμερα, τα οποία νομίζω ότι αποδεικνύουν με τον καλύτερο τρόπο την παραπάνω τοποθέτησή μου. Επιπλέον 300 εκατομμύρια ευρώ για δαπάνες σε υγεία, παιδεία και πρόνοια. Άλλα 100 εκατομμύρια παραπάνω για την προστασία της πρώτης κατοικίας και για ευάλωτα κοινωνικά στρώματα, για να συμπληρώσουμε τις δόσεις των υπερχρεωμένων νοικοκυριών που δεν μπορούν να αποπληρώσουν οι ίδιοι οι πολίτες. Είναι πολύ σημαντική αυτή η ενίσχυση και μαζί με τον εξωδικαστικό μηχανισμό με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που ετοιμάζουμε θα δώσουν σοβαρή προστασία και στην πρώτη κατοικία και στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

Τέσσερις χιλιάδες προσλήψεις στην υγεία και άλλες πέντε χι-

λιάδες στους υπόλοιπους τομείς.

Όσον αφορά την αναπτυξιακή πολιτική, πρέπει να επισημανθεί ότι το 2017 αναμένεται να πέσουν στην οικονομία περίπου 6 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ το 2016 αναμένεται να πέσουν 10 δισεκατομμύρια. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων υπολογίζεται στο 1 δισεκατομμύριο, είναι δηλαδή αυξημένο κατά 250 εκατομμύρια ευρώ, ένα ποσό εντελώς αντιπαραθετικό με αυτό των προηγούμενων κυβερνήσεων, αν λάβουμε υπ' όψιν μας την τεράστια μείωση που είχε υποστεί την τελευταία πενταετία.

Αυτά προκύπτουν και από τις τοποθετήσεις του αρμόδιου Υπουργού του κ. Χαρίτση, όπως επίσης και η ενεργοποίηση πόρων ύψους 9 δισεκατομμυρίων ευρώ, μέχρι το τέλος του 2016 από το ΕΣΠΑ, ένα ποσό ομολογουμένως εντυπωσιακό και καθόλου αμελητέο, όπως επίσης και το ποσοστό απορροφητικότητας που επέδειξε η ελληνική Κυβέρνηση και η ελληνική πολιτεία γι' αυτά τα προγράμματα.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προϋπολογισμός δεν είναι μόνο λογιστικοί αριθμοί. Όπως είναι φανερό και από τα παραπάνω, προϋπολογισμός είναι και η γενικότερη στοχοθεσία μιας Κυβέρνησης για την πολιτική που πρόκειται να διαγράψει το επόμενο έτος στους διάφορους τομείς.

Θα ήθελα, λοιπόν, να εστιάσω σε δυο από αυτούς για διαφορετικούς λόγους. Ο πρώτος είναι το προσφυγικό και η μεταναστευτική πολιτική. Οι εξελίξεις του τελευταίου ενάμιση χρόνου στο προσφυγικό έχουν καταστήσει τη μεταναστευτική πολιτική ως ένα από τους πιο κρίσιμους τομείς για τη χώρα μας.

Στο άρθρο 2 του σχεδίου νόμου του προϋπολογισμού προβλέπονται 39 εκατομμύρια ευρώ για το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής στον τακτικό προϋπολογισμό και 25 εκατομμύρια ευρώ στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων.

Επίσης, όπως γνωρίζετε αντλούμε κονδύλια και από τα ταμεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ανθρωπιστική βοήθεια και την ανθρωπιστική ενίσχυση του προσφυγικού, το DG ECO και DG HOME, που ξέρετε πολύ καλά και έχουμε συζητήσει και σε προηγούμενες ευκαιρίες με επερωτήσεις.

Το νεοσύστατο Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής θα επικεντρωθεί την επόμενη χρονιά στη βέλτιστη συγκρότηση των δομών του και τη στελέχυσή τους με έμφαση στην υπηρεσία ασύλου, η οποία πρέπει να επιταχυνθεί και να ενισχυθεί και από την Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά τη στελέχωση, αλλά και την υπηρεσία υποδοχής και ταυτοποίησης.

Κύριος στόχος μας παραμένει η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των προσφύγων, που εισήλθαν στη χώρα μας με τον ορισμό συντονιστών στα κέντρα φιλοξενίας που ξεκίνησε ήδη στα νησιά, αλλά και την οργάνωση των δομών με κανονισμούς λειτουργίας.

Βασική προτεραιότητα αποτελεί η προστασία των ευάλωτων ομάδων και ιδιαίτερα των ασυνόδευτων ανηλίκων. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να προχωρήσουμε άμεσα στην εφαρμογή των διατάξεων του ν.4375/2016 που προβλέπει τις σχετικές διατάξεις.

Επιπροσθέτως, ειδικό βάρος θα δοθεί και στην προώθηση πολιτικών ένταξης για τους πρόσφυγες σε συνεργασία με τα Υπουργεία Παιδείας και Εσωτερικών, ώστε να μπορούν αξιοπρεπώς να ζήσουν και να ενταχθούν στη χώρα μας πριν τη μετεγκατάστασή τους ή και αν χρειαστεί να τους φιλοξενήσουμε και να τους κρατήσουμε κάποιους εδώ μετά τη διαδικασία του ασύλου.

Όλα τα παραπάνω θα υλοποιηθούν με μια σειρά από νομοθετικές και διοικητικές πρωτοβουλίες, που είναι αναγκαίο να ολοκληρωθούν το ταχύτερο δυνατό. Να υπενθυμίσω σε αυτό το σημείο και μια ουσιαστική πρωτοβουλία όσον αφορά στο σκέλος των δημοσίων επενδύσεων που το αρμόδιο Υπουργείο σχεδιάζει να χρηματοδοτήσει και αφορά σε έργα και δράσεις για την ανακούφιση των δήμων της χώρας που έχουν αυξημένες ανάγκες λόγω του προσφυγικού. Το κονδύλι αυτό θα είναι της τάξης των 10 εκατομμυρίων ευρώ και σε συνδυασμό με την αναστολή της εφαρμογής της αύξησης του ΦΠΑ στα νησιά νομίζω ότι δίνει αυτό που αξίζει σε αυτούς τους δήμους και σε αυτά τα νησιά για όλα όσα πρόσφεραν μέχρι τώρα στο προσφυγικό.

Αυτές οι δράσεις πρέπει να δρομολογηθούν, όπως προανέφερα άμεσα, ώστε να εξομαλύνουν τις δυσκολίες που βιώνουν

τόσο οι πρόσφυγες όσο και οι κάτοικοι των ελληνικών νησιών.

Ως Αριστερά πρέπει να έχουμε ως κύριο μέλημά μας τη διαχείριση του ζητήματος πάνω απ' όλα με ανθρωπιά και με πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων των προσφύγων. Άλλωστε, αυτές οι υποχρεώσεις απορρέουν και ηθικά και νομικά από τα διεθνή κείμενα και θα πρέπει όχι να επιμερίσουμε τον φόβο όπως προανέφερε χθες και η κ. Χριστοδουλοπούλου από το Βήμα της Βουλής, αλλά να επιμερίσουμε την ευθύνη και στην Ευρώπη αλλά και εσωτερικά.

Μια σύντομη αναφορά και στο κομμάτι του αθλητισμού, όπου από τον Φεβρουάριο του 2015 ως σήμερα το Υφυπουργείο και η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού έχουν υλοποιήσει μια σειρά πρωτοβουλιών, οι οποίες έχουν αρχίσει να αναδιαμορφώνουν την εικόνα του ελληνικού αθλητισμού.

Σύντομα θα κατατεθεί προς ψήφιση ο νέος αθλητικός νόμος, που θα ρυθμίζει σημαντικά ζητήματα του ερασιτεχνικού κυρίως αθλητισμού, όπου και εγώ έχω υπηρετήσει για αρκετά χρόνια και γνωρίζω τη σημασία του, μεταξύ των οποίων και το εκλογικό σύστημα της απλής αναλογικής. Θα μπει τέλος στην κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος στον αθλητισμό, μέσω των επιχορηγήσεων στις αθλητικές ομοσπονδίες με συγκεκριμένα κριτήρια και έλεγχο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ολοκληρωθεί το Ηλεκτρονικό Μητρώο Αθλητικών Φορέων –ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος- που είναι μια ηλεκτρονική πλατφόρμα με ελεύθερη πρόσβαση σε όλο τον κόσμο. Νέες υποδομές και έργα στην περιφέρεια θα προχωρήσουν όχι στη λογική του «όλα τα έργα σε έναν νομό ή σε έναν δήμο» αλλά στη λογική των πολλών και μικρών έργων ανά την επικράτεια, με διαβούλευση με τους τοπικούς φορείς.

Τέλος, θα δώσουμε τη μάχη μέχρι τέλους για την κάθαρση στο ελληνικό ποδόσφαιρο που είναι μια πολύ δύσκολη διαδικασία, αλλά που έχει αρχίσει να έχει αποτελέσματα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ότι παρά τις δυσκολίες -και γνωρίζουμε πολύ καλά τις δυσκολίες και τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας- εμείς παραμένουμε και είμαστε αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας αυτής, την ακούμε, την αφουγκραζόμαστε και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ξέρουν και εκείνοι τη μάχη που δίνουμε και εντός και εκτός Ελλάδος. Όσο, λοιπόν, αυτός ο πόλεμος και από μέρους της Αντιπολίτευσης αλλά και από τα ΜΜΕ και τους θεσμούς θα συνεχίζεται, εμείς θα ξέρουμε ότι δεν έχουμε ενσωματωθεί, ότι συνεχίζουμε τη μάχη που δίνουμε και προχωράμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ ευχαριστώ.

Ο κύριος Γεωργαντάς, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά τη χθεσινή προσπάθεια του Πρωθυπουργού να αποκτήσουμε μια ωραία ατμόσφαιρα εδώ, νομίζω ότι μέσα σε λίγες ώρες αυτή η προσπάθεια έχει εξανεμιστεί και πρέπει να δούμε την ωμή πραγματικότητα.

Είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω πρώτα στην Υπουργό Διοικητικής Ανασυγκρότησης, την κυρία Γεροβασίλη, για μερικά στοιχεία που χρησιμοποίησε χθες για να δείξει την κατάσταση στο δημόσιο, τα οποία είναι ψευδέστατα. Υποχρεώνομαι να το πω και θα το αποδείξω αμέσως.

Ένα θέμα, το οποίο απασχόλησε και σε ουσιαστικό αλλά και σε συμβολικό επίπεδο την κοινωνία μας τους τελευταίους μήνες, είναι το ζήτημα των μετακλητών υπαλλήλων των υπουργείων. Ακουστήκαν πολλά γιατί, όπως γίνεται κατανοητό, μια κοινωνία, η οποία υποφέρει, δεν μπορεί να δεχτεί μια τέτοια υπέρμετρη επιβάρυνση από μια αύξηση μετακλητών υπαλλήλων, η οποία πολλές φορές δεν είναι και δικαιολογημένη ή μάλλον τις περισσότερες δεν είναι και δικαιολογημένη.

Χθες, λοιπόν, η κυρία Υπουργός από αυτό εδώ το Βήμα ανέφερε ότι, πράγματι, ο αριθμός των μετακλητών υπαλλήλων για πρώτη φορά έχει περάσει τον αριθμό των δύο χιλιάδων, συγκε-

κριμένα δύο χιλιάδες εξήντα επτά, αλλά το αιτιολόγησε ως εξής: ότι για πρώτη φορά δεν καταγράφονται απλά και μόνο οι μετακλητοί, αλλά και οι επιστημονικοί συνεργάτες και οι ειδικοί συνεργάτες, οι οποίοι παλιά δεν καταγράφονταν στη συγκεκριμένη αυτή εφαρμογή. Ουδέν ψευδέστερον αυτού!

Έχω στα χέρια μου μια απάντηση του προηγούμενου Υπουργού, του κυρίου Βερναρδάκη, με ημερομηνία Φεβρουάριος του 2016, ο οποίος σε ερώτηση Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας απαντά επί του αριθμού των μετακλητών και για να αιτιολογήσει την αύξηση στα τέλη του 2015 στον αριθμό των μετακλητών υπαλλήλων, δηλαδή από τον Οκτώβριο του 2015 χίλιοι πεντακόσιοι εβδομήντα οκτώ, τον Νοέμβριο χίλιοι οκτακόσιοι δεκατέσσερις και τον Δεκέμβριο χίλιοι εννιακόσιοι ένας, ως απάντηση και ως δικαιολογία παραθέτει το γεγονός ότι για πρώτη φορά βάζουμε πλέον στους μετακλητούς όλους, και τους ειδικούς συνεργάτες και τους επιστημονικούς. Άρα, ακόμη και αν είναι αληθές ότι έγινε σε μια εφαρμογή ενιαία όλο αυτό, αυτό έγινε ήδη από τον Δεκέμβριο του 2015.

Καταθέτω στα Πρακτικά την απάντηση του κ. Βερναρδάκη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Γεωργαντάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό σημαίνει ότι οι χίλιοι εννιακόσιοι ένας τον Δεκέμβριο του 2015 είναι ήδη δύο χιλιάδες εξήντα επτά. Μπορεί ο αριθμός των εκατόν εξήντα έξι επιπλέον να μη φαίνεται ιδιαίτερα μεγάλος. Όμως, ξέρουμε πολύ καλά ότι σε σχέση με τον συνολικό αριθμό των μετακλητών και είναι πολύ μεγάλος και είναι μεγάλη η επιβάρυνση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Εκατόν εξήντα άτομα! Λες ψέματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Είναι αληθέστατος, κύριε Παπαδόπουλε. Είναι με χαρτί, είναι με έγγραφο. Εκατόν εξήντα έξι είναι, τουλάχιστον, με βάση τα στοιχεία τα δικά σας, για τα οποία διατηρούμε πολλές επιφυλάξεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Μπράβο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Το μπράβο θα σας το πει η ελληνική κοινωνία κάποια στιγμή.

Πέραν αυτού, όμως, έχουμε μια επιδρομή προς ό,τι έχει να κάνει με το δημόσιο απ' αυτήν την Κυβέρνηση. Και δεν έχει να κάνει μόνο με τους μετακλητούς, αλλά έχει να κάνει με την προσπάθεια για τη δημιουργία μιας νέας γενιάς συμβασιούχων με την ψεύτικη, πολλές φορές, προσδοκία της νομιμοποίησής τους.

Ήδη κατατέθηκαν ερωτήσεις γιατί παραβιάζοντας ευθέως και το Σύνταγμα και τους σχετικούς νόμους, μέσω βουλευτικών τροπολογιών οι οποίες ξέρουμε πολύ καλά ότι δεν έχουν την έγκθεση δημοσιονομικής επιβάρυνσης, έχουμε συμβάσεις ορισμένου χρόνου, οι οποίες μπορεί να έχουν κριθεί μόνο από ένα δικαστήριο. Δεν κρίθηκαν, δηλαδή, αμετακλήτως και παρ' όλο που κρίθηκαν μόνο από ένα δικαστήριο, χωρίς να γίνει καμμία αιτιολόγηση της σκοπιμότητας ή της αναγκαιότητας της προσλήψεώς τους και χωρίς να τηρηθεί η διαδικασία του ΑΣΕΠ, για την οποία μάλλον έχει μια αλλεργία ο ΣΥΡΙΖΑ, μονιμοποιούνται με βουλευτικές τροπολογίες, οι οποίες έρχονται σωρηδόν. Το ΑΣΕΠ ουσιαστικά το έχετε παραγκωνήσει. Δεν το χρησιμοποιείτε πουθενά, ούτε εκεί που πρέπει να το χρησιμοποιήσετε και, βεβαίως, όλο αυτό έχει μια σκοπιμότητα συγκεκριμένη, η οποία νομίζω ότι έχει γίνει εμφανέστατη στην ελληνική κοινωνία, αλλά δεν θα την επιτρέψουμε άλλο να συνεχιστεί.

Υπήρξαν δύο νομοθετήματα, που έφερε η Κυβέρνηση μέσα στο 2016, για τη δημόσια διοίκηση. Το ένα είναι το περίφημο Μητρώο Επιτελικών Στελεχών του Δημοσίου, το οποίο δημιούργησε επιπλέον δομές αχρείαστες. Δημιούργησε τους λεγόμενους διοικητικούς γραμματείς, οι οποίοι θα λειτουργούν παράλληλα με τους γενικούς γραμματείς, οι οποίοι θα έχουν και αναπληρωτές διοικητικούς γραμματείς. Δεν λειτουργήσε ποτέ το περίφημο μητρώο, που από τη δεξαμενή του δημοσίου θα έπαιρνε τα στελέχη τα οποία θα έπαιρναν θέσεις ευθύνης. Έπρεπε να λειτουργήσει από 31 Ιουλίου. Σήμερα έχουμε Δεκέμβριο. Δεν έχει λειτουργήσει και εξακολουθούν οι διορισμοί να γίνονται με τα γνωστά δικά σας κριτήρια. Βεβαίως, η έκφραση που υπήρχε στην αιτιολογική

έκθεση του νομοσχεδίου ότι «πάμε προς μια αποκομματικοποίηση του Δημοσίου» έχει γίνει ανέκδοτο για όλους τους δημοσίους υπαλλήλους.

Προχθές ψηφίστηκε και το νομοσχέδιο για την κινητικότητα στο δημόσιο, το οποίο, επίσης, έχει πάρα πολλά ζητήματα, τα οποία δεν τα επιλύει το ίδιο το νομοσχέδιο και όπως αναφέρθηκε από πάρα πολλούς, δημιουργεί πάλι μια νέα δυνατότητα παρεμβάσεων στις μετακινήσεις των δημοσίων υπαλλήλων χωρίς κανένα αντικειμενικό κριτήριο και χωρίς καμμία αξιοκρατία.

Αυτό το οποίο επιχειρείτε είναι μια επέλαση στο δημόσιο. Οι δημόσιοι υπάλληλοι, ξέρετε, έχουν αρχίσει και αντιλαμβάνονται ότι αυτό το οποίο μπορεί να περισώσει και τους μισθούς τους και την αξιοπρέπειά τους και τον αυτοσεβασμό τους είναι μια κυβέρνηση η οποία πραγματικά θα κάνει ό,τι πρέπει για την πραγματική οικονομία της χώρας.

Αν η πραγματική οικονομία δεν λειτουργήσει, αν δεν μεγαλώσει η πίτα, η πίτα, που μοιράζεται σε όλους μας, τότε με τον «κόφτη», τον οποίον εσείς έχετε ψηφίσει, είναι βέβαιο ότι μαζί με όλους τους υπόλοιπους Έλληνες θα έλθουν σε πολύ δυσμενή θέση και οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι συνταξιούχοι. Ο κόφτης έχει ψηφιστεί. Πρέπει πλέον να προσβλέπουμε όλοι μόνο σε μια κυβέρνηση που μπορεί να ανατάξει την οικονομία.

Σε σχέση με τις χθεσινές εξαγγελίες, είμαι υποχρεωμένος να αναφέρω και κάτι, που αφορά το Κιλκίς. Πολύ σωστά είπε ο Πρωθυπουργός ότι τα νησιά του βορείου και ανατολικού Αιγαίου είναι αυτά που σήκωσαν την προσφυγική κρίση και πρέπει να τους δοθεί μια ανάσα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Όμως, μέσα σ' όλα αυτά που δίνει ο Πρωθυπουργός καλό είναι να βρει και εκείνες τις λίγες εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ που οφείλονται εδώ και δύο χρόνια στους αγρότες της Ειδομένης των οποίων είχαν καταπατηθεί τα αγροκτήματα. Έχουν λάβει χίλιες υποσχέσεις για την αποκατάστασή τους. Είναι πολύ λίγες εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ. Όμως, η επίσημη δικαιολογία είναι ότι δεν μπορούν να βρουν κωδικό για να κάνουν αυτήν την πληρωμή.

Έχετε τόση φαντασία σε όλα τα ζητήματα. Βρείτε έναν κωδικό για να αποζημιώσετε και τους αγρότες της Ειδομένης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Γεωργαντά, ιδιαίτερα για τη συνέπεια του χρόνου.

Ο κ. Σκανδαλίδης, Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμα ηχούν στα αυτιά μας οι εξαγγελίες του σημερινού Πρωθυπουργού λίγες μέρες πριν εγκατασταθεί στο Μέγαρο Μαξίμου. Στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2015 ο κ. Τσίπρας συμπύκνωσε τη στρατηγική επαγγελία του ΣΥΡΙΖΑ σε μια φράση: «Εμείς θα φέρουμε λεφτά χωρίς μνημόνιο». Τα λεφτά θα τα φέρνατε στην αρχή διαγράφοντας το χρέος, μετά διαγράφοντας, τουλάχιστον, το μισό, πιο πρόσφατα διαγράφοντας ένα τμήμα του.

Η απόφαση του Eurogroup απομυθοποίησε τη ικανότητα να διαπραγματευτείτε το χρέος, έστω και με τους συντριπτικά καλύτερους όρους του 2012. Το αποτέλεσμα είναι τραγικό: Μικρή ελάφρυνση και τη χρηματοδότηση αναγκών μέχρι το 2060 και σε αντιστάθμισμα ένα νέο μνημόνιο με δυσβάσταχτους όρους, δέσμευση για πολύχρονη διατήρηση του πρωτογενούς πλεονάσματος στα επίπεδα του 3,5% του ΑΕΠ, όταν γνωρίζατε και λέγατε ότι ούτε ο προϋπολογισμός του 2017 δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε τέτοια μεγέθη, εγκατάλειψη της εξαγγελίας για μακροπρόθεσμα μέτρα για το χρέος.

Και τώρα τι περιμένουμε; Περιμένουμε ένα νέο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, που θα βασιστεί στη δεύτερη αξιολόγηση και τα δραματικά μέτρα ενός νέου μνημονίου που θα το συνοδεύει. Πού βρίσκεται η θεωρία περί επονειδισμού και επαχθούς χρέους; Τι απέγινε η διεθνής διάσκεψη που θα υποχρέωνε τους δανειστές να αλλάξουν στάση; Πέρασαν δυο χρόνια. Στην ίδια συζήτηση

για τον προϋπολογισμό του 2017 ποιο είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής σας που φόρτωσε τη χώρα με επιπλέον 40 έως 100 δισεκατομμύρια, σύμφωνα με τους υπολογισμούς διάφορων οικονομολόγων; Θα σας τα πω με μια φράση. Θα φέρνατε λεφτά χωρίς μνημόνιο και φέρατε μνημόνιο χωρίς λεφτά και μάλιστα περισσότερα του ενός μνημόνια και πολύ χειρότερα στις δεσμεύσεις και με παράδοση, ταυτόχρονα, της χώρας στους κόφτες και στην απόλυτη εξουσιοδότηση του Ταμείου.

Είναι η μεγάλη ήττα, η ολοκληρωτική ήττα της στρατηγικής, που έφερε αυτήν την Κυβέρνηση στην εξουσία και έμεινε μόνο η μονότονη επωδός, που συνοδεύει κάθε λαϊκή κινητοποίηση και που καταγράφηκε προχθές σε ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ: «Καλούμε τον λαό να διαδηλώσει κατά της πολιτικής των μνημονίων και της λιτότητας». Αν δεν ήταν τραγικό, θα έλεγα ότι πρόκειται για φάρσα.

Χθες ζήσαμε άλλο ένα διάγγελμα του Πρωθυπουργού. Τι άλλο από ομολογία ήττας είναι αυτή η πομπώδης εξαγγελία; Χρειάστηκε διάγγελμα για να βαφτίσει τη διανομή 617 εκατομμυρίων στους πενόμενους συνταξιούχους ως δέκατο τρίτο μισθό, λες και ο μισθός είναι εφάπαξ εισφορά και την αναστολή για έναν χρόνο της αύξησης του ΦΠΑ ως επαναστατική πράξη, την οποία μάλιστα καταθέσαμε ως πρόταση εδώ και πολύ καιρό κι εμείς!

Όταν την ίδια στιγμή από την άλλη τσέπη αφαιρεί 2,1 δισεκατομμύρια με υπέρμετρους έμμεσους φόρους, ελαττώνει τις κατώτερες συντάξεις και περικόπτει 1,6 δισεκατομμύρια από την κοινωνική ασφάλιση, όταν παίρνει από τους φτωχούς για να δαλεάσει τους πιο φτωχούς, ενώ ταυτόχρονα διαλύεται η μεσαία τάξη και χάνεται κάθε παραγωγική ικανότητα της χώρας, όταν οι δαπάνες για το κοινωνικό κράτος όχι μόνο παραμένουν στάσιμες, αλλά επιπλέον η καθημερινή διαχείριση μετέτρεψε τους φορείς τους, σχολεία, νοσοκομεία, δομές απασχόλησης και συνταξιοδότησης σε ερείπια, όταν ανατρέπεται δραματικά η σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων, βαραίνοντας αποκλειστικά το οικογενειακό και ατομικό εισόδημα των ασθενέστερων τάξεων και στρωμάτων, τι σχέση έχει ο προϋπολογισμός, που καταθέσατε και υποστηρίζετε με την πραγματική Αριστερά; Πού βρίσκεται η ανακατανομή του πλούτου και η αναδιανομή του εισοδήματος που γράφει και το τελευταίο εγχειρίδιο πολιτικής οικονομίας; Πώς μπορεί να δικαιολογηθεί αυτή η πολιτική ως κοινωνική, ως πραγματική Αριστερά;

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι ο προϋπολογισμός είναι αναπτυξιακός και μάλιστα προβλέπει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης το 2017. Διερωτώμαι από πού προκύπτει αυτή η φανταστική εικόνα. Η ανάπτυξη έχει ορισμένες απαρέγκλιτες προϋποθέσεις για να επισυμβεί. Πρώτον, ρευστότητα στην αγορά. Πώς; Με τα capital controls; Δεύτερον, άμεσες, γρήγορες και αποτελεσματικές επενδύσεις. Πώς; Με τα εμπόδια που υψώνονται στην κυβερνητική πολυφωνία; Με το κράτος εμπόδιο στην ανάπτυξη; Στον ρυθμό χελώνας των ιδιωτικοποιήσεων; Με αξιοποίηση του παραγωγικού και αναπτυξιακού δυναμικού της χώρας. Πώς; Με την εξαγωγή στο εξωτερικό του πολύτιμου κεφαλαίου της γνώσης της νέας γενιάς; Τη φυγή των επιχειρήσεων; Τους αργούντες διαθέσιμους πόρους; Με τις αναγκαιές μεταρρυθμίσεις το κράτος στο φορολογικό σύστημα που να προωθούν την ανάπτυξη και να ξεπερνούν τη γραφειοκρατία. Πώς; Με τη στασιμότητα, την πολυνομία, τους μικροκομματικούς διορισμούς, τη θεσμική δυστοκία, την παντελή απουσία μεταρρυθμιστικής πνοής, τον λαβύρινθο των γραφειοκρατικών διαδικασιών;

Η θεωρία ότι η οικονομία έπιασε πάτο και τώρα ήλθε η ώρα να εκτιναχθεί, το πολύ να δικαιώσει πρόσκαιρα κάποιους αριθμούς. Την τριτοκοσμολογία και φτωχοποίηση, όμως, της χώρας δεν τη σταματά. Και το ερώτημα είναι: Μπορεί από μόνη της, μια κυβέρνηση αντιφατικών δυνάμεων, ένα πολιτικό σύστημα προσηλωμένο στην προσπάθεια να δικαιώσει το χθες, μια δημοκρατία που οι θεσμοί της βρίσκονται σε συνθήκες κρίσης και αποδιάρθρωσης, να σταματήσει τον κατήφορο, να αναστρέψει αυτήν την πορεία; Να, γιατί επιβάλλεται εθνική συνεννόηση για τις τομές που απαιτούνται και κυρίως, τις δύσκολες αποφάσεις και πρακτικές που τις υλοποιούν.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, νιώθω το χρέος να κλείσω αυτήν μου την παρέμβαση με το πολιτικό περιβάλλον αυτής της συζήτησης. Σε μια εποχή που μαύρα σύννεφα σω-

ρεύονται στον ορίζοντα, σε μια εποχή που η Ευρώπη ζει το τέλος του Μάαστριχ, που αμφισβητείται ισχυρά, αλλά αδυνατεί να συνάψει μια νέα προοδευτική συνθήκη, σε μια εποχή που η περιοχή μας έρχεται ξανά στο επίκεντρο νέων στρατηγικών διακανονισμών, η Ελλάδα αντιδρά με οπερετικές συναινέσεις ή επικίνδυνες γυμναστικές έντασης. Σε μια εποχή, που στον άνισο και παράλογο κόσμο των συστημικών συμφερόντων αντιπαράκειται ένας αντισυστημικός λαϊκισμός χωρίς χρώμα ή μάλλον γκριζός, που οδηγεί τις κοινωνίες σε συντηρητικά αντανάκλαστικά και ξυπνά φαντάσματα του παρελθόντος, σε μια εποχή που η αναζήτηση του καινούριου προσωποποιείται σε επίδοξους μεταρρυθμιστές ή ριζοσπάστες λαϊκιστές, που στο όνομα της ανανέωσης ανεβαίνουν και σβήνουν ως διάπτοντες αστέρες, σε μια εποχή που η Ελλάδα ενώ αποδυναμώνεται, υποβαθμίζεται και περιθωριοποιείται, εξακολουθεί να διχάζεται με το βλέμμα στραμμένο στο χθες, από ένα πολιτικό σύστημα αυτιστικό, που αδυνατεί να υπερβεί τον εαυτό του, θα το πω καθαρά: ο τόπος βιώνει βαθιά κρίση ηγεσίας.

Το καθήκον των κοινοβουλευτικών δυνάμεων είναι να υψώσουν το ανάστημά τους και να ανοίξουν έναν νέο δρόμο απέναντι στη δεξιά παλινόρθωση για τον αντισυστημικό λαϊκισμό. Και αν δεν τον βρουν τον δρόμο, να τον δημιουργήσουν. Η ανασυγκρότηση της Δημοκρατικής Προοδευτικής Παράταξης δεν είναι υπόθεση που αφορά ένα απλό κόμμα. Είναι ζωτικής σημασίας ανάγκη για την πορεία της χώρας. Και όσοι από εμάς είμαστε ταγμένοι να την υπηρετήσουμε, πιστεύω ότι πρέπει να πάμε τον δρόμο μέχρι το τέλος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτριος Ρίζος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΖΟΣ: Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι,...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Και κυρίες, δεν βλάπτει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΖΟΣ: Και κυρίες, συγγνώμη. Και μάλιστα, κυρίες ιδιαίτερης βαρύτητας.

Πριν ξεκινήσω την εισήγησή μου, ας κάνουμε κι ένα σχόλιο για τα χθεσινά, που αφορούν τις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού. Προκάλεσαν κάποια αμηχανία βλέπω στους συνάδελφους της Αντιπολίτευσης. Νομίζω ότι ήταν μέτρα οφειλόμενα στον ελληνικό λαό. Καλύπτουν μέρος των απωλειών του, στηρίζουν τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους νησιώτες μας. Κάποιοι λένε ότι είναι προεκλογικά αντίβαρα. Ας μην κρίνουν εξ ιδίων τα αλλότρια.

Θα αναφερθώ σε κάποια σημεία που αφορούν τον τομέα της εθνικής άμυνας. Πρώτα απ' όλα, ας προσδιορίσουμε το πλαίσιο μέσα στο οποίο υπάρχει και κινείται η χώρα μας, τους κύκλους βίας και συγκρούσεων, τους κύκλους αστάθειας που υπάρχουν στην περιοχή μας, στη Μαύρη Θάλασσα, στη Μέση Ανατολή, στη βόρεια Αφρική. Στον ενδιαμέσο αυτό χώρο των συγκρούσεων και εντάσεων υπάρχει η Ελλάδα, μια νησίδα σταθερότητας και ασφάλειας.

Ας δούμε τι παραλάβαμε από τους προηγούμενους, «της συμφωνίας της αλήθειας» και «των υποβρυχίων που γέρνανε».

Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα: Χρέος 650 εκατομμύρια ευρώ, με τους εργαζόμενους απλήρωτους ακόμα και για οκτώ μήνες. Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία: Τραγική κατάσταση. Τι άλλο υπάρχει; Ένας πακτωλός πολλών δισεκατομμυρίων σε εξοπλιστικά, 26 δισεκατομμύρια μετάξυ του 1997 και του 2006 και 2,2 δισεκατομμύρια το 2009 στα πρόθυρα της κρίσης. Ο ελληνικός λαός ρωτάει πού πήγαν αυτά τα χρήματα, τι προσέφεραν στην αμυντική θωράκιση της χώρας μας, τι απ' αυτά λειτουργεί και ποιο είναι το κόστος συντήρησής τους. Τι άλλο παραδόθηκε; Δεκατέσσερις υποθέσεις που έχουν πάει στα δικαστήρια. Αυτό ναι, είναι έργο και είναι μια καλή προσπάθεια.

Τι έκανε η σημερινή Κυβέρνηση στον ενάμιση χρόνο; Ψήφισε τον ν.4361: «Ρύθμιση θεμάτων μεταθέσεων οπλιτών, μέριμνας προσωπικού και άλλες διατάξεις». Έκανε για πρώτη φορά αντικείμενο συγκεκριμένου νόμου τις διαδικασίες, που απαιτούνται για το σύστημα μεταθέσεων των οπλιτών, δοκίμων εφέδρων,

αξιωματικών, που ξέρουμε πώς διεκπεραιώνονταν μέχρι χθες, με υπουργικές αποφάσεις ή σε κάποιους διαδρόμους. Ο νούν νο-εϊτώ.

Δεύτερον, καθιέρωσε ένα πλήρες σύστημα μοριοδότησης προκειμένου οι μεταθέσεις και οι τοποθετήσεις των στρατευσίμων να γίνονται με διαφάνεια και αξιοκρατία, εισάγοντας υπηρεσιακά, οικονομικά και κοινωνικά κριτήρια και έτσι και μόνον έτσι να προκύπτουν ο τόπος τοποθέτησης και η ειδικότητα που πρέπει να απονεμηθεί σε κάθε στρατεύσιμο.

Τρίτον, επανέφερε τη δυνατότητα οι οπλίτες γιατροί να υπηρετούν σε περιφερειακά ιατρεία και κέντρα υγείας νησιωτικών απομακρυσμένων ή ορεινών περιοχών, συνδυάζοντας τη στρατιωτική τους θητεία με την εκπλήρωση της υπηρεσίας υπαίθρου, καλύπτοντας ταυτόχρονα και τα κενά, που υπάρχουν σ' αυτές τις περιοχές, αλλά παράλληλα αποκτώντας επαγγελματική εμπειρία.

Όλα τα παραπάνω ισχύουν ακόμα και για τους πτυχιούχους Νομικής, που καλύπτουν κάποιο χρόνο από τον χρόνο άσκησης τους στα νομικά γραφεία στρατιωτικών νομικών συμβούλων.

Επίσης, με τον συγκεκριμένο νόμο πλέον η Κυβέρνηση έδωσε τη δυνατότητα στο μόνιμο προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων που φροντίζει τέκνα ή σύζυγο με ποσοστό αναπηρίας πάνω από 67% να εργάζονται με μειωμένο ωράριο, χωρίς να υπάρχει μείωση των αποδοχών τους.

Παράλληλα, επεκτάθηκε το δικαίωμα σίτισης σε όλους στις στρατιωτικές λέσχες, στα στελέχη του Στρατού, στους αξιωματικούς, ανθυπασπιστές και ΕΠΟΠ, αλλά και στο πολιτικό προσωπικό. Διευρύνθηκαν τα κοινωνικά κριτήρια για τις μεταθέσεις και στους γονείς που έχουν ένα τουλάχιστον τέκνο με δυσίατη ή ανίατη ασθένεια. Ιδρύθηκε το Γραφείο Στήριξης Οπλιτών ακριβώς για να παρακολουθούνται σε καθημερινή βάση οι συνθήκες διαβίωσης και οι υπηρεσίες των οπλιτών, για να καταγράφονται, να αξιολογούνται και να προωθούνται καταγγελίες των οπλιτών για οποιοδήποτε θέμα αναφορικά με τη θητεία τους.

Η Κυβέρνηση ψήφισε τον Ιούλιο του 2016 τον ν. 4407. Ιδρύθηκε η ΜΟΜΚΑ, μια νέα υπηρεσία μέσω της οποίας το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας μπορεί να συμπράττει με φορείς του δημοσίου και της τοπικής αυτοδιοίκησης για να υλοποιηθούν έργα τοπικού ενδιαφέροντος, στην παραμεθόριο ή άλλη απομακρυσμένη περιοχή, με τη χρησιμοποίηση μέσω και προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων. Μάλιστα, η υπηρεσία αυτή μπορεί να συμπεριλαμβάνεται στα σχέδια της πολιτικής προστασίας για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και φυσικών καταστροφών.

Εδώ μπορούμε να πούμε τουλάχιστον για τον Νομό μας ότι στον Έβρο ήδη έχει γίνει αυτό πραγματικότητα. Έχει βοηθηθεί ο τοπικός πληθυσμός και οι δομές του στην αντιμετώπιση πλημμυρικών φαινομένων, σε έργα αποκατάστασης της αγροτικής οδοποιίας, σε κοινωνικές δράσεις σε μικρούς δήμους με μια συνεχή στήριξη αυτών των ευπαθών ομάδων με τρόφιμα ή υπηρεσίες.

Παράλληλα, με αυτό το νομοσχέδιο προχωρήσαμε στη σύσταση νέας υπηρεσίας του ΥΠΕΘΑ για την αξιοποίηση -και μόνο την αξιοποίηση- των ακινήτων ιδιοκτησίας και του Ελληνικού Στρατού αλλά και των τριών ταμείων των Ενόπλων Δυνάμεων.

Όλα αυτά τα έσοδα θα πάνε από το πρώτο τμήμα για τις ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων, ενώ το δεύτερο από τα τρία ταμεία θα πάει για τις ανάγκες των μετόχων και των ταμείων.

Πρέπει να πούμε ότι για πρώτη φορά, επίσης, θεσμοθετήθηκε ο συνδικαλισμός στις Ένοπλες Δυνάμεις και ας γκρινιάζουν κάποιους.

Τι προβλέπεται για το 2017, παίρνοντας υπ' όψιν το συγκεκριμένο δημοσιονομικό πλαίσιο; Προβλέπονται πιστώσεις ύψους 475 εκατομμυρίων ευρώ για τα εξοπλιστικά. Έχουν προβλεφθεί πιστώσεις για την τμηματική καταβολή των αναδρομικών των στελεχών που χρωστούνται από την 1-8-2012 έως το 2014, την περίθαλψη, την εκπαίδευση και την κατάρτιση του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων, τη δημιουργία υποδομών για τη στέγαση των στελεχών αξιωματικών και υπαξιωματικών, ιδιαίτερα στις παραμεθόριες περιοχές. Πρόσφατο παράδειγμα έχουμε στο Διδυμότειχο του Νομού Έβρου όπου εγκαινιάστηκαν οι νέες εγκαταστάσεις για το προσωπικό.

Για τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα προβλέπεται μείωση του ελλείμματος κατά 5 εκατομμύρια σε σχέση με το 2016.

Στο πλαίσιο του εξορθολογισμού των δαπανών έχουν δομηολογηθεί παρεμβάσεις και πρωτοβουλίες, όπως είναι η αναδιάρθρωση των επιχειρησιακών μονάδων χωρίς να χάνουν, φυσικά, δύναμη πυρός, η προσπάθεια εκποίησης πλεονάζοντος ή μη αναγκαίου στρατιωτικού υλικού και η μείωση προσλήψεων εποχικού προσωπικού.

Ο προϋπολογισμός του 2017 καλύπτει απόλυτα τις ανάγκες της αμυντικής θωράκισης της χώρας και μαζί με την πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική αρχών της Κυβέρνησης, υπηρετεί τη δημιουργία συνθηκών ασφάλειας και σταθερότητας στην τόσο ταραγμένη περιοχή μας. Για αυτό και σας καλώ να τον υπερψηφίσετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ κι εγώ. Τον λόγο έχει η κ. Μπακογιάννη, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Καλημέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Συζητάμε σήμερα έναν προϋπολογισμό για τον οποίο η Κυβέρνηση περιφανεύεται. Εγώ καλοπίστεως θα δεχτώ όλα τα θετικά σενάρια. Θα συμφωνήσετε, όμως, μαζί μου ότι δεν υπάρχει ούτε ένας αναλυτής ο οποίος να μην λέει ότι ουσιαστικά η χώρα γύρισε στο 2014.

Θα σας διαβάσω ένα απόσπασμα μιας δήλωσης από το Μάιο του 2014: «Έχουν επιδοθεί παραμονές ευρωεκλογών σε παροχολογία. Ποιοι μας κατηγορούν; Αυτοί που μοίραζαν κοινωνικό μέρισμα σαν τα αλήστου μνήμης βιβλιάρια απόρων; Αυτοί που ενώ δίνουν πεντακοσάρικα δέκα μέρες πριν από τις εκλογές, σκοπεύουν να τα πάρουν πίσω και με το παραπάνω, που μετέθεσαν λογαριασμούς και εκκαθαριστικά και κρύβουν νέα μέτρα που έχουν ήδη αποφασιστεί;»

Ποιος τα είπε αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Αλέξης Τσίπρας.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ο Αλέξης Τσίπρας -βεβαίως, κυρίες Παπαδόπουλε- στην εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» τον Μάιο του 2014, ο ίδιος άνθρωπος που χθες πλειοδότησε σε παροχολογία.

Ναι, οι αδύνατοι χρειάζονται στήριξη. Συμφωνώ. Χρειάζεται, όμως, κυρίως μια ευκαιρία να δημιουργήσουν πλούτο, χρειάζονται δουλειές. Και ο πανικόβλητος Πρωθυπουργός σας, υποσχέθηκε εφάπαξ βοήθημα, ο ίδιος άνθρωπος ο οποίος έκοψε το ΕΚΑΣ και πετσόκοψε μισθούς και συντάξεις, που στον προϋπολογισμό, τον οποίο με τέτοιο ενθουσιασμό ψηφίζετε, φέρνει νέους φόρους 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ για όλους, που αύξησε το ΦΠΑ, άμεσους και έμμεσους φόρους και ασφαλιστικές εισφορές, που φόρτωσε 86 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος με το αχρείαστο μνημόνιο, που γύρισε την οικονομία σε ύφεση 0,3%.

Αντί, λοιπόν, να κοροϊδεύετε τους συνταξιούχους κάντε κάτι πιο εποικοδομητικό. Επιτρέψτε τους έστω και λίγα από τα 8 δισεκατομμύρια ευρώ των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου. Στηρίξτε την παραγωγική Ελλάδα, την αγορά, την επιχειρηματικότητα, τις θέσεις εργασίας που έχει ανάγκη ο τόπος. Και εάν θέλετε να στηρίξετε πραγματικά τους συνταξιούχους, να μειώσετε την παρακράτηση από το εισόδημά τους με μέτρα μόνιμα, όχι ευκαιριακά, όπως κάνατε χθες, ή εφάπαξ, όπως γράφουν σήμερα οι εφημερίδες.

Εσείς, όμως, ανευθρίαστα, ως «σύγχρονος πατερούλης», παίζετε επικοινωνιακά τρικ στην πλάτη των Ελλήνων. Δίνετε παροχές, αφού πρώτα έχετε συμφωνήσει μέτρα ύψους 9 δισεκατομμυρίων ως το 2018. Δηλαδή, τα δίνετε στον κόσμο για να τα ξαναπάρτε από την πίσω πόρτα.

Στο Eurogroup πάλι δεν κλείσατε την αξιολόγηση. Δεσμευθήκατε να διατηρήσετε πλεονάσματα 3,5%. Σας επιβάλλουν υψηλό πλεόνασμα, δυστυχώς, ως cash collateral, διότι κανείς δεν πιστεύει ότι μπορείτε να φέρετε επενδύσεις. Και όχι μόνο δεν τις φέρνετε, αλλά τις διώχνετε κιόλας. Διώξατε την «SOCAR» και αφήσατε τρύπα 188 εκατομμυρίων στο ΔΕΣΦΑ. Διώξατε την επένδυση του Κατάρ, χάσαμε 2 δισεκατομμύρια. Τα ίδια κάνατε στην Αφάντου. Ο ΑΔΜΗΕ παραμένει στο ψυγείο.

Συνάδελφοι της Κυβέρνησης, ο μόνος τρόπος να βγούμε από την κρίση και να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας, είναι η προσέλευση επενδύσεων και η στήριξη της ιδιωτικής οικονομίας. Το 2014 σας αφήσαμε άμεσες ξένες επενδύσεις 1,26 δισεκατομμύρια. Πού τις φτάσατε; Στα μείον 261 εκατομμύρια πέρυσι, μείον 25 εκατομμύρια το πρώτο τρίμηνο του 2016.

Τη στιγμή που οι ξένες επενδύσεις στην Ευρώπη σημειώνουν ιστορικό ρεκόρ αύξησης 14%, στην Ελλάδα βρισκόμαστε στον πάτο. Υπογράψατε την εκκρεμότητα του Ελληνικού και μετά στοπ. Αναζητείτε μια καινούργια υπογραφή. Δεν έχετε φέρει ούτε μία επένδυση. Και χθες -άκουσον, άκουσον!- ακούμε την πρωτοφανή δήλωση του Υπουργού Οικονομίας, του κ. Παπαδημητρίου. Σας τη διαβάζω: «Η υψηλή φορολογία δεν επηρεάζει αρνητικά την ανταγωνιστικότητα». Αυτό απεφάνθη ο κύριος καθηγητής. Δεν ξέρω αν αυτή είναι η άποψη του ακαδημαϊκού ή του Υπουργού, με ποια ιδιότητα την έχει διατυπώσει. Εν πάση περιπτώσει, άφησε όλους άναυδους.

Να θυμίσω στον κ. Παπαδημητρίου ότι στις 14 Νοεμβρίου -όχι μακριά δηλαδή, πριν από έναν μήνα- είχε ο ίδιος πάλι -υποθέτω με άλλη ιδιότητα- δηλώσει ότι οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές δεν προσελκύουν επενδύσεις.

Παρόμοια δήλωση έκανε ο κ. Τσακαλώτος στη Βουλή τις προάλλες: «Να μειώσουμε το πλεόνασμα στο 2%...» -συμφωνούμε- «...για να μπορέσουμε να μειώσουμε 1,8 δισεκατομμύρια από τη φορολογία, για να γίνουμε πιο ανταγωνιστικοί».

Ε, τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ φταίω αν δηλώνω ότι θα μας τρελάνετε τελείως; Δε μπορείτε κάποια στιγμή να συμφωνήσετε μεταξύ σας τι πραγματικά πιστεύει αυτός ο έρμος ΣΥΡΙΖΑ;

Ξέρετε πολύ καλά ότι η υπερφορολόγηση έχει διώξει δισεκατομμύρια κεφαλαίων. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα από την τουριστική αγορά, γιατί αξίζει τον κόπο να μιλάμε με νούμερα.

Ας συγκρίνουμε μια υποθετική επένδυση 10 εκατομμυρίων για τη δημιουργία ξενοδοχείου στην Ελλάδα και στην Ισπανία. Με ετήσιο τζίρο 3 εκατομμύρια, υπολογίζεται μεικτό κέρδος 1 εκατομμύριο προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων. Στην Ισπανία το βάρος του επενδυτή είναι ο φόρος εισοδήματος και ο χαμηλός ΦΠΑ. Στην Ελλάδα αρχίζουμε με υψηλότερο ΦΠΑ, ακριβότερο δανεισμό, με επιτόκιο τουλάχιστον 4% υψηλότερο από το αντίστοιχο ισπανικό, συν το τέλος διανυκτέρευσης. Αυτό σημαίνει ότι στην δεκαετία απόσβεσης της επένδυσης, η πρόσθετη δαπάνη ισοδυναμεί με 5 εκατομμύρια. Λόγω της υπερφορολόγησης ο επενδυτής στην Ελλάδα ξεκινά με μείον 5 εκατομμύρια για μια επένδυση 10 εκατομμυρίων. Γιατί ακριβώς να έρθει; Μήπως μπορεί αυτό να μου το εξηγήσει ο κύριος καθηγητής;

Οι αριθμοί, κακά τα ψέματα, είναι αμελικοί. Το πρώτο εννέαμηνο του 2016 είχαμε 33,5% περισσότερα λουκέτα από πέρυσι. Λόγω της φοροεπιδρομής και της αλλεργίας σας στις μεταρρυθμίσεις, στην παγκόσμια κατάταξη ανταγωνιστικότητας πέσαμε στην 86^η θέση. Και κοροϊδεύετε τους επιχειρηματίες με έναν πολύπλοκο αναπτυξιακό νόμο, που προβλέπει ενισχύσεις 550 εκατομμυρίων έως το 2022 και φοροαπαλλαγές μόλις 127 εκατομμυρίων έως το 2018, δηλαδή, μια τρύπα στο νερό.

Στο μεταξύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε «παρκάρι» ευρωπαϊκά κονδύλια 1 δισεκατομμυρίου στο ΕΤΕΑΝ για την επιχειρηματικότητα και εδώ και δύο χρόνια δεν βγάλατε προγράμματα.

Μάλιστα, πέρσι γυρίσατε πίσω αχρησιμοποίητα 500 εκατομμύρια για πόρους οι οποίοι θα μπορούσαν ουσιαστικά πολλαπλασιαζόμενοι να κινήσουν σοβαρά την αγορά. Και πάρα ταύτα, δεν καίγεται καρφί σε κανέναν.

Θα σταθώ και στο ΕΣΠΑ. Θέλω να ενημερώσω τον κύριο Υπουργό ότι η χώρα έλαβε πρόσθετη προχρηματοδότηση 7% για τα έτη 2015, 2016, σχεδόν ένα δισεκατομμύριο. Μέχρι εδώ όλα καλά. Όμως, αν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου το συνολικό ποσό της προχρηματοδότησης δεν καλύπτεται από αιτήσεις πληρωμής, η Ελλάδα υποχρεούται να επιστρέψει το ποσό ολόκληρο. Κρούω τον κώδωνα του κινδύνου στην Κυβέρνηση. Θα είναι κρίμα μαζί με τα άλλα λεφτά που χάσατε, να χάσετε και αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Νέα Δημοκρατία δεν υποσχόμαστε μαγικές λύσεις. Ξέρουμε πολύ καλά τι λέμε και πώς

μπορούμε να βάλουμε την οικονομία ξανά μπροστά. Η πραγματικότητα είναι ότι ο ελληνικός λαός δεν αντέχει άλλο κοροϊδία. Η παραγωγική Ελλάδα, η Ελλάδα που θέλει, πραγματικά, να προκόψει σας ζητάει να φύγετε μια ώρα νωρίτερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο κ. Καΐσας, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΪΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2017, τον προϋπολογισμό που βάζει στόχο ανάπτυξης 2,7%, τον προϋπολογισμό που καλύπτει τις κοινωνικές ανάγκες αυξάνοντας τα κονδύλια στην υγεία και στην παιδεία και που θεσπίζει το κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης σε όλη την επικράτεια.

Ακούγονται φωνές ότι ο στόχος αυτός δεν θα πιαστεί. Είναι οι φωνές αυτές, που μας έλεγαν ότι το 2016 θα εφαρμοστεί κόφτη. Και αντί για κόφτη είχαμε πλεόνασμα και μοιράστηκε στους χαμηλοσυνταξιούχους. Και τώρα φωνάζουμε γιατί μοιράστηκε.

Σήμερα, λοιπόν, καλωσορίζουμε τον πρώτο πραγματικά αναπτυξιακό προϋπολογισμό, ο οποίος ταυτόχρονα εξασφαλίζει ένα ουσιαστικό δίκτυο κοινωνικής προστασίας. Ο σημερινός προϋπολογισμός δεν είναι μόνον ένας προϋπολογισμός ανάπτυξης και σταθερότητας, αλλά και ένας προϋπολογισμός κοινωνικής ευθύνης, ένας προϋπολογισμός θεραπείας και ανακούφισης των πληγών. Και οι πληγές, που υπέστη στο σύνολο η χώρα τα προηγούμενα χρόνια, είναι τεράστιες. Ειδικότερα ο χώρος της υγείας δέχτηκε ανελέητα χτυπήματα τα χρόνια της κρίσης. Για αυτό θα σας μιλήσω και πιο αναλυτικά και λόγω της δουλειάς μου.

Το ιστορικό της υγείας στην χώρα μας είναι γνωστό. Προβλήματα προϋπήρχαν: οι προμήθειες, οι οπατάδες, οι κομμητικές δι-οικήσεις. Ωστόσο, οι επιλογές των προηγούμενων κυβερνήσεων, εξαθλίωσαν το δημόσιο σύστημα υγείας με τεράστιες περικοπές στην χρηματοδότηση και απολύσεις, με την πιο χαρακτηριστική αυτή της απόλυσης δύομισι χιλιάδων γιατρών στο ΠΕΔΥ σε μια και μόνο ημέρα. Δεν ξέρω αν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο τέτοιας απόλυσης. Οι ελλείψεις σε προσωπικό έγιναν τραγικές, ανεβάζοντας το έλλειμμα σε στελεχιακό δυναμικό. Τα προβλήματα διογκώθηκαν σε τέτοιο βαθμό που η κατάρρευση του συστήματος ήταν βεβαία.

Το 2015 παραλάβαμε ένα σύστημα, που κρατιόταν ζωντανό μόνο χάρη στην αυταπάτη των εργαζομένων. Παραλάβαμε ένα σύστημα το οποίο αρνείτο την περίθαλψη σε δύομισι εκατομμύρια πολίτες. Χιλιάδες ανασφάλιστοι συμπολίτες μας ήταν αναγκασμένοι να καταφεύγουν για περίθαλψη στα κοινωνικά ιατρεία και στα κοινωνικά φαρμακεία, τα οποία προσπαθούσαν να καλύψουν αυτό το κενό.

Ο πρώτος μας προϋπολογισμός, αυτός του 2016, με την αύξηση των κονδυλίων και με τον διορισμό τριεσήμισι χιλιάδων, περίπου, στελεχών, σταμάτησε την ελεύθερη πτώση στην υγεία και επέτρεψε την παροχή δωρεάν περίθαλψης σε όλους τους ανασφάλιστους.

Ο προϋπολογισμός που ψηφίζουμε σήμερα, όσον αφορά την υγεία, κινείται σε εξής τρεις άξονες: Στο να ενισχύσει, στο να οργανώσει και στο να αλλάξει προσανατολισμό.

Με τον νέο προϋπολογισμό προβλέπεται επιπλέον ενίσχυση στο σύστημα υγείας και παιδείας και ενισχύονται με στελεχιακό δυναμικό όλες οι μονάδες υγείας της χώρας. Προκηρύσσονται χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, τόσο για μόνιμο όσο και για επικουρικό προσωπικό.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά το μόνιμο προσωπικό, προβλέπονται τέσσερις χιλιάδες προσλήψεις ιατρών, νοσηλευτών και λοιπού προσωπικού, ενώ με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, με ευρωπαϊκά προγράμματα, με συνεργασία με το Υπουργείο Εργασίας και τον ΟΑΕΔ, τοποθετούνται πάνω από επτά χιλιάδες ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό.

Όσον αφορά την καλύτερη οργάνωση με την ενίσχυση και τη στελέχωση των αρμόδιων υπηρεσιών, παρέχονται στους πολίτες νέες υπηρεσίες υγείας, όπως είναι τα ηλεκτρονικά μητρώα ασθενών και νοσημάτων, η κάρτα υγείας του πολίτη, τα ηλεκτρονικά ραντεβού των ΠΕΔΥ και των νοσοκομείων, η ηλεκτρονική ζήτηση των εργαστηριακών εξετάσεων, η λίστα χειρουργείου.

Επίσης, οργανώνονται αυτοτελή τμήματα επειγόντων περιστατικών στα περιφερειακά και νομαρχιακά νοσοκομεία, αλλά και κέντρα χρονίων πασχόντων, όπως για τον διαβήτη, για τα καρδιαγγειακά νοσήματα, για χρόνιες αποφρακτικές πνευμονοπάθειες κ.λπ..

Άφησα στο τέλος τον τρίτο άξονα των παρεμβάσεων στην υγεία, αυτόν της αλλαγής προσανατολισμού, τη μεγάλη, δηλαδή, στροφή στην πρόληψη και στην πρωτοβάθμια περίθαλψη, μια μεγάλη και δομική αλλαγή που φέρνει το σύστημα πραγματικά πιο κοντά στον πολίτη. Ιδρύονται διακόσιες εξήντα τοπικές μονάδες υγείας κυρίως στα αστικά κέντρα και με το πρόγραμμα προβλέπεται δεκαεξάωρη λειτουργία. Η καθεμία από αυτές θα στελεχώνεται και από μια ομάδα επιστημόνων, όπως γιατροί, οδοντίατροι, ψυχολόγοι, μαίες, κοινωνικοί λειτουργοί. Τα αποτελέσματα θα είναι εμφανή και θα καλυτερεύσουν τη ζωή όλων. Θα έχουμε άμεση εξυπηρέτηση του πολίτη, μεγάλη αποσυμφόρηση των νοσοκομείων από περιστατικά πρωτοβάθμιας φροντίδας και προπάντων, την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του πολίτη προς τη δημόσια περίθαλψη.

Ταυτόχρονα, με τις τοπικές μονάδες υγείας στις δυσπρόσιτες περιοχές και στα νησιά μας αναβαθμίζονται οι ήδη υπάρχουσες μονάδες ΠΕΔΥ, κέντρα υγείας, περιφερειακά ιατρεία, ιδίως δε με την πρόσληψη των ιατρών που προανέφερα.

Κατ' αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζουμε την άμεση πρόσβαση στο σύστημα υγείας από τους πολίτες όλης της χώρας, όπου κι αν βρίσκονται.

Συνοψίζοντας έχω να πω τα εξής: Όσες κραυγές κι αν ακούστηκαν κι όσες κι αν ακούσουμε ακόμα, η πραγματικότητα είναι μία. Η ενίσχυση και η καλύτερη οργάνωση των υπαρχουσών υποδομών, οι καινοτόμες παροχές υγείας μέσω νέων ηλεκτρονικών υπηρεσιών, αλλά πολύ περισσότερο μέσω της μεγάλης στροφής στην πρόληψη και πρωτοβάθμια περίθαλψη, είναι όλα αυτά που με οδηγούν στο να καλωσορίσω τον προϋπολογισμό του 2017, έναν προϋπολογισμό όχι μόνο αναπτυξιακό, αλλά προπάντων κοινωνικά ευαίσθητο, τον οποίο ψηφίζω και στηρίζω ανεπιφύλακτα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημήτριος Κυριαζίδης για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα είναι μια κορυφαία στιγμή του Κοινοβουλίου μας, ο προϋπολογισμός του κράτους μας, αλλά και προϋπολογισμός για τους ανθρώπους του, με πολύπτυχες διαστάσεις και όχι μόνο με ένα λογιστικό περιεχόμενο.

Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχει κι ένας απολογισμός. απολογισμός κακός, κάκιος, ως βεβαίως μαρτύρησε η ελληνική κοινωνία κατά τον χρόνο που κυλάει.

Ναι, συνάδελφε Παπαδόπουλε, γι' αυτού κινήσατε κι αλλού η εξουσία σας πάει. Θα περίμενε κανείς μια μετριοπάθεια, αλλά βλέπουμε, από την άλλη πλευρά, συναδέλφισσες και συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να συμπεριφέρεστε με μια θρασύτητα, με μια αμετροέπεια και πολλές φορές με μια επιθετικότητα.

Είδατε ότι από σύσσωμη την αντιπολίτευση -και δεν μιλάω για τα άκρα, εννοώντας τους Χρυσανυγίτες- δεν ακούσατε εδώ, κατά τον χρόνο αυτό, ύβρις, αν θέλετε και απειλές.

Εμείς, δυστυχώς, τις γευθήκαμε κατά τη δική μας διακυβέρνηση το 2012-2014. Και αισθάνθηκα πάρα πολλές φορές άσχημα, αγαπητοί συνάδελφοι, ενώ εσείς βλέπω ότι δεν νοιώθετε, αν θέλετε, οποιαδήποτε ανάγκη ενός απολογισμού και μιας συνγνώμης.

Εν πάση περιπτώσει, πράγματι, προχωρείτε και για το 2017 και «καταχεριάζετε», αν θέλετε, τους έχοντες και τους κατέχοντες, τους προνομιούχους, με 2,6 δισεκατομμύρια, με έμμεσους και άμεσους φόρους: 437 εκατομμύρια αύξηση του ΦΠΑ, 422 εκατομμύρια αύξηση φορολόγησης στο πετρέλαιο θέρμανσης, 89 εκατομμύρια σε ό,τι αφορά την κινητή τηλεφωνία και τη συνδρομητική τηλεόραση, 62 εκατομμύρια αύξηση φόρου στη μύρα, 62 εκατομμύρια αύξηση φόρου στον καφέ, 142 εκατομμύρια στα τσιγάρα, 12,5 εκατομμύρια στα τέλη κυκλοφορίας. Έτσι, για να μάθουν και καλά να πάθουν οι προνομιούχοι! Καλά τους κάνετε!

Και πάμε, βεβαίως, στις συντάξεις. Το 2016 διακόσιες πενήντα πέντε χιλιάδες συνταξιούχοι είχαν μείωση 6%. Τριακόσιες πενήντα χιλιάδες συνταξιούχοι είχαν μείωση από 40% έως 50%. Τριακόσιες πενήντα χιλιάδες συνταξιούχοι είχαν μείωση στις επικουρικές από 30% έως 50%. Στις συντάξεις χηρείας είχαν μείωση από 20% έως 40%. Είχαμε 345 εκατομμύρια μια οριζόντια σύνταξη σε ό,τι αφορά τη χηρεία. Οι προσωρινές συντάξεις από το 80% πήγαν στο 50%. Και βεβαίως, η μείωση για το 2017 -νόμος Κατρούγκαλου- θα είναι 15% έως 30% για τις συντάξεις. Δεν μιλάμε για το ΕΚΑΣ, για τα 940 εκατομμύρια.

Και, βεβαίως, τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας περιμένουν τα αναδρομικά. Θα έφευγε ο κ. Καμμένος από την Κυβέρνηση. Μέχρι τέλος Σεπτεμβρίου θα έφερνε την τροπολογία για τις μισθολογικές διαβαθμίσεις-οριμάνσεις, θα έβρισκε τα ισοδύναμα αλλιώς θα παραιτούνταν. Ακόμα περιμένουμε να παραιτηθεί. Ταυτόχρονα, τον βλέπουμε να διέρχεται τα νησιά με τον Κασσιδιάρη, προκειμένου να αυξήσει το δικό το πρεστίτζ σε ό,τι αφορά τη δική του παρουσία.

Αυτή, δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, είναι η πραγματικότητα. Δεν θα μιλήσουμε για την ανεργία. Δεν κάνατε κανέναν λόγο. Είδαμε ότι μέσα στον Νοέμβριο αυξήθηκαν οι άνεργοι κατά ογδόντα τρεις χιλιάδες.

Και, βεβαίως, αναφέρετε εσείς στον προϋπολογισμό που έχετε καταθέσει, σε ό,τι αφορά τη Νέα Δημοκρατία: «Το 2014...» -σελίδα 10- «...εμφανίστηκαν οι πρώτες ενδείξεις ανάκαμψης στην αγορά εργασίας, με τη μείωση της ανεργίας κατά 0,8 ποσοστιαίες μονάδες». Αναφέρετε στον προϋπολογισμό σας το τι έκανε η Νέα Δημοκρατία. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κυριαζίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για να δούμε τι γίνεται στον αγροτικό τομέα, κύριε Παπαδόπουλε. Οι αγρότες θα φορολογηθούν βάσει της κλίμακας των μισθών και συνταξιούχων, με συντελεστές που ξεκινούν από το 22% και φτάνουν στο 45%. Για πρώτη φορά φορολογούνται οι βασικές αγροτικές ενισχύσεις, σε ό,τι αφορά την κατάργηση, την έκπτωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο αγροτικό πετρέλαιο. Ο ΦΠΑ στα αγροτικά προϊόντα αυξήθηκε στο 24%, ενώ οι αγρότες πωλούν με 13%. Υψηλότερο φόρο κατά 36,6% θα πληρώσουν όσοι εισπράττουν μισθώματα από ενοικίαση αγροτικής γης. Ο ορισμός του αγρότη γίνεται πια σε άλλη βάση. Αν υπερβαίνει το 50%, κάπως αλλιώς θα χαρακτηριστεί από το εισόδημά του.

Η επείδη προέρχομαι, βεβαίως, και από μια ιδιαίτερα αγροτική-κτηνοτροφική περιοχή, τη Δράμα, θα αναφερθώ στα ιδιαίτερα προβλήματα σε ό,τι αφορά τον αγροτικό κόσμο και ειδικότερα ενός λεκανοπεδίου, καθώς ακούμε πολλές φορές Δράμα και πάει το μυαλό μας στο Κάτω Νευροκόπι. Είναι η δεύτερη χρονιά όπου εκεί οι πατακοκαλλιερητές -πρόκειται για μονοκαλλιέργεια- δεν παίρνουν οποιαδήποτε κρατική ενίσχυση. Τους έχετε λησμονήσει, παρά τις υποσχέσεις του εκάστοτε Υπουργού -και τώρα που έχει αλλάξει- ότι θα μεταβεί επιτόπου. Δεν τόλμησε να πατήσει και πιστεύω ότι ούτε στη συνέχεια θα πατήσει.

Οι επιχειρήσεις στο νομό ή κλείνουν ή φεύγουν στη διπλανή χώρα. Το ίδιο συμβαίνει σε πάρα πολλούς νομούς.

Άκουσα τον εισηγητή σας από τα Γρεβενά να λέει σε ό,τι αφορά τις επιχειρήσεις, ότι πηγαίνουν καλά, ειδικότερα στο νομό τους. Πήρα τα στοιχεία. Με νομική μορφή, ανώνυμες εταιρείες κ.λπ.: εγγραφές τριάντα έξι, διαγραφές εβδομήντα οκτώ. Μείον σαράντα δύο, δηλαδή 50% μείωση.

Σε ό,τι αφορά τις άλλες μορφές, τα τουριστικά, σε ό,τι αφορά τις ανώνυμες εταιρείες και λοιπές εταιρείες, οι εγγραφές είναι εκατόν εβδομήντα μία και έκλεισαν τριακόσιες είκοσι δύο επιχειρήσεις. Τα καταθέτω και αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κυριαζίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε ό,τι αφορά την αδιάντροπη αναφορά του κ. Τσίπρα -όπου

μοίρασε χθες τα καθρεφτάκια στους ιθαγενείς- δεν μας είπε για τα 7,5 δισεκατομμύρια, που δεν επιστρέφει σε αυτούς που χρωστούμε, τα 94 δισεκατομμύρια ληξιπρόθεσμα χρέη. Και βεβαίως ήταν και η χθεσινή αναφορά του Υπουργού Οικονομικών, κ. Τσακαλώτου, ότι θα πρέπει να καταλήξουμε στο 3,5% του πλεονάσματος, έτσι ώστε περίπου το 2040 να υπάρξει κάποια ανάσα και να καταλήξουμε το 2060 για να απεμπλακούμε από αυτό το περιβόητο δυσβάσταχτο χρέος. Και ακούσαμε χθες το ΔΝΤ να αναφέρεται σε υψηλής ποιότητας μέτρα. Αυτά λοιπόν από πλευράς σας.

Και βεβαίως θα ήθελα να καταλήξω όσον αφορά την ιστορική αναγκαιότητα στην οποία αναφέρθηκε συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ στο Κοινοβούλιο σε μία συζήτηση που κάναμε με άλλους συναδέλφους. «Κάνετε λάθος, εσείς συνάδελφοι», μου λέει. «Άκουσα τη συζήτηση σας και καταλήξατε σε ένα συμπέρασμα. Το δικό μας σκεπτικό είναι τελείως διαφορετικό γι' αυτό καταλήγουμε σε διαφορετικά συμπεράσματα». «Τι λες, συνάδελφέ μου;», του λέω. Είμαστε εντός του Κοινοβουλίου και μου απαντάει: «Εμείς αυτά στην ιδεολογία μας δεν τα πιστεύουμε. Πρέπει, όμως, να κάνουμε χρήση αυτών των πραγμάτων για να παραμένουμε στην εξουσία. Θα συμφωνήσουμε και με τον διάβολο και άλλα τόσα μέτρα θα πάρουμε. Πρέπει να παραμείνουμε στην εξουσία».

Αυτός είναι ο μόνος σας σκοπός. Και βεβαίως, είναι επόμενο ότι θα φέρετε και άλλα μέτρα, θα συμφωνήσετε και άλλα μέτρα. Η παραμονή σας και μόνο στην εξουσία είναι αυτό το οποίο σας διακατέχει. Αυτό επιδιώκετε, μια ισοπέδωση στη φτωχοποίησης.

Και επειδή είμαι από βορεινό νομό της χώρας, έζησα καταστάσεις τι σημαίνει κολλόζ, τι σημαίνει συσσώπιση, τι σημαίνει νομενκλατούρα, συνάδελφε Παπαδόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Όνομα να μας πείτε, ποιος συνάδελφος το είπε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Και βεβαίως, πλέον ο λαός δεν θα ξεχνά τι σημαίνει Αριστερά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Παπαδόπουλε, όλη η Βουλή απευθύνεται σε εσάς!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήριο Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, ενώ παράλληλα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», δύο σχολεία, σαράντα τρεις μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 60^ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας και είκοσι έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 3^ο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Καλαφάτης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό, διότι θα βρίσκεται στη Γερμανία για εκπλήρωση κομματικών υποχρεώσεων από 11-12-2016 έως 15-12-2016. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Προχωρούμε στον επόμενο ομιλητή, τον κ. Μπαλλή.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΣΥΜΕΩΝ (ΜΑΚΗΣ) ΜΠΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλήθεια, τι προσπαθεί να κάνει η αντιπολίτευση αυτές τις μέρες της συζήτησης του προϋπολογισμού; Από τη μια να αποδομήσει την πολιτική και τις επιλογές της Κυβέρνησης χρησιμοποιώντας επιλεκτικά στοιχεία, να αμφισβητήσει τα στοιχεία του προϋπολογισμού που αποτυπώνουν μεν τις υπαρκτές δυσκολίες του σήμερα, αλλά ταυτόχρονα αποτυπώνουν και την αντιστροφή του κλίματος, καθώς η οικονομία περνά πλέον σε φάση ανάπτυξης.

Από την άλλη η Αξιωματική, κυρίως, Αντιπολίτευση επιχειρεί να επαναφέρει τις δικές της επιλογές ως δήθεν τις μόνες ορθές για το μέλλον, τις επιλογές της φτωχοποίησης.

Πρέπει να ομολογήσω, βέβαια, ότι χθες άκουσα και μία μεγάλη

αλήθεια από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, από Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, κοντά στα μεσάνυχτα χθες το βράδυ, που θέλοντας να σχολιάσει το χθεσινό διάγγελμα του Πρωθυπουργού είπε επί λέξει: «Όπως φαίνεται ο κ. Τσίπρας θα επιχειρήσει τη φυγή προς τα εμπρός».

Κύριοι συνάδελφοι της αντιπολίτευσης, η φυγή προς τα εμπρός είναι ήδη κάτι που γίνεται. Φυγή προς τα εμπρός μαζί με την κοινωνία, που ήρθε η ώρα να ωφεληθεί από τα αποτελέσματα των δικών της θυσιών. Θυσίες στις οποίες η δική σας πολιτική τους οδήγησε. Χθες ο Πρωθυπουργός απλώς έκανε πράξη αυτό που έχουμε υποσχεθεί: Ότι περισσεύει θα επιστρέφεται στην κοινωνία, σε αυτούς που το δικαιούνται, σε αυτούς που κράτησαν όρθια τη χώρα, σε αυτούς που πλήρωσαν δυσανάλογα περισσότερα από εκείνους που εσείς ευνοήσατε και καλύψατε. Χθες ήταν αρχή. Υπομονή γιατί θα έρθουν και άλλα. Έχουμε ακόμα δύο προϋπολογισμούς να καταθέσουμε μέχρι τους επόμενους που θα φέρουμε μετά τις εκλογές του 2019.

Βρείτε επιτέλους κάτι καινούριο να πείτε χωρίς τις επαναλήψεις, που κάνατε και αυτές τις ημέρες και μάλιστα με αλλοίωση ή και επιλεκτική χρήση των πραγματικών στοιχείων.

Για την αλήθεια του πράγματος ως θυμηθούμε μερικά απ' όσα υποστήριξε η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Τι μας είπαν;

Πρώτον, -ο ειδικός αγορητής το είπε- ότι οι Ευρωπαίοι και οι κοινοτικοί αξιωματούχοι περιγράφουν με μελανά χρώματα τη σημερινή κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και παρουσίασε και πειστήρια. Ποια; Πάλι τις ίδιες δηλώσεις του Ρέγκλινγκ και του Ντομπρόφσκι. Έχετε γίνει μια χαρούμενη ατμόσφαιρα με αυτούς τους δύο.

Υπάρχουν, όμως, εκτός απ' αυτούς και άλλες δηλώσεις, όπως του Ντάσελμπλουμ τον Σεπτέμβριο του 2016, που λέει ότι φαίνονται πλέον τα πρώτα σημάδια της ανάκαμψης στην Ελλάδα. Όπως του Μοσκοβισί τον Αύγουστο του 2016, που βλέπει ανάκαμψη για το 2016, το 2017, το 2018. Εάν τα αγνοείτε να τα δώσουμε στα Πρακτικά να τα μελετήσετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Συμεών Μπαλλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για τέτοιου είδους δηλώσεις βέβαια ούτε κουβέντα από μέρους σας.

Τι άλλο μας είπαν;

Δεύτερον, ότι οι τράπεζες έχουν αδειάσει από καταθέσεις. Επαναφέρουν τη ρητορική που οδήγησε στο bank run στις αρχές του 2015. Ποια είναι η αλήθεια; Ότι τα νοικοκυριά αρχίζουν και επιστρέφουν τα λεφτά στους λογαριασμούς τους και ότι έχουμε εισροή καταθέσεων. Δεν το λέω εγώ. Το λέει το τελευταίο οικονομικό δελτίο της Alpha Bank. Εάν ενδιαφέρεστε το δίνουμε και αυτό στα Πρακτικά για να το μελετήσετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Συμεών Μπαλλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κατηγορείται, βέβαια, για πολλά άλλα η Κυβέρνηση, δεν μας υπενθυμίζουν, όμως, οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και τι είχε προηγηθεί των capital controls, στα οποία αναφέρθηκαν χθες. Δεν μας είπαν για τις δηλώσεις Στουρνάρα ή άλλων Ευρωπαίων αξιωματούχων ή δικών τους στελεχών. Δεν μας υπενθύμισαν, επίσης, ότι ο κ. Στουρνάρας τον Δεκέμβριο του 2014, ξεκινώντας έναν κύκλο αρνητικών προβλέψεων λίγο πριν τις εκλογές και τη βέβαιη εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, προειδοποιούσε για ενδεχόμενη έλξη ρευστότητας στις τράπεζες. Εδώ είναι οι τότε δηλώσεις του κ. Στουρνάρα, τις καταθέτω και αυτές στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Συμεών Μπαλλής καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες δηλώσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ούτε μας υπενθύμισαν τα όσα είχε πει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης σε μια συνέντευξή του στις 23 Ιουνίου 2015 λίγο πριν το κλείσιμο των τραπεζών στο γερμανικό περιοδικό «FOCUS ON LINE», όπου ανοίγει το θέμα για τον έλεγχο των κεφαλαίων και για το κλείσιμο των τραπεζών και κυρίως παροτρύνει τους Ευρωπαίους αξιωμα-

τούχους να απορρίψουν τις προτάσεις Τσίπρα. Θυμίζω την κρίσιμη διαπραγμάτευση. Να σας θυμίσω και αυτές τις δηλώσεις στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Συμεών Μπαλλής καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες δηλώσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και τι άλλο υποστήριξαν; Ότι η καλύτερη μέχρι τώρα απόφαση για τη μείωση του χρέους ήταν το PSI του 2012. Στα 130 με 140 δισεκατομμύρια προσδιόρισε αυτό το κέρδος ο κ. Χατζηδάκης στην ομιλία του. Στα 108 δισεκατομμύρια αναφέρθηκε χθες στην ομιλία του ο κ. Λοβέρδος. Στα 160 δισεκατομμύρια το ανεβάζει ο εμπνευστής του σχεδίου, ο κ. Βενιζέλος.

Τι δεν μας λένε, όμως, γι' αυτό το PSI; Κατ' αρχάς, ότι κερδισμένες ήταν οι ξένες τράπεζες και χαμένοι οι ελληνικές τράπεζες και κυρίως τα ασφαλιστικά ταμεία. Δεν μας λένε ότι αμέσως μετά το PSI χρειάστηκε ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών με έκδοση χρέους 41 δισεκατομμυρίων ευρώ. Μόνο οι τέσσερις μεγάλες τράπεζες χρειάστηκαν 28,25 δισεκατομμύρια ευρώ. Και αυτό είναι από έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος και το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Συμεών Μπαλλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιπλέον, δανειστήκαμε άλλα 11,3 δισεκατομμύρια για την επαναγορά χρεών. Δεν μας λένε ότι τα ασφαλιστικά ταμεία έχασαν 16 δισεκατομμύρια ευρώ και πιστεύω ότι κανείς από την Αντιπολίτευση δεν μπορεί να το αμφισβητήσει, γιατί υπάρχουν τα στοιχεία. Δανειστήκαμε επιπλέον 4,5 δισεκατομμύρια για την παροχή ομολόγων του EFSF, ότι δανειστήκαμε ακόμη 11,9 δισεκατομμύρια για την κάλυψη ελλειμμάτων του προϋπολογισμού του 2012 και ότι πληρώθηκαν 1,9 δισεκατομμύρια για υποχρεώσεις του δημοσίου. Δεν τα λέω εγώ αυτά, είναι από τη σχετική έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος, που μόλις παρέδωσα στα Πρακτικά.

Το καθαρό αποτέλεσμα, λέει η Τράπεζα της Ελλάδος, ήταν 51,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Και το ερώτημα παραμένει: Αφού το PSI ήταν η σωτήρια λύση, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση πήρε απόφαση να μην επαναληφθούν τέτοιες συνταγές στο μέλλον;

Συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, θα πρέπει να συμβιβαστείτε με την ιδέα ότι η προσπάθειά σας να επαναφέρετε τη δική σας αποτυχημένη συνταγή δεν μπορεί να περάσει. Γιατί είναι η συνταγή του λιγότερου κοινωνικού κράτους, είναι η συνταγή της λιγότερης υγείας για όλους, της λιγότερης παιδείας για όλα τα παιδιά και είναι η συνταγή των περισσότερων απολύσεων και περικοπών. Πρέπει να συνηθίσετε στην ιδέα ότι ο προϋπολογισμός του 2017 δείχνει την αλλαγή της σελίδας προς μια Ελλάδα με περισσότερη ανάπτυξη και δουλειές, με περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη, με περισσότερη αισιοδοξία και κυρίως με ελπίδα για την ανάκαμψη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ.

Ο κ. Δρίτσας, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση του φετινού προϋπολογισμού και γενικά η συζήτηση για την πορεία της ελληνικής οικονομίας, της ελληνικής κοινωνίας, πράγματι, διεξάγεται μέσα σε ένα πλαίσιο ευρωπαϊκό, αλλά και διεθνές διαρκώς ευμετάβλητο και κοινός παραδοκός ως μεταβατικό.

Το κρίσιμο ζήτημα, βέβαια, είναι ότι αν και οι πάντες παραδέχονται ότι οι μεγάλες και ισχυρές χώρες, όπου εφαρμόστηκε ο νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός τα τελευταία τριάντα χρόνια, βρίσκονται σε κρίση, εν τούτοις αυτή η μετάβαση, επίσης, κανείς δεν μπορεί να πει σε όλο τον κόσμο προς τα πού οδεύει. Είναι βέβαιο, όμως, ότι πορευόμαστε σε διαδικασία μετάβασης που εμπερικλείει και εγκιβωτίζει τεράστιες αντιθέσεις, αλλά και αντιφάσεις. Ακριβώς έτσι μετριέται και η σημερινή πραγματικότητα στη χώρα μας και έτσι μετριέται και κάθε πρωτοβουλία κυβερνητικού σχεδιασμού και εάν κανείς δεν μπορεί να δει τα πράγματα σ' αυτή την πραγματικότητα, δεν μπορεί παρά να κάνει

επιλεκτικές, επιμέρους και συνήθως σκοπιμοθηρικούς σχολιασμούς.

Υπάρχουν κάποια στερεότυπα δεκαετιών στη χώρα μας. Πάνω από πενήντα χρόνια ειλικρινά σας λέω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ -από την εφηβική μου ηλικία- τα πολιτικά πράγματα και την πολιτική ρητορική και μέσα στο Κοινοβούλιο τότε, στα νιάτα μου, διά των εφημερίδων.

Στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό κυριαρχούσαν και κυριαρχούν πάντα τα ίδια στερεότυπα. Άδικος, χωρίς σχεδιασμό και κυρίως το βασικό στερεότυπο, ότι είναι ανεφάρμοστος κάθε προϋπολογισμός. Πολλές φορές, ναι, ήταν αλήθεια, γιατί οι περισσότεροι προϋπολογισμοί στο παρελθόν ήταν ελλειμματικοί ή αποδεικνύονταν ελλειμματικοί. Έλα τώρα, όμως, που εδώ αυτή η επαναλαμβανόμενη στερεότυπη επιχειρηματολογία δεν μπορεί να βρει καμμία βάση τα τελευταία δύο χρόνια.

Σε τεράστιες δυσκολίες, στις αντιφάσεις που προαναφέρθηκαν, στις απίστευτες σκληρές καταστάσεις, μία κυβέρνηση της Αριστεράς εφαρμόζει και υλοποιεί έναν -θα τον πείτε άδικο, ναι, να το παραδεχθώ, άδικο ως πολλά κοινωνικά στρώματα- προϋπολογισμό που παρέλαβε, τον προϋπολογισμό του 2015, και υλοποιεί τον δικό μας προϋπολογισμό του 2016, καταφέροντας ακριβώς με μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού και πιθανότατα και με σκληρές αδικίες για τις οποίες δεν πρέπει να εφησυχάζουμε καμμία στιγμή, να πετύχει πλεονάσματα.

Το σοβαρό ερώτημα που τίθεται είναι αυτά τα πλεονάσματα τι τα κάνει κανείς. Αφήστε παρακαλώ αυτή τη μίζερη προσέγγιση ότι τα πήρατε και τώρα δίνετε ψίχουλα. Τα πλεονάσματα παρήχθησαν από την υλοποίηση μιας πολιτικής. Το ερώτημα είναι τι τα κάνει κανείς.

Η συντηρητική νεοφιλελεύθερη προσέγγιση θα ήταν -και πείτε το αν αυτό μπορεί να είναι επιχειρημά σας και άποψή σας- να τα κάνει αποθέματα. Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί όχι μόνο υποχρέωση, όπως σωστά ειπώθηκε και λίγο πριν, την έστω μικρή ενίσχυση και αναδιανομή υπέρ των πιο σκληρά πληττόμενων κοινωνικών στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας. Ακριβώς αποδίδει αυτήν τη μικρή ενίσχυση, αλλά ταυτόχρονα έρχεται να δέσει και στη βασική και σταθερή μας κατεύθυνση, ότι ναι, η υπέρβαση της κρίσης και η ανάκαμψη απαιτεί δημοσιονομική πειθαρχία, απαιτεί προσαρμογή σε μία σειρά κανόνων, αλλά απαιτεί και ενίσχυση της ενεργούς ζήτησης, όπου μπορεί κανείς και όσο μπορεί.

Καμμία καπιταλιστική χώρα σε όλο τον κόσμο από την κρίση του 1929 και το «New deal» του Ρούσβελτ δεν ξέφυγε ποτέ από την οικονομική καπιταλιστική κρίση, χωρίς τόνωση της ενεργούς ζήτησης. Μα, είναι η εξαγγελία του Πρωτοπουργού επαρκής για να καλύψει αυτήν την ανάγκη; Όχι, αλλά είναι σε αυτήν την κατεύθυνση και είναι συνεπές, ακριβώς και με το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης που δεν ήταν πρόγραμμα παροχών, όπως έχει συκοφαντηθεί αλλά ακριβώς ήταν μελετημένο πρόγραμμα ενίσχυσης της ενεργούς ζήτησης ως μηχανισμός για την υπέρβαση της κρίσης και ως πράξη δικαιοσύνης ταυτόχρονα.

Αυτήν την πολιτική συζήτηση και τις επιλογές δεν μπορούν να την κάνουν τα κόμματα της ελληνικής Βουλής, μένοντας σε αυτή την ανόητη, αδιέξοδη πρακτική της αποδόμησης του αντιπάλου ως μόνο πολιτικό εργαλείο με όλα τα στερεότυπα που επαναλαμβάνονται διαρκώς. Αυτό είναι και το κρινόμενο στον προϋπολογισμό.

Θέλω, κύριε Πρόεδρε, παρόλο ότι είχα προγραμματίσει να αναφερθώ και σε πολλά άλλα ζητήματα, να μου δώσετε τη δυνατότητα να αναφερθώ και σε ένα άλλο κρίσιμο ζήτημα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές -και αυτό δεν μπορεί να το κατανοήσει η Νέα Δημοκρατία και άλλα κόμματα της Βουλής- αυτή η Κυβέρνηση δεν απειλείται από τους κοινωνικούς αγώνες, ακόμα και όταν αυτοί στρέφονται εναντίον της. Ούτε από τις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις. Δεν αισθάνεται απειλούμενη, ακριβώς γιατί η σχέση του ΣΥΡΙΖΑ και της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με την ελληνική κοινωνία και τις ανάγκες της, είναι εντελώς διαφορετική από ό,τι είναι η σχέση της Νέας Δημοκρατίας και άλλων κομμάτων μέσα στη Βουλή.

Όμως, ακριβώς εδώ πρέπει να προβληματιστούμε. Θέλω να στείλω μία έκκληση, ένα μήνυμα έκκληση από το Βήμα της Βου-

λής στον ναυτεργατικό κόσμο της χώρας, που τα προβλήματα των ναυτεργατών είναι πράγματι τεράστια και οξυτάτα και το μείζον, το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα, για το οποίο είχαν και έχουν και θα έχουν την ενθάρρυνση και την στήριξη της ελληνικής Κυβέρνησης, όποιος Υπουργός και να είναι στο Υπουργείο Ναυτιλίας, είναι η αύξηση των θέσεων εργασίας στη ναυτιλία και η υπογραφή νέας συλλογικής σύμβασης, που έχει λήξει εδώ και πολύ καιρό μεταξύ ΠΝΟ και Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών - όμως, αυτό δεν είναι απόφαση του Υπουργείου, είναι δικό τους θέμα- με δραστηκή πρόβλεψη δραστηκής αύξησης των Ελλήνων ναυτικών στα πλοία με ελληνική σημαία και στα ελληνόκτητα πλοία.

Αυτή ήταν η πολιτική μας και μας είπαν κάποιοι συνδικαλιστές, «να μην ανακατεύεστε στα δικά μας». Αυτό δημιουργεί συμμαχίες. Είναι ένα αίτημα, το οποίο έχει επιλυθεί πριν καν ξεκινήσει η απεργία, γιατί ποτέ δεν υπήρξε τέτοιο ζήτημα και πάρα πολύ καθαρά εχθές ο Υπουργός, κ. Τσακαλώτος για μία ακόμη φορά χρειάστηκε να το αποσαφηνίσει με τον επίσημο τρόπο από το Βήμα της Βουλής και είναι γραμμένο στα επίσημα Πρακτικά, ότι τέτοιο ζήτημα εξομοίωσης των Ελλήνων ναυτικών ως προς τη φορολογική τους υποχρέωση με τους άλλους φορολογουμένους δεν τέθηκε ποτέ. Τέθηκε ως ιδέα και ως πρόταση, δεν τέθηκε ως απόφαση Κυβέρνησης νέο σχέδιο, όπως και η αύξηση του συντελεστή. Αυτά αποσαφηνίστηκαν πολύ καλά.

Αυτό είναι το αίτημα αιχμής αυτής της απεργίας. Υπάρχουν πάρα πολλά ακόμη, βεβαίως, γιατί έχει πολλά προβλήματα ο ναυτεργατικός κόσμος, αλλά, προς Θεού, το συνδικαλιστικό κίνημα και η ελληνική κοινωνία και οι εργαζόμενοι χρειάζονται συμμαχίες. Αφήστε την Κυβέρνηση. Εντάξει, πιέζουν την Κυβέρνηση, αλλά τι να πιεστεί; Είναι τυφλή η προσέγγιση και μία συμμαχία με ηγεμονία τους συνδικαλιστές της δεξιάς στην ΠΝΟ.

Είναι δυνατόν να μην αναζητούν οι Έλληνες ναυτεργάτες κοινωνικές συμμαχίες, αντίθετα να τις διασπούν με τέτοιον τρόπο; Κάνω έκκληση για την πορεία και τα συμφέροντα των ναυτεργατών. Δεν θα τα εκφράσω εγώ, οι ίδιοι θα τα εκφράσουν, αλλά από τη δική μου μεριά ευθύνης οφείλω να το πω. Δεν κάνει καλό αυτή η απεργία, όχι στην Κυβέρνηση, όχι στους νησιώτες που δεν κάνει, όχι στην μεταφορά των εμπορευμάτων, αλλά στην προοπτική των αγώνων του ναυτεργατικού κόσμου της χώρας.

Από αυτή την άποψη, είναι και αυτό ένα επίκαιρο ζήτημα μπροστά στην πορεία ανάταξης και υπέρβασης της κρίσης, το πώς ακριβώς οι αγωνιστικές διεκδικήσεις των εργαζομένων θα συγκροτήσουν ένα εναλλακτικό σχέδιο, συνεκτικό, που θα συμπεριλαμβάνει όλες τις δυνάμεις του ελληνικού λαού και όχι μόνο μεμονωμένων κλάδων.

Σταματώ εδώ στα πολλά άλλα που θα μπορούσα να πω. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ, κ. Δρίτσα.

Ο κ. Κασαπίδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προλαλήσας Υπουργός μάς είπε ότι οι διαμαρτυρίες των εργαζομένων δεν ωφελούν την χώρα, ενώ την ίδια στιγμή το κόμμα του καλούσε χθες σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις το στελέχη του κόμματος και όλον τον ελληνικό λαό. Μάλλον υπάρχει κάποιο πρόβλημα επικοινωνίας και συνεννόησης στο εσωτερικό της Κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ, οπότε τα συμπεράσματα ας τα βγάλει ο ελληνικός λαός.

Χρέος μας πάντως ως Αντιπολίτευση είναι να ελέγχουμε ως προς την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητα τη σημερινή Κυβέρνηση και με βάση το αν τα λόγια και οι υποσχέσεις του χθες είναι αποτελεσματικές και φέρουν ένα πρακτικό αποτέλεσμα σήμερα με τα έργα και τις πράξεις. Όλα αυτά μέσα στο παγκόσμιο γίνεσθαι, το οποίο χαρακτηρίζεται από ραγδαίες εξελίξεις, από ανακατατάξεις, από έντονους ανταγωνισμούς μέχρι και πολέμους στην γειτονιά μας. Οι οικονομικές, οι κοινωνικές και οι επισημονικές εξελίξεις είναι ραγδαίες και, δυστυχώς, η χώρα μας είναι μακριά από αυτές και αυτό βλάπτει τα συμφέροντά μας σε πολλές περιπτώσεις.

Την ίδια στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι ισχυροί τριγμοί, οι βαθιές ρωγμές μέσα από την έξοδο της Αγγλίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και την αρνητική έκφραση της Ιταλίας, καθώς και τα φαινόμενα που παρατηρούνται και σε άλλες χώρες, δημιουργούν όλες αυτές τις αποκλίνουσες τάσεις, που κυριολεκτικά κλονίζουν το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, το οποίο θα πρέπει να βρει ξανά τη συλλογική του ταυτότητα χωρίς να χαθεί η ετερότητα των εθνών και των λαών.

Αυτό είναι και χρέος και της χώρας μας και του πνευματικού κόσμου και των διανοουμένων της Ευρώπης να επαναπροσεγγίσουν την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και την Ευρωπαϊκή Ένωση πάνω στη βάση την πολιτισμική, που σίγουρα είναι η ελληνορωμαϊοχριστιανική. Πάνω σ' αυτήν τη βάση, λοιπόν, θα πρέπει να συζητήσουμε ξανά και να δούμε τη σύγκλιση την πολιτική, την πολιτισμική, την οικονομική, την κοινωνική. Διαφορετικά φοβάμαι ότι οι αποκλίνουσες αυτές τάσεις θα γίνουν ολοένα και πιο έντονες με πολύ πιο δυσάρεστες εξελίξεις.

Την ίδια στιγμή στην Ελλάδα ζούμε κι εμείς τις δικές μας εξελίξεις, που χαρακτηρίζονται κυρίως μετά τη διακυβέρνηση της χώρας από τη νέα Κυβέρνηση από το φαινόμενο της διαπραγμάτευσης του πρώην Υπουργού Οικονομίας, του κ. Βαρουφάκη, όπου κοινή ομολογία όλων πλέον είναι ότι χάθηκε πολύτιμος χρόνος και οδηγήθηκε η χώρα και η σημερινή Κυβέρνηση στη λήψη άδικων και αχρειάστων μέτρων, τα οποία υπερφορολογούν το εισόδημα των Ελλήνων πολιτών, αυξάνουν το κόστος διαβίωσης, δημιουργούν έντονες πιέσεις στην επιχειρηματικότητα και σε πολλές περιπτώσεις οδηγούν νέους ανθρώπους στο εξωτερικό, αλλά και στη φυγή των επιχειρήσεων σε γειτονικές χώρες.

Αυτά τα φαινόμενα, δυστυχώς, πλήττουν και τον αγροτικό τομέα, τη βάση της πραγματικής οικονομίας στη χώρα μας, στον οποίον θα ήθελα να εστιάσω στη συνέχεια της ομιλίας μου.

Έτσι, λοιπόν, είχαμε τις υποσχέσεις και τις δεσμεύσεις της σημερινής Κυβέρνησης ως Αντιπολίτευσης, λέγοντας ότι η «κακιά» Νέα Δημοκρατία, η προηγούμενη κυβέρνηση, οδηγούσε σε αδιέξοδο τον αγροτικό κόσμο. Μάλιστα, ο σημερινός Υπουργός ως Αντιπολίτευση τότε καλούσε στο δημοψήφισμα τους Έλληνες αγρότες να ψηφίσουν «όχι» και να αρνηθούν τη λήψη μέτρων που ζητούν οι δανειστές, τα οποία τα χαρακτήριζε, όπως διαβάζω στο δελτίο Τύπου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, ως μέτρα-ταφόπλακα του αγροτικού τομέα.

Ποια είναι αυτά τα μέτρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Η αύξηση του συντελεστή φορολόγησης από το 13% στο 26%, η αύξηση της προκαταβολής του φόρου από το 27,5% στο 100%, η κατάργηση της απαλλαγής από τον φόρο των επιδοτήσεων για ποσά έως 12.000 ευρώ, ο τριπλασιασμός των εισφορών του ΟΓΑ, η αύξηση του ΦΠΑ από το 13% στο 23%.

Είναι συνολικά δέκα μέτρα, τα οποία όλα μα όλα ψηφίστηκαν από τη σημερινή Κυβέρνηση και προσπαθεί η σημερινή Κυβέρνηση να τα παρουσιάσει -αυτά που παρουσίαζε ως ταφόπλακα ο σημερινός Υπουργός- ως λύσεις σωτηρίας και να δικαιολογηθεί στους Έλληνες αγρότες ότι δεν φορολογούνται στο εισόδημά τους, δεν αυξήθηκαν οι ασφαλιστικές εισφορές, ότι αδικώς η Νέα Δημοκρατία διαμαρτύρεται και αναδεικνύει αυτήν την οικτρή κατάσταση, στην οποία έχει περιέλθει ο αγροτικός κόσμος.

Άρα ακόμα και αυτό που λέγεται, ότι το αφορολόγητο των αγροτών είναι στις 8.500 ευρώ, κατά πόσο είναι αληθές τη στιγμή που ένας επαγγελματίας γεωργός, μ' ένα σπίτι και ένα αυτοκίνητο ως τεκμήρια διαβίωσης, αναγάγουν το φορολογητέο εισόδημα στις 9.000 ευρώ και θα φορολογηθεί, τη στιγμή που οι ασφαλιστικές εισφορές έχουν τριπλασιαστεί; Θα πρέπει να καταβάλλει σε τρίτη κατηγορία το ποσό των 1.100 ευρώ στο εξάμηνο, 2.200 στον χρόνο. Αν θέλει να ασφαλίσει τη γυναίκα και το παιδί, θα πληρώσει 6.500 ευρώ μόνο για ασφαλιστικές εισφορές.

Έχουμε την αύξηση του ΦΠΑ στο 24% από το 13% και, μάλιστα, με τη διακριτική αντιμετώπιση της εγχώριας παραγωγής, όταν τα εισαγόμενα κρέατα φορολογούνται από τρίτες χώρες με 13% ΦΠΑ και τα εγχώρια με 24%. Το ίδιο συμβαίνει και στις ζωοτροφές. Ο ΦΠΑ είναι 24% στις εγχώριες ζωοτροφές και 13% από τρίτες χώρες. Άρα οδηγούμε την αγροτική παραγωγή εκτός των συνόρων της χώρας.

Παράλληλα, όσον αφορά το εμβληματικό προϊόν της χώρας,

τη φέτα, ο σημερινός Υπουργός πάλι επέκρινε τον τότε Υπουργό τότε, τον κ. Μηταράκη και τον κ. Χατζηδάκη, ότι η επικείμενη συμφωνία με τον Καναδά αποτελεί εξοντωτικό χτύπημα, όπως διαβάζω στα Πρακτικά της επίκαιρης επερωτήσεως, που είχαμε συζητήσει εδώ στη Βουλή, εάν ψηφίζοταν εκείνη η συμφωνία.

Τώρα υπέγραψε η σημερινή Κυβέρνηση δύο αντίστοιχες συμφωνίες, μία με τον Καναδά και μία με τη Νότια Αφρική, που εκχωρούν το όνομα της φέτας στον Καναδά και στη Νότια Αφρική, χωρίς να υπάρχει γραπτή δέσμευση της Επιτροπής ότι θα αλλάξει στην πενταετία. Αυτό μας λέει ο σημερινός Υπουργός ότι είναι μία ρητή δέσμευση, αλλά δεν υπάρχει στο γραπτό κείμενο κάποια τέτοια δέσμευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτά, δυστυχώς, αποδεικνύουν –μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε– την ασυνέπεια των λόγων και των πράξεων, αποδεικνύουν την υποκρισία και τη δειλία σε πολλές περιπτώσεις να υπερασπιστούν και τις δικές τους δεσμεύσεις, αλλά και τα εθνικά συμφέροντα στα ευρωπαϊκά όργανα, αλλά σε κάθε περίπτωση πλήττουν βάνουσα το αγροτικό εισόδημα αλλά και την προοπτική της ελληνικής γεωργίας, καθώς μέσα και από το περιβόητο Σχέδιο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, το οποίο ουδέποτε το είδαμε εδώ και δύο τρία χρόνια από τη σημερινή Κυβέρνηση, δεν τίθεται σε εφαρμογή ούτε το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης.

Έτσι περιμένουν 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία είχαν προγραμματιστεί από την προηγούμενη Κυβέρνηση, τον Υπουργό τον κ. Καρασμάνη, όταν κατέθετε τότε η Νέα Δημοκρατία, τον Ιούλιο του 2014, το πρόγραμμα προς έγκριση. Ακόμα και τώρα, δύο χρόνια μετά, δεν έχει καταβληθεί ούτε 1 ευρώ από κάποιο μέτρο αναπτυξιακού χαρακτήρα αυτών των προγραμμάτων. Ποιος ευθύνεται δύο χρόνια που δεν έχουν διεκπεραιωθεί όλες αυτές οι διαδικασίες;

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, κάνουμε αυτήν την έκκληση και την παρακλήση, όπως θέλετε πάρτε την, κύριοι της Κυβέρνησης, να φέρει η Κυβέρνηση και οι αρμόδιοι Υπουργοί προς συζήτηση στις αντίστοιχες Επιτροπές το θέμα της συγκρότησης του σχεδίου της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας. Εκεί είμαστε έτοιμοι να καταθέσουμε συγκεκριμένες, ποσοτικοποιημένες προτάσεις για να συνθέσουμε τις δυνάμεις μας μέσα σε αυτήν τη δύσκολη περίοδο, για να μπορέσουμε να δώσουμε και μια ευχάριστη εικόνα στους Έλληνες πολίτες, αλλά και μία ουσιαστική ελπίδα εξόδου της χώρας από την κρίση, μέσα από ένα σχέδιο στο οποίο θα συμφωνήσουμε όλοι και θα έχει μία μεσομακροπρόθεσμη ισχύ σε αυτήν τη χώρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, επειδή αναφέρθηκε και προσωπικά ο αγαπητός συνάδελφος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Αποστόλου, θέλετε να μιλήσετε ή να απαντήσετε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Θέλω τρία λεπτά να μου δώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Είπε ο κ. Κασαπίδης ότι πριν το δημοψήφισμα εγώ με ένα δελτίο Τύπου χαρακτήρισα αυτά που ζητούσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως ταφόπλακα για τον αγροτικό χώρο και ανέφερε ως χαρακτηριστικό παράδειγμα τη φορολόγηση που ήταν 13% πριν και θα ζητούσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή 26%.

Κύριε συνάδελφε, αυτή η Κυβέρνηση διαπραγματεύτηκε, έχοντας βεβαίως ως ισχυρότατο όπλο το «όχι» του ελληνικού λαού. Ξέρετε τι κατάφερε σε αυτό το κομμάτι; Κατάφερε για πρώτη φορά να θεσπιστεί αφορολόγητο σε επιχειρηματικού χαρακτήρα δραστηριότητα, όπως είναι η αγροτική. Δεν υπήρξε ξανά στη χώρα μας. Ξέρετε πόσο; Οκτώ χιλιάδες εξακόσια ευρώ, που αν το αναφέρομε σε μία μέση οικογένεια, ξεπερνά τα 9.500 ευρώ. Πού το βρήκατε εσείς το 26%; Ξέρετε σε ποιους απευθύ-

νεται το δικό μας αφορολόγητο; Στο 95% των Ελλήνων αγροτών που δηλώνουν εισόδημα κάτω από 9.000 ευρώ. Άρα γιατί ψεύδεστε διαρκώς;

Δεύτερον, αναφερθήκατε στο θέμα που αφορά τη συμφωνία με τον Καναδά και τη Νότια Αφρική, τη γνωστή ως συμφωνία κυρίως, από τη δική μας πλευρά, που είχε σχέση με τη φέτα. Σας είχα πει και εσείς ο ίδιος καταγγείλατε αυτό που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μηταράκης συμφώνησε –και δεν χρειάζεται να σας το επαναλάβω– στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έγινε στην Οτάβα του Καναδά. Ο τότε Πρωθυπουργός ο κ. Σαμαράς, ο Πρόεδρος της Επιτροπής ο κ. Μπαρόζο και ο Καναδός Πρωθυπουργός έκλεισαν μία συμφωνία η οποία τι έκανε; Έδινε τη δυνατότητα στον Καναδά να χρησιμοποιεί τον όρο «φέτα» και μετά τη μεταβατική περίοδο. Πάντα σε όλες τις συμφωνίες υπάρχει μία μεταβατική περίοδος. Τι κάναμε εμείς;

Εμείς καταφέραμε και υπάρχει μέσα στο κείμενο της συμφωνίας δέσμευση-δήλωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι εντός της μεταβατικής περιόδου των πέντε ετών θα ολοκληρωθεί μία διαδικασία αναθεώρησης, η οποία θα έχει ως τελική κατάληξη την πλήρη κατοχύρωση της προστασίας της φέτας, δηλαδή μετά τα πέντε χρόνια δεν θα υπάρχει ο όρος «φέτα» σε τυριά του Καναδά και της Νότιας Αφρικής. Γιατί, λοιπόν, συνεχίζετε να ψεύδεστε, για πράγματα τουλάχιστον οφθαλμοφανή και πράγματα τα οποία ιδιαίτερα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει κάνει αποδεκτά;

Όσον αφορά στο κομμάτι που αναφέρετε στην παραγωγική ανασυγκρότηση στη στρατηγική, θα κάνουμε την Τετάρτη συζήτηση και εκεί, λοιπόν, θα σας αποδείξουμε ότι έχουμε στρατηγική, την οποία έχουμε καταθέσει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έχουμε πάρει το ok και μάλιστα με επένδυση γι' αυτό που επιχειρούμε να κάνουμε. Επιτέλους, δεν βλέπετε σε σημερινά δημοσιεύματα, ότι η χώρα μας στο θέμα της διαχείρισης των κοινοτικών ενισχύσεων, της απορρόφησης των πόρων είναι αν όχι πρώτη, από τις πρώτες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Προς θεού, λοιπόν!

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Πού το βρήκατε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μπάρκας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Κασαπίδη, σας παρακαλώ. Δεν υπάρχει...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Με αποκάλεσε ψεύτη, κύριε Πρόεδρε. Ένα λεπτό μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Θα σας δώσω τον λόγο για ένα λεπτό, μετά τον κ. Μπάρκα.

Ορίστε, κύριε Μπάρκα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούγοντας τις ομιλίες των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης οι οποίοι ασκούν κριτική, μου θυμίζουν την εξής φράση «δεν ξέρω, διάβαζα». Αποποιούνται των ευθυνών προηγούμενων κυβερνήσεων, στις οποίες οι ίδιοι συμμετείχαν, λες και η κοινοβουλευτική ιστορία της χώρας μας άρχισε τον Ιανουάριο του 2015. Να πώς σκέφτονται για τον ελληνικό λαό. Λένε «καθρεφτάκια» τις χθεσινές εξαγγελίες του Πρωθυπουργού. Θευρούν τον ελληνικό λαό ιθαγενείς και λένε σε εμάς να ζητήσουμε συγγνώμη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο ΣΥΡΙΖΑ ανέλαβε την ιστορική ευθύνη να βγάλει την Ελλάδα από την κρίση με την κοινωνία όρθια, χωρίς να διστάσει ούτε στιγμή. Αυτό γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ εκφράζει τις κοινωνικές δυνάμεις, οι οποίες χτυπήθηκαν από τη νεοφιλελεύθερη λαίλαπα τα τελευταία χρόνια και όχι τα συμφέροντα της διαπλοκής κρατικοδίαιτων επιχειρηματιών και όσων είναι στις λίστες Λαγκάρντ και Μπόργκιαν.

Σε αυτό το πλαίσιο, στο επίκεντρο της πολιτικής μας είναι η ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους, το οποίο είχαν βάλει στο στόχαστρο οι δυνάμεις του παλαιού πολιτικού συστήματος για να εξυπηρετήσουν ιδιωτικά συμφέροντα. Εμείς, απεναντίας διαθέτουμε διαφορετική φιλοσοφία και μέσω του σχεδιασμού και της σκληρής δουλειάς χτίζουμε σταδιακά ένα ισχυρό κοινωνικό κράτος για όλους, παρά τις ασφυκτικές δημοσιονομικές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα. Αυτό δεν είναι κάτι γενικό και αό-

ριστο. Αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό του 2017.

Ειδικότερα, σε αυτόν τον προϋπολογισμό, το κοινωνικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ για την προστασία και την στήριξη των ανέργων, των χαμηλών εισοδημάτων και των αδυνάμων, έχει σημαντική θέση. Θα συνεχίζουμε να εφαρμόζουμε μέτρα και δράσεις για να ανακουφίσουμε τους κοινωνικά ασθενέστερους. Η υγεία, η παιδεία και η κοινωνική προστασία συνθέτουν τους πυλώνες για την ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους και θα ήθελα σε αυτό το σημείο να επεκτείνω την σκέψη μου.

Σε ό,τι αφορά την παιδεία, με τον νέο προϋπολογισμό του 2017 παρά τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα της χώρας, προβλέπεται αύξηση των δαπανών του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων για την εκπαίδευση. Συγκεκριμένα προβλέπεται αύξηση των δαπανών σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2016 κατά 257 εκατομμύρια ευρώ. Έτσι, η Κυβέρνηση συνεχίζει την πολιτική που ξεκίνησε με τον προϋπολογισμό του 2016, ο οποίος έβαλε φρένο στις συνεχείς, τα προηγούμενα χρόνια, μειώσεις των δαπανών για την παιδεία.

Αυτό αποδεικνύεται, αν συγκρίνουμε τον προϋπολογισμό του 2017 της σημερινής Κυβέρνησης, με τις δαπάνες που είχε αποφασίσει να διαθέσει για το 2017 η Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, μέσα από το μεσοπρόθεσμο του 2015-2018 που είχαν ψηφίσει με τον ν.4263/2014. Συγκρίνοντας αυτές τις δαπάνες, διαπιστώνουμε ότι με τον προϋπολογισμό του 2017 οι δαπάνες του Υπουργείου αυξάνονται κατά 691 εκατομμύρια ευρώ.

Δηλαδή, από το 2,15% των δαπανών του Υπουργείου Παιδείας επί του ΑΕΠ που είχε αποφασίσει η προηγούμενη κυβέρνηση για το 2017 με το μεσοπρόθεσμο 2015-2018, αυτός ο προϋπολογισμός που κατατέθηκε προβλέπει οι δαπάνες αυτές να ανέλθουν στο 2,85% επί του ΑΕΠ. Η σύγκριση αυτή είναι καταλυτική, προκειμένου να γίνει αντιληπτό σε όλους τι θα συνέβαινε στην εκπαίδευση, αν δεν είχε προηγηθεί η πολιτική αλλαγή του Γενάρη του 2015.

Σε ό,τι αφορά την κοινωνική προστασία, το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έχει κάνει πολύ καλή προετοιμασία για το 2017, με αποκορύφωμα το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι τον Ιανουάριο του 2017 θα εφαρμοστεί σ' όλη την Ελλάδα το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης που θα απευθύνεται σε τουλάχιστον 700.000 συμπολίτες μας. Πρόκειται για ένα τριπλό υπόδειγμα ενίσχυσης, πρώτον εισοδηματικό, δεύτερον με διασύνδεση με υπηρεσίες προς τους ωφελούμενους όπως δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, συμμετοχή στις κοινωνικές δομές φτώχειας, συμμετοχή στο πρόγραμμα του ΤΕΒΑ, επιδότηση των παιδιών σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, σχολικά γεύματα κ.λπ.. Τρίτον, διασύνδεση με την αγορά εργασίας. Το 10% των ανέργων δικαιούχων του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης θα μπουν στην αγορά εργασίας με προγράμματα του ΟΑΕΔ και πιλοτικά προγράμματα του χαρτοφυλακίου απασχόλησης του Υπουργείου μας.

Αναφορικά με την υγεία, συνεχίζεται η προσπάθεια για στήριξη και αναβάθμιση της δημόσιας περίθαλψης και μέσα στο 2016 δεν έγιναν και λίγα. Πρόσβαση 2,5 εκατομμυρίων ανασφάλιστων πολιτών στο δημόσιο σύστημα υγείας, κατάργηση του εισιτηρίου των πέντε ευρώ στα νοσοκομεία, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, αναδιοργάνωση του ΕΟΠΥΥ, ψηφιοποίηση εκατομμυρίων σελίδων με συνταγογραφίες για έλεγχο φαρμακευτικής δαπάνης, καταχώριση της αποβολής των εργολάβων από το δημόσιο σύστημα υγείας για λόγους δημοσίου συμφέροντος, εξοικονόμηση πόρων και προστασία των εργαζομένων, έρευνα σκανδάλων όπως του ΚΕΕΛΠΝΟ.

Επιπλέον, μέσα στο 2017 μια σημαντική τομή θα είναι η μεταρρύθμιση της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, η οποία θα βοηθήσει στην αναβάθμιση της δημόσιας περίθαλψης.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι όλες οι παραπάνω κοινωνικές δράσεις της Κυβέρνησης είναι ενδεικτικές και αποτυπώνουν το κοινωνικό, ταξικό και προοδευτικό πρόσημο της πολιτικής μας. Όλα αυτά είναι τα πρώτα μόνο βήματα στην προσπάθεια που κάνουμε για καλύτερες υποδομές κοινωνικής πρόνοιας. Η ρύθμιση του χρόνου της χώρας μας θα αφήσει ακόμα περισσότερα περιθώρια για να ενισχύσουμε το κοινωνικό κράτος

και αυτό επίσης δεν είναι τυχαίο, ούτε προέκυψε ως θείο δώρο. Ήταν αποτέλεσμα μιας σκληρής και πολύμηνης προσπάθειας της Κυβέρνησης σε όλα τα ευρωπαϊκά όργανα και στις Συνόδους Κορυφής.

Ωστόσο, η ενίσχυση του κοινωνικού προϋπολογισμού δεν βρίσκει σύμφωνη τη Νέα Δημοκρατία και αυτό γιατί οι θέσεις της ταυτίζονται με τις απόψεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για μειώσεις μισθών και συντάξεων, για διάλυση του κοινωνικού κράτους. Άλλωστε, αυτή τη συνταγή εφάρμοσε πιστά, με θρησκευτική ευλάβεια από το 2012 έως το 2014.

Θα πρέπει να σταματήσετε με ψεύδη και συκοφαντίες να διαστρεβλώνετε την πραγματικότητα. Ο θεσμικός ρόλος της Αντιπολίτευσης επιβάλλει να συμβάλλει με υπευθυνότητα και με επιχειρήματα στην εθνική προσπάθεια για την έξοδο της χώρας από την κρίση, όχι να υπονομεύει την προσπάθεια της Κυβέρνησης και να εύχεται η χώρα να τσακιστεί στα βράχια της λιτότητας.

Αυτή η Κυβέρνηση παλεύει για να βγάλει τη χώρα από την κρίση με την κοινωνία όρθια, παλεύει για κοινωνική δικαιοσύνη, αλληλεγγύη, δημοκρατία και διαφάνεια, παλεύει και υπερασπίζεται τα δικαιώματα και τα συμφέροντα όσων έχασαν τα τελευταία χρόνια από την επίθεση του νεοφιλελευθερισμού στη χώρα μας.

Κλείνοντας, θα έλεγα πως η βούλησή μας για ένα νέο κοινωνικό κράτος αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό του 2017. Η εφαρμογή του είναι ένα στοίχημα που η Κυβέρνηση οφείλει να το κερδίσει και είναι βέβαιο ότι θα το κερδίσει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εξήντα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 3^ο Γυμνάσιο Λάρισης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Κασαπίδη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό επί προσωπικού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Αλλά να μην ανοίξουμε συζήτηση. Να αποκαταστήσετε αυτό που θέλετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Όχι. Θα απαντήσω στις ύβρεις του κύριου Υπουργού με στοιχεία.

Ο κύριος Υπουργός είπε ότι είμαστε η πρώτη χώρα σε απορρόφηση των κονδυλίων. Όλοι γνωρίζουμε ότι δύο χρόνια μετά την ανάληψη της Κυβέρνησης από τον ΣΥΡΙΖΑ το μόνο μέτρο που τρέχει από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης είναι των νέων γεωργών και δεν έχει κλείσει ακόμα η προθεσμία. Δόθηκε παράταση μέχρι τέλος του έτους. Άρα δεν έχει καταβληθεί ούτε ένα ευρώ από τα 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Πώς είμαστε πρώτοι; Είμαστε τελευταίοι, κύριε Υπουργέ.

Δεύτερον, είπε ο κύριος Υπουργός ότι ψεύδομαι ότι υπερφορολογείται το γεωργικό εισόδημα. Κύριε Υπουργέ, εσείς με αυτά που εξορκίζατε και τα λέγατε «μέτρα ταφόπλακα» δώσατε τον χαρακτηρισμό στον εαυτό σας του νεκροθάφτη της ελληνικής γεωργίας, γιατί εξομοιώσατε τη φορολόγηση των γεωργών με αυτήν των ελεύθερων επαγγελματιών με τους συντελεστές 22%, 27%, 29%, 37%, 45%, ανάλογα με το εισόδημα οπότε και αυτό που λέτε δεν ισχύει. Μάλιστα, εάν η αξία των τεκμηρίων είναι μεγαλύτερη από το φορολογητέο εισόδημα η διαφορά φορολογείται με αυτούς τους συντελεστές.

Και τρίτον, ως προς τη φέτα παραμένω σταθερός στην άποψή μου ότι ήταν μειοδοσία να εκχωρηθεί το όνομα της φέτας στον Καναδά –και τότε το έλεγα και τώρα. Εσείς τότε το λέγατε εξοντωτικό χτύπημα και βάλατε υπογραφές σε δύο συμφωνίες, κύριε Υπουργέ. Δεν σας προσάπτω κάποια ευθύνη απλά σας λέω ότι δειλιάσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Κασαπίδη, είπατε την άποψή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, όχι διάλογος. Είπατε την άποψή σας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Να μας καταθέσει την Τετάρτη στην επιτροπή το γραπτό κείμενο της τελικής συμφωνίας που να περιέχει αυτήν τη γραπτή δέσμευση της επιτροπής ότι θα αλλάξει η συμφωνία μέσα στην πενταετία. Αλλιώς, ο κύριος Υπουργός ψεύδεται.

Και για του λόγου το αληθές, καταθέτω στα Πρακτικά όλα αυτά τα τεκμήρια που αποδεικνύουν αυτά που ισχυρίζομαι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κασαπίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Υπουργέ, παράκληση να μη γίνει διάλογος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Τα περί μειοδοσίας να τα απευθύνει στην τότε κυβέρνηση την οποία στήριζε ο ίδιος ως Βουλευτής, διότι ολοκληρώθηκε η διαδικασία τότε και μάλιστα στη Σύνοδο Κορυφής όπως σας προανέφερα. Αλλού λοιπόν τα περί μειοδοσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Να γιατί διαφώνησα τότε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Κασαπίδη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ο ελληνικός λαός γνωρίζει και να απευθυνθείτε και στη σημερινή Πρόεδρο της Επιτροπής Εμπορίου την κ. Μάρστον. Να τη ρωτήσετε γιατί λέει ότι αυτή η συμφωνία έκλεισε τότε και συμφώνησε και ο τότε Πρωθυπουργός ο κ. Σαμαράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ποιος υπέγραψε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Θα σας φέρω, λοιπόν, τη δήλωση, τη δέσμευση -υπάρχουν αυτά και έχουν κυκλοφορήσει...

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Να μας φέρετε την υπογραφή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Βεβαίως, υπάρχουν υπογραφές όπου εντός της πενταετίας θα γίνει μία αναθεώρηση της συμφωνίας προς την κατεύθυνση πλήρους προστασίας της φέτας. Αυτά κάνουμε εμείς.

Δεύτερον, γιατί επικαλείστε συνεχώς το 5% των αγροτών, οι οποίοι έχουν υψηλά εισοδήματα και οι οποίοι θα φορολογηθούν με αυτά που αφορούν όλους τους υπόλοιπους Έλληνες και δεν λέτε για το 95% των αγροτών; Για αυτούς αγωνιζόμαστε εμείς. Δεν θα πληρώσουν φόρο ούτε ένα ευρώ. Γιατί δεν το βάζετε στο στόμα σας αυτό, όταν μέχρι προχθές πλήρωνε 13%;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ποιος υπέγραψε; Κοροϊδεύετε τον κόσμο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΓΙΑΛΑΣ: Δεν είναι έτσι, Γιώργο. Ή έχεις άγνοια ή εσκεμμένα τα παραποιείς. Καλύπτονται τα τεκμήρια από το εισόδημα και από τις επιδοτήσεις και αυτό είχαμε και το 2016 και το 2017. Λυπάμαι που το βάζεις εσύ αυτό το θέμα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει η κ. Κόλλια, Υφυπουργός Εσωτερικών.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι παλιά αμαρτία η φέτα και μην ξεχνάμε τι λέγαμε πριν χρόνια! Είναι παλιά αμαρτία η φέτα. Δεν τα φορτώνεται όλα αυτή η Κυβέρνηση, όπως θέλετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ακόμα έναν δύσκολο προϋπολογισμό αυτές τις μέρες. Πιστεύω, όμως, ότι αυτός ο προϋπολογισμός του 2017 είναι ο πρώτος αληθινά ελπιδοφόρος από την έναρξη της μνημονιακής περιόδου το 2010.

Το αντικείμενο μιας τέτοιας συζήτησης, ασφαλώς και είναι μία ξενάγηση στο βιβλίο, στο βασίλειο των αριθμών και της στατιστικής. Επιτρέψτε μου, όμως, να θέσω και να περιγράψω το τι στην πραγματικότητα σημαίνει προϋπολογισμός του κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν καλούμαστε να υπηρετήσουμε τους αριθμούς, δεν καλούμαστε να παραμερίσουμε οτιδήποτε άλλο για να πετύχουμε την ευημερία των αριθμών. Αυτό ισχύει ακόμα περισσότερο όταν μιλούμε για τον προϋπολογισμό μιας χώρας, που επί επτά συνεχή χρόνια παραδόθηκε στη δίνη των μνημονίων, της λιτότητας και της ανέχειας.

Η σημερινή Κυβέρνηση με τον δεύτερο προϋπολογισμό που καταθέτει επαναπροσανατολίζει τη στόχευση και αναδεικνύει τις πραγματικές διαστάσεις και τον αληθινό στόχο που επιδιώκει να πετύχει και αυτός δεν είναι άλλος από την απελευθέρωση της πατρίδας μας, την ευημερία του λαού μας, την εθνική μας κυριαρχία. Οι αριθμοί για μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τα εργαλεία και όχι ο στόχος, είναι οι όροι που διευκολύνουν την αμετακίνητη όχι απλά στόχευση, αλλά βαθιά πίστη και προσήλωση στο να υπηρετήσουμε την κοινωνία, να στηρίξουμε τους αδύναμους, να δημιουργήσουμε την προοπτική μιας δίκαιης κοινωνίας, όπου όλοι συμμετέχουν στην προσπάθεια και στα οφέλη όμως, χωρίς αποκλεισμούς. Είναι ο άνθρωπος ο πυρήνας της φιλοσοφίας μας. Είναι ο αναντικατάστατος, για εμάς παράγοντας, είναι αυτός που οι αριθμοί, οι οικονομικές θεωρίες και ιδεολογίες θα πρέπει να υπηρετούν.

Ο προϋπολογισμός, λοιπόν, του 2017 υλοποιεί, κατ' αρχάς, στο δημοσιονομικό πεδίο αυτά, που μαζί -και μην το ξεχνάτε, όπως σας βολεύει- με συντριπτική πλειοψηφία το καλοκαίρι του 2015 ψηφίσαμε, προσθέτοντας κι έναν εξίσου ισχυρό παράλληλο άξονα πολιτικών αποφάσεων και δράσεων που στηρίζουν την κοινωνία, αγκαλιάζουν κατά προτεραιότητα τους οικονομικά ασθενέστερους, ανοίγοντας ταυτόχρονα την προοπτική αξιοποίησης των πολύτιμων και ανεκμετάλλευστων ικανοτήτων και πλεονεκτημάτων των συμπατριωτών μας.

Εδώ θα ήθελα να τονίσω, χωρίς διάθεση φθηνής αντιπολίτευσης και αντιπαράθεσης -το ξέρετε ότι αυτό δεν με χαρακτηρίζει-, ότι ακριβώς αυτοί οι προσανατολισμοί μας είναι και η μεγάλη διαφορά μας με ό,τι εσείς στην Αντιπολίτευση επιλέξατε να υλοποιήσετε από το 2010 και για έξι συνεχή χρόνια.

Παραμερίσατε την κοινωνία, βάλατε στο περιθώριο τους ανθρώπους, σιωπηλά δεχθήκατε και δημόσια, κατόπιν, υπερασπιστήκατε τις πιο ακραίες και σκληρές επιλογές, που κάποιοι άλλοι με τη δική σας απουσία, με τη δική σας αδυναμία διεκδίκησης και διαπραγμάτευσης, επέβαλαν στη χώρα μας.

Παραλάβαμε, κυρίες και κύριοι, στα τέλη του Ιανουαρίου του 2015 μία χώρα και μία κοινωνία που την έσυραν στην κοινωνική χρεοκοπία και στο κοινωνικό δράμα. Είναι απορίας άξιον ειλικρινά και διερωτώμαι πώς προσπαθείτε, σήμερα, να μας πείσετε ότι δεν ήταν δική σας η ευθύνη, ότι δεν υπήρξε ποτέ μέχρι το 2015. Υπήρξατε και συγκυβερνήσατε και συναποφασίσατε και υπηρετήσατε όλα όσα σας ζήτησαν, με ένα μόνο αντάλλαγμα, να παραμείνετε στην εξουσία της χώρας, ασχέτως αν θα τη καταδικάζατε στη φτώχεια και την υποτέλεια.

Αυτά παραλάβαμε και αν θέλετε ένα παράδειγμα εξαιρετικά επίκαιρο είναι το ποσοστό πρωτογενούς πλεονάσματος, το οποίο είχατε συμφωνήσει το 2013. Στρέφομαι προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση και τον κ. Μητσοτάκη και ζητώ να μου εξηγήσει πότε υπηρέτησε και ποιο συμβόλαιο αλήθειας. Όταν ήταν Υπουργός και υπέγραφε και υλοποιούσε τα πλεονάσματα των 4,5% ή τώρα στην Αντιπολίτευση που με μεγάλη ευκολία ζητάτε πλεονάσματα στο 2,5% ανά έτος;

Τα συμβόλαια αλήθειας, κύριε Πρόεδρε, κύριε Μητσοτάκη, δεν είναι ανεμοδείκτες που στρέφονται ανάλογα με τον άνεμο των συμφερόντων. Αλήθεια, μιας και μιλάμε για αλήθειες, μπορείτε να μας περιγράψετε τις πρωτοβουλίες σας και τις ενέργειές σας, τη δυνατή σας παρουσία, μέχρι τώρα, στη στήριξη των αιτημάτων της χώρας μας, την ελάφρυνση του χρέους, τη μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων, τη συμμετοχή στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης;

Εγώ θα σας πω την αλήθεια. Δεν σας ζητώ να στηρίξετε την Κυβέρνηση. Σας ζητώ να στηρίξετε την Ελλάδα και τους Έλληνες. Ό,τι και αν σας ανέφερα για ό,τι δεν κάνατε μέχρι τώρα θερμά σας παρακαλώ και ειλικρινά και αληθινά να το κάνετε εδώ και τώρα τουλάχιστον.

Περί αλήθειας συνέχεια. Στηρίζετε, ναι ή όχι, την παροχή πλή-

ρους ασφαλιστικής κάλυψης στους ανασφάλιστους και ανέργους; Στηρίζετε, ναι ή όχι, το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, τις συλλογικές συμβάσεις; Στηρίζετε, ναι ή όχι, την αύξηση δαπανών για την δημόσια υγεία και την εθνική παιδεία; Στηρίζετε, ναι ή όχι, την δίκαιη καταβολή φόρων σταματώντας την προστασία που προσφέρατε στην ομάδα προνομιούχων φίλων σας για να σας στηρίζουν πολιτικά; Στηρίζετε, ναι ή όχι, την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας που τότε το ΤΑΙΠΕΔ την ξεπουλούσε όπως προέβλεπε; Στηρίζετε, ναι ή όχι, την αύξηση των θέσεων εργασίας και όχι τις απολύσεις;

Αυτό είναι το συμβόλαιο αλήθειας που εμείς δεν προπαγανδίζουμε, αλλά το υλοποιούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα δύο λεπτά ακόμα, σας παρακαλώ. Δεν μιλάω πολύ συχνά στην Βουλή και θα ήθελα την ανοχή και των συναδέλφων.

Αυτό, λοιπόν, υλοποιούμε εμείς. Για την πραγματική υλοποίηση ενός συμβολαίου αλήθειας θα σας φέρω συγκεκριμένο παράδειγμα από το Υπουργείο στο οποίο προϊστάμαι.

Στο Μακεδονίας -Θράκης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ήδη δεχτεί σε λιγότερο από δύο μήνες από την έναρξη του νέου αναπτυξιακού νόμου, του νέου αναπτυξιακού προγράμματος, επενδυτικά σχέδια ιδιωτών περί τα 180 εκατομμύρια και με συνεχώς αυξανόμενο ρυθμό. Αυτό οφείλεται στην νέα φιλοσοφία του αναπτυξιακού νόμου, στην νέα πολιτική στόχευση και βέβαια στα κονδύλια του ΕΣΠΑ, που δίνει προτεραιότητα στην περιφέρεια, στην μικρομεσαία επιχειρηματικότητα. Πετυχαίνουμε έτσι την διασπορά των κεφαλαίων σε όλη την Ελλάδα και όχι σε λίγους αρεστούς.

Θα σας καλούσα μάλιστα, κύριε Πρόεδρε της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Μητσotάκη, στη Θεσσαλονίκη να σας ενημερώσω και προσωπικά για την μεγάλη προσπάθεια που κάνουμε στη Βόρειο Ελλάδα. Θα σας καλούσα, επίσης, να έρθετε και να διαπιστώσετε με τα ίδια σας τα μάτια πόσο σημαντικό είναι αυτό που πετυχαίνουμε για την Μακεδονία και την Θράκη με την τακτική παρουσία του Πρωθυπουργού στην Θεσσαλονίκη, φέρνοντας πιο κοντά έτσι την Μακεδονία και την Θράκη με το κέντρο λήψης απόφασης που είναι η Αθήνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας θα ήθελα να επισημάνω τα εξής, που πιστεύω ότι μπορούν να ερμηνεύσουν και τις πολιτικές επιλογές των δύο κομμάτων που συγκυβέρνησαν. Τρομάζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ιδέα ότι αποδείξαμε ότι μπορούμε ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ να συνυπάρξουμε κάνοντας πράξη την εθνική ομοψυχία για την πατρίδα και όχι για τις καρέκλες. Τρομάζετε γιατί αποδεικνύουμε ότι υπάρχει και άλλος δρόμος εκτός της λιτότητας, της σιωπής και του ναι σε όλα. Τρομάζετε, όμως, πιο πολύ γιατί οι Έλληνες σάς τοποθέτησαν για πολλά χρόνια στην Αντιπολίτευση. Τελείωσαν τα χρυσά κουτάλια εξουσίας και του δημοσίου χρήματος. Τελείωσε η συγκάλυψη των «ημετέρων».

Αυτή είναι η πολιτική μας πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Με αυτόν τον προϋπολογισμό δεν σας παρουσιάζουμε τον παράδεισο. Με τον προϋπολογισμό αυτόν σας δείχνουμε, όμως, ότι πρέπει να δείτε τον τρόπο αλλά και τον δρόμο που οδηγεί στην αποδέσμευση από τα μνημόνια, στην ευημερία του ελληνικού λαού, στην εθνική μας κυριαρχία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βασίλειος Οικονόμου, για επτά λεπτά. Παράκληση να σεβαστούμε τον χρόνο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Επειδή άκουσα την καλή συνάδελφο προηγούμενης, η οποία ξέρει ότι την εκτιμώ και την συμπαθώ, να λέει «αν στηρίζετε την αύξηση των δημοσίων δαπανών για την υγεία» -λέω, παραδείγματος χάριν, γιατί το έπιασα έτσι τώρα στην άκρη του αυτιού μου- και ότι αυτό θα είναι και ένα συμβόλαιο με την αλήθεια, δεν ξέρω αν έχετε ανοίξει τον προϋπολογισμό που έχει φέρει εδώ ο κ. Τσακαλώτος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Εδώ είναι ο κύριος Υπουργός.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Μιλάω για τη διπλανή σας, στην ίδια ομάδα είστε.

Δεν ξέρω αν τον έχει ανοίξει, κύριε Τσακαλώτο, τον προϋπολογισμό. Όμως διαβάζοντας στην σελίδα 74 ότι πέρσι ήταν 4.350.000.000 ευρώ και φέτος είναι 4.200.000.000 ευρώ, συνεπάγεται δηλαδή ότι 150.000.000 ευρώ κάτω, κ. Κόλλια, θα ψηφίσετε, αν τον έχετε διαβάσει τον προϋπολογισμό, σε λίγες ώρες.

Αυτό είναι συμβόλαιο με την αλήθεια ή ένα διαζύγιο με την αλήθεια που έχετε πάρει και μάλιστα οριστικό; Γιατί, προσέξτε να δείτε, το λένε και οι άλλοι συνάδελφοί σας εδώ -σας ακούω στα πάνελ- είναι, λέει, 183 εκατομμύρια ευρώ πάνω τα ποσά στην υγεία. Διαβάζω τη σελίδα 74 αυτού που έχετε φέρει, που έχει φέρει ο Τσακαλώτος. Λέει ο κ. Ξανθός: 300 εκατομμύρια ευρώ παραπάνω η επιχορήγηση στα νοσοκομεία φέτος. Λέω και εγώ: Μπράβο το παιδί, καλά τα πάει, μακάρι, για να πω και έναν καλό λόγο! Πάω στην σελίδα 111 και βλέπω 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ πέρυσι και 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ φέτος. Πού είναι τα 300 εκατομμύρια ευρώ, κύριοι;

Πάω στον ΕΟΠΥΥ, πάλι στην σελίδα 111. Βλέπω ότι από 526 εκατομμύρια ευρώ πέρυσι να είναι 326 εκατομμύρια ευρώ φέτος. Κόβετε 200 εκατομμύρια ευρώ από τον ΕΟΠΥΥ. Κόβετε και άλλα 140 εκατομμύρια ευρώ από τη φαρμακευτική δαπάνη στον ΕΟΠΥΥ και από 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν το πάτε στα 2,270 δισεκατομμύρια ευρώ, αυτά που πληρώνει δηλαδή το κράτος στη δημόσια υγεία για το φάρμακο στον ΕΟΠΥΥ.

Τα λέω σωστά ή τα λέω λάθος; Ξέρετε, τα μικρά ψεματάκια κάνουν το μεγάλο ψέμα, το φρικτό ψέμα με το οποίο ήρθατε εδώ πέρα και με το οποίο πολιτευθήκατε το 2015 και το συνεχίζετε. Φρικτά ψέματα!

Για να ακούσω τώρα εδώ και κάτι άλλο, γιατί είναι και ο καλός συνάδελφος, που τον εκτιμώ και τον συμπαθώ και αυτόν, ο κ. Δρίτσας, ο οποίος μίλησε για τη χθεσινή τραγική εικόνα ενός Πρωθυπουργού, ο οποίος ήρθε από το Ισραήλ, για να βγάλει από το καπέλο τον λαγό και να μοιράζει εις το πόπολο -γιατί έτσι θεωρείτε τον κόσμο, τους πολίτες- 600 εκατομμύρια ευρώ. Λέω και εγώ τώρα, 600 εκατομμύρια ευρώ στους χαμηλοσυνταξιούχους.

Κύριε Τσακαλώτο, πέρυσι κόψατε από τα χρήματα για το ΕΚΑΣ 200 εκατομμύρια ευρώ; Από τις πιστώσεις για το ΕΚΑΣ κόψατε πέρυσι 200 εκατομμύρια ευρώ;

Πάω, λοιπόν, στον προϋπολογισμό του 2017, κύριε Θεωνά, και θα ψηφίσεις να κοπούν άλλα 600 εκατομμύρια ευρώ από το ΕΚΑΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Πες μας ποιος το υπέγραψε για το ΕΚΑΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Λέω εγώ, 200 εκατομμύρια ευρώ το 2016 και τα 600 εκατομμύρια ευρώ το 2017 μας κάνουν 800 εκατομμύρια ευρώ στους χαμηλοσυνταξιούχους, στο ΕΚΑΣ και έρχεστε σήμερα εδώ και λέτε για 600 εκατομμύρια ευρώ; Τι είναι αυτά; Δεν είναι μία πολιτική απάτη; Το 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ που έκοψες πέρυσι στις επικουρικές σε ποιοι τις επικουρικές συντάξεις το έκοψες; Των πλουσίων; Οι περικοπές των συντάξεων ήταν 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ το 2016 και έχειςβάλει άλλο 1 δισεκατομμύριο ευρώ, κύριε Τσακαλώτο, στο 2017 στις περικοπές των συντάξεων. Μέσα σε μία διετία σχεδόν 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Στη δική σας κυβέρνηση πόσα κόπηκαν;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Α, κάνουμε τώρα ανταγωνισμό ποιος έκοψε πιο πολλά; Πες μου για σένα, που είσαι Υπουργός.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Πόσα δισεκατομμύρια ήταν αυτά που κόψατε και έχετε και αυτό το ύφος;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Είσαι Υπουργός. Έτσι δικαιολογείς τα κοψίματα σου;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Πόσα δισεκατομμύρια ήταν αυτά που κόψατε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τα κοψίματά σου, τα νεοφιλελεύθερα, δεξιά, ακροδεξιά κοψίματα...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Εσείς κόψατε δέκα και δεκαπέντε φορές παραπάνω! Δεν ντρέπεσαι που έχεις αυτό το ύφος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εσύ να ντραπείς με αυτή τη μεγάλη εξαπάτηση που κάνεις!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν ντρέπεσαι; Αυτό το ύφος δεν δικαιολογείται από εσάς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Έχεις κόψει 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Αυτό το ύφος να το κόψετε, όταν έχετε κόψει τόσα δισεκατομμύρια!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Έχεις κόψει 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε δύο χρόνια, δίνεις 600 εκατομμύρια ευρώ και αυτό το λες κοινωνική πολιτική; Είναι δυνατόν ποτέ αυτό να είναι έντιμο;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Αυτό το ύφος που έχετε να το κόψετε, όταν έχετε κόψει δεκάδες δισεκατομμύρια από τις συντάξεις!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Μπα, θα μας πεις και τι ύφος θα έχουμε;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ναι, θα σας πω!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Σε παρακαλώ πολύ, κάτσε εκεί πέρα και άκου. Να ακούς και για το ύφος αλλού να κάνεις υποδείξεις!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Όταν φύγατε γιατί το μνημόνιο ήταν δεξιό, πήγατε στη Νέα Δημοκρατία...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ηρέμησε λίγο, κύριε Τσακαλώτο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Βρήκε -γιατί είναι και πρώην Υπουργός Υγείας ο κ. Κρεμαστινός- η Κυβέρνησή σου, κύριε Τσακαλώτο, τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες έτοιμες προσλήψεις στον χώρο της υγείας. Μετά από δυο χρόνια, ακούω τους Υπουργούς να λένε, τρεις χιλιάδες προσλήψεις κάναμε και τέσσερις χιλιάδες επίκεινται. Σώπα!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Από το 2010 γιατί δεν τις κάνατε;

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Γιατί δεν τις κάνατε, κύριε Οικονόμου;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Να σας πω, τα προγράμματα του ΟΑΕΔ είναι προσλήψεις; Είναι διορισμοί;

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Γιατί δεν τις κάνατε, κύριε Οικονόμου;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Αφήστε με να μιλήσω.

Κύριε Πρόεδρε, προστατέψτε με. Το ύφος είναι δικό μου και προστατέψτε με.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Οικονόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τα προγράμματα του ΟΑΕΔ είναι προσλήψεις; Είναι διορισμοί τα προγράμματα του ΟΑΕΔ; Από πότε έγιναν διορισμοί τα προγράμματα του ΟΑΕΔ τα τέσσερις χιλιάδες, αυτά που επίκεινται; Από πότε; Δηλαδή τα πεντάμηνα τα υιοθετείτε ως προσλήψεις; Έτσι θα καλύψετε τα κενά στον χώρο της υγείας; Στο Θριάσιο, στο Γεννηματά; Το Κρατικό της Νίκαιας που είναι κατά 50% υποστελεχωμένο θα το καλύψετε με προγράμματα του ΟΑΕΔ; Κι έχετε το θράσος κι αυτό το ισχυρίζεστε και βγαίνετε στα πάνελ και τις συνεντεύξεις και λέτε «τέσσερις χιλιάδες διορισμοί»; Τα προγράμματα του ΟΑΕΔ; Τρεις χιλιάδες καλύπτουν;

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Το θράσος χαρακτηρίζει εσάς δυστυχώς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Να σας πω και κάτι άλλο; Φωνάζετε κι έχετε διορίσει κάποιους, οι οποίοι πρέπει να είναι πολύ προσεκτικοί από εδώ και πέρα γιατί κάνουν διώξεις -βλέπω και μαθαίνουμε- στα νοσοκομεία, στελεχών και αξίων επιστημόνων. Αυτοί οι διοικητές που διορίσατε καλούν...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Διώξεις;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Θα τα πούμε αυτά για τις διώξεις. Τελειώσαν τα κόλπα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Διώξεις; Πού βρισκόμαστε; Στις εποχές τις παλιές βρισκόμαστε, που έκανε η παράταξή σας διώξεις; Έχουν περάσει προ πολλού.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ναι, διώξεις!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Διώξεις των εργολάβων θέλετε να πείτε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ακούστε με λίγο. Εγώ λέω το άλλο. Καλούν τους σκετιούριτι και τις καθαρίστριες και τους τραπεζοκόμους και κάνουν ατομικές συμβάσεις. Για πείτε μου, κύριοι της Αριστεράς και της προόδου,...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΖΟΣ: Συνήγορος των εργολάβων είστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Θα τα δούμε αυτά.

Για πείτε μου, κύριοι της Αριστεράς και της προόδου, είστε θιγμένοι για τις επιχειρησιακές συμβάσεις που θα κάνει η νεοφιλελεύθερη πτέρυγα και θέλετε τις κλαδικές. Την ίδια στιγμή υπογράφετε ατομικές συμβάσεις στα νοσοκομεία και στα κέντρα υγείας; Δεν ντρέπεστε; Κι αυτό είναι αριστερή πολιτική, οι ατομικές συμβάσεις;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΖΟΣ: Ντροπή!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Και για να σας πω, αν κάνουν μία, δύο ανανεώσεις, κύριε συνάδελφε, αυτούς θα τους διορίσει μόλιμα; Σαράντα, πενήντα χιλιάδες διορισμούς από την πίσω πόρτα, την ώρα που λείπουν εξήμισι χιλιάδες γιατροί;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΖΟΣ: Ντροπή!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Σε εσένα ντροπή, γιατί την ίδια στιγμή είσαι στα πάνελ και λες «δεν έχω γιατρούς και νοσηλευτές». Τι θα πάρεις; Θα πάρεις τις καθαρίστριες και τους σκετιούριτι που έχεις βάσει με ατομικές συμβάσεις; Η μεγαλύτερη εκμετάλλευση που κάνεις. Δεν θα βάλεις γιατρούς και νοσηλευτές; Λείπουν έξι χιλιάδες θέσεις γιατρών και δεκαπέντε χιλιάδες θέσεις νοσηλευτών. Ξέρεις πόσους σκετιούριτι και καθαρίστριες έχεις βάσει από την πίσω πόρτα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Οι εργολάβοι σάς ενδιαφέρουν, γι' αυτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Πενήντα χιλιάδες! Θα τους μονιμοποιήσεις; Νομίζεις ότι είναι αυτοί ψηφοφόροι σου έτοιμοι και τους έχεις κλειδωμένους μέσα από ατομικές συμβάσεις; Δεν θα περάσουν αυτά, σας το λέω. Προσέξτε, αυτά δεν θα περάσουν.

Την ίδια στιγμή που δίνει τα 600.000.000 ευρώ από το πρωτογενές πλεόνασμα, χρωστάει 1.800.000.000 ευρώ ο ΕΟΠΥΥ σε παρόχους και 900.000.000 ευρώ στα νοσοκομεία. Δηλαδή 2.700.000.000 ευρώ δεν τα έχετε πληρώσει. Αφού έχετε πρωτογενές πλεόνασμα, δώστε στα νοσοκομεία και στον ΕΟΠΥΥ να πληρώσουν την αγορά, να μην κλείσουν οι επιχειρήσεις, να μην μείνει ο κόσμος άνεργος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Εσείς από πότε έχετε να δώσετε; Δεν μας λέτε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τι μεγάλη υποκρισία είναι αυτή, που κάθεστε και λέτε για 600.000.000 ευρώ πλεόνασμα; Κι έχετε 2.700.000.000 ευρώ μόνο στον χώρο της υγείας. Είναι οφειλές που δεν τις πληρώνετε. Είναι τρομερό αυτό που γίνεται. Τρομερό είναι, αλλά εσείς δεν μπορείτε να το καταλάβετε ότι είναι τρομερό, γιατί εσείς δεν νομίζετε ότι θα βρείτε πελάτες ψηφοφόρους από την αγορά, τις επιχειρήσεις και τον ιδιωτικό τομέα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Δεν έχουμε πελάτες, κύριε Οικονόμου.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Άλλοι λένε τους προμηθευτές πελάτες, όχι εμείς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Δεν νομίζω ότι θα βρείτε. Νομίζετε ότι θα βρείτε πελάτες ψηφοφόρους όλο το δημόσιο και τους συνταξιούχους.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Άλλοι δίδαξαν τους πελάτες, όχι εμείς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Πετάει και το πουλάκι από εκεί. Κλείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Θεωνά, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Είμαι δυσάρεστος. Τι να κάνω; Όμως, εγώ πάω βάσει του Προϋπολογισμού. Δεν πάω βάσει μιας προπαγάνδας. Πάω βάσει του Προϋπολογισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Οικονόμου, ολοκληρώνετε παρακαλώ.

Επειδή λοιπόν ο προϋπολογισμός που έφερε η Κυβέρνηση Τσίπρα είναι αυτός που μόλις ανέφερα, όχι μόνο δεν τον ψηφίζουμε, αλλά θα είμαστε αντίθετοι και κάθετα απέναντι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Έχετε τον λόγο για δύο λεπτά, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν θα σχολιάσω όλα όσα είπε ο κ. Οικονόμου. Μόνο σε τρία στοιχεία θέλω να αναφερθώ και να βοηθήσω κι άλλους, όχι μόνο τον κ. Οικονόμου, για να μπορούν να διαβάσουν καλύτερα τον Προϋπολογισμό. Για την υγεία σε σχέση με αυτά που είπε, δεν περιλαμβάνονται τα 300 εκατομμύρια ευρώ για την παιδεία και την υγεία. Διαβάστε τη σελίδα 58.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Για την υγεία μίλησα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Για ΕΦΚΑ και την αύξηση δεν διαβάσατε τη σελίδα 111. Για τα νοσοκομεία δεν διαβάσατε την αύξηση που είναι 200 εκατομμύρια ευρώ, στη σελίδα 112.

Διαβάστε τα αυτά και να επανέλθετε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τα έχω εδώ, κύριε Τσακαλώτο. Να τα καταθέσω πάλι;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Καταλαβαίνω, κύριε Οικονόμου, τον θυμό σας, γιατί κι εγώ αν είχα φύγει από το ΠΑΣΟΚ στο πρώτο μνημόνιο, γιατί ήταν δεξιό, κι είχα πάει στη ΔΗΜΑΡ και κατέληγα στη Νέα Δημοκρατία για να λέω με τον κ. Μητσοτάκη «θα μειώσουμε τους φόρους» για να μην έχουμε στο μέλλον νοσοκομεία και παιδεία, τον ίδιο θυμό θα είχα και την ίδια αγανάκτηση.

Τα συγχαρητήριά μου!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν κάνουμε διάλογο, κύριε Οικονόμου. Δεν σας προσέβαλε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό παρακαλώ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Διαβάστε τη σελίδα 58.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ζητάτε τον λόγο επί προσωπικού, κύριε Οικονόμου;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Δεν υπάρχει προσωπικό. Δεν είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ποιο είναι το προσωπικό; Ο Κανονισμός, κύριε Οικονόμου, αναφέρει σε τι συνίσταται το προσωπικό.

Θα σας δώσω τον λόγο, επί προσωπικού, μετά την κ. Αναγνωστοπούλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μπορείτε να μου δώσετε τώρα τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Θα σας τον δώσω μετά την κ. Αναγνωστοπούλου. Δεν μπορεί να κανονίζετε εσείς τη διαδικασία της Βουλής. Θα μιλήσει η κ. Αναγνωστοπούλου και μετά θα μιλήσετε εσείς.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μπορώ να πω κάτι, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Προτείνω να του δώσετε μία μέρα για να διαβάσει τον προϋπολογισμό και μετά να επιστρέψει για το προσωπικό. Διότι προφανώς δεν τον έχει διαβάσει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Θα δώσω εξετάσεις, αλλά όχι σε σας, κύριε Τσακαλώτο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κάτι που θαυμάζω πάρα πολύ στους Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όχι μόνο της Αξιωματικής, είναι ο κυνισμός και το θράσος. Τα πολλά χρόνια εξουσίας, οι πολλές δεκαετίες εξουσίας, δίνουν κυνισμό και θράσος στους ανθρώπους και κάπως θα πρέπει αυτό να συμμαζευτεί.

Δεν έχω μάθει να μιλάω σε υψηλούς τόνους. Έχω μάθει, δηλαδή, αλλά θεωρώ ότι η κοινωνία πια δεν έχει ανάγκη αυτές τις κορώνες που προσπαθούν να δείξουν άλλα πράγματα. Θα μιλήσω ήρεμα για να αντικρούσω όσα έχουν λεχθεί -κάποια από τα σημεία, βέβαια- με έναν άλλο τρόπο και θα είμαι κατηγορηματική.

Αυτό που μας χωρίζει από τη νεοφιλελεύθερη παράταξη είναι ότι εμείς, παρά τις πιέσεις, δεν παραιτούμαστε από το όραμα μιας οργανωμένης δύναμης που δρα προς όφελος της κοινωνίας για την υπεράσπιση της κοινωνικής συνοχής. Ας προσέξουμε αυτή τη διατύπωση «κοινωνική συνοχή».

Αυτό που πραγματικά πονάει πάρα πολύ, αν μου επιτρέπεται την έκφραση, την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και τις νεοφιλελεύθερες δυνάμεις εν γένει, είναι ότι η κοινωνική συνοχή πρέπει να είναι υπερασπίσιμη από τις πολιτικές δυνάμεις. Θεωρούσε ο νεοφιλελευθερισμός στην Ευρώπη ότι τελειώνουμε με αυτά τα οράματα και ότι είναι ανεδαφικά και ανιστόρητα, πλέον.

Το διάγγελμα του Πρωθυπουργού, το οποίο, απ' ό,τι φαίνεται από τις αντιδράσεις, δημιούργησε μεγάλο πρόβλημα στην Αξιωματική Αντιπολίτευση και όχι μόνο, το αποδεικνύει. Κι όσο κι αν προσπαθείτε να κατηγορήσετε για τακτικισμό, για λαϊκισμό, για χίλια δυο, ένα είναι βέβαιο: Η αναδιανομή της υπερκάλυψης του πλεονάσματος του 2016 στους πιο αδύναμους από τη μια μεριά, στους συνταξιούχους δηλαδή, και στις πιο πιεσμένες περιοχές της χώρας από την άλλη, στα νησιά που σηκώνουν το προσφυγικό, καταδεικνύει αυτό ακριβώς, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής εκεί που δοκιμάζονται περισσότερο τα όριά τους, εκεί που υπάρχει κίνδυνος περιθωριοποίησης των αδύναμων, αυτών που δεν μπορούν να έχουν δυνατή φωνή ή εκεί που υπάρχει κίνδυνος ανόδου των ακροδεξιών φαινομένων.

Αυτή η Κυβέρνηση της Αριστεράς δεν κατόρθωσε, βέβαια, να κάνει την ανατροπή του νεοφιλελευθερισμού στην Ευρώπη. Προσπαθεί, όμως, με νύχια και με δόντια να δημιουργήσει υποδοχές αντίστασης εκεί ακριβώς που δοκιμάζεται η αναπαραγωγή της κοινωνικής συνοχής.

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, ότι και σε αυτόν τον προϋπολογισμό η παιδεία, η υγεία και η κοινωνική πολιτική αναγορεύονται σε πυλώνες της κοινωνικής συνοχής, γιατί αυτοί είναι οι πυλώνες.

Αυτό είναι το «παράλληλο πρόγραμμα» και ας φωνάξετε όσο θέλετε ότι λέμε ψέματα. Αυτό το «λέτε ψέματα» υπονοεί ένα πράγμα. Είναι αυτό που κάνουν οι νεοφιλελεύθερες δυνάμεις πάντα. Υπονοεί ότι ο λαός έχει άδικο. «Έχετε άδικο που ψηφίσατε αυτούς». Ελέγχεται ο λαός, όχι εμείς. Αυτό είναι το πρόβλημα. Προσπαθείτε να δείξετε όποια δύναμη είναι για την υπεράσπιση της κοινωνικής συνοχής ως λαϊκίστικη δύναμη και μέσα απ' αυτό ελέγχετε τον λαό.

Αυτό, λοιπόν, είναι το «παράλληλο πρόγραμμα» της Κυβέρνησης.

Θα μιλήσω μόνο για την παιδεία, γιατί δεν προλαβαίνω για τα άλλα. Όπως φαίνεται και από τον προϋπολογισμό, καταγράφεται μικρή, αλλά σημαντική, υπό το πρίσμα της κοινωνικής συνοχής, άνοδος των δαπανών για αυτή κατά 2,85%. Απλά να υπενθυμίσω ότι εάν δεν είχε γίνει η πολιτική αλλαγή του 2015, θα είχαμε τώρα, για το 2017 -αυτό είχε ψηφιστεί στο μεσοπρόθεσμο το 2014- 2,15%. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό για την παιδεία; Σημαίνει πάρα πολλά και το ξέρετε.

Εμάς αυτό που μας ενέπνευσε και μας εμπνέει και προσπαθούμε να το υλοποιούμε κάθε φορά, όσο και να είναι δύσκολο, είναι τουλάχιστον αυτό το 15% για την παιδεία της γενιάς του «1-1-4». Δεν είναι ιδεοληψία εκ μέρους μας, αλλά ιδεολογικές αναφορές που κάθε πολιτική δύναμη έχει και που την εντάσσουν γι' αυτόν τον λόγο σε διαφορετικά ιστορικά πολιτικά σχέδια. Οι ιδεολογικές καταβολές της Νέας Δημοκρατίας την εντάσσουν στο ιστορικό καπιταλιστικό σχέδιο, αυτό το σχέδιο, το οποίο η κοινωνία πρέπει να έχει συνέχεια κατά νου, για να αποφεύγει την παγίδα της καταστροφολογίας που διακινεί η αντιπολίτευση σε

αγαστή συνεργασία, βέβαια, με τα συστημικά μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Ένα είναι το σίγουρο και το ακούσαμε. Άκουσα με ενδιαφέρον τους ομιλητές και της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και του Ποταμιού και του ΠΑΣΟΚ. Αυτό στο οποίο έχει στηριχθεί ο νεοφιλελευθερισμός τα τελευταία χρόνια -το χειρότερο, δηλαδή, καπιταλιστικό μοντέλο που είχαμε και είναι το Θατσερικό μοντέλο- είναι η διάσταση ανάμεσα στην κοινωνική συνοχή και από την άλλη μεριά στην οικονομική ανάπτυξη. Είναι σαν να έχουμε δύο εχθρικά μέτωπα που από τη μία μεριά παλεύει το ένα και από την άλλη το άλλο.

Άκουσα την κ. Μπακογιάννη προηγουμένως να λέει, «Να στηρίξουμε επιτέλους αυτούς που παράγουν», αφήνοντας απ' έξω, βέβαια, τους πολλούς, τους αδύναμους, δηλαδή αυτό που λέει η κοινωνική συνοχή, «όλη η κοινωνία και οι λίγοι και οι πολλοί μαζί». Αυτό πρέπει να φύγει, αυτό, δηλαδή, που λέει η Νέα Δημοκρατία και το Θατσερικό μοντέλο, «οι άριστοι πάνω απ' όλα, οι άλλοι στον Καϊάδα».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Αν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να δώσω μόνο μερικά στοιχεία κυρίως σε ό,τι αφορά την παιδεία, για να πω ότι το δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους τους πολίτες -όχι με voucher, δεν επαφίεται η κοινωνική συνοχή στις οικογένειες και στις τοπικές κοινωνίες έτσι όπως έχει πει ο κ. Μητσοτάκης- είναι θέμα του κράτους, ευθύνη του κράτους. Για να έχουμε, λοιπόν, δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους τους πολίτες και για όσους κατοικούν εδώ και για όσο κατοικούν εδώ -δηλαδή και για τους πρόσφυγες- σημαίνει ότι το ίδιο το κράτος προσφέρει τα όπλα για να μπορέσουμε να το έχουμε αυτό. Δεν το αφήνει είτε στα ιδρύματα είτε στις σχολικές μονάδες από μόνες τους.

Για το εάν έγιναν προσλήψεις, εγώ θα σας αναφέρω ένα μικρό παράδειγμα. Έγιναν χίλιες πενήντα προσλήψεις μελών ΔΕΠ στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, είκοσι χιλιάδες υποτροφίες σε βάθος τριετίας σε νέους επιστήμονες και πολλά άλλα σε διοικητικούς υπαλλήλους κ.λπ.. Αξία δεν έχει το νόμισμα, δεν έχει η ποσότητα. Αξία έχει ένα πράγμα: η προσπάθεια να ανακόψεις το νεοφιλελεύθερο σχέδιο. Ποιο ήταν αυτό; Όσοι μπορούσαν να πάρουν εργολαβίες -αυτά που φωνάζετε τώρα ότι κόψαμε- με «μαύρη» εργασία, με ευέλικτη εργασία. Τώρα έρχεται το κράτος και λέει, «Στοπ, εγώ έχω την ευθύνη να κάνω τον σχεδιασμό». Και αυτό έκανε.

Δύο λόγια μόνο -γιατί πήρα πολύ χρόνο- για τις περιφημες μεταρρυθμίσεις για τις οποίες μιλάτε. Μάλιστα ο Αρχηγός της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης είναι και θαυμαστής του κ. Φρανσουά Φιγιόν, ο οποίος υποσχέθηκε ότι με το που θα αναλάβει, θα κόψει πεντακόσιες χιλιάδες θέσεις.

Το πρόβλημά σας -και είναι αυτό που περιέγραφα πριν, κοινωνική συνοχή και οικονομική παραγωγή- ποιο είναι; Ότι ο δημόσιος τομέας είναι ο κηφήνας. Τι έχετε κάνει, όπως έχουμε διαπιστώσει και μέσα από τη διακυβέρνηση της χώρας πια; Παρεισέφεραν μέσα στο δημόσιο, ιδιωτικοί φορείς ειδικών, οι οποίοι έχουν αναλάβει να κάνουν τις μεταρρυθμίσεις, που οι ίδιοι θεωρούν ότι πρέπει να γίνουν, και εκεί κατασπαταλιέται τεράστιο δημόσιο χρήμα.

Θα μπορούσα να σας φέρω παραδείγματα πώς εξοικονομήσαμε χρήματα, πώς εξασφάλισαμε το δημόσιο χρήμα, γιατί για εσάς το δημόσιο χρήμα -αυτήν την νοσοτροπία καλλιιεργήσατε- ήταν τζάμπα χρήμα. Αντί το δωρεάν να χειραφετεί την κοινωνία, το τζάμπα έφτιαξε πελατειακές σχέσεις. Το είδαμε σε άπειρες περιπτώσεις. Θα σας πω μόνο, πρόχειρα, ότι από τις μετεγγραφές που θα αναλάμβανε φορέας, εξοικονομήσαμε κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Αναγνωστοπούλου, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ίδιο έγινε και με χίλια δύο άλλα.

Τελειώνω, λέγοντας ένα πράγμα. Επειδή η Ευρώπη βρίσκεται στην κατάσταση που βρίσκεται και η περιοχή μας επίσης, ο καπιταλισμός -ειδικά στη σκληρή του εκδοχή- δεν κατέθεσε ποτέ

τίποτα στα ταμεία της δημοκρατίας. Αυτό πρέπει να το έχουμε κατά νου, γιατί όλα τα σημάδια είναι εδώ. Αν δεν προσέξουμε, είμαστε σε οριακή στιγμή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενη ομιλήτρια είναι η κ. Αντωνίου.

Κάντε, όμως, λίγη υπομονή, κυρία Αντωνίου, γιατί βρήκα, ως κληρονομιά μου, από τον προηγούμενο Προεδρεύοντα....

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Το βρήκατε...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Το βρήκατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, μου το μετέφερε.

Γιατί, κύριε Δένδια, αμέσως να σχολιάσετε; Δεν το κατάλαβα; Δεν το καταλαβαίνω αυτό!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Γιατί εκνευρίζετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εκνευρίζομαι, διότι σχολιάζετε απαξιωτικά τα λεγόμενα του Προεδρείου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αν έχετε την καλοσύνη, κακώς εκνευρίζετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καθίστε, παρακαλώ, κάτω. Δεν σας δίνω τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ακούστε να σας πω, μη μου απευθύνετε εμένα έτσι. Εκνευριστήκατε παραλόγως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Γιατί; Επειδή ειρωνεύεστε εσείς τα λεγόμενα του Προεδρείου; Σας παρακαλώ πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κάνετε λάθος. Εάν δεν αντιλαμβάνεστε αστεϊσμούς, αυτό έχει να κάνει με τη δική σας νοημοσύνη. Μη μου απευθύνετε εμένα έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ήταν απαράδεκτη η συμπεριφορά σας. Και η Έδρα αυτή δεν είναι προς χρήση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Τι εκφράσεις είναι αυτές;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μα, τον ακούτε; Σοβαρά μιλάμε; Τον έπιασε ξαφνικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Οικονόμου για ένα λεπτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ περίμενα επί του προσωπικού που μίλησε ο κ. Τσακαλώτος, ότι θα έχει να πει κάτι σοβαρό, ουσιαστικό και να με διορθώσει αν έχω κάνει το λάθος μου και να ξαναδώσω τις εξετάσεις μου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Τρία λάθη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τρία λάθη, κύριε Υπουργέ.

Πηγαίνω, λοιπόν, στη σελίδα 112. Τι είπα ο δόλιος; Είπα ότι η κρατική επιχορήγηση στα νοσοκομεία είναι στάσιμη, δεν έχετε δώσει ούτε ένα ευρώ παραπάνω και βγαίνετε στα πάνελ και λέτε 300 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον χρήματα στα νοσοκομεία. Μου είπατε να πάω στη σελίδα 112. Εδώ είναι. Πιστεύω τον έχετε διαβάσει τον προϋπολογισμό που έχετε καταθέσει, κύριε Τσακαλώτε. Τα καταλαβαίνετε αυτά που έχετε γράψει. Πηγαίνω στη σελίδα 112.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κάνετε λάθος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εγώ έχω κάνει λάθος;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Διαβάστε τι λέει στα έξοδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, μην διακόπτετε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Έχω κάνει λάθος;

Για το 2012, λοιπόν, είπα ότι είναι 1,493 δισεκατομμύριο και είναι 1,5, δισεκατομμύριο. Σας αδίκησα για 7 εκατομμύρια. Έχω κάνει λάθος, συγγνώμη.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Διαβάστε τι λέει για τα έξοδα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Αφήστε! Είπα κρατική επιχορή-

γηση. Ξέρω τι λέω. Δεν σας είπα για έξοδα, κύριε.

Εγώ σας είπα για κρατική επιχορήγηση. Άρα το κράτος δεν δίνει τίποτα παραπάνω.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κοιτάξτε τα έξοδα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Αφήστε με να μιλήσω. Εγώ σας άφησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, κάντε λίγο υπομονή. Αφήστε τον να ολοκληρώσει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τα έξοδα, κύριε Τσακαλώτε, από πού θα τα πληρώσετε; Τα ληξιπρόθεσμα, που δημιουργείτε, από πού θα τα πληρώσετε; Μπερδέψατε παιδεία και υγεία και με πήγατε στη σελίδα 58. Εγώ σας είπα για υγεία. Αν πάει στη σελίδα 74, λοιπόν, ο συνεργάτης σας, θα δει ότι είναι μείον 159 εκατομμύρια. Είπα κανένα ψέμα; Έκανα κανένα λάθος; Μήπως πρέπει να πάτε ξανά στην Αγγλία για εξετάσεις και εσείς να ξανακάτσετε στα θρανία σας; Μήπως εσείς έχετε το πρόβλημα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ε, τώρα, κύριε Οικονόμου, δεν βοηθάτε. Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ακούστε να δείτε. Εγώ μπορεί να έχω λίγο έντονο όντως ύφος και να είμαι...

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Μόνο;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εντάξει, ρε παιδιά, μη θίγεστε με το ύφος τόσο πολύ! Μπορεί να έχω λίγο έντονο ύφος, αλλά προσέχετε: Όλα τα χρόνια εδώ στην Αίθουσα δεν έχω μιλήσει ποτέ προσωπικά για κανέναν. Έχω για πάρα πολλούς την πορεία τους και το φάκελό τους, αλλά δεν έχω μιλήσει. Θα μπορούσα να πω για τον Τσακαλώτο πολλά για τα προσωπικά του. Αυτός γιατί λέει για μένα; Εγώ θα κριθώ, όπως όλοι μας. Εσείς, είναι διαγωγή και ήθος, όποτε στριμώχνετε πολιτικά, να το πάτε στο προσωπικό σαν κάτι κυριούλες;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σας παρακαλώ, απαντήστε σ' αυτά που σας βάζω και αφήστε τα άλλα. Άντε επιτέλους!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Όπως δεν απαντήσατε σε κανένα από τα σημεία, δεν ξέρετε να διαβάσετε τον προϋπολογισμό. Δεν ξέρετε. Σας έχω πει ότι οι δαπάνες της υγείας δεν είναι μόνο στο Υπουργείο Υγείας, αλλά είναι και αλλού. Είναι διαθέσιμοι οι συνεργάτες μας να σας κάνουν δώρα μαθήματα σήμερα το απόγευμα, αύριο το πρωί, αύριο το βράδυ, για να μπορείτε να τα καταλαβαίνετε καλύτερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

Η κ. Αντωνίου έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Αν είναι αυτά τα αποτελέσματα, να μας λείπουν. Αν τα δώρα μαθήματα έχουν αυτά τα αποτελέσματα, να μας λείπουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τώρα, κυρία Αντωνίου...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έδωσα τον λόγο στην κ. Αντωνίου, κύριε Οικονόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε, δεν μίλησα για τη δημόσια δαπάνη υγείας, που είναι 10.450.000.000 ευρώ, που είναι φάρμακο, ΕΟΠΥΥ και ΠΕΔΥ. Δεν μίλησα για αυτό. Εγώ μίλησα για Υπουργείο Υγείας. Αυτό είπα εγώ, ο καψερός.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Θα πληρώσετε περισσότερα στον κόσμο για υγεία, ναι ή όχι;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα βάλετε από την αρχή τον χρόνο, γιατί έχουμε χάσει ένα λεπτό;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ξεκινήστε, κυρία

Αντωνίου.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο δεύτερος προϋπολογισμός της Συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι και οφείλω να το αναγνωρίσω ένας τυπικός αριστερός προϋπολογισμός.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, την έκφραση «κυριούλα» πρέπει να την πάρει πίσω ο κ. Οικονόμου.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Από τη μια, είναι γεμάτος από μη ρεαλιστικές προβλέψεις. Οι προσδοκίες, λέτε, της Κυβέρνησης για αύξηση της ανάπτυξης 2,7%, της ιδιωτικής κατανάλωσης 1,8% και των επενδύσεων 9,1%. Μπράβο, κύριε Υπουργέ!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θα επιβάλετε σας παρακαλώ την ησυχία, κύριε Πρόεδρε; Δεν γίνεται αυτό το πράγμα, να ακούγονται συνεχώς! Αν δεν θέλουν κάποιοι να ακούσουν αυτά που τους λέω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κάντε λίγη ησυχία παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δεν είναι απλά υπεραισιόδοξες οι προβλέψεις, όπως το λέει εξάλλου και το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής, αλλά είναι πέρα από κάθε λογική.

Σε μία ήδη εξοντωμένη, αγαπητοί συνάδελφοι, φοροδοτικά κοινωνία, με μια χρονιά –το 2016– κατά την οποία είχαμε αύξηση των φορολογικών εσόδων, κυρίως όμως υπό την απειλή των πλειστηριασμών και των κατασχέσεων. Αυτές που δεν θα γίνονταν με εσάς και ακόμη περιμένουμε αυτή τη νομοθετική ρύθμιση για την άρση των πλειστηριασμών. Την ανήγγειλε ο Πρωθυπουργός. Την είδατε πουθενά; Δεν την είδατε.

Ταυτόχρονα, δεύτερον, με κατακόρυφη αύξηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το δημόσιο πιστεύετε στα αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, ότι μπορούν να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι; Τα στοιχεία του 2016 που σας ανέφερα παραπάνω δείχνουν ότι μάλλον η χώρα οδηγείται σε χρεοκοπία και η κοινωνία σε εξέγερση, παρά ότι η οικονομία θα πάρει θετική στροφή.

Να απαντήσω, όμως, σ' αυτό το σημείο στη χθεσινή τοποθέτηση του κ. Φωτάκη για την αύξηση, λέει, στον προϋπολογισμό για την έρευνα. Φαντάζομαι ότι αναφέρθηκε στο δάνειο που έχει πάρει. Έχει πάρει ένα δάνειο 180 εκατομμύρια ευρώ. Δεν μας είπε, όμως, κουβέντα για τα 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ που έχουμε από το ΕΣΠΑ για την έρευνα αν έχει απορροφήσει εστω και ένα ευρώ, αγαπητοί συνάδελφοι. Δυο χρόνια έχετε απορροφήσει ένα ευρώ; Ας μας απαντήσει ο Υπουργός. Έχετε απορροφήσει για την έρευνα ένα ευρώ από τα 1,2 δισεκατομμύρια; Η ανικανότητά σας πλέον καταντάει κοροϊδία.

Την ίδια ώρα, βέβαια, η Κυβέρνηση, για να μην ξεχνάει πόσο αριστερή είναι, φέρνει νέα βάρη, με άμεσους και έμμεσους φόρους, που ξεπερνούν τα 2,6 δισεκατομμύρια. Και αυτά είναι η πικρή αλήθεια, αυτά είναι τα μόνο σίγουρα του προϋπολογισμού.

Ενδεικτικά να αναφέρω: 437 εκατομμύρια λόγω αύξησης ΦΠΑ, 422 εκατομμύρια έμμεσους φόρους από την αύξηση φορολογίας στο πετρέλαιο θέρμανσης και τα καύσιμα, 89 εκατομμύρια ευρώ από τα πρόσθετα τέλη στην συνδρομητική τηλεόραση και την κινητή τηλεφωνία, 62 εκατομμύρια ευρώ από την αύξηση του φόρου στον ζύθο, 62 εκατομμύρια ευρώ από την αύξηση φόρου στον καφέ, 142 εκατομμύρια ευρώ από την αύξηση του φόρου στα τσιγάρα. Και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν τα ακούτε, κύριοι συνάδελφοι. Θα τα ψηφίσετε.

Επιτρέψτε μου, όμως, εδώ να αναφερθώ εκτενέστερα σε ένα απ' αυτά. Αναφέρομαι στις αυξήσεις της φορολογίας στα καύσιμα. Εκπροσωπώ, όπως κι ο κ. Μπιγιάλας φαντάζομαι, μια περιοχή στη Μακεδονία, την Καστοριά, με βαρύ χειμώνα. Το ξέρετε, κύριε συνάδελφε. Επί διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, με ακριβότερες τις διεθνείς τιμές του αργού πετρελαίου, χαμηλότερες τιμές στο πετρέλαιο θέρμανσης από τις σημερινές και επίδομα θέρμανσης σχεδόν στο σύνολο των κατοίκων –35 λεπτά, 200 εκατομμύρια– σας άκουγα να χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για τον λαό που πάγωνε. Ουσιαστικά ζητούσατε την κεφαλή μας επί πίνακι. Σήμερα, με πολύ χαμηλότερες τις διεθνείς τιμές του πετρελαίου, η τιμή του πετρελαίου θέρμανσης έχει ανέβει κατακόρυφα και το επίδομα θέρμανσης αγνοεί-

ται. Πιστεύετε άραγε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, ιδιαίτερα της Βορείου Ελλάδας, ότι το κρίνο είναι αριστερό και δεν παγώνει τον κόσμο ή η ζέστη τη καρέκλας της εξουσίας σας έκανε πιο μαλακούς; Ό,τι και να συμβαίνει, πρέπει τώρα, άμεσα - και είναι ευκαιρία τώρα που είναι εδώ και ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών - να ανοίξει η εφαρμογή για το επίδομα θέρμανσης και κυρίως να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα - να ακούτε, κύριε Παπαδημητρίου - για να αποφευχθούν οι πολύ μεγάλες αυξήσεις στις τιμές των καυσίμων.

Εσάς δεν φαίνεται να σας απασχολούν αυτά, αφού το τρικ που χρειαζόταν για να κρύψει - να προσπαθήσει τουλάχιστον - τα όσα θα χρειαστεί να ψηφίσετε, εφευρέθηκε χθες από την Κυβέρνηση με το χθεσινό διάγγελμα του Πρωθυπουργού. Και δεν είναι άλλο από τη δήθεν επιστροφή στους χαμηλοσυνταξιούχους ενός ποσού 600 εκατομμυρίων ευρώ από το αιματοβαμμένο πλεόνασμα της υπερφορολόγησης και των οφειλών του δημοσίου που δεν αποδόθηκαν ποτέ στους δικαιούχους.

Σε αυτούς, δηλαδή, που τους κόβετε για πάντα το ΕΚΑΣ και ετοιμάζεστε να τους κόψετε κι άλλο τις συντάξεις το 2017, δίνετε για μια φορά ένα βοήθημα. Καλά κάνετε αν νομίζετε ότι έτσι ξεπουλάτε την ψήφο σας και εξαγοράζετε την δική τους. Το βοήθημα αυτό ο Πρωθυπουργός τόλμησε να ονομάσει «δέκατη τρίτη σύνταξη». Για να μας προετοιμάσει, άραγε, για το τι έρχεται στις συντάξεις με το τέταρτο μνημόνιο που είναι έτοιμος να συνομολογήσει με τους δανειστές; Ο Μαυρογιαλός τώρα σε νέες περιπέτειες, σε ρόλο Άη Βασίλη. Τουλάχιστον ο αρχικός είχε και φιλότιμο και όταν είδε τι έκανε, παραιτήθηκε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ταυτόχρονα η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2017 διεξάγεται την ώρα που το Μέγαρο Μαξίμου προσπαθεί να διαχειριστεί το ναυάγιο του Eurogroup της 5^{ης} Δεκεμβρίου. Οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να συμφωνήσουν με τους θεσμούς σε έναν μηχανισμό και σε διαρθρωτικά μέτρα που θα εξασφαλίσουν το πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ το 2018, αλλά και μεσοπρόθεσμα, αναφέρει η απόφαση του Eurogroup.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου δώσετε τον χρόνο που χάσαμε στην αρχή, κύριε Πρόεδρε.

Ενέκρινε τα βραχυπρόθεσμα μέτρα του χρέους, αλλά άφησε για το 2018 τις αποφάσεις για τα μεσοπρόθεσμα μέτρα και πλεονάσματα. Πρόκειται για μια απόφαση που, όπως δήλωσε και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, τα μέτρα για το χρέος δεν θα έχουν καμμία άμεση επίπτωση στην καθημερινότητα του πολίτη, μια απόφαση που παραπέμπει σε μείωση χρέους κατά 20% το 2060, ούτε φυσικά όσο θέλαμε, ούτε με τον τρόπο που θέλαμε. Πρόκειται για μια απόφαση που δεσμεύει τις επόμενες πολλές γενιές και βεβαίως οδηγεί σε νέα, σκληρά μέτρα και νέα μνημόνια και που οδηγεί τον Πρωθυπουργό να βάλει μάλλον τη γραβάτα στη

ναφθαλίνη, που δόθεν θα έβαζε όταν θα λυνόταν το θέμα με το χρέος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Δεν έχει ο άνθρωπος.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Έτσι είχε δηλώσει, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι αν θα λύσει το θέμα με το χρέος, θα βάλει τη γραβάτα. Μάλλον, στη ναφθαλίνη θα πάει.

Συνεχίζω. Πρόκειται για μια απόφαση, που, ταυτόχρονα, φέρνει νέα επώδυνα μέτρα, που η Κυβέρνηση προσπαθεί τώρα να ξεορκίσει, τα οποία, όμως, είναι σίγουρο ότι αν παραμείνεται στην εξουσία και θα τα φέρετε και θα τα ψηφίσετε. Είστε αποφασισμένοι να κάνετε τα πάντα για την εξουσία. Ξεπουλήσατε οτιδήποτε λέγατε, ό,τι πιστεύατε, μόνο και μόνο για να απολαύσετε τα προνόμια της εξουσίας, για να μπορείτε ουσιαστικά να διορίζετε τις στρατιές των κομματικών σας φίλων. Έχετε αποδείξει ότι δεν σας ενδιαφέρει κάτι άλλο. Ζείτε σε έναν δικό σας κόσμο, μιας δικιάς σας παρέας. Και δεν μπορείτε να μιλάτε για κοινωνική πολιτική όταν, με επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, φτωχοποιείται ακόμη περισσότερο ο ελληνικός λαός.

Οι κεντρικές σας πολιτικές δεν γίνονται με γνώμονα το καλό της χώρας, αλλά το καλό της παρέας σας. Αυτό που δεν γνωρίζουμε είναι τι δεσμεύσεις έχετε αναλάβει παρασκησιακά έναντι των δανειστών. Γιατί, αν και είναι κοινός τόπος ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι μια από τις χειρότερες κυβερνήσεις που πέρασαν ποτέ, έχει την απεριόριστη στήριξη των δανειστών.

Αυτοί, οι οποίοι έβριζαν, κύριοι συνάδελφοι, τους άλλους ως γερμανοτσολιάδες, οι οπαδοί του «όχι» είναι αυτοί, που σήμερα λένε «ναι» σε όλα, ακόμα και σε εκείνα που δεν σας ζητάνε.

Για αυτό τον λόγο, είναι επιτακτική ανάγκη σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η χώρα να οδηγηθεί σε εκλογές, όχι μόνο για να αλλάξει κυβέρνηση, αλλά για να αλλάξει πορεία, να ξαναγίνει μια κανονική χώρα. Και αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα το αποφύγετε είτε αργά είτε γρήγορα. Εύχομαι να είναι πάρα πολύ γρήγορα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω τον λόγο στον κ. Συρίγο, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα την υπ. αριθμ. πρωτοκόλλου 18949/13029 από 9 Δεκεμβρίου 2016 απόφαση του Προέδρου της Βουλής: «Σύσταση και συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, Κοινωνικών Υποθέσεων, Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και Παραγωγής και Εμπορίου».

Η σχετική απόφαση έχει αναρτηθεί στην Κοινοβουλευτική Διαφάνεια και θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται για τα Πρακτικά η σχετική απόφαση του Προέδρου της Βουλής, η οποία έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Πρωτ: 18949

Αριθμ.

Διεκτ: 13029

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Σύσταση και συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, Κοινωνικών Υποθέσεων, Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και Παραγωγής και Εμπορίου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 68 του Συντάγματος και των άρθρων 31 και 32, σε συνδυασμό με το άρθρο 29 παρ. 5 του Κανονισμού της Βουλής,
2. τις υπ' αρ. 3899, 3900, 3901, 3902, 3903, 3904, 3905 και 3906 από 7 Οκτωβρίου 2016 επιστολές μας προς τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, την υπ' αρ. 4302 από 7 Νοεμβρίου 2016 επιστολή μας προς τον Πρόεδρο της Κ.Ο. του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., καθώς και τις υπ' αρ. 4835 και 4836 από 7 Δεκεμβρίου 2016 επιστολές μας προς τον Πρόεδρο της Κ.Ο. του κόμματος «ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ» και τον Πρόεδρο της Κ.Ο. της Ένωσης Κεντρώων αντίστοιχα,
3. τα υπ' αρ. πρωτ. 3948/2016 και 4807/2016 έγγραφα της Κ.Ο. του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., τα υπ' αρ. πρωτ. 4329/2016, 4528/2016, 4550/2016 και 4590/2016 έγγραφα της Κ.Ο. της Ν.Δ., το υπ' αρ. πρωτ. 3925/2016 έγγραφο της Κ.Ο. «Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή», το υπ' αρ. πρωτ. 3956/2016 έγγραφο της Κ.Ο. της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ, το υπ' αρ. πρωτ. 3918/2016 έγγραφο της Κ.Ο. του Κ.Κ.Ε., τα υπ' αρ. πρωτ. 3959/2016 και 4854/2016 έγγραφα της Κ.Ο. του κόμματος «ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ», τα υπ' αρ. πρωτ. 3937/2016 και 4326/2016 έγγραφα της Κ.Ο. «Ανεξάρτητοι Έλληνες - Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία» και τα υπ' αρ. πρωτ. 4122/2016 και 4858/2016 έγγραφα της Κ.Ο. της Ένωσης Κεντρώων, καθώς και την προτίμηση των ανεξάρτητων Βουλευτών,
4. την υπ' αρ. 12689/8221, από 6 Οκτωβρίου 2015, απόφασή μας «Σύσταση των Διαρκών Επιτροπών της Βουλής και Καθορισμός των Αρμοδιοτήτων τους»,
5. την υπ' αρ. 17343/12067, από 8 Νοεμβρίου 2016, απόφασή μας «Καθορισμός Αρμοδιότητας των Διαρκών Επιτροπών Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και Παραγωγής και Εμπορίου»,

αποφασίζουμε,

1. Τη σύσταση των προβλεπόμενων από το άρθρο 31 του Κανονισμού της Βουλής Διαρκών Επιτροπών για τη Β' Σύνοδο της ΙΖ' Βουλευτικής Περιόδου.
2. Τη συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών ως ακολούθως:

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

- 138 -

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εθνικής Άμυνας και β) Εξωτερικών

1. Αυλωνίτου Ελένη
2. Βαγιωνάκη Βάλια
3. Βαρεμένος Γιώργος
4. Δέδες Γιάννης
5. Δουζίνας Κωνσταντίνος
6. Εμμανουηλίδης Δημήτριος
7. Καββαδία Αννέτα
8. Καραγιαννίδης Χρήστος
9. Κασιμάτη Νίνα
10. Κοζομπόλη Παναγιώτα
11. Κυρίτσης Γεώργιος
12. Μουσταφά Μουσταφά
13. Μπαλαούρας Μάκης
14. Μπαλλής Συμεών
15. Μπαλτάς Αριστείδης
16. Ντζιμάνης Γιώργος
17. Ξυδάκης Νικόλαος
18. Πάντζας Γιώργος
19. Ρίζος Δημήτρης
20. Σπαρτινός Κώστας
21. Σταματάκη Ελένη
22. Σταμπουλή Αφροδίτη
23. Τελιγιορίδου Ολυμπία
24. Τζαμακλής Χαρίλαος
25. Τριανταφύλλου Μαρία
26. Τσίρκας Βασίλης
27. Αναστασιάδης Σάββας
28. Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις
29. Δαβάκης Αθανάσιος
30. Δημοσχάκης Αναστάσιος
31. Καββαδός Αθανάσιος
32. Καλαφάτης Σταύρος
33. Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)
34. Κεφαλογιάννης Ιωάννης
35. Κουκοδήμος Κωνσταντίνος
36. Κουμουτσάκος Γεώργιος
37. Μειμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος
38. Τασούλας Κωνσταντίνος
39. Τσιάρας Κωνσταντίνος
40. Κασιδιάρης Ηλίας
41. Κούζηλος Νικόλαος
42. Πατπιάς Χρήστος
43. Θεοχαρόπουλος Αθανάσιος
44. Κωνσταντινόπουλος Οδυσσέας
45. Λοβέρδος Ανδρέας
46. Κανέλλη Λιάνα
47. Παφίλης Αθανάσιος
48. Τάσσοι Σταύρος
49. Δανέλλης Σπυρίδων
50. Καμμένος Δημήτριος
51. Κατσίκης Κωνσταντίνος
52. Σαρίδης Ιωάννης
53. Μάρκου Αικατερίνη

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και β) Υγείας

1. Αθανασίου Νάσος
2. Βαρδάκης Σωκράτης
3. Βέπτας Δημήτρης
4. Γεννιά Γεωργία
5. Δημητριάδης Μίμης
6. Ηγουμενίδης Νίκος
7. Θεωνάς Γιάννης
8. Θραψανιώτης Μανώλης
9. Καϊσας Γιώργος
10. Καρασαρλίδου Φρόσω
11. Καστόρης Αστέρης
12. Κωστοπαναγιώτου Ηλίας
13. Μανιός Νίκος
14. Μαντάς Χρήστος
15. Μείκόπουλος Αλέξανδρος
16. Μιχαηλίδης Ανδρέας
17. Μιχελογιαννάκης Γιάννης
18. Μουσταφά Μουσταφά
19. Μπάρκας Κώστας
20. Παπαδόπουλος Σάκης
21. Παπαηλιού Γιώργος
22. Παραστατίδης Θόδωρος
23. Σιμορέλης Χρήστος
24. Σκούφα Μπέττυ
25. Στογιαννίδης Γρηγόρης
26. Τζούφη Μερόπη
27. Τσόγκας Γιώργος
28. Βαγιωνάς Γεώργιος
29. Βλάχος Γεώργιος
30. Βρούτσης Ιωάννης
31. Γιακουμάτος Γεράσιμος
32. Γιαννάκης Στέργιος
33. Γιόγιακας Βασίλειος
34. Καρασγλου Θεόδωρος
35. Κατσανιώτης Ανδρέας
36. Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης)
37. Μπούρας Αθανάσιος
38. Οικονόμου Βασίλειος
39. Παπακώστα – Σιδηροπούλου Αικατερίνη
40. Σαλμάς Μάριος
41. Αϊβατίδης Ιωάννης
42. Κουκούτσης Δημήτριος
43. Λαγός Ιωάννης
44. Κρεμαστινός Δημήτριος
45. Λοβέρδος Ανδρέας
46. Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή
47. Κατσώτης Χρήστος
48. Λαμπρούλης Γεώργιος
49. Στεργίου Κώστας
50. Μπαργιώτας Κωνσταντίνος
51. Λαζαρίδης Γεώργιος
52. Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος
53. Μεγαλοοικονόμου Θεοδώρα
54. Γρηγοράκος Λεωνίδας

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και β) Υγείας

1. Αθανασίου Νάσος
2. Βαρδάκης Σωκράτης
3. Βέπτας Δημήτρης
4. Γεννιά Γεωργία
5. Δημητριάδης Μίμης
6. Ηγουμενίδης Νίκος
7. Θεωνάς Γιάννης
8. Θραψανιώτης Μανώλης
9. Καΐσας Γιώργος
10. Καρασαρλίδου Φρόσω
11. Καστόρης Αστέρης
12. Κωστοπαναγιώτου Ηλίας
13. Μανιός Νίκος
14. Μαντάς Χρήστος
15. Μείκοπουλος Αλέξανδρος
16. Μιχαηλίδης Ανδρέας
17. Μιχελογιαννάκης Γιάννης
18. Μουσταφά Μουσταφά
19. Μπάρκας Κώστας
20. Παπαδόπουλος Σάκης
21. Παπαηλιού Γιώργος
22. Παραστατίδης Θόδωρος
23. Σιμορέλης Χρήστος
24. Σκούφα Μπέττυ
25. Στογιαννίδης Γρηγόρης
26. Τζούφη Μερόπη
27. Τσόγκας Γιώργος
28. Βαγιωνάς Γεώργιος
29. Βλάχος Γεώργιος
30. Βρούτσης Ιωάννης
31. Γιακουμάτος Γεράσιμος
32. Γιαννάκης Στέργιος
33. Γιόγιακας Βασίλειος
34. Καρασγλου Θεόδωρος
35. Κατσανιώτης Ανδρέας
36. Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης)
37. Μπούρας Αθανάσιος
38. Οικονόμου Βασίλειος
39. Παπακώστα – Σιδηροπούλου Αικατερίνη
40. Σαλμάς Μάριος
41. Αϊβατίδης Ιωάννης
42. Κουκούτσης Δημήτριος
43. Λαγός Ιωάννης
44. Κρεμαστινός Δημήτριος
45. Λοβέρδος Ανδρέας
46. Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή
47. Κατσώτης Χρήστος
48. Λαμπρούλης Γεώργιος
49. Στεργίου Κώστας
50. Μπαργιώτας Κωνσταντίνος
51. Λαζαρίδης Γεώργιος
52. Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος
53. Μεγαλοοικονόμου Θεοδώρα
54. Γρηγοράκος Λεωνίδα

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εσωτερικών, β) Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, γ) Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δ) Διοικητικής Ανασυγκρότησης και ε) Μεταναστευτικής Πολιτικής

1. Αθανασίου Νάσος
2. Αραχωβίτης Σταύρος
3. Γάκης Δημήτρης
4. Γιαννακίδης Στάθης
5. Γκιόλας Γιάννης
6. Δέδες Γιάννης
7. Θελερίτη Μαρία
8. Θεοπεφτάτου Αφροδίτη
9. Κοζομπόλη Παναγιώτα
10. Λάππας Σπύρος
11. Μορφίδης Κώστας
12. Μπαλλής Συμεών
13. Πάλλης Γιώργος
14. Παπαηλιού Γεώργιος
15. Παπαφιλίππου Γιώργος
16. Παρασκευόπουλος Νικόλαος
17. Πρατσόλης Αναστάσιος
18. Σαρακιώτης Γιάννης
19. Σταματάκη Ελένη
20. Σταμπουλή Αφροδίτη
21. Στέφος Γιάννης
22. Συρίγος Αντώνης
23. Τζαμακλής Χαρίλαος
24. Τσίρκας Βασίλης
25. Τσόγκας Γιώργος
26. Χριστοδουλοπούλου Τασία
27. Ψυχογιός Γιώργος
28. Ασημακοπούλου Άννα - Μισέλ
29. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης
30. Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)
31. Βούλτεψη Σοφία
32. Γεωργαντάς Γεώργιος
33. Γκιουλέκας Κωνσταντίνος
34. Καραγκούνης Κωνσταντίνος
35. Καρασμάνης Γεώργιος
36. Κικίλιας Βασίλειος
37. Κυριαζίδης Δημήτριος
38. Παναγιωτόπουλος Νικόλαος
39. Τζαβάρας Κωνσταντίνος
40. Χαρακόπουλος Μάξιμος
41. Γερμενής Γεώργιος
42. Καρακώστας Ευάγγελος
43. Λαγός Ιωάννης
44. Θεοχαρόπουλος Αθανάσιος
45. Παπαθεοδώρου Θεόδωρος
46. Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος
47. Γκιόκας Ιωάννης
48. Παφίλης Αθανάσιος
49. Συντυχάκης Εμμανουήλ
50. Αχμέτ Ιλχάν
51. Κατσίκης Κωνσταντίνος
52. Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος
53. Σαρίδης Ιωάννης
54. Καρράς Γεώργιος - Δημήτριος
55. Παναγούλης Ευστάθιος

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Συρίγος από τον ΣΥΡΙΖΑ, με τον οποίο ολοκληρώνεται ο δέκατος τρίτος κύκλος ομιλητών.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Δεν είναι τόσα πολλά, όσα βλέπετε, αυτά, τα οποία θα πω.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, για περισσότερα από πέντε χρόνια έως και σήμερα, διεξάγονται χιλιάδες συζητήσεις - διεξήχθησαν και εδώ - για το χρέος, τον δανεισμό, τα μνημόνια, τα μέτρα, τη κακή μας μοίρα.

Τι τα δημιούργησε όλα αυτά; Τι προξενεί όλες αυτές τις συζητήσεις; Την απάντηση θα βρει κάποιος αν επιστρέψει στο 2010 και δει τις κακές αποφάσεις που πάρθηκαν. Οι ασφαλείς πολιτικές του πριν και οι λανθασμένες αποφάσεις του 2010 αποτελούν *conditio sine qua non* για τη μετέπειτα πορεία της χώρας και τα προβλήματα που τόσο πιεστικά βιώνουμε. Αυτό δεν πρέπει να λησμονείται ούτε να κρύπτεται από τη συζήτηση. Αυτό είναι η γενεσιουργός αιτία. Πλέον είναι ιστορία αλλά είναι και κεντρικό θέμα σε όλες αυτές τις συζητήσεις.

Η παρέκβαση αυτή, ας μου συγχωρεθεί, ήταν η οφειλόμενη απάντηση - ελπίζω με τρόπο διακριτικό - σε όσα ακούστηκαν μέχρι τώρα από την Αντιπολίτευση, μείζονα και ελάσσονα, σχετικά με την κακοδαιμονία μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τέσσερα καθοριστικά στοιχεία μας βοηθούν να ανιχνεύσουμε την αξιοπιστία ενός προϋπολογισμού, κατά την εκτίμησή μου, μια εκτίμηση που δεν ανήκει σε οικονομολόγο, δηλαδή ειδικό, αλλά σε νομικό, δηλαδή μη ειδικό, αλλά που ως βάση της έχει τη λογική και την πραγματικότητα, χωρίς να παραγνωρίζει ότι αυτή η πραγματικότητα, όπως διαμορφώνεται πολλές φορές, υπερβαίνει το έλλογο και συσσωματώνει περισσές υπερβολές. Ενωώ την πραγματικότητα που είναι αντιφατική, την πραγματικότητα που διαμορφώνεται από σφαλερές οικονομικές συνταγές και απαιτήσεις τρίτων, την πραγματικότητα που εμπεριέχει προβλήματα καθοριστικά όπως οι πόλεμοι, η διεθνής αστάθεια, οι μετακινήσεις πληθυσμών και άλλα, την πραγματικότητα που χάνει οσημέραι πολλές από τις σταθερές της που κάποτε την όριζαν. Ευρωπαϊκή Ένωση πάσχουσα και διηρημένη, Brexit, κλειστές χώρες κ.α..

Επανερχομαι, όμως, στα τέσσερα ανιχνεύσιμα στοιχεία του προϋπολογισμού που συζητάμε. Πρώτον, λαμβάνει υπ' όψιν το περιβάλλον, οικονομικό και άλλο, διεθνές και εσωτερικό; Δεύτερον, είναι συνεπής ο άξονας στον οποίο κινείται ο προϋπολογισμός, δηλαδή υπάρχει συνέχεια με τον προηγούμενο στα βήματα, στους στόχους και στις επιδιώξεις; Τρίτον, πώς περιγράφονται αυτές οι επιδιώξεις και πώς αποτυπώνονται στο κείμενό του; Τέλος, ποιες είναι οι επιδιώξεις του περαιτέρω;

Και ο περσινός και ο τωρινός προϋπολογισμός - βλέπε εισηγητικές εκθέσεις και το σώμα τους - βαδίζουν σ' έναν σταθερό οδικό χάρτη με στόχο τη διαφύλαξη της δημοσιονομικής ισορροπίας και τον δίκαιο επιμερισμό του κόστους προσαρμογής και του οφέλους. Δύσκολη εξισορρόπηση, γι' αυτό και σταθερά ο συντάκτης του περσινού και του φετινού προϋπολογισμού δεν κομπάζει, ούτε και εμείς κάνουμε δηλώσεις *triumfale*. Στόχος μας είναι η σταθερότητα και η ανάκαμψη. Στόχος μας είναι η πάταξη της ανεργίας και η ανάσπα των ταμείων και της αγοράς, η επαναφορά βήμα βήμα από πέρσι μέχρι φέτος και για το εγγύς μέλλον της κανονικότητας στην καθημερινή μας ζωή. Ο προϋπολογισμός στοχεύει, λοιπόν, σταθερά, όμως χωρίς κομπασμούς. Έγραφε πέρσι στην εισηγητική του έκθεση: «Η κατάσταση του προϋπολογισμού του επόμενου έτους βασίζεται σε συντηρητικές εκτιμήσεις και τούτο διότι δεν λαμβάνεται εξ ολοκλήρου υπ' όψιν η έναρξη ενός ενάρετου κύκλου στην οικονομία από την επιτυχή έκβαση τριών αλληλένδετων διαδικασιών που αποτελούν τον βραχυπρόθεσμο οδικό χάρτη της Κυβέρνησης για την οριστική έξοδο».

Γράφει φέτος: «Στο πλαίσιο αυτό, στόχος για το 2017 παραμένει η διαφύλαξη της δημοσιονομικής ισορροπίας, ώστε να ολοκληρωθεί η ανάκτηση της αξιοπιστίας της χώρας στην άσκηση της οικονομικής πολιτικής».

«Η οικονομική στρατηγική της Κυβέρνησης παραμένει σταθερή και περιστρέφεται γύρω από δύο άξονες που είναι οι στόχοι του

προϋπολογισμού, την ολοκλήρωση κατά το ταχύτερο δυνατό και με επιτυχία του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής ώστε να καταστεί εφικτή η έξοδος της Ελλάδας απ' αυτό και - δεύτερον - την περιφρούρηση και επιπλέον ενίσχυση θεμελιωδών κοινωνικών και οικονομικών δικαιωμάτων των πολιτών. Δύσκολη ισορροπία». Τονίζει με προσοχή: «Τα αισιόδοξα μακροοικονομικά στοιχεία, όμως, δεν πρέπει να προκαλούν τον εφησυχασμό».

Όλα τα μεγέθη δείχνουν, λοιπόν, ότι η απάντηση περί σταθερής συνέχειας της οικονομικής πολιτικής σε επίπεδο προϋπολογισμού - και όχι μόν ο - είναι καταφατική. Αλλά και στο πρώτο ερώτημα είναι θετική η απάντηση αφού, όπως μπορούμε να διαπιστώσουμε, λαμβάνονται υπ, όψιν τόσο το εξωγενές, δηλαδή το διεθνές περιβάλλον, όσο και το εσωτερικό που αλληλοεπηρεάζονται.

Αυτές οι επιδιώξεις του προϋπολογισμού, δηλαδή η επίτευξη αυτής της δύσκολης ισορροπίας, καταδεικνύονται στα ειδικότερα κεφάλαια για την κοινωνική αλληλεγγύη και την ενίσχυση των καθημαγμένων κοινωνικών τάξεων, για την υγεία και την παιδεία. Ενδεικτικά τα λέω αυτά. Η εξισορρόπηση στο μέτρο όχι απλά του δανταού, αλλά καθ' υπέρβαση και τούτου, επιχειρείται και θα πετύχει.

Κλείνοντας την ομιλία μου επί του προϋπολογισμού, θα ήθελα να ζητήσω ταχύτερα βήματα, παρά τα όσα σημαντικά έχουν γίνει στα ζητήματα της φοροδιαφυγής, της διαφθοράς και άλλων ειδών οικονομικών εγκλημάτων.

Σ' αυτό το σημείο βεβαίως πρέπει να πω ότι έχουν γίνει πάρα πολλά βήματα και πρέπει ειλικρινά να απευθυνθούν έπαινοι στους Υπουργούς και στις υπηρεσίες τους που έχουν ασχοληθεί μ' αυτά περισσότερο από τα προηγούμενα χρόνια, τα χρόνια της αδράνειας.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν οι προϋποθέσεις και οι βάσεις για ευόωνο και αίσιο αύριο, αρκεί να το πιστέψουμε και να παλέψουμε αποφασιστικά και επίμονα. Γνωρίζουμε τη ζοφερή πραγματικότητα, αλλά δεν αρκεί αυτό. Πρέπει να την αλλάξουμε. Με κινδυνολογικές κριτικές ή εκλογικούς πομφόλυγες ή με μίζερες τοποθετήσεις - με ελάχιστες εξαιρέσεις - δεν αντιμετωπίζεται η πραγματικότητα. Ασκώντας καλόπιστη κριτική - απευθύνομαι προς την Αντιπολίτευση - αυστηρή μεν αλλά καλόπιστη, αλλά και ευγενώς και τιμώς αναγνωρίζοντας τα βήματα που έχουν γίνει, αργά αλλά σταθερά, μπορεί η συζήτηση αυτή να αποκτήσει ένα γόνιμο χαρακτήρα.

Απ' αυτά και τη βήμα βήμα μείωση της ανεργίας καταδεικνύεται ότι η Κυβέρνηση σ' αυτό τον αγώνα υπερβαίνει τις δυνάμεις της και δεν κάνει απλά ό,τι μπορεί. Στον αγώνα αυτόν επιβάλλεται η συστράτευση όλων. Βλέπε τα ερωτήματα του Υπουργού των Οικονομικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η καλλιέργεια κλίματος πολιτικής σταθερότητας απαιτεί το ίδιο και τούτο δεν βοηθάει από την αλυσιτελή και ατελέσφορη διαρκή επίκληση του αιτήματος περί εκλογών ελλείψει άλλης προτάσεως. Τούτο ισχυρίζομαι επικαλούμενος και τις αγορές, που τόσο αποθεώνετε.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγινώσκοντας προσεκτικά τον προϋπολογισμό διαπιστώνει κάθε καλόπιστος κριτής ότι η Κυβέρνηση έχει επίγνωση του τι επιδιώκει και μέσα σε ποιες συνθήκες. Όμως, δεν αρκεί αυτό για να προχωρήσουμε. Πρέπει και η Αντιπολίτευση να έχει εξίσου επίγνωση των πραγμάτων και η αρνητική στάση παντού καταδεικνύει το αντίθετο.

Εδώ, λοιπόν, ας έλθουν οι απαντήσεις στον Υπουργό των Οικονομικών στα ζητήματα που έθεσε, διότι αναμένουμε προτάσεις. Η όποια κριτική χωρίς προτάσεις είναι λειψή, κενή περιεχομένου και άνευ έρματος.

Τελειώνω μ' ένα ερώτημα. Όταν συμβαίνει ένα γεγονός, όπως οι δηλώσεις και οι παροχές που εξηγγέλθηκαν εκθές από τον Πρωθυπουργό, σαφώς όλοι θα αναζητήσουν - και η Αντιπολίτευση και η Συμπολίτευση - την εξήγηση τούτου. Όμως, μ' αυτό τον τρόπο δεν απαντούμε ευθέως σ' ένα ερώτημα. Και το ερώτημα που θέτουν οι χθεσινές δηλώσεις του Πρωθυπουργού είναι ένα: Υπάρχει κάποιος που διαφωνεί μ' αυτό; Υπάρχει κάποιος

που διαφωνεί με τις παροχές αυτές; Αν ναι, ας το πει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο στον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης, τον κ. Παπαδημητρίου. Θα πάρουν μετά τον λόγο τέσσερις ομιλητές από τον κατάλογο και θα ακολουθήσει ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, ο κ. Γαβρόγλου.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση που κάνουμε για τον προϋπολογισμό του 2017 ενέχει μια σοβαρή αδυναμία. Επικεντρώνεται σε μια σημαντική, αλλά όχι κυρίαρχη πτυχή του, όπως είναι κάποια επώδυνα μέτρα προσαρμογής με βασικότερο την αύξηση της φορολογίας. Όμως, παραβλέπει το γεγονός ότι έχουμε τον πρώτο αναπτυξιακό προϋπολογισμό γενικής αποδοχής μετά από μια οχταετία. Όταν λέω γενικής αποδοχής, εννοώ τους Ευρωπαίους εταίρους μας, που διά στόματος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προβλέπουν πως η ανάπτυξη το 2017 θα είναι 2,7% με το 2016 να κλείνει οριακά θετικό.

Συγχρόνως, ξεχνάμε πως τα επώδυνα μέτρα, τα οποία αυτή η Κυβέρνηση προσπαθεί σταθερά να ελαχιστοποιήσει, αποτελούν μέρος της στρατηγικής, που οι περισσότεροι σ' αυτήν την Αίθουσα αποδέχθηκαν ψηφίζοντας το τρίτο μνημόνιο σταθεροποίησης της οικονομίας.

Τι επιδιώκει, όμως, ο νέος προϋπολογισμός και ποια στρατηγική ακολουθεί η Κυβέρνηση;

Πρώτον, επιδιώκει για το 2017 τη διατήρηση και ενίσχυση της δημοσιονομικής ισορροπίας με ταυτόχρονο δίκαιο επιμερισμό του βάρους της δημοσιονομικής προσαρμογής, αλλά και της οικονομικής ανάκαμψης που αυτός προβλέπει.

Δεύτερον, επαναπροσδιορίζει την οικονομική πολιτική με τη δημιουργία δημοσιονομικών δυνατοτήτων – physical space – μειώνοντας δραστικά τον στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος σε 1,75% για το 2017 έναντι 4,5% που είχε συμφωνηθεί στο πλαίσιο του προηγούμενου προγράμματος. Κατ' επέκταση, μειώνει το απαιτούμενο ύψος των δημοσιονομικών μέτρων, απελευθερώνοντας χώρο για τη σταδιακή ανάκαμψη της οικονομίας και αυξάνοντας την αξιοπιστία των προγράμματος.

Τρίτον, προωθεί, επίσης, το πρόγραμμα των αποκρικοποιήσεων και των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στις αγορές προϊόντων, τα οποία αποτελούν σημαντικές συνιστώσες για τη μεγέθυνση της οικονομίας.

Με τον προϋπολογισμό του 2017 η Κυβέρνηση επιδιώκει τη δημοσιονομική σταθεροποίηση στη συγκεκριμένη φάση του οικονομικού κύκλου μέσω του διαύλου της φορολογικής πολιτικής, δεδομένου ότι οι δημόσιες δαπάνες αποτελούνται κυρίως από μισθούς, συντάξεις και δαπάνες κοινωνικής προστασίας, που έχουν συγκριτικά υψηλότερη πολλαπλασιαστική επίδραση στην οικονομική δραστηριότητα από τους φόρους.

Η φορολογία των επιχειρήσεων συμβάλλει στην αναγκαία δημοσιονομική σταθεροποίηση της χώρας. Οι επιχειρήσεις συμμετέχουν σ' αυτήν την κοινή προσπάθεια, όπως και οι υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δηλαδή οι συνταξιούχοι, οι υπάλληλοι και όσοι εισπράττουν εισοδήματα.

Το ύψος της φορολογικής επιβάρυνσης στη συγκεκριμένη οικονομική συγκυρία της χώρας θα είναι αντιστρόφως ανάλογο της επίτευξης δημοσιονομικού χώρου. Η δημιουργία δημοσιονομικού χώρου, σε συνδυασμό με τη διατήρηση δημοσιονομικής ισορροπίας, θα επιτρέψουν τη βαθμιαία μείωση των φορολογικών συντελεστών, οι οποίοι συντελεστές, όπως τους λέμε «effective average tax rates», σύμφωνα με την Κομισιόν, είναι στην Ελλάδα 27,1%, όσο περίπου στην Πορτογαλία που είναι 26,6% και χαμηλότεροι από αυτούς της Ισπανίας 32,9%, της Γαλλίας 38,3% και της Γερμανίας 28,2%.

Η κ. Μπακογιάννη ανεφέρθη πρόσφατα σε μια ομιλία μου που έδωσα στην ΕΔΕΕ, αλλά δυστυχώς στηρίχτηκε σε αποσπασματικές αναφορές. Αυτό που είπα είναι ότι η φορολογία δεν αποτελεί καταλυτικό παράγοντα της καταστροφής της εθνικής ανταγωνιστικότητας. Οι συντελεστές του εισοδήματος των επι-

χειρήσεων στην Ελλάδα είναι 29%, στην Πορτογαλία 29,5%, στην Ιταλία 31,4%, στο Βέλγιο 34%, στη Γαλλία 34,4% και στη Γερμανία 30,2%. Δεν νομίζω ότι θα θεωρούσαμε ότι αυτές χώρες δεν είναι ανταγωνιστικές, αφού μας ζητούν να γίνουμε κι εμείς σαν αυτές.

Η φορολογία, όμως, αποτελεί το τελικό στάδιο μιας διαδικασίας, η οποία περιλαμβάνει σταθερό μακροοικονομικό πλαίσιο και δημοσιονομική ισορροπία, δημιουργία δικτύου κοινωνικής προστασίας των πλέον αδύναμων συμπολιτών μας, ευκαιρίες ανάπτυξης επιχειρηματικών σχεδίων, απλοποίηση των διαδικασιών έναρξης νέων επιχειρήσεων, βελτίωση του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των επιχειρήσεων και κυρίως ενίσχυση των θεσμών και διεύρυνση των εργαλείων χρηματοδότησης των επιχειρήσεων.

Η στρατηγική της Κυβέρνησης για την επιχειρηματικότητα και την ανάπτυξη εστιάζεται στη βελτίωση όλων των προηγούμενων σταδίων, όπου όλοι οι διεθνείς δείκτες και έρευνες αναδεικνύουν τη χαμηλή θέση της Ελλάδας.

Ειδικότερα, οι ελληνικές επιχειρήσεις, σύμφωνα με σχετική έρευνα που διεξάγει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ανά εξαμηνιο σε δείγμα δέκα χιλιάδων επιχειρήσεων στην Ευρωζώνη, αντιμετωπίζουν τη δυσμενέστερη κατάσταση μεταξύ όλων των χωρών της Ευρωζώνης στο θέμα της χρηματοδότησης, όχι της φορολογίας. Συγκεκριμένα, αντιμετωπίζουν τα υψηλότερα επιτόκια τραπεζικού δανεισμού, τις περισσότερες απορρίψεις αιτήσεων δανεισμού από τις τράπεζες, το χαμηλότερο ύψος προσφερόμενων δανείων από τις τράπεζες, το χαμηλότερο ποσοστό προσφερόμενου δανείου προς ίδια κεφάλαια και τα υψηλότερα ενέχυρα για τη χορήγηση δανείου. Η πρόσβαση στη χρηματοδότηση αποτελεί την κυρίαρχη ανησυχία των ελληνικών επιχειρήσεων, όχι η φορολογία.

Συνεπώς, αποδεικνύεται από την έρευνα η ορθότητα της κυβερνητικής στρατηγικής να δώσει προτεραιότητα στην αποκατάσταση της ομαλής χρηματοδότησης και στην ένταξη στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, εξέλιξη που θα βοηθήσει στη ρευστότητα των τραπεζών, στη σταδιακή μείωση των επιτοκίων δανεισμού και τρίτον, στη διαθεσιμότητα χρηματοδότησης των επιχειρήσεων.

Παράλληλα, συνεχίζεται η δημοσιονομική σταθεροποίηση της οικονομίας και η περιστολή των κρατικών δαπανών, μέσω της αναμόρφωσης της δημόσιας διοίκησης. Παραδείγματος χάριν, από την εφαρμογή της ηλεκτρονικής υπογραφής, σύμφωνα με εκτιμήσεις του ΑΕΒΕ, θα εξοικονομήσει το κράτος 800 εκατομμύρια για τη διετία 2017-2018 και θα καταπολεμηθεί η γραφειοκρατία.

Τέλος, δίνεται έμφαση στη διευκόλυνση και στον περιορισμό των εμποδίων για την έναρξη επιχειρήσεων, με τον περιορισμό του κόστους σύστασης κατά 70%, εφόσον αυτή γίνεται ηλεκτρονικά, και με το περιορισμό αντίστοιχα του χρόνου αδειοδότησης, ως και 97% για επιχειρήσεις τριών βασικών κλάδων της οικονομίας: αυτών του τουρισμού, μεταποίηση τροφίμων και ποτών και υγείας.

Η Κυβέρνηση προωθεί τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις για την αποτελεσματική και δίκαια διαχείριση των κόκκινων δανείων, τη μείωση των διοικητικών εμποδίων, τη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, τη σύλληψη της φοροδιαφυγής και τη μέγιστη δυνατή άντληση χρηματοδοτικών πόρων και προσέλκυση επενδυτικών κεφαλαίων. Οι μεταρρυθμίσεις αυτές είναι κρίσιμες για την επιστροφή της βιώσιμης και δίκαιας ανάπτυξης της οικονομίας. Γι' αυτό και όλοι θα έπρεπε να τις στηρίζουν αντί να τις δυσφημούν ή να τις πολεμούν. Πολύ περισσότερο που ήδη φέτος έχουν αρχίσει να αποδίδουν αναπτυξιακά αποτελέσματα.

Κλείνοντας, θέλω να σας παροτρύνω όλους να υπερψηφίσετε τον προϋπολογισμό του 2017.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Θα συνεχίσουμε με την κ. Αφροδίτη Θεοπεφτάτου από τον ΣΥΡΙΖΑ. Μετά θα μιλήσουν δύο Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία. Ήδη έχουν ζητήσει τον λόγο τρεις Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οπότε θα δώσουμε τον λόγο μετά τους δύο Βουλευτές που

ανακοίνωσα στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής, ύστερα θα μιλήσουν δύο Βουλευτές και μετά ο κ. Γαβρόγλου.

Ορίστε, κυρία Θεοπεφτάτου.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΘΕΟΠΕΦΤΑΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ύστερα από επτά χρόνια συνεχούς λιτότητας και ύφεσης, αναγνωρίζουμε όλοι ότι κανείς δεν διαθέτει το μαγικό ραβδί που θα επαναφέρει την οικονομία σε μια κανονικότητα και θα συμβεί η έξοδος από την κρίση.

Έχει, λοιπόν, αυτός ο προϋπολογισμός θετικά μηνύματα, έχει και δυσκολίες, αφού ακόμα βρισκόμαστε εν μέσω κρίσης. Υπάρχουν άνθρωποι που επιβαρύνονται και υπάρχουν άλλοι που προσπαθούμε να προστατέψουμε και σε αυτήν την κατεύθυνση ήταν και το χθεσινό διάγγελμα του Πρωθυπουργού, που αποτυπώνεται αυτή η πρόθεση και η δέσμευσή μας ότι τα πλεονάσματα θα έχουν αναδιανεμητικό χαρακτήρα και θα πηγαίνουν σε αυτούς που έχουν πληγεί περισσότερο από την κρίση.

Η στρατηγική μας εδώ και ενάμιση χρόνο είναι να προστατέψουμε τις ευάλωτες τάξεις, να σταθεροποιήσουμε την οικονομία και να οδηγήσουμε την χώρα σε μια κανονικότητα, ώστε να βγει από την κρίση οριστικά, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι μέχρι πρότινος οι κατέχοντες πλήρωναν φόρους σε εθελοντική βάση και ότι έχει πέσει δυσανάλογο βάρος σε μερίδα των μεσαίων στρωμάτων και των αυτοαπασχολούμενων. Αυτό το αναγνωρίζουμε, δεν το κρύβουμε και δεν προσπαθούμε να το υποτιμήσουμε.

Είναι πραγματικά μεγάλο το βάρος και σταδιακά το μειώνουμε, καθώς η χώρα ανακάμπτει και ανασυγκροτείται η οικονομία της και η παραγωγική της βάση. Ενώ όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις προεκλογικά θεωρούσαν κορυφαίο το πρόβλημα της φοροδιαφυγής, είναι η πρώτη φορά που έχουμε απτά και μετρήσιμα αποτελέσματα στον αγώνα για την πάταξη της.

Επομένως, αυτή η στρατηγική να βοηθήσουμε τα ευάλωτα στρώματα ξεκίνησε συστηματικά πέρυσι, όπου για πρώτη φορά θεσμοθετήθηκε μια σειρά άμεσων μέτρων για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, ξεκινώντας με 100 εκατομμύρια το 2015, 270 φέτος και 760 εγγράφονται στον φετινό προϋπολογισμό του 2017, μέσα από την εφαρμογή του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης.

Ο προϋπολογισμός του 2017 επιχειρεί να διατηρήσει τη δημοσιονομική ισορροπία, ώστε να εμπεδωθεί και να ανακτηθεί πλήρως η αξιοπιστία της οικονομικής μας πολιτικής, που είναι προϋπόθεση εξόδου από τα μνημόνια και τη σκληρή επιτροπεία.

Επιπλέον, επιχειρεί όχι μόνο να διατηρήσει σταθερό ή να αυξήσει το επίπεδο των δημοσίων επενδύσεων για να στηριχθεί ο οικονομικός ρυθμός μεγέθυνσης, εκεί που η ιδιωτική οικονομία δεν μπορεί να δραστηριοποιηθεί, αλλά να βάλει σε νέα βάση την οικονομική δραστηριότητα στον ιδιωτικό τομέα, ενισχύοντας την υγιή επιχειρηματικότητα, κόντρα στους αεριτζήδες που λυμάνωναν την μερίδα του λέοντος για ένα δεκαετίες.

Είναι χαρακτηριστικό, κύριοι συνάδελφοι, ότι στο προηγούμενο ΕΣΠΑ 2007-2013 η κάθε θέση εργασίας κόστισε 90.000 ευρώ τον χρόνο. Ξέρουμε όλοι ότι δεν υπήρχαν πολλοί εργαζόμενοι που να αμείβθηκαν με τέτοια ποσά.

Στο τρέχον πρόγραμμα η πρόθεσή μας είναι να μοιραστεί σε περισσότερους δικαιούχους αυτό το πρόγραμμα, σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, σε νέους ερευνητές και σε άνεργους.

Η απόφαση του πρόσφατου Eurogroup για τα βραχυπρόθεσμα μέτρα που αφορούν το χρέος είναι σημαντική επιτυχία. Με όσα συμφωνήθηκαν εξασφαλίζεται μείωση του χρέους κατά 22% του ΑΕΠ και σταθεροποιούνται τα επιτόκια 1,5%, εκεί που σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες υπάρχουν προβλέψεις για πολύ υψηλότερα.

Και πετύχαμε κάτι που καμιά άλλη κυβέρνηση δεν είχε καν διεκδικήσει σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο, γιατί εάν θυμάστε προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι χρέος είναι βιώσιμο. Όσοι δεν το βλέπουν ή το υποτιμούν, αδικούν όχι την Κυβέρνηση, αλλά την προσπάθεια του λαού μας. Είναι αποφασιστικό βήμα για την έξοδο της ελληνικής οικονομίας από την κρίση.

Τα επόμενα βήματα είναι απολύτως συγκεκριμένα: ένταξη στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης, έξοδος της χώρας στις αγορές το 2017 με περαιτέρω χαλάρωση των capital control, με

στόχο την οριστική άρση τους και την επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος το καλοκαίρι του 2018.

Το αναγνωρίζουν πλέον όλοι στην Ευρώπη, παρά τη μιζέρια της Αντιπολίτευσης εδώ στη χώρα μας, ενώ είναι προφανές ότι κατευθύνεται η χώρα προς την ανάπτυξη καθώς έχουμε θετικούς ρυθμούς το δεύτερο τρίμηνο του 2016 - και περιμένουμε το ίδιο και για το τρίτο - ώστε να έχουμε ένα συνολικά θετικό αποτέλεσμα.

Αυτό που χρειαζόμαστε τώρα και αυτό που ζητάει ο κόσμος δεν είναι απλώς η επιστροφή στην προ κρίσης κατάσταση και η μείωση της ανεργίας που έχει ήδη αρχίσει να καταγράφεται, αλλά συνολικά η αντιμετώπιση των παθογενειών που οδήγησαν στη χρεοκοπία της χώρας και έφεραν τα μνημόνια και η απαλλαγή από την επιτροπεία που περιορίζει τη δημοκρατία και τη λαϊκή κυριαρχία. Όχι μοιράζοντας λεφτά που δεν υπάρχουν και παράγοντας έτσι ελλείμματα και χρέη, όχι για να επαναλάβουμε το προηγούμενο μοντέλο διακυβέρνησης, αλλά για να γίνει η Ελλάδα επιτέλους μια χώρα με ισχυρή οικονομία, μικρότερη ανεργία, χωρίς φοροδιαφυγή, διαφθορά και πελατειακές σχέσεις, με διαφανή και αποτελεσματική διοίκηση.

Κανείς δεν πανηγυρίζει και κανείς δεν έχει δικαίωμα να πανηγυρίσει επειδή η οικονομία ξέφυγε από την ύφεση τα δύο τρίμηνα του 2016. Θα πάμε ακόμα καλύτερα και αυτό δεν αποδεικνύεται μόνο από τον προϋπολογισμό, αλλά το υποστηρίζουν η Τράπεζα της Ελλάδος, η έκθεση της Κομισιόν αλλά και διεθνών χρηματοπιστωτικών οίκων που δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ όλοι αυτοί.

Έχει ενδιαφέρον να δούμε πώς εξελίσσεται ο προϋπολογισμός του παρόντος έτους και να απαντηθεί η καταστροφολογία της Αντιπολίτευσης και πολλών μέσων μαζικής ενημέρωσης. Έλεγαν ότι θα καταρρεύσουν τα έσοδα και θα πάμε σε νέα δημοσιονομικά μέτρα. Πραγματικά εκτός πραγματικότητας! Ήδη το πρώτο ενδεκάμηνο έχουμε ξεπεράσει τον στόχο του προϋπολογισμού κατά 2,44 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε έναν ευρύτερο ευαίσθητο χώρο η χώρα μας αποτελεί δύναμη σταθερότητας και ειρήνης και προχωράει σε συμμαχίες, απλώνοντας χέρι φιλίας και συνεργασίας στους γειτονικούς λαούς για την εμπέδωση της ειρήνης, που είναι και το μεγάλο ζητούμενο στην εποχή μας, προκειμένου να εδραιωθεί η δημοκρατία, η αλληλεγγύη και ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Δουλεύοντας με σύστημα και αποφασιστικότητα θα προχωρήσουμε με τον προϋπολογισμό του 2017, όπου θα είναι ορατά τα σημάδια εξόδου της χώρας από τη βαθιά κρίση των τελευταίων ετών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Θεοπεφτάτου.

Τον λόγο έχει ο κ. Καρασμάνης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες και προχθές άκουσα από τους συναδέλφους της συμπολίτευσης ότι μαζί ψηφίσαμε το καλοκαίρι 2015 τη συμφωνία. Ε, όχι κύριοι συνάδελφοι! Εμείς ψηφίσαμε το πλαίσιο για το πώς θα πρέπει να κινηθούν οι δείκτες, αλλά και οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις της οικονομίας. Το πλαίσιο δίνει πολλές δυνατότητες και ευελγισία, παρέχει μεγάλη ευχέρεια για πολλές επιλογές. Δεν είναι οδικός χάρτης για το πώς θα πρέπει να επιτευχθούν οι επιδιωκόμενοι στόχοι.

Γνωρίζει ο ελληνικός λαός κάτω από ποιες προϋποθέσεις και συνθήκες εμείς δώσαμε την θετική μας ψήφο και επιτελέσαμε το εθνικό μας καθήκον. Δεν ψηφίσαμε τα μέτρα. Δεν συμφωνήσαμε μαζί το μείγμα της οικονομικής πολιτικής που εσείς εφαρμόζετε. Και ακριβώς εξαιτίας αυτής της δικής σας ερασιτεχνικής πολιτικής, των ατέρμονων και αναποτελεσματικών διαπραγματεύσεων, του ολέθριου εθνικού λάθους του δημοψηφίσματος και άλλων χειρισμών, καταφέρατε να αναδείξετε το 2015 ως τη χειρότερη χρονιά από τη Μεταπολίτευση. Άλλωστε, αυτό αποτυπώνεται και στους δύο προϋπολογισμούς, του 2016 και του 2017, που έχετε καταρτίσει.

Το κόστος που φορτώσατε στις πλάτες του ελληνικού λαού

είναι βαρύ κι ασήκωτο και μετριέται σε δεκάδες δισεκατομμύρια. Δεν έχω τον χρόνο να το αναλύσω. Ενδεικτικά θα αναφέρω μόνο, τα 9 δισεκατομμύρια των μέτρων για την περίοδο 2015-2018, εκ των οποίων τα 6 εκατομμύρια επιβλήθηκαν το 2015 και το 2016. Και το σημαντικότερο, υποθηκεύσατε την εθνική μας περιουσία για ενενήντα εννιά χρόνια, μετατρέποντας την Ελλάδα σε ένα προτεκτοράτο-παρία. Αλήθεια, δεν είχατε το δικαίωμα. Υποθηκεύσατε όχι μόνο το παρόν αλλά και το μέλλον της νέας γενιάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Επιτροπή Οικονομικών τοποθετήθηκε επαρκώς στα βασικά σημεία, αυτά δηλαδή που αποκαλύπτουν την ανελέητη φοροεπισπρακτική φιλοσοφία του προϋπολογισμού για το 2017.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, σήμερα να επικεντρώσω την ομιλία μου στο αγροτικό κομμάτι, για το οποίο ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης επιχείρησε να μας παρουσιάσει μια ειδυλλιακή εικόνα. Μαύρη χρονιά ήταν, για τους αγρότες ειδικότερα, το 2015. Μια από τα ίδια θα είναι και ο απολογισμός για το 2016. Γιατί; Κατ' αρχάς διότι χάθηκαν κοινοτικοί πόροι 900 εκατομμυρίων ευρώ από το προηγούμενο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2007-2013. Βλέπετε, ο κύριος Υπουργός έπρεπε να «τρέξει» το πρόγραμμα αυτό με ταχύτητα φωτός για να το αξιοποιήσει ακόμα περισσότερο. Προτίμησε, όμως, να ασχοληθεί με άλλα σοβαρότερα θέματα, όπως τις διαβουλευσεις επί διαβουλευσεων, το ολέθριο δημοψήφισμα, τις εκλογές του Σεπτεμβρίου. Και αλήθεια, τι έκανε μετά την επανεκλογή του τον Οκτώβριο του 2015; Απλώς μετέφερε τα κονδύλια αυτά των 900 εκατομμυρίων ευρώ στο νέο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2014-2020, κουτσουρεύοντάς το κατά 21%, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ανάπτυξη και την εθνική μας οικονομία.

Και να ήταν μόνο αυτό! Και από το καινούργιο πρόγραμμα των 6 δισεκατομμυρίων δεν έχει απορροφηθεί μέχρι σήμερα ούτε ένα ευρώ, στερώντας από τον αγροτικό μας κόσμο τεράστια ποσά, τα οποία μάλιστα έχουν πολλαπλασιαστικό χαρακτήρα για την τόνωση τόσο της τοπικής όσο και της εθνικής μας οικονομίας. Εξυπακούεται ότι ταυτόχρονα έχει στερήσει την πολύτιμη ρευστότητα από τη χειμαζόμενη αγορά. Την ίδια ώρα, αυξάνονται άμεσοι, έμμεσοι φόροι, εισφορές, ΦΠΑ, ενώ αντίθετα μειώνονται οι μισθοί, οι συντάξεις και το διαθέσιμο εισόδημα.

Όμως, ο κύριος Υπουργός στη συγκινητική του προσπάθεια να τα παρουσιάσει όλα ρόδινα, είπε ότι οι αγρότες δεν θα πληρώσουν φόρο, απεναντίας θα πάρουν φόρο πίσω. Αλήθεια, έτσι λένε τώρα την αύξηση του ΦΠΑ από το 13% στο 24%, την αύξηση των φορολογικών συντελεστών από το 13% στο 45%, τον υπερδιπλασιασμό των ασφαλιστικών εισφορών, την κατάργηση της επιστροφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης πετρελαίου - που το διπλασιάζει -, τη μείωση της σύνταξης κατά 60% του αγρότη συνταξιούχου, που αν καλλιεργήσει κάποια στρεμματάκια για να συμπληρώσει το εισόδημα, θα του επιβληθεί επιπλέον μάλιστα και φορολογικός συντελεστής 22%; Ή μήπως ως εκ θαύματος έχει μετεξελιχθεί σε μείωση φόρου ο χαρακτηρισμός των επιδοτήσεων ως καθαρό εισόδημα και η φορολόγησή τους από το πρώτο ευρώ ενώ αποτελούν αντισταθμιστικές πληρωμές και δεν φορολογούνται;

Να θυμίσω εδώ ότι τον Νοέμβριο του 2014 ως Υπουργός είχα δηλώσει ότι για μένα, η φορολόγηση των επιδοτήσεων αποτελεί κόκκινη γραμμή. Ανάλογη δήλωση υπήρξε και από τον τότε πρωθυπουργό, τον Αντώνη Σαμαρά.

Να υπενθυμίσω, επίσης, ότι ως Υπουργός μείωσα τον φορολογικό συντελεστή στα αγροτικά φωτοβολταϊκά στο μισό, από το 26% στο 13%. Και επειδή θέλω να είμαι δίκαιος και βλέπω απέναντί μου τον κ. Σταμάτη, σε συνεργασία με τον κ. Σταμάτη καταφέραμε να υλοποιήσουμε αυτήν τη μείωση του φορολογικού συντελεστή στα αγροτικά φωτοβολταϊκά. Ενώ εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, καθιστώντας πλέον ασύμφορη την αγροτική παραγωγή ουσιαστικά δημεύετε το αγροτικό εισόδημα.

Άκουσα ακόμη από τον κύριο Υπουργό να ισχυρίζεται ότι με δική του απόφαση από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2014-2020 εκχωρεί το 37% στις δεκατρείς περιφέρειες. Δεν χρειάζεται να τον διαψεύσω σήμερα. Το έχω κάνει κατ' επανάληψη και με στοιχεία. Απλώς το δις εξαμαρτέιν ουκ ανδρός σοφού.

Καταθέτω στα Πρακτικά την ομιλία μου στο Υπουργικό Συμ-

βούλιο της 15^{ης} Οκτωβρίου του 2014 με αντικείμενο το συγκεκριμένο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης όπου ανέπτυξα όλα τα μέτρα και τα αντίστοιχα κονδύλια, καθώς και την ομιλία μου της 17^{ης} Δεκεμβρίου του 2014 στο Αγροτικό Αναπτυξιακό Συνέδριο με το ίδιο αντικείμενο, παρουσία εκπροσώπων παραγωγικών φορέων αλλά και εκπροσώπων της Περιφέρειας που άκουσαν ότι εκχωρούμε το 1/3 του Προγράμματος, δηλαδή 1.800.000.000 στις Περιφέρειες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατ'εξουσιοδότηση για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, ο κύριος Υπουργός εμφάνισε προχθές ως ρόδινη την κατάσταση, επί των ημερών του βέβαια, στον ΕΛΓΑ. Θα εννοεί προφανώς ως επιτυχία το ότι ο ΕΛΓΑ δεν λειτουργεί! Οι γεωπόνοι είναι σε συνεχείς απεργίες. Εκτιμήσεις ζημιών δεν γίνονται και αυτό όταν την τελευταία διετία είχαμε τεράστιες ζημιές από ακραία καιρικά φαινόμενα που προκάλεσαν ακαρπία αλλά και φυτικές και ζωικές ασθένειες που δεν έχουν καλυφθεί.

Θα έπρεπε συνεπώς αντί να κοιπορρημονεί, να απολογηθεί στους αγρότες και κτηνοτρόφους, διότι αντί να επιμείνει για την ενδυνάμωση του ΕΛΓΑ που προβλέπεται στο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2014-2020, Μέτρο 17, για την αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος από ακραία καιρικά φαινόμενα, άφησε και χάθηκαν 200.000.000 κοινοτικοί πόροι.

Και ακόμη, ταυτόχρονα θα έπρεπε να απολογηθεί στους νέους αγρότες, γιατί για δεύτερη συνεχή χρονιά δεν εφαρμόσε την απόφαση την οποία πήραμε τον Οκτώβριο του 2014 και την είχαμε ανακοινώσει στους εκπροσώπους της Πανελληνίας Ένωσης Νέων Αγροτών, ότι θα αυξήσουμε την αξία των δικαιωμάτων της ενιαίας ενίσχυσης στην ανώτατη αξία του δικαιώματος κάθε περιφέρειας.

Να του θυμίσω ότι εμείς διασφαλίσαμε την εξισωτική αποζημίωση για το 2014 - 2020 ύψους 500.000.000, Κανονισμός 1378, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της Ε.Ε. στις 23. Δεκεμβρίου του 2014.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Καρασμάνη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά, δε, τα πρόστιμα τον πληροφορώ ότι το 2014 δεν μας επιβλήθηκε ούτε ένα ευρώ.

Τέλος, θέλω να τον ρωτήσω: τον Οκτώβριο του 2015, όταν ήρθε η Κομισιόν και μας απέδωσε, όπως λέει, τα εύσημα σε ποιες εκτάσεις βοσκοτόπων έκανε έλεγχο; Μήπως σε αυτές που εμείς σε εσάς παραδώσαμε, ενώ εσείς δεν τις έχετε αυξήσει ούτε κατά ένα στρέμμα;

Η δική μας, λοιπόν, εργασία - προσπάθεια εξάλειψε αυτό το επώδυνο αγκάθι των προστίμων. Εσείς, κύριε Υπουργέ, το μόνο που ξέρετε είναι να κάνετε μνημόσυνα με ξένα κόλλυβα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή του χρόνου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Καρακώστας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι δεν μπορώ να σας τον δώσω. Δεν μπορώ, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για δύο λεπτά, έγινε προσωπική αναφορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν μπορώ, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Όταν γίνεται μια προσωπική αναφορά και λέγονται πράγματα και κυρίως αριθμητικά, που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, δεν μπορώ να μην απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακολούθησα την συζήτηση από το πρωί. Δεν μπορεί να παρεμβαίνετε συνεχώς μετά από κάθε ομιλούντα, έχοντας ομιλήσει κιόλας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης

και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έχω δώσει τον λόγο σε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, κύριε Υπουργέ. Καταλαβαίνετε τι σας λέω; Με ακούτε; Έχω δώσει τον λόγο σε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Σας παρακαλώ πολύ!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Τον δώσατε αφού εγώ σας ζήτησα να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν σας τον έδωσα και σας εξηγώ γιατί αρνήθηκα. Δηλαδή τι άλλο πρέπει να πω;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Θα μου δώσετε τον λόγο μετά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, δεν θα σας τον δώσω. Έχουν να μιλήσουν οι συνάδελφοι. Μα, με συγχωρείτε αυτή η ιστορία θα επαναλαμβάνεται; Όποιοι Βουλευτές αναφέρονται στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης θα εμφανίζεστε εσείς και θα αντιπαρατίθεστε με τα λεγόμενά του;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Μα, είναι δυνατόν η Κυβέρνηση να μην μπορεί να απαντήσει;

Κύριε Πρόεδρε, όταν λέγονται κάποια πράγματα και μάλιστα αριθμητικά που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, πρέπει να απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με συγχωρείτε πάρα πολύ, δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Δεν μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα. Τελεία και παύλα!

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, κ. Ευάγγελος Καρακώστας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Το χθεσινό βραδινό διάγγελμα του κ. Τσίπρα δεν αποτελεί παρά μια φθηνή απόπειρα εξαπάτησης και αποπροσανατολισμού του ελληνικού λαού. Αποδεικνύει δε ότι αποτελεί μια απεγνωσμένη προσπάθεια της Κυβέρνησης να αναζητήσει σανίδα σωτηρίας από τον ελληνικό λαό, μια σανίδα σωτηρίας, την οποία, βεβαίως, δεν πρόκειται να λάβει.

Το χθεσινό βραδινό διάγγελμα είναι εξαπάτηση. Είναι εξαπάτηση διότι η Κυβέρνηση επιχειρεί με ψήχουλα να εξαγοράσει συνειδήσεις. Είναι μια τακτική, την οποία ακολούθησαν οι προκάτοχοί σας, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, τους οποίους μάλιστα έχετε το θράσος να χαρακτηρίζετε ως «το παλαιό», ενώ εσείς αυτοχαρακτηρίζεστε ως «κάτι το νέο». Στην πραγματικότητα όχι μόνο δεν είστε κάτι το νέο, αλλά αντιθέτως είστε ό,τι πιο σάπιο και αισχρό έχει να επιδείξει το παλαιό.

Είναι, επίσης, αποπροσανατολισμός, διότι εξαγγέλλετε μέτρα υποτίθεται ανακούφισης του λαού, όταν την ίδια χρονική περίοδο υπογράφετε, δίχως την παραμικρή αιδώς, την περαιτέρω οικονομική αφαίμαξη του ελληνικού λαού, την εξαθλίωσή του, το ξεπούλημα της ελληνικής μας πατρίδας, ικανοποιώντας εις το ακέραιο τις εντολές των αφεντικών σας στο Βερολίνο.

Δήλωσε ο Πρωθυπουργός χθες: «Χορηγούμε άμεσα εν όψει εορτών 617.000.000 ευρώ σε περίπου ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες συνταξιούχους, οι οποίοι λαμβάνουν συντάξεις κάτω από 850 ευρώ».

Και συμπληρώνει η Χρυσή Αυγή: «Θα σας τα πάρουμε, κορόιδα, εις το πολλαπλάσιο με τους φόρους ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, οι οποίοι προβλέπονται στον κρατικό προϋπολογισμό του 2017, καθώς και με τους φόρους ύψους τουλάχιστον 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, τους οποίους το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο θεωρεί αναπόφευκτους προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος του πρωτογενούς πλεονάσματος 3,5%, στόχος εις τον οποίο συμφώνησε η Κυβέρνηση Τσίπρα στο τελευταίο Eurogroup».

Δήλωσε χθες ο Πρωθυπουργός: «Σε αυτό το πλαίσιο αποφασίσαμε, επίσης, και μέτρα στήριξης των νησιών της πρώτης γραμμής τα οποία δέχονται τις προσφυγικές ροές. Γι' αυτά τα νησιά του βόρειου και ανατολικού Αιγαίου αποφασίσαμε να αναστείλουμε για όσο μαίνεται η προσφυγική κρίση την αύξηση του ΦΠΑ».

Και συμπληρώνει η Χρυσή Αυγή: «Αναστέλλουμε και δεν καταργούμε, δεν αποσύρουμε την αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά, για χρονικό διάστημα ικανό, ώστε να ολοκληρωθεί η προσχεδιασμένη εισβολή τριών ακόμα εκατομμυρίων λαθρομεταναστών στα νησιά του Αιγαίου, όπως έχει βεβαίως προαναγγείλει ο Πρόεδρος της Τουρκίας Ταγίπ Ερντογάν. Όταν ολοκληρωθεί η εισ-

βολή, το παραμύθι της ανακούφισης των νησιωτών θα εκλείψει και το ήδη ψηφισθέν μέτρο της αύξησης του ΦΠΑ, καταπώς προβλέπεται στο τρίτο μνημόνιο, θα εφαρμοστεί κανονικά.

Δήλωσε χθες ο Πρωθυπουργός: «Τις μέρες αυτές διανύουμε τα τελευταία δύσκολα μέτρα ενός δύσκολου μαραθώνιου». Χρησιμοποιείτε δηλαδή το επίθετο «δύσκολος» δυο φορές στην ίδια πρόταση. Τι δείχνει αυτό; Δύσκολα τα πράγματα για την Κυβέρνηση!

Υπενθυμίζει η Χρυσή Αυγή την εξής δήλωση: «Αυτό, άλλωστε, είναι και η δικαίωση σήμερα της παράταξής μας που κράτησε τη χώρα όρθια στην κρίση, που απέτρεψε τα χειρότερα που μας απειλούσαν ακόμα και πριν δυο χρόνια. Και σήμερα βγαίνουμε πια οριστικά και από την κρίση και από τα μνημόνια. Βγαίνουμε για να συνεχίσουμε τις μεταρρυθμίσεις, αλλά τώρα πια σε συνθήκες ανάπτυξης». Ποιος τα είπε αυτά; Ένας σκευωρός μεγάλος: Αντώνης Σαμαράς σε εκδήλωση της «νεολέρας» της Νέας Δημοκρατίας, Οκτώβριος του 2014.

Οποιαδήποτε ομοιότης των δηλώσεων Τσίπρα με τις αντίστοιχες δηλώσεις Σαμαρά δυο χρόνια πριν, δεν είναι καθόλου συμπτωματική. Οι δηλώσεις Τσίπρα και Σαμαρά είναι ακριβώς ίδιες και είναι ακριβώς ίδιες διότι εκπορεύονται από το ίδιο κέντρο, από την Καγκελαρία του Βερολίνου.

Ιδού γιατί εμείς οι εθνικιστές σας χαρακτηρίζουμε προσκυνημένους και υπεύθυνους της δυστυχίας του λαού μας, ιδού γιατί εμείς οι εθνικιστές σας χαρακτηρίζουμε κλέφτες και λαφυραγωγούς της εθνικής περιουσίας. Και δεσμευόμαστε έναντι του ελληνικού λαού πως θα έρθει η ώρα που θα σας βροντήξουμε την πόρτα και θα σας πούμε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, κύριοι των ΑΝΕΛ, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, ήρθαμε για να πάρουμε πίσω τα κλεμμένα, ήρθε η ώρα της πληρωμής του λογαριασμού.

Όσοι από εδώ μέσα, αλλά και τα πληρωμένα σας ανδρείκελα έξω από αυτό το κτήριο, θεωρούσαν πως η Χρυσή Αυγή εισήλθε διά της ψήφου του ελληνικού λαού – και το τονίζω αυτό – το 2012 στη Βουλή των Ελλήνων για να λάβει ένα κομμάτι της πίτας των κλεμμένων, έχουν διαψευστεί οικτρά. Η Χρυσή Αυγή δεν γυρεύει μερίδιο της πίτας, αλλά γυρεύει ολόκληρη την πίτα, για να την επιστρέψει στον πραγματικό της κάτοχο, τον κυρίαρχο ελληνικό λαό.

Σήμερα το πρωί σε όλα τα εγχώρια μέσα ενημέρωσης φιγουράρει η είδηση της εισβολής διακοσίων Αφρικανών λαθρομεταναστών στη Λέσβο. Οι πληροφορίες αναφέρουν πως οι συγκεκριμένοι διέμεναν σε καταυλισμούς στη Βορειοδυτική Τουρκία, οι οποίοι εκκενώθηκαν από τις τουρκικές αρχές. Πρόκειται, προφανώς, για την έναρξη της υλοποίησης των εκβιασμών του Ερντογάν, σύμφωνα με τους οποίους θα πλημμυρίσει την Ελλάδα με τρισεξήμισι, περίπου, εκατομμύρια πρόσφυγες.

Το συγκεκριμένο γεγονός θα πρέπει, βεβαίως, να ιδωθεί σε συνδυασμό με τη χθεσινή είδηση της σταδιακής ενεργοποίησης της επαίχοντης Συμφωνίας του Δουβλίνου για την Ελλάδα, η οποία και θα θεθεί σε ισχύ από τα μέσα Μαρτίου του 2017. Τι σημαίνει, πρακτικά, αυτό; Σημαίνει ότι όσοι εκ των λαθρομεταναστών δεν έχουν λάβει άσυλο στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, επιστρέφονται στην Ελλάδα, ως χώρα πρώτης υποδοχής.

Συνεπώς, τι βλέπουμε να συμβαίνει; Η Κυβέρνησή σας υποσχόταν στον ελληνικό λαό ευρωπαϊκές δεσμεύσεις για απομείωση του χρέους και εκείνο το οποίο τελικά φέρνει στην Ελλάδα είναι νέο μνημόνιο και εκατομμύρια λαθρομεταναστών.

Ποια είναι, όμως, η θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο μέλλον ζήτημα της λαθρομετανάστευσης; Τα δημοσιογραφικά φερέφωνα της Νέας Δημοκρατίας μέμφονται την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά αποκρύπτουν από την ελληνική κοινή γνώμη την πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα είναι ότι η Νέα Δημοκρατία όχι μόνο δεν έχει διαφορετική θέση επί του συγκεκριμένου ζητήματος από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά, εάν δεν υπήρχε η Χρυσή Αυγή, η θέση της θα ήταν πολύ περισσότερο αντεθνική εκείνης της σημερινής Κυβέρνησης.

Παραθέτω επί τούτου τη δήλωση του τέως Αντιπροέδρου της Νέας Δημοκρατίας και σημερινού Επιτρόπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα λαθρομετανάστευσης, κ. Αβραμόπουλου: «Κάτω από προϋποθέσεις, θα μπορούσαν σταδιακά να επιστρέ-

φονται κάποιες κατηγορίες μεταναστών που θα έρθουν στην Ευρώπη μέσω Ελλάδος μετά τη 15^η Μαρτίου 2017». Το ποιος ορίζει αυτές τις προϋποθέσεις το γνωρίζουμε όλοι.

Επιπρόσθετα, εδώ και δύο σχεδόν χρόνια ο νεοδημοκράτης Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κ. Αβραμόπουλος, μοιράζει αφειδώς συγχαρητήρια στην Κυβέρνηση Τσίπρα για τη μεταναστευτική της πολιτική, ακόμη και την περίοδο εκείνη κατά την οποία η αρμόδια τότε Υπουργός κ. Χριστοδουλοπούλου δήλωνε πως «οι πρόσφυγες λιάζονται στην Ομόνοια».

Μήπως αντέδρασε ποτέ το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στις δηλώσεις του επιφανούς στελέχους της; Μήπως ποτέ τις αποδοκίμασε; Ούτε αντέδρασε ούτε τις αποδοκίμασε ποτέ και δεν το έκανε, γιατί η δική της στάση στο ζήτημα είναι εξίσου αντεθνική με εκείνη της Κυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου.

Είς ό,τι αφορά τα του προϋπολογισμού του 2017 και πέρα από τις θρασυτάτες και αλαζονικές διακηρύξεις από μέρους της Κυβέρνησης περί αναπτυξιακού προϋπολογισμού, αρκεί θαρρώ να τονίσω με έμφαση τούτο: Η Κυβέρνηση τον κατέθεσε αφού προηγουμένως έλαβε την έγκριση των δανειστών. Τούτο, λοιπόν, μπορεί δικαίως να χαρακτηριστεί ως μνημονιακό τελεσίγραφο και όχι ως προϋπολογισμός ενός υποτίθεται ανεξάρτητου και κυρίαρχου εθνικού κράτους.

Εσείς μπορεί βεβαίως να προσκυνάτε τους διεθνείς τοκογλύφους, αλλά όπως πολύ καλά γνωρίζετε, η Χρυσή Αυγή δεν υποκύπτει ούτε σε εκβιασμούς ούτε σε τελεσίγραφα. Η διαφορά μας με όλους εσάς είναι η εξής. Η Χρυσή Αυγή δεν ασκεί πολιτική ως διαχειρίστρια της δυστυχίας και της εξαθλίωσης του ελληνικού λαού, αλλά ως η μοναδική πολιτική δύναμη η οποία μπορεί να εγγυηθεί την ενότητα και την ελευθερία του ελληνικού λαού.

Κύριοι της Κυβέρνησης, το έτος 2015 φωνάζατε πως μπορεί να υποκύψατε στις διαθέσεις των δανειστών, αλλά τουλάχιστον βλέπατε έναν άνεμο αλλαγής στην Ευρώπη, υπονοώντας πως επίκειται μία στροφή προς την Αριστερά. Σήμερα, οφείλουμε να επιβεβαιώσουμε την εκτίμησή σας για αλλαγή. Μαρξιστές και φιλελεύθεροι καταστήσατε η χλεύη των λαών και φεύγετε και εμείς οι εθνικιστές ερχόμαστε!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν δώσω τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, θέλω να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι επτά μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 5^ο Λύκειο Ζωγράφου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Τσόγκας από τον ΣΥΡΙΖΑ, θα ακολουθήσει ο κ. Θρασανιώτης και μετά ο Υπουργός κ. Γαβρόγλου. Ορίστε, κύριε Τσόγκα, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του προϋπολογισμού του 2017 διεξάγεται, θα έλεγα, σε ιστορικές συγκυρίες, αφού η χώρα μετρώντας τις πληγές της από τα μνημόνια που η αλήστου μνήμης συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ έφερε αβίαστα, ήδη κινείται σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης πρώτη φορά από το έτος 2008.

Η ανεργία μειώνεται, το ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών κινείται ανοδικά, το ενδεκάμηνο Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου παρουσιάζει πλεόνασμα πέραν του στόχου, η ιδιωτική κατανάλωση ανακάμπτει, έντονη είναι η επιστροφή κεφαλαίων στις τράπεζες, τα επιτόκια των δεκαετών ομολόγων άφησαν τα ρετιρέ του 12% και περιορίζονται με καθοδική πορεία στο 6,4%, η δεύτερη αξιολόγηση είναι κλεισμένη κατά περίπου 95%, συμφωνήθηκαν τα βραχυπρόθεσμα μέτρα ελάφρυνσης του χρέους αναπάντεχα καλύτερα από τη συμφωνία του Μαΐου, ο προϋπολογισμός προγραμματίζει σοβαρές κοινωνικές παροχές στα πλαίσια της εφαρμογής του προγράμματος αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης και ο Πρωθυπουργός της χώρας ανακοίνωσε χθες

βράδυ μέτρα στήριξης των χαμηλών εισοδημάτων, αναδιανεμώντας τον πλεονάζοντα κατά τη συμφωνία παραγόμενο πλούτο υπέρ των αδυνάτων με την αντιδιαμετρική λογική ότι περισσότερα θα πάρει όποιος έχει λιγότερα.

Έτσι θα χορηγηθεί η δέκατη τρίτη σύνταξη για 1.600.000 συνταξιούχους κάτω των 850 ευρώ. Ταυτόχρονα, αναστέλλεται η αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά όσο διαρκεί η προσφυγική κρίση, χωρίς να επηρεαστεί στο παραμικρό η συμφωνία με τους εταίρους.

Εσείς, κύριοι της Αντιπολίτευσης, παρά το γεγονός ότι τα σημάδια της ανάκαμψης είναι ορατά διά γυμνού οφθαλμού, περί άλλα τυρβάζετε και άδετε. Ψευδόμενοι και εξαπατώντας τη λαϊκή συνείδηση, παραποιώντας ενσυνείδητα την πραγματικότητα και κατασκοφαντώντας εμάς τους συντελεστές που μάχονται για τη διάσωση της χώρας, αρνείστε να συμβάλλετε έστω κατ' ελάχιστον θετικά στην πορεία της εξόδου από την κρίση και έχετε ένα πολύ μεγάλο μερίδιο ευθύνης και ενοχής.

Όμως, αυτή η ιδιότυπη αρνησικυρία υποκρύπτει φοβικά σύνδρομα, κακοβουλία, καιροσκοπισμό και πολιτική δειλία, χωρίς διάθεση για συνεισφορά και συμβολή στις κοινωνικές ανάγκες.

Έτσι η Κυβέρνηση, στριμωγμένη όχι απλά ανάμεσα σε δύο ελέφαντες, τη συνολική Αντιπολίτευση και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, αλλά ανάμεσα στις δικές σας φαντασιώσεις και τις δικές σας ενοχές, επιμένει να αφήσει τα αριστερά της προτάγματα στο διάβα της πολιτικής και κοινωνικής ιστορίας της και ζητά την υπερψήφιση του προϋπολογισμού.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, επιδιώκοντας ένα success story για τις λαϊκές τάξεις, κάνει σαφή αναφορά στις εργασιακές σχέσεις, την παιδεία και την υγεία, την υγιή επιχειρηματικότητα, τις επενδύσεις και στοχεύει στη δόμηση της στρατηγικής του αναφοράς που θα του δώσει τη δυνατότητα να υπερβεί τον ίδιο του τον εαυτό και ενδεχομένως να τον ξεπεράσει.

Τηρουμένων των αναλογιών, κατέθεσε για ψήφιση τον υπό κρίση προϋπολογισμό που κυριαρχείται από αναπτυξιακό ρεαλισμό, με πρόβλεψη για πλεονάσματα, πρόβλεψη για κοινωνικές δαπάνες που σηματοδοτούν την τεραστία προσπάθεια που καταβάλλει η Κυβέρνηση να συγκρατήσει την κοινωνική συνοχή, να απομακρύνει τη διάρρηξη των κοινωνικών δεσμών και να προσδώσει στις επιλογές της μικρές αλλά σταθερές ανάσες που θα διασφαλίζουν και θα τεκμηριώνουν μια θετική πορεία της οικονομίας και κυρίως τη μετάβαση σε καθεστώς δημοσιονομικής ισορροπίας, επενδυτικής άνοξης και προστασίας των αδυνάτων κοινωνικών στρωμάτων, στον δρόμο προς την οικοδόμηση ενός οργανωμένου και σύγχρονου κράτους, μακριά από τον λαϊκισμό, πολύ κοντά όμως στα λαϊκά συμφέροντα.

Υπό το πρίσμα αυτό και έχοντας εκτελέσει σχεδόν το 90% έως 95% των απαιτούμενων μεταρρυθμίσεων, από τα μικροστοιχεία της οικονομίας φαίνεται ότι η ανάπτυξη του 2016 θα είναι μεγαλύτερη του αναμενόμενου, η δεύτερη αξιολόγηση σίγουρη και η έξοδος από την κρίση το 2017 ορατή όσο ποτέ άλλοτε, καθόσον ήδη το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 2016 η οικονομία κινείται σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης της τάξης του 1,8% σε σχέση με το αντίστοιχο του 2015, όπως αναμένεται και για το τέταρτο τρίμηνο.

Η Ελλάδα αλλάζει σελίδα και εξέρχεται από την ύφεση, αν αναλογιστεί κανείς ότι η τελευταία ανάπτυξη καταγράφεται το 2008, ενώ το 2016 έχουμε υπέρβαση του στόχου κατά 0,5%, ήτοι περίπου κατά ένα δισεκατομμύριο. Η κατεύθυνση και η ταχύτητα της αποκλιμάκωσης των επιτοκίων, των δεκαετών ομολόγων, των spreads ήταν το καλοκαίρι 9% και τώρα έφτασαν στο 6,4% με 6,5% περίπου, ποσοστό που υποδηλώνει ότι προσεγγίζει το κατώφλι πέραν του οποίου τα ελληνικά ομόλογα θα μπορέσουν να γίνουν δεκτά στις αγορές. Η συμπεριφορά των καταθέσεων εμφανίζει καθαρή εισροή για πέμπτο συνεχόμενο μήνα, κάτι που δείχνει την αυξανόμενη εμπιστοσύνη στο τραπεζικό σύστημα, ενώ στα χρόνια της κρίσης συνέβαινε το αντίθετο. Το πλεόνασμα του ενδεκάμηνου Ιανουαρίου-Νοεμβρίου εμφανίζει υπέρβαση του στόχου κατά 2,44 δισεκατομμύρια. Ο στόχος του πλεονάσματος το 2017 υπολογίστηκε στο 2% αντί του προβλεπόμενου 1,75%, ο δε ρυθμός ανάπτυξης το 2017 προβλέπεται να κινηθεί στο 2,7%.

Τέλος, η σημαντική πρόσφατη συμφωνία της 6^{ης} Δεκεμβρίου

του 2016 δίνει νέα ώθηση στην ελληνική οικονομία, όχι τόσο για την ονομαστική μείωση του χρέους κατά 20% του ΑΕΠ, αλλά και 45 δισεκατομμύρια μέχρι το 2060, αλλά κι επειδή προσθέτει πόντους αξιοπιστίας στην ελληνική οικονομία, οπότε με το διαβλεπόμενο κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης προεξοφλείται η ένταξη της χώρας στο σύστημα της ποσοτικής χαλάρωσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το QE, που θα καθορίζει εν πολλοίς τον χρόνο δανεισμού της χώρας από τις αγορές.

Έχοντας αναπτύξει αυτή τη δυναμική, η ελληνική οικονομία μείωσε την ανεργία στο 23% από 27% και κατάφερε να εγγράψει στον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό της 760 εκατομμύρια ευρώ ή το 0,4% του ΑΕΠ για την υλοποίηση του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης, χωρίς να θυγούν τα βασικά επιδόματα όπως τα οικογενειακά και των αναπήρων, που θα καλύψουν περίπου τους 700.000 δικαιούχους, ανανεώνοντας την προσδοκία βελτίωσης των συνθηκών της ζωής τους.

Επίσης, ποσό 250 εκατομμυρίων ευρώ θα διατεθεί για κοινωνικούς σκοπούς από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και 100 εκατομμύρια θα προστεθούν για την προστασία ευάλωτων νοικοκυριών, για την προστασία της πρώτης κατοικίας από τις αναγκαστικές κατασχέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ έβαλε στοπ στην κατακρήμνιση του κοινωνικού κράτους, στην ψευδολογία της Νέας Δημοκρατίας και στις ψευδεπίγραφες ευαισθησίες της. Έβαλε επίσης στοπ στο «success story» της Νέας Δημοκρατίας και αποκάλυψε τα μυθεύματα της που ισχυρίστηκε - και εξακολουθεί να το πράττει - ότι το 2014 οδηγούσε τη χώρα στην έξοδο από το μνημόνιο και ότι τότε ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έβαλε πλάτη. Πρόκειται για έναν απίστευτο μύθο που δεν έχει καμμία βάση.

Με την ψευδολογία αυτή, ότι δήθεν η χώρα έβγαине από το μνημόνιο, θα σταθώ σε δύο σημεία: Ότι ο στόχος για το 2014 ήταν να καλύψει 1,5%, όμως, κάλυψε μόνο 0,2% οπότε υπελήφθη κατά 1,3%, που σημαίνει ότι νέα μέτρα έρχονταν στην πορεία. Σε συνδυασμό με τα συμφωνηθέντα πλεονάσματα των επόμενων ετών 3,5% και 4,5%, εφεξής μέχρι το 2018 προφανώς οι ανάγκες υπερέβαιναν τα 20 δισεκατομμύρια. Δηλαδή, η απόλυτη καταστροφή. Υπό την έννοια αυτή, η απόφαση του ΣΥΡΙΖΑ να μην στηρίξει τις επιλογές αυτές ήταν εθνική υποχρέωση.

Έτσι ο ΣΥΡΙΖΑ έθεσε τα θεμέλια σε συνθήκες απόλυτης κοινωνικής και οικονομικής ασφυξίας. Ολοκλήρωσε την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, ολοκλήρωσε την πρώτη αξιολόγηση, ψήφισε τον αναπτυξιακό νόμο, έθεσε σε διαδικασία το ΕΣΠΑ, αξιοποίησε τις χρηματοδοτήσεις των επενδυτικών τραπεζών και τελικά έφτασε, στο τέλος του 2016, η οικονομία να εμφανίζει θετικό πρόσημο και η πρόβλεψη της μεγέθυνσής της για το 2017 να είναι 2,7%.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο ΣΥΡΙΖΑ σταδιακά, μεθοδικά και δίκαια αποκαθιστά τις αδυναμίες και τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, εκσυγχρονίζει το κράτος, αναδιανέμει τον παραγόμενο πλούτο με διαφάνεια, ισότητα και αλληλεγγύη προς τους αδύναμους, όπως ακριβώς πρέπει να ασκείται η εξουσία και η κυβερνητική πολιτική σε ένα κράτος δικαίου, όπως ακριβώς αρμόζει σε μια σύγχρονη και δημοκρατική κοινωνία.

Υπό τους όρους αυτούς σας καλώ να ψηφίσετε τον δεύτερο προϋπολογισμό του ΣΥΡΙΖΑ, διότι αποτελεί ορόσημο για την έξοδο από την κρίση που γονάτισε τη χώρα, η οποία, όμως, ανακάμπτει κάτω από την πλοήγηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο ο κ. Θραψανιώτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα ευνοϊκότερο οικονομικό περιβάλλον, το οποίο ενισχύεται και από την απόφαση του Eurogroup με τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για απομείωση του χρέους κατά 22% του ΑΕΠ και σταθερά επιτόκια 1,5%, συζητάμε σήμερα τον προϋπολογισμό του 2017, του οποίου ο στόχος του πρωτογενούς πλεονάσματος αναμένεται να διαμορφωθεί στο 1,8% του ΑΕΠ.

Η επίτευξη του στόχου αυτού δίνει τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να ενισχύσει δύο από τις πιο κρίσιμες πολιτικές επιλογές

της, την αύξηση του εθνικού σκέλους του προγράμματος δημόσιων επενδύσεων, καθώς και την καθολική εφαρμογή του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης με 760 εκατομμύρια.

Είναι, επίσης, σημαντικό να επισημάνουμε ότι η υπέρβαση του στόχου του προϋπολογισμού του 2016, έδωσε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να διαθέσει το ποσό των 617 εκατομμυρίων ευρώ για την ενίσχυση συνταξιούχων με μία ισόποση μηναία σύνταξη κάτω των 850 ευρώ, γεγονός που αποτελεί κυβερνητική δέσμευση για τη διάθεση μέρους του πλεονάσματος για κοινωνικές παροχές. Και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης αναλώνονται σε μια μίζερη κριτική. Δεν περιμέναμε, βέβαια, και να επικροτήσουν αυτήν την πρωτοβουλία, μια πρωτοβουλία που έχει στόχο να ενισχύσει και να ανακουφίσει τους χαμηλοσυνταξιούχους, εκείνους που έχουν υποστεί περισσότερο τις συνέπειες των πολιτικών της λιτότητας. Πρόκειται για μια κριτική που καταδεικνύει σαφώς ότι δεν τους ενδιαφέρουν στην πραγματικότητα οι δυσκολίες που περνούν οι χαμηλοσυνταξιούχοι, αλλά το πώς θα εκδηλωθεί η αντικυβερνητική πολιτική.

Αυτή η Κυβέρνηση, είτε αρέσει είτε όχι, έχει στόχο να υπηρετήσει κοινωνικά στρώματα και ομάδες που βιώνουν περισσότερο από κάθε άλλον την οικονομική κρίση. Αυτό κάνουμε και αυτό θα κάνουμε.

Το ίδιο ισχύει και για το πάγωμα του ΦΠΑ στα νησιά.

Εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν εγκαλούσατε χθες, απ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, τον Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Τσακαλώτο, για τον ΦΠΑ στα νησιά; Μήπως και αυτό υποκρύπτει σκοπιμότητες; Τέτοια μικρότητα;

Χθες κατατέθηκε στη Βουλή το σχέδιο νόμου με τίτλο: «Εθνικός Μηχανισμός Συντονισμού, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των Πολιτικών Κοινωνικής Ένταξης και Κοινωνικής Συνοχής, Ρυθμίσεις για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και Εφαρμοστικές Διατάξεις του ν.4387/2016 (Α' 85)».

Αφορά στον σχεδιασμό, την παρακολούθηση, την ενημέρωση, την αξιολόγηση και τον συντονισμό της συνολικής πολιτικής του κράτους για τις ευάλωτες κοινωνικά ομάδες του πληθυσμού, όπως τα παιδιά, τους ΑΜΕΑ, τους ηλικιωμένους, τους άστεγους, που χρήζουν κοινωνικής προστασίας.

Είναι γεγονός ότι η βασική δομή του προνοιακού χάρτη παρέμεινε η ίδια εδώ και πολλά χρόνια, ειδικότερα σε ό,τι αφορά τα ιδρύματα τα οποία εξακολουθούν να λειτουργούν ως μεγάλες μονάδες εντόνου ιδρυματικού χαρακτήρα, που δεν συνάδουν με τις σημερινές απαιτήσεις της κοινωνίας.

Επιπρόσθετα, τα ιδρύματα νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, τα οποία δεν ελέγχονται από το κράτος ως προς τη λειτουργία τους και τη διαχείριση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας τους, διακρίνονται από κακοδιαχείριση και χαμηλής ποιότητας υπηρεσίες προς τους φιλοξενούμενους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Γηροκομείο Αθηνών, ίδρυμα που κάποτε φιλοξενούσε τετρακόσιους ηλικιωμένους με τεράστια ακίνητη περιουσία. Σήμερα έχει απαχθεί τελείως, με τους εκατό περίπου φιλοξενούμενους να ζουν σε άθλιες συνθήκες και αυτό εξαιτίας κακοδιαχείρισης, αδιαφάνειας και κατασπατάλησης δημόσιου χρήματος.

Φυσικά, έχει επέλθει η δικαιοσύνη, όπως και σε πολλά άλλα. Γι' αυτά, όμως, δεν διαμαρτύρεστε. Και ξέρετε γιατί; Γιατί είναι μέρος της δικής σας σοδειάς, δημιουργήματα των δικών σας πολιτικών, του δικού σας πελατειακού κράτους.

Αυτές τις στρεβλώσεις, τις αδυναμίες, έρχεται να διορθώσει το σχέδιο νόμου που κατατέθηκε και ενδεικτικά διακρίνεται στις παρακάτω ενότητες. Το πρωτοβάθμιο σύστημα, το οποίο περιλαμβάνει το σύνολο των παροχών σε χρήμα. Να τονίσουμε ότι η εξοικονόμηση πόρων από τον προϋπολογισμό, ύψους 760 εκατομμυρίων ευρώ, που αφορούν το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, επετεύχθη χάρις στην επιμονή και τις τεκμηριωμένες μελέτες που αποδεικνύουν ότι τα χαμηλά προνοιακά επιδόματα αντιπροσωπεύουν στη χώρα μας το 2,1 % του ΑΕΠ έναντι του 4,1% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο νέος σχεδιασμός του συστήματος, για να μπορέσει κάποιος να έχει πρόσβαση στο ΚΕΑ, είναι απλός και κατανοητός. Γίνεται μέσω προσυμπληρωμένης πλατφόρμας και ο δυνητικός δικαιούχος του μπορεί να υποβάλει αίτημα βάσει του εισοδήματος των τελευταίων έξι μηνών. Πρόκειται για ρυθμίσεις που είναι πρωτο-

ποριακές σε σύγκριση με αντίστοιχα ευρωπαϊκά συστήματα και διευκολύνουν τους δικαιούχους, που τις περισσότερες φορές δεν έχουν πρόσβαση στην πληροφόρηση.

Στις αλλαγές που περιλαμβάνει ο εθνικός μηχανισμός πολιτικών ένταξης, ο οποίος έχει δυνατότητα να συλλέγει πληροφορίες, είναι ότι θα περιέχει τρία μητρώα. Το μητρώο των δικαιούχων, το μητρώο δημοσίων και ιδιωτικών φορέων κοινωνικής πρόνοιας, το μητρώο προγραμμάτων κοινωνικής πρόνοιας.

Η ίδια πλατφόρμα θα εξυπηρετεί διακόσια πενήντα τέσσερα κέντρα κοινότητας σε όλη τη χώρα, δεκατρία παρατηρητήρια στις περιφέρειες, που θα υπάγονται σε δυο διευθύνσεις, μια γενικής εποπτείας και μια αποκλειστικά για το ΚΕΑ και θα στεγάζονται στο Υπουργείο Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Προβλέπει, επίσης, την ίδρυση ενιαίου φορέα πληρωμής επιδομάτων από όλους τους φορείς της Κυβέρνησης, ο οποίος θα συνδέεται με τη βάση δεδομένων της ΗΔΙΚΑ με διαφάνεια, κάτι που αποτελεί πάγιο αίτημα του αναπηρικού κινήματος.

Η προώθηση της μεγάλης μεταρρύθμισης για αναδοχή και υιοθεσία θα συμβάλλει σημαντικά στην αποϊδρυματοποίηση, η οποία αποτελεί έναν πολύ σημαντικό στόχο.

Είναι, επίσης, η νομοθετική πρωτοβουλία για τη θεσμοθέτηση κοινών κανόνων αξιολόγησης και ελέγχου των ιδρυμάτων νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, τα οποία προσφέρουν υπηρεσίες κοινωνικής προστασίας.

Το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, υποχρέωσή μας από το 2012, εφαρμόστηκε πιλοτικά τον Νοέμβριο του 2014 σε δεκατρείς δήμους από την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου.

Ο κ. Μητσοτάκης δήλωσε στη Θεσσαλονίκη ότι θα εφαρμόσει το ΚΕΑ δυο χρόνια μετά την εκλογή του. Η Κυβέρνηση ξεκινά την καθολική εφαρμογή του ΚΕΑ για περίπου εκατόχίλιους χιλιάδες δικαιούχους με την ψήφιση του νομοσχεδίου που ήδη κατατέθηκε στη Βουλή.

Η άμεση πρόσβαση στην πλατφόρμα εθνικού μηχανισμού στήριξης, απλή και κατανοητή, των ατόμων που ανήκουν σε ευάλωτες κοινωνικά ομάδες δίνει τη δυνατότητα εύρεσης εργασίας, τη συμμετοχή τους σε ευρωπαϊκά και εθνικά προγράμματα. Κυρίως, όμως, αποδεσμεύονται οι πολίτες απ' όλο το προηγούμενο πελατειακό καθεστώς που τους ανάγκαζε να απευθύνονται σε πολιτευτές, κόμματα και τους Υπουργούς, για να διεκδικήσουν τα αυτονόητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, ο κ. Γαβρόγλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα σας κουράω, επαναλαμβάνοντας τις ολέθριες συνέπειες της κρίσης στην εκπαίδευση. Είναι γνωστές σε όλους και ακόμη και αν κάποιοι δεν θέλουν να τις αναγνωρίσουν δημόσια. Αυτό, όμως, που μας σοκάρει καθημερινά είναι η απερίγραπτη διάλυση που έχει υποστεί η δημόσια εκπαίδευση, όχι μόνο λόγω της κρίσης, αλλά και λόγω των πολιτικών που είχαν ακολουθηθεί προηγουμένως.

Στόχος της Κυβέρνησής μας και κεντρική πολιτική μας επιλογή είναι να διαμορφώσουμε το σχολείο που μας επιτρέπουν οι σαφείς ενδείξεις μιας έστω δειλής αναπτυξιακής πορείας, αφήνοντας πίσω μας το σχολείο της κρίσης.

Ας αναφερθούμε πρώτα στις δαπάνες για την εκπαίδευση. Για πρώτη φορά μετά τα τελευταία πέντε χρόνια αυξήθηκαν τα κονδύλια για την παιδεία. Η αύξηση αυτή, αν και μικρή ως ποσοστό, μεταφράζεται σε 250 εκατομμύρια ευρώ, ποσό που θα ανακουφίσει τουλάχιστον κάποιες από τις επείγουσες ανάγκες της εκπαίδευσης.

Επιπλέον, για την υποστήριξη των αναπτυξιακών μας πρωτοβουλιών έχουμε εξασφαλίσει από ευρωπαϊκούς χρηματοδοτικούς μηχανισμούς άλλα 100 εκατομμύρια ευρώ ανά έτος μέχρι το 2020.

Χαίρομαι πραγματικά – και το τονίζω ειλικρινά – ότι αυτήν του-

λάχιστον την αύξηση και αυτήν την πορεία την αναγνωρίζει και η Νέα Δημοκρατία.

Εδώ και δυο χρόνια σχεδόν προσπαθούμε να ορθοποδήσουμε μια δημόσια εκπαίδευση, θεσμικά υπονομιωμένη, υλικοτεχνικά ρημαγμένη και με ένα ανθρώπινο δυναμικό, που η ίδια η πολιτεία για πολλά χρόνια είχε απαξιώσει.

Η πολιτική μας κινείται σε δυο κατευθύνσεις. Κατοχυρώνουμε πρώτα αυτά που έχουν γίνει και ταυτοχρόνως τα βελτιώνουμε και σχεδιάζουμε νέες πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Δεν θα ήθελα να υποσχεθώ μεγαλειή-βολες ρυθμίσεις, αλλά θα ήθελα να υπογραμμίσω τη σημασία ενίσχυσης και βελτίωσης όσων ήδη έχουν αρχίσει να γίνονται. Και δεν είναι λίγα, ούτε και αμελητέα όσα έχουν ήδη επιτευχθεί.

Για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες όλα τα δημόσια σχολεία άρχισαν να λειτουργούν κανονικά από την πρώτη ημέρα της σχολικής χρονιάς. Γενικεύτηκε το ενιαίο ολοήμερο σχολείο στα δημοτικά. Το γυμνάσιο γίνεται εκπαιδευτικά πιο φιλικό στους μαθητές, χωρίς πολλές εξετάσεις. Επιμηκύνουμε τον ωφέλιμο διδακτικό του χρόνο και καθιερώσαμε την ταχύρρυθμη ενισχυτική διδασκαλία για τους μαθητές που δεν θα πετύχουν προβάσιμο βαθμό σε κάποιο από τα μαθήματα.

Επιτροπές του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής προχώρησαν σε εξορθολογισμό της διδασκείας ύλης και εξέδωσαν εκσυγχρονισμένες οδηγίες διδασκαλίας των μαθημάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Επίσης, δημοσιεύτηκαν νέα προγράμματα σπουδών για τις ξένες γλώσσες, συμβατά με τα επίπεδα γλωσσομάθειας που αναγνωρίζονται διεθνώς, και νέα προγράμματα για τα θρησκευτικά, συμβατά και αυτά με τις σύγχρονες διδακτικές μεθόδους και επιστημονικά τεκμηριωμένα ως προς τις γνώσεις για τις άλλες θρησκείες, με κορμό βέβαια την Ορθοδοξία.

Η επαγγελματική εκπαίδευση έχει αναβαθμιστεί με επικαιροποιημένα ωρολόγια προγράμματα και προγράμματα σπουδών. Μετά από πολλά χρόνια, θεσμοθετούμε και υλοποιούμε την παιδαγωγικά ορθή συμπερίληψη των παιδιών με ειδικές ανάγκες στα σχολεία, αποκαθιστώντας μια αδικία που είχε συντελεστεί κατά μιας ιδιαίτερα ευαίσθητης ομάδας συμπολιτών μας.

Ορθολογικοποιήσαμε πολλές από τις διαδικασίες που διέπουν την καθημερινή λειτουργία των ΑΕΙ.

Τέλος, αντιμετωπίσαμε με επιτυχία μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της χώρας μας αυτήν την περίοδο, την εκπαίδευση των προσφυγόπουλων.

Έγιναν πολλά και όλα όσα έγιναν, στις συνθήκες στις οποίες πραγματοποιήθηκαν, αποτελούν έναν μεγάλο άθλο.

Όμως, μένουν πολλά ακόμα να γίνουν. Μένουν να γίνουν πολλά, προκειμένου να γίνουν καθεστώς όλα όσα έπρεπε να είχαν γίνει εδώ και πολλά χρόνια. Σε έναν τόσο περίπλοκο θεσμό, όπως η δημόσια εκπαίδευση, που έχει υποστεί τόσα δεινά και έχει τόσο βάνουσα απαξίωση, η εδραίωση της κανονικότητας δεν είναι κάτι που γίνεται μονάχα με νόμους και διατάξεις. Χρειάζεται και μια συζήτηση με την κοινωνία, ένας αναστοχασμός όλων μας, από όλα τα κόμματα, ώστε να αρχίσουν να αλλάζουν νοοτροπίες και παθολογίες, που διαμορφώθηκαν εδώ και δεκαετίες και οι οποίες υπονομεύουν την ουσιαστική λειτουργία των εκπαιδευτικών μας θεσμών.

Εδραίωση, λοιπόν, των πρωτοβουλιών μας και παραπέρα βελτίωσή τους.

Στην προσχολική αγωγή, την οποία έχουμε πρόθεση όχι μόνο να γενικεύσουμε αλλά και να εκσυγχρονίσουμε, ανανεώνουμε τα αναλυτικά προγράμματα και εισάγουμε νέες παιδαγωγικές μεθόδους, όπως είναι η διαφοροποιημένη παιδαγωγική.

Στα δημοτικά σχολεία θα επεκτείνουμε τη λειτουργία του ενιαίου τύπου ολοήμερου, ώστε να συμπεριλάβει και τα μονοθέσια, τα διθέσια και τα τριθέσια δημοτικά σχολεία. Ταυτόχρονα, θα βελτιώσουμε την υλοποίηση του προγράμματος κατά τις απογευματινές ώρες, ώστε η φοίτηση των μαθητών σε αυτά να αποκτήσει ουσιαστικό παιδαγωγικό χαρακτήρα.

Στα γυμνάσια σχεδιάζουμε την καθιέρωση του θεσμού της θεματικής εβδομάδας, που φέτος θα είναι αφιερωμένη στην αγωγή της υγείας, με έμφαση στις εξαρτήσεις, τη διατροφή και τις έμφυλες σχέσεις.

Παράλληλα, σε ολόκληρη την υποχρεωτική εκπαίδευση ξεκινά πιλοτικό πρόγραμμα περιγραφικής αξιολόγησης, που σταδιακά θα επεκταθεί σε όλα τα σχολεία το 2018-2019.

Επιδιώκουμε να ενισχυθούν οι αρμοδιότητες του συλλόγου διδασκόντων και συνεπώς η αυτονομία της σχολικής μονάδας, ώστε να απεμπλακεί η λειτουργία της από την καθολική γραφειοκρατία. Οι διαδικασίες του σχεδιασμού και της αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου, που σταδιακά θα εισαχθούν, θα αποτελούν εσωτερική υπόθεση των σχολικών μονάδων και σε καμία περίπτωση δεν θα έχουν τιμωρητικό χαρακτήρα ούτε, βέβαια, θα συνδέονται με τους μισθούς ή τις απολύσεις.

Αντίθετα, στόχος είναι να δημιουργηθεί μια κουλτούρα συνεργατικού σχεδιασμού, με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας της παιδαγωγικής πράξης μέσα σε κλίμα εμπιστοσύνης και ασφάλειας. Τέτοιου τύπου αυτοαξιολογήσεις θα αναδείξουν τις πρωτοποριακές δράσεις, που ήδη γίνονται με πρωτοβουλία εκπαιδευτικών σε πολλά από τα σχολεία μας. Όμως, στις αυτοαξιολογήσεις των σχολικών μονάδων θα πρέπει να καταγραφούν και οι υποχρεώσεις της πολιτείας, που σε πολλούς τομείς υπολείπονται.

Το λύκειο αποτελεί το πιο σύνθετο πεδίο, στο οποίο είναι απαραίτητο να παρέμβουμε. Χρειάζεται να αποκαταστεί η αυτονομία του ως εκπαιδευτικής βαθμίδας. Ιδιαίτερα κρίσιμη είναι η αναβάθμιση των δύο τελευταίων τάξεων του λυκείου, την ουσιαστική λειτουργία των οποίων, δυστυχώς, όλη η κοινωνία μας έχει εκχωρήσει στα φροντιστήρια. Είναι απαραίτητο το λύκειο να απονέμει ένα αξιόπιστο εθνικό απολυτήριο, που θα αποτελέσει και τη βάση για το νέο σύστημα εισαγωγής στα πανεπιστήμια.

Άμεσα η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, αξιοποιώντας τις προτάσεις, που διαμορφώθηκαν στη διάρκεια του εθνικού και κοινωνικού διαλόγου, τις επεξεργασίες του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, τις απόψεις των εμπειρογνομόνων, των εκπαιδευτικών φορέων, αλλά και των προτάσεων που έχουν διατυπωθεί τα τελευταία είκοσι χρόνια, μέσα από έναν διάλογο, που θα μεταδίδεται και από το κανάλι της Βουλής, καλείται να καταλήξει σε ένα πλαίσιο προτάσεων για το τετράπτυχο: αναβάθμιση των δύο τελευταίων τάξεων του λυκείου, αξιόπιστο εθνικό απολυτήριο, κατάργηση των πανελληνίων εξετάσεων και αναμόρφωση των πρώτων ετών για τα ΑΕΙ.

Ελπίζουμε, όπως είχε δηλώσει και ο πρώην Υπουργός Παιδείας, ο κ. Νίκος Φίλης, πριν προ ημερησίας διατάξεως συζήτησης που έγινε στη Βουλή, μέχρι τον Μάρτιο να ολοκληρωθούν οι συζητήσεις, ώστε να ληφθούν οι απαραίτητες πολιτικές αποφάσεις και να γνωρίζουν όλα τα παιδιά, που θα είναι στην Α' λυκείου, από τον Σεπτέμβριο ποιο σύστημα θα ισχύει για το τέλος του λυκείου και την εισαγωγή στα πανεπιστήμια. Θα προγραμματίσουμε, δηλαδή, μια μεταρρύθμιση σε βάθος τριετίας. Μέχρι τότε θα ισχύουν οι πανελλήνιες εξετάσεις με τη σημερινή τους μορφή.

Ο ενιαίος χώρος της ανώτατης εκπαίδευσης είναι το άλλο μεγάλο πεδίο που αφορά την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Είναι απαραίτητο για πολλούς λόγους να υπάρξει ώσμωση ανάμεσα στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, όπως και τα ερευνητικά κέντρα, έτσι ώστε να προωθηθεί πιο αποτελεσματικά η παραγωγή γνώσης. Ο μεγάλος μας στόχος εδώ είναι όχι μόνο η διατήρηση, αλλά και η ενίσχυση της αυτονομίας των πανεπιστημίων, όπως και των ΤΕΙ, και η απρόσκοπτη στήριξη της ερευνητικής και εκπαιδευτικής τους δράσης.

Καθοριστικής σημασίας είναι η δημιουργία ενός ευέλικτου ΕΛΚΕ, που, απαλλαγμένος από την υπέρμετρη γραφειοκρατία, θα διαχειρίζεται αποτελεσματικά τα ερευνητικά κονδύλια.

Άφησα για το τέλος τη στήριξη των εκπαιδευτικών λειτουργιών, όχι επειδή το θεωρούμε δευτερεύον, αλλά -ίσα ίσα- επειδή το θεωρούμε εξαιρετικό και κρίσιμο. Άλλωστε, στη δική τους συμβολή και ενεργό συμμετοχή στηρίζουμε την αισιοδοξία μας για την επιτυχία του εγχειρήματος.

Ανάμεσα στις προτεραιότητες του Υπουργείου είναι η δημιουργία κεντρικής υποστηρικτικής δομής της εκπαιδευτικής κοινότητας, η οποία, ανάμεσα σε πολλά άλλα, θα έχει την ευθύνη προγραμμάτων ουσιαστικής επιμόρφωσης και όχι -δυστυχώς το λέω αυτό- παρωδίας της επιμόρφωσης, που έχει γίνει με τόσα πολλά ευρωπαϊκά χρήματα.

Η μεγάλη, όμως, εικόνα της εκπαίδευσης δεν αφορά μόνο τις τυπικές βαθμίδες της. Αφορά και τον τρόπο που συναντιέται με τη γνώση ολόκληρη η κοινωνία. Οι βιβλιοθήκες, όπως και τα αρχεία, πρέπει να γίνουν ζωντανές κοιτίδες πολιτισμού στον ιστό των πόλεων μας.

Μια από τις πιο σημαντικές πρωτοβουλίες προς αυτή την κατεύθυνση είναι η επανεκκίνηση της Εθνικής Βιβλιοθήκης στη νέα της έδρα, στο «Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος», και ο επανασχεδιασμός των δράσεών της. Η διασύνδεσή της με τις δημόσιες βιβλιοθήκες της χώρας φιλοδοξούμε να πυροδοτήσει μια νέα πολιτική για το βιβλίο και την ανάγνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη πρόκληση που αντιμετωπίζει το Υπουργείο Παιδείας είναι να θωρακίσει τόσο τους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων όσο και τους νέους και τις νέες της χώρας μας, τους μαθητές και τις μαθήτριες, τις φοιτήτριες και τους φοιτητές. Το όραμά μας παραμένει μια παιδεία που εμπνέεται από τις δημοκρατικές και ανθρωπιστικές αξίες. Στόχος μας είναι να φτιάξουμε μια κοινωνία συμπερίληψης και όχι μια κοινωνία αποκλεισμού. Πρόκειται για αξίες και κοινωνικές τάσεις που μπορούν και πρέπει να διδασκονται.

Υπάρχει, άλλωστε, το παράδειγμα των εξαιρετικών πρωτοβουλιών που υλοποιούν πολλοί εκπαιδευτικοί και, μάλιστα, αφιλοκεδώς. Το Υπουργείο πρέπει να ενισχύσει τέτοιες πρωτοβουλίες, να στηρίξει τις δράσεις που μετατρέπουν τα σχολεία, τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ από χώρους μετάδοσης γνώσης σε κοινότητες που διαμορφώνουν δημιουργικούς και υπεύθυνους πολίτες. Τότε θα μπορέσουμε εκ νέου στο πρόσωπο του κάθε εκπαιδευτικού να δούμε ξανά τον κοινωνικό λειτουργό.

Όσα πρέπει να γίνουν είναι πολλά. Αρκετά από αυτά είναι και εξαιρετικά δύσκολα. Ορισμένα από όσα προτείνουμε αποτελούν τη συμβολή της δικής μας Αριστεράς στη σύνθεση σημαντικών προβληματισμών που εκφράζονται στην Ευρώπη.

Στόχος μας είναι να καταφέρει η δημόσια εκπαίδευση να αποκτήσει το κύρος και την αίγλη που ιστορικά της αναλογεί. Για να γίνει, όμως, κάτι τέτοιο, πρέπει να βρούμε ξανά ως κοινωνία την κανονικότητά μας και αυτό το εγχείρημα δεν μπορεί να ολοκληρωθεί, αν δεν υπάρξει μια στοιχειώδης πολιτική και κοινωνική συναίνεση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει η κ. Αλέκα Παπαρήγα και μετά θα ακολουθήσουν τέσσερις Βουλευτές και ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο κ. Φάμελλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ: Πείτε μας τα ονόματα, κύριε Πρόεδρε, ώστε να ξέρουμε ποιοι Βουλευτές είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα ακολουθήσουν, όπως σας είπα τέσσερις Βουλευτές, ο κ. Αντωνιάδης, ο κ. Πάλλης, η κ. Ράπτη και ο κ. Φίλης, και μετά ο Υπουργός.

Ελάτε, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Παρά το γεγονός ότι και λόγω ηλικίας είμαι αρκετά ψημένη, θα έλεγα και ξεροψημένη, ωστόσο χτες το βράδυ αισθάνθηκα ένα αληθινό σοκ ακούγοντας και βλέποντας τον Πρωθυπουργό να μιλάει για το πλεόνασμα εσόδων που πέτυχε και να κάνει τη διανομή. Και μόνο το ότι υπάρχει πλεόνασμα εσόδων επιβεβαιώνει τη σκληρή και βάρβαρη λιτότητα που συνέχισε η Κυβέρνηση, ακολουθώντας το έργο των προηγούμενων.

Δηλαδή, με τον τελευταίο νόμο η Κυβέρνηση αφαιρέσε 8,5 δις εκατομμύρια από τις τσέπες των εργαζομένων και επέστρεψε 650 εκατομμύρια ευρώ στην ακραία φτώχεια, όπως λέει. Δεν ξέρω πώς θα δεχτούν οι άνθρωποι αυτοί αυτή την κίνηση ούτε μπορώ να προεξοφλήσω για όλους αν όλοι όμοια θα σκεφτούν και πώς θα συμπεριφερθούν. Αυτό, όμως, που είναι φανερό και σαφές είναι ότι η Κυβέρνηση θέλει να εξαγοράσει συνειδήσεις και κυρίως να καλλιεργήσει μόνιμα -δεν θα το πετύχει, βεβαίως- αυτό που λέμε μειωμένες απαιτήσεις και μειωμένα κριτήρια για το τι σημαίνει σήμερα βιοτικό επίπεδο, δικαιώματα στη ζωή, στη δουλειά και λοιπά.

Ένα δεύτερο στοιχείο, που βεβαίως δεν είναι καθόλου και-

νούργιο, απλώς θέλω να το υπενθυμίσω, είναι το εξής: Μα δεν υπάρχει μια ομιλία στη Βουλή είτε σε ένα νομοσχέδιο είτε γενικότερης σημασίας είτε, αν θέλετε, σε αυτά τα πάνελ στην τηλεόραση, που να μην κυριαρχεί η συζήτηση σύγκρισης ανάμεσα στο τι έκανε η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ, ανάμεσα στο τι έκανε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ από τη μια μεριά και ο ΣΥΡΙΖΑ από την άλλη. «Εγώ έκανα εκείνο», «εγώ θα κάνω εκείνο», μία συνεχής σύγκριση μεταξύ τους. Αυτό για μας επιβεβαιώνει - και για μας, εντάξει, ήταν γνωστό από πριν, δεν είναι καμμία έκπληξη - ότι κινείστε στην ίδια γραμμή πλεύσης, παρά τις όποιες επιμέρους διαφορές υπάρχουν.

Θα μου πείτε, δεν έχει δικαίωμα ο ΣΥΡΙΖΑ ως Κυβέρνηση να κάνει σύγκριση με την προηγούμενη, όπως άλλωστε το έκανε και το ΠΑΣΟΚ απέναντι στη Νέα Δημοκρατία ή αντίστροφα; Ένα κόμμα το οποίο εμφανίζεται ως αριστερό, ανατρεπτικό, ριζοσπαστικό δεν μπορεί να έχει σαν κύριο σημείο σύγκρισης τι έκανε η Νέα Δημοκρατία και τι έκανε αυτό. Πρέπει να βάλει και ένα άλλο στοιχείο σύγκρισης, το οποίο ούτε το έβαλε και ούτε πρόκειται να το βάλει και, όταν το βάλει, θα το κάνει μόνο για δημαγωγία. Να αναγνωρίσει κατ' αρχάς ποιες είναι οι σημερινές ανάγκες των εργαζομένων, ποιες ήταν, αν θέλετε, προ κρίσης και ποιες είναι σήμερα, ακόμα αυξημένες, σε συνθήκες κρίσης. Αυτό δεν το έχουμε ακούσει, ποιες είναι οι ανάγκες, δηλαδή. Ας κάνει έστω μια περιγραφή. Γιατί, όταν μιλάει για συσσίτια και για κουπόνια, αυτό δεν είναι η αναγνώριση των αναγκών των εργαζομένων.

Άλλο στοιχείο. Μια κυβέρνηση της Αριστεράς, όπως λέει, ένα αριστερό κόμμα, οφείλει πριν από όλα έστω, αν θέλετε, στα λόγια - αλλά δεν τολμάει να το κάνει ούτε στα λόγια αυτό - να αναγνωρίσει ότι ο παραγωγός του πλούτου είναι ο εργαζόμενος άνθρωπος. Αντίθετα, μιλάει για κοινωνική συνοχή, για πολιτική σταθερότητα - τι θα πει κοινωνική συνοχή; -, για κοινωνικούς εταίρους, που μάλιστα θα καθίσουν στο τραπέζι και θα διαπραγματεύονται ισότιμα τις συλλογικές συμβάσεις και την αναδιανομή των κερδών και του πλούτου και λοιπά. Αυτά τα έλεγαν τα κλασικά, παραδοσιακά, όπως έχουν ονομαστεί, δεξιά κόμματα, τα φιλελεύθερα, τα σοσιαλδημοκρατικά, τα κλασικά αυτά που γνωρίσαμε και λοιπά. Γιατί σήμερα, βεβαίως, ηγήτης της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμα ούτε και φραστικά δεν λέγονται αυτά, ενώ, κατά τα άλλα, εύκολα μπορεί να μιλήσει για επανάσταση, για εξέγερση και κάτι τέτοια. Αλλά αυτές τις συγκεκριμένες αλήθειες από θέση αρχών ποτέ δεν θα τις ακούσουμε από το στόμα του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί αυτό ανοίγει λίγο τη συνείδηση του ανθρώπου. Τα άλλα δημιουργούν συναισθήματα και θολές διαμαρτυρίες και τυφλές καταστάσεις.

Ειλικρινά, εγώ τουλάχιστον έχω κουραστεί από αυτή την ακατάχρητη ηθικολογία που περνάει μέσα από τον ανταγωνισμό και την αντιπαράθεση μεταξύ σας μέσα στη Βουλή. Ακατάσχετη ηθικολογία.

Πού οφείλεται η κρίση; Στην ανικανότητα, στη λαμογιά, στην κομματοκρατία, στη ρουσφετολογία, στον διορισμό των «δικών μας» παιδιών, στο μεγάλο κράτος, και λοιπά. Όλα από ηθικολογική πλευρά. Ερμηνεύστε, λοιπόν, την κρίση.

Ας πάρουμε τη δεκαετία του '90. Είχαμε κρίση σε μια σειρά από χώρες και σχεδόν συγχρονισμένη. Ακούμπησαν την κρίση πολλά καπιταλιστικά κράτη, αλλά πέρασε η κρίση από πολλά και συνεχίζει και σήμερα και αύριο θα περάσουν κι άλλα. Όλα είχαν ανήθικους, ανέντιμους, ανίκανους; Ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν κινείστε στην ίδια γραμμή πλεύσης με τη Νέα Δημοκρατία και τα άλλα κόμματα, όταν πάτε να βγάλετε «λάδι» το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, που είναι μέσα στο DNA του η κρίση; Όχι ότι δεν υπάρχουν λαμογιές, ρουσφέτια και λοιπά. Υπάρχουν. Δεν δημιουργούν αυτά τέτοια βαθιά οικονομική κρίση.

Τα λέω αυτά, όχι για να κάνω κανένα μάθημα, γιατί άλλωστε σε ότα μη ακούντων γίνεται, αλλά γιατί, εν πάση περιπτώσει, θυμώνετε πάρα πολλές φορές λέγοντας ότι σας εξομοιώνουμε μεταξύ σας και δεν βλέπουμε τις διαφορές.

Θα σας πω ένα άλλο παράδειγμα. Οι σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων βέβαια δεν είναι ένα γενικό μέγεθος. Έχει ιστορικό περιεχόμενο. Εμείς μιλάμε στην Ελλάδα, με τις συγκεκριμένες πραγματικές αναπτυξιακές δυνατότητες που έχει, με την παραγωγικότητα της εργασίας που υπάρχει, με την πρόοδο της επι-

στήμης και της τεχνολογίας, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά παγκόσμια, γιατί αυτή πια διαχέεται και εφαρμόζεται παντού, ακόμα κι αν υπάρχουν πολιτικές ή υποκειμενικές επιλογές, και στις πιο καθυστερημένες χώρες της Αφρικής. Γι' αυτό δεν γίνεται λόγος.

Τι λόγος γίνεται από την Κυβέρνηση και από όλα τα άλλα κόμματα; Για τις αναπτυξιακές δυνατότητες της Ελλάδας, εκεί που υπάρχει συγκριτικό πλεονέκτημα. Τι εννοείτε με αυτό; Εννοείτε εκεί που συμφέρει, εγχώρια και ξένα μονοπώλια να βγάζουν κέρδος και να τα βγάζουν πέρα στον σκληρό και αδυσώπητο ανταγωνισμό μεταξύ τους. Δεν μιλάτε για όλους τους κλάδους, τις βιομηχανίες, παραδείγματος χάριν, κι όλους τους κλάδους της μεταποίησης. Όχι. Εκεί που υπάρχει συγκριτικό πλεονέκτημα, με βάση τα μονοπώλια που θα αποφασίσουν τα λιμνάζοντα, τα τεράστια σε χρήμα, αποθέματα που έχουν να κάνουν τις επενδύσεις τους. Όχι, βεβαίως για αναπτυξιακές δυνατότητες που υπηρετούν τις ανθρώπινες ανάγκες, στη συγκεκριμένη Ελλάδα με τις συγκεκριμένες δυνατότητες που έχει.

Τι άλλο επικαλείστε; Το γεωστρατηγικό πλεονέκτημα που έχει η Ελλάδα. Τι είναι το γεωστρατηγικό πλεονέκτημα της Ελλάδας; Η Ελλάδα βάση στρατιωτική, όχι μόνο των Ηνωμένων Πολιτειών και άλλων. Μάλιστα προτείνετε και καινούργιες βάσεις να έλθουν εκεί. Η Ελλάδα ήταν μπλεγμένη, παραμένει και ίσως εμπλακεί ακόμα περισσότερο σε ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Η Ελλάδα μπλεγμένη σε ιμπεριαλιστικές πιέσεις και επεμβάσεις, που γίνονται σε μια σειρά χώρες. Ποιοι είναι οι κλάδοι με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα; Ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, η μεταφορά φυσικού αερίου και πετρελαίου και λοιπά. Δηλαδή, οι δρόμοι που ήταν, είναι και θα είναι βαμμένοι με αίμα.

Τι άλλο λέγεται εδώ; Θυμώνει η Νέα Δημοκρατία γιατί δεν προχωράτε στις ιδιωτικοποιήσεις. Απαντάει η Κυβέρνηση: «Όχι, εμείς σε ορισμένες περιπτώσεις δεν δίνουμε 100%, δεν ιδιωτικοποιούμε τις επιχειρήσεις. Εμείς θα τις παραχωρήσουμε για εκμετάλλευση, θα γίνουν έργα υποδομής και μετά θα τις πάρουμε πίσω».

Κοιτάξτε να δείτε, τώρα και κράτη αλλά και μονοπωλιακά μεγαθήρια δεν αγοράζουν για πάντα - ούτε για ενενήντα εννέα χρόνια - θα ισχύει που έχετε ψηφίσει - ούτε λιμάνια ούτε αεροδρόμια ούτε άλλες περιοχές. Δεν είναι κορόιδα. Εδώ το κινητό τηλέφωνο απαξιώνει σε έξι μήνες. Θα πάρουν τα αεροδρόμια για να είκοσι χρόνια - τριάντα λένε, εγώ σας λέω για είκοσι -, θα κάνουν και έργα υποδομής και στη συνέχεια θα τα παρατήσουν, γιατί κρίκος έχει γίνει ένα άλλο λιμάνι, ενδεχομένως στη Μάλτα ή δεν ξέρω πού αλλού, και αυτά θα τα αφήσουν και δεν θα έχουν καμμία αξία.

Επομένως έχετε κοινή γραμμή πλεύσης και - εδώ θα ολοκληρώσω - έχετε ορισμένες επιμέρους διαφορές. Όμως, σταματήστε να φωνάζετε και να λέτε «κοιτάξτε να δείτε, έχουμε την άνοδο της ακροδεξιάς στην Ευρώπη». Βεβαίως υπάρχει και μας απασχολεί κι εμάς αυτό, πρώτους από όλους. Με συγχωρείτε, δηλαδή, γιατί έχουμε και μια ιστορία και ξέρουμε τι σημαίνει αυτό. Αλλά οι ακροδεξιές απόψεις δεν είναι γέννημα μόνο της φιλελεύθερης πολιτικής. Είναι γέννημα της πολιτικής των ανταγωνισμών και της ιδεολογίας και πρακτικής του διδύμου φιλελεύθερων και σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων. Ο Τραμπ ήθελε και τον Ομπάμα του. Η Μέρκελ θέλει και τον Γκάμπριελ. Έτσι γίνεται. Η ιστορία αυτό το παράδειγμα έχει δείξει.

Απ' αυτή την άποψη, ο ανταγωνισμός που υπάρχει σήμερα μέσα στη Βουλή με κύριους πόλους τη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ είναι ένας βασικός παράγοντας - δεν λέω ότι είναι ο αποκλειστικός - τροφοδότησης των ακροδεξιών απόψεων.

Η Νέα Δημοκρατία, βεβαίως, αδίστακτα έχει ταξική πείρα και ταξικό ένστικτο και ξέρει ότι το κίνημα είναι σε προσωρινή υποχώρηση και αυτό που κάνει είναι να συκοφαντεί, να διαβάλλει και να χτυπά όχι μόνο όποιο κίνημα υπάρχει σήμερα, αλλά και την ιστορία του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα.

Εσείς δεν το κάνετε αυτό. Εσείς, αφού απονευρώνετε και βγάζετε από το κίνημα την ουσία του, κάνετε λαθρεμπόριο, όπως έκανε και το ΠΑΣΟΚ στη δεκαετία του '70. Όλα αυτά ναι, τρέφουν ακροδεξιές απόψεις, γιατί εγκλωβίζετε προς το παρόν τον λαό ανάμεσά σας. Το ένα χέρι νίβει τ' άλλο.

Δεν μου λέτε: Η συνεργασία σας με τους ΑΝΕΛ δεν οδηγεί

στην ενδυνάμωση των ακροδεξιών απόψεων; Ιδού το παράδειγμα. Δεν οδηγεί; Τώρα λέτε «τα κεφάλια μέσα», γιατί μεγαλώνει η ακροδεξιά. Όλοι με τον ΣΥΡΙΖΑ ή όλοι με τη Νέα Δημοκρατία –που δεν είναι και τόσο ακραία-, γιατί ανεβαίνουν οι ακροδεξιοί. Βρέθηκε ο καινούργιος κίνδυνος. Αυτόν τον κίνδυνο τον τρέφετε εσείς. Δεν τον τρέφει γενικά η φτώχεια. Τον τρέφετε με μηχανισμούς, τον τρέφετε με την πολιτική σας, τον τρέφετε με όλη την προσπάθεια που κάνετε για να «βγάλετε λάδι» το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα.

Κάτι τελευταίο. Ακούμε συνέχεια για το Διεθνές Δίκαιο. Ποιο είναι αυτό το Διεθνές Δίκαιο; Να λυθεί το Κυπριακό με το Διεθνές Δίκαιο, το θέμα του Αιγαίου με το Διεθνές Δίκαιο. Ποιο είναι αυτό; Υπήρχε ένα Διεθνές Δίκαιο όταν υπήρχε ένας άλλος συσχετισμός, μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, που έφερε τα αποτυπώματα της πίεσης του σοσιαλιστικού συστήματος. Αυτό το Διεθνές Δίκαιο έχει αλλάξει, έχει γίνει κουρέλι. Εδώ υπάρχουν αποφάσεις του ΟΗΕ, που λέει ότι το ΝΑΤΟ μπορεί να επεμβαίνει χωρίς την έγκριση του ΟΗΕ και όχι μόνο αυτό, αλλά το ΝΑΤΟ να συμπληρώνει τον ΟΗΕ. Έχει αλλάξει. Διεθνές Δίκαιο. Ποιο; Άλλοι το έχουν υπογράψει, άλλοι δεν το έχουν υπογράψει. Αντί να πηγαίνετε στο Καστελλόριζο και να κάνετε βόλτες τάχα για να ευχαριστήσετε τις Ένοπλες Δυνάμεις, γιατί δεν φέρνετε τα πάνω κάτω μέσα στο ΝΑΤΟ; Από το 1973 και μετά το ΝΑΤΟ ανέχεται τις διεκδικήσεις της Τουρκίας.

Γιατί, παραδείγματος χάριν, δεν είχατε καμμία αντίρρηση και δεν κάνατε καμμία διαμαρτυρία στην ανακοίνωση του State Department που λέει «βρείτε τα μεταξύ σας Ελλάδα και Τουρκία»; Είναι πράγματα αυτά τώρα, να φοράμε τις στολές παραλλαγής;

Εμείς δεν λέμε να κάνετε πόλεμο με την Τουρκία, αλλά «το ράβετε». Γιατί; Γιατί θέλετε επενδύσεις για να επανέλθει η καπιταλιστική κερδοφορία, γιατί θέλετε να αναδείξετε τον γεωστρατηγικό ρόλο της Ελλάδας, που αργά ή γρήγορα θα μπλέξει την Ελλάδα σε πολύ μεγαλύτερες περιπέτειες. Δεν λύνετε τα ζητήματα μοιράζοντας 300 και 400 και 500 ευρώ σ' αυτούς που και οι προηγούμενες κυβερνήσεις και η σημερινή τούς έχουν καταδικάσει στη φτώχεια.

Τελειώνω λέγοντας το εξής: Η μεγαλύτερη ζημιά που κάνετε –και αυτό το κάνετε συνειδητά όχι μόνο η Κυβέρνηση, αλλά και τα άλλα κόμματα και όλοι οι μηχανισμοί του συστήματος- είναι να πείσετε τον λαό ότι δεν μπορεί να επιβάλει το δικό του, αξιοποιώντας τι; Την υποχώρηση των δυνάμεων του σοσιαλισμού, την ανατροπή του σοσιαλισμού στον εικοστό αιώνα.

Δεν πρόκειται να δικαιολογήσω την ανατροπή σε καμμία περίπτωση, αλλά η πείρα έδειξε το εξής: Όταν πας να μμηθείς τις ιδέες του καπιταλισμού, δεν έχεις μέλλον. Ίσα ίσα, όσα δεν φέρνει ο μήνας ή ο χρόνος μπορεί να τα φέρει μια στιγμή.

Σήμερα υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις –κι εμείς προς αυτή την κατεύθυνση δουλεύουμε- για ένα πράγμα: να συνειδητοποιήσει ο λαός ότι έχει τη δύναμη και να εμποδίσει ορισμένα μέτρα της Κυβέρνησης, αλλά και να επιβάλει τον δικό του δρόμο, που δεν είναι εύκολος, αλλά είναι πολύ πιο εύκολος απ' αυτά που επιφυλάσσει η πολιτική της Κυβέρνησης και των άλλων κομμάτων τα επόμενα χρόνια.

Έρχονται νέα μηνύματα. Δεν θα τα λένε μηνύματα. Θα τα λένε «κόφτες», «εξάμηνια» και λοιπά. Η μόνη ικανότητα που έχει αναδείξει η Κυβέρνηση είναι ακριβώς η ικανότητα χειραγώγησης του λαού. Πόσα χρόνια θα κρατήσει αυτή η ικανότητα; Δεν ξέρω.

Σε αυτή την ικανότητα είστε αρκετά καλοί, όχι όμως για πολύ. Γιατί το ίδιο το σύστημα αντιδραστικοποιείται και σαπίζει. Δεν μπορεί ο καπιταλισμός να δώσει αυτό που έδωσε πριν από τριάντα, σαράντα και πενήντα χρόνια. Έχει τελειώσει. Θα γίνεται πιο αντιδραστικός, πιο αδυσώπητος και οι αντιθέσεις ανάμεσα στα καπιταλιστικά κράτη, που είναι και σύμμαχοι μεταξύ τους, θα είναι τόσο αυξημένες, που δεν θα μπορεί να κάνει παραχωρήσεις ούτε ενδεχομένως και ανοικτών συσσιτίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Αντωνιάδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ: Με την κ. Παπαρήγα συμφωνούμε μόνο στο θέμα της χειραγώγησης.

Κύριε Γαβρόγλου, θέλω να κάνω μερικές επισημάνσεις. Κατ' αρχάς σε κάθε λόγο σας επικαλείστε τον κ. Φίλη. Ο κ. Φίλης επε-

δίωκε τη σοβιετοποίηση της ελληνικής εκπαίδευσης. Αυτό να το γνωρίζετε καλά.

Δεύτερον, μιλήσατε για του μάχιμους εκπαιδευτικούς. Δύο χρόνια τους μάχιμους εκπαιδευτικούς τούς είχατε πετάξει στον Καιάδα. Μιλάω συγκεκριμένα για τους δασκάλους και τους καθηγητές –όχι τους καθηγητές πανεπιστημίου.

Τρίτον, όλα όσα λέτε είναι κενά περιεχομένου, εάν δεν συνδεθεί κάποτε η εκπαίδευση και η παιδεία με την αγορά και την παραγωγή και εάν δεν απελευθερωθούν τα πανεπιστήμια και δεν υπάρξουν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μετά από είκοσι χρόνια ο Υπουργός Παιδείας θα κάνει τις ίδιες διαπιστώσεις και θα παίρνει τα ίδια μέτρα.

Κάτι τελευταίο: Από τη Φλώρινα το Τμήμα Βαλκανικών Σπουδών έφυγε εν μία νυκτί προς δόξαν των συναδέλφων καθηγητών πανεπιστημίου, για να υπηρετήσει συντεχνιακά συμφέροντα. Γιατί οι καθηγητές βρήκαν δουλειά στη Φλώρινα και μετά ήλθαν ένα μεγάλο αστικό κέντρο, για να μπορούν να απολαύσουν τους μισθούς τους. Αυτή είναι η Ελλάδα της παιδείας που ονειρευόμαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς καλές γιορτές και χρόνια πολλά στις Ανοούλες. Έρχομαι κατευθείαν στη συζήτηση. Συζητούμε υπό ποιες συνθήκες; Πολιτική και πολιτικοί πλήρως απαξιωμένοι από την κοινωνία, μια κοινωνία που αδιαφορεί, μια κοινωνία βυθισμένη στα αδιέξοδα και τα προβλήματα και μια τρίτη κοινωνία που αγωνιά για το μέλλον της. Είναι ο δεύτερος σας προϋπολογισμός. Έχετε κλείσει δύο χρόνια και μοιραία ο λογισμός πάει περισσότερο σε μια αποτίμηση της διαίτης από τον προϋπολογισμό, αφού δεν θα βελτιώσει ούτε κατ' ελάχιστον τη ζωή των πολιτών.

Αλήθεια, παιδεύτηκα πολύ να βρω έναν χαρακτηρισμό για τη διαίτη, για να μη σας αδικήσω: από φτώχη έως ανύπαρκτη. Εάν επρόκειτο να τη βαθμολογήσω, θα έπρεπε να χρησιμοποιήσω υποδιαιρέσεις της μονάδας. Εάν δε κάποιος διαρρήκτης επιχειρούσε να κλέψει το πλούσιο έργο σας θα απογοητευόταν, γιατί θα έβρισκε άδειο θησαυροφυλάκιο. Δύο χρόνια με ατέρμονες διαπραγματεύσεις, από τις ανεκδιήγητες με τραγικά αποτελέσματα διαπραγματεύσεις του «αεροπόρου» Βαρουφάκη, έως τις φτωχές μέχρι χθες δικές σας διαπραγματεύσεις.

Αλήθεια, θυμάται κανείς εκείνο το περιβόητο νομοσχέδιο για επανεκκίνηση της οικονομίας το 2015; Θυμάται κανείς εκείνο το περίφημο σχέδιο για εκδημοκρατισμό της δημόσιας διοίκησης; Υπήρξαν και μια σειρά από άλλα νομοσχέδια με βαρύγδουπους τίτλους, που έμειναν μόνο λόγια. Δύο χρόνια χαμένα, με μεγάλο κόστος. Ο Ρέντλινγκ το υπολογίζει σε 100 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ ο Στουρνάρας σε 80 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ακούτε κριτική –και δικαίως- για αύξηση έμμεσων φόρων, για μείωση καταθέσεων, για αύξηση ληξιπρόθεσμων, για μείωση κοινωνικών δαπανών. Η Ελλάδα είναι προτελευταία –εικοστή έβδομη στους είκοσι οκτώ- στις απορροφήσεις στα αγροτικά. Από ογδοηκοστή πρώτη πήγε ογδοηκοστή έκτη στην ανταγωνιστικότητα και εσχάτως –προχθές το μάθαμε- είναι και πρώτη στο παθητικό κάπνισμα.

Αλήθεια, τέλειωσε η ανθρωπιστική κρίση; Κάποτε την ανεβάζατε στα 4,5 εκατομμύρια. Τέλειωσε η ξένη κατοχή ή τώρα την τρόικα έρχεται για τουρισμό; Είναι ένας προϋπολογισμός που μοιράζει φτώχεια χωρίς όραμα. Καμμία επαφή με την πραγματικότητα, γιατί η πραγματικότητα λέει άλλα. Λέει ότι ο Έλληνας στενάζει στα νοσοκομεία από ελλείψεις υλικών και αγαθών. Λέει ότι οι επιχειρήσεις φεύγουν σωρηδόν στο εξωτερικό, γιατί δεν υπάρχει ρευστό για να αναπνεύσουν αλλά και λόγω φόρων και υψηλών εισφορών.

Λέει ότι οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, στενάζουν κάτω από τον εκβιασμό των αφεντικών, που τους δίνουν 450 ευρώ για δέκα ώρες την ημέρα, αν θέλουν, αν δεν θέλουν, στο σπίτι. Αλήθεια, μπορεί να ζήσει άνθρωπος με 450 ευρώ;

Η πραγματικότητα επίσης λέει ότι οι αγρότες πουλούν τα προϊόντα τους κάτω από το κόστος. Τεράστια προβλήματα από προσφυγικό και άθλιες συνθήκες, το ίδιο στην παιδεία, στα κοινωνικά επιδόματα και άλλα πολλά, με πρώτο την ανεργία, τον μεγάλο καρκίνο της κοινωνίας. Δεν κινείται τίποτα από αναπτυξιακά έργα, να δώσει λίγο οξυγόνο στην αγορά και στους εργαζόμενους.

Εδώ να κάνω μια μικρή παραπομπή στη Φλώρινα. Όπως και σε όλη την Ελλάδα, δεν μπήκε ένα καρφί. Το θέμα της τηλεθέρευσής της καρκινοβατεί. Τίποτα στον οδικό άξονα Φλώρινα - Πτολεμαΐδα, τίποτα με το θέμα της επιστροφής του Τμήματος Βαλκανικών Σπουδών, τίποτα με την αποθείωση Αμυνταίου, αρδευτικά δίκτυα.

Έρχομαι σε ένα τελευταίο και απευθύνομαι στον νέο Υπουργό Ενέργειας, σχετικά με την ανέγερση της δεύτερης μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Γίνονται παρασκευαστικές εργασίες με τους Κινέζους. Προειδοποιώ τον νέο Υπουργό Ενέργειας, εάν δεν ικανοποιηθούν τα τοπικά δίκαια, στη Φλώρινα θα γίνει «της Κερατέας». Υπάρχουν χρωστούμενα στους πολίτες της Φλώρινας από παλιές εταιρείες, οι οποίες σκηωθήκανε και φύγανε και αφήσανε λάκκους μεγάλους. Εάν δεν υπάρχει συμβατοποίηση ότι η νέα μονάδα θα παίρνει ντόπιο δυναμικό, εμείς δεν πρόκειται να δεχθούμε αυτό που γίνεται στα Σκόπια, που έχουν γεμίσει με Κινέζους εργάτες. Δεν πρόκειται να δεχθούμε να χτιστεί νέα μονάδα και να έχουμε Πακιστανούς και Αφγανούς και όλους τους υπόλοιπους και οι υπόλοιποι να βρίσκονται στην ανεργία και βεβαίως το θέμα του δωρεάν ηλεκτρικού ρεύματος.

Το μεγάλο πρόβλημα του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι όλα αυτά. Είναι και αυτά, αλλά είναι κυρίως η πολιτική παρουσία του και η χαμένη αξιοπιστία. Η Μέρκελ τελικά τι είναι; Είναι Αρχηγός οικονομικού Ράιχ ή ισχυρή σύμμαχος; Ο Ολάντ τι είναι σήμερα; «Ολαντρέου» ή ισχυρός σύμμαχος; Το ΔΝΤ είναι καλό όταν ζητάει μείωση του χρέους και κακό όταν ζητάει μείωση συντάξεων; Οι ΗΠΑ τι είναι; Φονιάδες των λαών ή σύμμαχοι; Τώρα τι σχέση έχει η Επανάσταση του 1821 με την Οκτωβριανή, αυτό μόνο ο Κομαντάντε μπορεί να μας το πει.

Κύριοι συνάδελφοι, λίγο πολύ τα δημοσιονομικά ισοσκελίστηκαν. Γιατί δεν απογειώνεται η οικονομία; Γιατί δεν έρχονται ξένες και εγχώριες επενδύσεις; Απλά γιατί δεν σας έχουν εμπιστοσύνη. Κάτι που χτίζεται μέρα με τη μέρα, σιγά σιγά και γκρεμίζεται εν μία νυκτί. Βρήκατε το δένδρο, χάσατε το δάσος με τις αντιφατικές σας δηλώσεις και πράξεις. Άλλα λέτε το πρωί, άλλα το μεσημέρι, άλλα το βράδυ. Άλλος τραβάει για Ανατολή και άλλος για Δύση.

Κύριοι, ο λαός θέλει λύσεις τώρα. Ή δίνετε λύσεις τώρα στα προβλήματα και στα αδιέξοδα, που εσείς δημιουργήσατε, ή τότε τη λύση θα δώσει ο ίδιος ο λαός, αφού στη δημοκρατία γνωρίζετε ότι δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Καλές γιορτές σε όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίζουμε με τον κ. Πάλλη Γεώργιο από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μια διευκρίνιση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ναι. Μισό λεπτό, κύριε Πάλλη.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Υπάρχει μια συζήτηση που χρησιμοποιείται η λέξη «σοβιετοποίηση». Το λέω για να σας προστατεύσω, γιατί εκτίθεστε με το να χρησιμοποιείτε αυτή τη λέξη. Αν διαβάσατε αυτά που έλεγε ο Πρωθυπουργός Ράλλης ή ο Μπακογιάννης, αν αυτά που πάμε να κάνουμε εμείς είναι σοβιετοποίηση, δεν ξέρω τι θα έχετε να πείτε για αυτούς τους συναδέλφους μας. Το λέω λοιπόν για να μην εκτίθεστε, μη χρησιμοποιείτε την ίδια λέξη που χρησιμοποιεί εξαιρετικά επιθετικά ο Σύλλογος Ιδιωτικών Εκπαιδευτηρίων. Δεν τιμά ούτε εκείνους τους συναδέλφους, δεν τιμά να χρησιμοποιείται κάτι που είναι λάθος και ανιστορικό. Το λέω, επιμένω, για να σας προστατεύσω.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κύριε Πάλλη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι οι επενδυτές που θα ήθελαν να έρθουν στη χώρα, ακούγοντας τον προηγούμενο ομιλητή και όλα αυτά τα δεινά που έχει υποστεί ο τόπος, τις ομιλίες πολλών μαζί να μας κατακραυμώνουν, δεν θα έρχονταν ποτέ.

Να πάρουμε κάποια δεδομένα. Είχαμε μια συμφωνία και έχουμε ένα συγκεκριμένο περιβάλλον, στο οποίο συνειδητά προσαποούμε να εφαρμόσουμε, μέσα σε αυτό το στενό πλαίσιο μιας λιτότητας μακροχρόνιας, μια πτυχή της πολιτικής μας με δεδομένη την ανάγκη για δομικές αλλαγές και με στόχο την αναδιανομή, στον βαθμό που είναι εφικτό υπό αυτές τις συνθήκες, προκειμένου να ενισχύσουμε τους αδύναμους συμπολίτες μας, να ενισχύσουμε την υγεία, την παιδεία, το κοινωνικό κράτος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για τον προϋπολογισμό του 2017 μιας χώρας που βρίσκεται σε μια πολύ αδύναμη θέση της πιο συγχυσμένης και φοβικής ηπείρου, στη θέα των παγκόσμιων προκλήσεων και των τεκτονικών και πολιτικών αλλαγών, μιας ηπείρου που κλείνει τα μάτια στη θέα των χιλιάδων πνιγμένων ανθρώπων στη Μεσόγειο, μιας ηπείρου που κλείνει τα μάτια στη γιαγιά με το παιδάκι στη Μόρια της Λέσβου, στο hot spot, μιας ηπείρου που, αντί να επενδύει στα ανταγωνιστικά της πλεονεκτήματα, στην έρευνα, στην καινοτομία, στον μορφωμένο πληθυσμό της, στην υψηλή προστιθέμενη αξία, υποβιβάζει το βιοτικό επίπεδο των πολιτών.

Αυτό είναι που θέλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Μπορούμε να τους ανταγωνιστούμε στο κόστος εργασίας; Μπορούμε να ανταγωνιστούμε τις αναπτυσσόμενες χώρες ως Ευρώπη; Μπορεί να γυρίσει η ιστορία πίσω;

Δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι πολλά τα προβλήματα, είναι ατελείωτες οι προκλήσεις, είναι αδιέξοδη η πολιτική που ακολουθείται μέχρι στιγμής στην Ευρώπη. Τα τελευταία χρόνια, αντί να λύνονται προβλήματα, προστίθενται αδιέξοδα. Αντί να ανακατανέμεται ο πλούτος, μεγαλώνουν οι ανισότητες, αντί να υπερασπιστούμε τους αδύναμους, καλούμαστε από την Ευρώπη να τους εξαθλιώνουμε περαιτέρω. Αντί να εκφράσουμε ένα νέο αφήγημα για την κοινωνία και τους πολίτες, ένα αφήγημα που θα περιλαμβάνει την ποιότητα της ζωής των πολιτών, διαχειριζόμαστε μίζερα την καθημερινότητά μας, προσπαθώντας να αντιμετωπίσουμε τα αποτελέσματα αλλαγών, χωρίς να κάνουμε τίποτα, ώστε να αντιμετωπίσουμε τις αιτίες που προκαλούν αυτές τις αλλαγές, χωρίς να επεμβαίνουμε ουσιαστικά, ώστε να πάρουμε εμείς την πρωτοβουλία των επιλογών που θα καθορίσουν τη ζωή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, η χώρα μας βρίσκεται σε μια μεγάλη κρίση εδώ και αρκετά χρόνια και νομίζω πως θα συμφωνήσετε ότι δεν είμαστε αποκλειστικοί υπεύθυνοι εμείς του ΣΥΡΙΖΑ για αυτή την κατάσταση.

Πιστεύω επίσης ότι όλοι συμφωνούμε ότι χωρίς ριζικές αλλαγές, δομικές μεταρρυθμίσεις και δύσκολες επιλογές δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από τον φαύλο υφεσιακό κύκλο στον οποίο βρισκόμαστε τα τελευταία χρόνια και πως οι αλλαγές απαιτούν χρόνο, τη συγκατάθεση των συμπολιτών μας, τη συμμετοχή τους και την ευρύτερη κοινωνική συναίνεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όσοι είστε εδώ, πιστεύω ότι θα συμφωνήσετε στο γεγονός πως οι αλλαγές αυτές δεν μπορούν να συμβούν μέσα σε ένα μόνιμο υφεσιακό περιβάλλον, πως, προκειμένου να μη διαταραχθεί παραπάνω η κοινωνική συνοχή, θα πρέπει να προστατευθούν οι αδύναμες κοινωνικές ομάδες, οι πρόσφυγες, οι συνταξιούχοι. Είναι θέμα κοινωνικής συνοχής, ανθρωπιάς και πολιτικού πολιτισμού να προστατευθούν αυτές οι ομάδες.

Η πιστή εφαρμογή των αδιέξοδων μνημονίων δεν περιλαμβάνει αυτόν τον πολιτικό πολιτισμό. Εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι, αρχίζει και η πολιτική συζήτηση. Εδώ είναι που θα πρέπει να τοποθετηθείτε πολιτικά, ειλικρινά και πατριωτικά. Αν είστε σύμφωνοι στις δομικές μεταρρυθμίσεις, θα πρέπει να παραδεχτείτε ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, με τις όποιες παραλείψεις και λάθη της, έχει καταφέρει να προχωρήσει πράγματα που δεν προχωρούσαν τις προηγούμενες πολλές δεκαετίες, που σπαταλήσατε δισεκατομμύρια, δεν είχατε την πολιτική βούληση να τα κάνετε και δημιουργήσατε και ένα τεράστιο δημοσιονομικό κόστος για όλα τα επόμενα χρόνια, ακόμα και σήμερα.

Αν βέβαια για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας ντρίπεστε, αυτό είναι κατανοητό από την πλευρά μας. Αν συμφωνήσετε με το γεγονός ότι οι βαθιές δομικές αλλαγές πρέπει να συμβούν, εδώ έρ-

χεται η σύγκρουση. Διότι για εμάς, οι αλλαγές αυτές δεν μπορεί να είναι χωρίς την κοινωνία, δεν μπορεί να είναι μόνο νούμερα. Αυτή είναι η μεγάλη πολιτική μας διαφορά. Εμάς μας ενδιαφέρει η ανάκαμψη της οικονομίας να περιλαμβάνει και τους ίδιους τους πολίτες και όχι μόνο τους αριθμούς. Δεν θέλουμε ανάπτυξη τύπου Γκάνας. Δεν θέλουμε επίτευξη στόχων με απολύσεις. Ονειρευόμαστε μια ανάπτυξη στο πλαίσιο μιας κοινωνικής και ανθρώπινης Ευρώπης του αύριο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **Σπυρίδων Λυκούδης**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο κομμάτι του προϋπολογισμού θα αναφερθώ στο προσφυγικό, σε ένα νεοσύστατο Υπουργείο, το οποίο, πέρα από τις εξαγγελίες για την ενίσχυση και της αυτοδιοίκησης, πρέπει να αξιοποιήσει και τα ευρωπαϊκά κονδύλια που υπάρχουν για την αντιμετώπιση του προσφυγικού.

Όμως, μας κάνετε κριτική, εντελώς στεία, για την αντιμετώπιση της προσφυγικής κρίσης, για τις παραλείψεις μας, για την ανθρωπιά που επιδείξαμε όταν άρχισαν τα μεγάλα προσφυγικά κύματα, για την πολιτική της ελλιπούς επαναπροώθησης των προσφύγων προς την Τουρκία. Όταν αύριο, λοιπόν, οι φίλοι μας οι Ευρωπαίοι θα επιβάλουν τη σταδιακή επαναφορά από το Δουβλίνο που εσείς ψηφίσατε, καταδικάζοντας τη χώρα μας, χωρίς εγγυήσεις, θα είστε στα κάγκελα. Εδώ, λοιπόν, στα θέματα αυτά δεν χωράνε τέτοιου τύπου πολιτικές.

Στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου σηκώνετε συνεχώς διάφορα κινήματα και παίζετε επικίνδυνα. Τη μια ζητάτε να εκκενωθούν από τους πρόσφυγες και την επομένη ζητάτε να μην καταργηθεί ο ΦΠΑ, λόγω του προσφυγικού. Δεν θα κάνετε τίποτα απ' όλα αυτά, γιατί ήσασταν ανίκανοι να τα κάνετε. Τούτη εδώ η Κυβέρνηση και τον ΦΠΑ διατήρησε, γιατί τεκμηριωμένα, με πάρα πολλή δουλειά, έδωσε στην Ευρώπη εκείνα τα στοιχεία που έπρεπε, ούτως ώστε να κατακτήσουμε αυτό το πράγμα που είναι κοινωνική ανάγκη. Μπορώ, μάλιστα, να σας μεταφέρω ότι οι συμπολίτες μας σήμερα ανακουφίστηκαν και είναι πιο αισιόδοξοι.

Όπως αντίστοιχα χθες, με την εξαγγελία για τους πιο φτωχούς από τους συμπολίτες μας, αυτό το πλεόνασμα μέσα από τα μέτρα αυτά της εφαρμοσμένης λιτότητας που μας έχουν επιβάλει, επέστρεψε στους φτωχότερους.

Καλώ, λοιπόν, όλους τους συναδέλφους και κυρίως τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, να αφουγκραστούν τη συγκυρία και να δουν πώς αυτή η χώρα μπορεί να πάει μπροστά. Πολλά νέα μυαλά έχουν φύγει έξω. Είναι η γενιά μου αυτή που έχει φύγει έξω. Αν μη τι άλλο, μην την εμποδίζετε να γυρίσει, για να συμβάλει σε αυτή την προσπάθεια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρίες συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Έλενα Ράπτη από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το γεγονός πως ο προϋπολογισμός ίσως είναι το πιο κρίσιμο νομοθέτημα σε κάθε κοινοβουλευτικό έτος, αναρωτιέμαι άραγε πόση αξία έχει να συζητήσουμε στη βάση ενός σχεδίου, που είναι βέβαιο ότι δεν θα πραγματοποιηθεί όπως αποτυπώνεται. Διότι σε όλα τα τελευταία έτη συζήτησης των προϋπολογισμών τα μεγέθη άλλαξαν, η ισορροπία εσόδων - εξόδων ανατράπηκε, προσδοκώμενα κρατικά έσοδα δεν επιβεβαιώθηκαν και πάντοτε σχεδόν χρειάστηκε συμπληρωματικός προϋπολογισμός, για να καλύψει έκτακτες ανάγκες.

Έχουμε φέτος κάποια διαφορά; Αλλάζει κάτι, όταν ήδη ομολογείται από την Κυβέρνηση ότι κάθε βασικό μέγεθος του προϋπολογισμού έχει αστερίσκο και τελεί υπό την αίρεση ολοκλήρωσης της αξιολόγησης;

Ο προϋπολογισμός του 2017 διαπνέεται από μια ακατανόητη αισιοδοξία. Είναι σαν να τον συνέταξαν άνθρωποι που δεν ζουν στην Ελλάδα και αποτυπώνει πολύ ξεκάθαρα τη χαοτική απόσταση ανάμεσα στην οικονομία όπως την παρουσιάζουν οι προβλέψεις, και στην οικονομία όπως τη βιώνουν οι Έλληνες.

Θα σας έλεγα, μάλιστα, πως συντάχθηκε και με μια επικοινωνιακή λογική, αφού στις πρώτες γραμμές της εισηγητικής έκθε-

σης, που διαβάζονται απ' όλους, κάνει λόγο για υπερδιπλάσιο πρωτογενές πλεόνασμα το 2016, 1,09%, αντί του στόχου του μνημονίου 0,53%, περνώντας έτσι την εικόνα μιας οικονομίας που ξεπερνά τους στόχους της. Είναι πράγματι έτσι;

Αυτό, λοιπόν, το 1,09% σε αριθμούς σημαίνει 1,9 δισεκατομμύριο, αντί 900 εκατομμύρια. Άρα, δηλαδή, το κράτος θα παράγει το 2016 πρωτογενές πλεόνασμα 1 δισεκατομμύριο επιπλέον, το οποίο σπεύδει, μάλιστα, να διανείμει με τη μορφή κοινωνικού μερίσματος. Κανένας δεν διαφωνεί με τη διανομή κοινωνικού μερίσματος. Στην οικονομία, όμως, συνήθως τα πράγματα δεν είναι τόσο ωραία όσο φαίνονται.

Το βασικό ερώτημα είναι από πού προέκυψε το μέρισμα και, βεβαίως, πώς προέκυψε το πλεόνασμα, που οδηγεί στο να διανεμηθεί αυτό το μέρισμα. Μήπως αυξήθηκε η παραγωγή και η κατανάλωση; Κάθε άλλο. Οι δείκτες είναι διαρκώς καθοδικοί. Μήπως κινείται κάποιος κλάδος της οικονομίας και παράγει δημόσια έσοδα; Αν συνέβαινε αυτό, θα το ξέραμε. Μήπως μειώθηκε το κόστος εξυπηρέτησης του κράτους και άφησε περισσότερα διαθέσιμα; Ασφαλώς, όχι. Μήπως, τότε, περάσαμε σε τέτοιους ρυθμούς ανάπτυξης, που διπλασιάζουν τους προβλεπόμενους στόχους; Δυστυχώς, η ύφεση καλά κρατεί.

Τι συμβαίνει, λοιπόν; Η αλήθεια είναι πολύ απλή. Η εξήγηση του πλεονάσματος είναι προφανής. Αυξήθηκαν οι φόροι και αυξήθηκαν δραματικά, χωρίς προηγούμενο, φόροι κάθε επιπόνησης. Ακόμα και στον καφέ του Έλληνα είχαμε αύξηση 25%. Όταν, όμως, τα έσοδα που δημιουργούν το πλεόνασμα προέρχονται από υπερφορολόγηση και όχι από ανάπτυξη, το μέρισμα διανέμεται ως πολιτική υποχρέωση και χωρίς οικονομική λογική και αυτό είναι επικίνδυνο, όχι μόνο γιατί δημιουργεί μία μη επαναλαμβανόμενη κοινωνική παροχή, αλλά κυρίως γιατί εξουθενώνει τη φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων, αθροίζοντας λιγότερους Έλληνες στην πλευρά αυτών που δημιουργούν ανάπτυξη και παράγουν φόρους και περισσότερους Έλληνες στη λίστα όσων θα έχουν ανάγκη το κοινωνικό μέρισμα.

Δημιουργείτε περισσότερους φτωχούς με την πολιτική σας. Επειδή δεν γνωρίζετε πώς να κάνετε ανάπτυξη, περιορίζετε στο πώς θα κάνετε διανομή, φορολογώντας υπέρμετρα. Προφανώς, η κίνηση αυτή δεν είναι κίνηση ευαισθησίας, είναι μία πολιτική κίνηση, ανάλογη με το «δώσ' τα όλα» και το «λεφτά υπάρχουν». Σας θυμίζω, όμως, πως και οι δύο είχαν κακή τύχη.

Πιθανολογώ πως μάλλον βλέπετε στον ορίζοντα εκλογές και είπατε να δώσετε καπιτάνι στους δοκιμαζόμενους συμπολίτες μας. Πρώτα τους φορολογείτε βάνουσα και μετά τους δίνετε, ως ελεημοσύνη, μέρισμα από τα δικά τους χρήματα.

Την ίδια ώρα, οκτώ χιλιάδες επαγγελματίες κάθε μήνα παραδίδουν το μπλοκάκι τους και φεύγουν από το ταμείο τους. Ξέρετε ποιοι είναι αυτοί; Αυτοί που σας έδωσαν τους φόρους, για να μοιράσετε το μέρισμα. Του χρόνου, όμως, πού θα τους βρείτε; Γιατί έφυγαν σε άλλη γη, σε άλλα μέρη, καθώς με την πολιτική σας αδειάζετε την Ελλάδα από την επιχειρηματικότητα.

Η Ιταλία είναι σε κρίση. Οι οικονομίες γίνονται πιο προστατευτικές. Η οικονομική πολιτική της διοίκησης Τραμπ ακόμη δεν έχει φανεί. Το χρέος των χωρών αυξάνεται και ο ευρωσκεπτικισμός επίσης. Ακόμα και υπό ιδανικές συνθήκες, τα προβλεπόμενα μεγέθη ανάπτυξης θα ήταν δύσκολα, πόσω μάλλον μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα.

Σε όλα αυτά θα πρέπει να προστεθεί και το πρόβλημα της διαχείρισης του ανυπολόγιστου ιδιωτικού, μη εξυπηρετούμενου χρέους, στο οποίο δεν έχει δοθεί ακόμα λύση. Βεβαίως, μια μετά τις πηγές από τις οποίες προκύπτει η αύξηση των δημοσίων εσόδων αρκεί, για να διαπιστώσει κάποιος πως αφορούν σχεδόν μόνο φόρους.

Όσο για την κοινωνική διάσταση του προϋπολογισμού, είναι μηδενική, ίσως και αρνητική, αν συνυπολογίσουμε και αυτά που θα αφαιρεθούν από πολλές κοινωνικές και ευπαθείς ομάδες με τις αυξήσεις φόρων και τις μειώσεις συντάξεων και αποδοχών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία πως αυτός ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να σταθεί. Δεν υπάρχει, επίσης, αμφιβολία πως, προκειμένου να τον κάνει η Κυβέρνηση να σταθεί, θα προχωρήσει σε μία ακόμα φορολογική επιδρομή. Ήδη συζητείται και σχεδιάζεται πακέτο μέτρων ύψους 2-3 δισεκατομ-

μυρίων.

Αυτό που συζητούμε σήμερα είναι ένα κείμενο διαφορετικό από αυτό που θα δούμε τελικά να εφαρμόζεται. Η Κυβέρνηση, στην αγωνία της να δείξει πως κάτι πάει καλά, κάνει αισιόδοξους τους αριθμούς και απαισιόδοξους τους ανθρώπους. Ο κρατικός προϋπολογισμός θα αλλάξει. Το θέμα είναι αν μαζί του θα πρέπει να αλλάξει και η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Νίκος Φίλης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός είναι ο πρώτος προϋπολογισμός στα χρόνια του μνημονιακού ζόφου στη χώρα μας που έχει ως στόχο την ανάπτυξη. Το ερώτημα είναι: Ποια ανάπτυξη; Πόσο και πώς θα αντιμετωπιστεί η λιτότητα; Πώς θα αντιμετωπιστούν, αποκρουστούν, οι νέοι εκβιασμοί των δανειστών, χωρίς να επιστρέψουμε στις συνθήκες του Αυγούστου του 2015; Συμπαρατεκόμαστε στη μάχη που δίνει αυτές τις μέρες η Κυβέρνηση, προκειμένου να υπάρξει μια κατά το δυνατόν βιώσιμη συμφωνία και η χώρα μας να κάνει έστω ένα μικρό βήμα προς τα εμπρός, με κοινωνική ευαισθησία και με τα μάτια στραμμένα στο μέλλον.

Προφανώς προϋπόθεση μιας τέτοιας πορείας είναι η διασφάλιση της πολιτικής σταθερότητας. Όσοι, λοιπόν, ευκαίρως ακαίρως, διακινούν σενάρια για πρόωρες εκλογές, είναι προφανές ότι βιάζονται να ράψουν υπουργικά κοστούμια. Θα παραμείνουν τα κοστούμια τους στην γκαρνταρόμπα για πολύ καιρό ακόμα.

Όμως ο προϋπολογισμός –πρέπει να πούμε την αλήθεια– προορίζεται από την επαχθή, νεοφιλελεύθερη σε σημαντικές πλευρές της, συμφωνία του Αυγούστου του 2015. Προσδιορίζεται, επίσης, όμως, και από τη δυναμική των πολιτικών και κοινωνικών εξελίξεων. Η έκβασή του θα κριθεί αφ' ενός από την ικανότητα της Κυβέρνησης της Αριστεράς να αξιοποιήσει δυνατότητες και ταυτοχρόνως να εμπνεύσει τον λαϊκό παράγοντα. Χωρίς στήριξη στον λαϊκό παράγοντα δεν υπάρχει επιτυχία της Κυβέρνησης της Αριστεράς. Ταυτοχρόνως επίσης, θα κριθεί και από τις διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις. Και εδώ βρισκόμαστε.

Προσφάτως είχαμε το ιταλικό «όχι», ένα περήφανο «όχι», που μας κάνει να σκεφτόμαστε τη δική μας εμπειρία, ενός άλλου περήφανου «όχι», και ταυτοχρόνως από άλλη πλευρά έχουμε εξελίξεις όπως είναι η άνοδος του Τραμπ. Από διαφορετικές, λοιπόν, κατευθύνσεις επιβεβαιώνεται η κρίση της κεντρικής σοσιαλφιλελεύθερης συναίνεσης. Οι κοινωνίες δεν μπορούν να πορευτούν για πολύ με πρωταρχική κατεύθυνση τη λιτότητα και με την εργασία στο περιθώριο, να μην υπάρχει ως κεντρική στόχευση της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

Τα πραγματικά προτάγματα δεν συγκλίνουν πια στο Κέντρο –έχει αλλάξει πια η εικόνα–, αλλά διαμορφώνουν δύο αντίπαλους ιδεολογικά, πολιτικά και προγραμματικά πόλους του πολιτικού συστήματος και εδώ και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Από τη μία πλευρά είναι η Δεξιά, που ολοένα και περισσότερο στο εσωτερικό της ενισχύεται η ακροδεξιά –και παρατήρησα με κάποιον σκεπτικισμό την τάση να υποβαθμιστεί αυτός ο κίνδυνος της ακροδεξιάς απ' όσα είπε η κ. Παπαρήγα, που περίπου θεωρεί ότι είναι πλάσμα φαντασίας η άνοδος της ακροδεξιάς στην Ευρώπη– και από την άλλη είναι η Αριστερά, με την ευρύτερη πολιτική και ιδεολογική ενδοχώρα της. Η Αριστερά, η οποία, μέσα σε συνθήκες κρίσης που μέχρι τώρα παράγουν στη χώρα μας απογοήτευση σε μεγάλο βαθμό –το βλέπουμε–, μπορεί να αποκτήσει επικοινωνία με νέες κοινωνικές δυνάμεις, οι οποίες συνειδητοποιούν ότι, ακόμη και μέσα στη σημερινή συντριβή ονείρων και ελπίδων, μια μικρή, ελάχιστη ελπίδα υπάρχει προς τα αριστερά και όχι προς τα δεξιά και μάλιστα προς τα ακροδεξιά.

Είναι προφανές ότι αυτή η διεθνής νέα τάση, που, επαναλαμβάνω, συνιστά την κατάρρευση της κεντρικής σοσιαλφιλελεύθερης συναίνεσης στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο, επαναποθετεί το ελληνικό πρόβλημα σε όλες του τις διαστάσεις –δεν είμαστε παράδοξο, είμαστε, είναι η αλήθεια, ένα στάδιο πριν και δεν ξέρουμε πόσο θα αντέξουμε, για να αξιοποιήσουμε

αυτές τις εξελίξεις– και προγραμματικά και κυβερνητικά, με επίκεντρο των προγραμματικών και κυβερνητικών διαστάσεων την εργασία. Αυτό είναι το ζητούμενο της κοινωνίας.

Ο προϋπολογισμός θα κριθεί, επίσης, μέσα στο περιβάλλον της προσφυγικής κρίσης. Έχουμε αναζωπύρωση μιας κινδυνολογίας με βάση αντικειμενικά αλλά και υποκειμενικά προβλήματα, που πρέπει να προσέξει η Κυβέρνηση, μιας κινδυνολογίας η οποία αθροίζεται στην προσπάθεια να διαμορφωθεί μια νέα εκδοχή του ακραίου Κέντρου. Βλέπουμε σε διάφορες περιοχές, στη βάση –επαναλαμβάνω– και υπαρκτών προβλημάτων που πρέπει να προσέξει η Κυβέρνηση, να διαμορφώνονται μέτωπα ανάμεσα σε χρεοκοπημένους πολιτευτές, σε δημάρχους οι οποίοι υπάρχουν για να χαϊδεύουν αυτιά και σε εκκλησιαστικούς παράγοντες. Όλοι αυτοί κερδοσκοπούν, με στόχο την επάνοδο στην εξουσία. Όμως, ποια εξουσία; Έτσι να φτιάξουν τη νέα Ελλάδα, με τέτοιες αξίες και τέτοια ιδανικά;

Διότι το κεντρικό ζήτημα, πέρα από το οικονομικό θέμα, είναι με ποιες αξίες θα υπάρξει έξοδος από την κρίση. Η εργασία προφανώς είναι μια αξία γύρω από την οποία διαμορφώνονται και άλλες, η δημοκρατία βεβαίως. Όμως είναι δυνατόν να αφήσουμε στο απυρόβλητο αυτής της δύσκολης κρίσης εξουσίες οι οποίες ευθύνονται και αυτές για τη σημερινή κρίση, όπως είναι η εκκλησιαστική εξουσία; Είναι δυνατόν να υποκλινόμαστε και να αφήνουμε, όσο αφήνουμε, με διάφορες συμβολικού τύπου κινήσεις –και ελπίζω να μην είναι και ουσιαστικές κινήσεις στο μέλλον– τη δυνατότητα στους εκκλησιαστικούς ανώτατους παράγοντες να παρεμβαίνουν στη συγκρότηση κυβερνήσεων και προγραμμάτων στα σχολεία;

Όμως, αυτά μάς πηγαίνουν και σε ένα άλλο θέμα αξιών, που έχει να κάνει με τα εθνικά ζητήματα. Έχει ξαναρχίσει η συζήτηση, οι συνομιλίες για το Κυπριακό. Οι συνομιλίες με το Καστελλόριζο –και εννοώ την πρόσφατη εμπειρία– δεν είναι δυνατόν να πάνε μαζί. Είναι ευθύνη της Κυβέρνησης, η οποία προγραμματικά, αξιακά, δημοκρατικά έχει αναλάβει την ευθύνη της κοινής συνεργασίας με την κυβέρνηση στη Λευκωσία, την κυπριακή Κυβέρνηση, είναι ευθύνη της να διασφαλίσει ένα πλαίσιο, ώστε οι συνομιλίες να εξελιχθούν κατά το δυνατόν κατά τον καλύτερο τρόπο, χωρίς βιασύνη και χωρίς παλινδρόμηση σε εθνικιστικά στερεότυπα.

Να κερδίσουμε και κάτι από την Κύπρο. Αυτή την περίοδο τα δύο μεγάλα κόμματα, το κυβερνητικό, το ΔΗΣΥ, δεξιά, και το ΑΚΕΛ, αριστερό, συνεργάζονται για να βρουν κάποια λύση. Στην Ελλάδα; Δεν βλέπω κάποιον από τη Νέα Δημοκρατία. Βεβαίως, βλέπω τον κ. Σταμάτη και τον κ. Καραμανλή στο βάθος. Στην Ελλάδα δεν μπορεί να υπάρξει καμμία συνεννόηση, καμμία ενημέρωση, προκειμένου να σταθούν στο πλευρό των κυβερνητικών και των άλλων πολιτικών δυνάμεων της Κύπρου; Ούτε και εκεί υπάρχει περιθώριο συνεννόησης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία είναι βασικό στοιχείο αυτού που ονομάζουμε αξίες, διαμόρφωση προϋποθέσεων και αξιών, για να βγούμε από την κρίση. Ο Υπουργός Παιδείας, ο κ. Γαβρόγλου, ο οποίος αναφέρθηκε διεξοδικά στην ανάγκη των μεταρρυθμίσεων και με τον οποίο είχαμε και έχουμε μια πολύ καλή συνεργασία, αναφέρθηκε στις προτεραιότητες της Κυβέρνησης, οι οποίες δεν περιορίζονται στα πανεπιστήμια και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά εκτείνονται σε όλο το εύρος του δημόσιου σχολείου, από την προσχολική μέχρι και την πανεπιστημιακή μόρφωση και έρευνα.

Πρέπει να ξεφύγουμε από τα στερεότυπα, σύμφωνα με τα οποία μια δικομματική διαμάχη γύρω από τα πανεπιστήμια αποτελούσε την πεμππουσία της λεγόμενης αλλαγής στην εκπαίδευση. Η ελληνική οικογένεια φέτος κατάλαβε ότι έχουν γίνει πολλά και γνωρίζει και γνωρίζουμε ότι πρέπει να γίνουν ακόμα περισσότερα, προκειμένου να αλλάξει η εκπαίδευση, από την πρώτη βαθμίδα μέχρι την τελευταία, και όχι να ξεφύγουμε από τα μεγάλα δилήμματα που δημιουργούνται σήμερα στην κοινωνία μας για την εκπαίδευση, για ένα σχολείο ποιότητας και ισότητας, για ένα δημόσιο σχολείο ποιότητας και ισότητας.

Θα μπορούσαμε να αναφερθούμε διεξοδικότερα στο ζήτημα αυτό, αλλά επαναλαμβάνω ότι έχουμε εμπιστοσύνη ότι το κυβερνητικό έργο που ξεκινήσαμε με τις αναγκαίες αναπροσαρμογές

θα συνεχιστεί στον τομέα της παιδείας, που είναι ένας τομέας-πυλώνας του κοινωνικού κράτους, πυλώνας της ανάπτυξης, όπως η Αριστερά την έχει διαμορφώσει στο πρόγραμμά της και εδώ και στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα βρίσκεται σ' ένα μεταίχμιο. Από ιδιομορφία μιας χώρας βυθισμένης στην κρίση, μπορεί να γίνει μαζί με άλλες ευρωπαϊκές εξελίξεις ένα εργαστήριο εναλλακτικής πορείας της Ευρώπης, γι' αυτό και τονίσαμε από την αρχή τις εξελίξεις στην Ιταλία και αλλού.

Το γεγονός ότι η ακροδεξιά σηκώνει κεφάλι δεν σημαίνει ότι αυτό οδηγεί την Αριστερά στο περιθώριο. Αντιθέτως, θέτει νέα, αυξημένα ιστορικά καθήκοντα, όπως συνέβη στην Ελλάδα, που ο ΣΥΡΙΖΑ υπήρξε ανάχωμα στην ακροδεξιά έκρηξη, να συμβεί το ίδιο τώρα ή σε μεσοπρόθεσμο διάστημα και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Για να συμβεί αυτό, προφανώς πρέπει όσα σκεφτόμαστε και όσα πράττουμε να είναι μέσα σ' έναν ορίζοντα αλλαγής του παραδείγματος της οικονομίας και ευρύτερα αλλαγής της κοινωνίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Φάμελλος έχει τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριοι συνάδελφοι, συζητώντας για τον προϋπολογισμό θα μπορούσε εύκολα κάποιος, ιδιαίτερα από την Κυβέρνηση και από τη Συμπολίτευση, να αναλωθεί σε μια συζήτηση για τα σημερινά χαρακτηριστικά της ελληνικής κοινωνίας. Οι ερωτήσεις που μπαίνουν είναι συγκεκριμένες: Πηγαίνουμε προς την έξοδο από την κρίση; Υπάρχουν στοιχεία και συμπεράσματα προς αυτή την κατεύθυνση;

Θα μπορούσε, λοιπόν, αυτή την εβδομάδα, οποιοδήποτε μέσο ενημέρωσης και αν διάβαζε κάποιος, να βρει στοιχεία για την πτώση της ανεργίας, που έγινε ένα σημαντικό επιπλέον βήμα, για την αύξηση των εσόδων κατά 2,44 δισεκατομμύρια και μάλιστα, όπως είπε στην Επιτροπή Οικονομικών ο Υπουργός Οικονομικών, για πρώτη φορά στοχεύοντας σ' αυτά που μέχρι τώρα ονομάζονταν «φόροι σε εθελοντική βάση», γιατί η αστική τάξη και αυτοί που διέφευγαν της φορολόγησης εθελοντικά πλήρωναν φόρους, γιατί υπήρχε μια νόμιμη φοροδιαφυγή στις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, επικουρούμενη ή καλυπτόμενη από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία.

Ταυτόχρονα, υπάρχει μια αύξηση των εξαγωγών, με διψήφιο νούμερο ποσοστού, μια αύξηση των επενδύσεων πάγιων κεφαλαιακών αγαθών, επίσης με διψήφιο ποσοστό, μια αύξηση του τουριστικού προϊόντος, επίσης με διψήφιο ποσοστό, και ένα πλεόνασμα για το 2016, που ανέρχεται περίπου στα 2 δισεκατομμύρια. Δεν θα έφτανε, όμως, αυτή η συζήτηση για να συζητήσουμε για τον προϋπολογισμό, γι' αυτό και αλλάζω γρήγορα σελίδα.

Επίσης, θα μπορούσαμε να κάνουμε μια συζήτηση για τη στρατηγική, αλλά επειδή η στρατηγική είναι ίδια με τον προϋπολογισμό του 2016 -και αναφέρομαι στη δημοσιονομική σταθερότητα, στη χρηματοοικονομική σταθερότητα και στη λειτουργία της αγοράς, στις διαρθρωτικές αλλαγές και στην επιτάχυνση της παραγωγής και στην κοινωνική πολιτική με αναδιανομή, σ' αυτούς τους τέσσερις πυλώνες-, νομίζω ότι επίσης μπορούμε να περάσουμε σε μια άλλη, πιο ενδιαφέρουσα συζήτηση. Σας καλώ να κάνουμε συζήτηση γι' αυτά που κρύβονται πίσω από τον προϋπολογισμό και πίσω από την πολιτική της οικονομίας.

Χθες το βράδυ ο Πρωθυπουργός ανακοίνωσε την αναδιανομή του πλεονάσματος του 2016 και απέδιδε δύο πράγματα: πρώτα απ' όλα ότι αυτή η Κυβέρνηση μπορεί να λείει λίγα, γιατί είναι εγκλωβισμένη σε μία απόλυτη, οριζόντια χρεοκοπία της χώρας, αλλά ό,τι λείει το κάνει, σε αντίθεση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Δεύτερον, απέδειξε ότι εμείς έχουμε άλλες προτεραιότητες, γιατί αυτή η Κυβέρνηση έχει αποφασίσει -και αυτό έκανε χθες το βράδυ ο Πρωθυπουργός- και αποδίδει στην κοινωνία το προϊόν που παράγει αυτή η κοινωνία. Το παραδίδει και το αποδίδει

κατά προτεραιότητα στις ασθενείς και πληττόμενες κοινωνικές τάξεις, γιατί το πλεόνασμα ανήκει σ' αυτούς.

Εσείς, οι προηγούμενοι που κυβερνήσατε τη χώρα, ό,τι απέδιδε η κοινωνία, ακόμα και με δημιουργία ελλειμμάτων, όχι σε πλεονασματικές περιόδους, το αποδίδετε στους καναλάρχεις και μάλιστα με «αέρα», το παραδίδετε στους «κουμπάρους», το παραδίδετε στη «SIEMENS», στους άλλους ολιγάρχες ή στην οικογενειοκρατία, που διοικεί ακόμα και τα κόμματά σας. Αυτή είναι μία διαφορά ριζική, γιατί εμείς δεν έχουμε καμμία σχέση με εσάς.

Αυτή τη διαφορά πιστεύω ότι και το πόρισμα της εξεταστικής επιτροπής, που ετοιμάζεται αυτόν τον καιρό, θα την αποδείξει και οφείλει να την αποδείξει, γιατί ελπίζω η Αντιπολίτευση να μην κρυφτεί πίσω από την πραγματικότητα που κατατέθηκε δημόσια μέσα στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Έτσι, 617 εκατομμύρια δίδονται στους συνταξιούχους, 4,7 φορές περισσότερα από τις απώλειες του ΕΚΑΣ, με 500 έως 830 ευρώ σε διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες οικογένειες, 300 έως 500 ευρώ σε πεντακόσιες εβδομήντα χιλιάδες οικογένειες και 300 ευρώ σε επτακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες και μάλιστα λεφτά που θα μπουν άμεσα στην αγορά και δεν θα πάνε να καταναλωθούν πριν από τα Χριστούγεννα σε ελβετικά σαλέ, όπως έκαναν οι φίλοι σας.

Αντίστοιχη επιλογή έχει και ο προϋπολογισμός. Εισόδημα κοινωνικής αλληλεγγύης 760 εκατομμύρια για διακόσιες πενήντα χιλιάδες νοικοκυριά, ειδικά κοινωνικά προγράμματα, καινούργια, για την αναπηρία, για την παιδική ηλικία, για τους άστεγους, προνομιακή -θα έλεγα- πολιτική για την παιδεία, την υγεία και την πρόνοια, επιπλέον της περσινής χρηματοδότησης άλλα 300 εκατομμύρια και με 100 εκατομμύρια ενίσχυση της πρώτης κατοικίας.

Αυτή είναι η διαφορά μας. Η διαφορά, λοιπόν, είναι ότι εμείς δεν είμαστε ίδιοι. Εμείς ασχολούμαστε με την κοινωνία και εσείς ασχολείστε με αυτούς των οποίων τα συμφέροντα πάντα εξυπηρετείτε.

Ας δούμε, όμως, και κάτι διαφορετικό. Το Eurogroup στην αρχή της εβδομάδας αποφάσισε κούρεμα χρέους 45 δις χωρίς άλλα ανταλλάγματα αλλά μόνο με τη διαπραγμάτευση, δηλαδή 22% του ΑΕΠ. Αποδεικνύεται, δηλαδή, ότι τελικά μπορούσε να γίνει και αλλιώς. Δεν ήταν μόνο το PSI εργαλείο μείωσης του χρέους. Δηλαδή, μπορούσε να λυθεί το πρόβλημα του χρέους της χώρας μας χωρίς να ρίξει κάποιος πυρηνική βόμβα στα ασφαλιστικά ταμεία και να τα πάρει από τους μικροομολογιούχους; Τελικά αποδείχθηκε ότι μπορεί. Μπορεί, δηλαδή, να γίνει και αλλιώς. Επειδή αυτό αποκαλύπτεται, μάλλον ενοχλείστε. Γιατί τότε είχατε έναν σκοπό και να τον πούμε δημόσια ακόμη μια φορά: να σώσετε τις τράπεζες των Γερμανών και των Γάλλων κατά πάσα πιθανότητα και κατά πλειοψηφία.

Ας προσθέσουμε ότι, εκτός απ' αυτό που γλιτώσαμε στη διαπραγμάτευση και ήταν κούρεμα καθαρού χρέους, καταφέραμε και γλιτώσαμε άλλα 20 δισεκατομμύρια από τα πλεονάσματα που είχατε συμφωνήσει εσείς να έχει η ελληνική κοινωνία.

Βεβαίως, είναι κυνικό να έρχεστε τώρα και να λέτε ότι είναι μεγάλο το πλεόνασμα του 3,5% για το 2018, όταν είχατε συμφωνήσει -και να σας το θυμίσω- για φέτος 4,2% πλεόνασμα, για του χρόνου 4,5% και άλλο ένα 4,5% το 2018. Αυτά τα πλεονάσματα, λοιπόν, η ελληνική κοινωνία τα γλίτωσε με δική της επιλογή, γιατί πολύ απλά γλίτωσε από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ.

Αυτή είναι η διαφορά μας. Η διαφορά μας είναι ότι εμείς κάνουμε διαπραγμάτευση, για να κερδίσει η ελληνική κοινωνία, το αποδίδουμε άμεσα στην ελληνική κοινωνία, ενώ εσείς κάνετε διαπραγμάτευση, πρώτα απ' όλα, για να εξυπηρετείτε συγκεκριμένα συμφέροντα και βασικά για να έχετε την καρέκλα της εξουσίας.

Σ' αυτό το κυνήγι της εξουσίας είναι γεγονός ότι τώρα τελευταία γίνεστε αδιάτακτοι. Χρησιμοποιείτε την προπαγάνδα, την παραποίηση της αλήθειας, της πραγματικότητας. Δεν σας ενδιαφέρει το συμφέρον της χώρας και ακόμα και με νοθεία και με πλαστογραφία επηρεάζετε εκλογές σε συνδικαλιστικές οργανώσεις. Από εκεί φαίνεται κεντρικά σας στελέχη μέχρι πού μπορούν να φτάσουν στη νοθεία και στην πλαστογραφία, για να πάρουν ξανά πίσω τις καρέκλες και να χρησιμοποιήσουν συνδικαλιστικούς ρόλους για πολιτικούς και κομματικούς σκοπούς.

Ο συνάδελφος, ο κ. Δρίτσας, νωρίτερα ανέφερε ένα παράλογο συνεννόησης, εάν θέλετε, και σύμπτωσης απόψεων και συμφερόντων συνδικαλιστών –δεν λέω σωματείων- και εργοδοτών. Εμείς, όμως, λέμε ότι για πάντα, εμείς τουλάχιστον, θα υπηρετούμε συμφέροντα εργαζομένων. Και αυτό είναι διαφορετικό με αυτό που συνηθίσατε εσείς να κάνετε.

Επιτρέψτε μου, όμως, κύριοι συνάδελφοι να περάσω στο αντικείμενο του Υπουργείου, γιατί οφείλουμε να πούμε ότι ο προϋπολογισμός, πέρα από τα πολιτικά διδάγματα που δίνει –αυτή η εβδομάδα μάς έδωσε δύο σημαντικά-, οφείλει να γίνεται και στο πλαίσιο της συζήτησης για την Ευρώπη που θέλουμε. Ο προϋπολογισμός δεν είναι μια στενή συζήτηση για την ελληνική πραγματικότητα. Εδώ πρέπει να πούμε ότι η Ευρώπη, που υιοθέτησε στο Παρίσι τη συμφωνία για την κλιματική αλλαγή και τον Οκτώβριο του 2015 τη συμφωνία για τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης, αυτή η Ευρώπη στη δημοσιονομική της πολιτική δεν υλοποιεί τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης που η ίδια έχει επιλέξει. Γιατί οφείλουμε να το διαπιστώσουμε: Η Ελλάδα το 2016, σε σχέση με το 2010, έχει οπισθοχωρήσει από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης, που η ίδια η Ευρώπη έχει ενσωματώσει ως βασική κεντρική στρατηγική στα θέματα της φτώχειας, της εργασίας, της πρόσβασης σε βασικά αγαθά. Σε όλα αυτά είμαστε προς τα πίσω.

Οφείλουμε, λοιπόν, εδώ να κάνουμε μια συζήτηση για μια Ευρώπη, η οποία πραγματικά θα υποστηρίζει τους στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης, μια πολιτική η οποία δεν είναι απλά περιβαλλοντική, είναι καθολική, σε όλα τα επίπεδα, γιατί πραγματικά συνδέεται με τη φτώχεια, με τις επενδύσεις, με την έρευνα και την ανάπτυξη και νομίζω ότι μας δημιουργεί την υποχρέωση, εφόσον συμφωνούμε, νομίζω, όλοι εδώ με αυτά τα ζητήματα της βιώσιμης ανάπτυξης, να πούμε ότι θα συνεργαστούμε για μια Ευρώπη που θα ασχοληθεί με τη δίκαιη ανάπτυξη, με την αειφόρο ανάπτυξη και θα επενδύσει, αν θέλετε, στη στήριξη των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, στην παραγωγική εργασία, στη βιώσιμη εκβιομηχάνιση, στη μείωση της ανισομετρίας και σε βιώσιμες πόλεις, στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και στην προστασία των οικοσυστημάτων.

Υπάρχει, όμως, περιθώριο για να κάνουμε μια συζήτηση για σύγκρουση της ανάπτυξης και του περιβάλλοντος; Ναι. Αν μιλάγαμε για την ανάπτυξη που είχαμε μέχρι τώρα, την κοντόφθαλμη ανάπτυξη, που κατανάλωνε, χωρίς να αποδίδει ούτε καν εργασία, που στηριζόταν στην εργασία χωρίς εξειδίκευση, με ελαστικούς όρους και όχι στη μακροπρόθεσμη επένδυση, ναι. Η δική σας ανάπτυξη συγκρούεται με το περιβάλλον. Όμως, η δίκαιη και βιώσιμη ανάπτυξη στηρίζεται στο περιβάλλον και αυτό η ευρωπαϊκή πολιτική το έχει καταλάβει, απλώς δεν το υλοποιήσατε ποτέ, γιατί και σε αυτό ήταν επαρχιώτικη η πολιτική που ασκούνταν στην Ελλάδα.

Η οικονομία που ριφίει για το γρήγορο κέρδος, να τα πάρουμε και να φύγουμε και να τα κάνουνε άργες επενδύσεις στο εξωτερικό, δεν είναι βιώσιμη ανάπτυξη. Επιτρέψτε μου εδώ να πω ότι δεν μπορεί να είναι βιώσιμη μια ανάπτυξη και να είναι βιώσιμη μια χώρα που έχει χώρους ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων και διάθεση επικινδύνων αποβλήτων, δυο πρόστιμα που τώρα τα πληρώνουμε. Η Ελλάδα πληρώνει εξαιτίας της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ σήμερα πρόστιμα για περιβαλλοντικές παραβάσεις, που, αν τα επένδυε στη λειτουργία της πολιτείας τα προηγούμενα δέκα χρόνια, σήμερα δεν θα πλήρωνε τίποτα και θα είχε και περισσότερες θέσεις εργασίας. Αυτή είναι η άποψη για το περιβάλλον που είχαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις: χώροι ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων και επικίνδυνα απόβλητα στις αυλές των μεγαλύτερων ελληνικών βιομηχανιών, κάτι που θίγει την ουσία της βιομηχανικής ανάπτυξης και εργασίας, γιατί, αν δεν έχεις χώρο να διαθέσεις βιομηχανικά απόβλητα, δεν θα έχεις χαλυβουργία, δεν θα έχεις πετρελαική βιομηχανία, δεν θα έχεις εργασία, δεν θα είσαι ποτέ αυτοδύναμος σαν χώρα και ανεξάρτητος. Αυτή ήταν όμως η επιλογή, να υποδουλώνεται και από το περιβάλλον η χώρα σε πρόστιμα και σε εταιρείες του εξωτερικού που διαχειρίζονται σήμερα τα απόβλητά μας. Γιατί πού οδηγήθηκαν;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ναι, με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Οδηγήσαμε σε μια παραοικονομία αποβλήτων και λατομείων, γιατί αυτό γίνεται ακόμα και στην Αττική αυτόν τον μήνα, οδηγήσαμε στο να έχει η επιχειρηματικότητα 40% εισφοροδιαφυγή από το τέλος ανακύκλωσης που όφειλε να αποδίδει στην ελληνική κοινωνία για ανακύκλωση. Αυτό δεν λύθηκε από τον Οργανισμό Ανακύκλωσης τα προηγούμενα χρόνια. Δεν πληρώνουν τέλη 40% για την ανακύκλωση οι παραγωγοί, τέλη τα οποία οι καταναλωτές τα αποδίδουν στους παραγωγούς. Αυτή είναι η κατάσταση της σχέσης περιβάλλοντος και ανάπτυξης.

Για να μη σας πω για το πόσους επιθεωρητές περιβάλλοντος έχει το Υπουργείο. Από σαράντα πέντε έγιναν δεκαπέντε. Επιθεωρητές περιβάλλοντος για τη χώρα συνολικά τα τελευταία πέντε χρόνια.

Όμως, νομίζω ότι εμείς πρέπει να επιστρέψουμε στην ταυτόχρονη επιστροφή του κράτους δικαίου και της ισονομίας και στο περιβάλλον αλλά και στην κυκλική ανταγωνιστική, βιώσιμη οικονομία, μια οικονομία συμβατή με το περιβάλλον, η οποία θα στηριχθεί στην κωδικοποίηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, στην αποτύπωση των ρυθμίσεων σε έναν ψηφιακό χάρτη για όλη την Ελλάδα, που είναι και οικολογικό και αναπτυξιακό εργαλείο και ξεκαθαρίζει τις σχέσεις κοινωνίας και οικονομίας, στην οργάνωση της βιομηχανικής συγκέντρωσης και των χρήσεων γης - γιατί δεν μπορούμε να έχουμε πολεοδομικά σχέδια που κάνουν είκοσι πέντε και τριάντα χρόνια, που εκεί ανθεί προφανώς το αυθαίρετο και η παραοικονομία- και, βέβαια, στη λειτουργία μητρώου για τα απόβλητα, για τους παραγωγούς, στους δασικούς χάρτες, που θα οργανώσουν και την κτηνοτροφία και τη γεωργία, έτσι ώστε το περιβάλλον να είναι παραγωγική δύναμη και να μην αναστείλει την παραγωγική δραστηριότητα, αλλά να τροφοδοτήσει την εργασία. Αυτή είναι και η λέξη που χαρακτηρίζει το 2017. Επιστροφή στην εργασία, επιστροφή στην προκοπή, επιστροφή στο κράτος δικαίου. Αυτός ο προϋπολογισμός υποστηρίζει αυτή την πολιτική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 6^ο Γυμνάσιο Πάτρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού κ. Γεώργιος Μαυρωτάς και αμέσως μετά εσείς, κύριε Καραμανλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι η τέταρτη μέρα συζήτησης για τον προϋπολογισμό και επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με κάτι διαδικαστικό. Κάνουμε ένα λάθος. Ο τίτλος πρέπει να αλλάξει. Δεν είναι συζήτηση για τον προϋπολογισμό, αλλά κριτική στον προϋπολογισμό. Γιατί όταν λέμε συζήτηση στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες, συνήθως εννοούμε ότι μπορείς να επέμβεις, να προτείνεις, να κάνεις διορθώσεις. Εδώ απλώς μέσα σε πέντε μέρες και άλλες τόσες στις επιτροπές, οι συμπολιτευόμενοι Βουλευτές προσπαθούν να τον εγκωμιάσουν και οι αντιπολιτευόμενοι να τον αποδομήσουν.

Σε άλλες χώρες η κατάρτιση του προϋπολογισμού είναι μια διαδικασία αλληλεπιδραστική, που μπορεί να κρατάει και μήνες, κατά την οποία η Κυβέρνηση και η Αντιπολίτευση διασταυρώνουν τα ξίφη τους σχεδόν σε κάθε κωδικό του προϋπολογισμού. Εδώ απλώς συγκρίνουμε με τα περσινα, ενώ το σωστό θα ήταν με τον πολιτικό σχεδιασμό, με τον στρατηγικό σχεδιασμό ανά Υπουργείο.

γείο, κάτι που δεν κάνουμε.

Το Σάββατο το βράδυ, λοιπόν, θα ψηφιστεί, τη Δευτέρα θα δημοσιευθεί η κατανομή των πιστώσεων και από την Τρίτη οι Υπουργοί θα αρχίζουν να κάνουν ανακατανομές στα κονδύλια των πιστώσεων, έτσι ώστε αυτό που θα εφαρμοστεί τελικά να μην έχει και πολλή σχέση με αυτό που θα ψηφιστεί. Αυτό είναι μια τακτική όχι των τελευταίων ετών, αλλά πολλών ετών τώρα.

Έχουμε κάνει ποτέ σοβαρό απολογισμό, για να δούμε τι από αυτά που ψηφίζονται τελικά εφαρμόζονται; Είναι ο προϋπολογισμός στο περίπου. Είμαστε η χώρα του περίπου.

Ας πάμε στον συγκεκριμένο προϋπολογισμό. Το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής τον περιγράφει ως βραχυπρόθεσμα υφεσιακό. Το κακό είναι ότι στην Ελλάδα πάντα το βραχυπρόθεσμο κερδίζει το μακροπρόθεσμο. Η Κυβέρνηση στην εισηγητική έκθεση γράφει, στη σελίδα 20, ότι μετά από ενέργειές της, έκλεισε η πρώτη αξιολόγηση και, πρώτον, εξασφαλίστηκε η ομαλή χρηματοδότηση της οικονομίας, δεύτερον, δημιουργήθηκαν θετικές προσδοκίες στην πραγματική οικονομία, λόγω πολιτικής σταθερότητας, τρίτον, δημιουργήθηκαν οι αναγκαίες συνθήκες για την επαναφορά από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα της επιλεξιμότητας των ελληνικών ομολόγων και, τέταρτον, συμφωνήθηκε η παροχή ρευστότητας προς την πραγματική οικονομία, μέσω της πληρωμής ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου.

Όμως, δεν λέει ότι με δική της ευθύνη όλα αυτά κόντεψαν να χαθούν το 2015, όπως τα κέρδη από τα ομόλογα που κατακράτησαν οι κεντρικές τράπεζες, τα ANFAs και SMPs, που ήταν να εισπράξουμε 1,6 δισεκατομμύριο το 2016 -τόσα ήταν εγγεγραμμένα στον περσινό προϋπολογισμό- και τελικά παίρνουμε 375 εκατομμύρια και για το 2017 εγγράφονται μόνο 345 εκατομμύρια. Τα άλλα πήγαν δίδακτρα για το ακριβότερο μάθημα «game theory» στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Με λίγα λόγια η Κυβέρνηση εμφανίζει ως κατόρθωμα το ότι πάει να ανατρέψει την καταστροφή που προκάλεσε το 2015. Τράκαρε μεθυσμένη το αυτοκίνητο στον τοίχο και πανηγυρίζει τώρα που βρήκε φθηνά ανταλλακτικά. Όμως, η αξιοπιστία είναι κάτι που δύσκολα μπορεί να ανακτηθεί. Όσο εύκολα φεύγει, τόσο δύσκολα επιστρέφει και για αυτό μπαίνουμε κάθε τόσο στις διαπραγματεύσεις, σε παζάρια. Μας ζιτάνε δέκα, ώστε να κάνουμε τα γυρίσματα.

Ας ψήφισουμε στον προϋπολογισμό. Σκοπός του κάθε προϋπολογισμού είναι να μοιράσει συγκεκριμένους πόρους -το ποιοι είναι το διαβάζουμε στα έσοδα- σε δραστηριότητες -το ποιες είναι το διαβάζουμε στα έξοδα-, έτσι ώστε να βελτιστοποιηθεί το όφελος για τους πολίτες της χώρας.

Αυτή η συνάρτηση οφέλους είναι πολύ δύσκολο να προσδιοριστεί αντικειμενικά, για αυτό καταφεύγουμε σε υποκειμενικές προτιμήσεις και θέτουμε προτεραιότητες. Όμως, καλό θα ήταν σε αυτές τις προτεραιότητες να υπάρχει ένας διάλογος, μια σύγκριση, όχι κατ' αναγκάση ταύτιση. Τα έσοδα του προϋπολογισμού προέρχονται από φόρους, άμεσους και έμμεσους. Οι άμεσοι έχουν να κάνουν με το εισόδημα και την περιουσία, οι έμμεσοι με την κατανάλωση. Οι έμμεσοι φόροι είναι, δηλαδή, οι πιο άδικοι, με την έννοια ότι είναι κοινοί για όλους, ανεξάρτητα από το βιοτικό τους επίπεδο.

Η αναλογία, λοιπόν, έμμεσων προς άμεσους φόρους έχει αυξηθεί στον συγκεκριμένο προϋπολογισμό. Αυξήθηκαν, δηλαδή, οι άδικοι φόροι. Η δικαιολογία που ακούστηκε και ακούγεται -παρουσιάζεται, άλλωστε, στη σελίδα 62 της εισηγητικής έκθεσης-, ότι η αναλογία αυτή ήταν χειρότερη το 2007 ως το 2011, δεν ισχύει, γιατί τότε δεν υπήρχε ο ΕΝΦΙΑ, που είναι 3 δισεκατομμύρια, δηλαδή το 1/6 των άμεσων φόρων.

Όμως, ας δούμε και πέντε, έξι πολύ συγκεκριμένα πράγματα από τον παρόντα προϋπολογισμό. Ας ξεκινήσουμε από την παιδεία, έναν τομέα που ξέρω καλά. Για τις εισιτήριες εξετάσεις, λοιπόν, έχει προϋπολογιστεί το ποσό των 11 εκατομμυρίων ευρώ. Το 2015 ξοδεύτηκε ούτε ένα εκατομμύριο ευρώ. Το 2016 η εκτίμηση είναι για κάτι λιγότερο από 2 εκατομμύρια ευρώ. Πώς, λοιπόν, υπερπενταπλασιάζεται το νούμερο; Οι ίδιοι μαθητές δεν είναι ούτως ή άλλως, ο ίδιος αριθμός; Το ίδιο είχε γίνει και στον περσινό προϋπολογισμό. Δίνεται, λοιπόν, η εικόνα ότι μπαίνουν

τα νούμερα αυτά στην τύχη ή μπαίνουν για να μετατίθενται με τα κονδύλια από τον έναν κωδικό στον άλλο.

Με βάση τις δαπάνες για πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση -ακούσαμε και πριν από λίγο τον κ. Γαβρόγλου, τον Υπουργό- υπάρχει μια αύξηση σε σχέση με πέρυσι 7,6%, 1,7% και 4,1% αντίστοιχα για πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ναι, χρειάζονται περισσότερα κονδύλια για την Παιδεία κι ελπίζουμε να πιάσουν τόπο, μαζί με το απαραίτητο «νοικοκύρεμα».

Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση βλέπουμε σημαντική αύξηση στο κονδύλι των αποδοχών -περίπου 40 εκατομμυρίων ευρώ επιπλέον- που αντιστοιχεί σχεδόν σε δύο χιλιάδες νέους διορισμούς. Η Κυβέρνηση είχε υποσχεθεί πεντακάσιες νέες θέσεις ΔΕΠ. Θα ήταν σκόπιμο να μας διαφωτίσει η Κυβέρνηση τι θα είναι τα επιπλέον χρήματα, τι επιπλέον θέσεις έχουν προκύψει. Νέοι διορισμοί; Πού; Πώς; Όχι, ελπίζω, σε προσωποπαγείς θέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ποσά στον προϋπολογισμό πρέπει να απηχούν τις πολιτικές, τη στρατηγική στόχευση της Κυβέρνησης, όπως εκφράζονται στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού. Ας δούμε, όμως, και πόσο τα λόγια ταιριάζουν με τα νούμερα.

Στη σελίδα 44 της εισηγητικής έκθεσης, στη στρατηγική της Κυβέρνησης για την παιδεία, αναφέρεται -και σωστά- επί λέξει: «Ενίσχυση του ρόλου της αρχής διασφάλισης και πιστοποίησης ποιότητας για την ανώτατη εκπαίδευση, την ΑΔΙΠ». Πληγιάζουμε στον προϋπολογισμό και βλέπουμε στο αντίστοιχο κονδύλι μείωση κατά 33% σε σχέση με πέρσι. Αυτή είναι η ενίσχυση που εννοείτε;

Τέλος, επιδοκιμάζουμε την αύξηση των κονδυλίων για την έρευνα. Όμως, βλέπουμε αναλυτικά στον προϋπολογισμό μόνο δύο ερευνητικά κέντρα, που είναι και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, το Αστεροσκοπείο και το ΕΛΚΕΘΕ. Τα υπόλοιπα ερευνητικά κέντρα, που είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δεν παρουσιάζονται αναλυτικά και είναι ένα ερώτημα γιατί.

Συνεχίζοντας τη σταχυολόγηση, αν πάμε στην υγεία, μου έκανε εντύπωση η μείωση στο κονδύλι του εθνικού συντονιστή για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών κατά 27%. Και να πεις ότι έχουμε λύσει το πρόβλημα με τα ναρκωτικά;

Επίσης, στην εισηγητική έκθεση, στη σελίδα 109, εμφανίζεται ο ΟΑΕΔ να έχει για το 2017 πλεόνασμα 177 εκατομμύρια ευρώ. Πώς είναι δυνατόν να έχει πλεόνασμα ένας τέτοιος οργανισμός, όταν η ανεργία είναι το νούμερο ένα πρόβλημα της χώρας; Γιατί δεν επεκτείνουμε τις δράσεις του και τα προγράμματά του, εφόσον υπάρχουν χρήματα;

Περισσότερα για την ανεργία, όμως, θα πω στο τέλος.

Πάμε στο Υπουργείο Οικονομικών, για να δούμε πόσο ταιριάζουν τα λόγια με τους αριθμούς. Λέμε ότι νούμερο ένα προτεραιότητα είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής. Ωραία. Τι κάνουμε, όμως, γι' αυτό; Μειώνουμε τα κονδύλια του ΣΔΟΕ από 5,1 εκατομμύρια το 2016 σε 3,5 το 2017.

Επίσης, πάλι από το Υπουργείο Οικονομικών, από τον αντίστοιχο πίνακα, αναγράφεται στον προϋπολογισμό ότι για τα πολιτικά γραφεία μόνο του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και των Υπουργών Επικρατείας δίνουμε 1,8 εκατομμύριο ευρώ. Για πέντε πολιτικά γραφεία δίνουμε 1,8 εκατομμύριο ευρώ, περισσότερα, δηλαδή, απ' όσα δίνουμε για τα δύο ερευνητικά κέντρα, που σας ανέφερα προηγουμένως, το Αστεροσκοπείο και το ΕΛΚΕΘΕ, που είναι μαζί και τα δύο 1,5 εκατομμύριο ευρώ. Είναι προτεραιότητες αυτές;

Ακόμα και οι κοινωνικές δαπάνες με το ζόρι διασώθηκαν ως κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης. Τα 760 εκατομμύρια ευρώ δεν είναι άλλο από το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, που μετά βδελυγμίας αποκηρύσσατε ως αντιπολίτευση και στους πρώτους μήνες της διακυβέρνησης ως τάχα νεοφιλελεύθερο μέτρο.

Αυτό που βιώνει σήμερα ο Έλληνας είναι σκανδιναβικοί φόροι, που αντιστοιχούν σε βαλκανικές, για να μην πω σε αφρικανικές, υπηρεσίες. Τι πάει στραβά; Κάναμε μια ερώτηση το καλοκαίρι σε όλα τα Υπουργεία για το ποιους φορείς εποπτεύουν. Μας απάντησαν έντεκα από τα δεκαπέντε Υπουργεία, τα δύο, μάλιστα, εκπρόθεσμα και με ελλιπή στοιχεία. Δύο είναι, λοιπόν, τα τινά: ή

περιφρονούν τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες οι αντίστοιχοι Υπουργοί ή πράγματι δεν ξέρουν τι να απαντήσουν για το ποιους φορείς εποπτεύουν. Ειλικρινά, δεν ξέρω ποιο από τα δύο είναι χειρότερο.

Από τα παραπάνω είναι σαφές ότι πρέπει να εκσυγχρονιστεί, να μεταρρυθμιστεί το κράτος, για να παίξει τον πραγματικό του ρόλο. Στις μεταρρυθμίσεις, όμως, κερδίζουν πολλοί μεσοπρόθεσμα και χάνουν λίγοι βραχυπρόθεσμα. Οι λίγοι, όμως, συνήθως έχουν πρόσβαση στην εξουσία και ακούγεται πιο δυνατά η δική τους φωνή. Γι' αυτό και συνήθως στην Ελλάδα οι μεταρρυθμίσεις καρκινοβατούν, γιατί για κάποιους σημαίνουν ξεβόλεμα. Χωρίς ξεβόλεμα κάποιων, όμως, δεν μπορούν να διορθωθούν οι παθογένειες και η βασική παθογένεια είναι η αναξιοκρατία που δημιουργείται από το πελατειακό κράτος. Το ξέρω ότι σας έχω κουράσει με την επιμονή μου στο πελατειακό κράτος, αλλά πιστεύω ότι είναι η πηγή των παθογενειών μας.

Όταν μιλάω στην Κυβέρνηση ή στις κυβερνήσεις, για να μην είμαι άδικος -δεν αναφέρομαι μόνο στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ- για την καταπολέμηση του πελατειακού κράτους, νιώθω σαν να μιλάω σε καπνοβιομήχανους για την καταπολέμηση του καπνίσματος. Ίσως, μάλιστα, οι τελευταίοι να είναι και πιο ευαίσθητοι στο θέμα.

Και μια μιλάμε για ψηφοθηρία και πελατειακό κράτος, επιτρέψτε μου να αναφερθώ στις χθεσινές εξαγγελίες του Πρωθυπουργού. Για την αναστολή αύξησης του ΦΠΑ στα δοκιμαζόμενα νησιά το καταλαβαίνω. Το είχαμε προτείνει κι εμείς ως Ποτάμι. Έχουν υποστεί το μεγάλο βάρος του προσφυγικού και εφόσον μπορούμε, ας τα ανακουφίσουμε.

Για τη δέκατη τρίτη σύνταξη, όμως, στους χαμηλοσυνταξιούχους, που δεν είναι δέκατη τρίτη σύνταξη, όπως παραπλανητικά λέτε, αλλά ένα έκτακτο επίδομα, επιτρέψτε μου να πω το εξής για τις προτεραιότητες και την ευαισθησία:

Ναι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι χρειάζονται βοήθεια. Έχω κι εγώ στο περιβάλλον μου και ξέρω. Αν αυτή είναι, όμως, η προτεραιότητα, η κατανομή είναι άδικη. Θα πάρει το έκτακτο επίδομα ο συνταξιούχος των 850 ευρώ και ένα ερώτημα είναι πώς βγήκε το νούμερο αυτό των 850 ευρώ - και δεν θα το πάρει αυτός των 860 ευρώ, που ίσως έχει υποστεί και μεγαλύτερη περικοπή στις συντάξεις του. Τα παράλληλα εισοδήματα δεν θα ληφθούν υπ' όψιν;

Το σημαντικό, όμως, είναι άλλο. Σε έναν χαμηλοσυνταξιούχο των 800 ευρώ μπαίνουν τουλάχιστον κάποια χρήματα στο σπίτι. Μπορεί να είναι λίγα. Μην ξεχνάτε, όμως, ότι αυτές οι συντάξεις χρηματοδοτούνται από μισθούς μπορεί και των 580 ευρώ, που είναι ακόμα λιγότερα. Λίγα, λοιπόν, αλλά μπαίνουν κάποια χρήματα στον λογαριασμό κάθε τέλος του μήνα. Σε έναν άνεργο, όμως, δεν μπαίνει ούτε ευρώ. Αν υπάρχει, λοιπόν, μια κατηγορία ανθρώπων που χρειάζεται κατά προτεραιότητα βοήθεια, είναι οι άνεργοι. Τα 617 εκατομμύρια θα μπορούσαν να επιδοτήσουν εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας για έναν χρόνο με 500 ευρώ τον μήνα. Λιγότεροι ψήφοι, βέβαια, από το ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες, αλλά μεγαλύτερη ανακούφιση συνολικά για τη δοκιμαζόμενη κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πίσω στον προϋπολογισμό και κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Ο προϋπολογισμός απεικονίζει μια οικονομική πολιτική. Η οικονομική πολιτική που έχει ανάγκη η χώρα είναι μια πολιτική χαμηλής φορολογίας, διευκόλυνση επενδύσεων, ώστε να χτυπηθεί η ανεργία και αξιοποίησης του δημόσιου τομέα μέσα από αξιοκρατικές διαδικασίες, να αρχίσει η χώρα να παράγει. Το σύγχρονο «ελευθερία ή θάνατος» για την Ελλάδα πρέπει να γίνει «παραγωγή ή θάνατος».

Προτεραιότητα, λοιπόν, είναι να παραγάγουμε πλούτο, ώστε να στηρίξουμε κι ένα σοβαρό κοινωνικό κράτος κι όχι να μοιράζουμε τη φτώχεια μας. Αυτά τα χαρακτηριστικά χρειαζόμαστε.

Θα υπερψηφίσω τον προϋπολογισμό και κάθε προϋπολογισμό που θα έχει τα παραπάνω χαρακτηριστικά. Ο συγκεκριμένος, λυπάμαι, δεν τα έχει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η παρούσα συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2017 διεξάγεται, η αλήθεια είναι, σε μια κρίσιμη συγκυρία. Και το κείμενο του προϋπολογισμού που κατατέθηκε από την Κυβέρνηση, παρουσιάζεται, αρκετά αισιόδοξο στους προς επίτευξη στόχους, στόχοι που για να υλοποιηθούν χρειάζονται προσέλευση επενδύσεων και ενίσχυση του ανταγωνισμού, αυτήν ακριβώς την πολιτική που αντιμάχεται η Κυβέρνηση ή τουλάχιστον ένα κομμάτι της.

Ειλικρινά ελπίζουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ σιγά-σιγά ξεπερνάει τις ιδεολογικές του αγκυλώσεις και πραγματικά συνειδητοποιεί ότι οι επενδύσεις είναι αναγκαίες για τη χώρα μας. Τα έργα υποδομής και ο κατασκευαστικός κλάδος μπορούν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο. Όλοι γνωρίζουμε ότι για κάθε 1 ευρώ που δαπανάται στον τομέα των κατασκευών, προστίθενται 1,8 ευρώ στο ΑΕΠ της χώρας. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο θα μου επιτρέψετε να επικεντρωθώ στην ομιλία μου στα έργα υποδομής.

Όμως, πριν μιλούμε σε αυτά τα θέματα, επιτρέψτε μου να κάνω μια μικρή παρένθεση για ένα άλλο επίκαιρο θέμα στον τομέα των μεταφορών. Είναι ένα ζήτημα που ιδίως ταλαιπωρεί τόσο τους πολίτες της Αθήνας, όσο και τους πολίτες της Θεσσαλονίκης στην καθημερινότητά τους. Και αυτό που βιώνουν είναι μια πολύ μεγάλη ταλαιπωρία, μια μικρή οδύσσεια, γιατί οι αστικές συγκοινωνίες, δυστυχώς, βρίσκονται σήμερα σε ένα αδιέξοδο.

Διότι η Κυβέρνηση πρώτα με τις εμπνεύσεις, όπως το αξέχαστο «όλοι τζάμπα» λίγες μέρες πριν το δημοψήφισμα και μετά, με την πλήρη έλλειψη σχεδίου, έχει προκαλέσει, η αλήθεια είναι, ένα χάος στα μέσα σταθερής τροχιάς, τα οποία ας μην ξεχνάμε ότι προ των εκλογών του 2015 είχαν αποθεματικά άνω των 20 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ σήμερα είναι μια πραγματικότητα οι καθημερινές στάσεις εργασίας.

Στα λεωφορεία και τα τρόλεϊ τα δρομολόγια μειώνονται, καθώς επίσης μειώνονται και τα κυκλοφορούντα οχήματα. Στο κέντρο της πόλης οι βανδαλισμοί σε μηχανήματα και οχήματα παίρνουν πλέον ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Επιπλέον, τα σημεία πώλησης των εισιτηρίων από περίπου τέσσερις χιλιάδες, που ήταν το 2011, είναι σήμερα χίλια εκατό.

Γι' αυτό νομίζω ότι είναι σωστό να μιλάει κάποιος για μια μικρή οδύσσεια.

Δυστυχώς τα προβλήματα δεν περιορίζονται μόνο στην Αθήνα. Είναι και στη συμπρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη, όπου με τα προβλήματα που έχει ο ΟΑΣΘ και με τις συνεχείς απεργίες που γίνονται εκεί, δημιουργούνται πολλά μεγάλα προβλήματα σε μια πόλη που δεν έχει μετρό.

Είναι καιρός, λοιπόν, η Κυβέρνηση και ο Υπουργός, ο οποίος αρνείται το διάλογο με τη διοίκηση και τους εργαζομένους των αστικών συγκοινωνιών, να καταλάβει ότι πρέπει να το κάνει. Γιατί τελικά ποιοι είναι αυτοί που πληρώνουν όλο αυτό το χάος; Όσοι μετακινούνται καθημερινά με τα μέσα μαζικής μεταφοράς, δηλαδή όσοι έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη, οι μη προνομιούχοι. Και αυτό δεν είναι, άλλωστε, το προνόμιο της Αριστεράς; Αυτό δεν είναι το προνόμιο μιας Κυβέρνησης, η οποία επικαλείται ότι στηρίζει τα συμφέροντα των μη προνομιούχων;

Ας έλθουμε, λοιπόν, και στα έργα υποδομών. Αναρωτιέμαι πολλές φορές ποια είναι τα λεγόμενα «έργα βιτρίνας» και όχι έργα ουσίας, στα οποία απαξιωτικά αναφέρεται πολύ συχνά ο κ. Σπίρτζης. Μήπως είναι η Ιόνια Οδός, η Ολυμπία Οδός, ο Ε65; Γιατί τα μεγάλα αυτά έργα, είναι τα έργα που αναμένονται να δοθούν στην κυκλοφορία μέσα στο 2017, έργα, τα οποία ξεκίνησαν το 2008 και θα είχαν ολοκληρωθεί, η αλήθεια είναι, πολύ νωρίτερα αν δεν είχαν σταματήσει το πρώτο εξάμηνο του 2015, τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε ωριμάσει, τότε που ο κ. Τσίπρας μάς έλεγε για τη διαπραγματευτική του δεινότητα και που ο τότε συναγωνιστής -σύντροφός σας κ. Βαρουφάκης οδήγησε στα capital controls, στη στάση πληρωμών του δημοσίου και την κατάρρευση των εισροών από το ΕΣΠΑ.

Το πρόβλημα, πάντως, στα δημόσια έργα έχει να κάνει, λοιπόν, με αυτή την ιδεοληπτική προσέγγιση απέναντι σε επενδύσεις και

στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Το είδαμε, δυστυχώς, και με τον νόμο που ψηφίστηκε τον Αύγουστο, τον ν.4412. Από τότε πολλοί εδώ μέσα σε αυτή την Αίθουσα και ειδικά Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, είχαμε επισημάνει ότι παρά τα θετικά που έχει ο νόμος, γίνεται με πολλές στρεβλώσεις και θα έχει ως αποτέλεσμα να παγώσουν οι δημοπρατήσεις. Από τις αρχές Σεπτεμβρίου οι αναθέτουσες αρχές δεν γνωρίζουν τι ισχύει. Αποτέλεσμα είναι να σταματήσουν οι διαδικασίες δημοπρατήσεων και να βλάπτεται, τελικά, το δημόσιο συμφέρον. Και μπορεί τότε να μας κατηγορούσατε για κινδυνολόγους, αλλά δυστυχώς σήμερα η πραγματικότητα μας επιβεβαιώνει.

Τη χειρότερη επίδοση της τελευταίας δεκαπενταετίας κατέγραψε φέτος η παραγωγή νέων δημοσίων έργων. Η εικόνα στα μεγάλα έργα είναι απογοητευτική, καθώς έχουν δημοπρατηθεί μόλις τρεις εργολαβίες άνω των πενήντα εκατομμυρίων ευρώ. Και ποιες είναι αυτές; Το γνωστό και μη εξαιρετέο έργο του Πάτρα - Πύργος, ένα έργο το οποίο είτε μας αρέσει είτε όχι, η Κυβέρνηση το βρήκε έτοιμο με δημοπράτηση και με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση. Και τελικά τι κάνατε; Κατατήσατε το έργο αυτό σε οκτώ κομμάτια και στην πραγματικότητα, εδώ και είκοσι δύο μήνες έχουν δημοπρατηθεί μόνο τρία τμήματα και δεν έχει υπογραφεί καν η σύμβαση.

Ο Υπουργός υποστήριξε ότι το έκανε για την ενίσχυση του υγιούς ανταγωνισμού, αλλά γνωρίζουμε ότι τελικά τα τρία πρώτα τμήματα πήγαν στη γνωστή εταιρεία του κ. Καλογρίτσα.

Επιτρέψτε μου, όμως, να σας πω και κάτι άλλο: Η Κυβέρνηση πανηγυρίζει για τις μεγάλες εκπώσεις, αλλά όλοι γνωρίζουμε ότι οι εργολαβίες αυτές πολλές φορές δεν ολοκληρώνονται και τελικά υπογράφονται οι λεγόμενες συμπληρωματικές συμβάσεις και τελικά και ο χρόνος ολοκλήρωσης των έργων επιμηκώνεται και αυξάνεται το κόστος.

Θα θυμίσω κάτι που είχε δηλώσει ο κ. Σπίρτζης που ήταν το 2013 Πρόεδρος του ΤΕΕ στην επιτροπή της Βουλής. «Μια πολιτεία» -είπε πολύ σωστά τότε ο Υπουργός- «που σέβεται τον εαυτό της δεν είναι δυνατό να αποδέχεται τόσες μεγάλες εκπώσεις».

Πολλοί από σας μιλήσατε για τις συνδυασμένες μεταφορές. Είναι ευτύχημα που έρχεστε και αναγνωρίζετε αυτό που εμείς ξεκινήσαμε το 2008 όταν προσκαλέσαμε την «COSCO» να κάνει μία από τις μεγαλύτερες επενδύσεις, αλλά και τότε τόσο το ΠΑΣΟΚ με τον κ. Παπανδρέου όσο δυστυχώς και ο σημερινός Πρωθυπουργός ήταν απέναντι σε αυτή τη μεγάλη συμφωνία. Όσο για το Ελληνικό, όλοι θυμόμαστε τις παλινωδίες και όλοι βλέπουμε τις παλινωδίες αυτής της επένδυσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, βρισκόμαστε στην τελική φάση ολοκλήρωσης των μεγάλων έργων υποδομής. Νομίζω ότι είναι καιρός να κάνουμε ένα βήμα και να δούμε ποια θα είναι τα νέα έργα υποδομής που θα προτάξουμε για το μέλλον. Αυτό θα πρέπει να αποτελέσει πεδίο συνεννόησης ανάμεσα στον πολιτικό κόσμο της χώρας όποιο κόμμα και αν είναι κυβέρνηση, όποιο κόμμα και αν είναι αντιπολίτευση.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ας καταλάβουμε όλοι ότι έχει παρέλθει προ πολλού η εποχή του κοψίματος της κορδέλας και αυτό γιατί τα δημόσια έργα δεν ανήκουν σε καμία κυβέρνηση, σε κανέναν Υπουργό, σε κανένα κόμμα, αλλά ανήκουν στους πολίτες αυτής της χώρας, γιατί απλούστατα τα έργα αυτά άλλος τα σχεδιάζει, άλλος τα δημοπρατεί, άλλος υπογράφει τις συμβάσεις και άλλος κόβει τις κορδέλες. Ήλθε, λοιπόν, η ώρα να δούμε το «εμείς» και όχι το «εγώ». Στην Ελλάδα, λοιπόν, έχει μικρή σημασία ποιος ξεκινάει το έργο και ποιος το υλοποιεί. Σημασία έχει να τελειώσει στην ώρα του.

Αποφασίστε, λοιπόν, όλοι οι κύριοι της Κυβέρνησης έστω και την τελευταία ώρα να στραφείτε στην κατεύθυνση της ελεύθερης οικονομίας και του ανταγωνισμού και να ξεφύγουμε και εσείς της Κυβέρνησης, αλλά και εμείς της Αντιπολίτευσης, από παλαιόκομματικές λογικές που δεν οδηγούν πουθενά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Ξυδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επισημάνθηκε ήδη ότι γίνεται μία συζήτηση για τον προϋπολογισμό σ' ένα δυσμενές ιστορικό περιβάλλον και για τη χώρα μας και σε μια ανησυχητική πορεία της Ευρώπης, αλλά και των Ηνωμένων Πολιτειών σε μια άγνωστη οδό, σε καινούργιες ατραπούς, ωστόσο η δουλειά μας είναι να συζητήσουμε και κυρίως να δράσουμε.

Ο προϋπολογισμός, όπως ήδη έχει περιγραφεί και από τους εισηγητές και από άλλους συναδέλφους, είναι ένας προϋπολογισμός ανάγκης, αλλά είναι και ένας προϋπολογισμός που έχει μια πολιτική σφραγίδα. Έχει τη βούληση, την επιθυμία αυτής της Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης της Αριστεράς, να είναι αντικυκλικός, να μη βαθύνει τα υφεσιακά φαινόμενα, να προσπαθήσει να τα απαλύνει και κυρίως να έχει αυτή τη μέριμνα για την κοινωνία, τη μέριμνα για την κοινωνική συνοχή, για την υπεράσπιση του αδύναμου, του πλέον πληττόμενου.

Η πρόταση του Ευκλείδη Τσακαλώτου σχετικά με τα πλεονάσματα, η πρόταση που έχει πέσει στο τραπέζι και δεν έχει λάβει απάντηση, αλλά πιστεύουμε ότι κάποια απάντηση θα δοθεί, για να ληφθεί δηλαδή το 1% από το πλεόνασμα 3,5% το οποίο προβλέπεται και να δοθεί ως κίνητρο για την παραγωγή, για την οικονομία, για τους ελεύθερους επαγγελματίες, για τους μικρομεσαίους, νομίζω ότι δείχνει όχι μόνο την αντικυκλικότητα του οικονομικού σχεδιασμού της Κυβέρνησης, όχι μόνο την ιδρυτική μέριμνα της Αριστεράς για την κοινωνική συνοχή και την κοινωνική δικαιοσύνη, αλλά δείχνει και το μέτρο του πραγματισμού, τον ρεαλισμό, το πώς αντιλαμβάνεται η Αριστερά την πραγματική οικονομία και πώς είναι μπροστά, απαντώντας στα πραγματικά ερωτήματα.

Σε αυτή τη μέριμνα για ανακούφιση στο μέτρο του δυνατού, θα πρέπει να εντάξουμε και τη χθεσινή εξαγγελία του Πρωθυπουργού. Η μείωση του ΦΠΑ στα πληττόμενα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου ήταν ένα μέτρο που ίσως θα έπρεπε να το έχουμε λάβει από πέρυσι. Ξέραμε τα προβλήματα. Δεν μπορούσαμε να το περάσουμε στη διαπραγμάτευση, διότι απέναντι δεν έχεις ορθολογισμό, αλλά μια θεολογία εμμονών, έναν φονταμενταλισμό. Ωστόσο, είναι ένα απολύτως δίκαιο μέτρο. Και νομίζω ότι δεν θα υπάρξει καμμία φωνή, από καμμία πτέρυγα του Κοινοβουλίου που να το αμφισβητήσει.

Κατά τον ίδιο τρόπο, νομίζω, από αυτή την υπεραπόδοση των εσόδων, το να διατεθούν 600 εκατομμύρια ευρώ για την ανακούφιση των χαμηλοσυνταξιούχων, θεωρώ ότι δεν κινείται μόνο από ανθρωπιστικό ελατήριο, αλλά και από μια τιμιότητα απέναντι στους ανθρώπους αυτούς οι οποίοι είδαν να περιστέλλεται ήδη η μικρή τους σύνταξη, αλλά και με μια άμεση κατανόηση αυτής της ασφυκτώσας αγοράς. Θα πέσουν 600 εκατομμύρια ευρώ τον επόμενο μήνα σε αυτή την αγορά. Ήδη οι επιχειρηματίες το χαιρετίζουν. Δεν είναι ούτε συριζαίοι, ούτε αριστεροί. Δεν είναι, όμως, και ανεδαφικοί. Δεν κατακλύζονται από την κακεντρέχεια και τον παραλογισμό που διατρέχουν ορισμένους αντιπολιτευόμενους. Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Τουριστικών Επιχειρήσεων, ο κ. Ανδρεάδης, χθες το βράδυ το χαιρέτισε. Όλοι οι έμποροι καταλαβαίνουν τι θα γίνει. Είναι χρήματα τα οποία αμέσως θα απορροφηθούν από την αγορά, θα δώσουν μια τόνωση και θα δημιουργήσουν ένα ευνοϊκότερο κλίμα.

Δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς βάσιμα και με τεκμηρίωση να πει ότι αυτά είναι μέτρα προεκλογικής παροχής. Ούτε μόνιμο χαρακτηριστήρα έχουν, ούτε αλλάζουν τη ροή των γεγονότων. Δίνουν μια ανακούφιση στον κόσμο και κυρίως δίνουν το συμβολικό και το έμπρακτο μήνυμα ότι αυτή η Κυβέρνηση, αυτή η παράταξη είναι πλάι στον κόσμο της εργασίας, είναι πλάι στην κοινωνία, προσπαθεί, με όλες τις δυνάμεις που διαθέτει, να άρει τους όρους κοινωνικού αποκλεισμού και κοινωνικής αδικίας.

Όμως, ας μπορούμε και στον προϋπολογισμό και με βάση αυτά που έχουν τελεστεί τον περασμένο ένα, ενάμιση χρόνο. Θα ήθελα να μείνω σε δύο τομείς όπου φαίνεται καθαρά πότε μια κυβέρνηση κάνει πολιτικές επιλογές. Εγώ θεωρώ ότι στα δύο πεδία, στα οποία μπορούμε βάσιμα να δούμε το πολιτικό στίγμα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, είναι η παιδεία και η υγεία. Είναι τα δύο κατ'εξοχήν πεδία, στα οποία δοκιμάζεται η δημοκρατία. Εκεί θα δει ο πολίτης εμπράκτως την ισοπολιτεία, την ισότητα, την κοινωνική δικαιοσύνη.

Στην παιδεία έχω να πω το εξής, το οποίο και ανέφεραν συνάδελφοι Βουλευτές από το Βήμα: Στην ανά τριετία μέτρηση PISA του ΟΟΣΑ υπήρξε διαπίστωση ότι οι Έλληνες έχουν προβλήματα κατανόησης της ύλης και βασικών εννοιών. Νομίζω ότι οι αλλαγές τις οποίες άρχισε να προωθεί ο Νίκος Φίλης στο Υπουργείο Παιδείας -οι οποίες δεν ήταν οι θεματικές και αυτές οι οποίες συνήθως ακούγονται- ήταν αλλαγές στον πυρήνα της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, στη στοιχειώδη εκπαίδευση, στην άρση του εξετασιοκεντρικού τρόπου του γυμνασίου και στην ώθηση της μάθησης σαν χαρά, σαν συμμετοχή, σαν πρακτική και όχι έναν διάδρομο διαρκών εξετάσεων. Αυτά ελάχιστα έχουν επισημανθεί και στο Κοινοβούλιο και στον Τύπο.

Έχουν επισημανθεί, βεβαίως, από τους καλόπιστους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι υποδέχθηκαν όλα αυτά τα μέτρα με πραγματική ανακούφιση και μερικές φορές με έκπληξη.

Πολιτική επιλογή είναι να δώσεις έμφαση στο σχολείο ειδικής αγωγής, να μην αφήσεις παιδιά με ειδικές ανάγκες εκτός κοινωνίας. Και αυτό έγινε από την Κυβέρνηση. Πολιτική επιλογή είναι να ξαναφτιάξεις το επαγγελματικό λύκειο, για να μην αφήσεις εκτός κοινωνίας τα παιδιά που δεν θα πάνε στο πανεπιστήμιο. Αυτό είναι πολιτική επιλογή. Αυτό είναι δημοκρατία.

Πολιτική επιλογή είναι να βάλεις στην πρωτοβάθμια περίθαλψη δυόμισι εκατομμύρια ανασφάλιστους. Ο αριθμός αυτός είναι κοινωνία, είναι το ένα τέταρτο του ελληνικού πληθυσμού. Κι εκεί δόθηκαν μάχες να εξευρεθούν πόροι, να εξορθολογιστεί το σύστημα, να βρεθούν ευρωπαϊκά κονδύλια, να αναμορφωθεί ο προϋπολογισμός και -ένα στοιχείο που είπε χθες ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας- για πρώτη φορά ο ΕΟΠΥΥ να επιστρέψει έσοδα, 530 εκατομμύρια, στο Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Πρέπει και γι' αυτά να ανarωτηθούμε. Για το γεγονός ότι μια χρηστή, ενάρετη και κυρίως φωτισμένη δημοκρατική διακυβέρνηση παράγει και έσοδα, παράγει πλούτο και τον επιστρέφει στην κοινωνία. Νομίζω ότι αυτή είναι η μεγάλη γραμμή της Κυβέρνησης και σε αυτόν τον προϋπολογισμό ανάγκης διαφαίνονται αυτοί οι πολιτικοί σχεδιασμοί, όπως και μια μέριμνα, ώστε κάθε τομέας της δημόσιας διοίκησης, κάθε πεδίο του δημόσιου βίου να μπορεί να είναι παραγωγικός, να μπορεί να υποστηρίξει την πραγματική κοινωνία, να υπηρετεί τον πολίτη.

Και κάτι τελευταίο. Γίνεται ένας διαγωνισμός συχνά -και μέσα στο Κοινοβούλιο και σε άλλα δημόσια fora- για το ποιος διαχειρίζεται τη μιζέρια καλύτερα και μάλιστα πάνω σε ένα υπέδαφος ενός διχαστικού και εμπρηστικού λόγου, ενός κλίματος διχασμού. Νομίζω ότι το τελευταίο πράγμα που έχει ανάγκη η χώρα μέσα σε αυτή την ιστορική περιπέτεια και αυτό το ιστορικό μεταίχμιο, είναι ένας άγονος διχασμός, ένας λόγος μίσους.

Αυτό που χρειάζεται η κοινωνία -και από το πολιτικό σύστημα, από τους αιρετούς δηλαδή και όχι τους επαγγελματίες- είναι να δείξουμε κουράγιο και χαράματα, παράθυρα. Να πάμε σε μια αλλαγή παραδείγματος, να θυμηθούμε παλιές αρετές, ακόμη και φιλοσοφικά παραδείγματα, όπως το παράδειγμα της αλεπούς και του σκαντζόχοιρου που έλεγε ο ποιητής Αρχύλοχος. Η αλεπού ξέρει πολλά πράγματα, ο σκαντζόχοιρος ξέρει ένα μόνο και σπουδαίο. Νομίζω ότι η ιστορική συγκυρία απαιτεί από μας να είμαστε αλεπούδες σε όλον τον πρακτικό βίο, σε όλες τις πράξεις και τις κινήσεις μας, να είμαστε προσαρμοστικοί στην πραγματικότητα και σκαντζόχοιροι σε ένα πράγμα, στην ηθική στάση απέναντι στην κοινωνία, στην ηθική στάση απέναντι στον πολιτικό βίο. Εκεί, ναι, είναι ένα σπουδαίο πράγμα. Προσηλωμένοι σε ένα. Και σε αυτή την κατεύθυνση, να επιδιώξουμε να προκαλέσουμε τις ελάχιστες δυνατότες, αλλά αναγκαίες, συναινέσεις στα μεγάλα εθνικά και ιστορικά προβλήματα.

Έχουμε μπροστά μας το κυπριακό. Θα πρέπει η συζήτηση να γίνει με μεγάλη σοβαρότητα, με σύνεση και νηφαλιότητα και να επιδιώξουμε συνθέσεις και συναινέσεις. Η στάση μας στο Αιγαίο απέναντι στην επιθετικότητα του Ερντογάν απαιτεί σοβαρότητα, νηφαλιότητα, σύνεση και ουσιώδη πατριωτισμό, ούτε δημαγωγία ούτε πατριδοκαπηλία. Απαιτεί σοβαρότητα και νηφαλιότητα απέναντι στην ιστορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Είκοσι δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Η μεγάλη ιστορία μας κτυπάει την πόρτα. Δεν μπορούμε να κοκορευόμαστε δεξιά και αριστερά.

Στη χρονιά αυτή που κλείνουμε, με τον προϋπολογισμό, αλλά και στη δύσκολη χρονιά που έρχεται, νομίζω ότι με αυτές τις δυσκολίες, αλλά απολύτως αναγκαίες ιδιότητες και αρετές, πρέπει να πορευτούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τον λόγο έχει τώρα ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που συζητάει η Εθνική Αντιπροσωπεία, είναι προϋπολογισμός παράτασης της μιζέριας. Και αυτό δεν αλλάζει με την επιστροφή μέρους, μόνον, εκείνων που πολλαπλάσια έχετε πάρει από τους αδύναμους και τους συνταξιούχους τα τελευταία δύο χρόνια.

Θυμίζω ότι όταν η κυβέρνηση Σαμαρά έδινε 500 εκατομμύρια κοινωνικό μέρισμα -εσείς δίνετε 600 εκατομμύρια- σε μια εποχή που είχε μειώσει την εισφορά αλληλεγγύης κατά 30%, που είχε μειώσει τον φόρο στο πετρέλαιο θέρμανσης, που είχε μειώσει τον ΦΠΑ στην εστίαση, δηλαδή όταν είχε μειώσει την φορολογία, τότε ο αρχηγός σας από τα Ιωάννινα μιλούσε για πράξη ντροπής.

Αν τότε, λοιπόν, ήταν πράξη ντροπής τα 500 εκατομμύρια με μείωση της φορολογίας, τα 600 εκατομμύρια με μια σφαγιαστική φορολογία τι είναι;

Είναι ένα νέο σχέδιο εξαπάτησης που βρίσκεται σε εφαρμογή από χθες. Σχέδιο εξαπάτησης των συνταξιούχων, των αδυνάμων, του ελληνικού λαού, της ελληνικής οικονομίας και αυτό είναι η πραγματική ντροπή, γιατί δείχνει ότι δεν μαθαίνετε. Ως τότε θα επιχειρείτε να εξαπατάτε;

Ο φετινός προϋπολογισμός, όμως, είναι και προϋπολογισμός καταβύθισης της ελπίδας. Αυτό επιβεβαίωσε το τελευταίο Eurogroup. Ακόμα σκληρότερα μέτρα, αξιολόγηση που δεν έχει κλείσει στο όνομα μικρών βελτιστώσεων για το δημόσιο χρέος. Είναι όμως και προϋπολογισμός πιστοποίησης της ακαταλληλότητας, της αδυναμίας αυτής της Κυβέρνησης να διαχειριστεί το σύνολο των μεγάλων ζητημάτων της χώρας στην οικονομία, στο προσφυγικό και πρόσφατα στην εξωτερική πολιτική, στα εθνικά θέματα.

Θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ λίγο περισσότερο στην εξωτερική πολιτική, διότι η Εθνική Αντιπροσωπεία και γενικότερα η Ελλάδα δεν έχει την πολυτέλεια να μην συζητάει σοβαρά και με νηφαλιότητα τα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής και της ασφάλειας.

Άκουσα τον κ. Φίλη να λέει προηγουμένως ότι κακώς δεν συζητάνε οι πολιτικές δυνάμεις για τις εξελίξεις στο Κυπριακό εν όψει μάλιστα σοβαρών γεγονότων. Σε ποιον απευθύνεστε, κύριε Φίλη;

Προφανώς, αποδέκτης της προτροπής σας είναι ο Υπουργός Εξωτερικών, ο κ. Κοτζιάς. Σε αυτόν κάνετε υπόδειξη, σε αυτόν υπαγορεύετε τι πρέπει να κάνει, όχι στην Αντιπολίτευση. Διότι εμείς την πληροφόρηση που έχουμε την έχουμε από την κυπριακή πλευρά επίσημη και φανερή, όχι όμως από εδώ, από την Ελλάδα, παρά το γεγονός ότι έχουμε επανειλημμένα ζητήσει σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής.

Γιατί το ζητάμε; Για να γίνει σε εκείνο το πλαίσιο, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, μια ουσιαστική και νηφάλια συζήτηση για μεγάλα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής της χώρας. Και κανείς δεν καταλαβαίνει γιατί αυτό δεν γίνεται. Εισπράττουμε μια επίμονη και ακατανόητη άρνηση. Επομένως, αν δεν γίνεται διάλογος, κύριε Φίλη, να μέμφεστε την Κυβέρνησή σας. Κανέναν άλλο.

Το ζήτημα των ημερών, βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η Τουρκία και η συμπεριφορά της τον τελευταίο χρόνο. Συνεχείς δηλώσεις, προκλητικές, αναθεωρητικές, προβληματικές, είτε αφορούν την αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάνης είτε την κυπριακή σημαία, που ουσιαστικά δεν την αποδέχεται ο κ. Ερντογάν, και έτσι την προσβάλλει, μιλούν επίσης για πιθανή προσαρτηση του κατεχομένου τμήματος, για σύνορα της καρδιάς του κ. Ερντογάν -τα σύνορα της καρδιάς του, που προφανώς πηγαίνουν

πολύ πέραν των σημερινών συνόρων της Τουρκίας- και βεβαίως έχουμε την επαναφορά του ζητήματος των δήθεν «γκρίζων ζωνών» και της αμφισβήτησης της εκεί ελληνικής κυριαρχίας.

Προσοχή! Εδώ έχουμε και κάτι καινούργιο, κάτι νέο. Για πρώτη φορά μετά το 1996, για πρώτη φορά μετά το επεισόδιο των Ιμίων κυβέρνηση και αντιπολίτευση στην Τουρκία συζητούν δημόσια και προβάλλουν από κοινού αμφισβητήσεις της κυριαρχίας της χώρας μας. Τα ζητήματα αμφισβήτησης των ελληνικών δικαίων και δικαιωμάτων μπαίνουν με δύναμη στον εσωτερικό πολιτικό διάλογο και στην κομματική διαμάχη της Τουρκίας. Αυτό είναι στοιχείο πολύ ανησυχητικό, που πρέπει πολύ σοβαρά να το αξιολογήσουμε, διότι διαμορφώνει κλιμάκωση τοποθετήσεων και προδιαθέτει ανάλογα και την τουρκική κοινή γνώμη προς την κατεύθυνση της ένταξης.

Την ίδια στιγμή υπάρχει στην Τουρκία και μια φρενήρης αγορά όπλων, αύξηση των αμυντικών δαπανών, μεγάλη αγορά εξοπλιστικών προγραμμάτων. Γιατί συμβαίνουν όλα αυτά άραγε; Γιατί υπάρχει αυτή η κρίσιμη μάζα τέτοιων κινήσεων στην Τουρκία;

Η μια λογική είναι αυτή που ακούω συχνά, ότι είναι για εσωτερική κατανάλωση ή απευθύνεται στο εσωτερικό. Αυτή είναι η μια ανάγνωση. Βεβαίως, υπάρχουν λόγοι εσωτερικοί. Ο κ. Ερντογάν θέλει να αποκτήσει πρόσθετες εξουσίες ως Πρόεδρος και έχει ανάγκη τους εθνικιστές για να τον υποστηρίξουν στην Βουλή. Θέλει ταυτόχρονα να αποδυναμώσει την Κεμαλική κληρονομιά και βεβαίως θέλει να δει την Τουρκία το 2023, όπως ο ίδιος έχει πει, όχι απλά περιφερειακή δύναμη, αλλά ένα κράτος «παγκόσμιας εμβέλειας και ακτινοβολίας».

Όμως, δεν είναι μόνο εσωτερικοί οι λόγοι. Ο κ. Ερντογάν σαφώς στέλνει μηνύματα σοβαρά και στο εξωτερικό. Αυτό κυρίως σχετίζεται με τις εξελίξεις στα νότια σύνορά του. Πιέζει ταυτόχρονα για το Κυπριακό, πιέζει και την Ελλάδα. Και προσοχή, διαμορφώνεται μια κατάσταση εξόχως ανησυχητική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ζητήσω την κατανόησή σας.

Συσσωρεύονται τέσσερις παράγοντες που δείχνουν ότι μπορεί η κλιμάκωση αυτή να συνεχιστεί και να ενταθεί.

Πρώτος παράγοντας είναι ότι οι απαράδεκτες απαιτήσεις και οι διεκδικήσεις έχουν γίνει –όπως σας είπα- μέρος της εσωτερικής πολιτικής συζήτησης στην Τουρκία. Και αυτό είναι επικίνδυνο γιατί δημιουργεί προϋποθέσεις μεγαλύτερης έντασης και κλιμάκωσης.

Δεύτερον, δραματική εξέλιξη των σχέσεων Τουρκίας - Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας βρίσκεται σε κώμα, στην εντατική και δεν πρόκειται να βγει γρήγορα και αυτό είναι αρνητική εξέλιξη.

Και τρίτον, η κατάσταση στις τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις μετά το πραξικόπημα και την καταστολή του. Χιλιάδες αξιωματικοί έχουν καθαιρεθεί. Τι σημαίνει αυτό για το κύρος και το ηθικό του τουρκικού στρατεύματος; Έχουν χαθεί επαγγελματίες και έμπειροι αξιωματικοί; Και πώς θα αντιδράσουν οι λιγότερο έμπειροι;

Κι ένα τελευταίο. Όλα αυτά συμβαίνουν στο διάστημα μεσοβασιλείας στη μόνη χώρα που θα μπορούσε σε οποιαδήποτε μορφή ένταξη, να παρέμβει στην περιοχή, στις Ηνωμένες Πολιτείες. Για πολλούς μήνες, από τώρα και για τουλάχιστον για τρεις - τέσσερις μήνες, θα βρισκόμαστε σε αυτό το διάστημα μεταξύ δύο προεδριών.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Τι μπορεί να συμβεί; Και η Κυβέρνηση αντί να προχωρήσει σε εμπεριστατωμένες σοβαρές κινήσεις συνεχούς, αδιάληπτης, εξοντωτικής ενημέρωσης εταίρων και συμμάχων για το τι γίνεται, για το ποια είναι η δική μας ερμηνεία των κινήσεων αυτών της Τουρκίας και για το τι ζητάμε από τους συμμάχους μας, καταφεύγει -κι αυτό είναι λυπηρό- όχι σε κινήσεις σχεδιασμένες, αλλά σε κινήσεις θυμικής ανακλαστικής συμπεριφοράς, κινήσεις φθηνού εντυπωσιασμού και ρηχής επικοινωνίας. Αυτό είναι συμπεριφορά που μπορεί να αποδειχθεί ιδιαίτερα επικίνδυνη. Αυτή είναι η κατάσταση.

Και την ίδια ώρα ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εξωτερικών, μειώνεται τραγικά. Αυξάνεται κατά τι σε σχέση με πέρυσι, αλλά σε σχέση με όλα τα προηγούμενα χρόνια η μείωση του προ-

ϋπολογισμού είναι πραγματικά θεαματική. Προβλέπονται 276 εκατομμύρια εκ των οποίων τα 6 εκατομμύρια αφορούν πιστώσεις δημοσίου χρέους και το 25% περίπου είναι ανελαστικές διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας. Όμως, με περίπου 220 εκατομμύρια ευρώ δεν μπορείς να ασκήσεις εξωτερική πολιτική σε αυτές τις συνθήκες, σε αυτούς τους καιρούς.

Κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, αξιοποιήστε ως Κυβέρνηση το αίσθημα όλων των Ελλήνων ότι απέναντι στις προκλήσεις –όταν μάλιστα αυξάνονται με τον ρυθμό και τη θεαματική ένταση των τελευταίων ημερών- ο ελληνικός λαός είναι ενωμένος. Αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό στοιχείο ισχύος. Δεν ξέρω, όμως, αν μπορείτε να το κάνετε. Διότι η κληρονομιά που έχετε διαμορφώσει, όλη η προηγούμενη πολιτεία σας, είναι μια πολιτεία πόλωσης και διχασμού του ελληνικού λαού. Ποτέ δεν μπορέσατε να υπηρετήσετε συνειδητά την ενότητα του έθνους. Ποτέ δεν μπορέσατε να υπηρετήσετε συνειδητά την εθνική ενότητα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Μη λέτε βαριές κουβέντες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Παρακαλώ! Δεν δέχομαι καμιά διακοπή.

Έως και χθες, χωρίζατε σε μιάσματα, σε προδότες, σε γερμανοτσολιάδες και σε άλλα απαράδεκτα τέτοια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Εκτός από το '42.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Μανιέ, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Εσείς τα κάνατε αυτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Εμείς το '42 ενώσαμε την Ελλάδα, όχι εσείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Εσείς είστε οι άνθρωποι που έχετε δυναμιτίσει την εθνική ενότητα. Και τώρα που τη χρειάζεται η χώρα, την έχετε δηλητηριάσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Άσε την εθνοκαπηλεία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ζητήστε συγγνώμη για όλα αυτά που έχετε πει όλον αυτόν τον καιρό προς όλες τις παρατάξεις της Βουλής και της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Λυπάμαι που συνεχίζετε να το κάνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Άσε την εθνοκαπηλεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τώρα δεν είναι και στο θέμα της εθνικής ενότητας να τσακωθούμε! Μια χαρά είμαστε όλοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Αυτό ξέρατε, αυτό ξέρετε, αυτό κάνετε.

Η ώρα την εθνικής ενότητας είναι μπροστά μας και υπάρχει μόνον μια παράταξη, που την έχει υπηρετήσει από την πρώτη μέρα της ίδρυσής της. Αυτή είναι η παράταξη που θα είναι πολύ σύντομα η νέα κυβέρνηση του τόπου. Είναι η Νέα Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδερφος κ. Ιωάννης Καραγιάννης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Οι επίστρατοι του Γούναρη!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Έχετε βαθιά μνήμη, κύριε Ξυδάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Έχω πολύ βαθιά. Όλον τον 20^ο και τον 21^ο αιώνα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Δεν σκέφτεστε για τα πρόσφατα, όμως. Θυμηθείτε τι λέγατε δυο χρόνια πριν. Ντροπή που τα λέτε αυτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Εγώ δεν τα σκέφτηκα; Εσείς τα λέτε τώρα, κύριε Κουμουτσάκο. Τώρα τα ανακαλύψατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Καραγιάννη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας προϋπολογισμός είναι, μεταξύ των άλλων, μια σχέση δυναμική και εξελισσόμενη. Συνδυάζει τους περιορισμούς που κληρονομεί το παρελθόν, με τις οικονομικές αποφάσεις της Κυβέρνησης για το παρόν και το μέλλον. Οι αποφάσεις πρέπει να στοχεύουν σε μακροοικονομική σταθερότητα, ενίσχυση της ανάπτυξης και κοινωνική προστασία.

Όσον αφορά τους περιορισμούς, αυτοί αποτυπώνονται στις διαχρονικές παθογένειες της ελληνικής οικονομίας, στα αίτια της

κρίσης και τις μνημονιακές υποχρεώσεις που μας οδήγησαν οι πολιτικές των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Όταν η ελληνική οικονομία στις περιόδους ανάπτυξης των παλαιότερων χρόνων παρήγαγε ελλείμματα αντί πλεονασμάτων, είναι αδύνατη η επίκληση της κευνσιανής πολιτικής για την αύξηση των κρατικών δαπανών μέσα στην κρίση. Αυτό το γνωρίζουν καλά όσοι σήμερα μας εγκαλούν για έλλειμμα κοινωνικής πολιτικής, όπως επίσης γνωρίζουν ότι τα πλεονάσματα αυτά προορίζονται, κατά τον Κέυνς, για την κάλυψη μεγαλύτερων δαπανών σε περιόδους κρίσης.

Κάτω από αυτούς τους περιορισμούς, η Κυβέρνηση καλείται να πάρει τις αποφάσεις της για τον προϋπολογισμό του 2017. Αυτό σημαίνει μια προσπάθεια ισορροπίας μεταξύ των άμεσων αναγκών και των βραχυπρόθεσμων στόχων. Η ισορροπία αυτή αποτυπώνεται επαρκώς στο εν λόγω σχέδιο. Ο προϋπολογισμός του 2017, βάσει εξόδων ανά Υπουργείο και αποκεντρωμένη διοίκηση, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για σταθεροποίηση, παραγωγική ανασυγκρότηση και στήριξη της κοινωνικής πολιτικής.

Η ενίσχυση του αγροτοδιατροφικού τομέα, βασικού πυλώνα παραγωγικής ανασυγκρότησης, θα συμβάλει σημαντικά στον βαθμό αυτότητας της χώρας σε τρόφιμα και θα μειώσει την ψαλίδα στο εμπορικό ισοζύγιο. Η δε εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας θα βοηθήσει τις καινοτόμες επιχειρήσεις και τους κλάδους με ενσωματωμένη υψηλή τεχνολογία.

Παράλληλα, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για ένα σταθερό, ανταγωνιστικό και απλοποιημένο επενδυτικό περιβάλλον, με στόχο την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων και την ανάπτυξη διεθνών συνεργασιών και συμπράξεων. Θα πρέπει, όμως, να βελτιώσουμε ακόμη περισσότερο τη σχέση ρίσκου και ανταμοιβής, γιατί το ρίσκο παραμένει υψηλό για τους μακροπρόθεσμους επενδυτές.

Ο εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης, το σταθερό φορολογικό, η διαφάνεια στις δημόσιες συμβάσεις, η απλοποίηση των επενδυτικών διαδικασιών, τα νέα χρηματοδοτικά εργαλεία και η οργανωμένη προσπάθεια προσέλκυσης επενδύσεων θα συμβάλουν σημαντικά στην αλλαγή του επενδυτικού κλίματος της χώρας.

Η δε πρόσφατη θετική έκβαση στο ζήτημα του χρέους θα πρέπει να συμπλεύσει με άμεσες διαρθρωτικές και θεσμικές μεταρρυθμίσεις, που βελτιώνουν την παραγωγικότητα, τη διεθνή ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη.

Η διαφαινόμενη βραχυπρόθεσμη τόνωση της ζήτησης θα πρέπει να στοχεύσει σε πληθυσμιακές ομάδες με τις μεγαλύτερες ανάγκες, επειδή πάντα ελλοχεύει ο κίνδυνος λόγω των ανισορροπιών της ελληνικής οικονομίας να ανατροφοδοτηθεί ο φαύλος κύκλος των ελλειμμάτων και της ύφεσης.

Έτσι, ορθώς έπραξε ο Πρωθυπουργός με το χθεσινό του διάγγελμα να ενισχύσει ευπαθείς κοινωνικές ομάδες που έχουν πληγεί ιδιαίτερα από την κρίση και το προσφυγικό.

Ο δρόμος, όμως της ανάκαμψης είναι μακρύς και επώδυνος. Η προσπάθεια καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και τη διαφθοράς θα πρέπει να ενδυναμωθεί, όπως και η αναδιοργάνωση του δημόσιου τομέα. Παράλληλα, να αντιμετωπίσουμε άμεσα το μεγάλο ζήτημα των κόκκινων επιχειρηματικών δανείων και να στηριχθεί η επιχειρηματικότητα.

Είναι μέτρα συμπληρωματικά και όχι υποκατάστατα στην προσπάθεια τόνωσης της ζήτησης και στη στήριξη των πολιτών στη σημερινή δύσκολη συγκυρία.

Για να επιτύχουν, όμως, οι μεταρρυθμίσεις και να εξασφαλιστεί συνολικά ευημερία απαιτείται κοινωνική συνεργασία και συνοχή. Στατιστικές μελέτες δείχνουν τη θετική συσχέτιση μεταξύ κοινωνικής συνοχής και ποιότητας θεσμών από τη μια μεριά και συστηματικής ανάπτυξης και οικονομικής ισότητας από την άλλη. Ο προϋπολογισμός του 2017 σέβεται τις παραπάνω αρχές και υπακούει ορθολογικά στους υπάρχοντες περιορισμούς.

Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πάντα οι κρίσεις εμπεριέχουν τη δυνατότητα για κάτι καινούργιο. Είναι στο χέρι μας να αξιοποιήσουμε την ευκαιρία αυτή μακριά από μικροκομματικές λογικές και σκοπιμότητες. Η έξοδος από την κρίση είναι υπόθεση εθνική.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία κ. Τασούλας και ο δέκατος τέταρτος κύκλος θα κλείσει με τον Υπουργό κ. Βίτσα.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από δύο χρόνια θα γίνει η αυτοψία στον προϋπολογισμό του 2017, όταν αυτή η Βουλή ή η επόμενη Βουλή θα ψηφίζει τον απολογισμό του 2017. Και τότε θα είμαστε σε θέση, όπως πάντα, να κρίνουμε και τις φιλόδοξες έως εξωπραγματικές του προθέσεις και τα πραγματικά αποτελέσματα της πολιτικής που αυτή η Κυβέρνηση χάραξε για να εφαρμόσει το 2017.

Τώρα είμαστε μέσα σε ένα πεδίο προβλέψεων, πεδίο πειθούς, είτε αντιπολιτευτικής είτε συμπολιτευτικής. Η πραγματικότητα, όμως, είναι ότι και αυτός ο προϋπολογισμός ψηφίζεται κάτω από την καταθλιπτική σκιά της επιδεινώσεως της κατάστασης της χώρας. Και φαίνεται η παραδοχή της επιδεινώσεως να διεγείρει από την πλευρά της Συμπόλιτευσης το έσχατο επιχείρημα, την έσχατη συνηγορία υπέρ της αγωνιστικής τους διάθεσης ή υπέρ των προσπαθειών τους, η οποία ακούει στις λέξεις «είκοσι μήνες, είκοσι δύο μήνες, είκοσι τέσσερις μήνες ΣΥΡΙΖΑ τάραξαν και ταρακούνησαν τη χώρα και όχι σαράντα χρόνια νεοφιλελεύθερης πολιτικής του κατεστημένου ή της διαπλοκής ή οτιδήποτε άλλο δυσώνυμο μπορεί κανείς να φανταστεί».

Ξέρετε, αυτό το επιχείρημα -το οποίο το λέει και ένα μέρος του ακροατηρίου, ένα μέρος του ελληνικού λαού υπερασπιζόμενο σε έσχατη ανάλυση την ψήφο που έδωσε πριν από δύο χρόνια λέγοντας «γιατί οι άλλοι ήταν καλύτεροι;»- είναι ένα επιχείρημα κακόμοιρο, κακορίζικο. Ο λαός όταν ψηφίζει, ψηφίζει για το καλύτερο. Δεν ψηφίζει για να είναι κάποιος εξίσου κακός με τον άλλον. Όταν καταλήγουμε ως επιχείρημα να λέμε ότι είμαστε ίδιοι σαν και εσάς, πρέπει να παραδεχθείτε ότι δεν είναι ούτε αιδιόδοξο, ούτε κολακευτικό, ούτε ενθαρρυντικό επιχείρημα.

Η επόμενη άμυνα σε αυτό το επιχείρημα είναι να παραδοθούν εντελώς τα όπλα. Η διάγνωση της κατάστασης της χώρας δεν έχει γίνει ακόμη από την πλευρά της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Και δεν έχει γίνει ακόμη, οφείλω να πω, και από ένα μέρος της κοινωνίας. Η διάγνωση, όμως, είναι αυτή η οποία συνιστά τη μισή θεραπεία.

Όταν λέμε ακόμα και σήμερα ότι η διάγνωση λέει ότι η χώρα χρεοκόπησε επειδή ακολούθησε νεοφιλελεύθερες συνταγές, είμαστε εκτός πραγματικότητας. Η χώρα, κυρίως μετά το 1981, υπέκυψε σε έναν άκρατο, τερατώδη, θηριώδη λαϊκισμό, σε έναν θηριώδη κρατισμό. Και αυτός ο κρατισμός δεν είχε τέλος, παρά την πρόσκρουση της χώρας τον Μάιο του 2010 σε έναν βράχο, ο οποίος την οδήγησε σε ουσιαστική χρεοκοπία. Και ευτυχώς που ήμασταν μέσα στην Ευρώπη και εκ των ενόντων η Ευρώπη κατασκεύασε έναν μηχανισμό αδέξιο, άτεχνο, αλλά κατασκεύασε έναν μηχανισμό και δεν είχαμε de jure χρεοκοπία.

Δεν απέτυχε κανένα νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα. Απέτυχε ένα κρατικίστικο, λαϊκίστικο, πελατειακό σύστημα, το οποίο δεν ήταν καν δημιουργήμα -το τελευταίο- της Μεταπολίτευσης, αλλά ήταν δημιουργήμα της εποχής που ακολούθησε από την απελευθέρωση του νεοελληνικού κράτους. Άλλοι είναι οι λόγοι και δεν είναι οι του παρόντος να τους εξηγήσουμε. Αυτό το σύστημα στην κατάρρευση του δημιούργησε τέτοιο παράπονο, τέτοια οργή, τέτοια αγανάκτηση, τέτοια σύγχυση, που κόμματα τα οποία ο λαός, ο οποίος κατά τον κ. Τσίπρα -και περιέργως συμφωνώ σε αυτό μαζί του-, δεν τρώει κουτόχορτο, κόμματα τα οποία ο λαός είχε στο περιθώριο επί δεκαετίες, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ ή η Χρυσή Αυγή, τα ανέδειξε στην επιφάνεια. Όχι επειδή σκέφτηκε ότι είχαμε έναν θησαυρό εδώ τον οποίο δεν είχαμε πάρει χαμπάρι και πρέπει αυτόν τον θησαυρό να τον αναδείξουμε και να του δώσουμε τις πολιτικές δυνατότητες να κυβερνήσει τη χώρα, αλλά επειδή σκέφτηκε μέσα στην οργή, στη θλίψη, στη σύγχυση, στην αγανάκτηση, στη στέρησή του ότι πρέπει να τιμωρήσει και να εκδικηθεί για όλη αυτή την ανηφόρα, για όλη αυτή τη δυσκολία εις την οποίαν περιήλθε.

Προφανώς αυτά τα χρόνια τα σαράντα της Μεταπολιτεύσεως δεν είχαμε μόνο την υποταγή στον λαϊκισμό ή στον κρατισμό. Είχαμε και μία εκπληκτική άνοδο του βιοτικού επιπέδου, που πράγματι οφείλεται στην ενίσχυση της κατανάλωσης και όχι στην ενίσχυση των επενδύσεων, αλλά είχαμε και μιας μορφής ανάπτυξη τρομακτική στη χώρα, πρωτοφανή για τα δεδομένα της Ελλάδας. Είχαμε και τις καλές και κακές πλευρές. Επικράτησαν οι κακές και οδήγησαν τη χώρα στον γκρεμό.

Τώρα, η διόρθωση αυτής της κατάστασης δεν γίνεται με το να λέμε να τελειώνουμε τους άλλους μισούς ή να ξεπερνάσουμε με τους άλλους, ή εμείς ή αυτοί, ή αυτοί είναι προδότες και εμείς είμαστε καλοί, αυτοί κακοί και εμείς καλοί, εμείς φιλοκίτρινες και οι άλλοι ανοικίτρινες και όλες αυτές τις επιφανειακότητες.

Εμείς αγνοήσαμε το πολιτικό κόστος, αναλάβαμε τις σοβαρότατες ευθύνες που είχαμε για την κατάρρευση της χώρας και προσπαθήσαμε να συμμαζέψουμε τα πράγματα. Και συμμαζεύτηκαν τα πράγματα. Μια σύγκριση μεταξύ του τέλους του φθινοπώρου ή του τέλους του χειμώνα του 2014 με τη σημερινή κατάσταση δείχνει πού φτάσαμε. Το δείχνει, γιατί σήμερα η επιδείνωση είναι δραματική.

Και δεν συγχωρείται αυτή η επιδείνωση με την επίκληση των μειώσεων που έγιναν από την προηγούμενη κυβέρνηση στις συντάξεις ή με την επίκληση των μέτρων που πάρθηκαν. Αυτές οι μειώσεις, που όντως έγιναν, αυτές οι συντάξεις, που όντως μειώθηκαν, αυτά τα εισοδήματα, που όντως κόπηκαν, αυτή η ανεργία που όντως διογκώθηκε ήταν το τίμημα, το βαρύτατο τίμημα για να αντικρίσουμε την έξοδο από την κρίση.

Το να λέτε τώρα εσείς ότι αυτά που επιβάλλουμε είναι λιγότερα ή περισσότερα ή συμπαθέστερα απ' αυτά τα οποία είχατε επιβάλει εσείς, παραγνωρίζει ότι δεν συγκρίνουμε τις κακουχίες που επιβάλλονται στον ελληνικό λαό, ώστε να επιδείξει ότι οι κακουχίες των είκοσι μηνών είναι λιγότερες από τις κακουχίες των σαράντα ετών. Πρέπει να καταλάβουμε ότι οι κακουχίες της περιόδου 2012-2014 είχαν αντίκρισμα και οι κακουχίες οι δικές σας τίναν τον αέρα το αντίκρισμα που είχε πληρώσει βαρύτατα ο ελληνικός λαός και έπρεπε τώρα τα πανάκριβα διδάκτρα της δικής σας εκμάθησης ή της δικής σας επαφής με την πραγματικότητα να τα ξαναπληρώσει ο ελληνικός λαός. Εδώ βρισκόμαστε σήμερα.

Αυτός ο προϋπολογισμός, λοιπόν, με τους φόρους των 2,5 δις εκατομμυρίων που επιβάλλει και τις νέες περικοπές που εγκυμονεί και αυτό το πρόγραμμα το οικονομικό το οποίο ακολουθείτε μέσα σε μία εξωπραγματική για τον σύγχρονο κόσμο και τη σύγχρονη Ευρώπη πραγματικότητα, μια εξωπραγματική κατεύθυνση και έναν εξωπραγματικό προσανατολισμό, δεν βοηθάει τη χώρα για να βγει από την κρίση. Οι προσπάθειές σας, οι αυταπάτες σας, οι αποτυχίες σας έφεραν νέο μνημόνιο, νέους φόρους, νέα λιτότητα.

Εμείς, που έχουμε διορθώσει και έχουμε κατανοήσει και τα λάθη μας και τις αστοχίες μας, προτείνουμε τρία αυτονόητα πράγματα για την έξοδο από την κρίση, που είναι προσανατολισμένα σε αυτό που ακολουθούν όλες οι σύγχρονες χώρες, όλη η Ευρώπη και όλοι αυτοί οι οποίοι βγήκαν από μνημόνια.

Προτείνουμε μείωση της φορολογίας και περικοπή κρατικών δαπανών, προτείνουμε εκσυγχρονισμό του κράτους και προτείνουμε δυνάμωμα της ρευστότητας της οικονομίας.

Διαφέρουμε πάρα πολύ. Είστε προσανατολισμένοι στο χθες, είστε αποτέλεσμα της κακουχίας του ελληνικού λαού, του θυμού, της οργής, της αγανάκτησης, δεν είστε κάτι το οποίο ψηφίστηκε θετικά. Εγώ δεν συμφωνώ με αυτούς που λένε ότι παραπλανήσατε τον ελληνικό λαό. Δεν παραπλανήσατε κανέναν. Γιατί κανείς δεν σας πίστεψε. Εμάς τιμήσαν. Είμαι τόσο αυστηρός με τον εαυτό μου, τόσο αυστηρός με το κόμμα μου. Και είναι υπέρ σας αυτό, ότι κανείς δεν σας ζητά τα ρέστα, επειδή κανείς δεν πίστευε αυτά που λέγατε.

Ο λαός έβγαλε το άχτι του. Από εδώ και πέρα, ο λαός πρέπει να ατενίσει το μέλλον του. Η Νέα Δημοκρατία τον διευκολύνει και του προτείνει τον τρόπο να βγει από την κρίση και δεν προτείνει ούτε άχτι, ούτε μένος, ούτε εκδίκηση. Προτείνει ανάπτυξη, ενότητα, συναίνεση, προκοπή και κοινή λογική. Γι' αυτό και ο προϋπολογισμός σας πρέπει να συναντήσει την άρνησή μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Βίτσας, έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Την Ελλάδα την έχουν επισκεφτεί για σοβαρές συζητήσεις το τελευταίο χρονικό διάστημα ο Πρόεδρος Ομπάμα, ο Πρόεδρος Πούτιν, η Καγκελάρια Μέρκελ, ο Πρόεδρος Ολάντ. Στην Αθήνα έγινε πριν από λίγο χρονικό διάστημα η Σύσκεψη των Προέδρων των μεσογειακών χωρών, της Νότιας Ευρώπης. Στη Ρόδο πριν από ένα χρονικό διάστημα έγινε η Σύσκεψη των Υπουργών Εξωτερικών της Μεσογείου και της Άπω Ανατολής και η Ελλάδα παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στη συγκρότηση ενός τόξου σταθερότητας από τη μια μεριά και ειρήνης από την άλλη μεριά στη Μεσόγειο με την Αίγυπτο, το Ισραήλ, το Λίβανο, την Ιορδανία και βεβαίως και την Κύπρο.

Τώρα, μέσα σε όλα αυτά πώς μπορεί κανείς να πει ότι κάνουμε μια αποτυχημένη εξωτερική πολιτική, είναι απορίας άξιον, εάν δούμε πώς αντιμετωπιζόταν η Ελλάδα πριν από δύο χρόνια και πώς αντιμετωπίζεται τώρα.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ένα πολύ απλό πράγμα. Το ΑΕΠ της χώρας το 2010 ήταν περίπου 225 δις εκατομμύρια ευρώ. Το ΑΕΠ της χώρας το 2014, το 2015, το 2016 είναι περίπου 175 με 177 δις εκατομμύρια ευρώ. Ποιος έχασε αυτά τα 50 δις εκατομμύρια; Μπορεί κάποιος να μιλήσει επ' αυτού;

Βεβαίως ο προϋπολογισμός είναι μια συζήτηση που ευνοεί τη συζήτηση των αριθμών. Πίσω, όμως, από τη συζήτηση των αριθμών κρύβεται προσπάθεια, κρύβεται κόπος, κρύβονται άνθρωποι, κρύβεται πόνος. Και, βεβαίως, είναι αδύναμοι οι ομιλητές, που εναλλάσσονται με βάση τη θέση τους στα έδρανα της Βουλής, να χρησιμοποιούν τους αριθμούς, ώστε να αποδείξουν αυτό που από την αρχή είτε το έφεραν από το κόμμα τους είτε το έφεραν από το σπίτι τους.

Υπάρχει, όμως, ένας αριθμός που λίγο-πολύ παραμένει σταθερός όλα αυτά τα χρόνια και αποτυπώνει το συνολικό πρόβλημα της χώρας. Λίγο-πολύ 320 δις εκατομμύρια ευρώ είναι το δημόσιο χρέος σε απόλυτο αριθμό και όχι ως ποσοστό.

Φοβάμαι ή, εάν θέλετε, ξέρω ότι θα ερχόμαστε και θα επανερχόμαστε σε αυτόν τον αριθμό. Όμως, θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι εάν θέλουμε να μιλάμε για εθνική ενότητα και εθνική στρατηγική, τότε πρέπει να διαμορφωθεί μια κοινή αντίληψη του πολιτικού κόσμου, πρώτον, ότι αυτό το χρέος δεν είναι βιώσιμο και δεύτερον, ότι πρέπει να απομειωθεί.

Γι' αυτόν τον λόγο είναι ιδιαίτερα σημαντική η απόφαση του τελευταίου Eurogroup και γίνεται ακόμη πιο σημαντική, εάν κάποιος παρακολουθήσει -και κάντε το, σας παρακαλώ, αυτό- τις λήξεις των δόσεων και των ομολόγων τα επόμενα σαράντα πέντε χρόνια. Εκεί φαίνεται η σημαντικότητα του κέρδους των 42 δις εκατομμυρίων από τη μια μεριά και των σταθερών χαμηλών επιτοκίων από την άλλη.

Όμως, το ερώτημα παραμένει. Πώς τα καταφέρατε να φέρετε τη χώρα σε αυτή τη δεινή θέση και πολύ περισσότερο γιατί το κάνατε αυτό; Για εμένα η απάντηση είναι μια και είναι και πεντακάθαρη. Αγοράσατε εξουσία πολιτική, οικονομική και κοινωνική, όπως ξέρετε πάντοτε να κάνετε. Να διορθώσω ότι ο νεοφιλελευθερισμός σαν ιδεολογία αναπτύχθηκε στη δεκαετία του '80, άρα το σαράντα χρόνια σε το μειώσουμε λίγο, ας το κάνουμε τριάντα-τριάντα πέντε.

Τι εννοώ όταν λέω πως ξέρετε να το κάνετε οι παρατάξεις που κυβέρνησαν εδώ τον τόπο; Σήμερα όλα είναι γνωστά. Πώς έφθαν τη λεγόμενη οικονομική βοήθεια οι μαυραγορίτες της Κατοχής, εκτός από τα χρήματα που έγιναν στρατόπεδα εξορίας για τους κομμουνιστές, για τους αριστοκράτες, τους δημοκράτες, για τους προοδευτικούς ανθρώπους; Πώς τα μεσογειακά προγράμματα έγιναν νέα λεφτά για παλιά και νέα «τζάκια» και συγχρόνως σεμινάρια κηπουρικής από φροντιστήρια αγγλικών αλλά και από συνδικαλιστικές οργανώσεις; Πώς τα «πακέτα Ντελόρ» έγιναν δρόμοι και άλλοι δρόμοι; Και στην Ελλάδα αυτό που γίνεται μόνο είναι δρόμοι. Έτσι και τα 300.000.000.000 ευρώ. Σιγά-σιγά ή γρή-

γορα-γρήγορα έγιναν «δημοκρατική εξαγορά συνειδήσεων και στοιχείο ατομικού πλουτισμού των λίγων», όχι μόνο αυτών που είναι φυλακή.

Έτσι λειτουργούσε το σύστημα στη χώρα, σε αυτό προτείνετε στον ελληνικό λαό να επιστρέψουμε. Αυτή η Ελλάδα, όμως, έχει τελειώσει, αφήνοντας πίσω της το πρόβλημα που εμείς καλούμαστε να λύσουμε σε ένα δύσκολο περιβάλλον γεωπολιτικής αστάθειας, λαθμενής συνολικής οικονομικής πολιτικής σε όλη την Ευρώπη. Αυτό εννοώ δύσκολο περιβάλλον. Σε αυτό, λοιπόν, το δύσκολο περιβάλλον καλούμαστε να το λύσουμε και να είστε σίγουροι ότι θα το λύσουμε.

Μου κάνει εντύπωση η αντίδραση στις χθεσινές εξαγγελίες του Πρωθυπουργού. Δεν θέλετε να γίνουν; Και γιατί δεν θέλετε να γίνουν; Είναι μια ανακούφιση για τους πιο φτωχούς και συγχρόνως είναι μια ένεση -μικρή; Μικρή- στην εγχώρια αγορά. Όμως αυτό που φνόβαστε στην ουσία δεν είναι αυτό, είναι ότι αυτές οι εξαγγελίες είναι η έμπρακτη απόδειξη διαφοράς πολιτικής. Το όφελος από τον κόπο και τον πόνο αναδιανέμεται σε εκείνους που έχουν μεγαλύτερο κόπο, μεγαλύτερο πόνο ή όπως προσφιλώς λέγεται, στους ασθενεστερούς.

Όταν η χώρα θα ξαναγίνει κανονική -και είμαστε κοντά σε αυτό-, όταν θα μπορεί να αναχρηματοδοτεί το μειωμένο χρέος της, τότε στον τρόπο της παραγωγικής ανασυγκρότησης των κριτηρίων και των κινήτρων, στην αναδιανομή και στη συγκρότηση του κοινωνικού κράτους ιδιαίτερα, στους τομείς αναπαραγωγής της κοινωνίας, δηλαδή στην παιδεία, την υγεία, τον πολιτισμό και τον αθλητισμό, θα φαίνεται πεντακάθαρα η μεταξύ μας διαφορά. Και αυτό που καταλαβαίνετε πολύ καλά είναι ότι αυτός ο προϋπολογισμός και αυτά τα μέτρα είναι η αρχή αυτής της διαφοράς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Με την άδειά σας, κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ σε ορισμένα ζητήματα για την άμυνα της χώρας. Νομίζω ότι δεν υπάρχει η παραμικρή διαφωνία ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας βρίσκονται σε πολύ καλή κατάσταση, έτοιμες να ανταποκριθούν στο συνταγματικό τους καθήκον. Το πώς το έχουμε καταφέρει γίνεται εν μέρει καθαρό, αν κάποιος εξετάσει τα απολογιστικά στοιχεία και στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας δεν χρειαζόμαστε δύο χρόνια -τα έχουμε τώρα-, με τη συμπλήρωση θα έχουν κλείσει. Και είναι πρωτοφανές το γεγονός αυτός ο προϋπολογισμός να εκτελείται σχεδόν στο 100%.

Θα διαπιστώνουμε, λοιπόν, για κάθε ευρώ του ελληνικού λαού αν αξιοποιήθηκε κατάλληλα, ώστε και υψηλό φρόνημα να υπάρχει, και οι υποδομές μας να είναι σε επάρκεια και ο οπλισμός μας να αντιστοιχεί στις ανάγκες να ανταποκριθούμε σε κάθε απειλή. Πώς τα καταφέραμε αυτά με τα μισά λεφτά; Πώς απαντήσαμε στο ερώτημα να κάνεις περισσότερα έχοντας λιγότερα; Επτά λέξεις: διακλαδικότητα, διαθεσιμότητα, εκπαίδευση, μέριμνα, σεβασμός, στοχοπροσήλωση, αποφασιστικότητα, και αυτό το πρόγραμμα συνεχίζουμε.

Αν μου επιτρέπετε -και όσο μου επιτρέπετε- θα πω ορισμένα πράγματα.

Διακλαδικότητα: Δημιουργία οικονομίας κλίμακος με την κοινή προμήθεια υλικών, διακλαδική ενοποίηση των μεταφορών, συντήρηση μέσων από υφιστάμενες δομές διακλαδικά, βελτίωση του συστήματος επιτήρησης κοινής επιχειρησιακής εικόνας και αποφυγή επικαλύψεων των επιτελείων, διακλαδικότητα προμηθειών στρατιωτικών νοσοκομείων, αναδιοργάνωση των στρατιωτικών πρατηρίων.

Διαθεσιμότητα: Αναβάθμιση και συντήρηση των υπαρχόντων εξοπλιστικών συστημάτων, στοχευμένες νέες αγορές κατά κύριο λόγο στα πυρομαχικά, εθνική αμυντική βιομηχανική στρατηγική, αναδιάρθρωση και αναδιοργάνωση των μονάδων και στρατοπέδων με πλήρη στελέχωση, έγκαιρη υλοποίηση των μεταθέσεων, αναθεώρηση των μεταθέσεων και της εκπαίδευσης των νεοσυλλέκτων με την εκπαίδευση να γίνεται στους μεγάλους σχηματισμούς, αξιοποίηση -ενεργοποίηση του συνόλου των στρατιωτικών εγκαταστάσεων.

Εκπαίδευση: Αντίληψη ότι η εκπαίδευση πρέπει να είναι διακλαδική και να είναι ολιστική. Και εκπαίδευση συγχρόνως των

δικών μας στελεχών στο εξωτερικό αλλά και επαναφορά του γεγονότος της εκπαίδευσης αξιωματικών από άλλες χώρες σε εμάς, κάτι που μας δίνει πολλαπλές δυνατότητες.

Τέλος, είναι γνωστό ότι οι μισθοί των στρατιωτικών δεν μειώνονται. Αντίθετα, προχωράμε, αφού δεν έχουμε παραπάνω χρήματα να δώσουμε, σε ένα εκτεταμένο πρόγραμμα για τη δημιουργία οικισμών για όλα τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Έχουμε νέες υπηρεσίες και νέες κλινικές στα νοσοκομεία. Λύνουμε ζητήματα που αφορούν το μέρισμα του Μετοχικού Ταμείου Στρατού και ενισχύουμε τον προϋπολογισμό με κονδύλια από την MOMKA και την αξιοποίηση της εγγείας περιουσίας. Αυτή είναι η απάντηση στην προηγούμενη ερώτηση.

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω τη συμβολή των Ενόπλων Δυνάμεων, όπως και των δυνάμεων της Αστυνομίας και του Λιμενικού, στη διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος -και όχι προβλήματος- η οποία πια πανθομολογούμενως και εσωτερικά αλλά και από το εξωτερικό παίρνει πολύ καλό βαθμό, αλλά συνεχίζουμε, δεν τα παρατάμε.

Βεβαίως, κλείνω με το γεγονός ότι η κοινωνική μας προσφορά συνεχίζεται. Συνεχίζεται, επεμβαίνοντας εκεί που επεμβαίνει και το δάκτυλο του Θεού με θεομηνίες, να λύνουμε τέτοια προβλήματα.

Νομίζω ότι το κεντρικό πράγμα που πρέπει να μείνει είναι αυτό που είπα και στην αρχή, ότι αυτός ο προϋπολογισμός δείχνει τον δρόμο και το μέλλον για μια τέλεια αντιπαράθεση με την Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά και την ελάσσινα Αντιπολίτευση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Μπαίνουμε στον δέκατο πέμπτο κύκλο ομιλητών. Ο πρώτος ομιλητής είναι ο συνάδελφος Μουσταφά Μουσταφά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, θα αρχίσω να έχω τύψεις συνειδήσης, υπαρκτικό πρόβλημα για το ανοσιούρημα της συμμετοχής μου στον ΣΥΡΙΖΑ, για την συνυποφνησιότητά μου με το ψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές του 2015 και τελικά για την σφραγισμένη πολιτική μου δράση, γιατί σύμφωνα με τα λεγόμενα των συναδέλφων, η σωτηρία της χώρας μας, της κοινωνίας μας, της οικονομίας μας, η απαλλαγή μας από τα δεινά της επιτροπείας και των μνημονίων ήταν ένα βηματάκι, μια χεριά, τόσο κοντά, και ήρθαμε εμείς οι «κακοί», οι ιδεοληπτικοί, οι ψεύτες και τα χαλάσαμε όλα και βυθίσαμε τη χώρα στην καταστροφή.

Η ιστορία του τόπου μας δεν άρχισε με τις εκλογές του 2015. Έχουμε μια σαραντάχρονη περίοδο Μεταπολίτευσης, στην οποία κυριάρχησαν τα δύο κόμματα, εναλλάσσόμενα στην εξουσία και έφεραν τη χώρα μας σε αυτή την κατάσταση. Οι εκλογές του 2015, τα αποτελέσματα αυτών των εκλογών δεν είναι ένα καθαρτήριο, μια απαλλαγή για όσους κυβέρνησαν τόσα χρόνια τον τόπο και φόρτωμα όλων των ευθυνών, όλων των βαρών στις πλάτες του ΣΥΡΙΖΑ. Οδηγήθηκε η χώρα σε ένα τέλμα και οι υπεύθυνοι τώρα κουνάνε το δάκτυλό τους, λέγοντάς μας «άντε, βγάλτε την από εκεί αμέσως και τώρα». Και επειδή υπάρχει μια εναγώνια προσπάθεια από τους εκπροσώπους της Αντιπολίτευσης να μας κολλήσουν τη ρετσινιά του λαϊκιστή, του ψεύτη, του ιδεοληπτικού, του ανεύθυνου, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι όπως έχετε κι εσείς ιστορία, έχει και η Αριστερά την ιστορία της.

Θέλω να αναφερθώ επιγραμματικά σε χαρακτηριστικές μας παρεμβάσεις, προτάσεις και θέσεις μας, σε επεξεργασμένες πολιτικές μας στο διάβα της Μεταπολίτευσης.

Μικρούτσικο κόμμα ήμασταν και κινήσαμε γη και ουρανό, ολόκληρες διαδικασίες κάναμε για τη μη ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων, για τα κοινωνικά δικαιώματα, για τα εργασιακά δικαιώματα, για θεσμικές παρεμβάσεις, για σχέσεις με τις γειτονικές χώρες, για τον εξορθολογισμό των εξοπλισμών, για το εκλογικό σύστημα. Όλα αυτά έμπαιναν στο μικροσκόπιο του όποιου στελεχικού δυναμικού του κόμματός μας για εποικοδομητική κριτική, για προτάσεις για βελτίωση.

Αντισταθήκαμε στην κατασπατάληση των πόρων για το πελατειακό κράτος, για τον κρατικοδίαιτο καπιταλισμό, για παροχές στους ημετέρους σας. Δεν ήταν, δυστυχώς, λίγοι αυτοί οι πόροι.

Σε διεθνές επίπεδο, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, στο πλαίσιο του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς παλέψαμε και παλεύουμε για μια Ευρώπη των λαών και όχι των αγορών.

Από τις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης τα αποτελέσματα των εκλογών του 2015 παρουσιάζονται ως μια παρά φύσιν εξέλιξη, σαν επικράτηση του λαϊκισμού, σαν ένα στιγματικό λάθος του λαού μας.

Με την επιμονή σας σε αυτή την άγρια επιθετική κριτική, με την καταστροφολογία, με την ταύτιση σας με τις πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις και πολιτικές, που κυριαρχούν αυτή την στιγμή σε Ευρώπη και κόσμο, θέλετε να αποφύγετε μια ειλικρινή αυτοκριτική και να ενοχοποιήσετε και την κοινωνία. Θέλετε να πέσει η κοινωνία στα γόνατά σας και να ζητήσει μετάνοια για το λάθος της, να πεισμανέψει, όπως λέμε στη Θράκη. Δεν θα πεισμανέσουμε.

Πραγματικά, σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία συζητάμε για τον προϋπολογισμό. Όμως, τι βιώνουμε και στις περιοχές μας;

Φέτος τα σχολεία μας άνοιξαν κανονικά, με τα βιβλία και τους δασκάλους και τους καθηγητές στις αίθουσές τους. Το νοσοκομείο μας λειτουργεί παρά τα προβλήματά του και με την αυτοθυσία των εργαζόμενων, αλλά με σημάδια βελτίωσης. Οι αγρότες μας λαμβάνουν έγκαιρα τις επιδοτήσεις τους, παρ' όλο που υπάρχουν τα πάντα προβλήματα από τη δυσλειτουργία του ΟΠΕΚΕΠΕ, του ΕΛΓΑ και των υπηρεσιών.

Έχουμε προβλήματα στην περιοχή μας στην κτηνοτροφική παραγωγή, με ζωνόσους, με καραντίνα και με το δασαρχείο, που κάθε τόσο βάζει εμπόδια στην κτηνοτροφική δραστηριότητα.

Η γειτνίαση με τη Βουλγαρία και με την Τουρκία, ενώ μας ανοίγει προοπτικές, αυτή τη στιγμή δημιουργεί προβλήματα στους επαγγελματίες μας. Όμως, ταυτόχρονα, είναι και μια προοπτική.

Σε μια πρόσφατη περιοδεία μας στη Ροδόπη με τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης επισκεφθήκαμε και είδαμε υγιείς επιχειρήσεις. Όταν ρωτήσαμε αυτούς τους ανθρώπους τι επιχορηγήσεις, τι λεφτά πήραν από τον κρατικό προϋπολογισμό και από τα διάφορα προγράμματα, σεμνά, χωρίς πάντως πίκρα, μας είπαν ότι ήταν ελάχιστα.

Αυτή η επιχειρηματικότητα είναι η αντίληψη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και πρέπει να τύχει στήριξης, να ενισχυθεί, και όχι η άλλη, που δοκιμάστηκε τη δεκαετία του 1990 με 62% επιδοτήσεις, που άφησαν κουφάρια τις βιομηχανικές περιοχές.

Όσον αφορά τους καπνοπαραγωγούς της περιοχής, αρκετοί χύνουν κροκοδείλια δάκρυα. Είναι μια παραδοσιακή καλλιέργεια που πρέπει να στηριχθεί, αλλά θα στηριχθεί μ' έναν τρόπο που θα είναι σύννομος με το καθεστώς το ευρωπαϊκό και όχι με πακέτα τύπου Χατζηγάκη, που δίνανε λεφτά στους ανθρώπους για να τους τα ζητήσουμε να τα επιστρέψουν μετά από ένα ή δύο χρόνια.

Χθες από Βουλευτή της εκλογικής μου περιφέρειας έγινε μια λαϊκίστικη κριτική στην επίσκεψη του Πρωθυπουργού στη Θράκη. Αράδιασε ο συνάδελφος τα διαχρονικά προβλήματα της περιοχής μας και κατηγορήσε τον Πρωθυπουργό ότι δεν έκανε εξαγγελίες.

Ευτυχώς που ο Πρωθυπουργός δεν έκανε εξαγγελίες, συνάδελφοι. Με την επίσκεψή του σηματοδότησε και τις αναπτυξιακές προοπτικές και δυνατότητες της περιοχής μας, επισκεπτόμενος το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης, το έργο του αγωγού ΤΑΡ, το ερευνητικό κέντρο «Αθηνά» στην Ξάνθη, αλλά και τα ελλείμματα της περιοχής, επισκεπτόμενος τον πιο φτωχό δήμο και τον πιο υποστελεχωμένο δήμο της Ροδόπης. Επισκεπτόμενος δε τα σχολεία της Ξάνθης και της Ροδόπης σηματοδότησε το πρόβλημα της μεγάλης διαρροής από την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, που οι δύο νομοί της Ξάνθης και της Ροδόπης έχουν την πανελλαδική πρωτιά. Και με τις ομιλίες του τόνισε τη βούληση της Κυβέρνησης για δίκαιη ανάπτυξη, για ανάπτυξη χωρίς διαχωρισμούς, ανάπτυξη που θα αφορά όλους τους κατοίκους της Θράκης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα για ένα λεπτό την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε, στη Θράκη και παλιά και τώρα τελευταία έχουμε επικεφαλής Προέδρων, Αντιπροέδρων, κλιμακίων των κομμάτων. Φιλόξενοι είμαστε, καλώς έρχονται. Είχαμε και σπουδαία, σημαντικά στελέχη στα χρόνια του δικομματισμού, που διετέλεσαν Υπουργοί, Υφυπουργοί, Κυβερνητικοί Εκπρόσωποι, κεντρικά στελέχη του κομματικού μηχανισμού, χρόνια Βουλευτές. Μακάρι η παρουσία τους και οι εξαγγελίες των ερχομένων να είχαν βοηθήσει στην περιοχή μας να ξεφύγουμε από τις τελευταίες θέσεις των περιφερειών στη χώρα μας και στην Ευρώπη.

Τελευταία ο τριεδρικός νομός μας απέκτησε κι άλλους Βουλευτές. Στελέχη κομμάτων επισκέπτονται τον νομό μας, χρίζονται Βουλευτές της Ροδόπης, γιατί λένε -άκουσον-άκουσον!- ότι ο νομός δεν έχει χριστιανό Βουλευτή. Τώρα αυτό πώς συνάδει με το επίπεδο της δημοκρατίας μας, με τα επιτεύγματα της κοινωνίας της Θράκης στον τομέα της συνύπαρξης και της συμβίωσης, ας το κρίνει ο καθένας μας. Είναι λαϊκισμός χειρίστου είδους, τυχοδιωκτισμός, που καμμία υπηρεσία στον τόπο δεν προσφέρει. Είναι άγνοια της ιστορίας και της εξέλιξης της ιστορίας μας και του τόπου μας.

Η ιστορική Συνθήκη της Λωζάνης, που έδωσε λύση σε πάρα πολλά προβλήματα μιας ευρύτερης περιοχής μετά από μια ταραγμένη εποχή, ήταν μια στέρεη βάση και για τη Θράκη, όπου αναπτύχθηκε μια κουλτούρα συνύπαρξης, συμβίωσης, αλληλοσεβασμού. Μοιράστηκαν οι άνθρωποι διαφορετικών καταγωγών και θρησκειών τις πίκρες και τις χαρές της ζωής, τις δυσκολίες και την προκοπή του τόπου τους.

Η συμβολή της Αριστεράς σε αυτή την κουλτούρα της συνύπαρξης, της συμβίωσης και της συνζωής υπήρξε καθοριστική. Εμείς θεωρούμε τιμή μας τη στράτευση μας στην Αριστερά σε αυτή την όμορφη περιοχή της χώρας μας. Ήμασταν και είμαστε ο συνεκτικός ιστός της κοινωνίας της Θράκης. Η εθνική ταυτότητα, η θρησκευτική μας ταυτότητα είναι δεδομένες, γιατί έτσι μας γέννησαν και μας μεγάλωσαν οι μανούλες μας. Η πολιτική μας ταυτότητα είναι επιλογή μας, είναι μια επίκτητη ταυτότητα.

Εμείς ζούμε, δρούμε και συμμετέχουμε στα κοινά με την πολιτική μας ταυτότητα, με την ταυτότητα του κομμουνιστή, με την ταυτότητα του σοσιαλιστή, του αριστερού, της ταξικής ματιάς και προσέγγισης και σε αυτή τη διαδικασία από τις σχολές που περάσαμε, από τα ζόρια και τις δυσκολίες που ζήσαμε μάθαμε να λέμε τα σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη και μάθαμε να τραγουδάμε και να αγωνιζόμαστε όχι για να χωρίσουμε τον κόσμο, αλλά για να σμίξουμε τον κόσμο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Γάκης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμα φορά αυτές τις μέρες αρκετοί Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, αλλά όχι όλης της Αντιπολίτευσης, έδωσαν μια θεατρική παράσταση που θυσίασε τη λογική και την πολιτική κριτική στις κομματικές σκοπιμότητες και στην επικοινωνιακή εικόνα. Επικράτησε η καταστροφολογία και ο μηδενισμός ενός προϋπολογισμού που θα τον ονόμαζε κανείς, αν άκουγε μόνο αυτούς, έναν καταστροφικό και μηδενικό προϋπολογισμό.

Εμείς θα επιμένουμε σε μια σοβαρή παρέμβαση, σοβαρή παρουσίαση των θέσεων και των προοπτικών που ανοίγονται μέσω του προϋπολογισμού. Σε μια περίοδο αβεβαιότητας στην Ευρώπη η Ελλάδα επιστρέφει με ηχηρό τρόπο στην ανάπτυξη, επιστρέφει στο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο πολιτικό γίγνεσθαι.

Η επιτυχία στο Eurogroup της 5^{ης} Δεκεμβρίου έρχεται σε μια σημαντική στιγμή για τη χώρα μας. Τα βραχυπρόθεσμα μέτρα ελάφρυνσης του χρέους που συμφωνήθηκαν για την Ελλάδα είναι ξεκάθαρο ότι θα βελτιώσουν την οικονομική κατάσταση που έχει σταθεροποιηθεί και βελτιώνεται τρίμηνο με τρίμηνο και θα αποκαταστήσουν κλίμα οικονομίας και κοινωνικής ασφάλειας. Είναι το πρώτο αλλά αποφασιστικό βήμα για την έξοδο από την κρίση και την έξοδο στις αγορές και συνεπώς για την απαλλαγή της χώρας μας από την επιτροπεία και την απόκτηση της εθνικής

της ανεξαρτησίας.

Το αποδεικνύουν τα μεγέθη της ελληνικής οικονομίας που συνεχώς βελτιώνονται. Ο ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης φτάνει το 1,8% το τρίτο τρίμηνο του 2016, ξεπερνώντας σημαντικές οικονομίες της Ευρωζώνης.

Τα ουσιαστικά αυτά βήματα για την έξοδο από την κρίση, σε συνδυασμό με την υλοποίηση των ρεαλιστικών στόχων που είχαμε θέσει για το πρωτογενές πλεόνασμα για το 2016 και το οποίο έχει επιτευχθεί, αλλά και η σημαντική αύξηση των κρατικών εσόδων μάς δίνει σήμερα τη δυνατότητα να στηρίξουμε με μέτρα κοινωνικής δικαιοσύνης τις πιο ασθενείς κοινωνικές ομάδες του πληθυσμού.

Οι εξαγγελίες του Πρωθυπουργού μας για την αναστολή, μεταξύ των άλλων, της αύξησης των συντελεστών ΦΠΑ στα νησιά, που αντιμετωπίζουν εντονότερα τις συνέπειες της προσφυγικής εισροής, είναι μια απόφαση ευθύνης και συνέπειας απέναντι στους νησιώτες του Ανατολικού Αιγαίου, απέναντι στους Έλληνες ακρίτες και θα την εφαρμόσουμε όσο τουλάχιστον μαίνεται αυτή η προσφυγική κρίση.

Είναι υποχρέωση όλης της Ευρώπης. Είναι ένα μέτρο που θα ανακουφίσει σημαντικά τις τοπικές κοινωνίες. Η κίνηση αυτή αποτελεί ένα ουσιαστικό βήμα ανάδειξης της αποφασιστικότητας με την οποία αγωνιζόμαστε για να αποκτήσουν νόημα και ουσία οι προσδοκίες των νησιωτών για ένα καλύτερο αύριο. Εμείς επιμένουμε να τον κρατάμε σαν έναν πυρήνα ελπίδας για την ολική επαναφορά των συντελεστών ΦΠΑ εκεί όπου με δυσκολία και εξ ανάγκης τούς καταργήσαμε. Σύντομα θα ακολουθήσει η εξαγγελία ενός ολοκληρωμένου αναπτυξιακού σχεδίου για τη νησιωτική πολιτική, που θα ανακοινώσει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός.

Όλα αυτά τα μέτρα θεωρήθηκαν ότι είναι προεκλογικού περιεχομένου και προεκλογικής σκοπιμότητας. Όμως, η Αντιπολίτευση αυτό έμαθε να κάνει, δηλαδή, όταν ανακοινώνονται κάποια θετικά στοιχεία οικονομικής ανάσας της κοινωνίας, ότι αυτά πρέπει να συνοδεύονται από ελαφύσεις, για να μπορέσει να υποκλέψει την ψήφο του ελληνικού λαού.

Χθες ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης, κ. Χαρίτσης ανακοίνωσε επίσης τη θεσμοθέτηση δύο ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, ξεκινώντας από τις δύο περιφέρειες του Αιγαίου, τα νησιά δηλαδή του Αιγαίου, ώστε σε συνεργασία με τις αυτοδιοικητικές αρχές και τους παραγωγικούς φορείς να συνδιαμορφώσουν αυτά τα ειδικά προγράμματα. Έτσι βάζουμε τέλος στις κραυγές απομόνωσης, στην περιθωριοποίηση και στον μηδενισμό, ο οποίος συνόδευσε ένα μεγάλο πρόβλημα και θυσιάζοντας ακόμα και σε σκοπιμότητες της προσφυγικής κρίσης, προσπάθησε να αλλοιώσει, να αλλοτριώσει τις τοπικές κοινωνίες και να τις εμπλουτίσει με φασιστικά στοιχεία, για να μπορέσει έτσι να επικρατήσει πάλι στο προσκήνιο.

Αυτές δεν είναι προεκλογικές εξαγγελίες, είναι η οπτική της Αριστεράς απέναντι στα κοινωνικά προβλήματα. Αλλιώς βέβαια συνήθισε, όπως είπα, η Νέα Δημοκρατία. Αυτό είναι το μήνυμά που στέλνει σήμερα η Κυβέρνηση από τη συζήτηση στον προϋπολογισμό. Θέλω σαν παράδειγμα να καταθέσω την αντιπαράθεση της τοποθέτησης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης απέναντι στην πραγματικότητα. Να πούμε μόνο για τους γιατρούς. Ένα από τα μέτρα που εξήγγειλε ο κύριος Πρωθυπουργός χθες ήταν ότι θα προσληφθούν άμεσα πέντε χιλιάδες γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό. Αυτό προσπάθησε πάλι να μηδενιστεί σαν προοπτική. Θέλω να πω, όμως, ότι υπάρχουν κίνητρα, αυτά τα κίνητρα τα περίφημα που τόσο καιρό επιμέναμε να δοθούν για να μπορέσουν να στελεχωθούν τα αγροτικά και πολυδύναμα ιατρεία στα νησιά και τα οποία έχουν θεσμοθετηθεί εδώ και καιρό, αλλά δεν ακούστηκαν καθόλου.

Πρώτον, οι επίκουροι γιατροί στα νοσοκομεία και στα πολυδύναμα ιατρεία των νησιών διορίζονται με τριετή θητεία, η οποία μπορεί να διπλασιαστεί. Οι αποδοχές αυτών των γιατρών φθάνουν καθαρά στις 2 χιλιάδες και παραπάνω, αφού μπορούν να κάνουν εξ ανάγκης -υπάρχουν προβλήματα- και τις επτά εφημερίες που δικαιούνται. Οι αγροτικοί γιατροί που υπηρετούν στα άγονα περιφερειακά ιατρεία των ακριτικών νησιών αμείβονται εκτός του μισθού τους και τις εφημερίες τους, με επιπλέον έως και 850 ευρώ, που είναι κίνητρα από το Υπουργείο Υγείας, αλλά

και από την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου. Τελικός μισθός πάνω από 2 χιλιάδες ευρώ, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνηση, διαθεσιμότητα και επιλογή για να δηλώνουν τη συμμετοχή τους οι νέοι γιατροί για τις αγροτικές περιοχές. Η προϋπηρεσία επίσης πενταπλασιάζεται για τους αγροτικούς γιατρούς, όταν κρίνονται σε θέσεις μόνιμων γιατρών, ενώ για τους ειδικευμένους γιατρούς, που θα πάνε στα άγονα νησιά, επταπλασιάζεται.

Βάζουμε, λοιπόν, έτσι τέρμα σε αυτές τις περιθωριοποιημένες φωνές που θέλουν να εκμεταλλευτούν μια κατάσταση που έχει δημιουργηθεί τον τελευταίο καιρό στα νησιά. Δείξαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντοχή σε δυσμενείς εξελίξεις, καθώς και σε αβεβαιότητες που έχουν σχέση με το παγκόσμιο περιβάλλον. Καταφέραμε και σε πολιτικό και σε οικονομικό επίπεδο να αντιμετωπίσουμε σημαντικές προκλήσεις των καιρών, όπως είναι το προσφυγικό πρόβλημα.

Θα προχωρήσουμε μπροστά σε ένα νέο υπόδειγμα βιώσιμης ανάπτυξης με δράσεις εξωστρέφειας, με έμφαση στην καινοτομία, με στόχο τη μείωση περιφερειακών ανισοτήτων και κυρίως την υποβάθμιση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας. Έχουμε επίγνωση της πραγματικότητας και των προβλημάτων που πρέπει να επιλύσουμε. Έχουμε μπροστά μας νέες προκλήσεις με πρώτη το κλείσιμο της αξιολόγησης που θα βελτιώσει το οικονομικό κλίμα και θα ανοίξει τον δρόμο για την ένταξη στην ποσοτική χαλάρωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προσδοκίες των συμπολιτών μας είναι μεγάλες και θα πρέπει να εξαντλήσουμε όλες τις δυνατότητες. Και σε συνεργασία με την κοινωνία θα τα καταφέρουμε. Είμαστε ιστορικά υποχρεωμένοι να αντέξουμε σε αυτές τις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής.

Το 2017 χαρακτηρίζεται από μια μεγάλη και δύσκολη πολυπλοκότητα σε εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο. Η αντιμετώπιση των σημαντικών αυτών προκλήσεων απαιτεί αν όχι τη στήριξη της αντιπολίτευσης, τουλάχιστον μια σοβαρότητα εκ μέρους της στην αντιμετώπισή της, μακριά από λαϊκισμούς και από τα πάθη του παρελθόντος που μόλις πριν από λίγο ξαναζήσαμε εδώ μέσα.

Το σχέδιό σας για επιστροφή στο παρελθόν είναι καταστροφικό. Όσο πιο γρήγορα το εγκαταλείψετε, τόσο καλύτερα θα είναι για τη χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αναστασιάδης από τη Νέα Δημοκρατία να ακολουθεί ο Υπουργός κ. Κουρουμπλής.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο προϋπολογισμός του 2017 και η πορεία της διαπραγματεύσεως αλλά και της ολοκλήρωσης της δεύτερης αξιολόγησης αποτυπώνουν ξεκάθαρα την αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής. Την ώρα που οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των ιδιωτών προς το δημόσιο αγγίζουν τα 94 δισεκατομμύρια ευρώ και του δημοσίου προς τους πολίτες περίπου τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ, νέα επέλαση στα εισοδήματα των νοικοκυριών φέρνει ο προϋπολογισμός του 2017. Φέρνει κούρεμα των αφορολόγητων ποσών, φέρνει υψηλότερους φόρους στα εισοδήματα, μεγαλύτερες εισφορές στους ασφαλισμένους, περισσότερες επιβαρύνσεις στα αγροτικά εισοδήματα την ώρα που τα προϊόντα των αγροτών μένουν στα αζήτητα, αδιάθετα στις αποθήκες, που το σιτάρι και το ρύζι έχουν τιμές κάτω του κόστους. Και αυτή την ώρα επέλεξε η Κυβέρνηση να επιβαρύνει ακόμη περισσότερο τους αγρότες με νέα μέτρα.

Βαριές επιβαρύνσεις και άδικους φόρους φέρνουν επίσης και οι έμμεσοι φόροι, οι αυξήσεις στα καύσιμα, στον καφέ που θα είναι πολύ πικρός από το νέο έτος, στα τοιγάρια και την σταθερή τηλεφωνία. Οι προβλέψεις του προϋπολογισμού για ανάπτυξη 2,7% το 2017, για τις οποίες πανηγυρίζετε, φοβάμαι ότι είναι ανεφάρμοστες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτή την εκτίμηση δεν την εκφράζουμε μόνο εμείς.

Τους ίδιους φόβους εκφράζει και το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής που θεωρεί τις εκτιμήσεις σας εξαιρετικά υπεραισιόδοξες. Το ΔΝΤ για να συμμετάσχει στο πρόγραμμα απαιτεί νέα μέτρα ύψους 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, εάν παραμείνει στο

3,5% του ΑΕΠ το πρωτογενές πλεόνασμα, κάτι για το οποίο έχετε δεσμευτεί για να πάρετε τα μέτρα διευκόλυνσης του χρέους.

Με τις προβλέψεις σας δεν συμφωνεί επίσης ο ΟΟΣΑ και το νεοσύστατο δημοσιονομικό συμβούλιο, το οποίο στην πρώτη του έκθεση αμφισβητεί την αποτελεσματικότητα των μέτρων που φέρνει ο νέος προϋπολογισμός. Εσείς, όμως, πανηγυρίζετε και ο κ. Τσίπρας πανικόβλητος από την κατακραυγή και την κατάρρευση, μοιράζει επιδόματα για να τα ξαναπάρει πίσω πολλαπλάσια με τα νέα μέτρα που έρχονται. Αυτό δείχνει να μην αντιλαμβάνεστε την κρίσιμότητα της κατάστασης. Δείχνετε να ζείτε σε ένα άλλο σύμπαν. Μήπως πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μάθετε να ξαναδιαβάζετε τους αριθμούς που αποτυπώνονται στον προϋπολογισμό;

Μήπως ο κ. Τσίπρας πιστεύει ότι είναι Πρωθυπουργός σε έναν άλλον πλανήτη; Μήπως δεν κυκλοφορείτε πλέον στην κοινωνία για να δείτε την πραγματική κατάσταση της κοινωνίας;

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχόμαστε να πετύχουν οι προβλέψεις σας. Η πορεία, όμως, του προϋπολογισμού είναι συνδεδεμένη με μεταρρυθμίσεις. Κι εσείς φαίνεται να έχετε αλλεργία με τις μεταρρυθμίσεις. Στηρίζετε τις προβλέψεις σας σε αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά 1,8, την ώρα που υπερφορολογείτε τους πολίτες. Και, όπως λέει και η επιστήμη της οικονομίας, όταν υπάρχει υπερφορολόγηση, η ιδιωτική κατανάλωση μειώνεται.

Εκτιμάτε αύξηση 9,1% στις νέες επενδύσεις. Μα, ποιος πιστεύετε ότι θα έρθει να επενδύσει σε μία χώρα με μία Κυβέρνηση που δεν πιστεύει και δεν στηρίζει τις επενδύσεις, σε μία χώρα που δεν υπάρχει σταθερότητα, εμπιστοσύνη, αξιοπιστία και ασφάλεια, σε μία χώρα που ο Υπουργός Ανάπτυξης προχθές ανέφερε ότι η υψηλή φορολογία δεν επηρεάζει αρνητικά την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και την επιχειρηματικότητα;

Ελπίζω, κυρία Υπουργέ των Οικονομικών, που βρίσκεστε στα έδρανα, να μην έχετε κι εσείς την ίδια άποψη.

Την ίδια ώρα ο πρόεδρος του ΣΕΒ έλεγε στην ίδια εκδήλωση ότι με βάση τα στοιχεία του προϋπολογισμού, το νέο έτος τα λουκέτα θα είναι περισσότερα και η ανεργία ακόμη μεγαλύτερη.

Τώρα, όσον αφορά τις θριαμβολογίες για τα βραχυπρόθεσμα μέτρα του χρέους, η εξέλιξη θεωρείται κατ' αρχάς θετική. Δεν είναι, όμως, αυτή που περιμένατε, κύριε Υπουργέ, και αυτή που διαφημιζάτε τόσον καιρό. Και δεν πρέπει να κοροϊδεύουμε τους Έλληνες επιπλέον, γιατί δεν πρόκειται για καμμία μείωση του χρέους, αλλά για μια παρέμβαση που θα βελτιώνει την εξυπηρέτηση του χρέους μέχρι το 2060 και θα φέρει και μείωση του χρέους σε βάθος χρόνου.

Το αντιστάθμισμα, όμως, αυτών των μέτρων, όπως το δέχτηκε η Κυβέρνηση, είναι το πλεόνασμα του 3,5% του ΑΕΠ που θα φέρει νέα επώδυνα μέτρα ύψους περίπου 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Για την ολοκλήρωση, δε, της αξιολόγησης, δεν συζητάμε. Αυτή την παραπέμπετε, όπως και την πρώτη, στο μέλλον. Αυξάνετε την αναξιπιστία της χώρας και βεβαίως επιβαρύνετε ακόμη περισσότερο τη χώρα.

Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η ανάπτυξη και η λύση μπορεί να προέλθει μόνο μέσα από επενδύσεις, επενδύσεις που θα φέρουν νέες θέσεις εργασίας από νέους επενδυτές, όχι, όμως, αυτούς που αναζητούσατε ανάμεσα στους Σύρους πρόσφυγες, σύμφωνα με τη θεωρία του κ. Μάρδα, γιατί εκεί αποδεικνύεται ότι δεν τους βρήκατε και δεν θα τους βρείτε. Αλλού πρέπει να στραφείτε. Αλλού πρέπει να στραφούμε. Εκεί που υπάρχουν επενδυτές που έχουν στραμμένο το βλέμμα προς τα εμάς, στην Ελλάδα που ακμάζει εκτός των συνόρων μας, στους Έλληνες που μεγαλουργούν στις πέντε ηπείρους, σε αυτούς που βλέπουν με θλίψη και αγωνία την καταράδα της χώρας. Σε αυτούς πρέπει να απευθυνθούμε και να τους δώσουμε κίνητρα, ώστε να έρθουν να επενδύσουν στην πατρίδα τους, που την αγαπούν ίσως και περισσότερο από μας, σε αυτούς που θέλουν να βλέπουμε την πατρίδα τους να προοδεύει. Να είστε σίγουροι ότι οι Έλληνες της ομογένειας μπορούν να σταθούν αρωγοί στην προσπάθεια που κάνει η χώρα μας για να βγει από την κρίση.

Χρειάζεται, όμως, εθνική στρατηγική, εθνική πολιτική και βού-

ληψη για να τους προσελκύσουμε, όχι εμμονές ιδεοληπτικές και όχι πολέμιους της ελεύθερης οικονομίας, όπως είστε εσείς.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, εξαπατήσατε τον ελληνικό λαό με υπερβολικές και απραγματοποίητες υποσχέσεις. Θέσατε σε κίνδυνο την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, κλείσατε τις τράπεζες και στεγνώσατε την αγορά από ρευστότητα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής): Στο τέλος της τετραετίας θα δούμε.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, μη διαμαρτύρεστε. Καλό είναι να το ακούτε.

Και δύο χρόνια μετά δείχνετε ότι ακόμη δεν έχετε διδαχθεί από τα παθήματά σας και συνεχίζετε να πορεύεστε μέσα σε αυταπάτες.

Είναι σαφές ότι η χώρα χρειάζεται μια άλλη οικονομική πολιτική. Είναι σαφές ότι χρειάζεται αλλαγή δημοσιονομικής πολιτικής στην κατεύθυνση της σταδιακής μείωσης της φορολογίας με υλοποίηση των διαρθρωτικών αλλαγών. Είναι σαφές ότι χρειάζεται μια μεταρρυθμιστική κυβέρνηση, αξιόπιστη, αποτελεσματική και κοινωνικά δίκαιη, η οποία να εμπνεύσει το αίσθημα της ασφάλειας στους πολίτες. Το έχουν ανάγκη και οι πολίτες μας, το έχει ανάγκη και η πατρίδα μας, που βάλλεται πανταχόθεν. Αυτά, όμως, προϋποθέτουν πολιτική αλλαγή που θα φέρει και τη λύση.

Σαφώς και δεν ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «μέγα το της θαλάσσης κράτος»! Με αυτή τη ρήση ο μεγάλος ιστορικός της αρχαιότητας Θουκυδίδης προσδιόρισε τη σχέση του Ελληνισμού με τη θάλασσα. Μια ιστορική διαδρομή φέρνει στη σκέψη του τη σχέση του Ελληνισμού με τη θάλασσα, το μεγαλείο που προέκυψε από αυτή τη σχέση και στην υπεράσπιση, στα αρχαία χρόνια, της ελευθερίας και της δημοκρατίας, αλλά και της ανάπτυξης του πολιτισμού και της προώθησης του εμπορίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκομαι, μετά την απόφαση του Πρωθυπουργού στον τελευταίο ανασχηματισμό, σε ένα νέο, εξόχως παραγωγικό και δημιουργικό Υπουργείο. Βρήκα μια προεργασία εξαιρετικά σημαντική από τον προκατόχό μου, τον Θεόδωρο Δρίτσα. Πάνω σε αυτή την προσπάθεια, που έγινε, χτίζουμε με τους συνεργάτες μου και τους επιτελείς του Υπουργείου, αλλά και το στελεχικό δυναμικό του Υπουργείου, τους στρατηγικούς στόχους αυτού του Υπουργείου.

Εμείς ισχυριζόμαστε ότι αυτός ο προϋπολογισμός χτίστηκε σε τρεις αρχές για να εμπνεύσει το αίσθημα της ασφάλειας και της σιγουριάς για να μπορούν οι επενδυτές να έρθουν στην Ελλάδα.

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και καλό είναι να απαλλαγούμε από αυτή τη μιζέρια και την κατάθλιψη που διακατέχει κάποιους από την απουσία τους από την επαφή από την εξουσία- είναι η πιο ασφαλής χώρα αυτή τη στιγμή, χώρα με πολιτική σταθερότητα, χώρα που ελκύει σταθερά και αποφασιστικά επενδύσεις. Και μόλις θα προχωρήσει η διαδικασία της ποσοτικής χαλάρωσης, είναι βέβαιο ότι θα εμπνευστεί πλήρως το αίσθημα και σε επενδυτές του εξωτερικού, που περιμένουν αυτή τη στιγμή για να επενδύσουν στην Ελλάδα. Είναι προϋπολογισμός που προσπαθεί μέρα με την μέρα να εμπνεύσει το αίσθημα της δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «μιζερολογείτε» για τη χθεσινή ανακοίνωση του Πρωθυπουργού. Βεβαίως, δεν είχε την έκταση που θα θέλαμε να είχε. Όμως, αυτά που περισσεύουν, επιστρέφουν πρωτίστως σε εκείνους που έχουν κοινωνικές ανάγκες και τα ιεραρχούμε, γιατί η δική μας αντίληψη είναι εντελώς διαφορετική από τη δική σας.

Εδώ πρέπει να σας πω, γιατί ξεχνάτε εύκολα, ότι κάθε Σεπτέμβριο τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια τα βιβλία καθυστερούσαν να πάνε τρεις και τέσσερις μήνες στα σχολεία, όπως καθυστερούσαν και οι καθηγητές. Φέτος δεν ακούστηκε κουβέντα. Δεν

λέτε κάτι γι' αυτό. Δεν ήταν μια σημαντική συμβολή;

Το 2014 πήρατε εμπροσθοβαρώς όλα τα λεφτά του ΕΣΠΑ για να καλύψετε τις ανάγκες των παιδικών σταθμών. Φέτος δώσαμε 93.000.000 ευρώ από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και βάλαμε στους παιδικούς σταθμούς δεκαπέντε χιλιάδες περισσότερα παιδιά.

Πώς το θεωρείτε; Λίγο; Μικρό; Ξέρετε πόσα τέτοια πράγματα θα γίνουν μέχρι το τέλος της τετραετίας, όταν θα κληθεί ο ελληνικός λαός να αποφασίσει σε ποιους θέλει να αναθέσει και πάλι τη διακυβέρνηση της χώρας;

Κάντε, λοιπόν, υπομονή, γιατί ακόμα και αυτό που ζητάτε σήμερα, δηλαδή εκλογές, αγνοώντας την επόμενη μέρα ότι η χώρα θα βρεθεί σε πολιτική αστάθεια, είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να συναντήσει την πατρίδα σε αυτή τη δύσκολη στιγμή, όταν στην περίμετρο της χώρας υπάρχει ένας ακήρυχτος παγκόσμιος πόλεμος -και το αγνοείτε- όταν το προσφυγικό είναι πάντα επί θύραις, όταν η οικονομία της χώρας έχει πρωτίστως ανάγκη από σταθερότητα.

Καλό είναι, λοιπόν, σε αυτά τα ζητήματα να βρεθεί κοινός τόπος όλων μας, διότι όλοι είμαστε πατριώτες εδώ. Όλοι αγαπούμε την Ελλάδα και σε ένα τέτοιο πνεύμα πρέπει να κινηθούμε.

Επιστρέφω στα του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής.

Επεξεργαστήκαμε έξι στρατηγικούς στόχους, ιεραρχώντας τις ανάγκες, για να μπορέσουμε με αποφασιστικότητα και με τη μεγαλύτερη δυνατή επιτάχυνση να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις πραγματικής ανάπτυξης με δημιουργία θέσεων εργασίας.

Ο πρώτος στρατηγικός στόχος είναι να προωθήσουμε θεσμικά το νομοσχέδιο που επεξεργάστηκε ο προκάτοχός μου Υπουργός, να το συμπληρώσουμε μέσα από έναν ανοιχτό και δημιουργικό διάλογο με όλους τους θεσμικούς φορείς. Δόθηκε σε όλους τους θεσμικούς φορείς και σε λίγες ημέρες θα ολοκληρώσουμε αυτή την επεξεργασία.

Πυλώνες σε αυτό το νομοσχέδιο είναι οι εξής: Οι πανελλήνιες εξετάσεις για την εισαγωγή στις σχολές του Λιμενικού Σώματος. Μόνο έτσι θα κλείσουμε την πόρτα στους «ημετέρους», στην αναξιοκρατία που κυριαρχούσε όλα αυτά τα χρόνια κυρίως από τη διακυβέρνηση συγκεκριμένης παράταξης, που όταν ερχόταν, καταργούσε κάθε μοριακή διαδικασία που είχε καθιερωθεί, για να προωθήσει συγκεκριμένες επιλογές. Επίσης, είναι η καθιέρωση μοριακού συστήματος για τις μεταθέσεις, ώστε να σταματήσει η άδικη και αναξιοκρατική -πολλές φορές- μετακίνηση. Οι συμβάσεις με τη συνεργασία και των πολιτών για την ακτοπλοία, που έχει σχέση με τις άγονες γραμμές, η προστασία των εργαζομένων στην ακτοπλοία, των ναυτικών μας, ώστε να μην υπάρχουν ναυτικός που να δουλεύει στο πλαίσιο της μαύρης εργασίας.

Δεύτερος στρατηγικός μας στόχος είναι να αξιοποιήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο έστω και το 1 ευρώ από τα 400 εκατομμύρια ευρώ που συμπεριλαμβάνουν τα προγράμματα τα οποία έχουν σχέση με το Υπουργείο.

Το ΕΣΠΑ, το προσφυγικό και μια σειρά άλλων μικρότερων προγραμμάτων για την αλιεία, είναι προγράμματα με τα οποία μπορούμε πραγματικά, αφού αξιοποιηθούν σωστά, αφού απορροφήσουμε τους πόρους με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο, να πετύχουμε σ' αυτόν τον πυλώνα τα εξής τρία πράγματα: Τη στρατηγική ψηφιακή πολιτική, δηλαδή να μπορέσουμε όλα τα συστήματα που θα αγορασθούν, να είναι και σύγχρονα, να κουμπώνουν μεταξύ τους και να δημιουργούν ένα αξιόπιστο πλαίσιο που θα προσφέρει έγκαιρα και έγκυρα στην ασφάλεια της χώρας. Να εξοπλίσουμε το Λιμενικό με σειρά σκαφών, πραγματικά σύγχρονων, με γρήγορες ταχύτητες, γιατί σήμερα, όπως ξέρετε, το Λιμενικό παίζει έναν πολύ καθοριστικό ρόλο και στην ασφάλεια της χώρας. Ο τρίτος τομέας είναι η οργάνωση, η αξιοποίηση όλου του υλικού που διαθέτουμε σε σκάφη, να επισκευαστούν και να αξιοποιηθούν για να καταστούν και πάλι αξιόμαχα.

Τρίτος στρατηγικός στόχος είναι η ποντοπόρος ναυτιλία. Όλοι γνωρίζουμε ότι η Ελλάδα αυτή τη στιγμή είναι μια μεγάλη δύναμη. Και αυτό οφείλεται στη ναυτοσύνη και στον εφοπλισμό.

Και πρέπει στη διαμάχη που υπάρχει για τα εργασιακά ζητήματα σε αυτούς τους δύο χώρους, με υπομονή και επιμονή να βρούμε έναν κοινό τόπο. Πρέπει οι Έλληνες ναυτικοί να πλημ-

ρίσουν τα ελληνόκτητα πλοία για πολλούς και ευνόητους λόγους. Και οι εφοπλιστές πρέπει από τη δική τους μεριά να αντιληφθούν και να αναγνωρίσουν -πιστεύω ότι το αναγνωρίζουν- την αξιολύπη των Ελλήνων ναυτικών.

Με μια τέτοια προσπάθεια θα μπορέσει, πραγματικά, όχι μόνο να διατηρήσει η Ελλάδα την ποιοτική της σημαία, όχι μόνο να εξασφαλίσει προτεραιότητα στην παγκόσμια εμπορική ναυτιλία, αλλά και να προσδώσει ακόμα και στην Ευρώπη την ανάλογη σημασία από την ύπαρξη αυτής της ναυτιλίας.

Στο πλαίσιο αυτό υπάρχει μία σειρά προβλημάτων με την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Η Κυβέρνηση θα συνεχίσει την προσπάθεια και των προηγούμενων κυβερνήσεων για να στηρίξουμε την ελληνική ναυτιλία. Περιμένουμε, όμως, και από τον εφοπλισμό ανάλογη ανταπόκριση σε μια σειρά επενδύσεων.

Θα μπορούσε και πρέπει να το κάνουμε σε συνεργασία -για τα ελληνόκτητα πλοία που κατασκευάζονται στην Κίνα, στην Κορέα και στην Ιαπωνία, να χρησιμοποιούνται αξιόπιστα εξαρτήματα που κατασκευάζονται στην Ελλάδα. Με έναν τέτοιο τρόπο θα δημιουργήσουμε οικονομικό κύκλο και θα δημιουργήσουμε και θέσεις εργασίας.

Επόμενος στρατηγικός στόχος: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αναλυτές της ναυτιλίας υποστηρίζουν ότι τα επόμενα δέκα χρόνια πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες στελέχη πρώτης γραμμής θα χρειαστούν για την παγκόσμια ναυτιλία. Η Ελλάδα πρέπει σε αυτή την κατανομή να πάρει σημαντικό μέρος. Και αυτό μπορεί να το κάνει οργανώνοντας τις σχολές εκπαίδευσης, τις ακαδημίες εκπαίδευσης, οι οποίες είχαν εγκαταλειφθεί στην τύχη τους και στις οποίες είχαν καταργηθεί οι θέσεις εργασίας.

Σήμερα, λοιπόν, δουλεύουν σε μεγάλο βαθμό με ωρομίσθιους. Εμείς, όμως, παρωθήσαμε γρήγορα, αμέσως τη διαδικασία -διά του ΑΣΕΠ- πρόσληψης εκπαιδευτικών. Σε συνεργασία με όλες τις περιφέρειες, στις οποίες υπάρχουν ακαδημίες, εντάσσουμε στο περιφερειακό πρόγραμμα τη χρηματοδότηση για τον εφοπλισμό με σύγχρονο εξοπλισμό των σχολών αυτών, για να μπορέσουμε, πραγματικά, να δώσουμε δυνατότητα υψηλής ποιοτικής εκπαίδευσης στους νέους ανθρώπους. Επίσης, θα συνεργαστούμε και με το Υπουργείο Παιδείας, ώστε να ενταχθεί στον επαγγελματικό προσανατολισμό και η κατεύθυνση στη ναυτιλία.

Επόμενος στρατηγικός μας στόχος είναι η κρουαζιέρα, είναι τα τουριστικά πλοία, είναι τα γιοτ. Είναι ένας τομέας που η Ελλάδα έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα, τα οποία πρέπει να αξιοποιήσουμε. Και στο πλαίσιο αυτό υπάρχει η απόλυτη συνεργασία με το Υπουργείο Τουρισμού, για να προωθήσουμε σε παγκόσμιο επίπεδο τις δυνατότητες που υπάρχουν στη χώρα, για να εξασφαλίσουμε την προσέλκυση τουριστών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νησιωτική πολιτική είναι μια πονεμένη ιστορία για όλους. Και δεν αμφισβητώ -γατί θα ήταν μικρόψυχο να μην το αναγνωρίσω- ότι έγιναν πολλές προσπάθειες από διάφορες κυβερνήσεις. Ποτέ, όμως, δεν εξασφαλίστηκε ένα ειδικό ευρωπαϊκό πρόγραμμα, προκειμένου η Ευρώπη να υλοποιήσει τις δεσμεύσεις και τις αναφορές που έχει σε πολλές συνθήκες.

Ήδη, ξεκινάμε με τις εντελώς νησιωτικές περιφέρειες της Ελλάδος να συνεργαστούμε και με άλλες νησιωτικές περιφέρειες της Νότιας Ευρώπης. Ήδη, στο περιθώριο των Υπουργών Ναυτιλίας στις Βρυξέλλες είδα όλους τους ομολόγους μου. Είδαν την ιδέα εξαιρετικά θετικά. Είναι καλή και η συγκυρία της Μαλτέζικης Προεδρίας.

Μπορούμε, λοιπόν, μέσα από μία συνεργασία, συνεννόηση, συστρατεύοντας και τους Ευρωβουλευτές μας, κινητοποιώντας ό,τι δυνατότητες έχουμε, να δημιουργήσουμε ένα κλίμα θετικό στην Ευρώπη. Αυτή η Ευρώπη φαίνεται ότι αρχίζει πλέον να αντιλαμβάνεται ότι η εδαφική συνοχή είναι υποχρέωσή της, ώστε οι πολίτες στα νησιά να αισθάνονται ότι δεν είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας, για να νιώθουν ότι είναι πολίτες και της Ελλάδος και της Ευρώπης, ότι είναι πολίτες και της Ισπανίας και της Ευρώπης, δηλαδή να υπάρξει η πραγματική εδαφική συνοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, να ολοκληρώσετε.

ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δύσκολες οι στιγμές. Μπορούμε, όμως, να εργαστούμε επίμονα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με ένα πάρα πολύ σημαντικό θέμα, που έχει να κάνει με τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη. Όλοι γνωρίζουμε τα προβλήματα που υπάρχουν στη ζώνη αυτή. Υπάρχει, όμως, μια σειρά υποχρεώσεων και από τη σύμβαση της «COSCO» στο λιμάνι. Θέλω παρεμπιπτόντως να πω ότι προχωρεί ομαλά η διαδικασία για τη Θεσσαλονίκη και εξασφαλίζονται εκεί και τα ζητήματα των εργαζομένων αλλά και η πρόσβαση και η αξιοποίηση των χώρων της πρώτης προβλήτας.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής συνεργασίας και με την «COSCO» θα ανοίξουμε έναν διάλογο και πιστεύω ότι θα γίνει κατανοητή η ανάγκη να προωθηθούν οι επενδύσεις που, κυρίως, αφορούν αυτόν τον τομέα της επισκευαστικής ζώνης. Πρέπει γρήγορα να έρθουν οι δεξαμενές και της «COSCO», γιατί ήδη είμαστε προ των πυλών της λεγόμενης «πράσινης» ενέργειας, της κατασκευής πλοίων «πράσινης» ενέργειας, αλλά και της μετατροπής πλοίων για τη χρησιμοποίηση της «πράσινης» ενέργειας και γι' αυτό θα υπάρξει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον.

Σε ό,τι αφορά τον Σκαραμαγκά, μαζί με το Υπουργείο Ανάπτυξης και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πρέπει να ξεκινήσει μια νέα προσπάθεια αποδέσμευσης από τα βάρη της Επιτροπής Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο ναυπηγείο, να προχωρήσει η διαδικασία επίλυσης της διαφοράς, ώστε και αυτό το μεγάλο ναυπηγείο να μπορέσει να συμβάλει –και μπορεί να συμβάλει–πραγματικά στην ανάπτυξη της χώρας.

Με τέτοιες, λοιπόν, πρωτοβουλίες είναι βέβαιο ότι μπορεί η χώρα να περπατήσει στον πραγματικό δρόμο της ανάπτυξης. Μια ανάπτυξης που θα αφορά όλους. Μιας ανάπτυξης που θα αγγίζει τα χείλη όλων, μιας ανάπτυξης που θα αναστρέψει το να φεύγει η ελπίδα της πατρίδας στο εξωτερικό, να φεύγουν τα νέα παιδιά της Ελλάδας στο εξωτερικό.

Η Ελλάδα έχει τεράστιες δυνατότητες και πιστεύω ότι όσο αποκαθίσταται αυτό το κλίμα εμπιστοσύνης και φεύγουμε από τις καταστάσεις πολιτικής αστάθειας τόσο θα αναπτύσσεται η οικονομία και τόσο θα εξελίσσεται αυτός ο τόπος προς το καλύτερο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αϊχάν Καρα Γιουσούφ από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτές τις μέρες συζητάμε τον δεύτερο προϋπολογισμό που καταθέτει η Κυβέρνησή μας. Με τον προϋπολογισμό του 2016 καταφέραμε να ανακόψουμε την ύφεση και σήμερα η εικόνα της Ελλάδας είναι πιο δυνατή, επειδή η Κυβέρνηση επέλεξε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα πραγματικά, παίρνοντας δύσκολες αποφάσεις.

Είχαμε δύο επιλογές. Η πρώτη ήταν να αγνοήσουμε τις πραγματικές συνθήκες, τις οποίες καθημερινά αντιμετωπίζει ο λαός, υπακούοντας τυφλά στις επιταγές των εξωτερικών μας εταίρων. Πρόκειται για το λάθος που έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Η άλλη επιλογή ήταν να κάνουμε συνετούς υπολογισμούς με βάση τα πραγματικά σημερινά δεδομένα. Αυτός άραγε δεν είναι και ο σκοπός σχεδιασμού ενός εθνικού προϋπολογισμού, δηλαδή να διορθώσει τις ατέλειες που μας κληροδότησε το παρελθόν, να προσπαθήσει να βελτιώσει το σήμερα και ταυτόχρονα να μεριμνήσει για το αύριο;

Από τότε που αναλάβαμε την Κυβέρνηση κάναμε μεγάλη προσπάθεια να αποκαταστήσουμε τις αδικίες των προηγούμενων χρόνων, κυρίως σε δύο καίριους τομείς, την εκπαίδευση και την υγεία.

Οι δύο αυτοί τομείς είχαν πληγεί ανεπανόρθωτα, ωστόσο με συντονισμένες κινήσεις και μεγάλη προσπάθεια τα σχολεία φέτος άνοιξαν χωρίς κενά με τα βιβλία να είναι στην ώρα τους. Μάλιστα, να υπενθυμίσω ότι ιδιαίτερα στο μειονοτικό εκπαιδευτικό σύστημα ήρθαν όλα τα βιβλία και των δύο προγραμμάτων έγκαιρα, το ίδιο και οι δάσκαλοι.

Επίσης, μετά από χρόνια δημοσιεύτηκαν οι προκηρύξεις για πρόσληψη προσωπικού από το Υπουργείο Υγείας, ενώ δυόμισι εκατομμύρια ανασφάλιστοι εντάχθηκαν στο ΕΣΥ.

Και να σημειώσουμε ότι τον αγώνα αυτόν η Κυβέρνηση τον έδωσε σε ιδιαίτερα δυσμενείς συνθήκες, με τους δανειστές από τη μια μεριά να πιέζουν για επιπλέον μέτρα, κάτι το οποίο παραμένει αδιαπραγμάτευτο για την Κυβέρνηση, καθώς τα συμφωνηθέντα πρέπει να τηρούνται και από τις δύο πλευρές, ενώ ταυτόχρονα έκλειναν τα σύνορά τους στους πρόσφυγες και τους μετανάστες εγκλωβίζοντας τους ανθρώπους στη χώρα μας, μια χώρα που από το υστέρημα της τσέπης της και από το περίσσευμα της ψυχής της τους φρόντισε με τον καλύτερο δυνατό και ανθρώπινο τρόπο.

Υπό αυτές τις συνθήκες η χώρα συνεχίζει με σταθερούς ρυθμούς να προχωράει μπροστά, ακριβώς επειδή η κυβέρνηση δεν αναζητά βραχυπρόθεσμες λύσεις, αλλά καταστρώνει ένα μακροπρόθεσμο οικονομικό πλάνο.

Ο προϋπολογισμός του 2017 είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που θέτει το πλαίσιο για μια διαφορετική οικονομική πολιτική με την οικονομία να σημειώνει ανάπτυξη και τους ασθενέστερους, που τόσο έχουν πληγεί τα τελευταία χρόνια, να στηρίζονται αποτελεσματικά. Το 2017 ο κοινωνικός προϋπολογισμός φτάνει τα 1,16 δισεκατομμύρια με τη θέσπιση του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης, την ενίσχυση του κοινωνικού προϋπολογισμού για υγεία, παιδεία και πρόνοια, αλλά και την προστασία της πρώτης κατοικίας.

Ο προϋπολογισμός του 2017 έχει τη μεγαλύτερη αναδιανομή εισοδήματος που έχει γίνει στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Αυτό δεν είναι το καθήκον μιας αριστερής κυβέρνησης;

Επιπλέον, όπως ανήγγειλε χθες το βράδυ ο Πρωθυπουργός, θα χορηγηθούν 617 εκατομμύρια ευρώ σε περίπου ενάμισι εκατομμύριο συνταξιούχους που λαμβάνουν συντάξεις κάτω από 850 ευρώ, εν όψει των εορτών. Το ποσό αυτό να σας υπενθυμίσω ότι είναι 4,7 φορές μεγαλύτερο από το ποσό του ΕΚΑΣ που περικόπηκε το 2016. Μέχρι τις γιορτές θα έχει, επίσης, καταβληθεί η πληρωμή του 100% της εξισωτικής αποζημίωσης του 2016 για τους αγρότες, όπως και η εκκαθάριση της βασικής και της πρόσθετης ενίσχυσης.

Για να ενισχύσουμε τους αγρότες εισάγουμε το αφορολόγητο για τις επιδοτήσεις έως και 12.000 ευρώ και εισάγουμε έκπτωση φόρου στο πραγματικό εισόδημα. Όσοι φορολογούμενοι αγρότες εμφανίσουν στις φορολογικές δηλώσεις του 2017 ετήσιο καθαρό εισόδημα από αγροτικές και μόνο δραστηριότητες μικρότερο από τα επίπεδα των 8.500 - 9.500 ευρώ δεν θα πληρώνουν φόρους. Να το υπενθυμίσω σε κάποιους πολυτελείους στην περιοχή μου, αυτοί που μας κυβερνούσαν κάποτε και πάλι είναι στα έδρανα της Αντιπολίτευσης και κάνουν βόλτες στα χωριά μας και να τρομοκρατούν τον κόσμο ότι έρχεται φοροκαταίγδα. Να ξέρουν, πόσοι θα πληρώσουν; Πόσους τσιφλικάδες έχουμε στην περιοχή μας, στη Θράκη και ειδικότερα στη Ροδόπη, που πολυτεύομαι;

Για όλα αυτά, αλλά και για όσα έχουν αναφέρει οι συνάδελφοι της Κυβέρνησης πριν από εμένα υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό και καλώ, βεβαίως, και την Αντιπολίτευση έστω και την ύστατη στιγμή να σοβαρευτεί. Έτσι η Ελλάδα δεν θα αποτελέσει απλώς μια μικρή χρεωμένη χώρα του Νότου. Θα είναι μια χώρα που πετυχαίνει τους στόχους της, μια χώρα που συνιστά παράγοντα σταθερότητας στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Κλείνοντας θα ήθελα να χαιρετίσω, βεβαίως, από το Βήμα αυτό και να ευχαριστήσω προσωπικά τον Πρωθυπουργό αλλά και τους Υπουργούς για την πρόσφατη επίσκεψή τους στην περιοχή μας. Κρατούμε την επίσκεψη αυτή ως υπόσχεση ότι η περιοχή μας θα αναβαθμιστεί άμεσα στο επίπεδο που της αξίζει και θα αναγνωριστεί η μεγάλη ενεργειακή, παραγωγική και γεωστρατηγική σημασία της.

Κάποιοι, που κυβερνούσαν για δεκαετίες τη χώρα, θυμήθηκαν τώρα ότι υπάρχει Θράκη, λες και τις δεκαετίες που κυβερνούσαν η Θράκη ήταν σε κάποια άλλη περιοχή του πλανήτη και με την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ανακαλύψαμε ότι είναι στην ελληνική επικράτεια.

Η κοινωνία, λοιπόν, της Θράκης ενωμένη, δεν θα επιτρέψει σε κανέναν να παίξει παιχνίδια εις βάρος της όμορφης περιφέρειάς μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων, ο συνάδελφος κ. Αναστάσιος Μεγαλομυστακας, έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα αυτές τις ημέρες, που συζητούμε για τον προϋπολογισμό, πολλούς από εμάς να αναφέρουν ότι εδώ μέσα δεν γίνεται συζήτηση καφενείου. Δυστυχώς, σε πολλές περιπτώσεις είναι λίγο χειρότερο αυτό που εξελίσσεται εδώ απ' ό,τι οι συζητήσεις καφενείου, όπως λέτε και εσείς.

Βλέπω εκατέρωθεν κατηγορίες για το τι έχει κάνει η μία πλευρά, τι έχει κάνει η άλλη. Οι άνθρωποι που συχνάζουν στα καφενεία ξέρουν ότι οι προηγούμενες κυβερνήσεις κατέστρεψαν την ελληνική οικονομία, άρπαξαν το μέλλον από τους νέους της πατρίδας μας και έρχεται η τωρινή Κυβέρνηση και δίνει τελειωτικά χτυπήματα. Σφυροκοπά την ελληνική οικονομία και μαζί με αυτή σφυροκοπά και την ελληνική κοινωνία. Έχουμε πλέον προβλήματα και κοινωνικής συνοχής.

Το χειρότερο απ' όλα, όμως, είναι ότι ο κόσμος καταλαβαίνει ότι δεν διεκδικεί τη σωτηρία της πατρίδας μας αλλά απλώς την κυβέρνηση της. Γιατί; Γιατί να υπάρχει αυτή η εικόνα για εμάς τους πολιτικούς -γιατί κοντά στα ξερά καίγονται και τα χλωρά και γιατί να μην εμπνεύσουμε στον κόσμο την ελπίδα;

Ξέρουμε ότι εάν εσείς κάνετε μια γύρα στα καφενεία, στις πλατείες, γυρίσετε μέσα στον κόσμο, θα καταλάβετε ποιες είναι οι βασικές τους ανάγκες. Γιατί αυτή τη στιγμή, ακούγοντάς σας, νομίζω ότι ζούμε σε ένα παράλληλο σύμπαν εδώ μέσα, πως είμαστε σε μια άλλη πραγματικότητα. Και θα σας εξηγήσω γιατί.

Ακούω να μιλούν για ανεργία και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ φτάνει που παρέδωσαν αυτά τα νούμερα ανεργίας στον ΣΥΡΙΖΑ και έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και μας λέει ότι καταπολεμά την ανεργία. Καταπολεμά την ανεργία με διώρες και τετράωρες θέσεις εργασίας. Είναι αυτό ουσιαστική λύση στο πρόβλημά μας; Δεν είναι και το ξέρετε πολύ καλά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Δεν καταπολεμάμε την ανεργία, όταν η ανεργία στον νέους έχει ξεπεράσει το 60%. Κάθονταν παροπλισμένοι οι νέοι μας, που αυτοί θα έπρεπε να είναι η κινητήριος δύναμη, στην οποία θα στηριχθεί η οικονομία μας για να ανακάμψει. Και όλο αυτό ενισχύεται με το brain drain. Έχει φύγει ο «αφρός» της επιστημονικής δύναμης στο εξωτερικό. Βγαίνουν έξω και διαπρέπουν. Αυτούς τους ανθρώπους χρειαζόμαστε, αυτά τα μυαλά χρειαζόμαστε, για να μπορέσουμε να ανακάμψουμε σαν Ελλάδα.

Δεν μπορώ πραγματικά να καταλάβω πώς ανεβαίνετε στο Βήμα και λέτε «καταπολεμάμε την ανεργία». Αυτό δεν μπορώ να το καταλάβω.

Μιλάτε για υπερφορολόγηση. Τόσο η Νέα Δημοκρατία όσο και το ΠΑΣΟΚ κατηγορούν τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ τους κατηγορεί για την προηγούμενη πολιτική.

Ναι, και οι δυο υπερφορολογείτε. Αυτό φαίνεται από τα νούμερα, τα οποία έχουν αναφέρει πάρα πολλοί Βουλευτές αυτές τις ημέρες και Υπουργοί. Βλέπουμε ότι η φορολογική σας πολιτική οδηγεί στην εξοδο μεγάλου αριθμού επιχειρήσεων στη Βουλγαρία. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν δεκαεπτά χιλιάδες ελληνικές επιχειρήσεις στη Βουλγαρία και πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας από ελληνικές επιχειρήσεις. Κάναμε μάγκες όχι μόνο τους Βούλγαρους αλλά και τους Ρουμάνους!

Εάν αυτές οι επιχειρήσεις είχαν τις εργασίες τους εντός Ελλάδας, άνεργοι δεν θα υπήρχαν ούτε στην Έδεσσα ούτε στη Δράμα ούτε στις Σέρρες ούτε στο Κιλίκι. Μιλάμε για πενήντα χιλιάδες εργαζόμενους. Κάναμε δύο φορές αυτές τις θέσεις εργασίας στους γείτονες. Τόσο καλοί γείτονες είμαστε!

Άκουσα τον Υπουργό κ. Παπαδημητρίου εδώ στο Βήμα και διάβασα και αυτά που είπε, που μας λέει ότι η υπερφορολόγηση δεν είναι το πρώτο κριτήριο που διώχνει, που απομακρύνει τις επιχειρήσεις. Και το αποιολόγησε με το ότι και άλλες χώρες έχουν υψηλή φορολογία.

Και άλλες χώρες έχουν την προκαταβολή; Και άλλες χώρες έχουν τις ασφαλιστικές εισφορές; Και άλλες χώρες έχουν τις ειδικές εισφορές; Έχουν αυτούς τους μισθούς αυτές οι χώρες;

Όταν το Διεθνές Οικονομικό Φόρουμ -το έχω ξαναφέρει σε ομιλία μου- μας λέει ότι οι κύριοι παράγοντες που καθορίζουν την ανταγωνιστικότητα μιας χώρας είναι, πρώτα απ' όλα, η πολιτική σταθερότητα, η φορολογική πολιτική, η κεντρική διοίκηση, η δυνατότητα των τραπεζών να ενισχύουν τις επιχειρήσεις και τους πολίτες και η κυβερνητική σταθερότητα, έρχεστε και μας λέτε εσείς ότι δεν παίζει τόσο μεγάλο ρόλο η υπερφορολόγηση; Πώς;

Έρχεστε τώρα και φορολογείτε και το κρασί και το πετρέλαιο και βλέπουμε ότι τα έσοδά σας είναι λιγότερα απ' ό,τι πριν. Βλέπετε ότι η υπερφορολόγηση δεν αποδίδει τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Σας πιέζουν οι δανειστές. Εκεί, όμως, δείξτε το ανάστημά σας, ορθώστε το.

Δεν γίνεται στην Ελλάδα του 2016, που οι τουρίστες ήταν περισσότεροι, να έχουμε λιγότερα έσοδα. Δεν καταλαβαίνετε ότι οι επιχειρηματίες προσπάθησαν να φοροδιαφύγουν, γιατί απλά δεν έβγαιναν αλλιώς; Όταν δεν έπεφτε καρφίτσα σε πολλές παρτίδες της Ελλάδας, σε πολλά μαγαζιά, εσείς μου λέτε ότι έχουμε λιγότερα έσοδα; Σκεφτείτε το λίγο.

Έρχεστε και μιλάτε εδώ μέσα για επενδύσεις και λέτε ότι του χρόνου, σύμφωνα με τον νέο προϋπολογισμό, οι επιχειρήσεις στην Ελλάδα θα εξαγάγουν περισσότερα. Ούτε νέες επενδύσεις θα έρθουν ούτε οι υπάρχουσες, δυστυχώς, προβλέπουμε ότι θα έχουν αύξηση των εξαγωγών. Πείτε μου, πώς θα γίνει αυτό; Εξηγήστε μου. Κανένας δεν μπορεί να το εξηγήσει, απλώς το αναφερόμαστε, για να το πούμε.

Έχετε δείξει πολλές φορές ότι είστε αφερέγγυοι απέναντι σε μεγάλες επενδύσεις. Υπάρχουν ακυρώσεις συμφωνιών, υπάρχουν καθυστερήσεις. Πολλοί έχουν πάρει τα μπουγαλάκια τους και έχουν φύγει. Πώς στηρίζετε το επιχειρήμα ότι θα αυξηθούν οι επενδύσεις στην Ελλάδα και οι εξαγωγές; Το έχετε τάξει. Έχετε πει ακόμη ότι και οι πρόσφυγες θα βοηθήσουν στην αύξηση της επενδυτικότητας στην Ελλάδα, αλλά δεν βλέπουμε τίποτα.

Θα μας πει κάποιος πότε επιτέλους θα αρθούν τα capital controls; Πώς θα έρθει ένας επιχειρηματίας; Πες ότι δεν τους επηρεάζει η υπερφορολόγηση και ήρθε εδώ επειδή έχουμε καλό καιρό. Θα έρθει να επενδύσει, ενώ έχουμε capital controls;

Τα σκέφτεστε πριν τα πείτε κάποια πράγματα; Γιατί εγώ δεν μπορώ να τα καταλάβω. Πρέπει εσείς να μου τα εξηγήσετε πιο απλά, για να τα καταλάβω και εγώ και ο κόσμος που μας ακούει.

Έρχεστε τώρα να δώσετε μια κλωτσιά και στις υφιστάμενες παραγωγικές δομές της χώρας, όπως είναι ο πρωτογενής τομέας. Κάντε μια συζήτηση με αγρότες και θα δείτε ότι δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στους νέους φόρους, στις νέες εισφορές, στην κατάργηση του αγροτικού πετρελαίου.

Το ίδιο κάνετε και με τον τουρισμό. Βγήκε χθες στο διάγγελμα ο Πρωθυπουργός της χώρας ο κ. Τσίπρας και είπε ότι δεν θα ισχύει ο αυξημένος ΦΠΑ σε κάποια νησιά. Νομίζετε ότι έτσι ενισχύετε τον τουρισμό; Δίνετε λύση; Δεν δίνετε λύση, σας απαντώ εγώ. Φοβάστε τις μεταρρυθμίσεις, αυτές τις μεταρρυθμίσεις που παράγουν πλούτο. Δεν κόβετε τις δαπάνες από εκεί που πρέπει. Συνεχίζετε με τους διορισμούς μετακλητών και με τη δημιουργία διευθύνσεων, οργανισμών και ας αλληλοκαλύπτουν αρμοδιότητες ο ένας με τον άλλον.

Η ίδια σας η Υπουργός μίλησε για δημόσιους υπαλλήλους που δεν ξέρουμε πού βρίσκονται. Υπάρχουν φορείς που δεν έχουν κανένα απολύτως αντικείμενο εργασίας και αυτοί εξακολουθούν να υπάρχουν. Μην τους διώξετε τους δημοσίους υπαλλήλους, βάλτε τους εκεί που υπάρχουν ελλείψεις. Πόσους χρειάζεστε δηλαδή; Άντε και οι προηγούμενοι ήταν άχρηστοι, δέχομαι αυτό που λέτε, αλλά είστε κοντά δύο χρόνια και δεν μπορούμε να δούμε πού είναι οι εργαζόμενοί μας; Νομίζετε ότι σε μια ιδιωτική

επιχείρηση θα χρειαζόταν πάνω από μία εβδομάδα για να γίνει αυτό; Για να μην υπάρχει ούτε η μομφή απέναντι στους δημοσίους υπαλλήλους ότι είναι αργόσχολοι και χασομέρηδες και ότι είναι αυτοί οι υπεύθυνοι για το τι συμβαίνει στη χώρα. Δεν είναι αυτοί οι υπεύθυνοι, η πολιτική, που ασκήθηκε μέχρι τώρα, είναι υπεύθυνη για το σημείο που έχουμε φτάσει.

Πρέπει να εκμεταλλευτούμε όλα μας τα εφόδια, το περιβάλλον μας, τη γεωθερμία μας, τα προϊόντα μας και όχι να τα απαξιωνούμε εμείς οι ίδιοι. Πρέπει επιτέλους -δεν θέλω να επαναλαμβάνομαι, αλλά δεν το καταλαβαίνετε αλλιώς εσείς- να έχουμε μια κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης. Ακούω ότι το ίδιο ζητάει πλέον και το ΠΑΣΟΚ, που όταν ήρθε στη Βουλή η ώρα να ψηφίσει την απλή αναλογική, την καταψήφισε και δεν καταλαβαίνω πραγματικά τον λόγο να κάνει ένα τέτοιο δώρο στον επόμενο Πρωθυπουργό, όποιος και αν είναι αυτός.

Και έρχεστε τώρα και ζητάτε εθνική συνεννόηση; Δηλαδή, πριν τρεις μήνες, που ήρθε ο νόμος για την απλή αναλογική, ήσασταν κατά και τώρα μιλάτε για εθνική συνεννόηση; Ευτυχώς, ήρθατε στον σωστό δρόμο! Και αυτό ζητάμε και εμείς, έχοντας μια σταθερή κυβέρνηση, μια δυνατή κυβέρνηση, γιατί δεν γίνεται να βγαίνει ο Πρωθυπουργός να διαπραγματευτεί και ο Αρχηγός της Μείζονος Αντιπολίτευσης να οδύρεται και να φωνάζει «θέλω εκλογές, θέλω εκλογές». Αυτή είναι η λύση; Δεν είναι λύση οι εκλογές. Ρωτήστε λίγο τους συνανθρώπους μας. Κανένας δεν θέλει εκλογές, γιατί δεν θα υπάρξει λύση, θα υπάρξει επιπλέον καθυστέρηση και θα έρθετε εσείς, σαν Νέα Δημοκρατία, γιατί τα πράγματα δεν θα πηγαίνουν αλλού, να υπογράψετε το τέταρτο μνημόνιο. Αυτό θέλετε να κάνετε; Δεν νομίζω.

Ας βάλουμε όλοι στην άκρη το κομματικό συμφέρον και ας ενωθούμε, επιτέλους, για να ταρακουνήσουμε λίγο και την Ευρώπη. Με αυτά που γίνονται στην Ευρώπη, όπως και στην Ελλάδα, με το δημοψήφισμα στην Ιταλία, στην Μεγάλη Βρετανία, φαίνεται ότι ο λαός της Ευρώπης έχει απαυδήσει πλέον με την πολιτική, που ασκείται.

Ο σχεδιασμός που ακολουθείται αυτή τη στιγμή είναι λάθος. Δεν λέω σε καμμία περίπτωση ότι πρέπει να βγούμε από την Ευρώπη. Είμαστε ένα κόμμα φιλοευρωπαϊκό. Είδαμε πολλά καλά από την Ευρώπη και αυτή τη στιγμή η Ευρώπη είναι σε μια κρίση. Εμείς πρέπει να τους ταρακουνήσουμε, να βρούμε συμμάχους σε αυτό και να πάμε να ορθώσουμε το ανάστημά μας με μια δυνατή κυβέρνηση, να ξέρουν κι αυτοί ότι μιλούμε με σοβαρούς ανθρώπους όχι με μια κυβέρνηση που άλλα λέει ο Υπουργός, άλλα λέει ο Πρωθυπουργός και άλλα λένε οι Βουλευτές, για να έχουμε αποτέλεσμα.

Έρχεται ο Πρωθυπουργός εχθές και βγάζει ένα διάγγελμα. Η κριτική μου για το διάγγελμα αυτό θα είναι να ανατρέξω στις δηλώσεις που είχε κάνει ο τωρινός Πρωθυπουργός και με...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και με αυτό θα κλείσετε, κύριε συνάδελφε, έτσι;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Θα χρειαστώ ελάχιστο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα έχετε την ανοχή...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Πολύ ωραία!

...αυτά που είχε πει το 2014 για τον κ. Σαμαρά, ο οποίος είχε δώσει ένα επίδομα 500 ευρώ, ότι αυτά είναι ψίχουλα. «Είναι ψίχουλα» -είχε πει- «τους πήρατε το ψωμί από τα τραπέζια και τώρα τους εκμεταλλεύεστε». «Θίγεται την αξιοπρέπεια τους», αυτό είχε πει ο Πρωθυπουργός μας. Δεν λέμε ότι δεν πρέπει να δοθούν τα λεφτά αυτά, αλλά ελπίζουμε να μην είναι ένα προεκλογικό τρικ και να είναι μόνο η αρχή, γιατί αυτό δεν λύνει το πρόβλημα σε καμμία περίπτωση.

Και για να κλείσω, ο ελληνικός λαός προ πολλού έχει χάσει την εμπιστοσύνη του στο πολιτικό σύστημα. Βάζει χρόνια τώρα πλάτη για να ανακάμψει η ελληνική οικονομία. Όμως πολύ φοβάμαι ότι εάν συνεχίσετε έτσι, ο ελληνικός λαός θα χάσει και την ελπίδα του και τότε χαθήκαμε όλοι μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν προχωρήσουμε θέλω να σας ενημερώσω για κάτι, όντας πεπεισμένος ότι εκπροσωπώ τη συντριπτική πλειοψηφία

των συναδέλφων από όλες σχεδόν τις πτέρυγες της Βουλής.

Εχθές διέλαθε κατ' αρχάς της δικής μου προσοχής, αλλά και των συναδέλφων, που ήταν μέσα στην Αίθουσα, μια απίστευτης αγριότητας προσωπική επίθεση του κ. Κασιδιάρη προς τον Υπουργό κ. Τσακαλώτο, ο οποίος ήταν και στα Έδρανα. Νομίζω ότι ομοφώνως καταδικάζουμε τέτοιες συμπεριφορές χωρίς κανένα απολύτως άλλοθι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Απολύτως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επίσης, ζητώ την ομόφωνη απόφασή σας, προκειμένου μονομερώς να ζητήσω να διαγραφεί η επαίσχυντη φράση από τα Πρακτικά.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Μόνο; Να του επιβάλετε άλλη ποινή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όταν έχει περάσει, κυρία συνάδελφε, αναδρομική ποινή το Προεδρείο δεν βάζει. Είναι άλλη η διαδικασία. Κατάλαβα τι λέτε, αλλά σας λέω αυτό, για να είμαστε συνεννοημένοι. Έτσι; Κλείνουμε το συγκεκριμένο θέμα εδώ και παρακαλώ τις κυρίες των Πρακτικών να το διορθώσουν και να μου το φέρουν σήμερα ή αύριο να το μονογράψω.

Προχωρούμε τώρα ως εξής: Θα μιλήσει η κ. Σταμπουλή, μετά ο κ. Παναγιωτόπουλος, μετά ο κ. Μπόλαρης, αν έχει έλθει στην Αίθουσα -συμβαίνει καμιά φορά να αργεί κάποιος συνάδελφος- και όσον αφορά τον κ. Καραγκούνη, έχει γίνει αμοιβαία μετάθεση με τον κ. Παναγιωτόπουλο. Εφόσον δεν έλθει ο κ. Μπόλαρης, θα μιλήσει ο κ. Σταμάτης, που υπομονετικά αναμένει μέσα στην Αίθουσα, μετά ο Υπουργός Υγείας κ. Ξανθός και θα συνεχίσουμε με τρεις-τέσσερις Βουλευτές και με την Υπουργό Εργασίας κ. Φωτίου, που την αναμένουμε να έλθει, για να της δώσουμε τον λόγο.

Κυρία Σταμπουλή, έχετε τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριε Υπουργέ, συνάδελφισσες και συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2017 δεν μπορεί παρά να διεξάγεται υπό το φως των χθεσινών εξαγγελιών του Πρωθυπουργού και υπό το φως της απόφασης του Eurogroup των προηγούμενων ημερών.

Είτε θέλει να το παραδεχθεί η Αντιπολίτευση είτε όχι, το χρέος θα ελαφρύνει κατά 21,8% ή κατά 45 δισεκατομμύρια χωρίς PSI, χωρίς εγκληματικό κούρεμα των αποθεματικών των ταμείων των εκπαιδευτικών και νοσηλευτικών ιδρυμάτων ούτε, βέβαια, των αποταμιεύσεων των μικροομολογιούχων.

Αν σας φαίνεται δυσβάσταχτο το πλεόνασμα 3,5%, που όντως προϋποθέτει δυσπρόσιτους ρυθμούς ανάπτυξης, γι' αυτό και υπάρχει αντιπρόταση για 2,5% συν 1%, όπου το 1% επιστρέφεται στους μικρομεσαίους από τους φόρους και τις εισφορές, των οποίων θα έπρεπε να αποσπαστεί, αντιπρόταση με την οποία ακόμα δεν μας είπατε αν συμφωνείτε ή όχι. Θα πρέπει να μας εξηγήσετε πώς γίνεται το μείον 0,25% του 2015, το 0,5% του 2016, το 1,75% του 2017 και το 3,5% του 2018 να είναι πιο δυσβάσταχτο από το 3% του 2015, το 4,5% του 2016, το 4,5% του 2017 και το 4,5% του 2018, που εσείς είχατε συμφωνήσει, με προβλεπόμενη ανάπτυξη 2,9%, όπως ψέλλισε χθες ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, χωρίς να τολμήσει να πει πόση ήταν, στ' αλήθεια, η αρνητική ανάπτυξη που πέτυχε η συγκυβέρνησή τους με το ΠΑΣΟΚ, λες και μπορεί να ξεχαστεί το σπирάλ της ύφεσης, στο οποίο βύθισαν την οικονομία επί τέσσερα χρόνια.

Μπορεί η αριστεία και τα πολλά πτυχία μαζεμένα σε σύντομο χρονικό διάστημα να σε κάνουν να μπερδεύεις λίγο τους φιλοσόφους της Γαλλικής Επανάστασης, αλλά δεν μπορεί να σε αποδιώξουν να συγκρίνεις μεγέθη της απλής αριθμητικής.

Όσο για την πιθανότητα παράτασης της δέσμευσης για πλεόνασμα μετά το 2018, που κάνει τους ομιλητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μας επισημαίνουν ότι ο πολιτικός μας χρόνος τελειώνει το 2019, η είδηση δεν είναι ότι δεν μας αναγνωρίζουν το δικαίωμα μιας μεσοπρόθεσμης δέσμευσης αυτοί που υποθήκευσαν το μέλλον της χώρας για δεκαετίες, αλλά ότι μας αναγνωρίζουν πολιτικό χρόνο ως το 2019, όσο λέει το Σύνταγμα δηλαδή, αυτοί που τον Γενάρη του 2015 περίμεναν η αριστερή παρένθεση να κλείσει στο τέλος Φλεβάρη και τον Σεπτέμβρη ευελπιστούσαν να μη βγάλουμε τη χρονιά.

Δεν κλείνει, λοιπόν, η αριστερή παρένθεση και δεν είναι προεκλογική η εξαγγελία, η απόφαση του Πρωθυπουργού για παροχή 617.000.000 ευρώ σε ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες συνταξιούχους με σύνταξη κάτω των 830 ευρώ, ποσό πολλαπλάσιο των περικοπών του ΕΚΑΣ και, μάλιστα, με αντίστροφη κατανομή, ώστε να πάρουν περισσότερα αυτοί και αυτές που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη. Είναι πραγματοποίηση των δεσμεύσεών μας για υποστήριξη αυτών που χτυπήθηκαν πιο άγρια από την κρίση.

Προεκλογική εξαγγελία έσπευσαν να καταγγείλουν χθες ότι είναι οι κάθε λογής «Μαυρογιαλούροι», προβάλλοντας σε μας τον δικό τους τρόπο σκέψης, και σήμερα μας είπαν ότι είναι ψέμα.

Πείτε το σε αυτούς τους ανθρώπους που θα πάρουν τα χρήματά, θα πληρώσουν κάποιο λογαριασμό που εκκρεμεί και θα περάσουν λίγο καλύτερα τα Χριστούγεννα και στα μαγαζιά της γειτονιάς, όπου θα πάνε να ξοδέψουν τα λεφτά που θα τους μείνουν, γιατί αυτοί, ξέρετε, δεν θα τα βάλουν σε offshore, ούτε θα αγοράσουν σύνθετα τραπεζικά προϊόντα.

Σας ενοχλεί η πραγματοποίηση των δεσμεύσεών μας για το ταξικό πρόσημο που θα έχει η δική μας πολιτική κατανομής διαθέσιμων ποσών, τα οποία, ως το τονίσουμε, είναι διαθέσιμα χάρη στην απόδοση των μη παραμετρικών μέτρων, αυτών που εσείς λέτε ότι δεν παίρνουμε και οι θεσμοί δεν πολυπιστεύουν ότι μπορούμε να πάρουμε, γι' αυτό και δεν τα συνηγορούν στα συμφωνημένα πλεονάσματα, μέτρων που περιορίζουν τη φοροδιαφυγή, την απώλεια ενδοκοινοτικού ΦΠΑ και το λαθρεμπόριο, μέτρων όπως αυτά που, επιτέλους, εφαρμόζονται στον Προμαχώνα Σερρών, σύμφωνα με τις επί δεκαετίες υποδείξεις των τελωνειακών. Εκεί, επιτέλους, τοποθετήθηκε από την Κυβέρνησή μας η γεφυροπλάστιγγα, την οποία σας δώρισε η Ελληνική Συνομοσπονδία Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας στα μέσα του '14, διότι οι κυβερνήσεις σας αρνιόντουσαν να την αγοράσουν και όταν τους τη δώρισαν, ολιγώρησαν να την εγκαταστήσουν, ενώ έβγαλε τα λεφτά της μέσα στο πρώτο δεκαήμερο λειτουργίας της, όπως ήταν αναμενόμενο.

Και έχει και πρόσημο φύλου η απόφαση αυτή του Πρωθυπουργού, διότι, ως γνωστόν, η φτώχεια είναι γένους θηλυκού, ειδικά πάνω από τα εξήντα πέντε: 15,2% για τις γυναίκες και 11,9% για τους άντρες.

Γένους θηλυκού είναι και η ανεργία, γι' αυτό αντιλαμβανόμαστε πόση αξία έχουν τα voucher που επιτρέπουν στις άνεργες μητέρες να αφήνουν τα παιδιά τους σε παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς, ώστε να μπορέσουν να ψάξουν για δουλειά.

Γένους θηλυκού είναι και τα θύματα της έμφυλης βίας, ενδοοικογενειακής βίας, βιασμού, trafficking για σεξουαλική αλλά και εργασιακή εκμετάλλευση, σεξουαλικής παρενόχλησης στην εργασία, των οποίων η υποστήριξη συνεχίζεται μέσα από τα συμβουλευτικά κέντρα και τα κέντρα φιλοξενίας, αφού εξασφαλίστηκε η χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ για άλλα δύο χρόνια. Είναι μικροψυχία να μην αναγνωρίζετε στον κ. Χαρίτη ότι επί των ημερών του το ΕΣΠΑ απορροφάται μέχρι λεπτού. Επίσης, υπάρχει πρόβλεψη, για τα κέντρα αυτά, να δέχονται και γυναίκες πρόσφυγες θύματα βίας.

Με την υπογραφή τον Σεπτέμβριο της κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Εξωτερικών και Εργασίας για τη σύσταση και λειτουργία Εθνικού Συστήματος Αναγνώρισης και Παραπομπής Θυμάτων Εμπορίας Ανθρώπων εξασφαλίζεται, πέραν των άλλων, η προστασία του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης για τα πρόσωπα αυτά, στην συντριπτική τους πλειοψηφία γυναίκες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Λίγα δευτερόλεπτα, σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Γένους θηλυκού είναι και η πιο σκοτεινή περιοχή της σκοτεινής πλευράς του φεγγαριού, εκεί που κατοικούν όσοι η δικαιοσύνη θεωρήσε ότι κάποια πράξη τους την πρόσβαλε και που αυτή η Κυβέρνηση δεν παύει να προσπαθεί να βελτιώσει τη ζωή τους, όχι μόνο με τα μέτρα αποσυμφόρησης και τη νομοθεσία για τις μητέρες πολύ μικρών παιδιών, που επι-

τέλους πρέπει να τύχει ευρύτερης εφαρμογής, αλλά και με τα 3 εκατομμύρια ευρώ, κατά τα οποία είναι αυξημένος ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής το 2016, αρχίζοντας από τα στοιχειώδη, όπως η θέρμανση και το ζεστό νερό.

Την ώρα που οι μικροπολιτικές σκοπιμότητες κάποιων προσπαθούν να στερήσουν από τις κρατούμενες του Κορυδαλλού ακόμα και τον χώρο προαυλισμού τους, ενώ ο ηθικός αυτουργός της ηθικής, τουλάχιστον, εξόντωσης των πλήρως αθωωμένων οροθετικών γυναικών –αυτή η δίωξη κι αν ήταν διάκριση λόγω φύλου– γυρνά ανάμεσά μας και μας κουνά το δάχτυλο, το Υπουργείο αναδιοργανώνει την εκπαίδευση των κρατουμένων, κάνει την προεργασία για την ίδρυση γυναικείων αγροτικών φυλακών και προετοιμάζει το προεδρικό διάταγμα που θα εντάσσει το ψυχιατρείο των φυλακών στο ΕΣΥ, δημιουργώντας για πρώτη φορά και τμήμα γυναικών και νέων.

Το ΕΣΥ, λοιπόν, επωμίζεται τις δαπάνες του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού δίκαια, διότι προσωπικό του Υπουργείου Υγείας θα είναι πια, όπως και όλοι οι επαγγελματίες υγείας που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, στα καταστήματα κράτησης.

Και μιας και μιλάμε για το ΕΣΥ, στο οποίο δεν είχα σκοπό να αναφερθώ εκτενέστερα, όμως χθες προκλήθηκε, χρειάζεται πολύ θράσος για να αμφισβητηθούν οι προσλήψεις που άρχισαν από το 2015, συνεχίστηκαν το 2016, χάρη στη γενναία αύξηση του προϋπολογισμού του Υπουργείου Υγείας, και θα συνεχιστούν και το 2017.

Να μιλήσω για τους διακόσιους και πλέον γιατρούς που οι τότε κυβερνώντες άφησαν μετέωρους από τις κρίσεις του 2010, 2011 και τώρα έχουν προσληφθεί όλοι όσοι δεν έχουν ρυθμίσει αλλιώς την επαγγελματική τους ζωή μέσα στην πενταετία που πέρασε;

Ή για τους τετρακόσιους επικουρικούς το 2015 συν εξακόσιους το 2016, για τους οποίους ακούστηκε η απαράδεκτη ατάκα «αφήστε τους αυτούς», λες και είναι λιγότερο γιατροί ή λες και δεν περιλαμβάνεται στον προϋπολογισμό η μισθοδοσία τους. Δεν θα συνεχίσω με αριθμούς προσλήψεων, θα το κάνει πολύ καλύτερα ο παρών Υπουργός, φαντάζομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ούτως ή άλλως πρέπει να κλείσετε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Κλείνω. Θα πω, όμως, ότι παρά τους αντίθετους ψευδείς ισχυρισμούς της Αντιπολίτευσης, το παρακρατούμενο 6% από τις συντάξεις αποδίδεται ολόκληρο στον ΕΟΠΥΥ, ο οποίος –για να ξαναγυρίσουμε στις γυναίκες– εντάσσει τώρα πια στις χορηγούμενες εξετάσεις την ψηφιακή μαστογραφία. Μένει να εντάξει και το αντισυλληπτικό χάπι. Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι δεν θα μας ρίξει έξω τον προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός, που έχουμε μπροστά μας, υλοποιεί στο μέτρο του δυνατού δεσμεύσεις μας απέναντι σε εκείνους που έπληξε περισσότερο η κρίση και γι' αυτό υπερψηφίζεται από όλους και όλες εμάς που βάζουμε την υποστήριξη αυτών των στρωμάτων σε πρώτη προτεραιότητα. Οι υπόλοιπες και οι υπόλοιποι ας αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Κωνσταντίνος Καραγκούννης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν κρίνει κανείς τον προϋπολογισμό το 2017 με βάση τα κριτήρια που συνήθως κρίνουμε έναν προϋπολογισμό, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρόκειται για ένα εξοργιστικό κείμενο, διότι αν ο απλός Έλληνας πολίτης αντιληφθεί στο σύνολό του τι πρόκειται να υποστεί και αν δει πίσω από τα νούμερα και τους αριθμούς, έχω την αίσθηση, χωρίς καμμία παρεξήγηση, ότι ο Πρωθυπουργός θα έπρεπε να είχε μείνει μόλις στην Κούβα!

Το πιο εξοργιστικό είναι ότι εμπαίζετε τους συνταξιούχους. Ενώ τους έχετε κάνει μια ανελέητη επίθεση στα εισοδήματα, κομπάζετε ότι τους δίνετε δέκατη τρίτη σύνταξη, πράγμα το οποίο δεν ισχύει, –διότι, όπως ξέρετε, είναι μόνο για έναν χρόνο– και, βεβαίως, τους τα παίρνει πολύπλευρα από την άλλη τσέπη.

Θα δώσω ένα απλό παράδειγμα, για να καταλάβει ο κόσμος.

Ένας συνταξιούχος με κύρια σύνταξη 580 ευρώ και επικουρική 84 ευρώ έχασε περίπου 417,6 ευρώ ετησίως μόνο για την παρακράτηση υπέρ της εισφοράς υγείας στην κύρια σύνταξη και 60 ευρώ στην επικουρική. Δηλαδή, μέχρι τώρα έχουμε 417,6 ευρώ. Αυτός ο συνταξιούχος θα πάρει πίσω ως εφάπαξ, δέκατη τρίτη σύνταξη, όπως την ονομάζετε, 300 ευρώ.

Ο συνταξιούχος του ιδίου παραδείγματος προφανώς παίρνει και ΕΚΑΣ, το οποίο έχασε πριν από λίγους μήνες και θα στερηθεί, δηλαδή, συνολικά 360 ευρώ ετησίως. Συνολική απώλεια: 837,6 ευρώ. Και εσείς του επιστρέφετε πίσω το 1/3.

Μιλάμε για τεράστια κοροϊδία, μιλάμε για τη γνωστή θεωρία του Χότζα. Ξεκάθαρα πράγματα. Μιλάμε για έναν προϋπολογισμό μονιμοποίησης του κλινικού θανάτου της ελληνικής οικονομίας. Το σύνθημά σας είναι «φέρτε και άλλα χρήματα». Και αυτά περί ανάπτυξης και τα υπόλοιπα που λέτε, έχω την αίσθηση ότι κινούνται στη σφαίρα της ανεκδοτολογίας.

Θα σας δώσω ένα άλλο παράδειγμα. Κάθε μέρα διαβάζω στις εφημερίδες ότι το Υπουργείο Οικονομικών -είναι εδώ και η κ. Παπανάτσιου να μας τα πει- ετοιμάζεται να ελέγξει ένα εκατομμύριο διακόσιους πενήντα χιλιάδες φορολογουμένους ως υπόπτους φοροδιαφυγής. Δηλαδή, στην ουσία τι λένε; Ότι θα ελέγξουν τον μισό ενεργό φορολογικά πληθυσμό της χώρας. Δηλαδή, εκτός από τους υπέρογκους λογαριασμούς, που πληρώνουν σε φόρους, θα κινδυνεύσουν εφεξής οι φορολογούμενοι να γίνουν και υπόδικοι. Και όλα αυτά σε συνθήκες απόλυτης κρίσης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Δεν είναι έτσι, κύριε Καραγκούνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Έτσι είναι, κύριε συνάδελφε. Απολύτως. Δηλαδή, κάνετε το πρωτοφανές, που δεν κάνει καμμία χώρα στον κόσμο. Κυνηγάτε τους μισούς Έλληνες, τους μισούς φορολογικά ενεργούς Έλληνες.

Πραγματικά, δεν έχετε ιδέα για το πώς λειτουργεί η πραγματική οικονομία. Νομίζετε ότι αυτή η χώρα είναι μια χώρα κλειστή, μια οικονομία κλειστή, λες και είμαστε στα χρόνια του Στάλιν και του Χότζα, όπως ανέφερα πριν. Τη στιγμή που εσείς ζητάτε ασφαλιστικές εισφορές, κύριε Μαντά, και φορολογείτε το 60% του εισοδήματος του Έλληνα, οι επιχειρήσεις και οι επαγγελματίες αναγκάζονται, δυστυχώς, οι μισοί να αλλάξουν φορολογική έδρα -αν δεν το γνωρίζετε, κοιτάξτε την πρακτική- και οι υπόλοιποι μισοί να φύγουν στο εξωτερικό.

Ξέρετε γιατί; Είναι πολύ απλά τα πράγματα. Κανείς στην πραγματική οικονομία δεν θέλει να δίνει το 60% του εισοδήματός του, κανείς, σε καμμία χώρα, όχι μόνο στην Ελλάδα, πουθενά. Και, προφανώς, η νέα και συμπαθεστάτη Υπουργός Εργασίας ίσως στα τριάντα της να μην είχε την ευκαιρία ακόμα να μάθει πώς λειτουργεί ο κανόνας της οικονομίας, η πραγματική οικονομία. Τόσο η ίδια όσο και ο Υπουργός Οικονομικών ξέρετε τι θα γίνει; Του χρόνου θα δουν τα έσοδα του ασφαλιστικού συστήματος και δεν θα έχουν κάνει απλώς βουτιά, αλλά θα είναι σε ελεύθερη πτώση. Έχω την αίσθηση ότι τότε δεν θα ζητάτε 3,5% πλεονάσματος, αλλά θα ζητάτε 10% και 13,5%. Διαφορετικά θα κλείσει το ασφαλιστικό σύστημα, δεν θα υπάρχουν πόροι να κρατηθεί το ασφαλιστικό σύστημα.

Μέσα σε όλα αυτά εσείς τι κάνετε; Τρέχετε στην Κούβα να το παίζετε και επαναστάτες. Παρομοιάζετε μάλιστα τον ένοπλο αγώνα που εγκαθίδρυσε το διδακτορικό καθεστώς του Κάστρο στη χώρα του και το συγκρίνετε με τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του 1821, δηλαδή απίστευτα πράγματα! Και τι συζητήσατε με όλους αυτούς; Πραγματικά, να μας πει ο Πρωθυπουργός τι συζητήσε με όλους αυτούς, τον κ. Μαδούρο, τον κ. Μοράλες; Γιατί το μόνο που μπορούν να σας πουν μετά βεβαιότητας είναι το πώς να παρατείνετε το καθεστώς κεφαλαιακών ελέγχων. Τίποτα άλλο. Μάλιστα έχουν πολύ μεγάλη εμπειρία σε αυτό. Άντε και το πώς θα φορολογήσετε τον υπόλοιπο πληθυσμό. Αυτά τα ξέρουμε πάρα πολύ καλά. Τι άλλο συζητήσατε εκεί πέρα;

Έχω την αίσθηση ότι το παίζετε και επαναστάτες, όταν την ίδια στιγμή εκτελείτε κατά γράμμα ό,τι σας λέει ο κ. Σόιμπλε. Μέτρα; Κόφτες; Υπερταμεία; Αυτά που δεν τόλμησε καμμία κυβέρνηση να παραδώσει, το κάνουν εσείς. Να σας ενημερώσω μάλιστα ότι τα διεθνή μέσα λένε για τον Γερμανό Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος εκφράζεται με πολύ κολακευτικά λόγια για τον Πρωθυ-

πουργό. Τον παρουσιάζει ως τον καλύτερο μαθητή του. Στάζει μέλι για αυτόν και την ίδια ώρα πάτε και βγάζετε δεκάριους για την Επανάσταση, για την Αριστερά και όλα αυτά. Μιλάμε για τον απόλυτο παραλογισμό, μιλάμε για τον απόλυτο σουρεαλισμό!

Ακόμα και ο Μπονιουέλ, που είναι διάσημος σκηνοθέτης του σουρεαλισμού, πραγματικά θα είχε σκίσει τα πτυχία του, αν τα άκουγε όλα αυτά. Έχω την αίσθηση ότι θα αισθανόντουσαν καλύτεροι των περιστάσεων.

Με μια κουβέντα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαν συμπίεσμα και επειδή συνήθως ο λαός λέει ότι το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι, θα έλεγα ότι αυτός ο προϋπολογισμός από μόνος του είναι τελείως αξιοκατάκριτος. Αλλά εάν αναλογιστεί κανείς την κωμωδία που διαδραματίζεται γύρω μας με αυτήν την Κυβέρνηση, πιθανόν να δει και αυτό το κείμενο ότι υπάρχουν και κάποια ψήγματα ελάχιστης σοβαρότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα έχετε την ανοχή και εσείς. Συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να κάνω κάποιες μικρές αναφορές στα ζητήματα της δικαιοσύνης, η οποία πραγματικά βάλλεται τον τελευταίο καιρό. Τόσο το πολιτικό σύστημα, οι λειτουργοί, όσο και οι συλλειτουργοί της δικαιοσύνης να προσαρμόσουν τις πολιτικές μας και τις κατευθύνσεις μας, ώστε να εξυπηρετηθούν πολύ συγκεκριμένοι στόχοι, που αυτή η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει συνειδητά υπονομεύσει και ναρκοθετήσει τα τελευταία δύο χρόνια.

Πρώτον, η διαφάνεια στη λειτουργία της και του συνταγματικού της ρόλου και σκοπού, μακριά από παρεμβάσεις και επηρεασμούς. Διότι μόνο με αυτόν τον τρόπο ενισχύεται το κύρος των δικαστικών αποφάσεων και ο σεβασμός στους θεσμούς της πολιτείας από τους πολίτες, η αποτελεσματική αντιμετώπιση της διαφθοράς, η οποία υπονομεύει το κράτος δικαίου, ενώ δημιουργεί εμπόδια και παρασιτικές δομές στην οικονομική και επιχειρηματική δραστηριότητα.

Το ερώτημα που θέτει και ο απλός πολίτης είναι: Πραγματικά τα τελευταία δύο χρόνια τι έχετε για την πάταξη της διαφθοράς; Πόσες υποθέσεις διαφθοράς που άπτονται του δημοσίου συμφέροντος προχώρησαν και πόσοι πραγματικά με τα στοιχεία που μπορεί να συλλέξει η Κυβέρνηση πέρασαν τις πύλες του Κορυσσώ;

Τι κάνατε για την πάταξη του λαθρεμπορίου και πόσους καταχραστής συλλάβατε; Πόσα σκάνδαλα αποκαλύψατε τα τελευταία δύο χρόνια; Είναι ένα ερώτημα που και ο κόσμος το καταλαβαίνει και βλέπει τι γίνεται στην πράξη.

Τρίτον, η ταχεία και οριστική επίλυση των διαφορών και η μείωση της αβεβαιότητας που προκαλούν οι καθυστερήσεις, όπως για παράδειγμα στην υλοποίηση δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων, στην επίλυση εργατικών διαφορών, την επιχειρηματική δραστηριότητα και τη λειτουργία του φορολογικού συστήματος, μπορεί να γίνει, αρκεί να αξιοποιηθούν οι νέοι τρόποι εξωδικαστικού συμβιβασμού που η προηγούμενη κυβέρνηση θεσμοθέτησε και προώθησε και που η σημερινή Κυβέρνηση, δυστυχώς, κατεδάφισε και πολέμησε με μανία.

Και άκουγα τις προάλλες τον Υπουργό Δικαιοσύνης να ανακαλύπτει όψιμα ότι πρέπει να δώσει έμφαση στον εξωδικαστικό συμβιβασμό, στη διαμεσολάβηση, στη δικαστική μεσολάβηση, όταν δυο χρόνια στο Υπουργείο Δικαιοσύνης πολέμησαν -και βεβαίως νωρίτερα ως ΣΥΡΙΖΑ- λυσσαλέα αυτούς τους θεσμούς ή την αναμόρφωση των κωδίκων πολιτικής δικονομίας, ποινικής δικονομίας του Ποινικού Κώδικα, που είναι έτοιμη δυο χρόνια και το μόνο που κάνατε είναι να ακυρώσετε τις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, να υποτιμήσετε αξιολογώτατους καθηγητές και να καταχωνιάσετε τα νομοθετήματα στα συρτάρια του Υπουργείου.

Ένα άλλο μεγάλο ζήτημα είναι η ψηφιοποίηση της δικαιοσύνης, που απλοποιεί διαδικασίες, επιταχύνει την απονομή δικαιοσύνης και δίνει μια τόνωση στις παραγωγικές δυνάμεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με αυτό ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε αυτόν τον τομέα, τα έργα της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης έπρεπε ήδη να έχουν ολοκληρωθεί και να έχουν παραδοθεί από το 2015. Πήραν παράταση για το 2017 και Κύριος οίδε, τελικά, τότε αυτά τα έργα θα ολοκληρωθούν!

Θέλω να τελειώσω με το σωφρονιστικό σύστημα –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε– διότι πρέπει να εμπεδωθεί το αίσθημα ασφάλειας στους πολίτες. Εγώ θα σας πω τι έχει γίνει τα τελευταία δύο χρόνια: Με τον νόμο Παρασκευόπουλου, τον ν.4322/2015 –ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι– αποφυλακίστηκαν εννιά χιλιάδες διακόσιοι σαράντα εννιά κρατούμενοι. Η σωφρονιστική σας πολιτική συνοψίζεται στο εξής δόγμα: Βγάλτε τους όλους έξω. Αυτά είναι τα πεπραγμένα σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δυστυχώς, για τον ελληνικό λαό, όσο παρατείνεται –θα το λέμε πάρα πολλές φορές– ο βίος αυτής της Κυβέρνησης τόσο και θα παρατείνεται το μαρτύριό του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Μπόλαρης δεν έχει έρθει. Δεν τον διαγράψω, όπως κάναμε και με άλλους συναδέλφους.

Τον λόγο έχει ο κ. Σταμάτης.

Μετά τον λόγο θα πάρει ο Υπουργός Υγείας κ. Ξανθός και μετά ο κ. Παναγιωτόπουλος. Ο κ. Κατσαφάδος μάλλον δεν θα έρθει, γιατί είχε ευτυχές γεγονός. Πριν λίγες ώρες έγινε μπαμπάς. Του ευχόμαστε καλορίζικο και στον ίδιο και στη γυναίκα του. Στη συνέχεια θα συνεχίσουμε με τον κατάλογο.

Κύριε Σταμάτη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μιλήσω σήμερα με αριθμούς. Έχουν ακουστεί πολλοί αριθμοί. Νομίζω ότι ο καθένας έχει βγάλει τα συμπεράσματά του. Σε τελευταία ανάλυση, η πολιτική εμπειρία λέει ότι ένας προϋπολογισμός έχει δύο όψεις: Η μία όψη είναι η ικανοποίηση των αριθμών. Η άλλη όψη είναι η ικανοποίηση της κοινωνίας. Εγώ εκτιμώ ότι ούτε οι αριθμοί θα ικανοποιηθούν, αλλά είμαι βέβαιος ότι ούτε η κοινωνία είναι ικανοποιημένη. Και αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, είναι ένα δικό σας θέμα. Καλό κουράγιο, να το ξεπεράσετε!

Ο λαός ξέρει τι σημαίνουν αυτά τα μέτρα. Ο λαός μπορεί να εκτιμήσει τι συνέπειες έχουν στην καθημερινότητα, πέρα από τους αριθμούς, είτε λέγονται από εμάς είτε λέγονται από εσάς.

Εγώ θα επιχειρήσω να δω λίγο πιο πολιτικά τον προϋπολογισμό. Κατ' αρχάς, το θεωρώ έωλο. Καλούμαστε να ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό χωρίς να έχει κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση.

Σας θυμίζω ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είπε πως καταληκτική ημερομηνία για το κλείσιμο της αξιολόγησης είναι η 5^η Δεκεμβρίου. Ασφαλώς, είχε δίκιο όταν το έλεγε. Διότι χωρίς να έχει κλείσει η συμφωνία, τι είδους προϋπολογισμό ψηφίζουμε στη Βουλή; Εάν δεν έχει κλείσει η συμφωνία, με βάση ποιο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα εξελίσσεται η οικονομική κατάσταση τον επόμενο χρόνο; Εάν το κλείσιμο της συμφωνίας και το μεσοπρόθεσμο καθυστερήσουν, ποιες είναι οι συνέπειες πάνω στην επίδραση αυτού του προϋπολογισμού στην οικονομική ζωή του τόπου; Καμμία απάντηση. Είναι, λοιπόν, έωλος, γιατί εξαρτάται από ένα γεγονός που θα συμβεί. Εάν δε δεν συμβεί, τότε τζάμπα συζητάμε αυτόν τον προϋπολογισμό.

Είναι όμως έωλος και για έναν ακόμη πολιτικό λόγο. Διότι η χώρα με τη χθεσινή εξαγγελία του κυρίου Πρωθυπουργού έχει μπει ουσιαστικά σε προεκλογική περίοδο.

Δεν ξέρω αν το έχετε καταλάβει, αλλά τα πολιτικά γεγονότα έχουν τη δική τους δυναμική. Ακόμη και ως λάθος να εκλάβει κάποιος τις εξαγγελίες, τα πολιτικά γεγονότα αυτονομούνται. Και σήμερα, όχι μόνο την Ελλάδα αλλά και διεθνώς, συζητείται ότι πιθανότατα η Ελλάδα έχει μπει σε προεκλογικούς ρυθμούς.

Βέβαια, εδώ τίθεται ένα ερώτημα: Τι συνέβη και ξαφνικά ο Πρωθυπουργός, ενώ πριν από μερικές ώρες στη Βουλή μίλησε ο Υπουργός Οικονομικών χωρίς να κάνει καμμία τέτοια ανακοίνωση,

μετά από μερικές ώρες έκανε εξαγγελία των μέτρων; Είχε επιφοίτηση από τον Πανάγιο Τάφο που είχε πάει; Δεν όφειλε να έχει ενημερώσει τον Υπουργό Οικονομικών;

Και αν ήταν ο Υπουργός Οικονομικών εδώ, θα τον ρωτούσα: αυτή η ενημέρωση έγινε προς τους δανειστές; Ενημερώθηκαν; Γιατί τα μηνύματα πια είναι άκρως ανησυχητικά. Έχουμε τη δήλωση του κ. Ρέγκλινγκ που λέει: «Διερωτόμαστε τι σημαίνει αυτό». Έχουμε την αντίδραση της Κομισιόν.

Και εγώ διερωτώμαι τώρα. Πάμε σε μια διαπραγμάτευση και αναζητούμε συμμάχους για να υποστηρίξουν τα δίκαια αιτήματά μας και την ώρα που αναζητούμε συμμάχους, εμείς ενώνουμε αυτούς μεταξύ τους και απέναντί μας! Τι είδους εξυπνάδα είναι αυτή; Τι είδους διαπραγματευτική τακτική εξυπηρετεί αυτή η στάση;

Εκτός αν –γιατί μόνο αυτό το συμπέρασμα βγαίνει– έχετε ξεκινήσει τη διαδικασία των εκλογών και ψάχνετε να βρείτε βήμα-βήμα τα προσχήματα με τα οποία θα το επιχειρήσετε.

Εγώ ένα σας λέω. Το καλοκαίρι του 2015 δεν μπορεί να επαναληφθεί, αν αυτό έχετε στο μυαλό σας. Η Νέα Δημοκρατία δεν πέφτει στην παγίδα που πάτε να στήσετε. Για να 'ξηγιόμαστε και να μην παρεξηγιόμαστε!

Και, βεβαίως, όσον αφορά το περιεχόμενο αυτών των παροχών που έγιναν χθες, έχει αναλυθεί από όλους και επειδή πιθανότατα κάποιος από εσάς μπορεί να πει, όπως είπε ο κ. Φλαμπουράρης και ο κ. Τζανακόπουλος: «Είμαστε Κυβέρνηση και κάνουμε ό,τι θέλουμε», τότε οφείλει να μου δώσει μια απάντηση η Κυβέρνηση. Υπάρχει μία δέσμευση του Πρωθυπουργού στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, που μιλούσε για πάγωμα των ασφαλιστικών εισφορών των επαγγελματιών στον ΟΑΕΕ και είπε: «Μία δήλωση κάνω, μία δέσμευση». Πού είναι; Πληροφορίες λένε ότι μόλις το έμαθαν οι δανειστές, του είπαν: «Βάλ' τη στην άκρη».

Αν θέλατε, λοιπόν, να κάνετε τον μάγκα, γιατί δεν τον κάνετε εκεί;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Είμαστε μάγκες!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Εσείς... το ξέρω. Μόνο που διαφέρει. Άλλη έννοια δίνω εγώ για το «μάγκα» και άλλη εσείς. Σε αυτό διαφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην απαντάτε, κύριε Σταμάτη.

Κύριε Πολάκη, μην το ξαναεπιχειρήσετε. Θα ξεχάσουμε τον ιατρικό σοβινισμό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι αυτός ο προϋπολογισμός που ψηφίζεται, ψηφίζεται μέσα σε προεκλογικό κλίμα που θα το δούμε να διαμορφώνεται δυναμικά το επόμενο διάστημα. Αν ετοιμάζετε –επαναλαμβάνω– να ξαναστήσετε το σκηνικό του 2015 για να εκβιάσετε την Αντιπολίτευση, θα χτυπήσετε πόρτα που δεν ακούει.

Επίσης, αυτός ο προϋπολογισμός είναι αναξιόπιστος και δεν το λέμε εμείς, σας το έχει πει το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής, σας το έχει πει το Δημοσιονομικό Συμβούλιο, σας το έχει πει ο ΟΟΣΑ ότι αυτοί οι στόχοι της ανάπτυξης 2,7% είναι στον αέρα. Σας το είπαν κομψά, αλλά αυτό εννοούσαν.

Και, επίσης, πάτε να επιτύχετε 2,7% με λάθος τρόπο. Με τι; Με τη φορολόγηση. Και για όσους αμφιβάλλουν γι' αυτό, αρκούσε η χθεσινή δήλωση-τοποθέτηση του κ. Παπαδημητρίου, ο οποίος όχι μόνο παραδέχεται την ορθότητα της φορολόγησης, αλλά δίνει και πολιτικό περιεχόμενο σε αυτή. Λέει: «Σωστά φορολογούμε. Έτσι γίνεται η ανάπτυξη». Εδώ, βεβαίως, κάθε λογικός άνθρωπος μένει άναυδος, όταν ακούει τον Υπουργό Ανάπτυξης να λέει αυτά που είπε.

Επίσης, είναι εξωπραγματικός διότι κάνει παραδοχές που δεν υπάρχουν. Λέει για αύξηση ιδιωτικής κατανάλωσης 1,81%, την ώρα που θα έχουμε μείωση μισθών και συνολικού εισοδήματος. Λέει για επενδύσεις 9,1%, όταν πριν από τρεις ημέρες τορπιλίσατε την «SOCAR».

Λέει ότι θα επιτύχουμε αύξηση φόρων 2,6 δισεκατομμύρια, όταν καθημερινά αυξάνονται τα χρέη των ιδιωτών προς το δημόσιο με ρυθμό 1,3 δισεκατομμύρια πλέον. Δηλαδή, οι πολίτες δεν πληρώνουν έξι ΕΝΦΙΑ τον χρόνο! Εσείς βάζετε έναν ΕΝΦΙΑ επιπλέον -2,6 δισεκατομμύρια- και έχετε απώλεια από την άλλη

τσέπη έξι ΕΝΦΙΑ! Τι είδους οικονομική πολιτική είναι αυτή; Δεν το κατάλαβα!

Επίσης, ένας προϋπολογισμός κινείται μέσα σε ένα πραγματικό οικονομικό περιβάλλον. Ποιο είναι αυτό, πέρα από αυτά που γράφουν οι αριθμοί; Το πραγματικό οικονομικό περιβάλλον, μέσα στο οποίο πρέπει να λειτουργήσει ο προϋπολογισμός είναι οι κλειστές τράπεζες, που αυτή τη στιγμή έχουν αφελληνιστεί κιόλας.

Διαβάζω τις συνθέσεις των συμβουλίων των τραπεζών και μου θυμίζουν ελληνικές ομάδες: δέκα παίκτες με ξένο όνομα και ένας με ελληνικό!

Και δεν είναι μόνο ότι έγινε αφελληνισμός. Χάσαμε και 25 δισεκατομμύρια γι' αυτόν τον αφελληνισμό, για τον οποίο να είστε βέβαιοι ότι κάποια στιγμή οι υπεύθυνοι θα λογοδοτήσουν, όπως θα λογοδοτήσουν και για το υπερταμείο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σταμάτη, με αυτό κλείστε σας παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, έχουμε τα ασφαλιστικά ταμεία, που με το ζόρι μπορούν να ανταποκριθούν το πολύ μέχρι τον Μάιο με τη συνδρομή του Ταμείου Αλληλεγγύης Γενεών. Δεν διαμορφώνεται δημοσιονομικό κενό;

Έχουμε την καθυστέρηση απονομής συντάξεων για τρία έτη. Δεν είναι αυτό δημοσιονομικό κενό;

Επίσης, έχουμε ανεκτέλεστες δικαστικές αποφάσεις κατά το ήμισυ τουλάχιστον. Δεν διαμορφώνουν δημοσιονομικό κενό;

Οι ιδιώτες χρωστάνε 3 δισεκατομμύρια στη ΔΕΗ. Αυτό τι σημαίνει; Δεν υπάρχει εν δυνάμει δημοσιονομικό κενό; Τι θα γίνει δηλαδή εάν διογκωθεί και δεν μπορεί να ανταποκριθεί η ΔΕΗ; Θα κλείσετε το ρεύμα στην Ελλάδα ή θα τσοντάρει ο προϋπολογισμός κι έτσι θα διαμορφωθεί αυτόματα και εδώ δημοσιονομικό κενό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σταμάτη, ολοκληρώστε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Συγγνώμη, αλλά σε όλους υπήρξε μια ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας έχω δώσει τριάντα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Επειδή είμαστε από το ίδιο κόμμα δείχνετε υπερβολική αυστηρότητα σε εμένα, ενώ με τους άλλους ήταν πιο χαλαρά τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προφανώς δεν είδατε το ρολόι απέναντί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Επίσης, για να δούμε την πραγματική οικονομία. Τον Αύγουστο που πέρασε δημοσιοποιήθηκαν στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, που λένε ότι μέχρι και τον Αύγουστο, στο οκτάμηνο, υπήρχαν 541 εκατομμύρια ακάλυπτες επιταγές, που μαζί με τις συναλλαγματικές είναι 600 εκατομμύρια.

Το αντίστοιχο δωδεκάμηνο του 2015 οι ακάλυπτες επιταγές ανέρχονταν σε 280 εκατομμύρια. Αυτό σημαίνει ότι μέσα σε έναν χρόνο τριπλασιάστηκαν οι μη εξυπηρετούμενες υποχρεώσεις ιδιωτών προς ιδιώτες.

Μπορεί κάποιος από το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης να μας πει τι συνέπειες μετακλύονται στην πραγματική οικονομία εξαιτίας αυτού του γεγονότος;

Μέσα σε αυτό το οικονομικό περιβάλλον, κύριοι, θα κινηθεί και θα δείξει εάν ανταποκρίνεται ο προϋπολογισμός και όχι σε αυτά τα χαρτιά που γράφετε, που θεωρητικά γίνονται αποδεκτά και από τους δανειστές, αλλά στην πραγματικότητα διαμορφώνουν δυναμικά ένα δημοσιονομικό κενό, το οποίο θα κληθεί να αντιμετωπίσει η επόμενη κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σταμάτη, σας παρακαλώ κλείστε, γιατί δεν μπορώ να αφήσω περισσότερο το μικρόφωνο!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχετε εμπλακεί σε έναν φαύλο κύκλο. Προσέξτε μην τυχόν, στη ζάλη που έχετε, παρασύρετε τη χώρα σε περιπέτειες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Ξανθός. Μετά είχα αναγγείλει συναδέλφους, αλλά από χθες είχε ενημερώσει ο κ. Βενιζέλος ότι θα μιλούσε και τώρα

μήπκε στην Αίθουσα. Εφόσον το θέλει, θα λάβει τον λόγο ο κ. Βενιζέλος και θα ακολουθήσουν κανονικά οι συνάδελφοι, όπως τους είχα ονοματίσει. Ήρθε και η κ. Φωτίου. Μετά τους τρεις, τέσσερις συναδέλφους, θα πάρει τον λόγο η κ. Φωτίου.

Ο κ. Ξανθός έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά με την αντίστοιχη ανοχή που έδωξα και στους προηγούμενους.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι κάθε συζήτηση για τον προϋπολογισμό ενέχει τον κίνδυνο αλχημείας πάνω στα δημοσιονομικά μεγέθη και πολιτικής χειραγώγησης των αριθμών. Οφείλουμε όλοι μας, κυρίως για να διαφυλάξουμε την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, να είμαστε πλέον όσο γίνεται πιο συγκεκριμένοι, σαφείς και ειλικρινείς.

Η αλήθεια, λοιπόν, είναι ότι έχουμε έναν προϋπολογισμό στον οποίο προφανώς υπάρχει ένας σκληρός πυρήνας πολιτικής λιτότητας, ο οποίος επιβλήθηκε. Είναι παρεπόμενο μιας συμφωνίας επώδυνης, την οποία υπογράψαμε πέρυσι, δίνοντας μια ανάσα στη χώρα και μια προσπάθεια να ξαναδικηθεί με αξιοπρέπεια και με ισοψία τη θέση της στην Ευρώπη.

Οι δημοσιονομικοί περιορισμοί του είναι δεδομένοι. Οι δυσκολίες στην πραγματική οικονομία είναι, επίσης, δεδομένες. Δημιουργούν μια ασυμμετρία ανάμεσα στις κοινωνικές ανάγκες και στους πόρους που έχει αυτή η χώρα. Αυτή είναι, επίσης, μια σημαντική αλήθεια. Και αυτή η ασυμμετρία θεωρούμε ότι μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με ένα σοβαρό σχέδιο παραγωγικής, κοινωνικής, θεσμικής, διοικητικής, πολιτικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Στο σύστημα υγείας αυτό σημαίνει προτεραιότητα στη δημόσια περίθαλψη, αναδιοργάνωση του ΕΣΥ με επίκεντρο την πρωτοβάθμια φροντίδα, την πρόληψη, τις πολιτικές δημόσιας υγείας. Σημαίνει αναδιοργάνωση του συστήματος προμηθειών. Σημαίνει έλεγχος της προκλητής ζήτησης, της σπατάλης και της διαφθοράς που εξακολουθούν παρά τις περικοπές να υπάρχουν στην καθημερινότητα του συστήματος υγείας.

Μια άλλη αλήθεια είναι, επίσης, ότι το Εθνικό Σύστημα Υγείας παρά τις προφητείες και τις «Κασσάνδρες» εξακολουθεί να είναι όρθιο, να σταθεροποιεί τη λειτουργία του, να αναβαθμίζει την ποιότητα της φροντίδας που παρέχει στους πολίτες. Και αυτό οφείλεται κυρίως στη συνεισφορά, στο φιλότιμο, στην αφοσίωση του ανθρώπινου δυναμικού του και, φυσικά, σε κρίσιμες παρεμβάσεις πολιτικής στήριξης του συστήματος που έγιναν την περσινή χρονιά και εξελίσσονται αυτή την περίοδο και αυτό αφορά και ενισχυμένη χρηματοδότηση και ενισχυμένες δέσμες προσλήψεων ανθρώπινου δυναμικού.

Μια άλλη αλήθεια, επίσης, είναι ότι η χώρα είναι υγειονομικά ασφαλής, ότι εξαιτίας της προσπάθειας που καταβάλλει, το εξαιρετικό επιστημονικό δυναμικό των ανθρώπων που ασχολούνται με τη δημόσια υγεία, εξαιτίας της φροντίδας που έχουν δείξει όλα αυτά την κρίσιμη περίοδο, που διαχειριζόμαστε ένα τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα πανευρωπαϊκής σημασίας και εμβέλειας, που είναι το προσφυγικό.

Και δεν επιτρέψαμε αυτό το πρόβλημα να μετατραπεί σε πρόβλημα δημόσιας υγείας με τη συνδρομή μη κυβερνητικών οργανώσεων, εθελοντών, καθημερινών ανθρώπων, απλών πολιτών και φυσικά των ανθρώπων του συστήματος υγείας. Σε συνεννόηση με τις επιστημονικές οργανώσεις της Ευρώπης, σε συνεννόηση με τους διεθνείς οργανισμούς που εποπτεύουν και παρεμβαίνουν σε αυτές τις περιπτώσεις, εξασφαλίσαμε ότι στη χώρα μας, παρά τις δυσκολίες, γίνεται σήμερα αξιοπρεπής υγειονομική φροντίδα των προσφύγων και των μεταναστών και μπορούμε με αυτόν τον τρόπο να μην επιτρέψουμε να αποκτούν μαζική κοινωνική επιρροή ξενοφοβικά, μισαλλόδοξα και ρατσιστικά αντανάκλαστα.

Γίνεται πολλή συζήτηση για εξαγγελίες προσλήψεων, οι οποίες δεν επιβεβαιώνονται από την πραγματικότητα. Άκουσα χθες συναδέλφους να λένε και να μας εγκαλούν και να μας ζητούν να τους παρουσιάσουμε μία πρόσληψη μόνιμου εργαζόμενου στο σύστημα υγείας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εκτίθεστε. Εκτίθεστε κυρίως απέναντι στο ανθρώπινο δυναμικό του συστήματος υγείας, το οποίο ξέρει

πάρα πολύ καλά ότι αυτή την περίοδο του τελευταίου ενός-ενάμιση χρόνου έχουν γίνει πολύ σημαντικές και συστηματικές προσπάθειες μαζικής ενίσχυσης του συστήματος υγείας με ανθρώπινο δυναμικό, κάτι που εγώ προσωπικά δεν θυμάμαι να είχαν επιχειρηθεί την τελευταία τουλάχιστον εικοσαετία.

Έχουν ήδη τοποθετηθεί τρειςήμισι χιλιάδες γιατροί και υπόλοιπο προσωπικό με διάφορες σχέσεις εργασίας, καλύπτοντας, όμως, τα πιο επείγοντα κενά, σταθεροποιώντας τη λειτουργία κρίσιμων τμημάτων, ιδιαίτερα στα επαρχιακά νοσοκομεία. Όλες αυτές οι αλλαγές ήδη γίνονται αισθητές. Αλλάζει το κλίμα στα νοσοκομεία. Ανοίγουν κλειστά κρεβάτια εντατικής θεραπείας. Επαναλειτούργουν τμήματα των οποίων η λειτουργία είχε ανασταλεί την προηγούμενη περίοδο λόγω υποστελέχωσης.

Και, φυσικά, αυτό το οποίο ακολουθεί είναι μια πολύ συστηματική προσπάθεια να επισπευσθούν –γιατί ήδη έχουν δρομολογηθεί– επιπλέον δύο χιλιάδες προσλήψεις μόνιμων γιατρών του ΕΣΥ, μια τεράστια ενίσχυση στο σύστημα. Μάλιστα επιδιώκουμε αυτό να συνοδεύεται και με μία αλλαγή στον τρόπο επιλογής των γιατρών στα συμβούλια κρίσης και αξιολόγησης, έτσι ώστε να είναι πολύ πιο γρήγορη η διαδικασία και να μην κρατάει ενάμιση με δύο χρόνια, όπως κρατούσε μέχρι τώρα.

Φυσικά επίκειται μια προκήρυξη άλλων δύο χιλιάδων θέσεων νοσηλευτών, παρασκευαστών, λοιπού προσωπικού, μόνιμων προσλήψεων μέσω του ΑΣΕΠ, και θα διοριστούν άμεσα εξακόσιοι ενενήντα εργαζόμενοι από κυλιόμενους πίνακες επιτυχόντων της πρώτης προκήρυξης των εννιάκοσίων πενήντα, που ήδη έχει ολοκληρωθεί και έχουν τοποθετηθεί στα δημόσια νοσοκομεία. Αθροιστικά αυτό είναι το νούμερο των πέντε χιλιάδων, το οποίο ανέφερε χθες στο διάγγελμά του ο Πρωθυπουργός.

Κυρίως έχουμε διασφαλίσει μια πολύ κρίσιμη και άμεση απόδοση παρέμβαση, που είναι η πρόσληψη τεσσάρων χιλιάδων εργαζομένων μέσω του ΟΑΕΔ, με ένα ειδικό πρόγραμμα στήριξης της απασχόλησης στον τομέα της υγείας, που θα δώσει μια πολύ μεγάλη ανάσα σε ένα σύστημα υγείας, το οποίο όντως έχει ταλαιπωρηθεί τα τελευταία χρόνια από τη συνεχή διαρροή ανθρώπινου δυναμικού.

Μας λέτε ότι δεν υπάρχουν πόροι, ότι όλα αυτά που μας λέτε είναι στον αέρα και ότι δεν αποτυπώνονται στον προϋπολογισμό οι προσλήψεις. Αυτοί που έχουν στοιχειώδη επαφή με τα μεγέθη και με τους προϋπολογισμούς ξέρουν πολύ καλά ότι οι προσλήψεις μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων δεν αναγράφονται στους προϋπολογισμούς των αντίστοιχων Υπουργείων, αλλά επιβαρύνουν τη γενική κυβέρνηση. Και φυσικά οι πράξεις υπουργικού συμβουλίου που προηγούνται, έχουν την έγκριση και του Υπουργείου Οικονομικών και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Όσον αφορά αυτά καθαυτά τα μεγέθη ο προϋπολογισμός δαπανών, αγορών δηλαδή, στο σύστημα υγείας το 2015 ήταν 1,388 δισεκατομμύρια. Κάναμε μία κρίσιμη παρέμβαση πέρσι τον Οκτώβρη, τον ενισχύσαμε και έφτασε στο 1,556 στο τέλος του χρόνου. Έτσι κρατήσαμε το σύστημα υγείας όρθιο. Φέτος ήταν 1,634 και θα παραμείνει σε αυτό το επίπεδο με βάση το νέο Μεσοπρόθεσμο μέχρι το 2018.

Ξέρετε πόσο ήταν το προηγούμενο Μεσοπρόθεσμο, πόση ήταν η αντίστοιχη πρόβλεψη; Ήταν 1,402 για το 2016 και 1,420 για το 2017. Είναι, λοιπόν, περίπου 230 εκατομμύρια παραπάνω η χρηματοδότηση που έχει εξασφαλιστεί. Αυτό δεν έγινε με κάποιον μαγικό τρόπο, αλλά με κεντρική πολιτική της Κυβέρνησης έγινε ανακατανομή πόρων από τον κρατικό προϋπολογισμό, για να επενδυθούν σε αυτόν τον κρίσιμο για την κοινωνική συνοχή τομέα και για να στηρίξουμε ένα σχέδιο διασφάλισης καθολικής πρόσβασης στους ανασφάλιστους πολίτες.

Λέγατε ότι αυτό το έχετε αντιμετωπίσει και ότι κοροϊδεύουμε περίπου τους ανασφάλιστους ανθρώπους. Επίσης, εκτιθέστε. Έχουμε εξασφαλίσει, με βάση τα στοιχεία του συστήματος «ΕΡ-ΓΑΝΗ» τη δυνατότητα σε επτακόσιους εξήντα επτά χιλιάδες ανασφάλιστους πολίτες, που είναι κάτω από το κατώτατο εισοδηματικό όριο να έχουν δωρεάν πρόσβαση στα φάρμακα.

Από 1^{ης} Αυγούστου που λειτουργεί το σύστημα, ογδόντα δύο χιλιάδες από αυτούς έχουν πάρει με μηδενική συμμετοχή τα φάρμακά τους χωρίς το 1 ευρώ ανά συνταγή από τα ιδιωτικά φαρμακεία, με μια δαπάνη της τάξης των 19 εκατομμυρίων ευρώ.

Υπάρχουν εκατόν ενενήντα χιλιάδες ανασφάλιστοι που έχουν κάνει φέτος εργαστηριακές εξετάσεις στις δημόσιες δομές, μια δαπάνη ύψους 21,6 εκατομμυρίων ευρώ, η οποία δεν προβλεπόταν μέχρι τώρα. Επίσης, υπάρχουν διακόσιες εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες ανασφάλιστοι, οι οποίοι έχουν συνταγογραφηθεί, έχουν πάρει τα φάρμακά τους και έχουν αντιμετωπιστεί, όπως και οι υπόλοιποι ασφαλισμένοι και είναι μια δαπάνη ύψους 62,7 εκατομμυρίων ευρώ, η οποία μέχρι τώρα δεν υπήρχε.

Αυτά, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι μαζί με την πρόβλεψη –σε πολύ άμεσο διάστημα– για κάλυψη των υπόλοιπων παροχών ιατρικών βοηθημάτων, αναλώσιμου υλικού από τον ΕΟΠΥΥ για ασθενείς με σοβαρά χρόνια νοσήματα, όπως ο σακχαρώδης διαβήτης, η ΧΑΠ, ο καρκίνος, η μεσογειακή αναιμία, κατά την άποψή μου συνιστούν μια πολύ κρίσιμη παρέμβαση κοινωνικής ανακούφισης.

Αυτό κατά την άποψή μου είναι η εφικτή αριστερή πολιτική σήμερα. Είναι μια πολιτική που βάζει στο επίκεντρό της τα θύματα της κρίσης, τους οικονομικά και κοινωνικά αδύναμους αυτής της χώρας.

Επίσης, αυτή την περίοδο ο ΕΟΠΥΥ, για πρώτη φορά μετά από πάρα πολλά χρόνια, κατευθύνει δημόσιους πόρους της κοινωνικής ασφάλισης στο δημόσιο σύστημα υγείας. Ενώ κατά μέσο όρο τα προηγούμενα χρόνια απέδιδε 80 - 90 εκατομμύρια, φέτος θα αποδώσει πάνω από 400 εκατομμύρια στα δημόσια νοσοκομεία.

Αυτό επίσης είναι μια έμπρακτη συνέργεια πόρων ανάμεσα στον κρατικό προϋπολογισμό και την κοινωνική ασφάλιση, που ενισχύει το δημόσιο σύστημα υγείας. Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι νεοφιλελεύθερη αλλά είναι αριστερή πολιτική.

Ληξιπρόθεσμα χρέη. Έχουν ήδη αποδοθεί από την αξιοποίηση των δόσεων που πήρε η χώρα 850 εκατομμύρια ευρώ σε προμηθευτές των δημόσιων νοσοκομείων και 470 εκατομμύρια ευρώ σε προμηθευτές του ΕΟΠΥΥ. Αθροιστικά είναι 1,320 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερο χρέος στο σύστημα υγείας.

Στις 31-12-2015 το χρέος των δημόσιων νοσοκομείων ήταν 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή τη στιγμή είναι 0,7 δισεκατομμύρια και με την ολοκλήρωση των πληρωμών μέχρι το τέλος του χρόνου και με τις ρυθμίσεις που θα κάνουμε για το clawback, πιθανότατα θα πάμε στις αρχές του επόμενου χρόνου χωρίς να παράγονται ληξιπρόθεσμα χρέη στα δημόσια νοσοκομεία.

Οι συσσωρευμένες οφειλές του ΕΟΠΥΥ στις 31-12-2015 ήταν 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Τώρα είναι 1,450 δισεκατομμύρια και οι προβλέψεις είναι ότι θα πάνε στα 1,350 δισεκατομμύρια. Από αυτά, τα 450 εκατομμύρια είναι μεταφερόμενες οφειλές πριν από το 2012, πριν συγκροτηθεί ο ΕΟΠΥΥ, από τα παλιά ασφαλιστικά ταμεία, που όμως θα αποπληρωθούν μέσα από τα ληξιπρόθεσμα, και το μεγαλύτερο μέρος τους είναι clawback, το οποίο ακόμα δεν έχει εισπραχτεί, και συμψηφισμοί που θα γίνουν.

Κι εκεί, αν όλα προχωρήσουν κανονικά, με βάση τον σχεδιασμό που έχει γίνει, και κυρίως, με βάση το σύστημα αποπληρωμής στο 100%, με βάση τους ισχυροποιημένους ελέγχους που γίνονται σήμερα στους παρόχους, προχωρούμε αρχές του 2017, επίσης, σε ένα νέο τοπίο και στον ΕΟΠΥΥ, όπου δεν θα παράγονται πλέον ληξιπρόθεσμα χρέη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, πρέπει να το μαζεύετε λίγο!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε, να τελειώσω.

Ορισμένοι από εσάς παριστάνετε τους υγειονομικούς συντάκτες. Έρχεστε εδώ και μας αραδιάζετε τα προβλήματα του συστήματος υγείας, αναδεικνύετε τα κενά του και τις αδυναμίες του. Βεβαίως, να το κάνετε. Αυτός είναι και ο ρόλος της Αντιπολίτευσης.

Ο ρόλος, όμως, των πολιτικών δυνάμεων και των πολιτικών προσώπων είναι να παρουσιάζουν κάτι εναλλακτικό στο κυβερνητικό πολιτικό σχέδιο. Εμείς σας είπαμε ποιο είναι το πολιτικό σχέδιο: προτεραιότητα στο δημόσιο σύστημα, επικουρικότητα του ιδιωτικού τομέα, συνέργεια πόρων, κράτους και κοινωνικής ασφάλισης και αξιοποίηση και των ευρωπαϊκών κονδυλίων αυτή την περίοδο, όχι για έργα και δράσεις «ατάκτως ερριμμένα», αλλά που υπηρετούν μια συνεκτική πολιτική και, κυρίως, τη με-

ταρρύθμιση στην πρωτοβάθμια φροντίδα.

Αυτό είναι το δικό μας πολιτικό σχέδιο. Αυτό προβλέπει ενισχυμένη αλλά οριακή, προφανώς, χρηματοδότηση – ενισχυμένη, πάντως – και σημαίνει και προσλήψεις.

Ποιο είναι το δικό σας πολιτικό σχέδιο; Πώς θα αντιμετωπίσετε αυτά τα κενά όσοι, τουλάχιστον, μιλάτε από τη σκοπιά του λιγότερου κράτους; Πού θα βρείτε τα έσοδα; Γιατί δεν σας αρέσει η φορολογία, διότι θεωρείτε πως είναι αντιπαραγωγική. Πώς θα κάνετε κοινωνική πολιτική; Πώς θα προωθηθούν πιο γρήγορα οι προσλήψεις μόνιμου και λοιπού προσωπικού; Με ποιον τρόπο θα αντιμετωπίσετε τις πραγματικές δυσκολίες που υπάρχουν στο σύστημα υγείας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ κλείστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω, λοιπόν, ότι υπάρχει ένα πολιτικό ερώτημα, αν με δεδομένους τους περιορισμούς της μνημονιακής συμφωνίας και τα προαπαιτούμενα, υπάρχει περιθώριο να ασκηθεί μια διαφορετική πολιτική στον χώρο της δημόσιας περίθαλψης και του κοινωνικού κράτους.

Αυτό είναι ένα κρίσιμο ερώτημα, το οποίο θέλει μια πολύ ειλικρινή απάντηση. Η απάντησή μας, λοιπόν, είναι. Ναι υπό προϋποθέσεις. Είμαστε σε αυτές τις θέσεις, επειδή ακριβώς πιστεύουμε ότι μπορούμε σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες, διαχειριζόμενοι με εντιμότητα τους λιγοστούς πόρους που έχει η πατρίδα μας, συνεργαζόμενοι με το ανθρώπινο δυναμικό του συστήματος, εμπνέοντας ένα άλλο κοινωνικό ήθος στο σύστημα υγείας, παύοντας να παρέχουμε πολιτική ασυλία στα φαινόμενα σπατάλης, διαφθοράς και φαυλότητας του παρελθόντος και υπό ορισμένες κρίσιμες προϋποθέσεις, που είναι πρώτον, ο αποτελεσματικός και τεκμηριωμένος έλεγχος της ζήτησης με βάση διαγνωστικά και θεραπευτικά πρωτόκολλα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, με φέροντε σε πολύ δύσκολη θέση. Δεν θα μιλήσετε περισσότερο από τον Υπουργό Οικονομικών! Συγγνώμη!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε πει πέντε φορές τη λέξη «τελειώνω».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Μισό λεπτό και συγγνώμη για την καθυστέρηση.

Δεύτερον, η κεντροποίηση των υπηρεσιών, τρίτον, η αντιμετώπιση της διαφθοράς και, τέταρτον και πολύ σημαντικό, η διαπραγμάτευση βιώσιμων τιμών αποζημίωσης ιδιαίτερα στα ακριβά φάρμακα. Αυτές είναι οι κρίσιμες προϋποθέσεις.

Κλείνω λέγοντας το εξής. Εκτός από την αξιολόγηση των δανείων που πρέπει να ολοκληρωθεί και που είναι πολύ σημαντική για την πορεία της οικονομίας και της χώρας, μας ενδιαφέρει πρωτίστως η αξιολόγηση της κοινωνίας. Δεν έχει έρθει.

Η ώρα για την τελική αξιολόγηση της κοινωνίας δεν έχει έρθει. Η δουλειά μας είναι με πείσμα, σθένος και αποφασιστικότητα, να συνεχίσουμε να κάνουμε μια παρέμβαση, που παράγει ανακουφιστικά αποτελέσματα στην κοινωνία, ιδιαίτερα στον ευαίσθητο χώρο της δημόσιας υγείας, που αναβαθμίζει, αντί να συρρικνώνει και να αποδιοργανώνει το δημόσιο σύστημα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, δεν οφείλεται η μεγάλη ανοχή μου στο ότι είμαστε γιατροί αλλά στο ότι υπάρχει χρόνος να εξαντληθεί ο κατάλογος όλων των συναδέλφων Βουλευτών. Αλλιώς θα σας είχα κατεβάσει κάτω νωρίτερα.

Πάντως επειδή θα επανέλθει το θέμα των προσλήψεων, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας παρακαλέσω, μέχρι αύριο να στείλετε στα Πρακτικά της Βουλής τον κατάλογο με τις προσλήψεις, τις μόνιμες κενές οργανικές θέσεις, γιατί περί αυτού γίνεται η διαπάλη μεταξύ Αντιπολίτευσης και Κυβέρνησης. Μιλάμε για τις μόνιμες κενές οργανικές θέσεις και όχι γενικά για προσλήψεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο για πολύ λίγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μέχρι να ανέβει στο Βήμα ο κ. Βενιζέλος, θα σας δώσω ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Η συζήτηση δεν γίνεται για τις μόνιμες κενές οργανικές θέσεις. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι κενές οργανικές θέσεις στο σύστημα υγείας υπήρχαν και πριν από την κρίση και πριν από το μνημόνιο και σε περιόδους υποτιθέμενης ευημερίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία στείλτε όσες έχετε μέχρι αύριο, για να τις δούμε και εμείς στην Αντιπολίτευση.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο. Θα υπάρχει σχετική ανοχή και σε σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο φετινός προϋπολογισμός είναι ο δέκατος προϋπολογισμός της κρίσης που άρχισε το 2007 στην πραγματικότητα και είχε επωαστεί πολλά χρόνια πριν.

Τον Δεκέμβριο του 2014, είχαμε φθάσει πραγματικά ένα βήμα πριν την έξοδο από το μνημόνιο. Είχε αρχίσει να αποκτά μορφή η τεράστια, η υπεράνθρωπη προσπάθεια του ελληνικού λαού την περίοδο 2010 έως και το τέλος του 2014. Είχε διαμορφωθεί ένα κεκτημένο. Μετά με τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015 ήρθε μια εθνική υπαναχώρηση, δυστυχώς καταστροφικών διαστάσεων.

Προσέξτε, το μέγεθος της βλάβης που έχει επέλθει στο σώμα και την προοπτική της ελληνικής οικονομίας, είναι πολύ μεγαλύτερο από το μέγεθος της εξαπάτησης και της διάψευσης. Η χώρα, δυστυχώς, εγκλωβίζεται στον βυθό αυτής της βλάβης, που έχει προκαλέσει η σημερινή Κυβέρνηση.

Νομίζω ότι χαρακτηριστικό είναι αυτό που συνέβη προχθές στο Eurogroup. Η απόφασή του είναι η επιτομή του προβλήματος της χώρας. Από το «Μνημόνιο III» προχθές, στις 5 Δεκεμβρίου, πήγαμε στο «Μνημόνιο III Plus» με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που είναι ζητούμενο για την Κυβέρνηση, για την Ευρωπαϊκή Ένωση και, δυστυχώς, ανεξαρτήτως του τι θα γίνει με το «Μνημόνιο III Plus», ήδη έχουμε αποδεχθεί «Μνημόνιο IV» εις το διηνεκές, χωρίς δάνειο, αλλά με μέτρα, με όρους, χωρίς να ξέρουμε αν θα υπάρξει και περαιτέρω δανεισμός με ευνοϊκούς όρους, πολύ ευνοϊκότερους απ' αυτούς που δίνει η αγορά.

Όλα αυτά με πρωτογενές πλεόνασμα 3,5%, τη στιγμή που η χώρα έχει διαμορφώσει όλες τις προϋποθέσεις, να ζητήσει και να πετύχει μείωση του επιδιωκόμενου πρωτογενούς πλεονάσματος. Γιατί τώρα το πρωτογενές πλεόνασμα δεν είναι μια αφηρημένη μαθηματική οντότητα που επηρεάζει την ονομαστική τιμή του χρέους το 2022, όπως συνέβαινε στις συζητήσεις του 2011-2012. Τώρα μιλάμε για τις ετήσιες χρηματοδοτικές ανάγκες, οι οποίες καλύπτονται από τους εταίρους με δάνειο ή από την αγορά ή από έσοδα από ιδιωτικοποιήσεις και από πρωτογενές πλεόνασμα, αλλά μπορείτε να κάνεις εσωτερικές διαρρυθμίσεις και ανταλλαγές. Άρα έχετε ισχυρά επιχειρήματα, να διεκδικήσετε μείωση του επιδιωκόμενου πρωτογενούς πλεονάσματος, κάτι που το είχαμε θέσει ήδη από το 2013.

Είναι πολύ σημαντικό να ξέρουμε τι πρέπει να ζητάμε, πώς και πότε. Είναι, πραγματικά, κρίμα ούτε να το ζητάμε ούτε να το παίρνουμε. Το λέω αυτό γιατί εκθέτετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, τη χώρα σε πολύ μεγάλες πιέσεις, σε απειλές και σε εκβιασμούς.

Η επαναφορά του Grexit ως απειλή από τον κ. Σόιμπλε για πολλοστή φορά δεν είναι η δική σας –θα μου επιτρέψετε την έκφραση– «τζάμπα μαγκιά», όταν παίζατε με το Grexit το τραγικό πρώτο εξάμηνο του 2015, μέσα στο σύννεφο της ανευθυνότητας και της δημαγωγίας.

Τώρα έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια Ευρώπη νευρική, αμήχανη, που αναζητά κατεύθυνση και έχει εισέλθει σε έναν πολύπλοκο εκλογικό κύκλο με την Ιταλία, με την Ολλανδία, με την Γαλλία, με τη Γερμανία. Τώρα πια η Ελλάδα είναι πολύ μικρό πρόβλημα, όταν έχετε να αντιμετωπίσετε το ιταλικό πρόβλημα, τις ιταλικές τράπεζες, τα ιταλικά κόκκινα δάνεια, όταν έχετε να αντιμετωπίσετε το μεγάλο πρόβλημα του προσανατολισμού της Γαλλίας, που είναι ο δεύτερος μεγάλος εταίρος, είναι στοιχείο του άξονα Βερολίνο-Παρίσι.

Όμως δεν υπάρχει μόνο η βλάβη που προκαλέσατε τη διετία

2015-2016. Έχετε προκαλέσει τεράστια βλάβη και την περίοδο 2010-2014 και ιδίως την περίοδο 2012-2014 ως αξιωματική αντιπολίτευση με την υπονόμευση των προσπαθειών, με χυδαία ψέματα, με συκοφαντίες, με τον διχασμό του έθνους, με τη διάρρηξη της κοινής λογικής και με την υπονόμευση του τρόπου σκέψης της ελληνικής κοινωνίας. Τώρα το πληρώνετε πολιτικά εσείς αυτό, αλλά η χώρα το έχει πληρώσει και το πληρώνει πολύ βαριά με εθνικό κόστος.

Ας θυμηθούμε το πραγματικό μέγεθος της βλάβης που έχετε προκαλέσει.

Επιστροφή στην ύφεση. Απώλεια τουλάχιστον επτάμισι μονάδων ανάπτυξης. Όση αξία είχε η πρόγνωση για τις επτάμισι μονάδες, έχει και η πρόγνωση για ανάπτυξη 2,7% το 2017, που είναι ο πυλώνας της ρητορείας σας τώρα. Χάθηκαν, όμως, οι προβλεπόμενες επτάμισι μονάδες του 2015 και του 2016.

Η υπερφορολόγηση. Πρόσθετα δημοσιονομικά μέτρα. Αντιαναπτυξιακή υπαναχώρηση. Απώλεια επιστροφής κερδών από το ΣΝΤ και το ΑΝΦΑ χαρτοφυλάκιο του ευρωσυστήματος, 6 δισεκατομμύρια ευρώ. Απώλεια του χαρτοφυλακίου του δημοσίου σε μετοχές τραπεζών, που είχε φτάσει σε αξία 25 δισεκατομμυρίων τον Απρίλιο του 2014. Απώλεια της δημόσιας και της εθνικής επιρροής στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα. Νέα ανακεφαλαιοποίηση, όπως, όπως, αξίας 5,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Διαρροή καταθέσεων 45 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ραγδαία αύξηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων.

Δραματική επιδείνωση της δυναμικής του χρέους. Μέχρι τον Ιούνιο του 2015 είχαμε προσδοκία, το 2060 το χρέος να είναι 70% του ΑΕΠ. Τώρα μετά από όσα συνέβησαν επί των ημερών σας, εάν δεν γίνουν παρεμβάσεις, η προοπτική είναι να φτάνει στο 250% του ΑΕΠ. Επ' αυτού συζητάμε τώρα.

Έτσι έχει αρχίσει το «ψιλό γαζί» από τους εταίρους για δήθεν βραχυπρόθεσμα μέτρα, σε σχέση με το χρέος. Τα μεσοπρόθεσμα θα τα δούμε από τον Ιούλιο του 2018, εάν τα δούμε. Τα μακροπρόθεσμα εξαφανίστηκαν τελείως από τη συζήτηση.

Τελικά ενώ τάχα μου δήθεν παίζατε με τη σύγκρουση Ευρωπαϊκής Ένωσης-Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, χάσαμε και προς τις δυο πλευρές. Χάσαμε και σε σχέση με το χρέος και σε σχέση με τον βαθμό σκληρότητας μέτρων. Ούτε παρέμβαση στο χρέος ούτε επιείκεια στα μέτρα.

Ποια μέτρα; Θα έχουμε, λέει, μείωση του χρέους σε ονομαστική τιμή 40 δισεκατομμύρια ευρώ το 2060. Δηλαδή μηδέν! Διότι αν η μείωση του χρέους είναι 40 δισεκατομμύρια ευρώ, 20% του ΑΕΠ, το 2060, τότε η μείωση όπως σας είπα χθες που επήλθε στο χρέος είτε σε ονομαστική τιμή είτε σε παρουσία αξία το 2012, ισοδυναμεί σε τιμές 2060, με 1,330 τρισεκατομμύρια ευρώ, με 650% του ΑΕΠ.

Αν θέλετε να μας πείτε ότι φέρατε μείωση 40 δισεκατομμύρια, φέραμε μείωση 1,330 τρισεκατομμύρια. Εάν μας πείτε ότι φέρατε μείωση 20% του ΑΕΠ το 2060, επιφέραμε μείωση 650% του ΑΕΠ. Απάντησε το Υπουργείο Οικονομικών στην χθεσινή μου ανακοίνωση; Δεν απάντησε! Μήπως απάντησε ο ΕΣΜ; Δεν απάντησε ούτε θα απαντήσει. Γιατί αν διαβάσετε τις αναλυτικές ανακοινώσεις του, θα δείτε ότι δυστυχώς σας δουλεύουν και στο πρόσωπο της Κυβέρνησής σας δουλεύουν τη χώρα.

Ενώ συμβαίνουν αυτά, έρχεται ο κ. Τσίπρας να κάνει την εξαγγελία για το εφάπαξ βοήθημα στους χαμηλοσυνταξιούχους. Ποιους; Αυτούς που έχουν υποστεί τις μειώσεις – για να μη μιλήσω γι' αυτούς που παίρνουν κάπως μεγαλύτερες συντάξεις, αλλά έχουν πληρώσει πολύ μεγάλες εισφορές μια ολόκληρη ζωή, για να μη μιλήσω για τους ανέργους, να μη μιλήσω για τους επαγγελματίες, να μη μιλήσω για τις επιχειρήσεις, να μη μιλήσω για τους νέους ανθρώπους.

Αυτό το εφάπαξ βοήθημα τι θα αντισταθμίσει; Την επαπειλούμενη μείωση των κυρίων συντάξεων ή την επαπειλούμενη μείωση του αφορολόγητου, που ζητά ακατέβαρα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μήπως θυμάστε τι έλεγε ο κ. Τσίπρας, όταν εξαγγείλαμε εμείς τον Μάρτιο του 2014 το κοινωνικό μέρισμα από το πρωτογενές πλεόνασμα του 2013; Μας έβριζε, μας λοιδορούσε, έλεγε ότι δεν

είναι τίποτα, ότι είναι ντροπή μας που το κάνουμε.

Έχασαν οι Έλληνες πολίτες το αντίστοιχο κοινωνικό μέρισμα του 2015 και βέβαια χάνουν πολλά, πάρα πολλά χρόνια από την προοπτική επανόδου στην ομαλότητα. Διότι μόνο η ανάπτυξη και η απασχόληση θα δώσει ασφάλεια, λεφτά και προοπτική στους πιο φτωχούς, στους πιο αδύναμους αλλά και στους μεσαίους. Γιατί χωρίς μεσαίους δεν υπάρχει ούτε ανάπτυξη ούτε δημοκρατία.

Τώρα για πείτε μου. Ποιο είναι το σχέδιο; Περιμένετε το success story με βάση τη δική μας στρατηγική; Τώρα νομίζετε ότι θα κεφαλαιοποιήσετε την προσπάθεια που έχουμε κάνει και την οποία υπονομεύσατε και καταστρέψατε τα δύο τελευταία χρόνια; Έστω με καθυστέρηση μερικών ετών, το 2019 θα έχουμε την επιτυχία; Δηλαδή θα έχουμε σταθερή ανάκαμψη, ιδιωτικές επενδύσεις, μόχλευση του ΕΣΠΑ, αύξηση θέσεων εργασίας, αύξηση κατανάλωσης, επιστροφή καταθέσεων στις τράπεζες, μείωση των κόκκινων δανείων, ομαλοποίηση της λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος, σταθεροποίηση του ασφαλιστικού συστήματος και της δυναμικής του αναλογιστικού ελλείμματος, αύξηση των εσόδων από ιδιωτικοποιήσεις;

Θα τα έχουμε όλα αυτά; Θα τα πετύχετε και θα τα κεφαλαιοποιήσετε πολιτικά; Πότε; Το 2017 με το δημοσιονομικό και πολιτικό πλαίσιο που υπάρχει ή το πρώτο εξάμηνο του 2018, όταν θα έχετε υπογράψει ήδη το τέταρτο μνημόνιο χωρίς εντολή και χωρίς νομιμοποίηση;

Δεν θα γίνει, δυστυχώς, τίποτα από αυτά όσο είστε στην Κυβέρνηση. Γιατί δεν υπάρχει ούτε η δική σας πίστη σε αυτά ούτε η εμπιστοσύνη των άλλων εντός και εκτός Ελλάδος. Δεν υπάρχουν οι κοινωνικές και πολιτικές προϋποθέσεις. Δεν υπάρχουν ούτε οι εξ υποκειμένου ούτε οι εξ αντικείμενου συνθήκες. Δεν έχετε ικανότητα διαχείρισης ούτε ικανότητα διαπραγματεύσεως.

Δυστυχώς όπως είπα, σας δουλεύουν πια ανοιχτά και αυτό βλάπτει τη χώρα και όλα αυτά σε τι κλίμα για τα εθνικά θέματα; Στο κλίμα του εθνικολαϊκισμού, που δεν έχει καμμία στρατηγική κατεύθυνση;

Για το προσφυγικό ποια είναι η αντίδραση της Κυβέρνησης, στην αναγγελία ότι από 15 Μαρτίου 2017 επανέρχεται το Δουβλίνο III και θα γίνεται επιστροφή προσφύγων από τις άλλες χώρες στην Ελλάδα ως χώρα πρώτης προσέγγισης και πρώτης αίτησης για χορήγηση ασύλου; Εφαρμόζεται η συμφωνία με την Τουρκία; Σταμάτησαν ή αυξάνονται οι ροές προσφύγων και μεταναστών από την Τουρκία στα νησιά μας; Αυξάνονται καθημερινά.

Για να μη μιλήσω για τους θεσμούς, για τη δικαιοσύνη, γι' αυτό το μοναδικό φαινόμενο του νόμου του κ. Παππά! Βέβαια βλέπετε, πως έχει φυλλορροήσει το περιβάλλον αφήγημά σας για το χρέος. Στην αρχική εκδοχή περί επονειδιστού χρέους και μονομερούς διαγραφής, παίζατε τα λεφτά σας το 2015. Τώρα κάποιος άλλοι είναι οι σημαιοφόροι αυτής της ιδέας, αλλά είναι αντίπαλοί σας. Ούτως ή άλλως πρόκειται για κάτι που κινείται στο πεδίο του γραφικού.

Το δεύτερο αφήγημα οι παραμετρικές αλλαγές που είχαμε βάλει εμείς το 2012. Μα, δεν τις πήρατε, σας τις αφαιρέσαν. Δηλαδή πλήρης καταστροφή του εθνικού σχεδίου.

Ενώ η έντιμη επιλογή η επιλογή του εθνικού συμφέροντος είναι να πάτε τη χώρα σε εκλογές, δεν τολμάτε να τις διανοηθείτε, γιατί δεν έχετε καμμία άλλη νομιμοποίηση, έχετε μόνη συγκολλητική ουσία την εξουσία, χωρίς αξίες, χωρίς φραγμό, κυνικά. Το μόνο που επινοείτε είναι τεχνάσματα αλλά τεχνάσματα μεροδουλι-μεροφαί.

Δεν μπορούμε φυσικά να επιβάλουμε εκλογές, αλλά μπορούμε να λέμε τι απαιτεί το εθνικό συμφέρον, το οποίο απαιτεί άλλους συσχετισμούς, άλλη κυβέρνηση ευρύτατης συνεργασίας όλων των δημοκρατικών φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων και βέβαια με έναν ΣΥΡΙΖΑ που θα μετέχει, αφού πληρώσει το κόστος της εθνικής βλάβης, αφού ηττηθεί και αφού πάει στα κανονικά του μέγεθος, αυτά τα οποία είχε το 2010.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΓΙΑΛΑΣ: Με εκλογές ή χωρίς;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Λύση φυσικά δεν είναι μια αυτοδυναμία κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας, η οποία θα ήταν και αυτή η δεύτερη πλάνη χείρων της πρώτης και θα ήταν και ανι-

στόρητη για τα σημερινά δεδομένα της κρίσης, αλλά αυτό που χρειάζεται η χώρα, είναι ολοκληρωμένη εναλλακτική λύση και εθνική στρατηγική βασισμένη στην εθνική συνεννόηση. Έχουμε προτείνει με συνέπεια και κόστος, μόνον εμείς, μόνον ο χώρος ο δικός μας, η δημοκρατική παράταξη, η Δημοκρατική Συμπαράταξη, τα τελευταία χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

Γιατί χρειάζεται συνέγερση των δημιουργικών δυνάμεων, εμπιστοσύνη, ικανότητα διαπραγμάτευσης, για να πάρει η χώρα δημοσιονομικό χώρο έναντι μεταρρυθμίσεων.

Μόνο έτσι μπορούμε να πείσουμε την κοινωνία, να υιοθετήσει το ρυθμιστικό πρόταγμα, επειδή αυτό συμφέρει στη μεγάλη πλειοψηφία τους πιο δημιουργικούς Έλληνες με επιχειρηματική διάθεση, αλλά και τους πιο αδύναμους, τους φτωχούς, τους άνεργους και τα μεσαία στρώματα, που πρέπει να ανασυγκροτηθούν μέσα από την επαναλειτουργία της πραγματικής οικονομίας και του τραπεζικού συστήματος.

Συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2017 και αυτός ο προϋπολογισμός έχει ήδη κατά τη διάρκεια της συζήτησης, υπονομευθεί σε καίρια σημεία του με την απόφαση του Eurogroup.

Τώρα έρχεται ο Πρωθυπουργός, να μοιράσει τα δικά του ψίχουλα. Αλλά δεν γίνεται έτσι, γιατί δεν μοιράζει ψίχουλα γενναιοδωρίας, μοιράζει τα ψίχουλα από την ήττα μιας εθνικής προσπάθειας, ενώ πρέπει να μαζέψουμε τώρα όλες τις δυνάμεις, για να φτιάξουμε μια προοπτική που έχει ανάγκη ο τόπος, έχει ανάγκη από ένα αισιόδοξο αλλά και υπεύθυνο μήνυμα.

Γιατί όπως μας θύμισε χθες ένας σπουδαίος Έλληνας ακαδημαϊκός, ο Πασχάλης Κιτρομηλίδης, μιλώντας στην Παλαιά Βουλή, ο Μαξ Βέμπερ έλεγε ότι υπάρχουν στη δημοκρατία δύο συγκρουόμενες ηθικές: Η ηθική της πεποίθησης, όπου ο καθένας μπορεί να λέει αυτή είναι η πεποίθησή μου, αυτή είναι η ιδεολογία μου, αυτή είναι η πολιτική μου εκτίμηση, οι απάτες μου, οι αυταπάτες μου, τα ψέματά μου, η δημαγωγία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και με αυτό ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Και υπάρχει και η ηθική της ευθύνης και εμείς αυτή εκπροσωπούμε. Αυτή είναι η πραγματικά προοδευτική, η πραγματικά δημοκρατική, η πραγματικά εθνική αίσθηση ευθύνης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Λοιπόν, προχωράμε όπως είχαμε προαναγγείλει. Ο κ. Παναγιωτόπουλος, τον κ. Μπόλαρη δεν τον βλέπω, όπως και τον κ. Βαρβιτσιώτη, άρα θα ακολουθήσει ο κ. Θεοφύλακτος, η κ. Τζάκρη και τον λόγο θα πάρει ή η κ. Αχτσιόγλου ή κ. Φωτίου. Θα συνεννοηθούν μεταξύ τους οι δύο Υπουργοί του ιδίου Υπουργείου και θα μου πουν ποια θέλει να είναι πρώτη.

Ορίστε, κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όσα χρόνια συμμετέχω σε αυτή την κεντρική συζήτηση για τα κοινοβουλευτικά μας ήθη του προϋπολογισμού, ποτέ δεν αισθάνθηκα άλλοτε μια τόσο άνευρη, άνευ νοήματος διαδικασία, πραγματικά άνευ νοήματος.

Σπεύδω να προσθέσω, ότι ενώ συζητούμε τον προϋπολογισμό, αυτή την ώρα συμβαίνουν δύο πράγματα χθεσινो-σημερινές εξελίξεις.

Το πρώτο, είναι ότι έρχεται στην αρμόδια επιτροπή σήμερα, στην Ολομέλεια μεθαύριο, ένα νομοσχέδιο με σαράντα δύο διορθώσεις στο ασφαλιστικό που ψηφίσαμε τον Μάιο, όταν όπως θυμάστε, ο αρμόδιος Υπουργός διερρήγνυε τα ιμάτιά του, για το πόσο σε βάθος θωρακίζει το σύστημα και φέρνει ένα ασφαλιστικό, το οποίο θα διασφαλίσει και θα εξασφαλίσει κ.λπ..

Τώρα μετά από έξι μήνες, σαράντα δύο διορθώσεις σε αυτό το τόσο τέλει νομοτεχνικά νομοθέτημα.

Παράλληλα ο Πρωθυπουργός έρχεται να τάξει 600 και πλέον εκατομμύρια ευρώ στους χαμηλοσυνταξιούχους ως κοινωνικό μέρισμα του 2016. Το πρώτο είναι μνημείο προχειρότητας. Δεν

νομίζω να χρειαστεί να επεκταθώ επ' αυτού. Το δεύτερο, όμως, είναι μνημείο εξαπάτησης, θα έλεγα περισσότερο με άρωμα ανεύθυνης ζαριάς παρά ηρωικής εξόδου, όπως έσπευσαν να εκτιμήσουν πολλοί, με εκλογές στο βάθος, όχι μόνο γιατί ακόμα την ώρα που τάζει αυτά τα 600 εκατομμύρια δεν έχει κλείσει η αξιολόγηση-παρατείνεται, όπως γνωρίζουμε- αλλά επίσης, διότι, όπως ξέρετε ή, αν δεν ξέρετε, επιτρέψτε μου να σας το γνωστοποιήσω, το ύψος του πρωτογενούς πλεονάσματος υπολογίζεται κάθε χρόνο τον μήνα Μάρτιο, έτσι ώστε οποιαδήποτε παροχή κοινωνικής φύσεως να γίνει κατά τον Απρίλιο.

Θυμίζω ότι για το τελευταίο κοινωνικό μέρισμα που είχε διανεμίει η κυβέρνηση Σαμαρά τον Απρίλιο του 2014, τον Μάρτιο είχαμε υπολογίσει τα νούμερα -εσείς δεν τα πάτε καλά με τα νούμερα, τους αριθμούς δηλαδή- και μετά σπεύσαμε, σε συνεννόηση και αντιπαραβολή των αριθμητικών δεδομένων με τους θεσμούς, να μοιράσουμε ό,τι μπορούσε να περισσέψει σε όποιους έπρεπε να το πάρουν.

Εσείς εδώ έρχεστε από τον Δεκέμβριο και μοιράζετε λεφτά. Επιταγές χωρίς αντίκρισμα είναι. Μόνο τότε τον Μάρτιο μπορεί με ασφάλεια να υπολογιστεί το ύψος του μερίσματος. Άρα εγώ προβλέπω δύο σενάρια. Ή θα δώσετε προφανώς με τη σύμφωνη γνώμη των θεσμών και θα εισπράξετε το πολιτικό όφελος, όποιο πολιτικό όφελος, εν πάση περιπτώσει, επιδιώξετε να εισπράξετε, αφού παίρνετε δέκα και δίνετε τρία, για να το πω σχηματικά, ή το άλλο σενάριο είναι να υπάρξει άρνηση των θεσμών, μη επίτευξη συμφωνίας, χαρακτηρισμός του μποναμά αυτού ως μονομερούς ενέργειας, αιτία ρήξης με τους δανειστές, απόπειρα ηρωοποίησης του Πρωθυπουργού που τα βάζει με τους κακούς θεσμούς, τους Ευρωπαίους, στους οποίους παρεμπιπτόντως όποτε έχει πρόβλημα με τον Ερντογάν, προστρέχει, αναγνωρίζοντας καλώς ή κακώς περισσότερο παρά αντιπαλότητα και βέβαια όλα τα άλλα σενάρια που βλέπουν το φως της δημοσιότητας αυτή την ώρα. Ένα από αυτά τα δύο. Win-win, που λένε και οι ξένοι, μόνο που το κόλπο έχει γίνει αντιληπτό και κατά την άποψή μου δεν θα πάσει.

Το πιο πρόσφατο αφήγημα της Κυβέρνησης -το ύστατο, θα έλεγα- είναι η θριαμβολογία για τα μέτρα ελάφρυνσης του χρέους, με μείωση το 2060. Δεν λέω, ευπρόσδεκτα τα μέτρα, αλλά οπωσδήποτε αυτονόητα και σίγουρα όχι εξασφαλίζοντας τη βιωσιμότητα του χρέους, κατά την εκτίμηση όλων.

Εδώ, όμως, έχει σημασία να δούμε, τι δεν επιτεύχθηκε από την Κυβέρνηση και το Eurogroup της περασμένης Δευτέρας. Το πρώτο είναι ότι η δεύτερη αξιολόγηση δεν έκλεισε. Ξέρουμε εκ πείρας ότι όσο παρατείνεται τόσο αυξάνεται ο λογαριασμός. Ξέρουμε ότι τα εργασιακά και ενεργειακά είναι σε εκκρεμότητα. Προφανώς θα διεκπεραιωθούν εντός του επόμενου έτους, αλλά επίσης εδώ δεν μπορώ να παραβλέψω την πρόσφατη -βλέπω και τον αρμόδιο Υπουργό εδώ- ματαίωση της ιδιωτικοποίησης του ΔΕΣΦΑ, όπου εκτός από το ότι στέρησε, υποθέτω, έσοδα που είχαν προϋπολογισθεί στον προϋπολογισμό που συζητάμε τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, 180 και πλέον εκατομμυρίων, επιπλέον -και αυτό είναι το χειρότερο- λειτουργεί ως πολύ αρνητικό σήμα στους επενδυτές ότι εδώ αυτό που πρέπει να κάνουν, είναι να κρατούνται μακριά από την Ελλάδα με τα όποια επενδυτικά σχέδιά τους. Αυτό είναι το χειρότερο.

Το δεύτερο που δεν επιτεύχθηκε, ήταν η ένταξη στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης, που παρατάθηκε, αν διαβάσατε, στα κράτη που είχαν αυτή την εύνοια, τους Ευρωπαίους εταίρους που μπορούσαν να ενταχθούν σε αυτή τη «βροχή» χρήματος, την ώρα που εμείς επιλέξαμε εμείς να κρατούμε ομπρέλα και για το επόμενο έτος. Πάλι παρέμεινε όνειρο απατηλό η στρατηγικής σημασίας και για τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς ένταξη στην ποσοτική χαλάρωση και πάλι παραμένει μια κατ' εξακολούθηση χαμένη ευκαιρία.

Το τρίτο και το χειρότερο είναι αυτό που έχει να κάνει με το πρωτογενές πλεόνασμα. Εδώ είναι το μεγαλύτερο αγκάθι. Διατηρείται ο στόχος για τη διατήρηση του πρωτογενούς πλεονάσματος στο 3,5% του ΑΕΠ από το 2018 και μετά. Δεν ξέρουμε όμως για πόσο. Για τρία, για πέντε ή για δέκα χρόνια;

Εγώ σας ρωτώ. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό, δηλαδή η διατήρηση του στόχου στο 3,5%; Είστε χαρούμενοι γι' αυτό;

Θριαμβολογείτε γι' αυτό; Εδώ οι ευρωπαϊκοί θεσμοί εκτιμούν ήδη μέτρα 700 εκατομμυρίων ευρώ για το 2018, ενώ το ΔΝΤ κάνει λόγο για μέτρα πάνω από 4 δισεκατομμύρια.

Εκτός των άλλων μιας και βλέπω και τους αρμόδιους Υπουργούς, ζητάει να ανοίξει και το ασφαλιστικό. Μιλάμε για παρατεταμένη ασφυξία της οικονομίας, μόνιμη λιτότητα, στην ουσία για ένα διαρκές μνημόνιο. Διότι όσο η χώρα δεν θα μπορεί να έχει τη δυνατότητα να βγαίνει στις αγορές να δανείζεται, οι μόνες επιλογές που θα έχει, είναι ή η άτακτη χρεοκοπία σε συνδυασμό με αποβολή από την Ευρωζώνη ή η υπαγωγή σε καθεστώς διαρκών μνημονίων κι εσείς κάνετε ό,τι μπορείτε για να υπάρχει αυτή η διάρκεια.

Εν τω μεταξύ ήδη -και αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον- αναζωπυρώνεται η συζήτηση σε ευρωπαϊκούς κύκλους, στους οποίους κάνετε την χάρη εσείς, να ορέγονται επιτέλους την αποβολή της Ελλάδας από την Ευρωζώνη.

Η συζήτηση για το Grexit επανέρχεται, διότι όλο και εδραιώνεται η πεποίθηση ότι εδώ ο μαθητής είναι ανεπίδεκτος μαθήσεως, σε αυτούς που εξ αρχής θα ήθελαν να μας δουν εκτός Ευρωζώνης.

Εδώ αναρωτιέμαι, πραγματικά, τι θέλετε κι εσείς κατά βάθος. Διότι βλέποντας τις πρόσφατες περιπέτειες του Πρωθυπουργού στη Λατινική Αμερική, θεωρώ ότι, πραγματικά, θα ήθελε να μας μεταφέρει -ει δυνατόν- και να μας μετατρέψει σε λατινικού τύπου δημοκρατία. Πραγματικά θεωρώ ότι θα ήθελε να το κάνει, εάν στο μεταξύ δεν συμβεί τίποτα χειρότερο, δεδομένης και της γεωπολιτικής απαξίωσης της χώρας.

Στο μεταξύ -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, δεν θα χρειαστώ ούτε ένα λεπτό- ο Υπουργός Ανάπτυξης δηλώνει, ότι η υπερφορολόγηση δεν επηρεάζει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Ίσως όσους έχουν μεταφέρει την φορολογική τους έδρα εκτός Ελλάδος όντως δεν τους επηρεάζει. Αλλά είναι εξωφρενική η δήλωση αυτή από ένα αμερικανοτραφή Υπουργό Ανάπτυξης.

Ο Υπουργός Οικονομικών προβλέπει τόνωση της ιδιωτικής κατανάλωσης παρακαλώ στον προϋπολογισμό του 2017, όταν από τον άλλον μήνα θα πληρώνουμε πιο ακριβά ακόμα και τον καφέ που πίνουμε!

Βέβαια διά του προϋπολογισμού που συζητάμε, προβλέπονται φορολογικά μέτρα 2,6 δισεκατομμύρια για το 2017. Ο διαπρεπής αυτός οικονομολόγος Υπουργός Οικονομικών προβλέπει ότι όσο συρρικνώνεται στην ουσία το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών, τόσο θα τονώνεται η ιδιωτική κατανάλωση. Τρέχα γύρευε!

Σε σχέση με τις επενδύσεις, θα ήθελα να κάνω περισσότερο λόγο για αποπενδυτικό πυρετό κι όχι επενδυτικό πυρετό. Έτσι εκλαμβάνω την αποχώρηση πάρα πολλών παραγωγικών αλυσίδων επιχειρήσεων από τη χώρα.

Ξέρετε ότι ακόμα και η δικαιοσύνη, την ηγεσία της οποίας είχαμε σήμερα την τιμή να συναντήσουμε, θα μπορούσε να έχει αναπτυξιακό πρόσημο, εάν επιταχύνονταν ο ρυθμός απονομής της, έτσι ώστε κάθε δυνητικός επενδυτής να ήξερε, ότι εάν εμπλακεί στα ελληνικά δικαστήρια δεν θα εμπλακεί σε μια περιπέτεια δίχως τέλος αλλά θα μπορούσε σε έναν εύλογο χρόνο, να λύσει τις διαφορές του και να υλοποιήσει την επένδυσή του.

Τέλος -και ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, μια που είναι εδώ και η αρμόδια Υπουργός, θα ήθελα να πω το εξής: Μας λέτε ότι είναι προϋπολογισμός με κοινωνικό πρόσημο, διότι θα εφαρμοστεί σε όλη την επικράτεια το πρόγραμμα του κοινωνικού εγγυημένου εισοδήματος, αυτό που εμείς είχαμε εισαγάγει ως ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, που κάποτε εσείς αποκηρύσατε αλλά τώρα αναγνωρίζετε την κοινωνική του ωφελιμότητα, επειδή στην ουσία σάς έπεισε η Παγκόσμια Τράπεζα να το εφαρμόσετε σε όλη την επικράτεια.

Εκεί όμως υπάρχει μια παρανόηση, κύριε Υπουργέ: Η Παγκόσμια Τράπεζα σας είπε να βάλετε το κοινωνικό εγγυημένο εισόδημα σε όλη την Ελλάδα. Εσείς βάζετε όλη την Ελλάδα στο κοινωνικό εγγυημένο εισόδημα. Πώς; Φτωχοποιώντας την διά των πολιτικών σας και φτωχοποιώντας ό,τι έχει μείνει από την υποφέρουσα από την λιτότητα και την υπερφορολόγηση μεσαία τάξη.

Πάρτε το αλλιώς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Παναγιωτόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εάν δεν είναι επιδίωξή σας η ισοπέδωση όλων προς τα κάτω, επί τα χείρω, είναι μια κατάσταση, με την οποία πολύ φοβόμαι ότι είστε υπερβολικά άνετοι. Εμείς υποστηρίζουμε ότι δεν μπορείτε, ότι έτσι δεν γίνεται! Η χώρα πληρώνει πανάκριβο τίμημα, για να επιστρέψει μετά από τεράστια βλάβη εκεί που ήταν το 2014. Επομένως χρειάζεται πολιτική αλλαγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε κύριε Παναγιωτόπουλε, σας παρακαλώ πολύ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το μόνο ερώτημα που υπάρχει -γιατί πολιτική αλλαγή θα γίνει, όποτε επιλέξετε να γίνουν εκλογές- είναι τι ζημιά θα υπάρχει και κατά πόσο αυτή η ζημιά θα είναι διαχειρίσιμη, όταν θα την αφήσετε πίσω σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα δύο μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 94^ο Δημοτικό Σχολείο της Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Μπόλαρης δεν είναι εντός αιθούσης. Άρα τον αντικαθιστώ με άλλον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ. Προηγείται ο κ. Θεοφύλακτος και μετά είναι η κ. Τζάκρη, με βάση τον κατάλογο των εγγεγραμμένων που έχω μπροστά μου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πω δύο λόγια πρώτα για τη χθεσινή εξαγγελία του Πρωθυπουργού για το εφάπαξ βοήθημα στους συνταξιούχους. Συμφωνώ με έναν τίτλο που είδα στην «Εφημερίδα των Συντακτών». «Ούτε πανηγυρισμοί» -θα μπορούσαμε, γιατί είναι σχεδόν πενταπλάσιο από την απώλεια του ΕΚΑΣ και αφορά το 60% των συνταξιούχων- «όχι όμως και μικροψυχία», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Θα επαναλάβω το ερώτημα που έθεσε ο κ. Συρίγος, ο συνάδελφος Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ. Διαφωνεί κανείς; Διαφωνεί κανείς, να δώσουμε από το πλεόνασμα σε μια ομάδα πληθυσμού που επλήγη όλα αυτά τα χρόνια από την κρίση και συνεισέφερε στο να αντιμετωπιστεί αυτή; Κανείς δεν διαφωνεί. Απλώς ψελλίζετε διάφορα άλλα για να αποπροσανατολίσετε τη συζήτηση.

Θα ήθελα να τονίσω, κυρία Φωτίου και κύριε Χουλιαράκη, στην Κυβέρνηση, γιατί έχω εμπειρία και γνώση για το θέμα, να προσεχθεί το ακατάσχετο αυτού του βοηθήματος. Επειδή όταν θα δοθεί, θα αυξησει το ποσό της σύνταξης που θα πάρει ο συνταξιούχος και πιθανότατα θα καταβληθεί μαζί με τη σύνταξη και θα πεί πάνω από 1.000 ευρώ, αμέσως μπορεί να πέσουν τα χρέη στις τράπεζες, στην εφορία και στα ταμεία και να κατάσχουν αυτό το ποσό και εκεί που περιμένουν τώρα πώς και πώς οι οικογένειες και οι συνταξιούχοι, τα 300 ή τα 500 ευρώ, να τους κατασχεθεί το μισό ποσό και να έχουμε άλλα. Γι' αυτό το τονίζω από τώρα.

Δεν φοβόμαστε να κάνουμε τη σύγκριση, με αυτό που μοίρασε ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος τον Μάρτη και τον Απρίλιο του 2014 στους ένστολους. Δεν έχει καμμία σχέση ούτε με τα πλεονάσματα ούτε με αυτό που λένε τώρα, ότι «εσείς δύο χρόνια παιδεύεστε, για να φτάσετε εκεί που ήμασταν εμείς το 2014».

Κατ' αρχάς επρόκειτο για μια σάπια ανάπτυξη. Ας σκεφτεί ο λαός το ράλι της ανάπτυξης της δεκαετίας του '90 και του 2000 που οδηγούσε. Στο να πλουτίσουν οι λίγοι και να πτωχεύσουν οι πολλοί. Να πτωχεύσει η χώρα, οι πολλοί, και οι λίγοι να έχουν βγάλει τα χρήματά τους στο εξωτερικό. Είναι αυτοί οι ίδιοι που δημιούργησαν την ψεύτικη και σάπια ανάπτυξη του 2014. Γι' αυτό έπρεπε να αποχωρήσουν από το πολιτικό σκηνικό και από το τιμόνι της χώρας. Επίσης ο κ. Σαμαράς παράτησε την αξιολόγηση στη μέση. Τα νούμερα ήταν πλαστά. Γι' αυτό οι σύμμαχοι του τον παράτησαν.

Τέλος, αναφορικά με το επίδομα των 500 ευρώ το κοινωνικό επίδομα όπως το λένε τώρα, που ήταν στους ένστολους, ήταν προεκλογικό, ενώ τώρα δεν είναι προεκλογικό. Να το ξεκαθαρίσουμε και αυτό.

Από τον προϋπολογισμό ξεχωρίζω το κονδύλιο των 100 εκατομμυρίων ευρώ, το οποίο είναι αναρτημένο και αφορά την ενίσχυση των παντελώς αδύναμων οικονομικά συμπολιτών μας για την προστασία της πρώτης κατοικίας. Να θυμηθούμε τι έλεγε όλη η Αντιπολίτευση, ότι αυτό δεν υπάρχει, ότι θα αναγκαστούν τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά που εντάσσονται σε αυτή την κατηγορία, να τα επιστρέψουν στην εφορία κ.α.. Πάντως υπήρχε μια θολούρα και μια κατασυκοφάντηση. Ουδέν ψευδέστερον. Το βλέπουμε τώρα στον προϋπολογισμό. Ήταν στον ν.4346/2015.

Το ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν. Για πρώτη φορά κυβέρνηση διαθέτει κονδύλιο, ώστε να πληρώνει το κράτος τη δόση που ορίζει το δικαστήριο για την προστασία της πρώτης κατοικίας. Όμως άλλα ισχυριζόταν η Αντιπολίτευση σχεδόν ενάμιση χρόνο τώρα. Κάθε μέρα ανακρίβειες, κάθε μέρα ψεύδη και λάσπη με τη λογική «πες πες, κάτι θα μείνει».

Να θυμίσω και την προσπάθεια σπίλωσης του Υπουργού, του κ. Κατρούγκαλου, ότι δήθεν πήρε εργολαβική αμοιβή με ενέργειες που έκανε. «ΤΟ ΒΗΜΑ» την προηγούμενη βδομάδα, τις προηγούμενες ημέρες, αναγκάστηκε και ζήτησε συγγνώμη. Θα ζητήσει συγγνώμη ο κ. Μητσοτάκης και τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, που το ανέφεραν ενάμιση χρόνο αυτό, αυτή την ανακρίβεια, αυτό το ψεύδος, αυτή τη συκοφαντία, όπως ζήτησε συγγνώμη «ΤΟ ΒΗΜΑ»; «ΤΟ ΒΗΜΑ» αναγκάστηκε σύμφωνα με τον νόμο, γιατί σου λέει «θα έχω θέμα με τις αποζημιώσεις».

Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς από τα καθημερινά που αναφέρει η Νέα Δημοκρατία;

Σταχυολογώ. Για τους μετακλητούς; Τώρα για το κόστος του ταξιδιού στην Κούβα; Μας πείραξε αυτό; Για την ιατροφαρμακευτική κάλυψη; Τα δήθεν δάνεια του ΣΥΡΙΖΑ που είναι εξοφλημένα και ενήμερα, ενώ Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ χρωστάνε 400 εκατομμύρια και τα φορτώνουν στον ελληνικό λαό; Κάθε μέρα και από ένα πολιτικό ψεύδος. Κάθε μέρα η προσπάθεια να γίνει η τρίχα τριχιά, να διυλίσουμε τον κώνωπα, να καταπιούμε την κάμηλο.

Θα θίξω δυο-τρία από τα θέματα αυτά, γιατί απασχολούν την ελληνική κοινωνία. Τόσος ντόρος για τους μετακλητούς. Έχει το θράσος η Νέα Δημοκρατία να μιλάει για μετακλητούς, ενώ πρόκειται για νόμιμες προσωρινές τοποθετήσεις νέων επιστημόνων, που είναι απαραίτητοι σε κάθε Βουλευτή, σε κάθε Υπουργό, σε κάθε δήμαρχο κ.λπ..

Ποια είναι τα δείγματα γραφής του παλιού πολιτικού συστήματος, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ; Όσον αφορά τους μόνιμους, φόρτωσαν το δημόσιο με τα δικά τους τα παιδιά, το λέγανε κιάλας, ασχέτως προσόντων. Σαράντα χρόνια μόνο «παράθυρο», μόνο ρουσφετολογικές προσλήψεις και ένας αξιόλογος νόμος που έγινε, ο νόμος ΑΣΕΠ, προσπάθησαν και τα κατάφεραν τελικά με φωτογραφικές διατάξεις να τον υπερκεράσουν.

Για τους προσωρινούς τα δείγματα γραφής που έδωσε ο Κυριάκος Μητσοτάκης ως Υπουργός, ήταν ότι είχε τους πενταπλάσιους μετακλητούς από τον αντίστοιχο Υπουργό του ΣΥΡΙΖΑ, τους πενταπλάσιους, δηλαδή επιβάρυναν τον προϋπολογισμό πέντε φορές παραπάνω.

Τώρα τελευταία δήθεν έγκαιρα στοιχεία λένε ότι -τα δημοσίευσε και η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» με μια σοβαροφάνεια- αυξήθηκαν επί ΣΥΡΙΖΑ οι μετακλητοί. Δεν ανέφεραν, όμως, ότι απλώς γίνεται με διαφάνεια η καταμέτρησή τους, ότι παλιότερα δηλαδή από τους πενήντα δύο που είχε ο Μητσοτάκης, φαινόταν μόνοι οι επτά. Μειώθηκαν οι μετακλητοί, λοιπόν.

Πάμε στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, γιατί και εκεί λεγόntonταν διάφορα: «Πώς θα το κάνετε και εμείς το είχαμε κάνει». Θυμάμαι έναν φίλο μου ταξιτζή πολύ τεκνο, που έπαθε καρδιά, στην Κοζάνη. Έκανε επέμβαση, ήταν ανασφάλιστος, γιατί χρωστούσε στον ΟΑΕΕ. Έκανε επέμβαση στο Νοσοκομείο Κοζάνης, σε μία πολύ καλή καρδιολογική κλινική, και ευγνωμονεί, γιατί έγινε δωρεάν η επέμβαση αυτή. Παλιότερα δεν θα έκανε καν επέμβαση. Αργότερα η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ έκαναν τις επεμβάσεις, αλλά μετά πήγαινε ο λογαριασμός στην εφο-

ρία. Βάλε υλικά, βάλε εντατική, βάλε χειρουργείο, τουλάχιστον πέντε χιλιάρικά. Δεν θα μπορούσε να τα πληρώσει, τα πέντε θα γίνονταν δέκα, τα δέκα, είκοσι κ.λπ..

Ο συγκεκριμένος, λοιπόν, έκανε δωρεάν εγχείρηση στην καρδιά του και σώθηκε. Έχει κάρτα ανθρωπιστικής κρίσης. Προστάτευσε την πρώτη του κατοικία, γιατί μπήκε στον νόμο Κατσέλη. Χειρίστηκα εγώ προσωπικά την υπόθεσή του. Ε μην περιμένετε ότι θα στηρίξει τη Νέα Δημοκρατία ή το ΠΑΣΟΚ. Εμείς δεν τα κάναμε για να μας στηρίξει πολιτικά αλλά τουλάχιστον δεν είναι αγνώμων.

Μην ψάχνετε, όμως, να βρείτε τον συγκεκριμένο στα γκάλοπ που κάνουν οι εταιρείες σας, αυτές που είχαν βγάλει το δημοψήφισμα ντέρμπι, ενώ είχε είκοσι μονάδες διαφορά και τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015 ότι ήταν πάλι ίσα-ίσα, ενώ χάσατε με οκτώ μονάδες διαφορά. Τέτοιους ανθρώπους που είναι στην αφάνεια, δεν θα τους βρουν οι εταιρείες σας, γιατί δεν έχουν σταθερό τηλέφωνο και στο κινητό να τον πάρουν οι εταιρείες σας δεν το σηκώνει, γιατί όταν βλέπει τέτοια νούμερα, φοβάται ότι είναι εισπρακτικές εταιρείες που τους επιτίθενται.

Πρόκειται για μία αφανή πλειοψηφία, αυτή που στήριξε τον ΣΥΡΙΖΑ και την Κυβέρνησή μας, αυτοί που έτσι τους κατάντησε η χρεοκοπία της χώρας, όμως, μας στηρίζει και επιτέλους εκπροσωπείται από εμάς. Αντίθετα αυτοί που φαίνονται, οι δυνατοί, το σύστημα στηρίζει το παλιό πολιτικό σύστημα, στηρίζει τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ.

Αυτό το ερώτημα θα ήθελα να θέσω στον ελληνικό λαό, γιατί μας χτυπάει το σύστημα; Γιατί τα κανάλια χτυπάνε την Κυβέρνηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και με αυτό το ερώτημα κλείνετε κιάλας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ: Γιατί οι ισχυροί είναι απέναντι στην Κυβέρνηση και όχι με εμάς; Δεν τους κάνουμε τα χατίρια, γι' αυτό. Αντίθετα και ο προϋπολογισμός αυτή τη χροιά έχει, να εκπροσωπήσει αυτούς τους αφανείς ήρωες, γιατί αυτοί κράτησαν τη χώρα στα δύσκολα χρόνια της κρίσης και δικαιούνται επιτέλους εκπροσώπηση και την έχουν από εμάς και αυτούς αφορά.

Κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, αν και είχα πολλά ακόμα να πω. Αυτούς αφορά η σταθερότητα που ευαγγελιζόμαστε εμείς και που φέρνουν οι προϋπολογισμοί μας, γιατί καμιά φορά μας λένε κάποιοι φίλοι: «τα ίδια λέτε, τα ίδια έλεγε και ο Σαμαράς, σταθερότητα, σταθερότητα, σταθερότητα, τώρα κι εσείς λέτε για σταθερότητα». Ναι αλλά ποιους αφορά; Η δική τους σταθερότητα αφορούσε το μεγάλο κεφάλαιο, τις μεγάλες επιχειρήσεις, τους τραπεζίτες.

Η δική μας σταθερότητα αφορά τους αφανείς ήρωες, τους δανειολήπτες, τον απλό λαό. Όλα αυτά έχουν περάσει στον προϋπολογισμό, γι' αυτό και σας καλώ να τον ψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει τώρα, όπως έχω προαναγγείλει, η Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας κ. Θεανώ Φωτίου.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, είπατε μετά θα μιλήσω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, ζήτησε τον λόγο η κ. Φωτίου. Καθίστε. Αμέσως μετά την κ. Φωτίου θα μιλήσετε, κυρία Τζάκρη.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν έχω πρόβλημα εγώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Η κ. Φωτίου δεν έχει πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τώρα μπορεί η κ. Φωτίου να μην έχει πρόβλημα, αλλά εγώ έχω πρόβλημα, γιατί πρέπει να εξαντληθεί ο κατάλογος των Υπουργών σήμερα, για να μην τους έχουμε όλους αύριο. Οχτώ λεπτά έχει η κ. Φωτίου. Άντε με την ανοχή μου να μιλήσει δέκα λεπτά. Σε δέκα λεπτά, αγαπητή μου συνάδελφε, θα έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μέχρι τι ώρα θα πάμε σήμερα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είπαμε πριν τις δώδεκα το βράδυ, διότι οι συνάδελφοι Βουλευτές θα έχουν τελει-

ώσει. Οι Υπουργοί θα έχουν τελειώσει. Εάν δεν θέλει κάποιος άλλος κοινοβουλευτικός να μιλήσει, γιατί ένας τουλάχιστον θέλει, ο κ. Παφίλης, μπορεί να τελειώσουμε και νωρίτερα.

Κυρία Φωτίου, έχετε τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό πάντα αποκαλύπτει τους πολιτικούς στόχους των κομμάτων. Για τη Νέα Δημοκρατία, βέβαια, ο στόχος είναι διαφανής, πολυπόθητος και ξεκάθαρος. Επάνοδος στην εξουσία.

Χωρίς την εξουσία η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να συγκρατήσει το τεράστιο πελατειακό σύστημα που έχει στήσει τόσα χρόνια και από το οποίο τροφοδοτείται. Χωρίς την εξουσία καταρρέει η πρόσκαιρη ανακωχή των αντίπαλων τάσεων υπό την ηγεμονία του Μητσοτάκη. Γι' αυτό και δίνει τον υπέρτατο αγώνα τώρα, την υπέρτατη μάχη. Εξουσία εδώ και τώρα ή αλλιώς εκλογές εδώ και τώρα.

Στη συζήτηση όμως για τον προϋπολογισμό του 2017 αυτή η τακτική έχει ένα ενδιαφέρον το πώς εκφράστηκε. Πιστεύω ότι εκφράστηκε σχεδόν από το σύνολο των ομιλητών της Νέας Δημοκρατίας κι έχει το εξής τρίπτυχο. Πρώτον, αποδόμηση της Κυβέρνησης με τα γνωστά επιχειρήματα «ψεύτες, ανίκανοι, εξουσιομανείς».

Ο κ. Χατζηδάκης, Υπουργός της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, υπηρέτησε τη γραμμή αυτή με μια ομιλία ανάλαφρη, ειρωνική, γεμάτη αστεϊσμούς. Φαίνεται πως αυτή είναι η πιο εύπεπτη γραμμή της Νέας Δημοκρατίας για να γελοιοποιήσει την Κυβέρνηση, όπως τη συμβουλεύουν οι επικοινωνιολόγοι της.

Δεύτερον, ακραίος αντιμνημονιακός λόγος. Πιο αντιμνημονιακοί δεν γίνεται. Η νέα κολυμβήθρα του Σιλβάμ, για να ξεχαστεί το μνημονιακό παρελθόν, η άγρια λιτότητα, οι απολύσεις, η απώλεια του 25% του ΑΕΠ, το ενάμισι εκατομμύριο άνεργοι, η μείωση έντεκα φορές των συντάξεων και πάει λέγοντας.

Τρίτον, σωπή και απουσία οποιασδήποτε δέσμευσης. Δηλαδή πολύ απλά, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, εάν η Νέα Δημοκρατία ερχόταν αύριο στην εξουσία, όπως ευελπιστείτε, τι θα άλλαζε σε αυτόν τον προϋπολογισμό; Από πού θα έπαιρνε τα χρήματα για να τα δώσει πού; Αντί αυτού ο κ. Χατζηδάκης διαχειρίστηκε ίσως στο πλαίσιο της συμφωνίας αλήθειας πολύ περσιέρη τους αριθμούς. Είπε: «Το 2015 η Κυβέρνηση έδωσε 105 εκατομμύρια για την ανθρωπιστική κρίση, ενώ η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου είχε δώσει το τετραπλάσιο». Μάλιστα.

Ακούστε τώρα τους αριθμούς. Την περίοδο 2012-2014, το παλιό καθεστώς έδωσε 450 εκατομμύρια από το πρωτογενές πλεόνασμα άπαξ διά παντός και με διαδικασίες μη διαφανείς. Ακόμη δεν ξέρουμε ποιοι τα πήραν.

Δεύτερον, η δική μας Κυβέρνηση, για την περίοδο 2015-2017 διαθέτει 105 εκατομμύρια από τον προϋπολογισμό του 2015, 250 εκατομμύρια από τον προϋπολογισμό του 2016, 760 εκατομμύρια από τον προϋπολογισμό του 2017 και τώρα 630 εκατομμύρια από το πρωτογενές πλεόνασμα. Σύνολο 1.745.000.000 ευρώ. Αυτό σημαίνει τετραπλάσιο ποσό από τα δικά σας 450 εκατομμύρια για ανάλογο χρονικό διάστημα. Πράγματι, κύριε Χατζηδάκη, τα νούμερα είναι ξεροκέφαλα, όπως είπε ο Μιτερνάν που εσείς επικαλεστήκατε.

Με τον κ. Χατζηδάκη, βέβαια, συνέπλευσε και ο εισηγητής της Δημοκρατικής Συμπράταξης, για να υποβαθμίσει τα πρώτα μέτρα για την ελάφρυνση του χρέους που αποφασίστηκαν στο Eurogroup, συγκρίνοντάς τα με το αλφούμ της PSI που διέγραψε 120 δισεκατομμύρια και στην πραγματικότητα μας κατέστρεψε. Είχε την ευκαιρία πάλι ο εμπνευστής κ. Βενιζέλος να μας τα ξαναθυμίσει.

Διότι τότε διασώθηκαν για δεύτερη φορά οι ευρωπαϊκές τράπεζες. Η πρώτη φορά, ήταν με την προσφυγή της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στο ΔΝΤ. Έτσι το ελληνικό χρέος από ιδιωτικό έγινε δημόσιο, ώστε η Ελλάδα αντί να χρωστάει σε ιδιώτες, να χρωστάει στα κράτη μέλη και να έχει απέναντί της τώρα τα κοινοβούλια των χωρών της Ευρωζώνης και τις κυβερνήσεις τους, τον κ. Σόμπλε και πάει λέγοντας. Παράλληλα καταστράφηκαν οι μικροομολογιούχοι, τα ασφαλιστικά ταμεία, τα νοσοκομεία, τα πανε-

πιστήμια. Γι' αυτά επαίρεστε, αντί να ντρέπεστε, αντί να απολογείστε. Αυτά σε απάντηση στους υπαινιγμούς περί απατεώνων του κ. Κουτσούκου.

Η ομοφωνία, όμως, Νέας Δημοκρατίας και Δημοκρατικής Συμπράταξης δεν με εκπλήσσει. Είναι κοινός ο στόχος ανάκτησης της εξουσίας και συγκυβέρνησης. Το πιο επικίνδυνο, όμως, σε αυτή την εξέλιξη είναι η πρωτοφανής στην ιστορία του ελληνικού κράτους υπονόμευση της διαπραγματευτικής θέσης της χώρας από την Αντιπολίτευση. Το έκαναν το 2015 παρακαλώντας, εκλιπαρώντας τους δανειστές να είναι ανυποχώρητοι και καλώντας τους Έλληνες αποταμειωτές, να πάρουν τις καταθέσεις τους από τις τράπεζες. Το κάνει ο κ. Μητσοτάκης τώρα. Στα ταξίδια του στην Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής λέει στους επενδυτές, ότι αν δεν πέσει η Κυβέρνηση, επενδύσεις δεν γίνονται.

Όμως η υπονόμευση της διεθνούς θέσης της χώρας δυστυχώς, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι υπονόμευση της δημοκρατίας. Η Αντιπολίτευση λοιδορεί συχνά τον τρόπο με τον οποίο διαπραγματευόμαστε.

Εμείς, όμως, καταφέραμε να χρηματοδοτηθεί το ΚΕΑ, το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, με 760 εκατομμύρια από τον προϋπολογισμό που ψηφίζουμε αύριο, χωρίς να θιγούν τα βασικά προνοιακά επιδόματα, παραδείγματος χάριν οικογενειακά και αναπηρικά, όπως διαδίδετε και όπως ευελπιστούσατε και ευελπιστείτε.

Το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης αφορά εκατομμύρια χιλιάδες συμπολίτες μας. Ενσωματώνει την εμπειρία που αποκτήσαμε από το πρόγραμμα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης σε τρεις άξονες ενίσχυσης.

Πρώτον, εισοδηματική ενίσχυση.

Δεύτερον, διασύνδεση των οφειλόμενων με τις υπηρεσίες, όπως δωρεάν φάρμακα και ιατρική περίθαλψη, συμμετοχή στις κοινωνικές δομές φτώχειας, συμμετοχή στο πρόγραμμα του ΤΕΒΑ, δωρεάν διανομή φρούτων, τροφίμων, λαχανικών, επιδότηση voucher των παιδιών για βρεφονηπιακούς σταθμούς. Σαράντα πέντε χιλιάδες παιδιά που μπήκαν στους βρεφονηπιακούς σταθμούς, είναι από τις οικογένειες που θα μπουν στο ΚΕΑ.

Τρίτον, διασύνδεση με την αγορά εργασίας. Το 10% των δικαιούχων ανέργων θα βρουν δουλειά με προγράμματα του ΟΑΕΔ και πιλοτικά προγράμματα του χαρτοφυλακίου απασχόλησης.

Το ΚΕΑ ήταν υποχρέωση της χώρας από το 2012. Ο κ. Μητσοτάκης στην Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης δήλωσε ότι θα το εφάρμοζε δύο χρόνια μετά την εκλογή του. Εμείς θα το ψηφίσουμε. Θα ψηφίσουμε την καθολική εφαρμογή του ΚΕΑ από τον Ιανουάριο του 2017 και ελπίζουμε η Νέα Δημοκρατία να συναινέσει.

Παράλληλα, όμως, θα αλλάξουμε το ιδρυματικό και επιδοματικό προνοιακό κράτος της χώρας μας με τις εξής μεταρρυθμίσεις μέσα στο 2017.

Πρώτον, ίδρυση ενιαίου φορέα πληρωμής και απόδοσης επιδομάτων που θα καλύπτει όλα τα επιδόματα που δίδονται από όλους τους φορείς της Κυβέρνησης με διαφάνεια και ενιαία οργάνωση, ώστε να πληρώνονται όλα τα επιδόματα σε τακτές ημερομηνίες, πάγιο αίτημα του αναπηρικού κινήματος.

Δεύτερον, θα κάνουμε νόμο για την αναδοχή και την υιοθεσία, ώστε τα παιδιά να μην περιμένουν μήνες και χρόνια στα ιδρύματα.

Παράλληλα ενισχύουμε την αποϊδρυματοποίηση με τα ΕΣΠΑ αλλά και με άλλα προγράμματα, για να ανοίξουν ιδρύματα τα οποία έχουν πολύ σχολιαστεί στην ελληνική και διεθνή επικαιρότητα και να ενταχθούν, επιτέλους, οι ωφελοόμενοι τους στην κοινωνία.

Τρίτον, θεσμοθετούμε μέσα στο 2017, μετά από διαβούλευση και συνεννόηση –θέλουμε τη συνεννόηση όλων σε αυτό το θέμα- κοινούς κανόνες λειτουργίας, αξιολόγησης και ελέγχου όλων των ιδρυμάτων και επανεξιολόγησης νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και δημοσίου δικαίου που προσφέρουν υπηρεσίες κοινωνικής προστασίας.

Τέλος τέταρτον, ιδρύουμε τον Εθνικό Μηχανισμό Παρακολούθησης και Αξιολόγησης Πολιτικών Κοινωνικής Ένταξης, ο οποίος μπαίνει για συζήτηση τη Δευτέρα στη Βουλή, μέσω του οποίου η Ελλάδα θα αποκτήσει για πρώτη φορά ισχυρό εργαλείο πληροφόρησης, εποπτείας και αξιολόγησης σε τρία επίπεδα, σε επίπεδο κυβέρνησης, σε επίπεδο περιφέρειας και σε επίπεδο δήμων. Ενι-

αία, online, καθημερινά αυτός ο μηχανισμός θα δώσει και το ΚΕΑ και θα παρακολουθεί το ΚΕΑ.

Το πιο σημαντικό, όμως, απ' όσα σας είπα, είναι ότι εμείς προωθούμε και προσπαθούμε να δώσουμε ξανά τον σεβασμό και την αξιοπρέπεια σε όλους τους συμπολίτες μας που βρίσκονται σε ανάγκη. Αυτό θα το πετύχουμε με τα διακόσια πενήντα τέσσερα κέντρα κοινότητας, τα οποία θα λειτουργούν με επτακόσιους πενήντα νέους ανθρώπους που θα προσληφθούν με διαδικασίες ΑΣΕΠ και στα οποία θα υπάρχει η πλατφόρμα του εθνικού μηχανισμού, έτσι ώστε καθένας συμπολίτης μας να μπορεί με το ΑΦΜ και με το ΑΜΚΑ του, να πηγαίνει εκεί και να ενημερώνεται καθημερινά για τα δικαιώματά του, για τα επιδόματα που πρέπει να πάρει, για τις δυνατότητες εργασίας που έχει, για τις θέσεις που υπάρχουν στα ιδρύματα της περιοχής του, για τη συμμετοχή του σε ευρωπαϊκά ή ελληνικά –εθνικά– προγράμματα.

Η πλατφόρμα θα βρίσκεται σε διακόσια πενήντα τέσσερα κέντρα κοινότητας. Είναι συνδεδεμένη –online– με δεκατρία περιφερειακά παρατηρητήρια και μέσα στο Υπουργείο. Κάθε μέρα, λοιπόν, στη νέα διεύθυνση που ιδρύουμε στο Υπουργείο, θα βλέπουμε τι υπηρεσίες προσφέρουν τα διακόσια πενήντα τέσσερα κέντρα κοινότητας από τη Φλώρινα μέχρι το Μαλεβίζι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Υπουργέ, τελειώνετε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ και για την ανοχή σας.

Έτσι, λοιπόν, αποδεσμεύουμε –γιατί αυτός είναι ο στόχος μας, αυτή είναι η αριστερή πολιτική για εμάς– τους Έλληνες από το προηγούμενο πελατειακό καθεστώς, το οποίο τους ανάγκαζε να απευθύνονται σε δημάρχους, πολιτευτές, κόμματα, Υπουργούς με τον πιο πετελιτικό τρόπο, για να εξασφαλίσουν όσα δικαιούνται.

Λέτε συχνά ότι έχουμε αλλεργία στις μεταρρυθμίσεις. Πράγματι έχουμε αλλεργία σε όλες τις μνημονιακές μεταρρυθμίσεις, που ήταν μνημονιακές υποχρεώσεις «κοψιμάτων» που ονομάζατε «μεταρρυθμίσεις».

Αυτές, όμως, οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις που εμείς ξεκινάμε –και όχι εσείς, εσείς δεν μπορούσατε να κάνετε ποτέ ούτε και θέλατε– θα αλλάξουν την κοινωνική προστασία στην Ελλάδα.

Αυτές τις αλλαγές αποτυπώνει ο προϋπολογισμός και σας καλώ να τον ψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το να απευθύνονται πάντως οι πολίτες στους αρετούς δημάρχους, δεν είναι μεμπτό ούτε ποινικό αδίκημα. Οι δήμαρχοι είναι πιο κοντά, πολύ περισσότερο από εμάς τους πολιτικούς, στην τοπική τους κοινωνία. Δεν είναι καθόλου κακό. Είναι η αυτοδιοικητική διαστροφή μου. Ορίστε, κυρία Τζάκρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μήπως έγινε παρανόηση; Να επανέλθω;

Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, για ένα λεπτό θα ήθελα τον λόγο. Κάτι δεν έχετε καταλάβει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αφήστε τώρα, θα μας «φάει» η κ. Τζάκρη. Καθίστε, μετά θα μιλήσετε. Ανέβηκε στο βήμα τώρα και δικαίως θα διαμαρτυρηθεί.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ε, όχι και θα σας «φάω», κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κυρία Τζάκρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Υπέμεινα, νομίζω, καρτερικά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2017 διεξάγεται κάτω από το πρίσμα, κάτω από τη σκιά της απόφασης του Eurogroup για την άμεση εφαρμογή των βραχυπρόθεσμων μέτρων ελάφρυνσης του ελληνικού δημόσιου χρέους, ο αντίκτυπος των οποίων θα είναι ουσιαστικός και θα μειώσει σημαντικά τον λόγο του χρέους προς το ΑΕΠ κατά 22% για την περίοδο 2017-2060, σύμφωνα πάντα με τις εκτιμήσεις και τους υπολογισμούς του ESM.

Παρακολουθώ μάλιστα την Αγίουσας από σύσσωμη την Αντι-

πολίτευση, καθώς και από μια πολύ μεγάλη μερίδα του Τύπου, παρά τις ομολογίες για αναμφίβολα θετική εξέλιξη στην υπόθεση του ελληνικού δημόσιου χρέους, να υποβαθμίσουν τη σημαντική αυτή θετική επιτυχία, από την οποία προκύπτει όφελος για την οικονομία της τάξεως των 45 δισεκατομμυρίων ευρώ, χωρίς –και αυτό είναι το σημαντικότερο– κανένας να χάσει ούτε 1 ευρώ.

Τα βραχυπρόθεσμα μέτρα θα βελτιώσουν σίγουρα τη βιωσιμότητα του χρέους και έχουν ως στόχο να αντιμετωπίσουν μια ευρύτερη ανησυχία, ότι οι μελλοντικές πληρωμές του χρέους θα επιφέρουν ένα αθέμιτο βάρος στις δαπάνες καταπνίγοντας την οικονομία. Εκπέμπουν έτσι ένα σήμα σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας, καθώς το ποσοστό που δαπάνη η χώρα μας κάθε έτος σε πληρωμές τόκων και στην αποπληρωμή του χρέους που ωριμάζει, θα παραμείνουν κάτω από το 15% του ΑΕΠ στη μεσοπρόθεσμη περίοδο μετά τη λήξη του προγράμματος και κάτω από το 20% του ΑΕΠ την επόμενη περίοδο. Έτσι θα ανοίξει ο δρόμος και για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να εντάξει τα ελληνικά ομόλογα στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς, η προσπάθεια για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους θα συνεχιστεί.

Η απόφαση, όμως, του Eurogroup είναι και γι' αυτό σημαντική, για έναν επίσης πρόσθετο λόγο. Άνοιξε τη συζήτηση και σε τεχνικό και σε πολιτικό επίπεδο για τα μεσοπρόθεσμα μέτρα, με στόχο την περαιτέρω βελτίωση του ελληνικού χρέους που θα συμπαρασύρει προς τα κάτω τα πρωτογενή πλεονάσματα μετά τη λήξη του προγράμματος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ελληνική Κυβέρνηση θα ολοκληρώσει το ταχύτερο δυνατό τη δεύτερη αξιολόγηση του τρίτου προγράμματος, με μια πολιτική συμφωνία με τους θεσμούς.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και ο κ. Σόμιπλε οφείλουν, όμως, να κατανοήσουν, ότι δεν πρόκειται σε καμμία των περιπτώσεων να αποδεχτούμε την απαίτηση για νέα μέτρα μετά τη λήξη του προγράμματος και τη συνέχιση των ακραίων πολιτικών λιτότητας. Θα πρέπει, επίσης, να κατανοήσουν, ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να αποτελέσει την εξαίρεση στην ευρωπαϊκή κανονικότητα σε ό,τι αφορά τις σχέσεις εργασίας.

Η Ελλάδα έχει πετύχει πολλά. Ο ελληνικός λαός έχει κουραστεί από τις ακολουθούμενες για επτά συνεχή χρόνια πολιτικές λιτότητας.

Είμαι από αυτούς που πιστεύουν, ότι η πολιτική είναι η τέχνη τού ορθώς αποφασίζει. Είναι η τέχνη που δικαιώνεται, όταν βελτιώνει συνολικά την ποιότητα ζωής όλων των πολιτών και την ευημερία αυτών. Η πολιτική, όμως, χάνει το νόημά της, όταν περιορίζεται μόνο στον τιμωρητικό της ρόλο. Αυτό πρέπει να καταλάβουν οι άσπονδοι Ευρωπαίοι φίλοι μας, που διακατέχονται από το σύνδρομο της στερείρας ερμηνείας, των αξιών της προτεσταντικής ηθικής. Αρκετά υπέφεραν οι Έλληνες πολίτες στο όνομα των λαθών των παλαιότερων πολιτικών. Ήρθε η ώρα να αναγνωριστούν και οι θυσίες και οι αγώνες τους.

Είναι, λοιπόν, αυτονόητο δικαίωμα της Κυβέρνησής μας και δεν τελεί υπό την έγκριση των θεσμών, ό,τι προκύπτει ως πλεόνασμα να ανακατανέμεται με κοινωνικά κριτήρια στους πλέον αδύναμους, προς αποκατάσταση παλαιότερων αδικιών. Στην κατεύθυνση αυτή κινείται η δέκατη τρίτη σύνταξη, που θα καταβληθεί στις 22 Δεκεμβρίου μαζί με τη δωδέκατη σύνταξη σε 1,6 εκατομμύρια χαμηλοσυνταξιούχους όλων των ταμείων, ως έκτακτο κοινωνικό μέρισμα. Η απόφαση αυτή θα υλοποιηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσες ρυθμίσεις όμως και αν υπάρξουν για τη διευθέτηση του χρέους, δεν πρόκειται να οδηγήσουν σε αναθέρμανση της οικονομίας, αν δεν υπάρξει αλλαγή του αναπτυξιακού παραδείγματος, αλλαγή του αναπτυξιακού μοντέλου.

Ανάπτυξη δεν σημαίνει λιγότερο κράτος, με στρατιές απολυμένων, με συνεχή εκχώρηση των αρμοδιοτήτων του στην κερδοσκοπική αγορά και τους αδύναμους βορά στις ορέξεις τους, όπως οραματίζεται ο κ. Μητσotάκης.

Ανάπτυξη δεν είναι σίγουρα ο αυτόματος πιλότος της αγοράς. Η κυρίαρχη πλέον τάση στην πολιτική των αναπτυσσόμενων χωρών είναι η αναζήτηση όχι της λιγότερης αλλά της αποτελεσματικότερης επαναρρύθμισης των οικονομικών δραστηριοτήτων, που

διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον των κοινωνιών, χωρίς να πνίγει αλλά αντίθετα διευκολύνοντας τις δημιουργικές επιχειρηματικές δυνάμεις τους να αναπτυχθούν.

Σήμερα έχει πλέον κυριαρχήσει ότι το βέλτιστο ρυθμιστικό περιβάλλον -και όχι οι φορολογικοί παράδεισοι- μπορεί να γίνει το συγκριτικό πλεονέκτημα μιας χώρας, στην προσπάθειά της να προσελκύσει κρίσιμες επενδύσεις και πόρους για την ανάπτυξη της.

Το νομοσχέδιο για την υπηρεσία μίας στάσης και το νομοσχέδιο για την αναμόρφωση των διαδικασιών αδειοδότησης των επιχειρήσεων, με στόχο τη βελτίωση του περιβάλλοντος λειτουργίας τους, μέσα από τη μείωση των γραφειοκρατικών βαρών, χωρίς όμως εκπτώσεις στην προστασία του δημοσίου συμφέροντος -είχα την ευκαιρία να συντονίζω ως Υφυπουργός Οικονομίας μέχρι τον πρόσφατο ανασχηματισμό-, που ψηφίστηκαν μάλιστα από διευρυμένες πλειοψηφίες την προηγούμενη εβδομάδα από την ελληνική Βουλή, είναι κομβικής σημασίας νομοθετήματα για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και την υπέρβαση της βαθιάς ύφεσης που μαστίζει τη χώρα μας τα τελευταία χρόνια.

Η ανάπτυξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προϋποθέτει, επίσης, κίνητρα. Ο νέος αναπτυξιακός νόμος έχει ήδη ανοίξει για προσκλήσεις από τους ενδιαφερόμενους και τα έξι νέα προγράμματα του ΕΣΠΑ, συνολικού προϋπολογισμού 404 εκατομμυρίων ευρώ.

Συνοπτικά μόνο αναφέρω το πρόγραμμα «Σύγχρονη Μεταποίηση», προϋπολογισμού 100 εκατομμυρίων, πρόγραμμα «Ενίσχυση επιχειρηματικών σχεδίων στην περιβαλλοντική βιομηχανία», πρόγραμμα για την «Ανάπτυξη των Επιχειρηματικών Πάρκων Τοπικής Εμβέλειας», για τη μεταποίηση και την εφοδιαστική αλυσίδα, πρόγραμμα για την ενίσχυση των αλυσίδων αξίας, τους συνεταιρισμούς και τις δικτύσεις, πρόγραμμα «Διεθνοποίηση-Εξωστρέφεια Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων», προϋπολογισμού 100 εκατομμυρίων από μόνο του, πρόγραμμα για την «Αξιοποίηση Συμπληρωματικής Εμπειρίας- Επιχειρηματική Επανεκκίνηση», με προϋπολογισμό 54 εκατομμύρια.

Όλα αυτά που πρόκειται να προκηρυχθούν τους επόμενους μήνες, πρόκειται να παίξουν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη των επιχειρήσεων και την ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας.

Η ανάπτυξη, επίσης, προϋποθέτει ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο, που σημαίνει ότι όλοι οι συντελεστές στις παραγωγικές διαδικασίες συμμετέχουν δίκαια και στις ευκαιρίες και στους κινδύνους. Φυσικά αυτό δεν επιτυγχάνεται με την αύξηση του ορίου των ομαδικών απολύσεων, όπως απαιτούν οι δανειστές μας, χωρίς συλλογικές συμβάσεις εργασίας, με υπερχρεωμένες επιχειρήσεις, χωρίς ένα τραπεζικό σύστημα που να είναι γενναίο στη χρηματοδότηση των παραγωγικών δραστηριοτήτων.

Προς την κατεύθυνση αυτή κινείται και το νομοσχέδιο για τον εξωδικαστικό μηχανισμό ρύθμισης δημοσίων και ιδιωτικών οφειλών, που θα ψηφισθεί το επόμενο χρονικό διάστημα στη Βουλή, που για πρώτη φορά το δημόσιο, τα ασφαλιστικά ταμεία και οι τράπεζες συμμετέχουν από κοινού στην απομείωση βαρών βιωσιμων πλην όμως υπερχρεωμένων επιχειρήσεων, με οφέλη και για τις ίδιες τις τράπεζες, όπως μπορούμε να αντιληφθούμε όλοι για την πραγματική οικονομία και για τους ίδιους τους οφειλότες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αγροτοδιατροφικός τομέας διαθέτει επίσης όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις, για να παραμείνει ένας από τους μοχλούς ανάπτυξης της χώρας μας, ενώ ήταν και συνεχίζει να είναι από τους λίγους που όχι μόνο αντιστέκεται στην κρίση, αλλά αυξάνει σταθερά τη δυναμική του, ώστε να βελτιωθεί ο εξαγωγικός χαρακτήρας της χώρας μας.

Πρέπει να κινηθούμε προς μια ανταγωνιστική γεωργία, προσανατολισμένη στην αγορά και στην παραγωγή ποιοτικών και επωδύνων προϊόντων τα οποία πρέπει και να αναδείξουμε. Έμφαση πρέπει να δοθεί σε αγροτικά προϊόντα που παρουσιάζουν αυξανόμενο εξαγωγικό ενδιαφέρον, όπως είναι τα φρούτα και τα οπωροκηπευτικά, το βαμβάκι και ο καπνός.

Βασικός μας στόχος πρέπει να είναι η ενίσχυση της βιωσιμότητας των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και η δημιουργία οικονομικών κλίμακας, η ενίσχυση μορφών συνεργασίας και δικτύωσης

και η ανάπτυξη συνεργατικών σχηματισμών, η αύξηση της προστιθέμενης αξίας με έμφαση στην μεταποίηση, την πιστοποίηση των προϊόντων, την τυποποίηση αυτών και τη διαφοροποίηση της παραγωγής για την παραγωγή καινοτόμων προϊόντων.

Βασική προϋπόθεση αποτελεί η πλήρης αξιοποίηση των πόρων της νέας ΚΑΠ της περιόδου 2014-2020, που είναι συνολικά 19,6 δισεκατομμύρια, με τα 15,4 δισεκατομμύρια να κατευθύνονται προς τις άμεσες ενισχύσεις και τα 4,2 δισεκατομμύρια για μέτρα υπέρ των αγροτικών περιοχών, σύμφωνα πάντα με τις προτεραιότητες του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να κλείσω αισιόδοξα, λέγοντας ότι κάθε κρίση είναι και ένα παράθυρο ευκαιρίας. Ο προϋπολογισμός που συζητάμε είναι στη σωστή κατεύθυνση και μπορεί για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια ύφεσης να κρατήσει το παράθυρο ανοικτό και να δώσει την ευκαιρία για δομικές αλλαγές στην οργάνωση του κράτους, δείχνοντάς του τον τρόπο να αναπτυχθεί, να ανθίσει. Μόνο έτσι θα πετύχουμε την πολυπόθητη διατηρήσιμη ανάπτυξη, που χρωνάμε στις επερχόμενες γενιές των Ελλήνων.

Βρισκόμαστε ως χώρα και ως κοινωνία μπροστά σε ένα τεράστιο έργο αλλαγών, που ενώ έπρεπε να έχουν γίνει σταδιακά εδώ και πολλές δεκαετίες, σήμερα πρέπει να πραγματοποιηθούν με ταχύτατους ρυθμούς, αλλαγές που αφορούν όλους μας και προϋποθέτουν τη συμμετοχή όλων μας.

Το μεταρρυθμιστικό στοίχημα επομένως πρέπει να επιδιωχθεί με επιμονή και προσήλωση στο στόχο, απ' τη στιγμή της υιοθέτησης των μεταρρυθμίσεων στη Βουλή ως την πλήρη υλοποίησή τους. Δεν εφησυχάσαμε έναν ολόκληρο χρόνο, όταν προετοιμάζαμε ένα ολόκληρο πλέγμα αλλαγών για το καλό της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας. Δεν θα εφησυχάσουμε, εάν δεν δούμε όλες αυτές τις μεταρρυθμιστικές τομές σε πλήρη εφαρμογή. Ας είμαστε αισιόδοξοι ότι θα τα καταφέρουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης. Μετά θα πάρει τον λόγο, ως δικαιοῦται μετά από τέσσερις μέρες συνεχούς παρουσίας, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μαντάς. Θα ακολουθήσει μια συνάδελφος, η κ. Λιβανίου, για να μη συνεχίσουμε αμέσως με τους Υπουργούς και έπειτα θα πάρει τον λόγο η Υπουργός Εργασίας κ. Αχτσιόγλου.

Κύριε Βαρβιτσιώτη, έχετε τον λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το πλεόνασμά τους είναι σεσημασμένο για τους Έλληνες. Σ' αυτό κρύβονται όλες οι αμαρτίες, όλες οι πληγές, όλη η σήψη, όλη η απάτη της σημερινής πολιτικής. Σ' αυτό κρύβεται το δράμα εκατομμυρίων ανθρώπων, η καταστροφή νοικοκυριών και επιχειρήσεων, οι λιποθυμίες παιδιών από ασιτία, τα εκατομμύρια ανέργων, η ζωή εν τάφω στα νοσοκομεία, στα ψυχιατρεία και στα άσυλα ανιάτων, οι παγωμένες νύκτες και οι πεινασμένες μέρες χιλιάδων και χιλιάδων συνταξιούχων.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Διαμαρτύρεστε; Αυτά λέγατε για το πλεόνασμα, όταν το έδινε η κυβέρνηση Σαμαρά το 2014! Αυτά λέγατε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Με αυτές τις λέξεις το υποδεχόσασταν. Μην κουνάτε το κεφάλι σας, κυρία Φωτίου! Διότι το δικό σας πλεόνασμα έρχεται με 2,7 δισεκατομμύρια καινούργιους φόρους για την επόμενη χρονιά. Επιβάλλετε 2,7 δισεκατομμύρια παραπάνω φόρους με τον προϋπολογισμό που ψηφίζετε!

Ενώ το τότε πλεόνασμα ερχόταν με μείωση φόρων, για τους οποίους ακούσαμε εχθές ότι ήταν νεοφιλελεύθεροι και ότι ήταν αντιπαραγωγική μείωση φόρων. Καινούργια ιδέα στην οικονομία! Έχετε διαπρέψει στο να εισάγετε καινούργιες θεωρίες στην παγκόσμια οικονομική σκέψη. Δυστυχώς μέχρι τώρα δεν έχετε καταφέρει να ακολουθήσετε τίποτα από την αυθεντική δική σας οικονομική σκέψη. Τα έχετε εγκαταλείψει όλα, γιατί δεν σας έχουν βγει, βεβαίως, πουθενά.

Το μόνο καλό από τις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού -και θέλω να το επισημάνω- είναι ότι δεν αυξάνεται ο ΦΠΑ στα νησιά του βορείου Αιγαίου. Τα νησιά, όντως, θέλουν προσοχή.

Άκουγα πριν από λίγο τον κ. Κουρουμπλή στον ΣΚΑΪ να λέει,

ότι, επιτέλους, θα δρομολογήσει το πλοίο ασφαλείας, θα συγκαλέσει αύριο συμβούλιο ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών. Μάλιστα ανακάλυψε ότι πρέπει να συγκαλέσει ένα συμβούλιο και ότι δεν μπορεί να πάρει την απόφαση μόνος του.

Θυμώμουν τι ομηρικές μάχες έγιναν εδώ σε αυτή την Αίθουσα, όταν εισηγούμουν το συμβούλιο ασφαλείας. Πού είναι ο κ. Συρμαλένιος, που σχεδόν ανέβαινε εδώ στα έδρανα; Δεν ήταν, όμως, μόνο οι αντιδράσεις από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο προκάτοχός μου ο κ. Μουσουρούλης προσπάθησε να το φέρει και οι συνάδελφοι από το ΠΑΣΟΚ, κύριε Κεγκερόγλου, φωνάζατε ενάντια σε αυτό το μέτρο και αναγκάστηκε να το αποσύρει στη Βουλή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μη σηκώνετε το χέρι σας κύριε Κεγκερόγλου. Δεν πρόκειται να διακόψω τον κ. Βαρβιτσιώτη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Αμέσως μετά θέλω τον λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Έτσι είναι. Απαντήστε μετά. Έχετε εκπροσώπηση και στο ΠΑΣΟΚ καλή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Είσαι κλασικός ψεύτης!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμήστε τώρα!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Γιατί κι εσείς ήσασταν όμηροι των συνδικαλιστικών συμφερόντων σε πάρα πολλά. Θα τα ακούτε και στο ΠΑΣΟΚ, γιατί έχει τις ευθύνες του για το σημείο που έφτασε η χώρα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θα απαντήσω μετά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα νησιά χρειάζονται προσοχή. Χρειάζονται τα νησιά προσοχή, γιατί έχουν το ιδιαίτερο και μεγάλο βάρος του μεταναστευτικού.

Όσον αφορά τις χθεσινές ανακοινώσεις της Κομισιόν διά στόματος κ. Αβραμόπουλου, θα έπρεπε ο κ. Μουζάλας να τον έχει αναγορεύσει σε «άγιο Αβραμόπουλο», διότι δεν θα φανούν όλες οι ελλείψεις αυτής της δραματικής διαχείρισης που έγιναν και το 2015 και συνεχίστηκαν το 2016 στο μεταναστευτικό και δεν θα υποστεί η χώρα μας τις συνέπειες. Δεν θα μας επιστραφούν όλοι αυτοί που πέρασαν αυτό το διάστημα.

Αυτό οφείλεται, πραγματικά, στην πολιτική προσπάθεια του Δημήτρη Αβραμόπουλου, να πείσει τους εταίρους να εξαιρεθεί μέχρι τον Μάρτιο του 2017 η χώρα μας από την εφαρμογή των συνθηκών του Δουβλίνου και να παραμείνουν τα εκατομμύρια των ανθρώπων που πέρασαν από τη χώρα μας εκεί που έχουν καταλήξει.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι εμείς δεν πρέπει να προετοιμαζόμαστε για τις μετέπειτα εξελίξεις. Δεν έχουμε προετοιμαστεί για τίποτα. Προχθές το Υπουργείο Άμυνας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανε διαγωνισμό –όχι διαγωνισμό, απευθείας ανάθεση έκανε– εν όψει εκτάκτων αναγκών. Σε τι; Ποια ήταν η έκτακτη ανάγκη;

Έκτακτη ανάγκη ήταν η έλευση του χειμώνα. Πήγε να αγοράσει σύμπες για τους καταυλισμούς που έχει φτιάξει σε στρατόπεδα της βόρειας Ελλάδας. Ηλαδή δεν ήξερε ότι θα έρθει ο χειμώνας; Ήταν έκτακτη ανάγκη;

Όταν γινόταν ο σχεδιασμός, ότι θα μπουν οι μισοί χώροι φύλαξης μεταναστών στη βόρεια Ελλάδα, δεν ξέραμε ότι θα έρθει κάποια στιγμή ο Νοέμβριος και το κρύο; Αυτή η έλλειψη προετοιμασίας που υπάρχει στα θέματα αντιμετώπισης του μεταναστευτικού και προσφυγικού ζητήματος είναι πρωτοφανής και δικαιολογεί μια σειρά από κατασπατάληση πόρων και αδυναμία, βεβαίως, του ελληνικού κράτους να απορροφήσει ευρωπαϊκούς πόρους.

Διαβάζοντας τον προϋπολογισμό, βλέπω ένα πράγμα. Φτιάξαμε ένα Υπουργείο Μετανάστευσης. Είπαμε ότι χρειάζεται Υπουργείο Μετανάστευσης. Ξέρετε πόσο ποσοστό του προϋπολογισμού παίρνει; Το 0,37%. Ξέρετε ότι ο βασικός διαχειριστής του μεταναστευτικού θα παραμείνει και για το 2017 το Υπουργείο Άμυνας; Αυτή είναι η λογική τού να φτιάξουμε ένα καινούργιο Υπουργείο; Γιατί το κάναμε το Υπουργείο; Γιατί επιβαρύνουμε τον ελληνικό λαό με γραφειοκρατικό κόστος; Γιατί επιβαρύνουμε την εικόνα της χώρας με γραφειοκρατική ανικανότητα;

Προχθές στο Συμβούλιο της Ευρώπης ήρθε η «Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία», ένας διεθνής οργανισμός και οι «Γιατροί Χωρίς Σύνορα» και μας είπαν, ότι είναι πρωτοφανής ο τρόπος με τον οποίο η γραφειοκρατία δεν μπορεί να κάνει τίποτα εφικτό, ότι

νοίκιασαν αποθήκη για να στεγάσουν μετανάστες και το Υπουργείο Άμυνας είπε στους «Γιατρούς Χωρίς Σύνορα», ότι «δεν μπορείτε να βάλετε σύμπες μέσα, γιατί έχουμε συμφωνήσει με τον ιδιοκτήτη, ότι δεν μπορεί να μπει ούτε ένα καρφί» και δεν μπορούσαν να κρεμάσουν σύμπες και να βάλουν θερμαντικά σώματα.

Αυτή τη γραφειοκρατία τη συντηρείτε και τη διατηρείτε σε ένα Υπουργείο στο οποίο δεν δίνετε χρηματοδότηση, γιατί όλη η χρηματοδότηση περνάει από τις αδιαφανείς διαδικασίες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, το οποίο δεν έχει κάνει ούτε έναν διαγωνισμό, αλλά συνεχίζει να κάνει απευθείας αναθέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θέλω να σας πω, ότι στο θέμα του προσφυγικού και μεταναστευτικού θα πρέπει να αλλάξετε γρήγορα ρότα. Η πλειοψηφία πλέον αυτών που έρχονται δεν είναι πρόσφυγες από τη Συρία. Είναι παράνομοι μετανάστες, που επιδιώκουν τη μόνιμη εγκατάστασή τους στην Ευρώπη. Εχθές διακόσιοι είναι από χώρες της Αφρικής. Την προηγούμενη εβδομάδα είδαμε από χώρες της Καραϊβικής να φτάνουν στα δικά μας σύνορα.

Αλλάξετε ρότα. Αποκτήστε μία γραμμή. Σας την είπε ο κ. Αβραμόπουλος, ότι πρέπει να γίνετε πιο προσεκτικοί. Κάντε τα κλειστά κέντρα κράτησης, οργανώστε σωστά τα hot spots, ηρεμήστε επιτέλους τους πολίτες στα νησιά, ώστε το 2017 και ο Μάρτιος του 2017, που είναι πολύ σύντομα, να μας βρει οργανωμένους και να μη μας βρει σαν μια χώρα η οποία κινδυνεύει να έχει εισροές μεταναστών όχι μόνο από τα ανατολικά της σύνορα αλλά και επιστροφές μεταναστών από αυτούς που περνούν από τη χώρα μας από τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει, όπως προείπα, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Μαντάς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Για ποιο πράγμα, κύριε Κεγκερόγλου;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, γιατί ζητάτε τον λόγο;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν ήταν προσωπικό. Στο κόμμα σας έκανε αναφορά. Βλέποντας εσάς, μίλησε για το ΠΑΣΟΚ. Δεν είπε για σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ένα λεπτό, λοιπόν, δώστε μου για να τεκμηριώσω, κατά τον Κανονισμό, το προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε ένα λεπτό, σας παρακαλώ, κύριε Κεγκερόγλου και να τελειώνουμε. Δεν βάζω χρόνο. Εμπιστεύομαι αυτό που είπατε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα πάω τώρα πάνω στο αρχείο, για να αποδειχθεί αυτό που είπα εκτός μικροφώνου στον κ. Βαρβιτσιώτη και θα φέρω την τροπολογία που είχα καταθέσει και την οποία αρνήθηκε η ηγεσία του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, που προέβλεπε με βάση το άρθρο 101 του Συντάγματος, για την ιδιαίτερη μέριμνα για τα νησιά, την ελάχιστη εξυπηρέτηση που πρέπει να διασφαλίζει η πολιτεία, αν για οποιονδήποτε λόγο διακόπτονται οι ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες. Αυτό καταρρίπτει αυτό που είπε ο κ. Βαρβιτσιώτης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Αντί να κάνετε την παρέμβαση, φέρτε την τροπολογία και θα μιλήσετε τότε. Δεν χρειάζεται δύο φορές.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ένα λεπτό. Θα μου επιτρέψετε να την καταθέσω στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Δεν χρειάζεται να σας επιτρέψω. Έχετε δικαίωμα να την καταθέσετε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τότε όμως, πρέπει να κληθεί ο κ. Βαρβιτσιώτης, να πει ότι έκανε λάθος τουλάχιστον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Κλείσαμε, κύριε Κεγκερόγλου. Του κ. Βαρβιτσιώτη δεν του λείπει το πολιτικό θάρρος. Άμα την δει, θα πει αυτό που θέλει να πει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Μην κοινηθείς! Πάω να στη φέρω. Μη φύγεις.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Τι ύψος είναι αυτό; Σε παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κεγκερόγλου, σας παρακαλώ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εξήντα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους -η βόρεια Ελλάδα έχει την τιμητική της απόψε- από το Γυμνάσιο Λιτόχωρου Πιερίας.

Καλωσορίσατε στη Βουλή!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Έχετε τον λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, δεν είναι συνηθισμένοι καιροί αυτοί που ζούμε τούτην την περίοδο. Αισθανόμαστε τα γυρίσματα της ιστορίας, ανησυχούμε, αγωνιούμε μήπως ξαναγυρίσουμε στο φάσμα της σκοτεινής Ευρώπης, γιατί τα μηνύματα όσα κι εάν είναι σύνθετα, έχουν φαιά χρώματα. Εθνικισμοί, ρατσισμός, ξενοφοβία, λιτότητα, ανισότητα, πόλεμοι, περιβαλλοντικές καταστροφές είναι δίπλα μας, κοντά μας, σε έναν πλανήτη που μοιάζει τόσο μικρός κι εμείς ελάχιστοι.

Γι' αυτό και είναι πρωταρχικό μας καθήκον, των δημοκρατικών και προοδευτικών ανθρώπων και ιδιαίτερα της πολύχρωμης Αριστεράς, με όπλο τις αξίες μας, την αλληλεγγύη και τη δικαιοσύνη, τη δημοκρατία και την ελευθερία, να δώσουμε συνεχή κι αποφασιστική μάχη, για να μην μπει η ανθρωπότητα σε καταστροφικά σπινάλια. Σ' αυτόν τον κόσμο, τον μικρό, τον μέγα δεν επιτρέπεται να λησμονούμε, ότι πολλές φορές δώσαμε, δίνουμε και θα δίνουμε μάχες ακόμα και απέναντι σε υπέρτερους δυνάμεις, με μοναδικά όπλα το δίκαιο και την αποφασιστικότητά μας. Σ' αυτόν τον δρόμο, σε δύσκολες συνθήκες, με πολλά εμπρός και πίσω, χτίζουμε με κόπο την ελπίδα για μας και τις επόμενες γενιές.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σ' αυτό το φόντο συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2017 και ουσιαστικά συζητάμε εφ' όλης της ύλης για το πού βρισκόμαστε και το πού πάμε, ακόμα περισσότερο στο φόντο των δυσκολιών, της επιτροπείας, της πολύχρονης λιτότητας που έχει τραυματίσει βαριά τη χώρα μας, η οποία έχει ζήσει επτά πολέμους και επτά πτωχεύσεις, χωρίς τους εμφυλίου.

Τη στιγμή της δύσκολης δεύτερης Αξιολόγησης αλλά και τη στιγμή της ωρίμανσης κρίσιμων συνθηκών για την έξοδο από την κρίση, εμείς η Αριστερά, οφείλουμε τώρα και πάντα, να μην ξεχνάμε την κοινωνική πλειοψηφία, τους ανθρώπους που υποφέρουν από ταξικές και φυλετικές διακρίσεις, όχι επειδή αυτό είναι μοιραίο και φυσικό φαινόμενο, αλλά κάτι που προκύπτει κατά βάση ως αποτέλεσμα του καπιταλισμού.

Αυτή τη στιγμή οφείλουμε να απολογηθούμε καθαρά γι' αυτά που κάναμε και δεν κάναμε, γι' αυτά που προγραμματίζουμε και ονειρευόμαστε, γιατί μπορούμε ακόμα να ονειρευόμαστε.

Απολογούμαστε, λοιπόν, γιατί εξασφάλισαμε την πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε πάνω από δύομισι εκατομμύρια ανασφάλιστους.

Απολογούμαστε, γιατί δώσαμε πάνω από 250 εκατομμύρια ευρώ το 2016 στην αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και εξασφαλίζουμε κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης για πάνω από διακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες, που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, με ταυτόχρονη πρόσβαση και σε άλλες κοινωνικές παροχές και στις δυνατότητες εισόδου στα προγράμματα απασχόλησης.

Απολογούμαστε, γιατί μετά από έξι χρόνια, νέο ανθρώπινο δυναμικό, χιλιάδες άνθρωποι, ιατρικό, νοσηλευτικό κι άλλο προσωπικό, επιχειρεί να στηρίξει ένα σύστημα υγείας, που το προλάβαμε πριν την ανήκεστο βλάβη, ενώ ταυτόχρονα σχεδιάζουμε το 2017 τη μεγάλη στροφή στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας.

Απολογούμαστε, γιατί ολοκληρώνουμε με δεκάδες εκατομμύρια ευρώ λιγότερα -για την ακρίβεια 764 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα- μετά την επαναδιαπραγμάτευση τους μεγάλους οδικούς άξονες της χώρας και βάζουμε μπροστά, επιτέλους, την υλοποίηση ενός σιδηροδρομικού δικτύου που το αξίζει ο τόπος μας.

Απολογούμαστε, γιατί ψηφίσαμε τον νόμο για την ιθαγένεια και

δώσαμε ίσα δικαιώματα στη συμβίωση ανθρώπων ανεξαρτήτως σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου, αρκούμενοι στην ταυτότητα άνθρωποι.

Απολογούμαστε, γιατί δώσαμε για πρώτη φορά ατομικό αφορολόγητο στους αγρότες, απαλλάσσοντας την πλειοψηφία τους από φορολογικές επιβαρύνσεις και εθνική σύνταξη 384 ευρώ, σώζοντας από τον μηδενισμό μέσα σε λίγα χρόνια την αγροτική σύνταξη.

Απολογούμαστε, γιατί κλείσαμε το πρόγραμμα ΕΣΠΑ 2007-2013 με πλήρη σχεδόν απορροφητικότητα, πρωτιά στην Ευρώπη.

Προκηρύσσουμε ως το τέλος του χρόνου τα προγράμματα, σε ποσοστό πάνω από 50% του 2014-2020, γιατί έχουμε για το 2017 ένα Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στο ύψος των 5,75 δισεκατομμυρίων ευρώ, το μεγαλύτερο μετά από το 2010. Απορροφούμε για την πρώτη χρονιά το 7%, ενώ τα ποσοστά απορρόφησης ακόμα και στα χρόνια των «παχέων αγελάδων» έφταναν στα επίπεδα του 1,5%-2%.

Απολογούμαστε, γιατί κρατήσαμε τον ΑΔΜΗΕ υπό δημόσιο έλεγχο και τα δίκτυα υπό δημόσιο έλεγχο.

Απολογούμαστε, γιατί αυξήσαμε κατά 99% τις ξένες επενδύσεις, σε σύγκριση με τα δύο προηγούμενα χρόνια, καθώς και γιατί έχουμε θετικό πρόσημο 12,6% στις επενδύσεις παγίων κεφαλαίων αγαθών και 10,2% στις εξαγωγές στο τρίτο τρίμηνο.

Απολογούμαστε, γιατί επιχειρήσαμε μια φορολογική και ασφαλιστική μεταρρύθμιση, που προσδιορίζει μια πιο προοδευτική και δίκαιη κατανομή των φόρων στα φυσικά πρόσωπα, με στόχο την αναδιανομή, και θέτει κανόνες ισονομίας στο ασφαλιστικό σύστημα με όρους προσαρμογής για τους αγρότες και τους νέους επιστήμονες, έστω και όχι επαρκής, επιχειρώντας ταυτόχρονα μια δομική αλλαγή, με βάση την καθιέρωση της εθνικής σύνταξης που προσαρμόζεται στην πορεία της οικονομίας με ρήτρα ανάπτυξης.

Απολογούμαστε, γιατί αυξήσαμε υπερβολικά τους ελέγχους στη λίστα Λαγκάρντ και εισπράξαμε 37 εκατομμύρια ευρώ περίπου, γιατί στείλαμε τη λίστα Μπόργιανς, χωρίς να την ξεχάσουμε σε συρτάρια, αμέσως στις αρμόδιες αρχές. Ταυτόχρονα διασφαλίσαμε τον μηχανισμό διασταύρωσης φορολογικών δηλώσεων και κινήσεων λογαριασμών, που θα χτυπήσει αποφασιστικά τη φοροδιαφυγή.

Απολογούμαστε, γιατί επιχειρήσαμε να βάλουμε σε συνθήκες νομιμότητας το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο -παρά τις παραλείψεις και τα προβλήματα- σε ακραία σύγκρουση με κατεστημένα συμφέροντα στον χώρο της ενημέρωσης. Συμβάλλαμε αποφασιστικά στη συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης με πλήρη και νόμιμη σύνθεση, που οφείλει σύντομα να επαναφέρει τη δημοκρατική νομιμότητα στη ζούγκλα των καναλιών.

Απολογούμαστε, γιατί πήραμε την πρωτοβουλία να συγκροτήσουμε την επιτροπή για τη διερεύνηση των δανείων κομμάτων και μέσωσιν μαζικής ενημέρωσης και να αποκαλύψουμε, πως κάποιοι έπαιρναν δάνεια με αέρα και πως τα κρατικά κόμματα που χθες -Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ- έχουν μπροστά τους πάνω από εκατό χρόνια, για να ξεπληρώσουν δάνεια πάνω από 400 εκατομμύρια ευρώ.

Απολογούμαστε, γιατί δεν πυροβολήσαμε τους πρόσφυγες, τους κατατρεγμένους των πολέμων και των παγκόσμιων ανταγωνισμών. Να με παραλείψεις και προβλήματα, αλλά τους δεχθήκαμε, κόντρα στα αντανάκλαστικά της ξενοφοβίας και του ρατσισμού που κάποιοι τελευταία τα πυροδοτούν, σώζοντας τις αξίες της αλληλεγγύης και της ανθρωπιάς.

Απολογούμαστε γιατί, ακολουθώντας μια πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, φέραμε στη χώρα παγκόσμιους ηγέτες. Επίσης, παρά τις προκλήσεις, ακολουθούμε σταθερά μια πολιτική υπεράσπισης της ειρήνης και της συνεργασίας στην ευρύτερη περιοχή που είναι γεμάτη εντάσεις, υπερασπιζόμενοι τα κυριαρχικά μας δικαιώματα μακριά από εθνικισμούς.

Απολογούμαστε γιατί άνοιξαν τα σχολεία στην ώρα τους, γιατί μπαίνει νέο δυναμικό στα πανεπιστήμια, νέα μέλη ΔΕΠ, γιατί δίνουμε ιδιαίτερο βάρος στην ειδική εκπαίδευση, γιατί δίνουμε χιλιάδες υποτροφίες, γιατί αυξάνουμε σημαντικά τα κονδύλια για την έρευνα, γιατί ιδρύσαμε το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Τεχνολογίας και γιατί διοχετεύουμε πόρους 240 εκατομμυρίων ευρώ για τους νέους επιστήμονες.

Όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλουμε να απολογηθούμε και γιατί δίνουμε στο 60% των συνταξιούχων, περίπου, που έχουν σύνταξη κάτω από 850 ευρώ, αυτό που μπορούμε και έχουμε απόλυτη υποχρέωση να κάνουμε, δηλαδή ένα πρόσθετο ποσό από 300 ευρώ έως 830 ευρώ.

Ακόμη θέλουμε να απολογηθούμε και γιατί αναστέλλουμε στα νησιά του βορειοανατολικού Αιγαίου που έχουν χτυπηθεί από την προσφυγική κρίση την αύξηση του ΦΠΑ. Για όλα τα παραπάνω και πολλά για άλλα απολογούμαστε και αναλαμβάνουμε την ευθύνη.

Ταυτόχρονα, αναλαμβάνουμε την ευθύνη και για πολλά που δεν αναφέραμε, πολλά που δεν μπορούσαμε αποτελεσματικά να διεκδικήσουμε και κυρίως για όσα ο απλός κόσμος αισθάνεται ότι υφίσταται άδικο, για όσα ο απλός κόσμος μας καταλογίζει. Και μην έχουμε αμφιβολία, είναι πολλά αυτά, είναι σημαντικά, είναι κατά βάση στο πλαίσιο του επώδυνου συμβιβασμού του καλοκαιριού του 2015. Όμως, είναι και πολλά άλλα που είναι –και το τονίζω αυτό– αποκλειστικά δικιά μας ευθύνη.

Αφήνω στην άκρη τα τραύματα των δυνάμεων της Αντιπολίτευσης που καθηλωμένα στην εμπειρία του τέλους του 2014 και της αρχής του 2015, όπου δήθεν η χώρα απογειωνόταν, βρέθηκαν ξαφνικά οι «εμπόλυτοι» στην εξουσία, «τα παιδιά που τους έλεγαν αλήτες».

Και παρά τις προσπάθειες να πείσουμε –η παρένθεση που έλεγαν αυτοί– εμείς επιμένουμε, όχι για τις καρέκλες, αλλά για να αφήσουμε αποτύπωμα με ιστορικό βάρος, αποτύπωμα αξιοπρέπειας, δικαιοσύνης, αποτύπωμα Αριστεράς. Ε, αυτό δεν μπορούν να το χωνέψουν ούτε οι ντόπιοι ούτε οι ξένοι. Και αυτό το ξέρουμε καλά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένα πράγμα –και να το θυμόμαστε– δεν πρόκειται να μας συγχωρέσουν οι απλοί άνθρωποι, αλλά ούτε και η ιστορία, αλλά και δεν πρόκειται να συγχωρέσουμε ποτέ εμείς στους εαυτούς μας. Αυτό που δεν πρόκειται να μας συγχωρέσουν είναι αν μπορούμε στο κάδρο του συστήματος, αν παίξουμε παιχνίδια συναλλαγών, αν περάσουμε το κατώφλι. Και καταλαβαίνουμε ποιο κατώφλι. Και είμαστε αποφασισμένοι να μην το επιτρέψουμε αν και όποτε συμβεί αυτό, γιατί τότε θα είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι. Να έχουμε τα μάτια μας δεκατέσσερα!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χθες ο Υπουργός Οικονομικών έκανε μια ειλικρινή ενημέρωση στη Βουλή των Ελλήνων σχετικά με τη διαπραγματεύση και ζήτησε να πάρουν όλες οι δυνάμεις θέση ανοιχτά και καθαρά στη δημόσια σφαίρα.

Υποστηρίζουν τις προσπάθειες για την επαναφορά του κοινοτικού κεκτημένου στην επαναφορά των εργασιακών δικαιωμάτων, στην επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων με επεκτασιμότητα και επιλογή της ευνοϊκότερης ρύθμισης για τους εργαζομένους; Ναι ή όχι; Υποστηρίζουν τις προσπάθειες να μπει τέλος στη λιτότητα και ειδικότερα την πρόταση της ελληνικής Κυβέρνησης για τα πρωτογενή πλεονάσματα μετά το 2018, που προβλέπει το 1% από το 3,5% να πάει στην ανάπτυξη και την ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων; Ναι ή όχι;

Και τέλος, διαβάζω τη σελίδα 55 από τον προϋπολογισμό που εγκρίθηκε και από το Eurogroup: «Λόγω της υπέρβασης του στόχου, θα εξεταστεί άμεσα η δυνατότητα εφάπαξ διάθεσης μέρους της υπέρβασης σε δράσεις για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και προστασίας». Και ρωτάω το εξής: Θα υπερασπιστούμε μέσα σε αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο το ελάχιστο, όποια εξήγηση και ερμηνεία και αν δίνει κανείς; Θα υπερασπιστούμε δηλαδή το δικαίωμά μας, το δικαίωμα της όποιας ελληνικής κυβέρνησης να κατανέμει την υπέρβαση των στόχων, δηλαδή τα χρήματα που περισσεύουν στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, όπως κι αν την αντιλαμβάνονται οι διάφορες πολιτικές δυνάμεις; Ναι ή όχι;

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε. «Είμαστε πολίτες.», λέει ο Χάουαρντ Ζίν, Αμερικάνος ιστορικός και ακτιβιστής, ο οποίος δεν ζει τώρα «Δεν πρέπει να βλέπουμε τον κόσμο με τα μάτια των πολιτικών και να λέμε πρέπει να συμβιβαστούμε, πρέπει να το κάνουμε αυτό για πολιτικούς λόγους». Όχι, πρέπει να λέμε θαρρετά την άποψή μας. Εμείς είμαστε εδώ, είμαστε αποφασισμένοι και επιμένουμε!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εγώ θα δείτε, κύριε Μαντά, που ήσασταν πολύ σωστός με τον χρόνο σας και παρά

την ιατρική αλληλεγγύη, δεν τη χρειαστήκατε ούτε για ένα δευτερόλεπτο.

Τον λόγο έχει η κ. Λιβανίου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, να καταθέσω την τροπολογία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καταθέστε την τροπολογία στα Πρακτικά, κύριε Κεγκερόγλου. Αυτή δεν πρέπει να είναι η σειρά; Καταθέστε την για να φωτιστεί και να διανεμηθεί σε όσους...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θα πρέπει να πω πρώτα για αυτήν, κύριε Πρόεδρε, για να κατατεθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, κύριε Κεγκερόγλου. Θα σας δώσω τον λόγο για ένα λεπτό μετά την κ. Λιβανίου.

Ορίστε, κυρία Λιβανίου, έχετε τον λόγο.

ΖΩΗ ΛΙΒΑΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης καμώνονται πως ξεχνούν ότι συζητάμε μόλις τον δεύτερο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Αυτή η Κυβέρνηση με τη διαρκή στήριξη του ελληνικού λαού προσπαθεί να αντιμετωπίσει την καταστροφή που παρέλαβε στις χειρότερες δυνατές οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες της Μεταπολίτευσης.

Δεν έχει νόημα να θυμίζουμε τις σπατάλες της δημόσιας περιουσίας και τις υπερκοστολογήσεις δημοσίων έργων που δέχθηκαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις αδιαμαρτύρητα και κάποιιοι με το αζημίωτο.

Η εκπληκτική αμνησία της Νέας Δημοκρατίας προκαλεί. Τα κροκοδείλια δάκρυα πάνω από τα θύματά της μόνο τρόπο φέρνουν στην ελληνική κοινωνία. Οι πολίτες αυτής της χώρας έχουν πολύ καλύτερη μνήμη. Από τον Γενάρη του 2015 αλλάξαμε την ουσία της διαπραγματεύσεως και φέραμε στο προσκήνιο τις συνέπειες της σκληρής λιτότητας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Η προσπάθεια της κοινωνικής ανασυγκρότησης άρχισε να υλοποιείται το 2016 με τον πρώτο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης. Αποδίδει καρπούς παρά τις συνεχείς πιέσεις, παρά τα συνεχή εμπόδια που δημιουργούν τα οργανωμένα συμφέροντα των ελίτ, για να εμποδίσουν κάθε προσπάθεια κοινωνικής αναδιανομής. Το κατεστημένο σύστημα δεν μπορεί να ανεχθεί έναν πολιτικό χώρο που όσο και να προσπαθούν, δεν μπορούν να τον ορίσουν, δεν μπορούν να τον μεταλλάξουν.

Το δημόσιο συμφέρον είναι ταυτισμένο με τα συμφέροντα των πολλών, με την προστασία όλων εκείνων που αντιμετωπίστηκαν ως στατιστική ή ως παράπλευρη απώλεια. Η Κυβέρνηση αυτή διαπραγματεύεται για τον άνθρωπο, αγωνίζεται για τον άνθρωπο, επενδύει στον άνθρωπο.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε περαστικοί από αυτήν την Αίθουσα, δεν είμαστε, ούτε επιδιώκουμε να γίνουμε επαγγελματίες της πολιτικής, μας ενδιαφέρει μόνο να βοηθήσουμε τη χώρα και τους ανθρώπους της. Δεν δίνουμε γη και ύδωρ σε εν δυνάμει επενδυτές, δεν θυσιαζόμαστε τους εργαζόμενους και τις κατακτήσεις του κοινωνικού κράτους, για να έχουμε γενιές πειθαρχημένων και υπάκουων πολιτών, δεν δεχόμαστε όσα προστάζει η δύναμη του χρήματος.

Ο προϋπολογισμός αυτός είναι η αρχή για κοινωνική ισορροπία. Δεν μπορούμε να επιστρέψουμε σε μία στιγμή όλα όσα στερήθηκε η κοινωνία από τα μνημόνια και όλα τους στέρησαν με κόλπα και πονηριές οι κυβερνήσεις που προηγήθηκαν στα χρόνια της επίπλαστης ανάπτυξης. Γιατί η μεγάλη κλοπή της περιουσίας των Ελλήνων προηγήθηκε της οικονομικής κρίσης και των μνημονίων. Η ακρίβεια και οι ανατιμήσεις βασικών προϊόντων προηγήθηκαν των μνημονίων. Το ότι δεν επαρκεί η εργασία για να ζήσεις με αξιοπρέπεια προηγήθηκε των μνημονίων. Η επιθετική πολιτική των τραπεζών προηγήθηκε των μνημονίων. Η υπερχρέωση των νοικοκυριών προηγήθηκε των μνημονίων. Τα μνημόνια, που εσείς φέρατε ως το 2014 κατάργησαν δικαιώματα, ναρκοθέτησαν το κοινωνικό κράτος και έκαναν πλειοψηφία τους αδύναμους. Αυτό αλλάζουμε. Προστατεύουμε και βελτιώνουμε το

κοινωνικό κράτος, αποκαθιστούμε την κοινωνική συνοχή. Δεν αντιμετωπίζουμε το κράτος ως λάφυρο ή ως ατελείωτο κουμπαρά. Γνωρίζουμε τα όρια. Παλεύουμε να αυξήσουμε τα διαθέσιμα εισοδήματα του κόσμου, την παραγωγή, τον διαθέσιμο πλούτο, την κατανάλωση. Αγωνιζόμαστε για νέες μόνιμες θέσεις εργασίας, να αυξηθεί ο πλούτος και να μπορέσουμε να μειώσουμε τους φορολογικούς συντελεστές με τρόπο δίκαιο.

Ο Αλέξης Τσίπρας χθες ανήγγειλε τον τρόπο διάθεσης του πλεονάσματος που πέτυχε η Κυβέρνηση το 2016. Η αναγγελία μεταφράστηκε από πολλούς ως αναγγελία εκλογών. Ο πεινασμένος για εξουσία εκλογές ονειρεύεται. Δεν μπορεί η Νέα Δημοκρατία να δεχθεί ότι υπάρχει Κυβέρνηση που στηρίζει τους αδύναμους συμπολίτες μας. Για εσάς η στήριξη των αδυνάμων είναι προεκλογικό τρικ, για εμάς είναι συνειδητή επιλογή. Ο Πρωθυπουργός είχε δεσμευθεί από τον Ιανουάριο του 2015, όταν η Κυβέρνηση πέτυχε να μειώσει τους στόχους που είχαν αποδεχθεί η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ για υπερβολικά πλεονάσματα. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν σαφής: Τα πλεονάσματα θα διατεθούν σε αυτούς που έχουν ανάγκη, σε αυτούς που είναι αδύναμοι, σε αυτούς που χρειάζονται τη στήριξή μας για να ζήσουν. Δεν είναι προεκλογική παροχή η εξαγγελία του Πρωθυπουργού. Είναι ιδεολογία, είναι η στάση μας για τη διαχείριση του κράτους, είναι η αδιάρρηκτη σχέση μας με την κοινωνία, που οδηγεί τις εξελίξεις στη βάση των πραγματικών αναγκών και των πραγματικών δυνατοτήτων.

Όπως είπε ο Πρωθυπουργός, η διανομή του πλεονάσματος είναι κυρίαρχο μάς δικαίωμα. Ως κυρίαρχο κράτος αποφασίζουμε την αναστολή αύξησης του ΦΠΑ στα νησιά που δέχονται τις μεγάλες ροές των προσφύγων και έκτακτο βοήθημα στους χαμηλοσυνταξιούχους. Ναι, είναι κυρίαρχο μάς δικαίωμα, δικαίωμα που είχαν εκχωρήσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις και ο Αλέξης Τσίπρας και η Κυβέρνηση το ανέκτησαν. Ο λαός το γνωρίζει, το βλέπει και το αισθάνεται.

Η Κυβέρνηση θα εξαντλήσει τον πολιτικό χρόνο που έχει. Στόχος μας το τέλος της τετραετίας, οι κοινωνικές συνθήκες να είναι καλύτερες για όλους, χωρίς να υποχωρούμε από τις αρχές μας.

Αγωνιζόμαστε και φέρνουμε αποτελέσματα. Ο προϋπολογισμός για το 2017 είναι βελτιωμένος σε σχέση με το 2016. Δίνει περισσότερα σε όσους έχουν ανάγκη. Δίνει πόρους στην υγεία, στην κοινωνική προστασία, στην παιδεία. Διεκδικεί αξιοπρεπή διαβίωση για όλους. Μπαίνουν τα θεμέλια ενός νέου κοινωνικού κράτους. Διαμορφώνουμε προϋποθέσεις για νέες θέσεις εργασίας. Εξασφαλίζεται εισόδημα για περισσότερες θέσεις. Προβλέπεται εθνικός μηχανισμός κοινωνικής ένταξης σε αντιδιαστολή με τις πολιτικές των προηγούμενων κυβερνήσεων που οδήγησαν μαζικά τον πληθυσμό στο περιθώριο. Καθιερώνουμε κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, για να ζήσουν με αξιοπρέπεια περισσότεροι και να επανενταχθούν στην οικονομική ζωή όσοι από αυτούς είναι σε παραγωγική ηλικία.

Είναι αλήθεια ότι στερούμε από τις μεγάλες επιχειρήσεις και τους εν δυνάμει επενδυτές το φθινόγερμα εργατικό δυναμικό, τους αναγκάζουμε έμμεσα να γίνουν θελκτικές για τους εργαζόμενους.

Ταυτόχρονα, στηρίζουμε τον πολιτισμό και τον αθλητισμό πραγματικά μέσα από το υστέρημα. Παρά την ένδεια χρημάτων, αξιοποιούμε πλήρως ευρωπαϊκούς πόρους και χάρη στο φιλότιμο των ανθρώπων του πολιτισμού, εξασφαλίζουμε και σε αυτές τις συνθήκες, τα αναγκαία. Η Κυβέρνηση πετυχαίνει χωρίς να δημιουργεί νέες τρύπες στα δημοσιονομικά και ανταποκρίνεται ταυτόχρονα στην τεράστια προσφυγική κρίση.

Ο προϋπολογισμός αυτός είναι η αρχή της ανάκαμψης. Αυξάνεται το διαθέσιμο εισόδημα σε εκατοντάδες χιλιάδες φτωχούς συμπολίτες μας. Τα νέα αυτά εισοδήματα θα αυξήσουν την κατανάλωση και τις μόνιμες θέσεις εργασίας, διευρύνοντας τη φορολογική βάση για να είναι εφικτή η μείωση της φορολογίας. Η Κυβέρνηση είναι συνεπής στον στόχο της για βιώσιμη οικονομία στο πλαίσιο ενός κράτους δικαίου, αξιοκρατίας και διαφάνειας.

Υπερψηφίζουμε τον προϋπολογισμό με βαθιά πίστη σε αυτήν την Κυβέρνηση που βγάζει επιτέλους τη χώρα από την επιτροπεία που εσείς τη βάλατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Καλησπέρα σας.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Κοζομπόλη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα για να καταθέσω μια τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Προς αποκατάσταση, λοιπόν, της αλήθειας, για όσα ανέφερε αναληθώς, ψευδώς, ο κ. Βαρβιτσιώτης καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής την τροπολογία με αριθμό 448/12-4-13 σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Ναυτιλίας επί Υπουργίας κ. Μουσουρούλη, που για πρώτη φορά αναφέρεται στην ελάχιστη επικοινωνία ασφαλείας, στο πλοίο ασφαλείας και στην υποχρέωσή μας από το Σύνταγμα για τη διασφάλιση της ελάχιστης επικοινωνίας των νησιών. Την καταθέτω προς αποκατάσταση της αλήθειας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασιλείος Κεγκερογλου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν είπε κάτι, κύριε Βαρβιτσιώτη. Θα καταθέσει ένα έγγραφο. Μελετήστε το έγγραφο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Εντίμως θα αναγνωρίσω ότι ο κ. Κεγκερογλου είχε όντως καταθέσει τη συγκεκριμένη τροπολογία. Και θέλω να σας θυμίσω και να θυμίσω στον συνάδελφο, ότι τότε ούτε η δική του ούτε των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας είχε γίνει αποδεκτή από την τρικομματική -τότε- κυβέρνηση, διότι δεν υπήρχε η απαιτούμενη στήριξη από όλες τις πολιτικές δυνάμεις, πράγμα το οποίο έγινε στη συνέχεια το 2014. Ξέρω πολύ καλά τις διαπραγματεύσεις που έγιναν με την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, για να δεχτεί τότε εκείνη τη ρύθμιση, την οποία καλούμε πλέον την Κυβέρνηση να εφαρμόσει και να μην ολιγωρεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρία Κοζομπόλη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ-ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε μια πολύ κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας, για την Ευρώπη, για τον κόσμο συζητάμε σήμερα εδώ, τέσσερις μέρες τώρα, τον προϋπολογισμό του 2017.

Θα περίμενε κάποιος πως όλες οι πτέρυγες της Βουλής θα έκαναν μια κριτική τέτοια που θα συνέβαλε στη διαμόρφωση αυτού του νόμου, που θα γίνει νόμος του κράτους σε λίγο, και που θα είναι ο οδικός χάρτης για το 2017, ο χάρτης που θα βάλει τη χώρα μας.

Αντ' αυτού, τι βλέπουμε; Σύμπασα η Αντιπολίτευση έχει έναν μόνο στόχο, να αποδομήσει το προτεινόμενο σχέδιο, χωρίς επιχειρήματα, διαστρεβλώνοντας και κακοποιώντας την αλήθεια, επαναλαμβάνοντας τα ίδια και τα ίδια, παρότι έχουν απαντηθεί και ξανά-απαντηθεί και ξανά-απαντηθεί και ξανά-απαντηθεί.

Καμμία συμβολή, καμμία πρόταση στο σχέδιο που θα αποτελέσει τον οδικό χάρτη που θα πορευτεί η χώρα μας το 2017. Μοναδική αγωνία όλων, κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι να αποδείξει ότι η παρούσα Κυβέρνηση τους εμπόδισε -την Αξιωματική Αντιπολίτευση και το ΠΑΣΟΚ, που τότε ήταν συγκυβέρνηση- να ολοκληρώσουν την επιτυχή τους πορεία.

Λησμονούν μια λεπτομέρεια, ότι δική τους ήταν η επιλογή να δρομολογήσουν την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας τον Οκτώβριο 2014 αντί τον Μάρτιο του 2015. Λησμονούν ότι το δεύτερο πρόγραμμα, το οποίο διένυε τότε η χώρα, τελείωνε τον Φεβρουάριο του 2015, όμως, η εικόνα της χώρας ήταν σε διάλυση. Δεν υπήρχε προοπτική εξόδου από το πρόγραμμα εκείνο, ούτε να κλείσει η περιβόητη πέμπτη αξιολόγηση.

Ποιες είναι οι αδιάψευστες αποδείξεις; Ενώ τα επιτόκια δανεισμού την άνοιξη του 2014 ήταν 6,5%, τον Δεκέμβριο, που μας είπε πριν ο κ. Βενιζέλος ότι θα έβγαιναν από το πρόγραμμα, αγγίζαν το 9%, ενώ θα έπρεπε να βαίνουν μειούμενα, εάν ήταν

πραγματικά αλήθεια αυτό που έλεγε.

Το προσδοκώμενο και περιβόητο πλεόνασμα του 2014 αποδείχτηκε έλλειμμα. Σύμφωνα με τους πίνακες της EUROSTAT, υπήρξε μια λευκή τρύπα 700 εκατομμυρίων ευρώ στους ΟΤΑ και στην περιφέρεια και ακόμη 4,7 δισεκατομμυρίων ευρώ στον ασφαλιστικό τομέα, ενώ προηγουμένως εμφανίζαν έλλειμμα.

Το ελληνικό δημόσιο δανείστηκε αυτά τα χρήματα από την τρόικα, μπήκαν σε ειδικό λογαριασμό και κλειδώθηκαν και πήραν το πράσινο φως από την τρόικα για να καταγραφούν ως έσοδα. Αυτό είναι το περίφημο πρωτογενές πλεόνασμα του 2014, το οποίο τους εμποδίσανε να προχωρήσουν ως επιτυχή πορεία.

Το χρέος ήταν δυσθεώρητο, στο 181% του ΑΕΠ. Οι πόροι του ΕΣΠΑ ήταν υπερδεδεσμευμένοι και αδρανείς. Το τρίτο πρόγραμμα ήταν αναπόφευκτο. Ποια ήταν η λύση; Δρομολογούμε εκλογές. Δεν μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να αντεπεξέλθει. Ερχόμαστε πάλι νικηφόροι, τροπαιοφόροι και σωτήρες.

Σε ένα μόνο είχε δίκιο η προηγούμενη συγκυβέρνηση. Ότι η κατάσταση στη χώρα ήταν μη διαχειρίσιμη και αυτό το γνώριζαν καλά. Πραγματικά, έτσι ήταν, όταν αναλάβαμε. Δύο χρόνια μετά, φίλοι και αντίπαλοι, όλοι συμφωνούν ότι η χώρα έχει σταματήσει την καθοδική πορεία της στον οικονομικό και στον κοινωνικό τομέα. Τώρα, όλα δείχνουν ότι το 2016 θα αποδειχτεί το πρώτο έτος μιας νέας περιόδου σταδιακής, αλλά σταθερής και σε υγιή βάση ανάπτυξης, που θα συνεχιστεί και το 2017.

Αυτό πραγματοποιείται σε μια περίοδο σοβαρής προσφυγικής κρίσης, που δοκίμασε και ακόμα δοκιμάζει πολιτικά, οικονομικά και θεσμικά, όχι μόνο την χώρα μας, αλλά και ολόκληρη την Ευρώπη.

Στην παρούσα συγκυρία, ο προϋπολογισμός που εγκρίθηκε πρόσφατα από το Eurogroup, είναι ρεαλιστικός, με την έννοια ότι ισορροπεί ανάμεσα στις υποχρεώσεις που έχει η χώρα από τη δανειακή συμφωνία και ανάμεσα στην προσπάθεια να υλοποιηθεί ένα παράλληλο με τη συμφωνία πρόγραμμα υπέρ των αδυνάτων. Είναι ένας προϋπολογισμός αλληλεγγύης προς τους αδύνατους και αναπτυξιακός.

Η αξιοπιστία της ελληνικής οικονομίας έχει αυξηθεί και οι σχετικοί δείκτες αποτυπώνουν τη βελτίωση του σχετικού κλίματος. Η ανεργία του 28% του 2013 μειώνεται αργά, αλλά σταθερά στο 24,9% το 2015 και αναμένεται να μειωθεί στο 23,5% το 2016.

Οι δαπάνες του κράτους εξορθολογίζονται. Έχουν συγκρατηθεί οι συνολικές δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού στα 49,1 δισεκατομμύρια ευρώ, μειωμένες κατά 1,3 δισεκατομμύριο ευρώ, που εκτιμάται ότι θα είναι το 2016, χωρίς όμως να μειωθούν οι δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, που αντίθετα αυξάνονται. Χωρίς να μειωθούν οι δαπάνες για τους μισθούς και τις συντάξεις του κράτους. Χωρίς να διαλυθεί το κοινωνικό κράτος, που αντίθετα ενισχύεται, όπως ειπώθηκε σε αυτήν την Αίθουσα από πολλούς ομιλητές.

Σημειώνεται ότι στη συγκεκριμένη μείωση των δαπανών που προανέφερα δεν λαμβάνονται υπ' όψιν όλα όσα θα εξοικονομήσει το ελληνικό δημόσιο από την ψήφιση νόμων, όπως η υποχρεωτική θέσπιση της ηλεκτρονικής διακίνησης εγγράφων και άλλες τομές που έγιναν στον δημόσιο τομέα, οι οποίες εκτός από την πάταξη της γραφειοκρατίας, εκτός από τη διαφάνεια που προωθούν, εξοικονομούν και εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ.

Μεταποτίζονται τα φορολογικά βάρη από τα χαμηλά εισοδήματα στα μεγαλύτερα. Για παράδειγμα, τα έσοδα από τον ΕΝΦΙΑ είναι 2,65 δισεκατομμύρια παρά τη μείωση των αντικειμενικών αξιών, αλλά μεταποτίστηκε ένα μέρος προς τους μεγαλοϊδιοκτήτες. Το 75% περίπου πληρώνει το ίδιο και λιγότερο ποσό για τον συγκεκριμένο φόρο, τον ΕΝΦΙΑ, το 25% πληρώνει πολύ λίγο, ελάχιστα, σε δέκα ευρώ μετρούμενα μεγαλύτερο ΕΝΦΙΑ και μόνο ένα 0,3% πληρώνει μεγαλύτερο ποσό σε σχέση με το παρελθόν.

Αντιμετωπίζονται σφαιρικά, κομμάτι κομμάτι –τελειώνει και έρχεται το τελευταίο τους τμήμα– τα κόκκινα δάνεια και θεπιίζεται ο εξωδικαστικός συμβιβασμός, που αποτελεί αναδιάρθρωση των χρεών των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Το μέτωπο της διαπλοκής η παρούσα Κυβέρνηση το κράτησε σταθερό, παρ' ότι αποδείχθηκε Λερναία Ύδρα. Η Εξεταστική Επιτροπή ολοκληρώνει το έργο της και παραδίδει το πόρισμα της αυτόν το μήνα. Αποτυπώνεται με ενάργεια η διαδρομή του χρή-

ματος από τις τράπεζες σε συγκεκριμένα μέσα μαζικής ενημέρωσης και σε κόμματα χωρίς εξασφάλιση, χωρίς ελπίδα αποπληρωμής, την ίδια ώρα που έκλειναν εκατοντάδες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Έχουμε ενδείξεις ανάκαμψης; Ναι, έχουμε τη συνοχή ροή των καταθέσεων με αντίστοιχη χαλάρωση των κεφαλαιακών ελέγχων, τη μείωση των επιτοκίων δανεισμού –πολύ σημαντικό– που τα δεκαετή μας ομόλογα πλέον έχουν επιτόκιο 6,3%, την εξυγίανση των προγραμμάτων ΕΣΠΑ –υπερδεδεσμευση και αδρανή μέχρι τώρα όλα τα προγράμματα–, υπερδιπλάσιο πρωτογενές πλεόνασμα το 2016, υπέρβαση το 2017. Πρόκειται για στόχους, που η επίτευξή τους επιδιώκεται με κοινωνική δικαιοσύνη, με δίκαιο επιμερισμό του βάρους της δημοσιονομικής προσαρμογής και της επίτευξης των πλεονασμάτων, με δίκαιο επιμερισμό του οφέλους.

Έχουμε επίγνωση της κοινωνικής πραγματικότητας, της δύσκολης καθημερινότητας του πολίτη. Ο πολίτης, όμως, παρά τον βομβαρδισμό από τα «φιλικά» προς την Κυβέρνηση μέσα μαζικής ενημέρωσης βλέπει τη θεσμική κατοχύρωση και την επέκταση του εισοδήματος κοινωνικής αλληλεγγύης, που μέχρι τώρα εφαρμόζονταν πιλοτικά.

Έχουμε την ενίσχυση της απασχόλησης μέσω του επιδόματος εργασίας και όχι ανεργίας, την αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας και περίθαλψης. Οι δημόσιες δομές υγείας μπορούν να εξυπηρετήσουν με αξιοπρέπεια τόσο τους ασφαλισμένους όσο και τους ανασφάλιστους συμπολίτες μας. Οι αγρότες σε ποσοστό 80% με 90% θα δουν μηδενικό φόρο ως υποχρέωση να πληρώσουν, ενώ τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης θα δώσουν μεγάλες ευκαιρίες στους ίδιους και θα καλυτερέψουν τη ζωή τους και τη ζωή της χώρας μέσω της παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Τα βλέπουν όλα αυτά οι καλόπιστοι. Βλέπουν ότι το νερό έχει μπει στο αυλάκι και ότι είναι δύσκολο να το εκτρέψουν οι όποιοι Σόιμπλε και οι σύμμαχοί τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει η Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η κ. Αχτσιόγλου για δώδεκα λεπτά.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το εύκολο για εμένα σήμερα θα ήταν να αναλώσω αυτήν την ομιλία στο να περιγράψω τη ραγδαία απορρύθμιση που επέφεραν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ στην ελληνική αγορά εργασίας, ιδίως την περίοδο 2010-2014, το βαρύντο νομοθετικό πλαίσιο που αυτές οι πολιτικές δυνάμεις κληροδότησαν στον κόσμο της εργασίας, ένα πλαίσιο που μείωσε οριζόντια τους μισθούς, κατήργησε εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Εντελώς ενδεικτικά θυμίζω τους νόμους 3845/2010, 3863/2010, 3986/2011, 4024/2011, την περίφημη πράξη Υπουργικού Συμβουλίου του 2012, τον ν.4093/2012 και πολλούς, πολλούς άλλους.

Θα μου ήταν ιδιαίτερα εύκολο, διότι στο επίκαιρο ζήτημα της διαπραγμάτευσης με τους θεσμούς, στο ζήτημα των συλλογικών διαπραγματεύσεων, οι ανατροπές που επέφεραν τα νομοθετήματα του 2010 και 2012 ήταν πραγματικά δραματικές.

Τα συλλογικά μορφώματα εικονικής εκπροσώπησης των εργαζομένων, οι ενώσεις προσώπων απέκτησαν τη δυνατότητα υπογραφής συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Η αρχή της ευνοϊκότερης για τον εργαζόμενο ρύθμισης ανεστάλη, το ίδιο και η αρχή της επεκτασιμότητας των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Η μετενέργεια περιορίστηκε ασφυκτικά, ο κατώτατος μισθός μειώθηκε κατά 22% και κατά 32% για τους εργαζομένους κάτω των είκοσι πέντε ετών. Καταργήθηκε το επίδομα γάμου, μειώθηκε το επίδομα προϋπηρεσίας για τους αμειβόμενους με τον κατώτατο μισθό. Οι μισθολογικές ωριμάνσεις πάγωσαν. Το δικαίωμα της εργατικής πλευράς για μονομερή προσφυγή στη διαίτησα καταργήθηκε και αυτό.

Για να αναφερθώ δε στο άλλο επίκαιρο ζήτημα της διαπραγμάτευσης με τους θεσμούς, αυτό των ομαδικών απολύσεων, να θυμίσω ότι με νόμο του 2010 αυξήθηκε το όριο των ομαδικών απολύσεων, ενώ μια σειρά από ρυθμίσεις της ίδιας χρονικής πε-

ριόδου, που σχετίζονται με την αποζημίωση απόλυσης και τον χρόνο απόλυσης, τον χρόνο προειδοποίησης για τις απολύσεις, επιδεινώνουν ραγδαία τη θέση των εργαζομένων.

Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ακούσαμε αυτές τις μέρες από εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να υποστηρίζει ότι η απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων συνιστά προϋπόθεση για την προσέλκυση επενδύσεων.

Θα μου ήταν, λοιπόν, εύκολο να αναλωθώ σε αυτή την κριτική. Υπάρχει πολύ υλικό για να το κάνω. Γνωρίζουμε, όμως, ότι στόχος μας δεν είναι να απαντήσουμε σε ένα απαξιωμένο πολιτικό προσωπικό ενός καταρρέοντος πολιτικού συστήματος, αλλά να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που δημιουργήσε η πολιτική του και τα οποία βιώνει σήμερα η πλειονότητα των εργαζομένων.

Οι πολιτικές για τις εργασιακές σχέσεις που υιοθετήθηκαν την περίοδο 2010 και 2014 και τα μέτρα που λήφθηκαν με τους νόμους που προανέφερα, δεν ήταν μόνο αντίθετα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού μας πολιτισμού. Ήταν προπάντων μέτρα άδικα, μέτρα ανήθικα, μέτρα καταστροφικά.

Αυτά τα μέτρα υπηρετούσαν έναν κεντρικό στόχο που διατυπώθηκε πολλές φορές, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας στη βάση της συντριβής της εργασίας.

Και απέναντι σε αυτόν τον στόχο η Κυβέρνησή μας είχε και θα έχει ως στόχο να αντιστρέψει τις συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές, υλοποιώντας μια σειρά μέτρων προστασίας των χαμηλότερων στρωμάτων, αντιμετώπιζοντας την ανεργία, δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας, υποστηρίζοντας την αναδιανομή εισοδημάτων υπέρ του κόσμου της εργασίας, που είναι προϋπόθεση της ανάπτυξης και όχι αποτέλεσμά της, διεκδικώντας την κατοχύρωση και εφαρμογή στην πράξη των συλλογικών διαπραγματεύσεων, που αποτελούν θεμελιώδη προϋπόθεση για την εξασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στη χώρα μας.

Γι' αυτό και στη διαπραγμάτευση με τους δανειστές, εν όψει της ολοκλήρωσης της δεύτερης αξιολόγησης, δίνουμε αυτή τη μάχη για την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων στην Ελλάδα, αυτών που ο κ. Μητσοτάκης χαρακτήρισε ιδεοληψίες της Αριστεράς, για να αποκτήσουν ξανά οι εργαζόμενοι διαπραγματευτική ισχύ και να μπορούν να διεκδικούν καλύτερους όρους εργασίας.

Αυτή είναι μια θέση που εναρμονίζεται πλήρως με τις καλές πρακτικές που ισχύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μια θέση που υποστηρίζεται από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια θέση που υποστηρίζεται από τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας, που υποστηρίζεται από το γνωστό πόρισμα της επιτροπής των εμπειρογνομώνων. Και η θέση αυτή μόνο ιδεοληπτική δεν είναι. Είναι μια θέση που αντανακλά με τον πιο σαφή τρόπο τη ανάπτυξη θέλουμε.

Για μας, δίκαιη είναι η ανάπτυξη που στηρίζεται στην ενίσχυση των δικαιωμάτων της εργασίας, όχι στη συμπίεση του εργατικού κόστους. Θέλουμε μια ανάπτυξη, προϋπόθεση της οποίας είναι η αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ του κόσμου της εργασίας. Και η λειτουργία του μηχανισμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων θέτει ακριβώς αυτό το αναγκαίο θεμέλιο, το θεμέλιο για τη συμμετοχή των εργαζομένων στην επίτευξη της ανάπτυξης, για να απλωθούν τα αποτελέσματά της σε όλη την κοινωνία.

Διότι για την ανάπτυξη που εμείς μιλάμε, χρειάζεται να λειτουργεί ένα υγιές σύστημα συλλογικών συμβάσεων εργασίας μέσω του οποίου θα γίνεται πρωτογενώς η κατανομή του παραγόμενου προϊόντος με τη μορφή του μισθού. Πρωτογενώς και όχι εκ των υστέρων. Γι' αυτό είναι σημαντικές οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, γι' αυτό η επαναφορά τους συνιστά για την Κυβέρνησή μας κεντρικό πολιτικό αίτημα.

Αυτονόητη προϋπόθεση της δίκαιης ανάπτυξης είναι να κλείσει οριστικά και ο κύκλος της εργασιακής απορρύθμισης. Γι' αυτό αντιστεκόμαστε στην απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων που επιδιώκουν οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άκουσα πολλούς συναδέλφους και συναδέλφισσες τις προηγούμενες μέρες να αναφέρονται στην απουσία παράλληλου προγράμματος από την Κυβέρνησή μας. Θα ήθελα να σταθώ ενδεικτικά σε μερικά σημεία που θεωρώ πολύ σημαντικά και χαρακτηριστικά της σκληρής δουλειάς που

γίνονται στο Υπουργείο Εργασίας για τη βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών, πρωτοβουλίες που δεν θα δείτε σίγουρα σε κάποιο δελτίο ειδήσεων.

Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας. Τι παραλάβαμε από τον ΟΕΚ; Έντεκα χιλιάδες εκατόν τριάντα τέσσερις κατοικίες, για τις οποίες δεν έχουν δοθεί μέχρι σήμερα τα οριστικά παραχωρητήρια. Τι σημαίνει αυτό; Άνθρωποι που σε πολλές περιπτώσεις διαμένουν στους αντίστοιχους οικισμούς, ακόμη και από το 1978, δεν θεωρούνται ιδιοκτήτες των κατοικιών τους μέχρι και σήμερα. Αποτέλεσμα είναι αυτονόητα η ταλαιπωρία των ανθρώπων και από την άλλη η μείωση των εσόδων του σημερινού ΑΕΠ.

Η ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας από την πρώτη στιγμή κίνησε τις απαραίτητες διαδικασίες για την επίλυση του συγκεκριμένου προβλήματος. Επιλύσαμε το ζήτημα του Ολυμπιακού Χωριού. Συστήσαμε σχετική επιτροπή, η οποία πριν λίγο μας παρέδωσε το πόρισμά της και σήμερα ανακοινώνουμε από το Βήμα της Βουλής ότι ξεκινούν οι διαδικασίες για την έκδοση οριστικών παραχωρητηρίων σε όλους τους δικαιούχους, έχοντας διασφαλίσει ενιαία τιμή για όλους.

Καταβάλαμε έκτακτη οικονομική ενίσχυση ύψους 1.000 ευρώ σε απολυμένους πολλών εταιρειών. Από τον Απρίλιο του 2015 έως το τέλος του 2016 έχουν καταβληθεί και πρόκειται να καταβληθούν περίπου 4 εκατομμύρια ευρώ σε τέσσερις χιλιάδες εργαζόμενους.

Με διάταξη που συμπεριλαμβάνεται σε νομοσχέδιο που κατατίθεται σήμερα στη Βουλή απαλλάσσονται από την υποχρέωση καταβολής του παραβόλου των 46 ευρώ για τη χρήση των υπηρεσιών ΚΕΠΑ όλοι οι άποροι ανασφάλιστοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Επί των ημερών της δικής μας Κυβέρνησης ξηλώσαμε το κράτος-εργολάβο που είχε στηθεί όλα τα προηγούμενα χρόνια, μια ενέργεια που είναι κοινωνικά δίκαιη για τις εργαζόμενες και τους εργαζόμενους που σταμάτησαν να πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης του κάθε εργολάβου και απέφερε έσοδα στα δημόσια ταμεία.

Όσον αφορά στο Υπουργείο Εργασίας, για το 2016 μειώσαμε κατά 46.000 ευρώ τις δαπάνες φύλαξης και κατά 16.000 ευρώ τις δαπάνες καθαριότητας. Στην ίδια κατεύθυνση, μέσω του προϋπολογισμού του 2017, ενός προϋπολογισμού που πρέπει να κριθεί μέσα στις δεδομένες συνθήκες, δίνουμε έμφαση στα ζητήματα του κοινωνικού κράτους, με βάση τρεις άξονες:

Πρώτος άξονας είναι η ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους: εργασιακές σχέσεις, συλλογικές συμβάσεις εργασίας, ενίσχυση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, ενεργητικές πολιτικές για την απασχόληση και την κοινωνική οικονομία, ανασυγκρότηση των δομών του κοινωνικού κράτους.

Δεύτερος άξονας είναι η ανασυγκρότηση του δημόσιου συστήματος υγείας, η επέκτασή του στην πρωτοβάθμια φροντίδα και η στελέχωση των δομών του.

Τρίτος άξονας είναι η παιδεία, τα ζητήματα που αφορούν στην καθολική πρόσβαση στο δημόσιο σχολείο και στο πανεπιστήμιο, στον ριζικό αναπροσανατολισμό των εκπαιδευτικών και μαθησιακών διαδικασιών.

Επιτρέψτε μου, στον λίγο χρόνο που έχω, να αναφερθώ εντελώς επιγραμματικά σε τομείς του Υπουργείου, για κάποιους από τους οποίους ήδη μίλησαν αναλυτικά οι συνάδελφοί μου, η κ. Θεανώ Φωτίου, η κ. Ράνια Αντωνοπούλου και ο κ. Τάσος Πετρόπουλος.

Πρώτος τομέας πολιτικής είναι η αντιμετώπιση της παραβατικότητας στην αγορά εργασίας. Ακούσαμε εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αναφέρεται στην Επιθεώρηση Εργασίας και να επιχαίρει ότι αναβάθμισε το έργο της και έτσι κατάφερε να βάλει μία τάξη στην αγορά εργασίας.

Προφανώς δεν γνωρίζει ότι η διεθνής βιβλιογραφία, στην οποία συμβάλλει και η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί η παραβατικότητα στην αγορά εργασίας όταν έχει καταρρεύσει το σύστημα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Μάλλον και η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας συμμερίζεται τις εμμονές μας ή τις ιδεοληψίες μας για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας!

Αλλά, ας υποθέσουμε ότι αφήνουμε στην άκρη το ζήτημα των

συλλογικών συμβάσεων, που εσείς υπηρετήσατε και συνεχίζετε να υπερασπίζεστε τη διάλυσή τους. Μπορείτε πράγματι να αναφέρεστε στο έργο του ΣΕΠΕ, τη στιγμή που επί των ημερών της προηγούμενης συγκυβέρνησης διαλύθηκε η νομική του υπηρεσία; Γνωρίζετε μήπως ένα παράδειγμα από όλη την Ευρώπη, όπου οι επιθεωρητές εργασίας δεν έχουν την απαραίτητη νομική βοήθεια στο έργο τους;

Η αντίληψή σας για την Επιθεώρηση Εργασίας είναι τόσο βαθιά λογιστική, που ακόμη και τα πρόστιμα, τα οποία σε μεγάλο βαθμό αποτελούν κλεμμένους πόρους από το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης φροντίσατε να πηγαίνουν στις εφορίες και όχι εκεί που πρέπει.

Αυτή η Κυβέρνηση κάνει ό,τι χρειάζεται για τη διοικητική και οργανωτική αναβάθμιση της δουλειάς του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, για τη δημιουργία ενός νομοθετικού πλαισίου, που συμβάλλει πραγματικά στην καταπολέμηση της παραβατικότητας και όχι απλά στον μετασχηματισμό της από τη συνολικά αδήλωτη στην υποδηλωμένη εργασία.

Έχουμε ήδη φροντίσει ώστε από τη νέα χρονιά τα πρόστιμα του ΣΕΠΕ να αποδίδονται στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Σχεδιάζουμε την αναμόρφωση των προστίμων, έτσι ώστε να παρόνται κίνητρα στους εργαζόμενους να απευθυνθούν στην Επιθεώρηση Εργασίας.

Σε συνεργασία με τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας έχουμε ήδη σχεδιάσει ένα εκτεταμένο σχέδιο δράσης. Έχουν σχεδιαστεί μια σειρά από δομές ενημέρωσης των εργαζομένων για ζητήματα της εργατικής νομοθεσίας, ενώ εξελίσσεται και η διαδικασία για την κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας με αριθμό 129, κάτι που θα σημαίνει τη δυνατότητα της Επιθεώρησης Εργασίας να διενεργεί καθολικό έλεγχο των εργασιών στον αγροτικό χώρο.

Και κάτι ακόμη: Όλα τα στοιχεία δείχνουν μια σταθερή άνοδο στα εργατικά ατυχήματα μέσα στην κρίση. Δεν κλείνουμε τα μάτια μας σε αυτήν την κατάσταση. Επαναξιολογούμε συνολικά το πλαίσιο για την υγεία, την ασφάλεια αλλά και τις επαγγελματικές ασθένειες. Ο στόχος εδώ δεν μπορεί να είναι λογιστικός, στο επίπεδο των προστίμων, αλλά στη μείωση των ατυχημάτων.

Δεύτερος άξονας: Η κοινωνική ασφάλιση. Στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης η Κυβέρνηση επικεντρώνεται στην εφαρμογή της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, η οποία θεσπίζει ένα ενιαίο σύστημα κοινωνικής ασφάλειας, έχοντας ως βασικό άξονα την εθνική σύνταξη, που αποσκοπεί στην αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Η εθνική σύνταξη δεν χρηματοδοτείται από ασφαλιστικές εισφορές, αλλά από τον κρατικό προϋπολογισμό. Δίνεται σε όλους όσοι θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης, ανεξάρτητα από εισοδηματικά κριτήρια.

Στόχος μας σε αυτόν τον τομέα πολιτικής ήταν και είναι η εξυπηρέτηση των κοινωνικών αναγκών της πλειοψηφίας και ιδίως των πιο αδύναμων στρωμάτων. Σε αυτόν τον στόχο, σε αυτή την κατεύθυνση και η χθεσινή εξαγγελία του Πρωθυπουργού για την ουσιαστική στήριξη των χαμηλοσυνταξιούχων αναδεικνύει ότι παρά τις δυσκολίες, παρά τον αρνητικό ευρωπαϊκό συσχετισμό, δημιουργούμε τον χώρο για τη χάραξη μιας διαφορετικής πολιτικής.

Στην κοινωνική πολιτική, στον τομέα της κοινωνικής αλληλεγγύης η κ. Θεανώ Φωτίου ήδη ενημέρωσε ότι από 1-1-2017 ξεκινάει η εφαρμογή του Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης, για το οποίο εξασφαλίστηκαν πόροι ύψους 760 εκατομμυρίων ευρώ και από τους οποίους αναμένεται να ωφεληθούν πάνω από επτάκοσμιες χιλιάδες συμπολίτες μας.

Και θέλω να πω κάτι και για τον τομέα της απασχόλησης. Νιώθω την ανάγκη να τοποθετηθώ απέναντι σε μια παραφιλολογία που υπάρχει γύρω από αυτόν τον τομέα. Μέχρι στιγμής καταγράφεται το καλύτερο ισοζύγιο προσλήψεων-απολύσεων των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων. Προφανώς και δεν δικαιούται κανείς να πανηγυρίζει. Γνωρίζουμε πολύ καλά την κατάσταση στην αγορά εργασίας, γι' αυτό και δίνουμε και τη μεγάλη μάχη για την επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Όμως, δεν μπορούμε χάριν μιας πολιτικής αντιπαράθεσης να διαβάζουμε την πραγματικότητα κατά το δοκούν.

Στο πλαίσιο της ενίσχυσης της απασχόλησης το Υπουργείο Εργασίας υλοποίησε προγράμματα για τριάντα οκτώ χιλιάδες

ανέργους το 2016 και έχουν προγραμματιστεί προγράμματα απασχόλησης για ένα σύνολο ογδόντα έξι χιλιάδων ανέργων για το τελευταίο δίμηνο του 2016 και για το 2017. Μέσα από την αναθεώρηση του πλαισίου των κοινωφελών προγραμμάτων πετύχαμε την επέκτασή τους από πέντε σε οκτώ μήνες, κάτι που δίνει τη δυνατότητα μετά το τέλος του προγράμματος ο εργαζόμενος να έχει το δικαίωμα ένταξης στο Ταμείο Ανεργίας. Αντίστοιχα, εξασφαλίσαμε πλήρη εργασιακά δικαιώματα για τους συμμετέχοντες στα προγράμματα εισόδου στην αγορά εργασίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γνωρίζετε ότι βρισκόμαστε στην κορύφωση μιας κρίσιμης αξιολόγησης, κεντρικό σημείο της οποίας είναι το ζήτημα των εργασιακών σχέσεων. Το αμέσως προηγούμενο διάστημα πραγματοποιήσαμε έναν κύκλο διεθνών επαφών με πολιτικές δυνάμεις και συνδικαλιστικές οργανώσεις. Εισπράξαμε ένα ευρύ κύμα συμπαράστασης και αλληλεγγύης στις θέσεις της ελληνικής Κυβέρνησης για την επαναφορά του ευρωπαϊκού κεκτημένου στην ελληνική αγορά εργασίας, για την ανάκτηση κύριων συλλογικών εργασιακών δικαιωμάτων.

Σε αυτήν τη σύγκρουση στα εργασιακά η Ελλάδα είναι ο καθρέφτης του μέλλοντος της Ευρώπης. Γι' αυτό, οφείλουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη να πάρουν ξεκάθαρη θέση.

Εμείς έχουμε από καιρό δηλώσει τη θέση μας. Είμαστε με τον κόσμο της εργασίας και δηλώνουμε σαφώς ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να επιβάλει στην Ελλάδα ένα καθεστώς εξάιρεσης από το πλαίσιο των κοινωνικών κατακτήσεων των λαών και της ιστορίας της. Η κατάσταση είναι κρίσιμη, αλλά δεν είναι μη αναστρέψιμη. Μπορούμε ακόμη να δώσουμε ένα σημαντικό σήμα ότι οι κοινωνικές κατακτήσεις αποτελούν σημαντικό κομμάτι αυτής της χώρας και αυτής της Ευρώπης, όχι απλώς με όρους παράδοσης αλλά για το μέλλον που θέλουμε να οικοδομήσουμε εντός της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μπασιάκος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε έναν προϋπολογισμό ο οποίος καταγράφει μια εικόνα – υποτίθεται – αισιοδοξίας για ανάκαμψη της οικονομίας, βελτίωση των δεικτών και αποκατάσταση της κοινωνικής ειρήνης.

Δυστυχώς, η εικόνα που παρουσιάζεται στο προϋπολογισμό είναι παραπλανητική, διότι είναι αποκαρδιωτικά τα μεγέθη της ελληνικής οικονομίας, μιας οικονομίας η οποία μαστίζεται από υψηλό ποσοστό ανεργίας. Οι άνεργοι είναι στο 24%. Οι νέοι άνεργοι είναι στο υψηλότερο επίπεδο παγκοσμίως, στο 52%.

Υπάρχει μελέτη η οποία δίνει την Ελλάδα στο υψηλότερο ποσοστό, με δεύτερη την Ισπανία στο 48%. Έχουμε αύξηση της ανεργίας κατά ογδόντα δύο χιλιάδες μέσα στον μήνα Οκτώβριο. Και πέρα από αυτό έχουμε μετεγκατάσταση Ελλήνων, παραγωγικών ηλικιών, νέων κυρίως ανδρών. Τα τελευταία χρόνια έφυγαν τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες στο εξωτερικό. Αυτό επιδεινώνει την ήδη τεταμένη και οξεία κρίση του δημογραφικού, την οποία αντιμετωπίζουμε. Έχουμε πολύ σοβαρά θέματα αποβιομηχάνισης, αποεπένδυσης και αύξησης της ανεργίας και εξ αυτού του λόγου.

Δεν υπάρχει δυστυχώς κίνητρο για την ίδρυση και λειτουργία βιομηχανιών για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων, αφού, πέρα από τη γραφειοκρατία, πέρα από την υψηλή φορολογία, πέρα από τα capital controls, πέρα από την έλλειψη ρευστότητας, που αντιμετωπίζει ένας επίδοξος επενδυτής, έχουμε τα πολύ δελεαστικά κίνητρα, τα οποία καταγράφονται στις γειτονικές χώρες, στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία, στην Κύπρο, σε πολλές άλλες χώρες.

Και αντί να γίνει δίδαγμα σε όλους μας το θεσμικό πλαίσιο με το οποίο προσελκύονται επενδύσεις στις γειτονικές χώρες, εμείς δημιουργούμε περισσότερα προκόμματα.

Πρόσφατο παράδειγμα η κατάργηση του ν.4262 για τις αδειοδοτήσεις του νόμου Χατζηδάκη, ο οποίος ήταν ένας νόμος υπόδειγμα, και η εξ αυτού του λόγου καθυστέρηση της υλοποίησης οποιουδήποτε μέτρου, αφού χρειάζονται, πέραν της καθυστέρησης των δύο ετών που παρατηρήθηκε, και νέες υπουργικές απο-

φάσεις και νέα καθυστέρηση και βέβαια το πληροφοριακό σύστημα, το οποίο δεν πρόκειται να λειτουργήσει προ της παρόδου πολλών μηνών.

Άρα η Ελλάδα δεν ενθαρρύνει τις επενδύσεις, δεν δημιουργεί ένα κλίμα προσέλκυσης επενδύσεων, αντίθετα αποθαρρύνει τις επενδύσεις και έμμεσα αποθαρρύνει τη βελτίωση του επιπέδου απασχόλησης.

Για ποιον λόγο να μείνουν οι νέοι στην Ελλάδα; Γι' αυτό και φεύγουν οι νέοι. Για ποιον λόγο μια επιχείρηση να λειτουργήσει στη χώρα μας, όταν βλέπει τόσο υψηλή φορολογία;

Και βέβαια δεν είναι μόνον ο τομέας των επαγγελματιών που αντιμετωπίζει πρόβλημα, με τις τριάντα χιλιάδες περιπτώσεις κλεισίματος επιχειρήσεων, που δημιουργούν τεράστιο πρόβλημα σε πόλεις, σε οικογένειες, σε εργαζόμενους. Είναι και το πρόβλημα του αγροτικού τομέα, του πρωτογενούς τομέα.

Η τελευταία ρύθμιση για την προκαταβολή τόσο υψηλού φόρου εισοδήματος, ανεξαρτήτως αν μπορεί ο επαγγελματίας ή ο αγρότης να παράγει την επόμενη χρονιά, δημιουργεί πλήρες αδιέξοδο. Οι αυξημένες ασφαλιστικές εισφορές, τα σοβαρότατα προβλήματα γενικότερα επιβαρύνσεων στους κλάδους αυτούς, σε συνδυασμό με το πολύ αυξημένο κόστος παραγωγής, ιδιαίτερα των αγρωτών, στο πετρέλαιο, στο ηλεκτρικό ρεύμα, στην καθυστέρηση επιστροφής του ΦΠΑ ή του ειδικού φόρου κατανάλωσης και σε πολλά άλλα σημεία, δημιουργεί ένα αδιέξοδο και προφανώς προωθούνται τη μείωση του ενεργού αγροτικού πληθυσμού της χώρας μας, με τεράστιες κοινωνικές και εθνικές επιπτώσεις, αφού οι άνεργοι αγρότες που μετεγκαθίστανται στα αστικά κέντρα, θα δημιουργήσουν ένα πολύ μεγαλύτερο πρόβλημα αστυφίας, ένα κοινωνικό πρόβλημα, το οποίο θα το βρούμε μπροστά μας.

Όταν, λοιπόν, λέμε ότι πρέπει να μειωθεί η φορολογία, προφανέστατα θεωρούμε ότι με τον τρόπο αυτόν μπορεί να εισπράξουμε και παραπάνω έσοδα, γιατί η αύξηση του ΦΠΑ σε ορισμένα είδη δυστυχώς, δημιουργεί μείωση των εσόδων. Όσο και αν φαίνεται περίεργο στην κοινή γνώμη, η αύξηση του συντελεστή ΦΠΑ οδηγεί σε μείωση των κρατικών εσόδων από τον ΦΠΑ. Αυτό έχει αποδειχθεί στην πράξη.

Βέβαια έχουμε και τα σοβαρά προβλήματα καθυστέρησης υλοποίησης αναπτυξιακών προγραμμάτων. Αναφέρομαι στο ΕΣΠΑ, στο Κοινοτικό Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης, που παρουσιάζουν πάρα πολύ μεγάλη υστέρηση. Αναφέρομαι, επίσης, σε σοβαρά προβλήματα καθυστέρησης αξιοποίησης χρηματοδοτικών εργαλείων, όπως είναι το πακέτο Γιούνκερ και πολλά άλλα, τα οποία θα μπορούσαν να συνδράμουν στη χρηματοδότηση της ελληνικής οικονομίας και ιδιαίτερα της παραγωγικής βάσης.

Πώς είναι δυνατόν να προχωρήσουμε με τις εξελίξεις αυτές, να μειώσουμε τη γραφειοκρατία; Δυστυχώς παρεμβάλλονται πολλά πρόσθετα προσκόμματα καθημερινά, με θέσπιση νόμων, με καθυστέρηση υπογραφής υπουργικών αποφάσεων σε οποιαδήποτε δραστηριότητα έχει να κάνει με κρατικές, με δημόσιες διαδικασίες.

Βέβαια όλα αυτά γίνονται σε έναν περίγυρο που ακούμε απειλές από γειτονικές χώρες, από την Ανατολή, από την Τουρκία, έχουμε σε εξέλιξη το Κυπριακό πρόβλημα, έχουμε απειλές από την Αλβανία ή από τα Σκόπια και βέβαια έχουμε το τεράστιο πρόβλημα της εισόδου στη χώρα μας προσφύγων και μεταναστών, χωρίς κανένα πρόγραμμα, χωρίς κανέναν προγραμματισμό και προεργασία, η οποία θίγει όχι μόνο την κοινωνία, αλλά και την οικονομία πολλών περιοχών.

Δυστυχώς, δεν αξιοποιούμε και τα κονδύλια που μπορούμε να εισπράξουμε, τόσο από κοινοτικούς όσο και από άλλους πόρους, για να αντεπεξέλθουμε στις αυξημένες ανάγκες που αυτά τα προβλήματα δημιουργούν στη χώρα μας.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα διαχείρισης και λυπάμαι γιατί και οι Υπουργοί είναι χαρούμενοι και παρουσιάζουν πολύ αισιόδοξα την κατάσταση, με αποτέλεσμα -το λιγότερο- να δυσκολεύονται να πείσουν τους δανειστές.

Άκουσα προηγούμενης την κυρία Υπουργό Εργασίας. Μίλησε με πολύ χαρά για τις εξελίξεις. Πώς θα διαπραγματευτείτε με τους δανειστές, όταν τους λέτε ότι όλα αυτά είναι πάρα πολύ

καλά; Την ώρα που λέτε ότι όλα είναι ρόδινα, πάτε να διαπραγματευτείτε με τους δανειστές τη βελτίωση των όρων. Και νομίζω ότι δεν είναι σωστή αντιμετώπιση αυτή.

Ο Πρωθυπουργός ανήγγειλε παροχές 650 εκατομμυρίων ευρώ σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες συνταξιούχων, την ίδια στιγμή που υπάρχουν οι άνεργοι που έχουν μεγαλύτερο πρόβλημα για παράδειγμα, την ίδια στιγμή που καθυστερεί η έγκριση συντάξεων ύψους 850 εκατομμυρίων ευρώ. Από ολιγωρία, από πολιτική βούληση, από εντολές της Κυβέρνησης καθυστερήσατε την έγκριση των συντάξεων;

Όλα αυτά είναι νοσηρά φαινόμενα, τα οποία δεν προωθούν τον δυστυχώς καλύτερες μέρες για την ελληνική οικονομία και την ελληνική κοινωνία, σε μια περίοδο που οι προκλήσεις είναι σοβαρότατες από παντού, που οι γεωπολιτικές συνθήκες είναι δύσκολες, δυσμενείς, δυσχερείς για όλους μας και που δεν αξιοποιούμε συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας.

Αντί η χώρα να γίνει παράδειγμα και υπόδειγμα για αξιοποίηση, σε σχέση με τα συγκριτικά γεωπολιτικά πλεονεκτήματα που διαθέτει και αυτό να αποτελέσει το βασικό κριτήριο και εφόδιο για τη διαπραγματεύσή μας, καθυστερούμε ή δημιουργούμε προβλήματα και προσκόμματα στην ομαλή πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Εγώ θα ήθελα απλώς να πω ότι η Νέα Δημοκρατία δεν υποσχεται. Ο Πρόεδρος του κόμματος Κυριάκος Μητσοτάκης, στο πλαίσιο της συμφωνίας της αλήθειας, είπε λίγα πράγματα, αλλά υλοποιήσιμα. Δεν θέλουμε να λέμε ωραίες κουβέντες στα ευήκοα ώτα, διότι αυτό γινόταν στις συνθήκες του παρελθόντος.

Στα πέντε πράγματα που έκανε -αν θέλετε και λανθασμένα- η προηγούμενη περίοδος διακυβέρνησης, από τα κόμματα που μας κυβέρνησαν, δυστυχώς τα κόμματα της τότε Αντιπολίτευσης ζητούσαν δέκα. Αυτό πρέπει να εκλείψει, να είμαστε ειλικρινείς, να είμαστε έντιμοι, συνεπείς στον πολίτη, αν θέλουμε πραγματικά να υπάρχει αξιοπιστία στο πολιτικό σύστημα, η οποία δυστυχώς έχει καταρρεύσει.

Εμείς έτσι θα πορευτούμε, με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, για να μπορέσουμε πραγματικά να δώσουμε λύση στα σοβαρά προβλήματα και όχι να προχωρήσουμε με μορφή λαϊκισμού, εκμεταλλευόμενοι την ένδεια, τις αδυναμίες, τα προβλήματα και την απόγνωση μεγάλων κοινωνικών ομάδων του πληθυσμού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Να σας ενημερώσω ότι αύριο η συνεδρίαση θα αρχίσει στις δύο το μεσημέρι και σύμφωνα με το πρόγραμμα στις εννιά περίπου θα έχουμε τελειώσει και θα ξεκινήσει η ψηφοφορία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΤΙΔΗ: Όχι στις δώδεκα; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου):** Ο Κανονισμός λέει «μέχρι τις δώδεκα», όχι «στις δώδεκα».

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χουλιάρδης για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κατάρτιση ενός προϋπολογισμού και κατά συνέπεια και του προϋπολογισμού του 2017, είναι μια αρκετά σύνθετη άσκηση για έναν κυρίως λόγο, επιχειρεί να πετύχει πολλαπλούς στόχους με ένα μόνο εργαλείο, το μέγεθος του πρωτογενούς ισοζυγίου της γενικής κυβέρνησης ή, όπως συνήθως λέμε, το μέγεθος του πλεονάσματος ή του ελλείμματος του προϋπολογισμού.

Πρώτα από όλα επιχειρεί -ή θα έπρεπε να επιχειρεί- να διατηρήσει τη δημοσιονομική ισορροπία, ώστε να εμπεδωθεί και να ανακτηθεί πλήρως η αξιοπιστία στην άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής.

Θα ήθελα να τονίσω ότι η αξιοπιστία στη δημοσιονομική πολιτική κατακτάται πάρα πολύ δύσκολα και διασπαθίζεται πάρα πολύ εύκολα. Η ιστορία των σαράντα χρόνων μέχρι την αρχή της μεγάλης ύφεσης του 2010-2015 είναι ενδεικτική, όταν τα δύο μεγάλα κόμματα δαπανούσαν βρέξει-χιονίσει, ανεξάρτητα από το αν η οικονομία πήγαινε καλά ή όχι. Αποτελεί ταυτόχρονα προϋπόθεση για την επιτυχή έξοδο της χώρας από το πρόγραμμα, άρα προϋπόθεση για την επιτυχία του έργου της Κυβέρνησης της Αριστεράς.

Δεύτερον, ο προϋπολογισμός επιχειρεί ή θα έπρεπε να επιχειρεί να στηρίξει την οικονομική δραστηριότητα με κατάλληλες αντικυκλικές πολιτικές, όταν η οικονομία είναι σε ύφεση, όπως ήταν την τελευταία πενταετία και όταν υπάρχει ο δημοσιονομικός χώρος.

Τρίτον, επιχειρεί ή θα έπρεπε να επιχειρεί να αυξήσει το επίπεδο των δημοσίων επενδύσεων, ώστε να στηριχθεί μεσομακροπρόθεσμα ο οικονομικός ρυθμός μεγέθυνσης, ακριβώς εκεί όπου η ιδιωτική οικονομία δεν μπορεί να δραστηριοποιηθεί.

Και τέλος, επιχειρεί ή θα έπρεπε να επιχειρεί την αναδιανομή των διαθέσιμων πόρων για να προστατευθούν τα οικονομικά εύαλτα νοικοκυριά και για να ενισχυθεί περαιτέρω η κοινωνική συνοχή.

Οι πολλοί, όμως, αυτοί στόχοι με ένα μόνο εργαλείο, το μέγεθος του πρωτογενούς ισοζυγίου, θέτει μια σειρά από δύσκολα και αλληλεξαρτώμενα διλήμματα. Ένα τέτοιο διλήμμα είναι το δίλημμα μεταξύ δημοσιονομικής ισορροπίας και κατά συνέπεια αξιοπιστίας, από τη μια πλευρά, και δημοσιονομικής επέκτασης και αντιμετώπισης των συνεπειών της ύφεσης από την άλλη πλευρά.

Προφανώς, η δημοσιονομική ισορροπία προϋποθέτει την επίτευξη μικρών έστω πρωτογενών πλεονασμάτων. Η δημοσιονομική επέκταση, όμως, από την άλλη, συνεπάγεται είτε ακόμη μικρότερα πλεονάσματα είτε όταν χρειάζεται και εκεί που χρειάζεται, δημοσιονομικά ελλείμματα. Είναι ένα δύσκολο, λοιπόν, οξύ πολιτικό, οικονομικό διλήμμα.

Ανάλογο διλήμμα είναι η κατανομή των διαθέσιμων πόρων του προϋπολογισμού μεταξύ δημοσίων επενδύσεων, δηλαδή δαπάνες με μελλοντική απόδοση από τη μια και δημόσιας κατανάλωσης για μισθούς και συντάξεις, μεταβιβαστικές πληρωμές για κοινωνική προστασία, από την άλλη.

Τρίτο κρίσιμο διλήμμα που αντιμετωπίζει ένας φορέας άσκησης οικονομικής πολιτικής και κατάρτισης του προϋπολογισμού είναι το διλήμμα μεταξύ ενίσχυσης των οικονομικά αδυνάτων από τη μια πλευρά, των πιο ευάλωτων οικονομικά νοικοκυριών, αν θέλετε, που συνήθως δεν έχουν ούτε φωνή ούτε πολιτική εκπροσώπηση, και από την άλλη, της επιβάρυνσης μεσαίων ή ανώτερων στρωμάτων που έχουν πόρους και ταυτόχρονα έχουν και φωνή και πολιτική εκπροσώπηση.

Είναι ένα πολύ δύσκολο διλήμμα πολιτικής οικονομίας, διότι αν κανείς θέλει να κάνει πραγματική αναδιανομή, πρέπει ταυτόχρονα να λάβει και το αντίστοιχο πολιτικό κόστος. Διότι η κοινωνική αναδιανομή έχει και οικονομικό και πολιτικό κόστος.

Η αξιολόγηση ενός προϋπολογισμού θα έλεγα ότι κρίνεται από το πόσο αξιόπιστα και ειλικρινά απαντά στα παραπάνω διλήμματα. Και τελικά, η επιτυχία του κρίνεται στο τέλος του έτους από την πορεία της οικονομίας και τη χρηστή διαχείριση των χρημάτων των Ελλήνων φορολογουμένων.

Θα έλεγα μάλιστα εδώ ότι ο προϋπολογισμός του 2016, που είναι ακόμα υπό εκτέλεση, καθώς δεν έχει τελειώσει το οικονομικό έτος, έχει ήδη κριθεί επιτυχής, πρώτον, διότι συνέβαλε στην εμπέδωση της εμπιστοσύνης στην ελληνική οικονομία, -δεν έχω καμία αμφιβολία ότι η πολύ καλύτερη επίδοση της ελληνικής οικονομίας το 2016 απ' αυτήν που προβλέπαμε και που προέβλεπαν πάρα πολλοί, και η Αξιοματική Αντιπολίτευση ανάμεσα σε αυτούς, οφείλεται και στην καλή δημοσιονομική διαχείριση- ενώ ταυτόχρονα, ο προϋπολογισμός ενίσχυσε όσο μπορούσε τα νοικοκυριά που ήταν στο όριο της φτώχειας με το ποσό των 272 εκατομμυρίων ευρώ σε συνθήκες εξαιρετικά ασφυκτικές.

Πρόβλεψή μας είναι πως ο προϋπολογισμός του 2016 θα κλείσει με σημαντική υπέρβαση και ότι αυτή θα ξεπεράσει το 1 δισεκατομμύριο, μέρος της οποίας, όπως ανακοινώθηκε εκθές, θα επιστραφεί στοχευμένα εκεί που πρέπει να επιστραφεί.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή και ενδιαφέρον τις τοποθετήσεις όλων των κομμάτων και κυρίως της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Παρά τα θετικά στοιχεία κριτικής που κάποιες απ' αυτές είχαν, νομίζω ότι στο σύνολό τους απέφυγαν να δουν τον προϋπολογισμό ακριβώς όπως τον περιέγραψα πριν, σαν ένα σύστημα διλημάτων, αν θέλετε, σαν ένα σύστημα γενικής ισορροπίας. Και είναι λογικό, καθώς δεν έχουν την ευθύνη της διακυβέρνησης και μπορούν εύκολα να αποφύγουν να αντιμετωπίσουν τα αντίστοιχα διλήμματα.

Η πραγματικότητα όμως –κι απευθύνομαι κυρίως στη Νέα Δη-

μοκρατία- είναι αμείλικτη. Και θα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς, γιατί η ειλικρίνεια είναι θεμέλιο της δημοκρατίας.

Για παράδειγμα, δεν αρκεί να εγκалаί κάποιος την Κυβέρνηση για αύξηση φόρων και για οιονεί υφεσιακές πολιτικές χωρίς να εξηγήσει πώς θα διατηρήσει ταυτόχρονα τη δημοσιονομική ισορροπία, πώς δεν θα βάλει τη χώρα σε μια νέα περιπέτεια νέων προγραμμάτων. Δεν αρκεί κανείς να αναφέρεται σε μείωση φόρων, να επικαλείται δηλαδή μείωση φόρων της τάξης των 4,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, όπως κάνει η Αξιοματική Αντιπολίτευση, χωρίς να εξηγήσει ποιες δαπάνες θα περικόψει. Διότι, αν δείτε τη σελίδα 57 του προϋπολογισμού, οι πρωτογενείς λειτουργικές δαπάνες, ο δαπάνες δηλαδή που εσείς λέτε ότι θα περικόψετε, για να χρηματοδοτήσετε μειωμένους φόρους κατά 4,2 εκατομμύρια ευρώ, είναι λιγότερο από 6 δισεκατομμύρια ευρώ. Περικοπές, λοιπόν, φορολογίας κατά 4,2 εκατομμύρια ευρώ ή θα ρίξουν την οικονομία σε μια νέα περιπέτεια ή θα οδηγήσουν σε σημαντική μείωση μισθών, συντάξεων και κοινωνικής προστασίας.

Επίσης, δεν αρκεί κανείς να λέει ότι θα στηρίξει με τρόπο κοινωνικά δίκαιο τα χαμηλά εισοδήματα, χωρίς να αναλαμβάνει ταυτόχρονα το πολιτικό κόστος της επιβάρυνσης των ανώτερων, αλλά δυστυχώς και μεσαίων στρωμάτων σε συνθήκες κρίσης, έστω και προσωρινά, όπως αναγνωρίζω ότι κάνουμε εμείς, γιατί αναλαμβάνουμε αυτό το πολιτικό κόστος.

Ο προϋπολογισμός του 2017, λοιπόν, στο πλαίσιο αυτό, σε ένα πλαίσιο θα έλεγα εξαιρετικά δύσκολο δημοσιονομικό και μακροοικονομικό, έχει θέσει τους εξής στόχους: Πρώτα απ' όλα, την περαιτέρω εμπέδωση και την πλήρη ανάκτηση της δημοσιονομικής αξιοπιστίας, ώστε μέσα στον επόμενο χρόνο η χώρα να είναι ήδη σε θέση να αντλήσει κεφάλαια από τις διεθνείς αγορές και να αποβάλει μια και καλή το 2018 από πάνω της τη διεθνή επιτροπεία, που υπαγορεύει προγράμματα προσαρμογής.

Η αξιοπιστία έχει μία τιμή και η τιμή της αξιοπιστίας είναι το μακροχρόνιο επιτόκιο δανεισμού. Όσο ανακτάς αξιοπιστία, τόσο μειώνεται η τιμή αυτή και τόσο επιτρέπει στη χώρα να δανειστεί απευθείας και γρήγορα, θα έλεγα, από τις αγορές.

Δεύτερος στόχος του προϋπολογισμού: Η αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή πρέπει να γίνει με κοινωνικά δίκαιο τρόπο, με κοινωνική δικαιοσύνη. Το 2015, στο πλαίσιο της εκτέλεσης ενός προϋπολογισμού που είχε ήδη συνταχθεί από την προηγούμενη Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση της Αριστεράς βρήκε τους πόρους, βρήκε 100 εκατομμύρια ευρώ για να ξεκινήσει το πρόγραμμα αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης και να στηρίξει τους πιο αδύναμους οικονομικά συμπολίτες μας.

Το 2016, με τον προϋπολογισμό που εκτελείται τώρα, προϋπολόγισε πόρους 272 εκατομμυρίων ευρώ για τον ίδιο λόγο.

Ο επόμενος προϋπολογισμός ο οποίος θα ψηφιστεί αύριο από τη Βουλή, ενσωματώνει 760 εκατομμύρια ευρώ για την οικονομική ενίσχυση των ευάλωτων νοικοκυριών, άλλα 300 εκατομμύρια ευρώ για τον προϋπολογισμό των Υπουργείων Υγείας και Παιδείας και επιπλέον 250 εκατομμύρια ευρώ για τη στήριξη των δημοσίων επενδύσεων, ακριβώς επειδή το συγχρηματοδοτούμενο σκέλος θα μειωθεί κατά τι.

Μεσοπρόθεσμα, στη διάρκεια του 2017 όπως περιγράφει άλλωστε και η εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού, στόχος της Κυβέρνησης είναι η δημιουργία επιπλέον δημοσιονομικού χώρου εκεί που δεν υπάρχει, πρώτα απ' όλα, με την ολοκλήρωση της επισκόπησης των πρωτογενών λειτουργικών δαπανών που έχει ξεκινήσει σε πιλοτικό επίπεδο από τον προηγούμενο Σεπτέμβριο και, δεύτερον, με τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης μέσα από μια σειρά δράσεων, η πιο χαρακτηριστική από τις οποίες είναι τα επιπλέον κίνητρα, τα νέα κίνητρα για τη διευρυμένη χρήση ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής, ώστε ο προϋπολογισμός του 2018 να είναι ακόμα πιο κοινωνικά δίκαιος και ακόμα πιο αναπτυξιακός.

Κανείς δεν πανηγυρίζει και κανείς δεν έχει δικαίωμα να πανηγυρίζει όσο η χώρα είναι σε πρόγραμμα προσαρμογής, όσο δεν έχει τα περιθώρια να δανειστεί από τις αγορές και κατά συνέπεια, να ανακτήσει βαθμούς ελευθερίας, όσο δεν έχουμε τη δυνατότητα να ασκήσουμε τη δημοσιονομική πολιτική που θα θέλαμε να ασκήσουμε, μια αντικυκλική δημοσιονομική πολιτική σε συνθήκες κρίσης, με ενισχυμένο δείκτη κοινωνικής προστασίας.

Παρ' όλα αυτά, η δημοσιονομική πολιτική και γενικότερα θα έλεγα η πορεία της οικονομίας, από τις πρώτες ενδείξεις τουλάχιστον που έχουμε το τελευταίο εξάμηνο, είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντική. Ξέρουμε πια ότι η ύφεση τερματίστηκε το δεύτερο τρίμηνο του 2016, όπως λέγαμε εμείς την ώρα που η Αντιπολίτευση κατηγορούσε την Κυβέρνηση ότι βύθιζε τη χώρα περαιτέρω στην ύφεση. Η ύφεση τελείωσε και τυπικά το δεύτερο τρίμηνο του 2016. Το τρίτο τρίμηνο του 2016, ο τριμηνιαίος ρυθμός μεγέθυνσης ήταν 0,8% και ο ετήσιος ρυθμός ήταν 1,8%.

Ταυτόχρονα, για τέταρτο συνεχόμενο μήνα η εισροή καθαρών καταθέσεων στις τράπεζες ξεπερνάει το ένα δισεκατομμύριο ευρώ, ένα μέρος εκ των οποίων πηγάζει σε λογαριασμούς «time deposit», λογαριασμούς προθεσμιακούς, δείχνοντας ότι το πιστωτικό σύστημα ανακτά σιγά-σιγά ξανά την εμπιστοσύνη των πολιτών.

Αυτές δεν είναι μόνο δικές μας εκτιμήσεις. Είναι ουσιαστικά οι εκτιμήσεις που κάνουν, αν θέλετε, οι ίδιες οι αγορές. Εδώ έχει ενδιαφέρον να συγκρίνει κάποιος την πορεία των επιτοκίων δανεισμού του ελληνικού χρέους σήμερα, τον μήνα Δεκέμβριο –θα έλεγα, από τα μέσα Νοεμβρίου και μετά– με τα επιτόκια δανεισμού του ελληνικού χρέους, μόλις έξι μήνες πριν, μετά την ολοκλήρωση της Α' αξιολόγησης. Αν δείτε την πορεία των επιτοκίων του ελληνικού χρέους τους μήνες Μάιο και Ιούνιο, ήταν πράγματι πτωτική, αλλά η πτωτική πορεία ανασχέθηκε γρήγορα και απότομα αμέσως μετά το βρετανικό δημοψήφισμα, ακριβώς επειδή το βρετανικό δημοψήφισμα έφερε αβεβαιότητα πάνω από την παγκόσμια οικονομία και, κατά συνέπεια, την ελληνική.

Τώρα, αντίστοιχη αβεβαιότητα προκάλεσαν οι αμερικανικές εκλογές και η προσδοκία ότι η οικονομική πολιτική της νέας αμερικανικής διοίκησης θα οδηγήσει σε αύξηση των επιτοκίων διεθνώς. Πράγματι, πολλά επιτόκια χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας –αλλά όχι μόνο– άρχισαν να ανεβαίνουν πάλι. Εξαίρεση αποτέλεσαν τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο τα ελληνικά επιτόκια που συνέχισαν να μειώνονται στα επίπεδα του 6,4% και 6,5%, το δεύτερο καλύτερο επίπεδο από την αρχή της κρίσης μέχρι σήμερα.

Προτεραιότητά μας είναι η ενίσχυση και προστασία, θα έλεγα, της ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Κλειδί σ' αυτήν την πορεία είναι πρώτα απ' όλα η άμεση ολοκλήρωση της Β' αξιολόγησης και η ταχεία ένταξη της χώρας στο Πρόγραμμα Ποσοτικής Χαλάρωσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ώστε να μην επιστρέψει η αβεβαιότητα πάνω από την ελληνική οικονομία, αλλά ταυτόχρονα και η ελληνική οικονομία να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις και τους κινδύνους που κινούνται πάνω από την Ευρώπη από θέση ασφάλειας και ισχύος.

Έχουμε ήδη κλείσει τη μεγάλη πλειοψηφία των φακέλων της Β' αξιολόγησης. Θα αναφερθώ ενδεικτικά εδώ στους φακέλους των μεταρρυθμίσεων στις αγορές προϊόντων, στον χρηματοοικονομικό τομέα, στην υγεία, στην παιδεία, στη φορολογική διοίκηση και αλλού. Θα έλεγα ότι η μεγάλη εκκρεμότητα που παραμένει για την ολοκλήρωση της Β' αξιολόγησης αποτελεί αναμφίβολα η συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στο ελληνικό πρόγραμμα. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο συναρτά τη συμμετοχή του στο ελληνικό πρόγραμμα με την προκαταβολική λήψη μέτρων της τάξης του 2,5% του ΑΕΠ ή 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ για το έτος 2019, με προκαταβολική νομοθέτηση τον Δεκέμβριο του 2016 για το έτος 2019. Η θέση του Ταμείου στηρίζεται στη δική του εκτίμηση ότι το 2018, το 2019 και παραπέρα, η ελληνική οικονομία δεν έχει τη δυνατότητα να πιάσει τον στόχο του 3,5%, όπως προβλέπει το πρόγραμμα.

Θα ήθελα εδώ να τονίσω ότι το ίδιο εργαλείο που οδηγεί το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να προβλέπει πολύ χαμηλότερη δημοσιονομική επίδοση στα έτη 2018 και 2019, οδήγησε το Ταμείο να εκτιμά ότι το 2015 ο προϋπολογισμός θα έκλεινε με έλλειμμα μείον 0,6%, ενώ έκλεισε με πλεόνασμα 0,2%, ότι ο προϋπολογισμός του 2016 θα έκλεινε με έλλειμμα μείον 0,5%, ενώ φαίνεται να κλείνει με υπέρβαση –υπέρβαση!– 0,6% του ΑΕΠ, συνολικά με πλεόνασμα 1,1% κ.ο.κ.

Η ελληνική Κυβέρνηση με ηρεμία, με εμπιστοσύνη, με ββαιότητα οικοδομεί τις συμμαχίες που πρέπει να οικοδομήσει στην Ευρώπη, αξιοποιεί τα ρήγματα στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών ορ-

γάνων και έχει τη βεβαιότητα ότι η αξιολόγηση θα κλείσει γρήγορα, η τροχιά της οικονομικής ανάκαμψης θα διατηρηθεί, η οικονομία θα βγει από την ύφεση και από το πρόγραμμα, όπως προβλέπεται, μέσα στο 2017 και το 2018.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θα δώσω τον λόγο στον κ. Παφίλη, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΚΕ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν φιλοδοξώ να απαντήσω αναλυτικά στον κ. Χουλιαράκη που έκανε μια σοβαρή και χαμηλών τόνων ομιλία, για τον λόγο ότι είμαστε ριζικά σε διαφορετική κατάσταση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν είσατε μαρξιστές και οι δύο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Φάνηκε και από την ομιλία ότι ο διάλογος είναι οικογενειακός, ανάμεσα σε εσάς στη Νέα Δημοκρατία, στο Ποτάμι, σε όλους –τέλος πάντως– που μαζί ψηφίσατε και το τρίτο μνημόνιο. Θα πω μετά για αυτό.

Η δική μας αφετηρία είναι τελείως διαφορετική. Δεν μπορούμε να μιλούμε σε αυτόν τον ψευτοκαγιά που γίνεται –και που καταντάει καμιά φορά και λίγο προσβλητικός για τον λαό–, για το ποιος έκανε τα περισσότερα χειρότερα ή ποιος έκανε τα περισσότερα καλύτερα.

Θα έλεγα να ξεπεζέψετε, και οι απολογίες του Σωκράτη και οι διθύραμβοι και από την άλλη πλευρά η εξαλλη κριτική ότι «Εμείς τα είχαμε όλα έτοιμα να απογειωθεί το αεροπλάνο και εσείς το προσγειώσατε». Η συνέχεια ο ένας του άλλου είναι.

Γιατί το λέω αυτό; Το λέω γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ξεκινά από άλλη αφετηρία: Πρώτον, ποιος παράγει τον πλούτο; Ποιος τον παράγει, λοιπόν, οι εργαζόμενοι ή οι καπιταλιστές; Εμείς λέμε ότι εργαζόμενοι. Εμείς λέμε ότι οι καπιταλιστές είναι παράσιτα. Άρα, ιδιοκτήτες αυτού του πλούτου πρέπει να είναι αυτοί που τον παράγουν. Ποιος άλλος το λέει αυτό; Κανένας.

Δεύτερον, εμείς ξεκινάμε από το ποιες ανάγκες πρέπει και μπορεί να καλύπτει σήμερα η κοινωνία; Εμείς λέμε τις ανάγκες των εργαζόμενων που είναι όλο και περισσότερες, όλο και πιο διευρυμένες.

Εσείς τι λέτε; Λέτε: «Αυτά μπορούμε». Στο «αυτά μπορούμε» εμείς απαντάμε ποιες είναι οι δυνατότητες της κοινωνίας σήμερα, με βάση την τεχνολογική εξέλιξη, με βάση την παραγωγικότητα της εργασίας, με βάση τη μόρφωση που υπάρχει, με βάση τον πλούτο που παράγεται παγκόσμια και που καταλήγει σε μια χούφτα εκμεταλλευτές που έχουν αμύθητα πράγματα. Το 0,7% του παγκόσμιου πληθυσμού έχει το 45% με 46% του παγκόσμιου ΑΕΠ, σύμφωνα με εκθέσεις, όχι του ΚΚΕ, της SWISS, αν δεν κάνω λάθος.

Επομένως, δεν μπορούμε να μιλούμε στον δικό σας τον διάλογο. Τσακωθείτε όσο θέλετε. Στο ίδιο γήπεδο παίζετε, γιατί έχετε κάποιες κοινές αναφορές. Γι' αυτό μίλησα για οικογενειακό καβγά.

Ποιες είναι αυτές οι αναφορές; Ας κρίνει ο λαός αν έχουμε δίκιο ή άδικο.

Πρώτον, ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης είναι αδιαπραγμάτευτος.

Κύριε Χουλιαράκη, κάνατε καλή τοποθέτηση για το πώς μπορούμε να πάμε καλύτερα εμείς –αυτό στην πραγματικότητα λέτε– αυτόν τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης και όχι η Νέα Δημοκρατία. Είπατε μια σειρά παράγοντες. Θα τους σχολιάσω μετά.

Λέμε, λοιπόν, ότι το δεύτερο είναι η «Αγία Οικογένεια». Εδώ θα φύγουν όλοι από την Ευρωπαϊκή Ένωση και εσείς θα λέτε «Ζήτω η Ευρωπαϊκή Ένωση!». Εδώ γίνεται, κυριολεκτικά, κόλαση στους ευρωπαϊκούς λαούς, κόλαση στους εργαζόμενους και εσείς εκεί το βιολί σας «Η Ευρώπη αλλάζει». Αλλάζει, κύριε Μαντά; Έτσι δεν λέγατε; Εμείς λέγαμε ότι αλλάζει και γίνεται χειρότερη. Εσείς λέγατε ότι έρχεται η γη της επαγγελίας.

Άρα, λοιπόν, σας ενώνει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ήταν ποτέ τίποτα διαφορετικό. Αν σήμερα δείχνει ένα πιο σκληρό πρόσωπο, δεν σημαίνει ότι πριν ήταν καλή.

Κυρία Υπουργέ, σε σχέση με τις συλλογικές συμβάσεις, θα ήθελα να σας πω ότι το ξήλωμα των συλλογικών συμβάσεων ξεκί-

νησε με την Πράσινη Βίβλο. Έτυχε να είμαι Ευρωβουλευτής και να έχω αποστηθίσει τι έλεγε. Έλεγε, λοιπόν, ότι οι παραδοσιακές σχέσεις εργασίας με τις συλλογικές συμβάσεις δεν ανταποκρίνονται στο σημερινό επίπεδο ανάπτυξης της οικονομίας και δεν υπηρετούν την ανταγωνιστικότητα. Γι' αυτό πρέπει να περάσουμε σε ατομικές ρυθμίσεις στην αγορά εργασίας».

Και να σας πω και τι ψήφισαν; Εμείς ψηφίσαμε κατά, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία υπέρ και ο Παπαδημούλης «ΛΕΥΚΟ». Και λέω και όνομα, γιατί είχε γίνει ολόκληρο επεισόδιο. Άρα, σας ενώνουν αυτά.

Επομένως, η συζήτηση που γίνεται, γίνεται εντός των τειχών όχι για να αλλάξουμε, αλλά για το πώς θα διαχειριστούμε αυτή τη βαρβαρότητα που ζει ολόκληρη η ανθρωπότητα και ο ελληνικός λαός.

Και το τρίτο βέβαια και σημαντικό –το είπε ο κ. Παπαδημητρίου στην ομιλία του και έτσι είναι– είναι ότι το μνημόνιο το ψηφίσατε. Καλά, εσείς δεν ξέρετε τι ψηφίσατε; Η Νέα Δημοκρατία, τι ψηφίσατε; Στρατηγική; Η στρατηγική είναι κάτι ξεχωριστό; Δεν ήξεραν τα υπόλοιπα κόμματα που ψήφισαν τρίτο μνημόνιο ή δεν ήξερε ο ΣΥΡΙΖΑ τι ψήφισε και ότι ήταν επώδυνος συμβιβασμός; Επώδυνος για ποιο πράγμα;

Επομένως, λέμε ότι εμείς έχουμε άλλη αφετηρία και λέμε στον λαό «σου ανήκουν όλα, πάρε τη δύναμη, σήκωσε το κεφάλι και πάρτα. Και μη δέχεσαι ελεημοσύνες και μη δέχεσαι διακηρύξεις, όπως ότι σας δώσαμε 100 εκατομμύρια». Και λοιπόν; Πόσα του έχετε φάει τόσα χρόνια; Ποιο ασφαλιστικό σύστημα; Πόσα δισεκατομμύρια; Πόσο αίμα; Πόση εκμετάλλευση; Ποιος τον έφτιαξε αυτόν τον κόσμο εδώ και του παριστάνετε όλοι σας ότι του δίνετε κιόλας; Τι του δίνετε;

Πάμε, λοιπόν, στον προϋπολογισμό για να μιλήσουμε για την πραγματικότητα. Αυτός ο προϋπολογισμός είναι διαφορετικός από τους προηγούμενους; Κινείται σε άλλη γραμμή; Εμείς λέμε ότι είναι ταξικός, σκληρός και απάνθρωπος, όπως και όλοι οι προηγούμενοι. Γιατί στο καπιταλιστικό σύστημα –αυτά τα έλεγαν και κάποιοι άλλοι, όχι όλοι– οι προϋπολογισμοί αυτό κάνουν: Αναδιανέμουν το παραγόμενο κοινωνικό προϊόν σε όφελος αυτών που κατέχουν την εξουσία και την οικονομία, δηλαδή σε όφελος του κεφαλαίου. Και το παίρνουν από τους εργαζόμενους.

Αυτός ο προϋπολογισμός αλλάζει ρότα ή μήπως τα 100 εκατομμύρια και τα 200 εκατομμύρια και τα 300 εκατομμύρια αλλάζουν τον χαρακτήρα και τη στρατηγική του; Όχι! Από πού παίρνει; Παίρνει 3,1 δισεκατομμύρια plus, δηλαδή συν -για να μιλήσουμε και εμείς ελληνικά– όλη την προηγούμενη άγρια φορολογία.

Από πού τα παίρνετε αυτά; Αυξάνεται η άμεση. Σε ποιους; Στα νομικά πρόσωπα τη μειώνετε. Αυξάνεται η έμμεση. Τι είναι η έμμεση φορολογία; Είναι η πιο βάρβαρη και η πιο αντιλαϊκή φορολογία! Τι την κάνετε; Τι μειώνετε, για να ανακουφίσετε τα λαϊκά στρώματα; Όχι. Την αυξάνετε! Και δεν χρειάζεται να απარიθμώσω, γιατί τα έχουν πει ομιλητές μας και ο εισηγητής μας, ΦΠΑ, βενζίνες, πετρέλαια, τσιγάρα, ό,τι θέλετε. Μόνο στον αέρα που αναπνέουμε δεν έχετεβάλει φόρο ακόμα! Σε λίγο θα μας μετράτε και τον θώρακα, και εσείς και οι άλλοι, για να μην αδικώ κανέναν.

Άρα, λοιπόν, από πού παίρνετε; Και αυτό είναι και το ταξικό θέμα. Παίρνετε από τα λαϊκά στρώματα. Πόσα παίρνετε από τους «μεγάλους»; Γιατί άκουσα και τον κ. Χουλιαράκη.

Κύριε Χουλιαράκη, μας είπατε ότι επιβαρύνετε τα μεσαία –συμφωνώ!– και τα ανώτερα. Ποια ανώτερα; Από τους εφοπλιστές τι παίρνετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Η απάντηση του ΣΕΒ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Από τους εφοπλιστές τι παίρνετε; Ποιο; Ότι τους επιβαρύνετε; Καλά, θα πούμε παρακάτω πόσο τους επιβαρύνετε. Αν είναι έτσι, να μας επιβαρύνετε και εμάς έτσι! Αν είναι, το δεχόμαστε και εμείς. Αν αυτό είναι επιβάρυνση των ανώτατων, να το κάνετε και στους εργαζόμενους! Να εφαρμόσετε την ίδια πολιτική!

Λέω, λοιπόν, ότι τα παίρνετε από εκεί. Να, λοιπόν, το πρώτο δείγμα της ταξικότητας και της σκληρότητας.

Δεύτερον, μειώνετε τις δαπάνες. Από πού μειώνετε τις δαπάνες; Ένα δισεκατομμύριο από μείωση μισθών και συντάξεων. Σύνολο, για να μην λέω νούμερα, 1.650.000 ευρώ μειώσεις δαπανών. Από

πού είναι οι μειώσεις δαπανών, από τον πολυτελή βίο; Όχι, βέβαια. Πάλι από τους εργαζόμενους. Επιστρέφετε τα 871 ευρώ –και αν επιστραφούν– και αυτό λέτε ότι είναι κοινωνική πολιτική, όπως και οι εξαγγελίες.

Να σας κάνω μια πρόταση; Δώστε μου από ένα χιλιάριο, να σας δώσω πίσω δύο κατοστάρικα, για να είστε και εσείς ευχαριστημένοι, και εγώ να λέω ότι κάνω κοινωνική πολιτική. Αυτό ακριβώς κάνετε. Αυτό κάνετε! Έχετε καταληστέψει το μόχθο γενεών. Είναι ντροπή και μόνο που το λέτε. Κατά τη γνώμη μου και κατά τη γνώμη μας, είναι απαράδεκτο να γίνεται διάγγελλμα ότι «σας δίνουμε 500 ή 300 ευρώ». Σε ποιους, αλήθεια, τα δίνετε; Σε αυτούς που έχτισαν τη σύγχρονη Ελλάδα, με ιδρώτα, αίμα, γενιές ολόκληρες των πατεράδων μας, δικές μας και που τους κλέψανε, εκτός των άλλων, ακόμα και αυτά που πλήρωσαν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Θα πάρετε ποτέ από κανένα πίσω τίποτα; Διότι εδώ βασιλεύει όλη η πλουτοκρατία, έχει αμύθητη περιουσία. Θα πάρετε; Όχι.

Και βγαίνετε τώρα –και κατά τη γνώμη μας, είναι ντροπή και το λέω ευθέως, γιατί θα μπορούσατε με πολύ ήπιους τόνους να το κάνατε– και λέτε ότι από αυτά που μας περίσσεψαν δίνουμε αυτά. Όχι έτσι. Τι είναι ζητιάνοι; Τι είναι αυτός ο κόσμος ο οποίος τρέχει, ο οποίος κάνει οικονομία για να δώσει στο παιδί του και στο εγγόνι του; Δεν είναι αυτοί που έφτιαξαν ό,τι βλέπετε γύρω; Ποιος τα έφτιαξε; Η ολιγαρχία, που ξοδεύει σε ένα βράδυ, όσο κοστίζει η ζωή και η δουλειά ενός εργαζόμενου; Αυτό το σύστημα υποστηρίζετε και εσείς και πιο ανοιχτά και η Νέα Δημοκρατία. Άρα, λοιπόν, δεν είναι διαφορετικός. Είναι σκληρός, ταξικός, άγριος προϋπολογισμός, που προσθέτει και νέα βάρη σε όσα δημιουργησαν οι προηγούμενοι.

Για τα ανώτατα στρώματα, κύριε Χουλιαράκη; Στο απυρόβλητο. Προνόμια, νέα προνόμια, νέα αναπτυξιακά πακέτα, νέες φοροαπαλλαγές για τους επιχειρηματικούς ομίλους, έτσι δεν είναι; Άλλωστε αυτό απαιτεί και η καπιταλιστική ανάπτυξη. Όταν λες ότι η μηχανή ανάπτυξης της οικονομίας είναι το κεφάλαιο, τότε κάνεις αυτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τα πω επιγραμματικά, κυρία Πρόεδρε.

Δεύτερον, τι διαφορετικό κάνετε, αλήθεια, εκτός από το να ικανοποιείτε τις απαιτήσεις του κεφαλαίου που έκανε και η Νέα Δημοκρατία και που συνεχίζετε και εσείς; Τι ζητούσε το κεφάλαιο εδώ και πολλά χρόνια; Και το ξήλωμα άρχισε από τη «Λευκή Βίβλο» πολλά χρόνια πριν. Φθηνή εργατική δύναμη. Την δίνετε; Μισθούς, συντάξεις πενάς.

Εργασιακές σχέσεις. Ποιες εργασιακές σχέσεις; Κυρία Υπουργέ, πέρα από προθέσεις, θα αλλάξετε τη ζούγκλα της μερικής απασχόλησης, του δώρου, του τριώρου; Ξέρετε τι σημαίνει. Δεν ξέρω εάν τα ζείτε εδώ, αλλά φαντάζομαι ότι το γνωρίζετε, έστω και θεωρητικά, και στην πραγματικότητα τα γνωρίζετε. Αυτή τη σύγχρονη σκλαβιά θα την αλλάξετε; Θα πάμε σε σταθερές σχέσεις εργασίας; Όχι, γιατί αυτά εμποδίζουν την ανταγωνιστικότητα. Αυτά λένε όλα τα χαρτιά, όλα όσα έχετε υπογράψει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, δώστε μου αν θέλετε λίγο χρόνο και δεν θα ξαναμιλήσω.

Δεύτερον, απελευθέρωση επαγγελματιών κ.λπ.. Δεν το πρόσλαβε να το κάνει όλο η Νέα Δημοκρατία –και στεναχωριέται τώρα– και το κάνουν εσείς. Τι σημαίνει αυτό; Βίαιο εκτόπισμα των αυτοαπασχολούμενων, των εμπόρων, των μικροεπαγγελματιών, κ.λπ. από την αγορά για ποιο λόγο; Για να τα πάρουν τα μονοπώλια –νόμος του καπιταλισμού είναι αυτός– και εσείς τους το δίνετε.

Τι άλλο ζητούν; Ιδιωτικοποιήσεις γενικευμένες, είτε με μορφή πώλησης είτε με μορφή ενοικίου. Σας είπε η Αλέκα Παπαρήγα πώς και δεν θέλω να τα επαναλάβω. Το κάνετε, το υλοποιείτε; Το υλοποιείτε!

Τι άλλο; Το θεσμικό πλαίσιο να αλλάξει. Δηλαδή; Να φτιάξουμε κράτος που να υπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο τους επιχειρηματίες, τα μονοπώλια, το μεγάλο κεφάλαιο. Και αυτό το κάνετε.

Να απαλλαγούμε από αγκυλώσεις, λέτε. Ό,τι στοιχειώδεις έλεγχοι υπήρχαν να εξαφανιστούν και αυτοί.

Άρα, λοιπόν, εφαρμόζετε όλα αυτά. Ποια είναι η διαφορά; Και μάλιστα να πω ότι τα εφαρμόζετε και καλύτερα σε μερικούς τομείς και θα το σχολιάσω τελειώνοντας.

Και τώρα ξέρετε τι έχει συμβεί. Η Νέα Δημοκρατία πήγε στον ΟΑΕΔ μετά το μνημόνιο το δικό σας και τώρα τελείωσε και ο χρόνος και δεν ξέρει τι θα κάνετε και για αυτό φωνάζει. Μα, σου λέει «εμείς στρώσαμε το χαλί, κάναμε όλα αυτά, ήμασταν έτοιμοι να κάνουμε και τα υπόλοιπα και ήρθε και μας πήρε τη δουλειά ο ΣΥΡΙΖΑ και εφαρμόζει ακριβώς την ίδια πολιτική!»

Βγαίνει στα κεραμίδια και σας πιέζει να προχωρήσετε ακόμα πιο γρήγορα. Και τα κροκοδείλια δάκρυα περί συντάξεων, περί μισθών κ.λπ., πείτε τα αλλού. Έντεκα φορές τα κόψατε και ήσασταν έτοιμοι και θα τα κόβατε και την επόμενη.

Αφήστε όλα αυτά, γιατί οι απαιτήσεις τώρα του κεφαλαίου δεν είναι αυτές που ήταν παλιότερα. Τα θέλουν όλα –και το ξέρουν καλά οι Υπουργοί που διαπραγματεύονται– όλα! Δεν αφήνουν τίποτα, γιατί δεν είναι σε φάση ο καπιταλισμός που μπορεί –έστω– να κάνει ορισμένες υποχωρήσεις.

Θα υπάρξει κάποια ανάπτυξη; Πιθανόν να υπάρξει. Εξαρτάται, βέβαια, από πάρα πολλά, από διεθνείς παράγοντες και από άλλες συγκυρίες, που είναι δύσκολες.

Το ερώτημα είναι το εξής: Με ποιους όρους; Δηλαδή, με τον κόσμο τσακισμένο, με εργασιακές σχέσεις γαλέρας και με όφελος για τους μεγάλους επιχειρηματίες. Για αυτό, λοιπόν, σας στηρίζουν, γιατί κάνετε καλά τη δουλειά. Για αυτό προς το παρόν η Νέα Δημοκρατία περιμένει –λέω– στη σειρά του ΟΑΕΔ, για να γίνει και πιο αντιληπτό.

Όμως, υπάρχει και κάτι χειρότερο από αυτό. Τι κάνετε και γιατί σας στηρίζουν; Απεννοχοποιείτε το σύστημα το καπιταλιστικό. Λέτε για διαφθορά, για λαμόγια, λες και αυτό είναι το πρόβλημα. Αυτά φυσικά και υπάρχουν, είναι συνυφασμένα, όμως στο κέντρο υπάρχει ταξικός αντίπαλος. Δεν υπάρχει κοινωνική συνοχή και συναίνεση, υπάρχουν δύο τάξεις που σε όλη την ιστορία της ανθρωπότητας συγκρούονται, συγκρούονται σκληρά μάλιστα, για το ποιος θα έχει την εξουσία. Αυτό το κρύβετε.

Δεύτερον, απεννοχοποιήσατε το ΝΑΤΟ. Γίνετε η νατοϊκή και, μετά την επίσκεψη του Ομπάμα, αμερικανονατοϊκή Αριστερά. Αλήθεια, τέτοιο όραμα δίνεται στον αριστερό κόσμο και στον προοδευτικό σήμερα, καλώντας το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, καθαγιάζοντας το ΝΑΤΟ, υπογράφοντας στη Βαρσοβία το πρώτο πυρηνικό πλήγμα; Τι θέλετε να κάνετε; Τσακίζετε, διαφθείρετε τις συνειδήσεις της νεολαίας για την ιστορία του ΝΑΤΟ, που είναι βαμμένη με το αίμα εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων σε ολόκληρο τον κόσμο. Απεννοχοποιείτε τον ιμπεριαλισμό. Δεν έχουμε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους. «Conflicts», λένε. Τα έχω ανεχθεί είκοσι χρόνια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ να ολοκληρώσουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω.

Καλλιεργείτε τη μοιρολατρία και οχυρώνετε πίσω από τον αρνητικό συσχετισμό των δυνάμεων. Ακούστε, εμείς δεν πετάμε στα σύννεφα. Εμείς γνωρίζουμε ποια είναι η κατάσταση και ότι είναι δύσκολη.

Όμως, στις ιστορικές καμπές υπάρχουν δύο επιλογές: Η μία επιλογή είναι αυτή που λέει ότι υπολογίζω τον συσχετισμό των δυνάμεων, που είναι αρνητικός και με βάση αυτό οργανώνω την αντιμετώπιση και την ανατροπή. Και η άλλη είναι αυτή που λέει ότι υποτάσσομαι στον συσχετισμό των δυνάμεων και υπηρετώ την ίδια τη βαρβαρότητα. Και καλλιεργώ την αυταπάτη ότι μπορεί να εξανθρωπιστεί η ανθρωπότητα, όπως προχώρησε μπροστά με την πρώτη αντίληψη, με αυτούς που σε πιο δύσκολες εποχές και πιο μαύρες ακόμα διάλεξαν τον δρόμο όχι της υποταγής, αλλά της ανατροπής.

Εκεί, λοιπόν, για να πω και στον γείτονά μου τον κ. Μανιό, που μας λέει πού είμαστε παρόντες και απόντες, ότι εκεί εμείς είμαστε παρόντες. Κι είμαστε απόντες, για να αρχίσω ανάποδα, από τις φωτογραφίες με τον Ομπάμα, είμαστε απόντες στο Καστελόριζο με τους Χρυσανγίτες, είμαστε απόντες στη βάρβαρη πολιτική των μνημονίων και είμαστε παρόντες και λέμε στον λαό:

«σήκωσε το κεφάλι, έχεις τη δύναμη, μπορείς, αν το καταλάβεις, να ανατρέψεις αυτήν την κατάσταση». Εκεί, θα είμαστε παρόντες και με τις αδυναμίες μας, αλλά πάντως πίσω από αυτό δεν κάνομε. Εσείς καλό ταξίδι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Παπαχριστόπουλο, που είναι επίσης Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, θα καλέσω τον κ. Τζαμακλή.

Μετά τον λόγο έχει ο κ. Παπαχριστόπουλος και στη συνέχεια ο κ. Σαλμάς, για να ξέρετε τη σειρά.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο προϋπολογισμός ψηφίζεται σε μια περίοδο πολύ κρίσιμη για τη χώρα. Μέσα σε έναν μήνα θα κριθεί η πρόοδος της οικονομίας και η πρόοδος του οδικού χάρτη αυτής της Κυβέρνησης.

Έναν χρόνο πριν, με θέμα τον προϋπολογισμό του 2016, μιλήσαμε για προϋπολογισμό ανάκαμψης. Σήμερα, πρώτον, έχει ολοκληρωθεί επιτυχώς η πρώτη αξιολόγηση, δεύτερον, πρόκειται να ολοκληρωθεί και η δεύτερη, τρίτον, τα μεγέθη της οικονομίας δείχνουν ανάκαμψη, τέταρτον, η θέση της χώρας στα ζητήματα της λιτότητας, της ανάπτυξης και του χρέους ενισχύονται λόγω των συνθηκών που διαμορφώνουν νέοι συσχετισμοί δυνάμεων και οι νέες διεθνείς συμμαχίες και πέμπτον, υπάρχουν χρηματοδοτικά εργαλεία, για να βοηθηθεί η ανάκαμψη της οικονομίας.

Εργαλείο αιχμής, ασφαλώς, αποτελεί ο προ εξαμήνου ψηφισθείς νέος αναπτυξιακός νόμος, με τον οποίο επιδιώκεται στροφή στη μικρή και μεσαία επιχειρηματικότητα, στην επιχειρηματικότητα των νέων ανθρώπων και την καινοτομία, στην αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας, δηλαδή στο ανθρώπινο δυναμικό της και τις κλιματολογικές της συνθήκες.

Η αυτονόητη και αναγκαία απλοποίηση του πολύπλοκου θεσμικού και νομικού πλαισίου, που συντελούσε αρνητικά στην προσέλκυση ξένων ή εγχώριων επενδύσεων, λόγω των καθυστερήσεων που συνεπάγονταν στην ίδρυση και λειτουργία επιχειρηματικών σχημάτων, εδώ και λίγες μέρες νομοθετήθηκε και αναμένεται να αποδώσει άμεσα αποτελέσματα.

Ο αγώνας να βγούμε από την κρίση με την κοινωνία όρθια, συνθήκη αδιαφορίας με τις προηγούμενες κυβερνήσεις που διαχειρίστηκαν την κρίση, είναι δύσκολος. Από την πρώτη στιγμή, η στρατηγική αυτής της Κυβέρνησης είναι να βοηθήσει τα πιο ευάλωτα στρώματα και το πράττει με σειρά μέτρων και πολιτικών, με αποκορύφωμα τις χθεσινές εξαγγελίες του Πρωθυπουργού με τους συνταξιούχους. Παραμένουν, όμως, ακόμη μεγάλα βάρη στη μεσαία τάξη και στους αυτοαπασχολούμενους, που και αυτά πρέπει να τα ελαφρύνουμε.

Η επίτευξη των στόχων της Κυβέρνησης αυτής στα θέματα της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, θα αφήσει θεωρώ δημοσιονομικό χώρο έτσι ώστε ό,τι κερδίζεται να πηγαίνει στην αγορά και στις κοινωνικές κατηγορίες που έχουν συνεισφέρει δυσανάλογα με τις δυνατότητές τους όλα αυτά τα χρόνια.

Σημαντικός είναι και ο ρόλος των μεταρρυθμίσεων. Αυτή η Κυβέρνηση μετράει ήδη σημαντικές τομές, που, εκτός από το όφελος που κομίζουν στην οργάνωση του κράτους, στη δημόσια διοίκηση και στην εξυπηρέτηση του πολίτη, έχουν και δημοσιονομικό όφελος, που αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό του 2017.

Αναφέρω παραδείγματα από τα πεδία της δικής μου κοινοβουλευτικής δραστηριότητας και συγκεκριμένα της δημόσιας διοίκησης και της εθνικής άμυνας: Με τα νομοθετήματα του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης για τη διαφανή και αξιοκρατική επιλογή των στελεχών του δημοσίου, τη δημιουργία του Εθνικού Μητρώου και την κινητικότητα, τίθεται σε πλήρη εφαρμογή το σχέδιο της μείωσης της γραφειοκρατίας, με όσα αυτό συνεπάγεται για τη μείωση των δαπανών και για τη συνεισφορά της δημόσιας διοίκησης στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας. Αντίστοιχα, μεταξύ των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και αναπτυξιακών πρωτοβουλιών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας συγκαταλέγεται η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας μέσω της ΥΠΑΑΠΕΔ.

Στον τομέα της ανεργίας σημειώνεται απομείωση, μικρή μεν, σημαντική δε. Ίσως δεν είναι αισθητή στην κοινωνία, λόγω του

μεγάλου ποσοστού της. Όμως η απασχόληση από τον Ιανουάριο του 2015 μέχρι σήμερα, έχει αυξηθεί κατά διακόσιες χιλιάδες θέσεις. Σημαντικό είναι, επίσης, ότι ο ΟΑΕΔ αναμορφώνεται. Παρέχει καλύτερες υπηρεσίες και ανταποκρίνεται περισσότερο στις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Αυτές τις ημέρες η κινδυνολογία και η καταστροφολογία από την πλευρά της αντιπολίτευσης εκφράστηκε με πολλές ώρες ομιλιών σε αυτή την Αίθουσα. Πίσω από αυτά, όμως, υπάρχουν και γεγονότα. Υπάρχει η αλήθεια. Οι προϋπολογισμοί του 2012, του 2013 και του 2014 κατέληξαν εκτός στόχων. Αντιθέτως, ο προϋπολογισμός του 2015, που δεν ήταν αυτής της Κυβέρνησης αλλά τον εκτέλεσε αυτή, είχε υπέρβαση. Υπέρβαση είχε και ο προϋπολογισμός του 2016.

Έχοντας τη βεβαιότητα ότι αυτός ο προϋπολογισμός αποτυπώνει την αποφασιστικότητα της Κυβέρνησης να αναδιανείμει τους πόρους από τους λίγους στους πολλούς, από τους πλουσιότερους στους φτωχότερους, τον υπερψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε κυρίες Τσαμακλή. Ελάτε, κυρίες Παπαχριστοπούλε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Χθες το μεσημέρι ο κ. Τσακαλώτος έδωσε κάποιες διευκρινήσεις και όσοι ήταν παρόντες νομίζω ότι θα πρέπει να έκαναν τις εκτιμήσεις τους. Ένας από αυτούς που ρώτησαν ήμουν και εγώ.

Είχαμε ακούσει πρόσφατα τον κ. Σόιμπλε να μιλάει για δέκα χρόνια πλεονάσματα μετά το 2019. Ακούσαμε διάφορες άλλες απόψεις, όπως για παράδειγμα για πέντε χρόνια, με άνεση μεγάλη. Ρωτήσαμε να μάθουμε τι μέλλει γενέσθαι. Δεν έχω κανένα λόγο να αμφιβάλλω για την ειλικρίνεια του συγκεκριμένου Υπουργού ότι η διαπραγμάτευση δεν έχει ακόμη τελειώσει και είναι στη μέση. Τίποτα δεν έχει συμφωνηθεί. Ξέρουμε όλοι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα ότι πλεονάσματα πάνω από 2%, 2,5%, δηλαδή 3,5%, δεν μπορούν να γίνουν ανεκτά. Μπορεί να αντιπαθούμε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, αλλά νομίζω ότι η εκτίμησή του ότι τουλάχιστον 1,5% θα πρέπει να είναι το πλεόνασμα μετά το 2018, θα πρέπει να μας βρίσκει σύμφωνους.

Η επιμονή όλων μας ήταν να αποσπάσουμε την εξήγηση απάντησης. Νομίζω, δεν είναι κακό να τα λέμε αυτά. Με εξαίρεση τον Σόιμπλε, και ο Σουλτς και ο Γιούνκερ και ο Μοσχολισί και ο Ντράγκι, ο οποίος μάλιστα ξέρουμε όλοι ότι πήρε μια απόφαση χθες, μήπως τυχόν δεν προλάβουμε την ημερομηνία για την ποσοτική χαλάρωση, δείχνει πνεύμα συνεργασίας. Ακούνε θετικά την πρόταση, που έκανε η Ελληνική Αντιπροσωπεία, το 3,5% να γίνει 2,5% και 2% και αυτό το 1% ή 1,5% να μπει και να αυξήσει την ανταγωνιστικότητα. Το λέω απλά. Το ίδιο μας διαβεβαίωσε και ο κ. Χουλιαράκης, τον οποίο άκουσα με πολύ σεβασμό και μεγάλη προσοχή.

Να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους. Είμαστε το 2% του ΑΕΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το 0,0 -δεν ξέρω πόσο- του παγκόσμιου ΑΕΠ. Είμαστε μια πολύ μικρή χώρα.

Τι έχουμε μπροστά μας; Έχουμε τεράστιες υπερ-επιχειρήσεις πολυεθνικές και χρηματοπιστωτικές δομές απίστευτα δυνατές. Το ΚΚΕ είπε λίγα. Εγώ θα προσθέσω και μερικά ακόμα. Θέλω να υπενθυμίσω πρόσφατη δημοσκόπηση της Oxfam που ανήκε και η Τζο Κοξ, αυτή που δολοφονήθηκε στο Brexit, στη Μεγάλη Βρετανία δίνει -θα γίνω κουραστικός να το λέω, γιατί δεν πρόκειται για αδικία, αλλά για διαστροφή- ογδόντα δύο εκατομμύρια να έχουν περιουσιακά στοιχεία όσο τα φτωχότερα τριετήμια δισεκατομμύρια του πλανήτη, δηλαδή, όσο ο μισός φτωχότερος πληθυσμός του πλανήτη. Φανταστείτε για τι θηριώδη παντοδυναμία μιλάμε.

Όλος ο κόσμος ξέρει ότι το παγκόσμιο ΑΕΠ, η πραγματική οικονομία είναι γύρω στα 75 τρισεκατομμύρια. Έλα ντε, είναι δώδεκα φορές επάνω το κάλπικο, το ψεύτικο ΑΕΠ. Τα 900 τρισεκατομμύρια τα διαχειρίζονται πολύ λίγοι άνθρωποι. Και να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Σόιμπλε και άλλοι πολλοί πολιτικοί, G7, G20, προωθούν τα συμφέροντα αυτών των λόμπι.

Έχουμε δυνατότητα εμείς, μια μικρούλα χώρα να επιβιώσουμε

μέσα στα μεγαθήρια; Μου άρεσε η κουβέντα που είπε ο Τσακαλώτος στον Σόιμπλε ότι «νιώθω να είμαι σε δυο ελέφαντες». Και παρεξηγήθηκε ο Σόιμπλε για το ποιος είναι ο δεύτερος ελέφαντας. Προφανώς, δεν είναι ο Σόιμπλε, αλλά αυτοί που είναι πίσω από τον Σόιμπλε. Αυτή είναι η αλήθεια.

Θέλω να θυμίσω ότι είτε το θέλουμε είτε όχι, ένα μεγάλο κομμάτι των οικονομικών ελίτ και των χρηματοπιστωτικών δομών υπηρετεί το σύνταγμα της αγοράς. Κρατήστε το: το σύνταγμα της αγοράς. Είναι αυτή η πραγματικότητα που γεννάει ακροδεξιούς, φοβίες, ρατσισμό, συντηρητισμό. Και να μην εκπλήσσεται κανείς.

Εδώ, μπαίνει ένα θέμα: Στην Αμερική πρόσφατα είδαμε στις εκλογές να θέλουν την Κλίντον. Μπορούσε να την ελέγχει η ελίτ. Ο Τραμπ δεν είναι ο καλός, αλλά γι' αυτούς ανεξέλεγκτος.

Κάπως ένα πάγωμα νιώσανε με το Brexit. Ένα δεύτερο πάγωμα νιώσανε προχθές. Ο Ρέντσι ο φουκαράς τίποτα δεν ζήτησε, ψίχουλα, λίγο τη λιτότητα για να βελτιωθεί, ούτε αυτό. Και τους περιμένει τώρα ο Γκρίλο, ο Μπερλουσκόνι και η Λίγκα του Βορρά, που όλοι ξέρουμε ότι βάζουν θέμα για να φύγουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα έλεγα κανείς ότι δρομολογούν τη διάλυσή τους. Τη θέλουν; Όχι, δεν τη θέλουν. Και δεν την θέλουν, όχι γιατί αγαπήσαν εμάς ή τον Ρέντσι ή δεν ξέρω ποιον άλλον αργότερα. Τους τσούζει το ότι στην Αυστρία το 46% είναι ακροδεξιοί. Τους τσούζει αν η Λεπέν γίνει Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας, γιατί είναι μη ελέγξιμα μεγέθη. Θέλουν να τα ελέγχουν όλα.

Δεν αγάπησε την Ελλάδα κανένας από αυτούς. Απλά είναι το μικρότερο δυνατό πρόβλημα αυτή τη στιγμή. Και υπάρχει η εκτίμηση -κι εκεί διαφωνώ εγώ με τους έντιμους κατά τα άλλα, και το ΚΚΕ και άλλους που κάνουν τον αγώνα τους, με σεβασμό το λέω- ότι μένεις μέσα, η συγκυρία είναι θετική για εμάς.

Αν διαλυθεί αυτή τη στιγμή η Ευρωζώνη, αυτοί θα χάσουν. Δεν έχουν πια τους μηχανισμούς. Εμείς μπορούμε να τους αλλάξουμε; Όχι βέβαια. Κάνουμε, όμως, έναν φοβερό αγώνα, γιγάντιο με έλεγα. Ένα καρυδότσουφλο είμαστε που η συγκυρία αυτή τη στιγμή μας βοηθάει. Αυτή τη συγκυρία οφείλουμε να κεφαλαιοποιήσουμε σήμερα.

Θα ήθελα ακόμα για να μην ξεχνιόμαστε να θυμηθώ τα εξής. Πρόσφατα, τα δεκαετή ομόλογα, που είναι γράδο πολύ αξιοπисто, κατεβήκανε στα 6,4%. Αν περάσουν το ψυχολογικό όριο του 5,9% θα σημαίνει κάτι πολύ για εμάς.

Θέλω ακόμη να θυμίσω ότι η «Suddeutsche Zeitung», μια συντηρητική γερμανική εφημερίδα πλέκει το εγκώμιο του Έλληνα Πρωθυπουργού και λέει με σαφήνεια: «Δεν βοηθάει μόνο τη χώρα του, αλλά βοηθάει και την Ευρωζώνη».

Θέλω να θυμίσω ότι ο «BLOOMBERG», άλλο ένα σκληρό έντυπο για εμάς, πλέκει διθυράμβους γι' αυτή την Κυβέρνηση που πραγματικά έχει αποκαταστήσει πολλά πράγματα στην Ελλάδα.

Σήμερα ή χθες η «Morgan Stanley» επιβεβαιώνει το 1,8%, αν θυμάμαι καλά. Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ναι, μπορούμε. Η συγκυρία μας βοηθάει να περάσουμε τη δεύτερη αξιολόγηση. Ο Ντράγκι μας βοηθάει. Σχεδόν παρατείνει την ποσοτική χαλάρωση και μας λέει: «Σας περιμένω».

Η Φιλανδία, η Αυστρία, το Βέλγιο, η Ολλανδία, η Δανία, είναι μικρές χώρες που δεν τις πλάκωσε το τανκς ακόμα, που σημαίνει ότι και για εμάς υπάρχει προοπτική και θέλω να πιστεύω ότι πράγματι θα βγούμε από αυτό το τούνελ. Αυτή η Κυβέρνηση χωρίς διθυράμβους, διαχειρίζεται -λυπάμαι γιατί θα δυσανεστώ πολλούς- μια χώρα λεηλατημένη. Λυπάμαι που το λέω.

Άκουσα έναν ομιλητή που έδινε μαθήματα τιμιότητας. Είναι δικαίωμά του. Είναι άνθρωποι που είχαν δοσοληψίες με το Χριστοφοράκο και με τη «SIEMENS», άνθρωποι που όλοι τους οι φίλοι ή οι συγγενείς τους είναι σε λίστες, άνθρωποι που είχαν μπλεχτεί στα εξοπλιστικά πάρτι, άνθρωποι που είχαν μπερδεύματα με το τραπεζικό σύστημα, που χωρίς εγγύηση έδινε και φεύγανε τα κεφάλαια και άλλα πολλά, για να μην πάω παλαιότερα στο πάρτι του Χρηματιστηρίου, που έγινε η μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου με βρώμικο τρόπο τότε.

Τα λέω αυτά γιατί είναι πολύ εύκολο να λες ότι φταίει αυτή η Κυβέρνηση γι' αυτά που τραβάμε. Λάθη κάναμε και δεν είναι κακό να το παραδεχτούμε. Είμαστε άπειροι, είχαμε άγνοια κιν-

δύνου και κάναμε και επιλογές λάθος. Είναι, όμως, ίσης τάξης παράπτωμα να είσαι άπειρος ή να σε πιάσουν με τη γίδα στην πλάτη, να βιάζεις, να λεηλατείς, να κλέβεις; Πιστεύω ότι είναι δύο διαφορετικά κι έχουμε ιερό χρέος εμείς να το επικοινωνήσουμε.

Δεν έχουμε ακόμα την εξουσία, την Κυβέρνηση έχουμε. Πέντε κανάλια λυσομανάνε καθημερινά. Κινδυνολογία, φοβία, δηλητήριο, χολή. Είπα: «Λάθη κάναμε», δεν βουτήξαμε όμως το χέρι στο μέλι.

Το πρόσφατο παράδειγμα της συγγνώμης που ζήτησαν από τον Κατρούγκαλο, που πέρασε σε όλους ότι είναι ο κύριος του 12%, ότι έπαιρνε 12%, είναι χειροπιαστό. Όσοι τόλμησαν να βγούνε φανερά, όχι ψιθυριστά, πήραν την απάντηση από όλους τους Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης.

Είμαι από αυτούς που λέω ότι δεν έχουμε πολλά όπλα στα χέρια μας. Αυτοί που μας έστειλαν στη Βουλή δεν είναι εφοπλιστές και βιομήχανοι. Είναι φτωχολογιά, είναι πολίτες που έχουν ταλαιπωρηθεί πολύ τα τελευταία σαράντα χρόνια. Και έχουμε μια ιερή υποχρέωση στην κοινωνία αυτή, να είμαστε προσεκτικοί.

Το ηθικό πλεονέκτημα που με τόση επιμονή προσπαθούν να αποδομήσουν κάποιοι που δεν πιστεύω ότι έχουν την αξιοπιστία να το κάνουν, έχουμε ιερό χρέος να το κρατήσουμε πάρα πολύ ψηλά.

Τελειώνοντας, σε σχέση με την εξαγγελία που έκανε χθες ο Πρωθυπουργός, δεν θριαμβολογώ. Δεν είπα κανείς ότι λύθηκε το πρόβλημα της φτώχειας, για όνομα του Θεού! Όμως, είναι ένα μήνυμα, κυρίως σε αυτούς που μας εξουσιάζουν, ότι η λιτότητα είναι μια βλακεία.

Έχω το πλεόνασμά μου και εφόσον είμαι εντάξει στις υποχρεώσεις μου, το δίνω εκεί που πρέπει να το δώσω. Είναι μια συμβολική κίνηση με πάρα πολλούς παραλήπτες. Και θα ήθελα, αν μη τι άλλο, λιγότερη μικροψυχία, λιγότερο δηλητήριο, λιγότερη χολή, λιγότερο μίσος. Γιατί πιστεύω ότι, αργά ή γρήγορα, όταν κοντράρεις τη λογική και την αλήθεια, σου γίνεται μπουμέρανγκ! Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε και για την τήρηση του χρόνου, κύριε Παπαχριστόπουλε.

Ο κ. Σαλμάς έχει τον λόγο, για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε άλλον έναν προϋπολογισμό που εισηγείται η σημερινή Κυβέρνηση. Θα έλεγα ότι το διακύβευμα του προϋπολογισμού αλλά και της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής είναι οι χαμένες θυσίες του ελληνικού λαού.

Κανείς δεν ισχυρίζεται ότι οι κυβερνήσεις από το 2010 και μετά δεν πήραν μέτρα δύσκολα, δυσβάσταχτα εις βάρος του ελληνικού λαού, αλλά τα πήραν προκειμένου να ωφεληθεί η χώρα. Τα μέτρα αυτά είχαν, ανάλογα με την κυβέρνηση, ένα θετικό πρόσημο, έναν δείκτη αποδοτικότητας. Και η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η κυβέρνηση Σαμαρά, πήρε δύσκολα μέτρα, αλλά πήρε το έλλειμμα από 6% και το μηδένισε. Είχε μια δημοσιονομική προσαρμογή αντίστοιχη με τα μέτρα που πήρε. Πήρε μια ύφεση στο 4% και τη μηδένισε, την έφερε σε οριακή ανάπτυξη.

Και εσείς, κύριε Χουλιαράκη, πήρατε μέτρα 6 δισεκατομμύρια για το 2015-2016 και πήγαν χαμένα, διότι παραλάβατε μηδενικό έλλειμμα και ξανά έγινε ελάχιστο πλεόνασμα και έχετε πάλι ελάχιστο πλεόνασμα.

Δεν μεταβάλατε την ύφεση, επομένως δεν βλέπω για ποιον λόγο πρέπει η Κυβέρνηση να πανηγυρίζει. Σχετικά με αυτό που είπε ο προλαλήσας συνάδελφος από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ότι το επιτόκιο του δεκαετούς ομολόγου, που είναι το γράδο της οικονομίας, πήγε στο 6,4% σήμερα. Αφού το παραλάβατε 6,1%. Γιατί έπρεπε να ταλαιπωρηθούν τόσο οι Έλληνες, ώστε σήμερα η χώρα να δανείζεται με υψηλότερο επιτόκιο δεκαετούς ομολόγου θεωρητικά από ό,τι όταν παραλάβατε την Κυβέρνηση;

Και επειδή όλος ο προϋπολογισμός και η προσπάθεια της Κυβέρνησης στηρίζεται, από ό,τι είδα, στο να σταθεί στο κοινωνικό προφίλ μιας αριστερής Κυβέρνησης, πρέπει να σας πω ότι αυτό αποδομείται εύκολα. Πώς αποδομείται;

Ποια είναι τα δύο κρίσιμα νούμερα, που χθες ο Πρωθυπουργός

αλλά και η κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης έρχεται να υποστηρίξει την κοινωνική ευαισθησία που δείχνει αυτή η Κυβέρνηση; Είναι τα 630 εκατομμύρια που ανακοίνωσε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός από το υποτιθέμενο πλεόνασμα που θα μοιράσει στους φτωχούς συνταξιούχους και τα 730 εκατομμύρια που από του χρόνου θα δοθούν για τη στήριξη της ακραίας φτώχειας, ενώ φέτος ήταν 220 εκατομμύρια.

Ακούστε, κύριε Χουλιαράκη, γιατί Aboriginal δεν είμαστε: Πού είναι τα 850 εκατομμύρια που ήταν εγγεγραμμένα στον προϋπολογισμό για να δώσετε στον ΕΟΠΥΥ; Παρακρατήσατε συντάξεις 4% και 6% από τις κύριες και τις επικουρικές συντάξεις και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους έγραψε ότι αυτό το ποσό είναι 830 εκατομμύρια, για να το δώσετε στον ΕΟΠΥΥ για την υγεία των πολιτών. Σωστά;

Δηλαδή, κόψατε συντάξεις των Ελλήνων πολιτών, για να τα δώσετε στην υγεία. Ακούστε τώρα τα έσοδα του ΕΟΠΥΥ: 3,8 δισεκατομμύρια είχε έσοδα από τα ασφαλιστικά ταμεία το 2014 και 3,3 δισεκατομμύρια το 2015, λιγότερα. Μέχρι σήμερα 3,8 δισεκατομμύρια έσοδα έχει πάλι. Δηλαδή, όσα ήταν τα έσοδα του ΕΟΠΥΥ από τα ασφαλιστικά ταμεία το 2014, είναι και σήμερα. Πού είναι τα 830 εκατομμύρια, που κόψατε συντάξεις για να τα δώσετε στον ΕΟΠΥΥ;

Και αφού έχετε τόσο πολύ μεγάλο πλεόνασμα, γιατί χρωστάτε σήμερα 1,4 δισεκατομμύρια στους προμηθευτές; Σήμερα ο ΕΟΠΥΥ έχει 1,4 δισεκατομμύρια ανεξόφλητα και τολμάτε να πείτε ότι έχετε περίσσειμα; Χρωστάτε σε όλη την αγορά και μεταφέρετε αυτά τα χρέη στις επόμενες κυβερνήσεις, για να κάνατε εσείς ηρωική έξοδο, λέγοντας στους πολίτες ότι τους παρέχετε -ποια;- αυτά που τους παρακρατήσατε από τις συντάξεις, για να τα δώσετε στην υγεία, που δεν τα δώσατε;

Ή μήπως δεν καταλάβαμε ότι στο νομοσχέδιο που θα συζητηθεί στην επιτροπή τη Δεύτερα κόβετε άλλο 5% από τον ΕΟΠΥΥ, από αυτά που είναι να δώσουν τα ασφαλιστικά ταμεία, το ΙΚΑ, δηλαδή άλλα 100 εκατομμύρια;

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που έρχεται προς συζήτηση τη Δεύτερα, λέει ότι το ΙΚΑ πρέπει να παρακρατά 5% από αυτά που είναι να δώσει στον ΕΟΠΥΥ για τις υπηρεσίες που του παρέχει. Τι είναι αυτό; Παρακράτηση από τον κλάδο υγείας για τον κλάδο σύνταξης. Και τι άλλο λέει; Από 1-1-2017 άλλο 2% θα κρατάει το ΙΚΑ από αυτά που ήταν να δώσει στον κλάδο υγείας, άλλα 40 εκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Και μήπως, κύριε Χουλιαράκη, δεν καταλάβαμε ότι το 2017 στον ΕΟΠΥΥ θα δώσετε 330 εκατομμύρια λιγότερα, δηλαδή από ό,τι είναι φέτος, άλλα 200 εκατομμύρια; Αυτό κάνετε! Αφήνετε ανεξόφλητα στην αγορά, στους προμηθευτές, για να μην κόψετε συντάξεις, τις οποίες έχετε κόψει επανειλημμένως και θα κόψετε, για να έρχεστε εδώ να μας κάνετε θεωρίες περί κοινωνικού κράτους. Ποιο κοινωνικό κράτος; Πέστε μου μια δαπάνη που περιορίσατε στην υγεία από τους προμηθευτές! Μία! Καμμία!

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Την τιμή της αρθροσκόπησης!

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Καμμία! Ήρθατε μόνο για να λέτε εδώ ότι έχετε κοινωνικό κράτος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Την τιμή της αρθροσκόπησης!

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Είναι ευθύνη των Υπουργών -αφού θέλετε να σας απαντήσω- των ανίκανων Υπουργών Υγείας που έχετε, που δεν κατάλαβαν τίποτα.

Να σας το απαντήσω εγώ από το Βήμα της Βουλής.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Τη Δεύτερα θα τα συζητήσουμε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Το κοινωνικό κράτος δεν δικαιούσθε να το επικαλείστε εσείς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μη διακόπτετε, παρακαλώ!

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Αλλά έχετε χάρη που εμείς κάναμε ένα λάθος. Το λάθος μας είναι ότι τις στρεβλώσεις της μοναδικής οικονομικής θεωρίας, της ελεύθερης οικονομίας της αγοράς -που είναι κυρίαρχη σήμερα και είναι αυτή που πιστεύουμε εμείς και εσείς εφαρμόζετε, είτε την πιστεύετε είτε όχι-, που ήταν δική

μας δουλειά να τις διορθώσουμε, τις αφήσαμε σε κομμουνιστές –μάλλον τους κομμουνιστές τους σέβομαι, γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει αξιοπιστία και συνέπεια σε όσα λέει– σε πρώην κομμουνιστές, νυν σοσιαλιστές και οσονούπω νεοφιλελεύθερους που διακηρύσσουν και κοροϊδεύουν τον κόσμο ότι είναι και κοινωνικά ευαίσθητοι.

Όμως για να μην ακούμε τα θέματα περί «SIEMENS» και όλα αυτά, η «SIEMENS» αθώωθηκε επί ΣΥΡΙΖΑ. Προχθές, πριν μια βδομάδα στο σκάνδαλο Deruy –σκάνδαλο εκατομμυρίων– πάλι το δικαστήριο τους αθώωσε και ακύρωσε τη δίκη, την ανέβαλε επ’ αόριστον. Όλα αυτά συμβαίνουν επί ΣΥΡΙΖΑ. Και δεν είδαμε καμμία –μα, καμμία– υπόθεση να τελειώνει. Ήρθατε, όταν ήσαν αντιπολίτευση και ξέρω ότι σας πειράζει, το καταλαβαίνω...

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Καθόλου! Εμείς το κάναμε το Deruy; Εμείς τους παραπέψαμε!

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Ξέρω τη δυσκολία σας να πάτε στις περιφέρειές σας. Και αυτό το βλέπω. Εκεί στην περιφέρειά μου δεν έχω δει Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ τον τελευταίο χρόνο. Το καταλαβαίνω.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είναι βέβαιο ότι θα χάσετε και στις εκλογές, όχι επειδή μιλάω εγώ σήμερα, ή επειδή μιλούν οι συνάδελφοι, αλλά γιατί ο κόσμος θα σας τιμωρήσει γιατί φανήκατε λίγοι. Τους κοροϊδεύατε όταν τους λέγατε «δεν θέλουμε αποκρατικοποιήσεις». Διότι οι Νορβηγοί, που δεν είναι κομμουνιστές, έφτιαξαν ένα ταμείο, μια τράπεζα με τα ασφαλιστικά τους ταμεία, για να εκμεταλλευτούν την κρατική τους περιουσία.

Εσείς, όμως, που είστε ψευδοκομμουνιστές δεν κάνετε αυτό, κάνετε αποκρατικοποιήσεις σε τέτοιο βαθμό, ενώ η κυβέρνηση Σαμαρά είχε αρνηθεί να δώσει στο υπερταμείο όλες τις κερδοφόρες ελληνικές επιχειρήσεις επί ενενήντα εννιά χρόνια.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, ήρεμα! Κύριε Σαλμά, να ολοκληρώνουμε σιγά σιγά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κλείνοντας, να πω το εξής: Μία ευκαιρία υπήρχε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη χώρα, να προχωρήσει τη σκυτάλη μπροστά, γιατί η διακυβέρνηση της χώρας είναι μια σκυταλοδρομία, η μία κυβέρνηση παίρνει από τον λαό τη σκυτάλη για να πάει τη χώρα μπροστά. Δεν έχει σημασία αν νομίζει ότι θα την πάει από δεξιά ή από αριστερά. Πρέπει η χώρα να πάει μπροστά.

Σήμερα δεν έχει πάει μπροστά η χώρα. Το ΕΣΠΑ έχει απορρόφηση 5%, το ΕΤΕΑΝ έχει απορρόφηση 0,2% για την ανάπτυξη, 5% έχει το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης –η Ελλάδα είναι εικοστή έβδομη χώρα στις είκοσι οκτώ. Κανείς δεν εμπόδισε πράγματι την Κυβέρνηση να τρέξει όλα αυτά τα προγράμματα. Και πάνω απ’ όλα από 173 δισεκατομμύρια καταθέσεις που παραλάβατε στις τράπεζες –όπου το κράτος είχε το μεγαλύτερο μερίδιο και όπου χάθηκαν 20 δισεκατομμύρια–, τώρα έχει 40 δισεκατομμύρια λιγότερες καταθέσεις και οι τράπεζες είναι με capital control.

Με αυτούς τους όρους η ανάπτυξη για εσάς είναι ένα όνειρο μακρινό που δυστυχώς για τη χώρα δεν πρόκειται να το πιάσετε. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίζουμε με την κ. Κασιμάτη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τι θέλετε, κύριε Χουλιάρáκη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Έγιναν πολλές ερωτήσεις από τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και πρέπει να απαντήσω. Ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας επαρκούν δύο λεπτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Φτάνουν και περισσεύουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Κασιμάτη, συγγνώμη. Αν επιτρέπτε, να μιλήσει ο κύριος Υπουργός.

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επιτρέπετε προφα-

νώς.

Κύριε Χουλιάρáκη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Συμφωνώ με την ομιλήτη της Νέας Δημοκρατίας...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κάντε ησυχία! Σας παρακαλώ!

Συνεχίστε, κύριε Χουλιάρáκη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Άκουσα με προσοχή τον ομιλήτη της Νέας Δημοκρατίας...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Κυριαζίδη, να πει ο Υπουργός αυτό που θέλει, να συνεχίσουμε. Κοιτάξτε, αν θέλετε μπορούμε να μείνουμε ως τις δώδεκα το βράδυ. Είναι πέντε ομιλητές ακόμα για να κλείσει η σημερινή συνεδρίαση. Αν δεν βοηθήσετε και εσείς μπορούμε να φτάσουμε και ως τις δώδεκα το βράδυ. Άμα το επιθυμείτε αυτό...

Κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Άκουσα με προσοχή τον ομιλήτη της Νέας Δημοκρατίας και συμφωνώ μαζί του πως η χώρα πρέπει να πάει μπροστά.

Να δούμε, λοιπόν, πού θα πήγαινε η χώρα στο τέλος του 2014, αν δεν είχαν μεσολαβήσει οι εκλογές του Ιανουαρίου του 2015.

Πρώτον, στο τέλος του 2014 ο προϋπολογισμός του 2014 κλείνει ισοσκελισμένος, με σοβαρή υποεκτέλεση, σε αντίθεση με τους προϋπολογισμούς του 2015 και του 2016.

Δεύτερον, ο ρυθμός μεγέθυνσης του 2014, για τον οποίο η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι περήφανη και το επαναλαμβάνει σε κάθε ευκαιρία, ήταν –ακούστε το– 0,35%, όταν η έξοδος από την ύφεση –οποιαδήποτε ύφεση, ακόμα και ηπιότερη από αυτήν που γνωρίσαμε– χρειάζεται ρυθμούς μεγέθυνσης της τάξης του 2% με 3%.

Τρίτον, στο τέλος του 2014 τα επιτόκια δανεισμού του ελληνικού δημοσίου δεν ήταν στο 6,2% ή στο 6,3%, αλλά στο 8,5%. Από την άνοιξη και το καλοκαίρι του 2014 μέχρι τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους είχαν ήδη ανέβει 200 μονάδες βάσης, καθιστώντας βέβαιη την ανάγκη ενός τρίτου προγράμματος, διότι δεν υπήρχε περίπτωση να βγει η χώρα στις αγορές με τα επιτόκια αυτά.

Τέταρτον –και τελειώνω– τον Ιανουάριο του 2014 τα ταμειακά διαθέσιμα του ελληνικού δημοσίου ήταν 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ, όσα ακριβώς χρειαζόνταν για να καταβληθούν μισθοί και συντάξεις στο τέλος του μήνα. Δεν βγαίνεις στις αγορές με επιτόκια 8,5% και χωρίς ταμειακά διαθέσιμα δεν βγαίνεις από την ύφεση με ρυθμούς 0,3%.

Με βεβαιότητα μπορώ να πω ότι στο τέλος του 2014 η χώρα θα έμπαινε σε τρίτο πρόγραμμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Κασιμάτη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για τον Προϋπολογισμό του 2017 σε μια εποχή γενικευμένης αβεβαιότητας και αστάθειας στην Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο, σε μια εποχή που η ομιχλώδης Ευρωπαϊκή Ένωση, με την εμμονή της σε νεοφιλελεύθερες πολιτικές και την αυτοαναίρεσή της, δεν δείχνει να εμπνέει τους πολίτες των ευρωπαϊκών κρατών, ενώ υπάρχει έξαρση του φασισμού, σε μια εποχή κυριαρχίας του χρηματοπιστωτικού τομέα και των πολυεθνικών έναντι της πολιτικής.

Όλα αυτά είναι στοιχεία που πρέπει πάντοτε να έχουμε υπ’ όψιν μας ως συμφραζόμενα εντός του οποίου συζητούμε. Έρχομαι, λοιπόν, στα ζητήματα του προϋπολογισμού.

Ο προϋπολογισμός φυσικά δεν είναι ζήτημα μόνο αριθμών. Δείχνει τον προσανατολισμό της κυβέρνησης της χώρας. Ο πρώτος προϋπολογισμός της Κυβέρνησής μας, έβαλε τα θεμέλια για τη δημοσιονομική σταθερότητα. Τα απολογιστικά στοιχεία για την εκτέλεση του προϋπολογισμού και του 2015, ο οποίος δεν είχε καταρτιστεί από εμάς και του 2016, έδειξαν ότι υπήρξε σημαντική υπέρβαση των στόχων, παρά τις καταστροφικές προβλέψεις της Αντιπολίτευσης καθ’ όλη τη διάρκεια του έτους.

Το 2016 σηματοδότησε την επιστροφή στην ανάπτυξη. Για δύο

συνεχόμενα τρίμηνα η οικονομία σημείωσε θετικούς ρυθμούς μεγέθυνσης του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, ενώ προβλέπεται η περαιτέρω βελτίωσή της για τα έτη 2017, 2018 και 2019.

Η ηπιότερη δημοσιονομική πολιτική που εφαρμόστηκε λόγω της συμφωνίας που πετύχαμε για μικρότερα πρωτογενή πλεονάσματα, επέτρεψε συνολικά τη βελτίωση της πορείας των μακροοικονομικών μεγεθών, ενώ και τα μεγέθη των δημοσίων εσόδων αυξήθηκαν σημαντικά σε σχέση με τον στόχο του προϋπολογισμού του 2016.

Ο προϋπολογισμός του 2017 παγιώνει πλέον τη δημοσιονομική ισορροπία και σταθερότητα. Στόχος είναι η διατήρηση της δημοσιονομικής ισορροπίας με ταυτόχρονα δίκαιο επιμερισμό του βάρους της δημοσιονομικής προσαρμογής, αλλά και του οφέλους της οικονομικής ανάκαμψης. Ο προϋπολογισμός του 2017 είναι ρεαλιστικός, αναπτυξιακός και πλεονασματικός, ενώ παράλληλα έχει και κοινωνικό πρόσημο.

Να σταθούμε σε αυτό το κοινωνικό πρόσημο του προϋπολογισμού. Οι επιλογές μας υπέρ των ευάλωτων στρωμάτων ξεκίνησαν με τον ν.4320/2015, με τον οποίο θεσμοθετήθηκε μια σειρά άμεσων μέτρων για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, με δράσεις που περιελάμβαναν την επιδότηση σίτισης, την επιδότηση ενοικίου, τη δωρεάν επανασύνδεση και την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος.

Για πρώτη φορά, μετά από έξι χρόνια, οι παρεμβάσεις για ενίσχυση της κοινωνικής προστασίας και την τόνωση των επενδύσεων, υπερβαίνουν στον κρατικό προϋπολογισμό του 2017 την ονομαστική ετήσια αύξηση των φορολογικών εσόδων. Η υπέρβαση ανέρχεται σε 371.000.000 ευρώ.

Οι πιστώσεις για το Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης ανέρχονται στα 760.000.000 ευρώ, τριπλάσιες δηλαδή από τις δαπάνες που μέχρι σήμερα είχαμε διαθέσει τη διετία 2015-2016 για τους συμπολίτες μας που είχαν χτυπηθεί άγρια από την κρίση.

Το εγγυημένο εισόδημα θα επεκταθεί σε όλους τους δήμους της χώρας, ενσωματώνοντας το παλαιότερο πρόγραμμα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, που τέθηκε σε λειτουργία το 2014 και λειτούργησε μόνο πιλοτικά σε δεκατρείς δήμους.

Ενσωματώνουμε την εμπειρία που αποκτήσαμε από το πρόγραμμα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και αλλάζουμε το υπόδειγμα παρέμβασης με ένα τριπλό υπόδειγμα ενίσχυσης. Θα υπάρξει παρέμβαση σε εισοδηματικό επίπεδο, στο επίπεδο της διασύνδεσης των ωφελουμένων με υπηρεσίες, όπως δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, συμμετοχή στις κοινωνικές δομές φτώχειας, συμμετοχή στο πρόγραμμα του ΤΕΒΑ, επιδότηση παιδιών σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, σχολικά γεύματα κ.λπ., και διασύνδεση των ωφελουμένων ανέργων-δικαιούχων του ΚΕΑ για την αγορά εργασίας.

Τα συγκριτικά στοιχεία των προϋπολογισμών που διαχειρίζεται η Γενική Γραμματεία Πρόνοιας, στο χαρτοφυλάκιο κοινωνικής αλληλεγγύης, δείχνουν τα ακόλουθα: Το 2015 ο Προϋπολογισμός είχε καταρτιστεί από την Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ και η εκτέλεση του Προϋπολογισμού ήταν ύψους 820.000.000 ευρώ, συμπεριλαμβανομένης της δαπάνης για τα μέτρα αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης.

Το 2016, μέχρι τον μήνα Οκτώβρη, η εκτέλεση του προϋπολογισμού ήταν ύψους 990.500.000 ευρώ. Το 2019 έχουν προϋπολογιστεί 1.479.000.000 ευρώ. Παράλληλα, η Κυβέρνηση προωθεί ουσιαστικές θεσμικές τομές στο προνοιακό σύστημα.

Στον τομέα της παιδείας και της έρευνας καταβάλλεται προσπάθεια ενίσχυσης του επιστημονικού δυναμικού της χώρας. Με τον Προϋπολογισμό του 2017 προβλέπεται αύξηση των δαπανών του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων για την εκπαίδευση κατά 257.000.000 ευρώ, σε σχέση με τον Προϋπολογισμό του 2016. Θα αυξηθούν τα κονδύλια στην έρευνα. Από 97.000.000 το 2014, το 2016 δόθηκαν 148.000.000, ενώ για το 2017 θα αυξηθούν στα 180.000.000.

Στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, το οποίο αποτελεί μοχλό ανάπτυξης, έχουν αυξηθεί οι εθνικοί πόροι για επενδύσεις και συγκεκριμένα, το συνολικό ποσό για το 2017, σε σχέση με το αντίστοιχο του 2016, είναι αυξημένο κατά 250 εκατομμύρια ευρώ.

Ενισχύονται κατά 300 εκατομμύρια οι τομείς υγείας, παιδείας

και κοινωνικής προστασίας. Περαιτέρω, 100 εκατομμύρια έχουν προϋπολογιστεί για να στηριχθούν από το κράτος οι δόσεις των αδύναμων δανειοληπτών. Παράλληλα, συνεχίζονται οι μεταρρυθμίσεις μας στη δημόσια διοίκηση, ώστε η θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας να ενισχύεται από την ύπαρξη ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού διοικητικού μηχανισμού.

Από πέρυσι έχει ξεκινήσει μια μεγάλη προσπάθεια ανασυγκρότησης του δημοσίου. Χαρακτηριστικά αναφέρω και τον πρόσφατο νόμο που ψηφίσαμε για την κινητικότητα, ώστε να αναδειχθεί και να αξιοποιηθεί στον μεγαλύτερο βαθμό το ικανό και έμπειρο ανθρώπινο δυναμικό στο δημόσιο.

Τα προηγούμενα χρόνια οι άλλες κυβερνήσεις έριξαν το μεγαλύτερο βάρος της δημοσιονομικής προσαρμογής στην πλευρά των δαπανών. Αυτό σήμαινε μειώσεις στις συντάξεις ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, μειώσεις μισθών, περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες και τις δαπάνες για την υγεία και την παιδεία.

Δεν υπάρχουν πια περιθώρια για μειώσεις κοινωνικών δαπανών. Αυτό που επιδιώκει η σημερινή Κυβέρνηση είναι η συστηματική επισκόπηση δαπανών για όλο τον δημόσιο τομέα μέσα στο 2017, με στόχο να εντοπιστούν και να περικοπούν οι περιπτώσεις και άσκοπες δαπάνες και σπατάλες, οι οποίες δεν θα προκαλέσουν μεγάλη ζημιά στη λειτουργία του κράτους, αντίθετα θα ωφελήσουν το κοινωνικό σύνολο.

Μεσοπρόθεσμα ο στόχος είναι να μειωθούν οι φόροι. Βέβαια, δεν μας έχει εξηγήσει η Αντιπολίτευση πώς θα πετύχει τη μείωση των φόρων έτσι όπως ο έχει προαναγγείλει σε αυτόν τον αριθμό, χωρίς να μειώσει μισθούς και συντάξεις και χωρίς απολύσεις. Είναι ένα ερώτημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω λίγο την ανοχή σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μάλιστα.

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Ευχαριστώ.

Είμαστε υποχρεωμένοι να πετύχουμε τους δημοσιονομικούς στόχους για τους οποίους έχουμε δεσμευτεί, προκειμένου να αποκατασταθεί η αξιοπιστία της χώρας και να βγούμε από το πρόγραμμα. Προσπαθούμε να ισορροπήσουμε μεταξύ πολλών διλημάτων, χωρίς να αγνοούμε και τους εξωγενείς παράγοντες -το διεθνές οικονομικό περιβάλλον- οι οποίοι αυξάνουν την αβεβαιότητα.

Η Κυβέρνηση, παραμένοντας σταθερή στη δέσμευσή της για στήριξη των πιο αδύναμων συμπολιτών μας, αποφάσισε την άμεση διανομή του μεγαλύτερου μέρους της υπεραπόδοσης των εσόδων του 2016 στους χαμηλοσυνταξιούχους και τα μέτρα που ανακοινώθηκαν στο χθεσινό διάγγελμα του Πρωθυπουργού είναι ένα σαφές δείγμα έμπρακτης βούλησης για κοινωνική δικαιοσύνη.

Και θα πρέπει να σας πω, ότι είναι εντός του παραδεκτού πλαισίου. Και το λέω αυτό, γιατί η ελληνική Βουλή πριν από λίγο καιρό, πριν από έξι μήνες περίπου, κύρωσε τον αναθεωρημένο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, αναγνωρίζοντας ακριβώς την ιδιαίτερη αξία και σημασία του, σε συμφωνία με τις αρχές και τις αξίες του Συμβουλίου της Ευρώπης, εκφράζοντας, επίσης, την ακλόνητη υποστήριξή της στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, μια από τις θεμελιωδέστερες συνθήκες του Συμβουλίου της Ευρώπης, η οποία εκπροσωπεί τον πυλώνα προστασίας του κοινωνικού μοντέλου της Ευρώπης, ιδιαίτερα σε περιόδους δυσμενών οικονομικών συνθηκών.

Δυστυχώς, οι κατευθύνσεις των δανειστών περιορίζονται στις εξής κατευθύνσεις: σε αυστηρή λιτότητα, που συνοδεύεται από το ξεριζώμα των κεκτημένων δικαιωμάτων με επιτακτικές απορρυθμίσεις. Κατά συνέπεια, υπάρχει μια καθαρή αντίφαση μέσω των σκοπών, την οποία έχουμε επανειλημμένα επισημάνει στους αρμοδίους, δηλαδή η ομάδα της ελληνικής αντιπροσωπείας στο Συμβούλιο της Ευρώπης, αλλά και εγώ, ως εκπρόσωπος της χώρας για τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να είναι όλα τα κράτη-μέλη της Ευρώπης συμβαλλόμενα μέρη στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη και, την ίδια ώρα, η Ελλάδα να πιέζεται να παραβιάζει τις συμβατικές της υποχρεώσεις προς τον χάρτη, δηλαδή έναντι των πολιτών της.

Όπως χαρακτηριστικά ειπώθηκε και από την Υπουργό Εργα-

σίας, η Ελλάδα δεν μπορεί να τεθεί σε καθεστώς εξαιρέσης. Αντιθέτως, πρωτίστως για την Ελλάδα που έχει πληρώσει το μεγαλύτερο κόστος για την αβελτηρία της Ευρωζώνης να διαθέτει μηχανισμούς αντιμετώπισης της κρίσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση και γενικώς οι θεσμοί θα πρέπει να επανεξετάσουν την πολιτική τους, εναρμονίζοντας την με τις διατάξεις της σύμβασης, συνεισφέροντας αποτελεσματικά και ρεαλιστικά στην προστασία των οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών. Οι συνθήκες είναι υπέρτεροι θεσμοί, με τους οποίους οι διοικητικοί μηχανισμοί θα πρέπει να συμμορφώνονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός της Κυβέρνησης για το 2017, μαζί με τα βραχυπρόθεσμα μέτρα μείωσης του χρέους που πέτυχε, τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το 2018 και το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης, καθώς και την ποσοτική χαλάρωση, θα δημιουργήσουν τη δυνατότητα εξόδου από την κρίση.

Εμείς θα αγωνιζόμαστε για να βγει η κοινωνία όρθια από την κρίση, με την υπεράσπιση της εργασίας, των κοινωνικών αγαθών και την ενίσχυση και επαναφορά του κοινωνικού κράτους, κόντρα στη νεοφιλελεύθερη συναινεση να αποδιαιρεθώσουν ολοσχερώς τα προτάγματα της ανθρώπινης αξίας στην οικονομία και την πρόοδο των κοινωνιών, με δίκαιη μοιρασιά και απόλαυση του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Παπαφιλίππου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο τις μέρες αυτές σχέδιο προϋπολογισμού του έτους 2017, όπως και κάθε συζητούμενο σχέδιο προϋπολογισμού οποιουδήποτε έτους, αποτελεί κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, αφού αποτυπώνονται σε αυτό τόσο οι δημοσιονομικοί στόχοι της Κυβέρνησης που το εισηγείται για την επόμενη χρονιά, όσο και η πολιτική που θα ακολουθηθεί για την υλοποίησή τους.

Από την αποκωδικοποίηση δε των στόχων και των πολιτικών αυτών θα κριθούν, αφ' ενός, η πορεία και ο χαρακτήρας, πολιτικός και ιδεολογικός, της οικονομίας της χώρας, που έχει σχεδιάσει η Κυβέρνηση η οποία εισηγείται τον προϋπολογισμό, και αφ' ετέρου, αν η πορεία αυτή ανταποκρίνεται στα όσα έχει υποσχεθεί στον ελληνικό λαό το κόμμα που έλαβε την εντολή της διακυβέρνησής του.

Για την ακριβή και αντικειμενική, όμως, αποκωδικοποίηση των επιμέρους στοιχείων και χαρακτηριστικών του παρόντος σχεδίου του προϋπολογισμού είναι απολύτως αναγκαίο να ληφθούν υπ' όψιν και οι οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες που επικρατούσαν στη χώρα, στην Ευρωζώνη και στον κόσμο γενικότερα κατά τον χρόνο ανάληψης της διακυβέρνησης από το κόμμα μας και από το κόμμα των ΑΝΕΛ, αλλά και αυτές που επικρατούν σήμερα, δηλαδή κατά τον χρόνο κατάρτισης του προϋπολογισμού.

Οι συνθήκες, βέβαια, αυτές έχουν εκτεθεί κατ' επανάληψη από συναδέλφους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ και Υπουργούς της Κυβέρνησής μας τόσο στην παρούσα συζήτηση όσο και στο παρελθόν. Κρίνω, όμως, αναγκαίο να τις επαναλάβω εν συντομία, γιατί είναι φανερό ότι οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και κυρίως της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ αφ' ενός έχουν ασθενή μνήμη και αφ' ετέρου, χρειάζονται συχνές επαναλήψεις για να τις εμπεδώσουν. Άλλωστε, η επανάληψη μήτηρ μαθήσεως!

Όταν αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ μάς παρέδωσαν έναν ερειπίων οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό. Το ΑΕΠ ήταν μειωμένο κατά 25,7%, το χρέος είχε εκτιναχθεί από 126,7% του ΑΕΠ το 2009 στο 178,6% του ΑΕΠ το 2014, η ανεργία ήταν στο 26%, των δε νέων ξεπερνούσε το 50%, η μείωση των εισοδημάτων ξεπέρασε το 40%, το ΕΣΥ και η δημόσια εκπαίδευση ήταν σε κατάρρευση, τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων ήταν εξαφανισμένα, τα εργασιακά δικαιώματα πλήρως αποδυναμωμένα, οι εργασιακές σχέσεις αποδιαιρεθωμένες και τέλος, υπήρχε μια τεραστίων διαστάσεων ανθρωπιστική κρίση. Επιπρόσθετα, η αξιοπιστία και το

κύρος της χώρας διεθνώς ήταν στο ναδίρ.

Η προπεριγραφείσα ζοφερή κατάσταση ήταν έργο των δικών σας κυβερνήσεων, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, και το πραγματοποιήσατε κατ' εφαρμογή των σκληρών μέτρων λιτότητας που σας επέβαλε η τρόικα.

Η προπεριγραφείσα δε κατάσταση θα γινόταν ακόμα πιο ζοφερή και η χώρα θα οδηγούταν σε πλήρη χρεοκοπία και διάλυση, αν ολοκληρωνόταν η εκκρεμούσα αξιολόγηση του δεύτερου μνημονίου που είχε συμφωνήσει η Κυβέρνησή σας και που προέβλεπε πρόσθετα μέτρα, τετραπλάσιου ύψους από αυτά που προβλέπει η δική μας συμφωνία, αφού μεταξύ άλλων δέσμευε τη χώρα σε πλεονάσματα 4,5% για το 2016, 4,9% για την περίοδο 2016-2020 και 4% για την περίοδο 2021-2030.

Βέβαια, η κυβέρνηση σας, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, έχοντας επίγνωση του αδιεξόδου στο οποίο οδηγούσε το δεύτερο μνημόνιο και το ανέφικτο της πλήρους εφαρμογής του, απόδρασε από τη διακυβέρνηση της χώρας, αφού επίσπευσε τις εκλογές πριν την ολοκλήρωση της πέμπτης αξιολόγησης του προγράμματος που προέβλεπε το μνημόνιο σας, έχοντας όμως καταστρώσει το σενάριο της αριστερής παρένθεσης.

Όμως κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, σας διαψεύσαμε, αφού η Κυβέρνησή μας συνήψε με τους εταίρους μας πολύ λιγότερο επαχθή συμφωνία και έχει βάσει τις βάσεις για μια βιώσιμη και κοινωνικά δίκαιη ανάπτυξη, την έξοδο της χώρας από την κρίση με επαρκή προστασία των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων του πληθυσμού μας και την απαλλαγή της από την επιτροπεία στο τέλος της τετραετίας.

Αυτό το γεγονός δε, αποδεικνύεται από το ότι όχι μόνο εκτελέστηκε ο περσινός προϋπολογισμός, που προέβλεπε σημαντικές κοινωνικές παροχές, αλλά υπήρξε και υπερπρόσθετος των εσόδων της τάξης του 1 δισεκατομμυρίου ευρώ. Αποδεικνύεται, επίσης, από τη σταθεροποίηση της οικονομίας –στο τρίτο τρίμηνο μάλιστα του τρέχοντος έτους καταγράφηκε ανάπτυξη της τάξης του 1,8%-, από τη μείωση της ανεργίας, την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, το σταμάτημα της υποβάθμισης του ΕΣΥ και της δημόσιας εκπαίδευσης και από πολλά άλλα, τα οποία αναφέρθηκαν ειδικά από συναδέλφους Βουλευτές και από τους αρμόδιους Υπουργούς.

Όμως δεν θα πρέπει να παραλείψω ότι η Κυβέρνησή μας αποκατέστησε την αξιοπιστία και το κύρος της χώρας μας διεθνώς. Αυτό το γεγονός δε αποδεικνύεται από την έλευση στη χώρα μας των Προέδρων Ομπάμα, Πούτιν, Ολάντ, του Πάπα, καθώς και από τη διοργάνωση της Διάσκεψης των Ηγετών των Χωρών του Ευρωπαϊκού Νότου.

Τα παραπάνω στοιχεία είναι αδιαμφισβήτητα, αφού γίνονται αποδεκτά τόσο από τους θεσμούς, όσο και από διεθνείς οργανισμούς και τον διεθνή Τύπο και διαψεύδουν πανηγυρικά τις Κασσάνδρες της Αντιπολίτευσης και τα διακείμενα φιλικά προς αυτήν μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο του προϋπολογισμού προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα της τάξης του 1,75% και ανάπτυξη της τάξης του 2,7%. Είναι δε βέβαιο ότι οι παραπάνω δημοσιονομικοί στόχοι θα επιτευχθούν, γιατί το επιτρέπουν οι συνθήκες της οικονομίας μας. Άλλωστε, το γεγονός της πρόσφατης λήψης από το Eurogroup των βραχυπρόθεσμων μέτρων ελάφρυνσης του χρέους μάς κάνει αισιόδοξους γι' αυτό.

Βέβαια, το σχέδιο του προϋπολογισμού προβλέπει και φορολογικές επιβαρύνσεις, που δυστυχώς είναι το αντίτιμο που πρέπει να πληρώσουμε για την έξοδο από την κρίση και την απαλλαγή μας από την επιτροπεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε. Άλλωστε, υπάρχει ο χρόνος.

Η προσδοκώμενη, όμως, ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη θα μας επιτρέψει την ελάφρυνση των φορολογικών βαρών. Θα πρέπει δε να σημειωθεί ότι στο συζητούμενο σχέδιο για τον προϋπολογισμό, θεμελιώδης προτεραιότητα παραμένει η ενίσχυση και η θωράκιση της κοινωνικής προστασίας και η τόνωση των δημοσίων επενδύσεων.

Σε αυτήν την κατεύθυνση ο προϋπολογισμός ενσωματώνει μια σειρά από κρίσιμες κοινωνικές παρεμβάσεις, όπως την πλήρη επέκταση του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης με πιστώσεις που ανέρχονται σε 700 εκατομμύρια ευρώ, την ενίσχυση των τομέων της υγείας και της περίθαλψης, της παιδείας και της κοινωνικής προστασίας με την επιπλέον πρόβλεψη 300 εκατομμυρίων ευρώ, τη συνεισφορά εκατομμυρίων ευρώ για τις ρυθμίσεις των μη εξυπηρετούμενων δανείων των υπερχρεωμένων νοικοκυριών με προκαθορισμένα εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε επίγνωση ότι η σημερινή οικονομική κατάσταση της χώρας δεν είναι ρόδινη και ότι όλοι μας καλούμαστε να σηκώσουμε πολλά βάρη. Γι' αυτό, άλλωστε, δεν πανηγυρίζουμε για τις αδιαμφισβήτητες μέχρι τώρα επιτυχίες.

Όμως η Κυβέρνησή μας έχει δεσμευθεί ότι κάθε ευρώ που πλεονάζει από διαθέσιμους πόρους θα αναδιανέμεται στους περισσότερο πληγέντες από την κρίση συμπολίτες μας. Τη δέσμευσή της αυτήν την κάνει πράξη με τις χθεσινές εξαγγελίες του Πρωθυπουργού για την αναδιανομή του ποσού των 617 εκατομμυρίων ευρώ από την υπεραπόδοση των εσόδων του 2016, που θα χορηγηθεί σε ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες συνταξιούχους που λαμβάνουν σύνταξη μέχρι 850 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, μετά την επικείμενη ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης, για την οποία σας καλούμε να συνδράμετε κι εσείς ουσιαστικά, θα πρέπει να αντιληφθείτε ότι το σενάριο της αριστερής παρένθεσης, στο οποίο τόσο πολύ επενδύσατε, δεν έχει καμμία απολύτως τύχη.

Γι' αυτό και σας καλώ, αντί να ψευδολογείτε για τη δήθεν ανικανότητα της Κυβέρνησής μας και να την καλείτε να παραιτηθεί, να ασχοληθείτε σοβαρά με τα προβλήματα της χώρας, κάνοντας εποικοδομητική αντιπολίτευση.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, και ένα τελευταίο σχόλιο. Η κριτική που ασκεί η Αντιπολίτευση για τα βραχυπρόθεσμα μέτρα, καθώς και για τις χθεσινές εξαγγελίες του Πρωθυπουργού για τη χορήγηση της οικονομικής ενίσχυσης στους συνταξιούχους και την αναστολή αύξησης του ΦΠΑ στα νησιά της πρώτης γραμμής, απ' ενός είναι αβάσιμη, μικρόψυχη και μίση και απ' ετέρου μας φέρνει στον νου τη λαϊκή παροιμία «όσα δεν φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστόρια».

Κατόπιν των προαναφερθέντων, κύριε Πρόεδρε, είναι ολοφάνερο ότι υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίζουμε με τον κ. Δουζίνα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πάρα πολλά νούμερα, τα ακούσαμε και από εδώ, τα ακούσαμε και από εκεί. Κάτι που άκουσα από εκεί μου θύμισε το γνωστό ρητό «ψέματα, μεγάλα ψέματα και στυλιστική». Θα προσθέσουμε τώρα «και δημοσκοπήσεις»! Δεν θα μιλήσω εγώ για νούμερα σήμερα.

Επειδή πέρυσι γύρισα στην Ελλάδα μετά από μακρά περίοδο στο εξωτερικό, παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή τη συζήτηση που έγινε τις τελευταίες τρεις ημέρες και κατέληξα στο εξής ανθρωπολογικό συμπέρασμα: Αυτή τη στιγμή ζούμε στο έτος 1. Το 2015 ήταν το έτος μηδέν. Φέτος είμαστε στο έτος 1. Διότι οτιδήποτε συνέβη πριν από το έτος μηδέν είναι προϊστορία, έχει χαθεί στην αχλή της ιστορίας και δεν μπορεί να αναφερθεί.

Ξεχάσαμε -τα είπε και ο κ. Παπαφίλιππου- τη μείωση του ΑΕΠ κατά 25%, το 30% ανεργία, 60% ανεργία των νέων, 40% μείωση του εισοδήματος. Ξεχάσαμε. Και ακούω από την άλλη πλευρά τη συμφωνία της αληθείας!

Ξέρετε -εσείς ασχολείστε και με τους προσωκρατικούς- ότι αλήθεια σημαίνει η έλλειψη, η απώλεια της λήθης. Το «α» είναι στερητικό. Αλήθεια δηλαδή είναι να θυμόμαστε, να μην ξεχνάμε.

Αυτό που μας ζητάει η Αντιπολίτευση είναι να τα ξεχάσουμε όλα, να τα διαγράψουμε. Η συμφωνία δηλαδή δεν είναι συμφωνία αληθείας, αλλά αναληθείας, με την έννοια ότι μας ζητάει να μπορούμε στη λησμοσύνη και όχι στη μνημοσύνη που είναι ακριβώς η έννοια της αληθείας.

Τι μας ζητάνε να ξεχάσουμε; Να σας πω κάτι το οποίο δεν ξέρω αν το ξέρουν και οι Υπουργοί. Τον Ιούλιο του 2016 το IMF δημοσίευσε μια έκθεση που αξιολογούσε το έργο του ταμείου στην Ελλάδα, την Πορτογαλία και την Ιρλανδία. Προσπαθεί, βέβαια, να δικαιολογηθεί για τα λάθη τα πολλά που έκανε -τα οποία βέβαια τα έχουμε πει επανειλημμένα-, αλλά στην παράγραφο 70 λέει τα εξής. Τα μεταφράζω κατευθείαν στα ελληνικά από τα αγγλικά: «Το ΔΝΤ υπερεκτίμησε» -αυτό ήταν για τα δύο πρώτα μνημόνια- «τη διοικητική ικανότητα της ελληνικής Κυβέρνησης και υποτίμησε την αντίθεση στις δομικές μεταρρυθμίσεις που θα αντιμετώπιζε από τα κεκτημένα συμφέροντα». Μεταφράζω το «vested interest» ως κεκτημένα συμφέροντα, γιατί η λέξη διαπλοκή δεν υπάρχει στα αγγλικά. Αυτό ήταν για τα δύο πρώτα μνημόνια. Συνεχίζει: «Ήταν σε απάντηση στην έλλειψη διοικητικής ικανότητας και Κυβέρνησης και πολιτικής βούλησης» -political will- «που τα δομικά μέτρα πολλαπλασιάστηκαν σε κάθε διαδοχική αξιολόγηση».

Αυτό το λέει τον Ιούλιο του 2016 το ΔΝΤ. Ήταν η έλλειψη πολιτικής βούλησης. Ήταν το γεγονός πως οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν έκαναν αυτά που τους ζητούσαν, που αναγκάζουν σήμερα την κ. Αχτσιόγλου, τον κ. Χουλιαράκη και τον κ. Τσακαλώτο να βρίσκονται σε αυτήν την οξυμένη διαπραγμάτευση για να μπορέσουν να κερδίσουν κάτι για τον ελληνικό λαό.

Όμως έχει και σε κάτι άλλο δίκιο ο κ. Μητσοτάκης. Σε μια ομιλία, την οποία έκανε πριν από δέκα μέρες στην παρουσίαση ενός βιβλίου, είπε τα εξής: «Έχουμε εμείς -η Δεξιά εννοεί- ιδεολογική ηγεμονία. Όμως δεν αρκεί να βασιστούμε αυτόρεσκα σ' αυτήν την ανωτερότητα. Πρέπει να διδαχθούμε από τη μαζική απόρριψη των πολιτικών, οικονομικών, μιντιακών και ακαδημαϊκών ελίτ και να διαβάσουμε το πνεύμα πίσω από το γράμμα της λαϊκίστικης ψήφου, δηλαδή τι έγινε στο Brexit, τι έγινε στην Αμερική και μετά βέβαια τι έγινε στην Ιταλία».

Λέει, λοιπόν, η Δεξιά ότι έχει ιδεολογική ηγεμονία. Ποιος; Ο νεοφιλελευθερισμός. Η μεταπολιτική συνθήκη, όπου οι τεχνοκράτες αντικαθιστούν τους πολιτικούς. Ότι έχει ιδεολογική ηγεμονία, ότι οι εργασιακές σχέσεις έχουν καταρριφθεί και καταστραφεί, ότι το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο πηγαίνει όπου θέλει δημιουργώντας αυτήν τη μεγάλη δομική αντίφαση μεταξύ του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου και της εργασίας, δημιουργώντας τη δομική ανεργία και την ανισότητα, η οποία οδήγησε στο Brexit και στον Τραμπ. Όλοι το παραδέχονται αυτό.

Εάν, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης και γενικότερα η Δεξιά, θέλει πραγματικά να μάθει πώς ανεβαίνει η Ακροδεξιά, η λαϊκίστικη και εθνικιστική πλευρά, αυτό που έχουμε ονομάσει «οι νεοφασίστες με κουστούμια Armani και ταγεράκια Chanel», ίσως θα πρέπει να κοιτάξει τη δική της πολιτική. Διότι τη μεταδημοκρατική συνθήκη την απέρριψαν οι λαοί και στο Brexit και στον Τραμπ και στην Ιταλία, αλλά και στην Ελλάδα, όταν υιοθέτησαν τον ΣΥΡΙΖΑ σαν το κόμμα που θα εξέφραζε θεσμικά και πολιτικά τις μεγάλες εξεγέρσεις του ελληνικού λαού από το 2011 και μετά.

Πρέπει, λοιπόν, αντί να μπαίνουμε σε έναν νεοφιλελευθερισμό λάιτ, αντί να παραμένουμε σε δυναστικές πολιτικές σαν αυτές του Κάμερον, σαν αυτές της Κλίντον και σαν αυτές που βλέπουμε παντού, να κοιτάξουμε να αλλάξει αυτό το μίγμα πολιτικής.

Και θα έλεγα και κάτι προτελευταίο, γιατί στο τέλος θέλω να χαλαρώσω και να γελάσουμε λίγο όλοι. Το προτελευταίο, λοιπόν, που θέλω να πω είναι το εξής. Μιλήσατε πολλοί και για την αριστερή παρένθεση και για το ηθικό πλεονέκτημα. Να σας πω εγώ τι είναι το ηθικό πλεονέκτημα. Το ηθικό πλεονέκτημα είναι ότι όλοι οι άνθρωποι που βλέπετε εδώ, όπως η Τασία η Χριστοδουλοπούλου που ήταν πριν, αλλά και όλοι μπήκαμε στην Αριστερά -εδώ και πολλά χρόνια εμείς οι μεγαλύτεροι- όχι γιατί περιμέναμε ποτέ να γίνουμε επαγγελματίες-πολιτικοί ούτε Υπουργοί και Βουλευτές. Μπήκαμε γιατί το πιστεύαμε! Μπήκαμε για τις αρχές και τις αξίες μας. Δεν είμαστε δεμένοι σε καμιά καρέκλα. Δεν έχουμε την εξουσία σαν το τσιμέντο που μας κρατάει μαζί. Και όπως μπήκαμε, θα φύγουμε. Δεν είμαστε δεμένοι. Γι' αυτό ψηφίσαμε. Εγώ, όπως το είπα και με την απλή αναλογική, μπήκα στη Βουλή γιατί ήμουν στο bonus των πενήντα. Δεν θέλω να είμαι στη Βουλή, επειδή πήραμε μπόνους πενήντα εδρών. Και γι' αυτό το ψηφίσαμε άνετα την απλή αναλογική. Διότι για εμάς σημασία δεν έχει η εξουσία και οι καρέκλες, αλλά οι αξίες και οι αρχές που

υπηρετήσαμε σε όλη μας τη ζωή και ακόμα υπηρετούμε και σήμερα, παρά τις δυσκολίες. Όμως είπα να χαλαρώσουμε και λίγο! (Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, λοιπόν, με μια παραβολή, με μια ωραία ιστορία. Αυτό είναι σε σχέση με ό,τι ακούσαμε χθες το βράδυ και σήμερα το πρωί μετά την ανακοίνωση από την Κυβέρνηση, από τον Πρωθυπουργό αυτής της μεγάλης βοήθειας που δίδεται πριν από τα Χριστούγεννα στους χαμηλοσυνταξιούχους και βέβαια στους νησιώτες μας.

Ακούσαμε ότι αυτά τα μέτρα είναι δεκάρες, ότι θα οδηγήσουν σε μια νέα τεράστια οικονομική και πολιτική κρίση και ότι είναι μια μονομερής ενέργεια.

Φαντάζομαι ότι όλοι έχετε ακούσει το περίφημο χριστουγεννιάτικο παραμύθι του Τσαρλς Ντίκενς, το «Christmas Carol». Δεν θα πω ποιος είναι σήμερα ο κ. Σκρουτζ, αλλά θα σας πω τι έκανε ο Σκρουτζ στο χριστουγεννιάτικο παραμύθι.

Την παραμονή των Χριστουγέννων, ο Εμπενίζερ Σκρουτζ αρνήθηκε να πάει να γιορτάσει τα Χριστούγεννα, γιατί τα θεωρούσε χάσιμο χρόνου. Απαίτησε από τον υπάλληλό του να δουλέψει τα Χριστούγεννα, γιατί, λέει, δεν μπορεί να περνά μια μέρα στην οποία αυτός δεν θα δουλεύει και θα πληρώνεται. Και όταν το φάντασμα των μελλοντικών Χριστουγέννων –ξέρετε, τον πήραν τα τρία φαντάσματα να του δείξουν τα παλιά Χριστούγεννα, τα παρόντα Χριστούγεννα και τα μελλοντικά Χριστούγεννα– τον πήγε στο Χρηματιστήριο, εκεί είδε ο κ. Σκρουτζ κοσμοσυρροή και οχλαγωγία. Ανάμεσα στους χρηματιστές και στους εμπόρους υπήρχε μια αναταραχή. «Ποιος πέθανε;» ρώτησε κάποιος από το πλήθος. «Χθες βράδυ νομίζω» απάντησε ένας άλλος. «Δεν πιστεύω να πάτησε κανείς στην κηδεία του», σχολίασε ένας τρίτος, «Επιτέλους, ξεκουμπίστηκε! Τον σιχαίνονταν όλοι». Και όταν παρακάλεσε το φάντασμα των Χριστουγέννων του μέλλοντος να του δείξει ποιος είχε πεθάνει, είδε την ταφόπλακα «Εμπενίζερ Σκρουτζ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Δουζίνα, παρακαλώ να ολοκληρώσουμε την παρομιλία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι μια παραβολή. Δεν θα πω τώρα σήμερα ποιος είναι ο Σκρουτζ, ο καθένας μπορεί να πει όποιον θέλει, από τον Σόμπλε μέχρι αυτούς τους δημοσιογράφους και του πολιτικούς, που μας έλεγαν εχθές το βράδυ και σήμερα το πρωί ότι πρέπει να ξεχάσουμε ότι οι φτωχοί έχουν ανάγκη, τα φτωχότερα κομμάτια του πληθυσμού μας και να γίνουμε κι εμείς σήμερα ή να γίνουν αυτοί οι νέοι Σκρουτζ, οι άνθρωποι αυτοί για τους οποίους τα Χριστούγεννα δεν σημαίνουν τίποτα, δηλαδή ότι η βοήθεια που μπορεί να δώσει μέσα σ' αυτό το δύσκολο δημοσιονομικό πλαίσιο η Κυβέρνηση δεν είναι δυνατή. Τους αφήνω, νομίζω, στην κρίση του λαού.

Το γεγονός ότι μπορείτε να βοηθήσετε αυτή την στιγμή –έστω και λίγο– τον κόσμο που έχει υποφέρει περισσότερο, είναι για μένα ένα παράσημο, είναι η τιμή, είναι η αξιοπρέπεια της Αριστεράς. Κι αυτήν, δεν την χαρίζουμε σε κανέναν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Δημοσχάκης από την Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Δημοσχάκη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι και κυρίες συνάδελφοι, στη Βουλή φέρνεται έναν ακόμα προϋπολογισμό που έχει ως βάση την υπερφορολόγηση και τις μειώσεις. Γονατίζετε με τους φόρους σας έναν ήδη απονευρωμένο και απογοητευμένο λαό, που ψάχνει –ένα ποσοστό απ' αυτόν– να βρει ένα πιάτο φαγητό στις Ιερές Μητροπόλεις, στους δήμους και στις κοινωνικές δομές.

Μιλάτε για επιτυχία στις διαπραγματεύσεις με τους εταίρους, την ώρα που η κοινωνία είναι εξαθλιωμένη και η μια επιχείρηση μετά την άλλη βάζει λουκέτο, την ώρα που αυξάνεται η ανεργία, κυρίως των νέων ανθρώπων, και η αγορά στενάζει κάτω από τα φοροεισπρακτικά μέτρα που εφαρμόζετε.

Καταδικάσατε έναν λαό στη φτώχεια και στην υποτέλεια και παίζετε επικονωνικά παιχνίδια στις πλάτες του, προσφέροντας ψίχουλα ως παροχολογία. Πανηγυρίζετε για τα αποτελέσματα

του Eurogroup και για τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για την ελάφρυνση του χρέους της τάξης του 20% του ΑΕΠ έως το 2060.

Η προηγούμενη κυβέρνηση των τριών κομμάτων μέσω του γνωστού PSI διέγραψε άμεσα ένα χρέος σημαντικό, 140.000.000.000 ευρώ. Είναι δυνατόν λοιπόν, η δική σας μείωση έως 45.000.000.000 ευρώ μέχρι το 2060 να εκλαμβάνεται ως εθνική επιτυχία;

Για να περάσουμε στα επιμέρους μέρη του προϋπολογισμού: Στον οικονομικό σχεδιασμό σας, έχει χωρέσει πουθενά ο Έβρος; Σε ποιο σημείο του προϋπολογισμού που καταθέσατε αναφέρεστε για την ανάπτυξη, την επιχειρηματικότητα στη Θράκη γενικότερα; Πόσο σας απασχολεί ότι καθημερινά δεκάδες επιχειρήσεις αλλάζουν ΑΦΜ και πηγαίνουν στη Βουλγαρία και σ' άλλες γειτονικές χώρες; Καμμία πρόβλεψη δεν υπάρχει για όλα αυτά ούτε για τα κόκκινα δάνεια στον Έβρο και τη Θράκη και τις εθνικές προεκτάσεις τους, ούτε για την αγροκτηνοτροφία, που την έχετε εγκαταλείψει στην τύχη της; Χρωστάτε αποζημιώσεις ετών, δείχνετε αδιαφορία για τα κοπάδια που χάνονται λόγω των ζωνοδών που έρχονται από τη γειτονική χώρα. Δεν ασχολείστε με τα προβλήματα των αλιέων, που το έχουν ανάγκη.

Απόδειξη αυτής της αδιαφορίας είναι ότι δεν έχετε εντάξει τον βορειότερο νομό της χώρας στην πρώτη κλιματική ζώνη για το επίδομα θέρμανσης, που ως γνωστόν από το βορρά έρχονται τα προβλήματα πάνω στο αντικείμενο το οποίο συζητούμε.

Τα προβλήματα στην Εγνατία Οδό παραμένουν. Είναι ένας αυτοκινητόδρομος δυστυχώς χωρίς δρόση, χωρίς αποτέλεσμα, χωρίς χρήση.

Όλοι οι αυτοκινητόδρομοι έχουν κατά στοιχείους κυκλοφορία και κυκλοφοριακούς φόρτους, εξαιτίας της δυσλειτουργίας των σημείων εισόδου-εξόδου στους Κήπους, δημιουργείται αυτό το πρόβλημα. Η Σαμοθράκη βρίσκεται ξεχασμένη από τα Υπουργεία σας, αντιμετωπίζοντας σωρεία άλυτων προβλημάτων.

Με πρωτοβουλία του Ευριπίδη Στυλιανίδη σας προτείνουμε τη σύσταση διακομματικής επιτροπής της Βουλής για τη χάραξη ενιαίας πολιτικής για τη Θράκη, αλλά ούτε για αυτό ενδιαφερθήκατε.

Την οικονομία επιβάρυνε πολύ η πολιτική των ανοικτών συνόρων που εφαρμόζετε. Μετατρέψατε τη χώρα σε ένα απέραντο hot spot. Καταστρέψατε την οικονομία των ακριτικών νησιών και εσκεμμένα ταυτίσατε τους μετανάστες με τους πρόσφυγες. Όλους τους αποκαλείτε πρόσφυγες. Δεν είναι σωστό. Είναι ανάμοια πράγματα. Δεν μπορεί να βάζουμε διαφορετικά πράγματα στο ίδιο καλάθι.

Να ξέρετε ότι εκπώσεις στη φύλαξη των συνόρων μας δεν συγχωρούνται τέτοιες εποχές. Παραδομένοι στην ιδεοληψία σας έχετε αφήσει τη χώρα ανοχύρωτη σε όλα τα επίπεδα, γιατί δεν είναι μόνον το γεγονός ότι τα χερσαία σύνορά μας έχουν μετατραπεί σε αφύλακτα μονοπάτια εισόδου προσφύγων και μεταναστών, είναι και η έλλειψη ασφάλειας που νιώθουν οι πολίτες ακόμα και στο κέντρο της πρωτεύουσας.

Έχετε απαξιώσει τα Σώματα Ασφαλείας, τους αστυνομικούς που καθημερινά υπερβάλλουν εαυτόν για να κάνουν το καθήκον τους και να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον πολίτη. Οργανώστε την Αστυνομία με σωστές δομές και ενισχύστε την με το ανάλογο προσωπικό. Μιλάτε για ανάπτυξη στον προϋπολογισμό, αλλά αυτή δεν μπορεί να έρθει όταν μετά από κάθε διαδήλωση το κέντρο μοιάζει με βομβαρδισμένο τοπίο, με κατεστραμμένα μαγαζιά και επιχειρήσεις.

Κανείς δεν επενδύει με αυτά τα δεδομένα, ούτε καν οι Έλληνες του εξωτερικού που αποδεδειγμένα πονάνε την πατρίδα που γεννήθηκαν. Εσείς, όμως, τους γυρίσατε την πλάτη. Δεν τους δώσατε ούτε το αυτονόητο, το δικαίωμα να ψηφίζουν, αλλά θέλετε να βάλουν τα λεφτά τους στην ελληνική οικονομία. Δεν προβληματίζεστε που πάνω από πεντακόσιες χιλιάδες νεοέλληνες έχουν μεταναστεύσει ανά την υφήλιο; Παιδιά με πτυχία και διδακτορικά, που έχουν μορφωθεί με τα χρήματα του ελληνικού λαού, προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε ξένες χώρες, στήνοντας εκεί κερδοφόρες επιχειρήσεις, αντί να αποτελούν την κινητήρι δύναμη για την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας. Προτιμήσατε να δημιουργήσετε χωρίς αντικείμενο και ύλη Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής και όχι Υπουργείο Οικου-

μενικού Πολιτισμού, ώστε να ασχοληθείτε ενεργά με αυτά τα παιδιά αλλά και γενικότερα με τα προβλήματα της ομογένειας.

Σε όλους τους τομείς έχετε αποτύχει οικτρά. Το μόνο σας ενδιαφέρον ήταν να κάνετε κομματικές προσλήψεις και να βολεύετε ημετέρους. Δημιουργήσατε θέσεις αναπληρωτών γενικών γραμματέων, αναπληρωτών διευθυντών των συμβούλων, αντί να εξοικονομήσετε χρήματα για τομείς υψίστου εθνικού συμφέροντος, όπως είναι οι Ένοπλες Δυνάμεις. Προσλαμβάνετε με ατομικές συμβάσεις, με μπλοκάκι, μαγείρους, τραπεζοκόμους, καθαρίστριες, σεκιουριτάδες, απαξιώνοντας τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών.

Σε εποχές ύφεσης, όπου ελλοχεύει ο κίνδυνος κοινωνικής εκτροπής και όχι μόνον, οφείλτε να ενισχύετε τους πυλώνες του κράτους και το έθνος. Οποιοδήποτε ψαλίδι στον προϋπολογισμό των Ενόπλων Δυνάμεων είτε αφορά μισθούς και λειτουργικά έξοδα είτε εξοπλισμούς, οδηγεί σε επιχειρησιακή υποβάθμιση.

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας οφείλει να εξασφαλίζει τα απαραίτητα ανταλλακτικά, καύσιμα και τα σέρβις των μηχανοκίνητων οχημάτων, των πολεμικών σκαφών και αεροσκαφών μας, σε ποσοστό τουλάχιστον το ανώτατο –να μην πω 100%, αν είναι δυνατόν– ώστε να καταστούν όλα όσα διαθέτουμε εύχρηστα και αξιοποιήσιμα. Εκτιμώ ότι εξασφαλίζετε όπως οφείλτε τα πυρομαχικά.

Μιλάτε για την αναδιάρθρωση των Ενόπλων Δυνάμεων με σύσταση δομών μικρότερων και ευέλικτων. Αυτές οι ευέλικτες δομές με τη σφραγίδα των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ προκαλούν φόβο, αν θυμηθούμε και την αναδιάρθρωση που κάνατε στα αστυνομικά τμήματα αλλά και τη διάθεση που δείξατε να κλείσετε τμήματα συνοριακής φύλαξης σε διάφορες κομβικές περιοχές της χώρας μας, δυστυχώς μηδὲ εξαιρουμένης και της ιδιαίτερης πατρίδας μου, τον Έβρο.

Παράλληλα, δεν διευκρινίζεται πόσο θα κοστίσει ο νέος φορέας που δημιουργήθηκε, που λέγεται Υπηρεσία Αξιοποίησης Ακίνητης Περιουσίας Ενόπλων Δυνάμεων, ενώ παραμένουμε στο σκοτάδι για τα λεγόμενα ισοδύναμα, αν και στον προϋπολογισμό σας περιλαμβάνεται το πάγωμα των μισθολογικών ωριμάνσεων, των οικονομικών προαγωγών των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, σε αντίθεση με τις υποσχέσεις που έδωσε ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ότι δεν θα ισχύσει το μέτρο και θα καταθέσει ισοδύναμα. Ακόμα τα ψάχνουμε, πάντως.

Καταλήγοντας, πιστεύω ότι ο προϋπολογισμός αυτός δεν πρόκειται να φέρει καμμία ανάπτυξη και θα βυθίσει σε περεταίρω ύφεση τη χώρα μας και γι' αυτό τον καταψηφίζω στο σύνολό του. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Δριτσέλη από τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι η προτελευταία ομιλήτρια και τελευταία ομιλήτρια για απόψε είναι ο κ. Παρασκευόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι Βουλευτές, η Νέα Δημοκρατία και σε αυτή τη συζήτηση προσήλθε, ξετυλίγοντας για ακόμη μια φορά αυτό το απίθανο, το ευφάνταστο αφήγημα του success story. Προφανώς και έχει ξεμείνει από φαντασία, καθώς επιχειρήματα ούτως ή άλλως πολιτικά δεν υπήρχαν. Δεν τα έχουμε ακούσει, από τον Γενάρη τουλάχιστον του 2015, αλλά δεν έχουμε ακούσει ούτε και προτάσεις. Και ξαφνικά το ημερολόγιο αυτές τις μέρες έδειξε ξανά το τελευταίο τρίμηνο του 2014. Τι καλά που ήταν όλα, δηλαδή, και ζούσαμε όλοι σε έναν παράδεισο, μέχρι που ήρθε η κακιά Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και τα κατέστρεψε όλα.

Βέβαια, χρειάζεται –και αυτό είναι αλήθεια– αρκετό θράσος –πραγματικά χρειάζεται θράσος– να κουνάμε το δάχτυλο με ύφος χιλίων καρδινάλιων τις περισσότερες φορές οι κατ' εξοχήν υπεύθυνοι αυτής της κατάστασης, την οποία βιώνει η χώρα μας τα τελευταία χρόνια, σε εμάς που τους τελευταίους τουλάχιστον μήνες προπαθούμε με νύχια και με δόντια να κρατήσουμε όρθια την κοινωνία, αλλά και να προασπίσουμε οτιδήποτε μπορούμε σε αυτή τη δυσμενή διεθνή, θα έλεγα, κατάσταση.

Βέβαια, δεν είναι δυνατόν να πιστεύει κανένας ότι πείθαρε την κοινωνία. Προφανώς και όχι. Αυτό που πιστεύω ότι προσπαθείτε να κάνετε, είναι κυρίως να δικαιώσετε τις συνειδητές, θα έλεγα, επιλογές σας τις περισσότερες φορές, για να μην σας αδικήσω,

για να ασκήσετε μια πολύ σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική, όπως αυτή που ασκήσατε από το 2012 τουλάχιστον, βαδίζοντας έτσι στα χνάρια των ακραίων συντηρητικών κύκλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και αυτή η περίοδος, όσο και αν προσπαθείτε να την κρύψετε, σίγουρα είναι γραμμένη –και να το ξέρετε πάρα πολύ καλά– με τα πιο μελανά χρώματα της σύγχρονης ιστορίας, όσο και αν προσπαθείτε να βαφτίσετε, φυσικά, το ψάρι κρέας.

Βέβαια, ειδικά από χθες, μπορώ να κατανοήσω την όποια αμηχανία των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης –και όχι μόνο– και γενικά της Αντιπολίτευσης, γιατί αυτή η συζήτηση διεξάγεται προφανώς σε μια κρίσιμη συγκυρία εν μέσω μιας διαπραγματεύσεως και χωρίς να έχει κλείσει η αξιολόγηση, αλλά σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο.

Αυτό το πλαίσιο, θα έλεγα, ότι έχει φόντο δύο καθόλου αμελητέες κατακτήσεις αυτής της Κυβέρνησης. Αφ' ενός την απόφαση του Eurogroup για τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το χρέος και αφ' ετέρου το διάγγελμα του Πρωθυπουργού, του Αλέξη Τσίπρα, χθες το βράδυ.

Αυτά στο μυαλό μου είναι σε εσάς κάτι σαν συμπληγάδες πέτρες, όπου συνθλίβουν τα όποια αφηγήματα είχατε το τελευταίο διάστημα ή μάλλον από την αρχή. Ένα ποτ πουρί ακούσαμε από τον κ. Δημοσχάκη πριν. Έχετε πιάσει, κύριε Δημοσχάκη, όλα τα αφηγήματα και όλη την κριτική που μας ασκήσατε από τον Γενάρη του 2015. Οπότε, μας θυμίσατε ακριβώς ποια είναι αυτά. Άρα θεωρώ ότι αυτές οι δύο μεγάλες επιτυχίες που είχε η Κυβέρνηση αυτή την εβδομάδα, λειτουργούν σε εσάς με αυτόν τον τρόπο.

Πλέον δεν μπορείτε σε κανέναν να πείτε ότι είμαστε μια ανίκανη Κυβέρνηση, μια Κυβέρνηση καταστροφική, ότι είμαστε απατεώνας και ψεύτες. Και κάπου εδώ η μικροψυχία αρχίζει να περισσεύει σε αυτή την Αίθουσα ως αντιπερισπασμός να πω εγώ, σε τι ακριβώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Σε μια υποχρέωση –και το ξαναλέω: υποχρέωση– της Κυβέρνησης, αν όχι εν γένει του πολιτικού κόσμου, να κάνουμε τι; Να επουλώσουμε τις πληγές που οι πολιτικές λιτότητας αφήνουν τα τελευταία χρόνια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτός ο προϋπολογισμός αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στην προσπάθεια που έχουμε αναλάβει να αναχαϊτίσουμε τη λιτότητα και να επιστρέψουμε στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Παρά τις κινδυνολογίες και την καταστροφολογία, την οποία έχουμε συνηθίσει, η ελληνική οικονομία φαίνεται να προχωράει και να επανέρχεται σε περίοδο αναπτυξιακής σταθερότητας.

Θέλω να αναφερθώ σε δυο συγκεκριμένα πράγματα για να μην καθυστερήσω πάρα πολύ. Κατ' αρχάς, θέλω να ξεκινήσω από κάποια ποσοστά για την ανεργία των νέων, η οποία βέβαια την περίοδο 2012-2014 ανήλθε σε επίπεδα ρεκόρ και το 2017 θα είναι η πρώτη χρονιά, στην οποία θα μειωθεί καθαρά κάτω από το 50%.

Συγκεκριμένα, η ανεργία των νέων στην Ελλάδα εκτιμάται ότι θα κυμανόσθε στο 48%, ποσοστό βέβαια που είναι τεράστιο σε σχέση με τα προ κρίσης επίπεδα, αλλά αποτελεί και την καλύτερη επίδοση –και αυτό θα πρέπει να το αναγνωρίσουμε– από το 2012. Ήδη, για το 2016, η ανεργία των νέων αποκλιμακώθηκε σημαντικά, κινούμενη βέβαια οριακά στο 50%, ενώ για το επόμενο έτος φαίνεται ότι ακόμη περισσότερα παιδιά αναμένεται να βρουν δουλειά.

Κρίσιμα θέματα, στα οποία αξίζει βέβαια να αναφερθούμε, είναι και η ισχυροποίηση του κοινωνικού προϋπολογισμού, η καθολική εφαρμογή του κοινωνικού επιδόματος αλληλεγγύης, η αύξηση του εθνικού σκέλους του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και η ενίσχυση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών για την εξυπηρέτηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τον προϋπολογισμό του 2017, για το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, το συνολικό ύψος των δαπανών εμφανίζεται αυξημένο σε σχέση με τις εκτιμήσεις του περσινού προϋπολογισμού. Επιτέλους, κύριε Πρόεδρε, ο αθλητισμός αρχίζει να παίρνει τη θέση που του αξίζει στην ελληνική κοινωνία. Τα τελευταία δύο χρόνια φαίνεται ότι ο αθλητισμός σταματάει –και έτσι πρέπει να γίνει– να είναι ο φτωχός συγγενής όλων των άλλων Υπουργείων.

Αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα –αυτό κάνουμε– και δεν τα

κρύβουμε κάτω από το χαλί. Ενισχύουμε πάρα πολύ σημαντικά τον μαζικό αθλητισμό. Συγκρουόμαστε με συμφέροντα του ελληνικού ποδοσφαίρου. Και αυτό το αποδείξαμε.

Αρχίζουμε να λύνουμε προβλήματα τα οποία υπήρχαν εδώ και χρόνια από αδειοδοτήσεις, για παράδειγμα, σε διάφορα αθλητικά κέντρα μέχρι το ότι ενισχύουμε και μαθαίνουμε στα παιδιά του δημοτικού την κολύμβηση. Φέτος, για πρώτη φορά, κανένα κολυμβητήριο δεν μένει κλειστό λόγω έλλειψης πετρελαίου. Συνεχίζουμε την πολύ μεγάλη προσπάθεια που κάνουμε, ώστε ο αθλητισμός να μην εκτρέφει τη βία, να μην εκτρέφει τη διαφθορά.

Τέλος –και τελειώνω με αυτό–, θα ήθελα να πω το εξής: Αυτή η Κυβέρνηση θα συνεχίσει να μάχεται για την όσο το δυνατόν πιο προωθημένη διευθέτηση του ελληνικού χρέους χωρίς νέα μέτρα. Καμμία απαίτηση –και το έχουν πει όλοι οι συνάδελφοί μου– πέραν από αυτό που έχουμε συμφωνήσει δεν πρόκειται να γίνει αποδεκτή. Τα αποτελέσματα είναι ήδη ορατά και σε σχέση με τη μείωση της ανεργίας και ως προς την αύξηση της κοινωνικής προστασίας. Επόμενα βήματα πρέπει να είναι, φυσικά, η εδραίωση της επιστροφής στην ανάπτυξη, η δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας, αλλά και επενδύσεων για την πραγματική οικονομία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Δριτσέλη.

Τον λόγο έχει ο κ. Παρασκευόπουλος από το ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος είναι και ο τελευταίος ομιλητής για απόψε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως τελευταίος Βουλευτής, ομιλητής, θα μπορούσα να πω, όπως είπε ο κ. Παπαφιλίππου, ότι έχω άπλετο χρόνο ή να πω ότι δεν θα μακρηγορήσω, γιατί σας βλέπω κουρασμένους. Νομίζω ότι αυτό το οποίο είναι δεδομένο είναι ότι δεν μπορώ να αναφερθώ σε λεπτομέρειες ή σε ειδικά θέματα τώρα πια. Πρέπει να είμαι σε ένα κλίμα επιλόγου των σημειώνων ομιλιών και οπωσδήποτε πρέπει να μιλήσω με κάποια γενικότητα.

Οπωσδήποτε αυτός ο προϋπολογισμός είναι μια σύνθεση ανάγκης και πολιτικής, αριστερής πολιτικής, κατά την άποψή μου, και ανάγκης, διότι εδώ έχουμε βρεθεί.

Άκουσα τον κ. Χουλιάρδη να αναφέρεται σε σύνθεση, σε ισορροπία, σε διλήμματα. Μάλιστα, τις λέξεις αυτές τις χρησιμοποίησε πολλές φορές. Προς στιγμή σκέφτηκα: Μήπως έχουμε κεντρώο προϋπολογισμό και όχι αριστερό; Διότι όλα αυτά δείχνουν ότι ζυγίζουμε κάτι. Δεν είναι έτσι, διότι το θέμα είναι τι συνθέτουμε, τι βάζουμε στο ζύγι και στο δίλημμα ποια επιλογή κάνουμε.

Στο ζύγι αυτός ο προϋπολογισμός έχει βάλει και το κράτος δικαίου και το κράτος πρόνοιας, όχι μόνο την ανάπτυξη, όχι μόνο την προέλαση επενδύτων, η οποία μπορεί να γίνει μέσω μιας συγκεκριμένης δημοσιονομικής πολιτικής μεταξύ άλλων, αλλά έχει βάλει και τη στήριξη των δύο αυτών πυλώνων της δημοκρατίας.

Και για μεν τη στήριξη του κράτους δικαίου απλώς να θυμίσω ότι αυτός ο προϋπολογισμός αυξάνει τη χρηματοδότηση των σωφρονιστικών καταστημάτων, του σωφρονιστικού συστήματος, κάτι το οποίο δεν εισφέρει μόνο ένα προνοιακό όφελος για τους ανθρώπους που είναι σε πολύ δύσκολη θέση και σε πολύ δύσκολες συνθήκες μέσα στη φυλακή, αλλά εισφέρει και ασφάλεια, αφού στο μέτρο που οι συνθήκες εντός των φυλακών γίνονται ανθρώπινες, έχουμε λιγότερη δευτερογενή εγκληματικότητα.

Και σε ό,τι αφορά τις προνοιακές παροχές, νομίζω ότι όποιος ζει σε αυτόν τον κόσμο δεν μπορεί παρά να εκτιμά και να μην υποτιμά με κανέναν τρόπο τις χθεσινές παροχές και προς τους νησιώτες, αλλά ιδιαίτερα προς τους χαμηλοσυνταξιούχους. Πρέπει να έχει χάσει κάποιος την επαφή με τον κόσμο για να υποτιμήσει τη σημασία αυτών των παροχών, βεβαίως, οι οποίες δεν είναι και οι μόνες.

Βεβαίως, εδώ έρχεται η ισορροπία κι εδώ φαίνεται ότι η ισορροπία, η οποία αυτή τη στιγμή έχει αποτυπωθεί στον προϋπολογισμό, έχει ένα αριστερό πρόσημο. Δεν ενδιαφέρει μόνο η ανάπτυξη. Αν ενδιαφέρει μόνο η ανάπτυξη, χωρίς να μας ενδιαφέρει αν αυτή είναι δίκαιη, εάν θα διευκολύνει την αποκατάσταση της ισότητας ή αν θα εισφέρει ισότητα, τότε θα μπορούσε να είναι και ο προϋπολογισμός ενός κράτους το οποίο δεν είναι δημοκρατικό.

Αυτό το οποίο ήθελα να πω, επίσης, ως προς τη δημοσιονομική πλευρά του προϋπολογισμού είναι το εξής: Άκουσα προηγούμενους ομιλητές να παραπονούνται ή εν πάση περιπτώσει να κατακρίνουν την πολιτική αυτής της Κυβέρνησης από άποψη φορολογική, διότι δεν κατόρθωσε να καταπολεμήσει, όπως είπαν οι ομιλητές, τη φοροδιαφυγή.

Θέλω να θυμίσω κάτι. Η Κυβέρνηση αυτή, το 2015 εισέφερε μια ρύθμιση με τον ν.4356, σύμφωνα με την οποία μπορεί να γίνει χρήση και παρανόμως κτηθέντων αποδεικτικών μέσων, όταν συντρέχουν κάποιοι συνταγματικοί όροι.

Τι μπορούσε να πετύχει αυτή η ρύθμιση, αυτός ο κανόνας; Μπορούσε να πετύχει να υπάρξει μια αποτελεσματική καταπολέμηση της διαφθοράς, μεταξύ άλλων και της φοροδιαφυγής, η οποία βεβαίως δεν προκύπτει συνήθως με αποδεικτικά στοιχεία τα οποία βρίσκονται εύκολα και παντού, αλλά βρίσκεται όταν ανακαλύπτονται κάποια στοιχεία τα οποία είναι επιμελώς κρυμμένα.

Τι ειπώθηκε κατά κόρον από την Αντιπολίτευση απέναντι στη ρύθμιση αυτή; Ότι επιτρέπει τη χρήση παρανόμως κτηθέντων αποδεικτικών μέσων, αν και το Σύνταγμα αυτό το αποκλείει. Είναι απλό να θυμίσει κανείς ότι, βεβαίως, το Σύνταγμα μας περιλαμβάνει διατάξεις οι οποίες μεταξύ τους είναι συγκρουσιακές, κατοχυρώνει τα ατομικά δικαιώματα του πολίτη, τα προσωπικά του δεδομένα από μια παράνομη αφαίρεση ενός δικού του εγγράφου ή οτιδήποτε άλλο μπορεί να ονομάζεται ως υποκλοπή εγγράφου, αλλά από την άλλη πλευρά, δίνει στον πολίτη και το δικαίωμα δικαστικής προστασίας.

Πώς μπορείς να έχεις δικαίωμα δικαστικής προστασίας και να έχεις προστασία και να πας στο δικαστήριο, αν το μοναδικό σου αποδεικτικό μέσο δεν μπορείς να το χρησιμοποιήσεις; Το Σύνταγμα πρέπει να σταθμίσει δύο αντίρροπες ανάγκες. Από τη μια το ατομικό δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού δεδομένου και από την άλλη το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας του πολίτη που θέλει να βρει το δικό του.

Αυτή τη στάθμιση είχε ο ν.4356 ακριβώς με τα κριτήρια, με τις αρχές τις οποίες προσφέρει το Σύνταγμα για όσους πρέπει να κάνουν σταθμίσεις: Αναλογικότητα, αξιοπρέπεια, να μην έχει αποσπαστεί το αποδεικτικό μέσο με όρους που πλήττουν την αξιοπρέπεια, και βεβαίως μοναδικότητα, το αποδεικτικό αυτό μέσο να είναι το μοναδικό το οποίο υπήρχε.

Νομίζω ότι είναι σαφές από όλες τις απόψεις ότι αυτή η Κυβέρνηση και με αυτόν τον προϋπολογισμό προσπαθεί και να θεραπεύσει τις προβληματικές καταστάσεις της οικονομίας, οι οποίες έχουν συσσωρευθεί στη χώρα μας μέχρι σήμερα, αλλά και να διαφυλάξει υπέρ των πολιτών τα ατομικά και κοινωνικά τους δικαιώματα. Γι' αυτό και τον ψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Παρασκευόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.47' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Σάββατο 10 Δεκεμβρίου 2016 και ώρα 14.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2017».